கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்த்தேசிகரும்,
தைரியநாத சுவாமிகளும் ஆகிய
வீரமாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல்விளக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

இவை,

இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிசியோன்
காலேஜு தமிழ்ப்பண்டிதரான
மஹா-ள-ள-ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

ஜனம். ஜி. மெக்கென்ஜி. காபன் அய்யர்,
அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சென்னை பரமஸ்சாலை
மஹா-ள-ள-ஸ்ரீ ம. சா இயாகப்பிள்ளை அவர்களால்
அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

க௲அ௱௯க-௵த்துக்குச் சரியான கர-௵

All Rights Reserved.

கடவுள்துணை

முகவுரை.

செந்தமிழ்த் தேசிகரான வீரமாமுனிவர் இயற்றிய ஐந்திலக்கணத் தொன்னூல் விளக்கம் எனு மிந்நூலானது 1838ம்-ஆண்டில் பிரபல வித்துவானாகிய களத்தூர் - வேதகிரி முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்டு, புதுவை மாநகரத்தில் முதல் முதலில் அச்சிடப்பட்டது. வீரமாமுனிவ ரியற்றிய பலநூல்களைப்போலவே இதுவும் பொருணடை முதலியவற்றிற் சிறந்து காணப்படும்.

செந்தமிழுக்குரிய ஐந்திலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூல் வேறின்மையின் இதனை மாணாக்கருக்குப் பிரயோஜனமாக இரண்டாந்தரம் அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று நான்விரும்பி இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிசியோன் காலேஜு தமிழ்ப் பண்டிதரும் எனது நண்பருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியர் அவர்களை இதைப் பார்வையிடும்படி கேட்டுக்கொள்ள அவர் இதைப் பழைய பிரதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பரிசோதித்துத்தர அதை நான் முதற் பதிப்பைப்போலன்றிச் சூத்திரமும் உரையும் நன்கு விளங்குமாறு சூத்திரத்தைச் செய்யுள்போலப் பெரிய வெழுத்திலும் வசனரூபமா யிருக்கும் உரையைச் சிறிய வெழுத்திலும் பதிப்பித்து, அதிகாரம், இயல், ஓத்து முதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறு இங்கிலீஷ்ப்பெயரு மெடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறேன். மேற்கூறிய வெனது நண்பர் எனக்குச் செய்த விப்பேருதவிக்கு நான்மிக நன்றியறிதலுள்ளவனா யிருக்கிறேன்.

வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தை முதல் முதலில் எழுதினவரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய, அ. முத்துச்சாமிப் பிள்ளை யவர்களினது மிகவணுகிய மரபினரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ம. சா. இயாகப் பிள்ளை யவர்கள் தயவாய் இதைத் தமது இயந்திரசாலையில் அச்சிட்டுத் தந்ததற்கும், உவெஸ்லியன் மிசியோன் சங்கப் போதகராகிய, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, யாழ்ப்பாணம் சா. வே. அம்பலவாணர் ஐயர் இதை எழுத்துப் பிழையறப் பார்த்ததற்கும் நான் மிகவும் வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

இங்ஙனம்,

கர௵ ஆவணி௴
1891-௵ ஆகஸ்டு-௴

ஜி. மெக்கென்ஸி காபன்.

வீரமா முனிவர்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள இத்தாலியா தேசத்திலிருக்கும் காஸ்திலியோனே என்னும் ஊரானது ஓங்கு புகழ் பெற்ற தொன்னூ லியற்றிய வீரமாமுனிவர் பிறப்பிடமாம். 1680-௵ நவம்பர்-௴ 8-௳ அவருக்கு ஜென்மவாரமாயிற்று. அவரைப் பெற்றோர் அவருக்குக் கான்ஸ்டன்ஷியுஸ் பெஸ்கி யென்பப் பெயரிட்டார்கள். அவர் அவ்வூரிலும் உரோமாபுரியிலும் கல்விகற்று, இயேசுவின் சங்கத்தை யனுசரித்து, உரோமைச் சங்க வொழுங்குப்படி நடந்து வந்ததினால், அவரது தெய்வபக்தி, கல்வி, சாதுரியம் முதலியவற்றைக் கேள்வியுற்ற பாப்பானவர் அவரது சாமர்த்தியத்துக்கு வியந்து, தென்னிந்தியாவிலுள்ள மதுரைமா நாட்டுக்குப்போய் சற்குருவாகிய இயேசுவின் மாட்சிமையை அவ்விராச்சியத்தாருக்குத் தெரிவிக்க அவரை நியமித்தார். ஆனால் உரோமைச் சங்க முறைமையின்படி இருபத்தைந்து வயதாகுமுன் இவர் குருப்பட்டம் பெறுவது கூடாதாதலால் 1706-ம் வருஷத்தில் அவர் அப்பட்டம் பெற்று, இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு வந்தார். இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா வென்னும் ஊரை யடைந்து தமிழ்ப் பாஷை பயின்று, 1708-ம் வருஷத்தில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள காமயநாயக்கன்பட்டி யென்னும் ஊரில் 1714-ம் ஆண்டு முதல் 1716-ம் ஆண்டுவரையில் வசித்ததாகவும், இங்கிருந்து கைத்தார் என்னும் கிராமத்துக்கு அடிக்கடி போக்குவரவு செய்து வந்ததாகவும், திருநெல்வேலியில் 1714-ம் ஆண்டில் வடக்கன்குளம் சபையை ஸ்தாபித்த பிராண்டலீனி யென்னும் தேசிகர் சொல்லுகிறார். பாளையங்கோட்டையி லிருந்து மதுரைக்குப் போகும் மார்க்கத்தில் உள்ள இவ்வூரானது அக்காலத்தில் மிகவும் பேர்பெற்றிருந்தது. சங்கரநயினார்கோவில் தாலுக்காவிற் கல்பட்டி யென்னும் கிராமத்தில் அவர் தாம் செய்த தேவ ஊழியத்திற் செயம் பெற்றுக் கொண்டு அங்கொரு தேவாலயங் கட்டினார். இந்நிமித்தம் அங்குள்ள பிராமணர்கள் கோபங்கொண்டு இவரைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்துக் கோயிலையும் இடித்து விட்டார்கள்.

அந்தக்கிராமத்துப்பிராமணர்கள் தங்கள் முன்னோர் பாழாக்கிய மேற் சொன்ன தேவாலயத்தி னடையாளங்களைத் தற்காலத்தில் நமக்குக் காண்பிப்பதுடன் அது பெஸ்கி என்பவர் கட்டி வைத்த தென்றும், அவரையும், அவரால் கிறிஸ்தவனான வோர் பிராமணனையும், அவ்வூரி லிருந்து தங்கள் முன்னோர் அடித்துத் துரத்தி விட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அக்காலத்தி லிருந்த பிராமணர்கள் மிகவும் மத வைராக்கியமுள்ளவர்கள்.

ஆகையால் அவரைச் சிறைப்படுத்துவதினால் திருப்தி யடையாமல் அவரைக் கொலை புரியவு மெத்தனித்தார்கள். அப்போது கயித்தா ரென்னுங் கிராமத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த முயற்சியினால் அவர் சிறைச்சாலையினின்றும் விடுதலையாகி, மரணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தார். இவ்வாறானதால் அந்தப் பிராமணர்கள் கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறாமற் போயிற்று. இதனுண்மை அவ்வூரின் சுற்றுப்புறத்துள்ள கிறிஸ்தவக்கிராமவாசிகளின் கன்னபரம்பரையாலும், 1715ம்-௵ சனவரி-௴ 12-௳ பெஸ்கி யென்பவர் தாமே யெழுதியிருக்கிற நிருபத்தாலும் விளங்கும். பின்பு அவர் 1716-ம் வருஷத்தில் மதுரைக்குச் சென்றார். ஆனால் அவர் அங்கே செய்ததின்னதென்று தெரியவில்லை, பிறகு 1720-ம் வருஷத்தில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த வடுகாப்பட்டியில் வந்து நிலைத்திருந்தார் இவ்வாறு நடக்குங் காலத்திலும் அவர் தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்து அதைக் கரைகண்டா ரென்பதற்கு 1726-ம் ஆண்டில் அவரியற்றிய தேம்பாவணி முதலான சிறந்த நூல்களே சாட்சி பகரும். இவர் காலத்துக்குப் பிறகு இந்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் அநேகர் பலநூல்களைச் செய்தாரேனும், அவைகளி லொன்றேனும் இத்தேம்பாவணிக்கு நிகராமோ?

இதன்றி 1727-ம் ஆண்டில் "வேதியரொழுக்கம்" என்னும் நூலை உபதேச ரத்நாகரம் எனத் திருப்பணியாளருக்குபயோகமாக வியற்றினார். இதனைப்படிப்போருக்கிதனடையினால் மனமகிழ்ச்சியும், பொருளினால் பக்தி, ஞானம் முதலியவற்றின் அபிவிர்த்தியும் உண்டாகும். இயற்றமிழ் நடைக்கிது சிறந்தமுன் மாதிரியாக விருக்கிறதுமன்றி கடுஞ்சொற்பொழிவு, பொருட்பேதம், பிழைபாடு, அன்னியபாஷை நடைக்கலப்பு, முதலியவற்றால் நிரம்பியதும் காதுக்கினிமை யற்றதுமாயிருக்கின்ற தற்கால வியற்றமிழ்நூல்களின் குறைகுற்றங்களை வெளியாக்கும் சுலோசன மெனவுந்தகும்.

1729-ம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த ஆவூரி லிருந்தபோது இவர் தாமியற்றிய தேம்பாவணிக் குரை எழுதினார். இக்கிராமத்திலேயே வெகுநாள் வசித்துத் தமது வாழ்நாளெல்லாந் தமிழை ஆராய்ந்தார். கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்நாட்டிற் பரவுதற்கு இவர் இடைவிடாது முயன்று வந்தாரென்று கன்னபரம்பரையால் விளங்குகிறது அவர் ஊருக் கூராய்ப் பயணம் பண்ணி ஜனங்களுக்குப் போதித்துத் தம்மோடு வாதாடவந்தவர்களையெல்லாம் வென்று விசேஷமாக உயர்ந்த ஜாதியோரையே கிறிஸ்தவர்களாக்கிவந்தார். கிறிஸ்தவ ஆலயங்கட்டிவைப்பதும் அவற்றை விநோதமாக அலங்கரிப்பதும் அவருக்கதிகப் பிரியம் 50 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த முத்துசாமிப்பிள்ளை யென்பவரெழுதிய வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தில் இவரைப்பற்றி யநேகமாய்க் காணலாம் திருஷ்டாந்தமாக:—

"கல்விப் பெருக்கத்தா லகங்கரித்த வொன்பது சடைப்பண்டாரங்கள் வந்து வீரமா முனிவரோடு தர்க்கம் பண்ணி யவரை வெல்ல வேண்டு

மெனக் கருதி, தோற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொற்படி நடப்ப தென்று உடன்படிக்கை பண்ணித் தர்க்கிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒரு மாத மட்டும் பண்ணிய தர்க்கத்தில் அவரை வெல்ல மாட்டாமல் தாங்களே தோற்றுப் போனதால் அவர்களில் ஆறு பேர் சத்தியவேதத்தைக் கைக்கொண்டார்கள். மற்ற மூன்றுபேர் சடையறுபட்டு வெட்கத்தினால் மேல் சீமைக்குப் போய் விட்டார்கள். அந்தச் சடைகள் திருக்காவலூர்க் கோவில் மண்டபத்தில் வைக்கோற் கட்டுப்போல ஐந்தாறு காலமட்டும் தொங்கி கிடந்தன." இப்படிக் கவர் தேச சஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டு போகிறபோது அவருபதேச மகிமையினால் இத்தேசத் தவர்களிற் பலர் கிறிஸ்தவர்களானார்கள்.

பெஸ்கி யென்னும் வீரமாமுனிவர் ஜீவிதகாலமோ மிகக் கொடுமை, துன்பம், கலகம் முதலியவற்றால் நிறைந்தது. அவரிருந்த நாடும் அவ்வாறே கலகம், யுத்தம், சாப்பனை இவைகளால் கலக்குண்டதினால் அவர் அக்கால் காரியகர்த்தர்களுடன் சம்பந்தப்படாதவரா யிருப்பது கூடாது. எவ்வாறென்னில், 1736ம்-ஆண்டில் வஞ்சகம், கொடுமை முதலிய துர்க்குணங்கள் குடி கொண்ட சந்தா ஸாஹேபு என்னும் நபாபு திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகைபோட்டு அதைப் பிடித்துக்கொண்டு மதுரை நாட்டிற்குந் தாமே அரசனென்று பறையறைவித்தார். அவர் வேண்டுகோள்படி இவரவரிடஞ் சென்று வார்த்தை யாடினபோது அவருக்கு இவரிடத்தில் அதிகத் திருப்தி யுண்டாகித் தமக்குத் திவானாக இவரை யேற்படுத்திக் கொண்டது மன்றி யிவருக்கு இனாமாக நான்கு கிராமங்க ளளித்தார்.

1740-ம் ஆண்டில் வேலூர் கர்நாடக நபாபாகிய தவுஸ்த அலிகான் என்பவரைப் போய்த் தரிசித்தது, 1739-ஆம் அக்டோபர்-மீ 29-உ தமது சங்கத் தலைவர் அந்த நபாபுக்கு எழுதி யனுப்பிய நிருபத்தையுங் காண்பித்தார். இவை முதலிய காரியங்கள் அக்கால காரிய கர்த்தர்களுட னிவருஞ் சம்பந்தப்பட்டா ரென்று விளக்குகிறது.

ஷை 1740-ம் ஆண்டில் மஹாராஷ்டிரர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகைபோட்டு 1741-ம் ஆண்டில் அதைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் மிகுந்த மதவைராக்கியமுள்ள இந்துக்களாதலால் சந்தாஸாஹேபின் திவானாகிய இவர் கிறிஸ்தவ குருவென்றறிந்தபோது கிறிஸ்தவர்களும் மகமதியரைப்போலவே அம்மஹாராஷ்டிரர்களுடைய பகைக்கு இலக்கானார்கள். இதை யறிந்த பெஸ்கி யென்பவரும் மற்றுமுள்ளவர்களும் மரணத்தினின்று தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு ஓடி யொளிக்கும்படி நேரிட்டது. ஆகவே அவர் முதல் முதல் போன இடம் இராமநாதபுரம். அங்கிருந்து திருநெல்வேலிக் கடுத்த வோர் கரைதுறைப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து அங்கே சில காலம் தங்கியிருந்தார். அவ்வூருக்கு மணப்பாடு என்று பெயர். அது அக்காலத்தில் உலாந்துக்காரருக் குரியது. அதிலே உரோ

மான கத்தோலிக்கு ஆலயமும் சபையு மிருந்தன. பெஸ்கி என்பவர் இந்தியாவுக்கு வந்தவுடன் கொஞ்சக் காலம் அங்கே தங்கி யிருந்தபடியால் தமது விருத்தாப்பியத்திலும் அங்கேயே வசிக்க வெண்ணினா ரென்றும் உத்தேசிக்கலாம். அமைதியற்ற உலகம் வேண்டா மென வெண்ணிய இவருக்கு அமைதியுள்ள அவ்வூர் தகுந்த இடமாயிற்று எனவே இங்கு சில காலம் வசித்துப் பின் தேகவியோகமானார். அங்குள்ள ஆலயத்தின் பிராகாரத்தில் இவர் சேமிக்கப்பட்டா ரென்றாலும் இதைத் தெரிவிக்க அவ்விடத்தில் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டி யிருக்கக் காணோம். இவ்வாறிருப்பது அவரது பெயர், குணம், தாம் செய்து வந்த சன்மார்க்கத் தொழில், முதலியவற்றிற்கு முழுமையும் தகாத காரிய மன்றோ? அங்குள்ள பரவர்கள் இவர் மேன்மையை யறியாமையினாலோ அல்லது தங்கள் வறுமையினாலோ இவர் மரணத்தைக் குறிக்கும் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டாமற் போனார்களேனும் இவரது சற்குணம், ஆழ்ந்த அறிவு, பயனுறு தொழில், கீர்த்தி, பிரதாபம், முதலியவற்றை யறிந்தவர்களாவது ஏதேனு மொன்றைச் செய்திருக்க வேண்டுமன்றோ? இவரோ தமக்குப் பிறர்செய்வதை யெதிர் பாராமல் தாமே தம்முடைய பெயர் நீடூழி காலம் நிலைத்தோங்கும்படி சிறந்த பலநூல்க ளியற்றி யிருக்கின்றா ரன்றியும் இவர் செய்து வந்த வேதியர் தொழிலும் போதுமான ஞாபகக் குறியாம் பெஸ்கி யென்பவர் தென்னாட்டுக்கு வந்த பிறகு தமது இயற்பெயராகிய கன்ஸ்டான்ஷியுஸ் என்பதின் பொருள்படுமே தைரியநாதன் என்னும் நாம தேயத்தை வகித்துக்கொண்டா ரென்றும், தேம்பாவணி யெனு நூல் வெளிப்பட்ட பிறகு தமிழ்ப் புலவரால் இவர்க்கு வீரமாமுனிவர் என்னும் அபிதான மளிக்கப்பட்டது என்றும் சொல்வர்.

ஜி. மெ. கா.

கடவுள் துணை.

இஃது

வீரமாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல் விளக்கம்

TONNÛL VIḶAKKAM.

மூலமும்-உரையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

GENERAL PREFACE.

சீரமலிகடறவழ கிலனமுதனமறறருஞ
சீரமலிபுலகெலாஞ செயதளிததழியப
வலலவனுயமுதன மட்டீறெறுபபெதி
ரிலலவனுயுய ரிறையோனெருவனைப
பனமையொழியப பணிநதேயிராவிருட்
டன்மையொழியத் தரணிபிறநேனறிய
வாதவனிகரிரு ளகததறவனஞ
ஞேதியமறைநூ லோதினனுகி
யமமெயபபொருளான றனைவருமுணரச்
செமமெயப்பொருளத திருமறைவழஙக
வமைததுளததெழுநத வாசையுடனேணடிச
சமைத்துளயாவருந தாஙகததருகென
வேவியதாகவிப பணியேறறினன
மேவியவைமபொருள விளககலுணாநது
விரிவிலாத்தொனனூல விளக்கமெனுமபெயாத
தரியவாசிரிய ரருநதமிழ்சசொல்லிற
பிறநூனமுடிநதது பெயாததுடனபடுததியும
புறநூனமுடிநதது பொருத்தியுநதானெரு
வழிநூனமுடிததனன வாயபபருமெயமமறை

மொழிநூலததராய முதிரசிறபபிணையி
விரோமைநாடடினின றெயதிய முனிவருள
விரோதமொழிததையமேவக
நேரமாதவததின வீரமாமுனியே

(இதனபொருள) இவறறுணூலினபெயரு மாககியோனபெயரு மாக கியகாரணவகையுந தருமபொருளளவுங கொளவோாபயனுமென றிவைகந துறுபபுள விசரூததிரம பொதுபபாயிரமாக வமமாமுனி மாணுககருணூலி னெளியனெனு மனபிலுயாநதோ னுரைததவாறு காணக

எனனையோவெனில —

நூலேநுவலவோ னுவலுந திறனே
கொளவோனகோடற கூறறுமை நது
மெலலா நூறகுமிவை பொதுபபாயிரம — நன் 3

(உ-து) ~~கனேலுள மேறகோள~~ ஆகையில, விருததி, பெருஙகடல சூழநத பூவுலகாதி மறறுணடாகிய செலவமுடைய வுலகஙகளியாவையுந தானுளவாககவு நிலைபெறககாககவு மழிவுறநீககவும வலலவனாகி யாதியுமநது மளவுமொபபு மெதிருமிலலாதவனு மெவவகைபபொருளினு மேனினறு யாநத கடவுளொருவனை மறறைததேவரை நீககித தனியே பணிநது போறறி மாவிராவிருளைநீகக விபபூவுலகிறசெனறிய பருதியைப்போல மன விருளாகிய வஞஞானததை நீகக வககடவுளோதித தநத வேதநூலையோ துங குருவேயாகி யமமெயக கடவுளை யெவருமறிநது வணஙகவு மவனே தநத வேதநூலெஙகும வழஙகவு மாசையே மனததுடனேடி யேவியதாக விதுவேகாரணமெனததா னெழுததுச - சொற - பொரு - ளியாப - பணி யென் வைநதிலககணப பொருடகளைக கலலாதவருங கணடுணருமபடி. தெளிவாகவிளககத துணிநததைபபறறித தொனனூலவிளககமென விந நூறபெயராகிப பிறதமிழநூலோா முனனுரைததோதியவறறைத தானு டனபடுததியுந தமிழபபுறநூலோா விதிததவறறுட சிலதானபொருததியு மீணடொரு வழிநூலென முடிததுரைததா ரிவராரோவெனின மெயயங கடவுடநத மெயமமறைநூலிற குருககளாகச செலவவிரோமைநாட்டினின றெழுநதருண முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யெனபாரெனக கணடு ணாக ஆகையிலனிவருஞ சூததிரவிதியு முறையினவிரிவு மமமாமுனிதான றமவே செவி வாயாகப பருகி நெஞசு கணணாக வுணாநதுகொளவது கலவி விருமபினோகடனே, எனறவாறு. பதிகம-பாயிரம-முகவுரை-ஒனறும.

பொதுபபாயிரம.—முறறிறறு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

SPECIAL PREFACE.

1 சொன்னூ லுடையாத் தொகைக்குணத் தொன்று
முன்னூ றந்த முதல்வனைப் போற்றி
நன்னூ லாய்ந்தோர் நவின்றவைம் பொருட்
டொன்னூல் விளக்கமுன் சொற்று மெழுத்தே.

(இ-ள்) சொல்லத்தகு மெந்நூல்வகையானு மடையப்படாத தேவகுணங்களி யாவையுந் தொகுத்துள்ளனாகி மிக்காரு மொப்பாருமின்றி யொன்றாய் நிற்குங் கடவுளியன்ன முதனூலாகிய வேதநூலைத் தந்த முதல்வனைப் பணிந்து நானே வழுவில வுரைக்கவு மற்றவர் பயனொடு கேட்பவுந் துணைச்செயல் வேண்டி யவனடி தலைமேலணிந்து போற்றி முன் செந்தமிழ்நூல் கற்றோருரைத்த வெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணி யென்னைம்பொரு ளிலக்கணங்களை விளக்கத் தொடங்கி முன்னீண்டெழுத்தியல் பின்னதென வுரைத்துக் காட்டுது மாகையி லிதுசிறப்புப்பாயிரம் என்னை, தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருள் விளக்கமுந் செய்புவதாகுஞ் சிறப்புப்பாயிரம் ஆதலா லிலக்கிய வகையான மூத்தோர் புதைத்த வரும் பயனாகிய பொருளைக் கண்டறிந் தெடுப்பதற் கிலக்கணநூலே விளக்காம் விளக்குதலால் விளக்கென்னப்பட்டது ஒளிவிடா மூடினதீபத்தாற் பயனில்லை யென்றதுபோல முன்னோர்தந்த விலக்கணநூலெல்லாஞ் செந்தமிழ்ச் சிறந்த மொழியோடு மூடிக்கிடப்ப வக்காலத் தவ்விளக்கொளியைக் காண்பாரில்லாததற் கொருபயனு மில்லை தென்மொழியாக்கு வடமொழியைத் தானுணர்த்தக் கருதி யவர்முன்னறிந்த தமிழ்ச்சொற் கொண்டல்லவோ வடமொழிப்பயனை யுரைத்தல் வேண்டு மாகையான மூத்தோர் புதைத்த நூனலம் விளங்கவுங் கல்லாதவரும் பயன்கொண்டுணரவு நானே யதன் மேற்கவித்த போர்வைநீக்கி யறிஞர் முன் கொளுத்தின தீபமே வாக்கு மெறிப்பக் கையிலேந்தினாற்போல வவர்முன் செந்தமிழ் மொழியான மறைத்த விலக்கணநூலை யிளந்தமிழுரையால் வெளிப்பொருளாக்க நினைத்தேனாயினு முன்னோர்தந்த யாவையும் விரித்துரைத்தா லிந்நூலும் பெருகிக் கண்டவ ரஞ்சித் துணியாரென்று கருதி முன்மிகவறிய வேண்டுவ தொன்றைத் தெரிந்து தருவேன். இறகு முளைத்து முற்றுமுன்னே தாயினை கொண்டு வருவதன்றியே பறக்கும் பருவம் வந்தபின் றாமேமேயவன் பறவை யல்லவோ வவ்வாறிங்ஙன் நானு மூத்தோர் சொன்னதை அவரவர் தாமே கண்டுபிடிக்க வேண்டுவதை மாத்திரம் விதிவிரித்துரைப்பேன். அதன்பின் முளைத்த சிறகை விரித்து மேற் பறந்து மேய்ந்தாற் போலவுந் தந்த பாசத்தைப்பற்றி மலையொத்துயர் மதயானையையேறி நடாத்தினாற்

போலவுஞ் சிறியோர் தெப்பத்தைப் பிடித்துப் பெருவெள்ளத்தை நீந்தினாற்போலவு மிங்ஙன நான்றாந்தவற்றைக் கொண்டு செந்தமிழ்ப் பெருங் கடனீந்தவு முழுகவுஞ் செய்து முற்றுலகெல்லாம் புகழப் புலவர் புதைத் தப்பெருமைய னவமணித்தா மெடுத்தணிவதே யெளிதா மங்ஙனமீண்டு நானொரு புதுநூலாயினுந் தொன்னூலிற் கொருபுதுவழியாயினுங் காட் டுவ துணரா துயர்ந்த முன்னோர் தந்த நூலை விளக்குதற் கருதித் தெளிவு வேண்டி வேறுவேறுயச் சூத்திரந் தரினு மூத்தோ ருரைத்த பற்பலவற் றையும் பொருத்துதும். ஆயினுஞ் செந்தமி ழுணர்ந்தோர் வழியே யன்றிப் புறனடையாய்ச் சில விகற்பம் புறநூல் வழியே சென்று காட்டுது மா கையான் முன்னோர் நூலினடையினும் விகற்ப நடையினு மெழுத்துச் சொற்பொருளியாப் பணியென வைந்திலக்கணங்களை யைந்ததிகாரமாக வீண்டு பிரித்துக் கூறுதும். கூறிய நடையில் வழுவினு முற்றறிந்துணர்ந்தோ ரிகலா தன்பொடு தாங்கிக் கண்ட வழுவினைத் தீர்ப்பது மீண்டைம்பொரு ளை யுரைத்த வழியிழிவெனினுந் துணிந்த கருத்து நன்றென வொருவாறி வற்றைக் கொள்வதுங் கடனே, எ-று.

சிறப்புப்பாயிரம்.—முற்றிற்று.

முதலாவது:—

எழுத்ததிகாரம்.

PART I.—LETTERS.

முதலாவதெழுத்தியல்.

Chapter I —Nature of Letters.

2. தோற்றம் வகுப்புந் தோன்றும் விகாரமென்
சாற்றுளித் தோன்றுந் தானெழுத் தியல்பே

(இ-ள்) எழுத்திலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் [எழுத்தின் றோற்றமும் வகுப்பும் விகாரமும் என்றிம்மூன்றனுள் எழுத்து வகைப்பாடெல்லா மடங்கும் என்னை, தோற்றமென்புழி, எழுத்துப்பிறக்குமிடமும், முறையும், எண்ணுமெனவும், வகுப்பென்புழி, முதல்சார்புயிர் மெய்முதலிய கூறுபாடெனவும், விகாரமென்புழி, பதத்திலும்புணர்பிலும் வருந்திரிபாகக் முதலியவேறுபாடெனவுந்தோன்றும், என்றுளி] எ-து. இடம், உழி யென்பாருமுளர். (க)

3 உயிரிடை யினமிடறாம் வலியுச்சிமெலியிவை
முதலிடமாயிதழ் மூக்கண் ணம்பன்னா
வைந்துணையிடத்தா மக்கரப்பிறப்பே.

(இ-ள்.) எழுத்தின்றோற்ற மாமாறுணர்த்துதும். [உதானவாயுவின் காரணமாக எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமாயினும் அவற்றுட்பன்னீருயிர்க்கும், ஆறிடை யினத்திற்கும், மிடறேமுதலிடமாகவும், ஆறுவல்லினத்திற்கும், நெஞ்சே முதலிடமாகவும், ஆறுமெல்லினத்திற்கும், உச்சியேமுதலிடமாகவும்; அன்றி உதடும், மூக்கும், அண்ணமும், பல்லும், நாவும் என விவ்வைந்தே துணையிடமாகவும்; எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமென்றுணர்க.] ஆயினும் இவற்றையும் எழுத்தின்முறையையும் எண்ணையும் உணர்த்துவ துறுபயனின்றிப் பொழுதழிவாகையாலும், இனிச் சிலவுணர்ப்பது முறையா மென்றமையாலும், இவ்வன மவற்றைநீக்கி எழுத்தின்வகுப்பும் விகாரமுமெனு மற்றிரண்டையும் விளக்கிக்கூறுதும். இதன் விரிவையுணரவேண்டில் தொல்காப்பியத்துட் காண்க. அதனினும்விரிவு பேரகத்தியம் கண்ணூல், எ-று. (உ)

முதலாவதெழுத்தின் றோற்றம்.—முற்றிற்று,

இரண்டாவதெழுத்தின்வகுப்பு.

Chapter II —Classification of Letters

4. முதல்சார் புயிரே மூவினமெய்யே
முதற்கண்ணெழுத்தே மொழியிறெழுத்தே
யுயிர்மெய் குறினெடி லோமாய்த
மாறுகுறுக்க மளபெடையிரண்டு
மாத்திரைப்புணர்பென வகைபடுமெழுத்தே.

(இ-ள்) எழுத்தின்வகுப்பா மாறுணர்த்துதும் இம்முதற்சூத்திரத்துள் இனிச்சொல்லக் குறித்தவகை யெல்லாந் தொகைப்படக்காட்டித்தந்தனம் ஆகையி லவ்வவச் சூத்திரத்துள் அவ்வவற்றை முறையேகாண்க (க)

5 முதலெழுத் துயி ரீராறுடன் மூவாறே
சார்பெழுத் துயிர்மெய் தனியாய்தத்தோ
டொங்கிய இ, உ, ஐ, ஔ மவ்வாய்த
முயிரள பொற்றள பொருபஃதெனப.

(இ-ள்) முதல்சார்பெழுத்தா மாறுணர்த்துதும் தமிழெழுத்தெல்லா முதலெழுத்தெனவுஞ் சார்பெழுத்தெனவும் இருவகைப்படும் இவற்றுட் பன்னீருயிரும், பதினெண்மெய்யும், ஆக முதலெழுத் தொரு முப்பது மாம். சார்பெழுத்தோவெனில், உயிர்மெய்யும், ஆய்தமும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஔகாரக்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் ஆகச்சார்பெழுத்தொருபஃதாகும், எ-று. முதனுக்கு, தலைமை-பிரதானம் எ-ம். சார்புக்கு, தலைமையின்மை, அப்பிரதானம், எ-ம் கூறுவர், எ-று (உ)

6 எ, ஒவ்வும் றனழவவ்வுமென்றைம் முதலு
முயிர்மெய்யுயிரள பொழிந்தெண் சார்பு
மத்தமிழ்க்குரிய வாரியமும்பிறவே

(இ-ள்) முன்சொன்னவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி விகற்பித்துணர்த்துதும். கூறியமுப்பது முதலெழுத்துள்ளே, எகர ஒகரங்களென்ன இரு குற்றுயிரெழுத்தும், ற ன ழ வென மூன்றொற்றும், ஆகமுதலெழுத்தைந்தும், கூறிய பத்துச் சார்பெழுத்துள்ளே, ஆய்தமும், ஒற்றளபும், ஆறுகுறுக்கமும் என வெண்சார்பெழுத்துந் தமிழ் மொழிக்குரியன, அன்றி யாரியமொழிக்குள் ளில்லன சொன்னவிப் பதின்மூன்றொழிந்த தொழிந்த பத்துயிர் பதினைந் தொற்றென முதலெழுத் திருபத்தைந்து முயிர்மெய் யுயிரளபெனச் சார் பெழுத்திரண்டுமாகத் தமிழிற்கு மாரியத்திற்கும் பொதுவெழுத் திருபத

தேழென்றுணர்க. அன்றியுந் தென்மொழிக் கில்லனவாகி வடமொழிக் குரியவெழுத் தெத்துணையோவெனின், ஆரியமொழியில் வழங்கு முயிர்பதி னாறுள்ளும் மெய்ம்முப்பத்தேழுள்ளும் சொன்ன பொதுவெழுத்தன்றி உயி ராறும், ஒற்றிருபத்திரண்டுமாக வடமொழிக் குரியவெழுத் திருபத்தெட் டெனக்கொள்க. இங்ஙனம் ஆரியமொழிகளைத் தமிழிடத் தழைக்குங்கா லைப் பொதுவெழுத்தால் வரும்பதமே சிறப்புடைத்து, அல்லன வருதல் சிறப்பன்றெனக்கண்டுணர்க. "றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள பல்லாச் சார்புந் தமிழ் பிறபொதுவே," எ-று நன்னூல் (௩)

7 இடுகுறி காரண மிவைபொதுச் சிறப்பென
வீரிரண் டாகு மெழுத்தின் பெயரே.

(இ-ள்) தமிழில் வழங்கு நாற்பத்துவகை எழுத்திங்ஙனம் வேறுவேறாய் விளக்கா முன்னர் வழங்கு மவற்றின் பெயரைக் கூறுதும். அவை நால்வ கைப்படும். இடுகுறிப் பொதுப்பெயரும், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயரும், கார ணப் பொதுப்பெயரும், காரணச் சிறப்புப்பெயருமென்றுணர்க. (உ-ம்) உயிரே, உயிர்மெய்யே, உடம்பே, என்பன இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், அவற் றுள் அ, ஆ, க, ங முதலிய இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். குறில், நெடில், வல் லினம், மெல்லினம், இடையினமுதலிய காரணப்பொதுப்பெயர். குற்றிய லுகரங் குற்றியலிகரமுதலிய காரணச்சிறப்புப் பெயரெனக்கொள்க. ஆகை யில், (எ-டு) நாகு, எனுமொழி யீற்றெழுத்து இடுகுறிப் பொதுப்பெயரால் உயிர், மெய், எ-ம். இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயரால், கு, எ-ம். காரணப்பொதுப் பெயரால், குற்றெழுத்து, எ-ம். காரணச் சிறப்புப் பெயரால், குற்றியலு கரம் எ-ம் பிறவுமேற்கும் பெயரொடு வழங்கும், எ-று. (௪)

8 அம்முதலீரா றுயிர் கம்முதன் மூவா றுடல்
குறில் அ, இ, உ, எ, ஒவ்வைந் தேநெடில்
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வேழே

(இ-ள்) உயிரு முடலுங் குறிலு நெடிலு மாமாறுணர்த்துதும். உயிரெ ழுத்துப் பன்னிரண்டு, வருமாறு அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ எ-ம். மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டு, வருமாறு க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் எ-ம். பன்னிருயிர்களுட் குற்றெழுத்தைந் து, வருமாறு அ, இ, உ, எ, ஒ எ-ம். நெட்டெழுத்தேழு, வருமாறு ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எ-ம். வரும். உயிராயவற்றினு மொற்றெடுத்துயிர்மெய்யாய வற்றினுங் குறில் குறிலே, நெடில் நெடிலேயாம். உயிருக்கு ஆவி, அச்சு, சுரம் எ-ம். மெய்க்கு, புள்ளி, உடல், உடம்பு, ஒற்று, அல், வியஞ்சனம் எ-ம் குற் றிற்கு, குறில், குறுமை, இரச்சுவம் எ-ம். நெடிற்கு, நெடில், நெடுமை, தீர்க்கம் எ-ம். கூறுவர், எ-று. (௫)

9. வலி க ச ட த ப ற மெலி ங ஞ ண ந ம ன
இடை ய ர ல வ ழ ள வென்மூவினமே.

(இ-ள்.) மூவினமாமாறுணர்த்துதும். முன்சொன்ன பதினெட்டொற்றெழுத்து மூவினமாக வகுக்கப்படும். அவை, வல்லினமாறு—(உ-ம்) க், ச, ட, த, ப, ற, எ-ம். மெல்லினமாறு—(உ-ம்) ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, எ-ம். இடையினமாறு. (உ-ம்) ய், ர, ல, வ, ழ, ள, எ-ம். வருமெனக் கண்டுணர்க. வலிக்கு, வலி-வன்மை-வன்கணம்-சய-பரிசம் எ-ம். மெலிக்கு, மெலி மென்மை-மென்கணம்-அநுநாசிகா-பரிசம் எ-ம். இடைக்கு, இடை-இடைமை இடைக்கணம்-அந்தத்தக்கரம்-யண எ-ம் கூறுவார், எ-று. (௯)

10 உயிர் க ச த ப ஞ ந ம வ ய முதற்கே
எ, ஒ, ஔ வு மெலலினங்கவவு
நீத்துயிர் ண ம ன விடையின் மீறே

(இ-ள்) முன்சொன்ன முப்பது முதலெழுத்துள்ளே மொழிமுதற்கண் வருமெழுத்தும் மொழியீற்றின்கண் வருமெழுத்தும் அவவயிவை யென்று காட்டுதும். பன்னீருயிரும் கமுதல் ஒன்பதுயிர்மெய்யு மொழிமுதற்கண் வரப்பெறு மெனக்கொள்க. (உ-ம்) அலை, ஆலை, இனம், ஈனம், உழி, ஊழி, எரி, ஏரி, ஐயம், ஒதி, ஓதி, ஔவியம் எ-ம் கனி, சனி, பனி, தனி, ஞாலம், நதி, மதி, வதி, யதி எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியுங் குற்றெகரங் குற்றொகர மௌகார மொழிந்தொழிந்த வொன்பதுயிரும், ண, ம, ன, ய், ர, ல, வ, ழ, ள என்னு மொன்பதொற்றும் மொழி யீற்றின்கண் வரப்பெறு மெனக் கொள்க. (உ-ம்) பல, பலா, பரி, தீ, உரு, மகடூ, சே, கலை, ஒ எ-ம். மண், கம், மின், மெய், சீர், பல், தெவ், கூழ், கள் எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியு மேவலிடத்து நொ எ-ம். து எ-ம். கௌ எ-ம். உரிஞ எ-ம். பொருந எ-ம். வருமெனக் கொள்க. யதி எ-து முனிவர், எ-று. (எ)

11. உயிரோர்மெய்யணைந் துயிர்மெய்யாகு
மவையிரு நூற்றொருபத்தா றெனப

(இ-ள்.) உயிர்மெய்யா மாறுணர்த்துதும். உயிருமெய்யுங் கூட்டி உச்சரிக்கப்பட்டாதிறகு மெழுத்தே உயிர்மெய் யெனப்படும். (உ-ம்) க, கா, கி, கீ, கு, கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ எ-ம். வரும். ஆகையிற் பன்னீருயிரு மூவாறு மெய்யோடுறழ, உயிர்மெய் இருநூற் றொருபதினாறெனப. அரைமாத்திரையாகிய குற்றுயிரும் இரண்டு மாத்திரையாகிய நெட்டுயிரும்கூடி நின்றவழி ஒன்றரை மாத்திரையும், இரண்டரைமாத்திரையும், இசையாது உயிரளவாகிய ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும்,* இசைப் பனவாம். ஒலிவடிவினும், வரிவடிவினும், முதலெழுத்தின்வேறாய் உயிரும் மெய்யுங்கூடிப் பிளவுபடா தொலித்தலான் உயிர் மெய்யெனப் பெயராயச

சாரபெழுத்தி ஞெனஞுயின ஒலி வடிவு = செவிப்புலனறிதல வரி வடிவு = கடபுல னறிதல. எ-று. (அ)

12. நீட்டல சுழித்தல
குறினெமெய்க இருபுளளி.

(இ-ள.) எழுத்து வடிவ மாமாறுணாததுதும். மெய்யின வடிவும், உயிர மெய்யின வடிவும, பலமுறை வேறுபடாமையானும, எகரம ஏகாரம, ஒகரம ஓகாரம, எபபோதும ஒருவடிவாகையானும, மயகக நீபபது வேண டி மேறபுளளி கொடுத்தார புலவர ஆகையில குறறெறழுத்தின மேனீண ட புளளியும, ஒறறெழுத்தின மேறசுழித்த புளளியும, வருமெனறுணாக. (உ-ம்) எரி-ஏரி, ஒதி-ஓதி, மண்மகள-மணமகள, தாம-தாம, கணமணி-கண மணி, எ-ம வரும. சூத்திரம "மெய்யி னியறகைப புளளியொடு நிலைய, லெகரவொகரத தியறகையுமறறே.' எ-ம கூறினார, எ-று. (கூ)

13. ஆய்தங குறில வலிககாகு நடுவே
யஃதீறறு ல ளததிருநதுளி யஃகும.

(இ ள.) குறுகாதவாயதம குறுகியவாயதமாமாறுணாததுதும். ஆய தஙகுறறெழுத்திறகும, உயிரொடுபுணாநத ஆறுவலலெழுத்திறகும, நடுவே வரபபெறும இதனுருவோ வெனில முபபுளளி வடிவு ; இது மெய்யெ ழுத்தின றனமைத்தாவதனறி அதனமே லுயிரேறபபெறு தெனககொளக. (உ-ம) எஃகு, கஃசு, கஃடு, பஃது, கஃபு, கஃறு என வரும. இவவாறு டன, அஃகடிய எனப புணாசசி விகாரத்தால வருமாயதமும, அஃகான எனச்செயயுள விகாரத்தால வருமாயதமுஙகூடி எடடாதலகாணக அஃ கேனம, தனிநிலை, புளளி, ஒறறு, ஆயதம எனினு மொக்கும இவவாறு வருதல குறுகாதவாயதம அனறியும ஈறறு லகார ளகாரஙகள தகவொடு புணருஙகால திரியும, திரிநதவழியின ஆயதம வரும, வரினுஙகுறுகி ஆய தக குறுககமாகும (உ-ம) கல+தீது = கஃறீது, முள+தீது = முஃடீது, எ-ம வரும. ஆயதமெனற இடுகுறிபபெயா. முதலெழுத்து முபபதிரென றலலாது வேறுய நிறறலானும, உயிரபோலத தனிததொலியாதுயாய மெய போல உயிரேறப பெறுதுமாய முதலெழுத்தாந தனமை எயதாமை யானும, இரு மருஙகும வருமெழுத்தைச சாரந்தொலித்தலானுஞ் சார பெழுத்தி ஞெனறுயின, எ-று. (௧௦)

14 யமமுதலியயா மிருகுறளுககெடி
லஃகுமறறு மசைசசொனமியாவே.

(இ-ள.) குறறிய லிகரமாமாறுணாத்துதும. நிலைமொழிக குறறியலுக ரததின முனனே வருமொழி முதறகண யகரம புணாநது கெடுமிகரமும, முனனிலையசைச சொலலாகிய மியா வெனு மொழியில வநத இகரமும,

குறறியலிகரமாகும. (உ-ம) நாகியாது, ஈறியாது, கூடியாது, தேசியாது, ஐதியாது, கோடியாது, கௌடியாது என நெடிறறொடா மொழிககுறறிய லிகரமேழும, எஃகியாது என ஆயததொடாமொழிக குறறிய லிகரமொனறும, வரகியாது, பலாசியாது, குழலினிதியாழினிது, பாவீறியாது, உருபியாது, அருபியாது, வானேறியாது, ஒனாதியாது, செஙகோடியாது என உயிாததொடாமொழிக குறறியலிகரம பதினொனறும, கொககியாது, கசசியாது, படடியாது, முததியாது, செபபியாது, பறறியாது என வனறொடாமொழிக குறறிய லிகரமாறும, சஙகியாது, மஞசியாது, துணடியாது, பநதியாது, அமபியாது, கனறியாது என மெனறொடாமொழிககுறறிய லிகரமாறும, நொயதியாது, சாாபியாது, சாலபியாது, மாழகியாது, தெளகியாது என இடைததொடா மொழிககுறறிய லிகரமைநதும, கேணமியா, செனமியா என மியாவெனுமசைச சொலலி னிகரமொனறும, ஆகமுபபததேழும வநதன.—சூததிரம. "வலலெழுததாறே டெழுவகையிடதது, முகரமனையாம யகரமோடியைபி, னிகரஙகுறுகும எனமனனா புலவா." எ-து குறறியலுகரந திரிநத இகரமாறும, மியாவெனு மசைசசொலலி னிகரமொனறும, ஆககுறறியலிகரம ஏழேயாயினும, இடமும பறறுககோடுஞசாாநது முபபததேழாயின. இகரந தனமாததிரையிற குறுகி ஒலிததலின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவின வேறாயக குறறியலிகரமெனப பெயாாயச சாாபெழுததினொனறாயின.—நனனூல. "யகரமவரக குறளுததிாி யிகரமு, மசைசசொன மியாவி னிகரமுங குறிய." எ-து மேறகோள எ-று (கக)

15. தனிககுறிலலலவற றிறுதிவன்மை
யூாநதுளிககுறுகு முகரமெனப
தொடருயிருககுறடுடைததுணுமயவவரின
உ, இ யாஞசில முறறுகரமு மறறே

(இ-ள) குறறியலுகரமாமாறுணாததுதும. தனிநெடிலேழும, ஆயதமொனறும, மொழியிடையிறுதிகளில வரபபெறுத ஔகாரமொழிந தொழிநத உயிாபதினொனறும, வலலெழுததாறும, மெலலெழுததாறும, வலலெழுததுககளோடு தொடாாத வகரமொழித தொழிநத இடையெழுததைநதும, ஆகிய முபபததாறெழுததினுள யாதானுமொனறு ஈறறுககயலெழுததாயத தொடாபபடடு மொழியிறுதிககண வலலெழுததுககளுள யாதானுமொனறு பறறுககோடாக அதனை யூாநது வருமுகரந தனமாததிரையிற குறுகும, அது குறறியலுகரமாம. (உ-ம) நாகு-ஈறு-கூடு-தேசு-ஐது கோடு-கௌடு என நெடிறறொடா மொழிக குறறுகர மேழும, எஃகு என ஆயததொடாமொழிக குற்றுகர மொனறும, வரகு-பலாசு-பரிசு-பாவீறு உருபு-அருபு-வானேறு-ஒனாது என உயிாததொடா மொழிககுறறுகரம பதி

ஞொன்றும், கொக்கு-கச்சு-பட்டு-முத்து-செப்பு-பற்று என வன்றொடர்மொழிக் குற்றுகரமாறும், சங்கு-பஞ்சு-துண்டு-பந்து-அம்பு-கன்று என மென்றொடர்மொழிக் குற்றுகர மாறும், நொய்து-சார்பு-சால்பு-மாழ்கு-தெள்கு என இடைத் தொடர்மொழிக் குற்றுகரமைந்தும், ஆகமுப்பத்தாறும் வந்தன.—சூத்திரம் "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை, யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென், றேழுகுற் றுகரக் கிடனென மொழிப" எ-ம் "எழுவகையிடத்துங் குற்றியலுகரம் வழூஉவின்றி வரூஉம் வல்லாறூர்ந்தே" எ-ம் கூறினார் நுந்தையெனுமுறைப்பெயருகரமுங்குறுகும். அன்றியும், ஆறுவல்லினத்தோ டிற்றுகரம் தனிக்குறிலிணைந்துவரின் குறுகாது. (உ-ம்) எகு-பசு-நடு-விது-வபு-ரறு என விவை வல்லினத்தோடு கூடியவீற்றுகரமாயினும் தனிக்குறிலிணைந்தமையால் குற்றியலுகரமல்லன, முற்றியலுகரமாம். நன்னூல் "நெடிலோடாய்த முயிர்வலி மெலியிடை தொடர்மொழியிறுதி வன்மையூருகர மஃகும்பிறமேற்றொடரவும் பெறுமே." எ-னு மேற்கோள் (வபு = உடல்) அன்றியுங் குற்றியலுகரத்தின்கீழ் உயிர்வரின் உகரங்கெட்டு நின்ற வொற்றின்மேல் வருமுயிரேறவும், யவ்வரினியல்யாகி அவ்வாறாகவு மிங்ஙன மோரோவிடத்து முற்றியலுகரமும் இவ்விரு வழியாற் கெடவுமாமெனக்கொள்க (உ-ம்) காட்டலாந்தது, வண்டிமிர்ந்தன, எ-ம் கோட்டியானை, குழலினிதியாழினிது எ-ம் இருவழிக் குற்றியலுகரங் கெட்டன. தெளிவரிது, கதவடைத்தான் எ-ம் அறிவியாது, விழவியாழ் எ-ம் இருவழி முற்றுகரங் கெட்டன ஆயினுந் தனிக்குறிற்சேர்ந்த முற்றியலுகரம் எவ்வழியானுங் கெடாதெனக்கொள்க (உ-ம்) கடுவுண்டான், மதுவருந்தினன் எ-ம் நடுயாமம், இப்பசுயாது எ-ம் இருவழித் தனிக்குறின் முற்றியலுகரங் கெடாதன, பிறவுமன்ன நன்னூல் "உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட் டோடும்" எ-ம் "உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவதியல்பே" எ-ம் "யவ்வரினியாம்" எ-ம் மேற்கோள் அன்றியும் (சிலமுற்றுகரமுமற்றே) யென்றமையால், (உ-ம்) பானு+உதயம்=பானுதயம் எ-ம் வரும் இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்து உகரந் தன் மாத்திரையிற்குறுகி ஒலித்தலின் காரணத்தான் முதலெழுத்தி னொலிவடிவின் வேறாயக் குற்றியலுகரமென்ப பெயராய சார்பெழுத்தி னொன்றாயின, எ-று. (கஉ)

16 ஐத்தனித்தள பெடுத்தன்றி மூவிடத்தும் ஔவு முதலிடத்தஃகுமென்ப

(இ-ள்) ஐகாரக்குறுக்கமு மௌகாரக்குறுக்கமு மாமாறுணர்த்துதும். ஐகாரந் தனித்துநின்றவிடத்து மளபெடுத்தவிடத்துங் குறுகாமன் மற்றை மொழிமுதலிடைகடைவரின் தன்மாத்திரையிற் சுருங்கி ஐகாரக்குறுக்க மெனப்படும் (உ-ம்) ஐப்பசி - மொழிமுதலும், மடையன் - மொழியிடையும், குவளை-மொழிக்கடையும் குறுகினவாறு காண்க ஔகாரமு

மொழிமுதலிடத்துக் குறுகும். (உ-ம்) ஔவியம், கௌவை எ-ம். வரும் சூத்திரம். "அளபெடைதனியிரண் டலவழி ஐஔ, வுளதாமொன்றனை தனிமையுமாகும்' எ-ம் கூறினார். ஐகார ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒவ்வொன்றே யாயினும் இடவகையால் ஐகாரக்குறுக்கமூன்றும் ஔகாரக்குறுக்க மொன்றுமாம் ஐகாரம் ஔகாரம் இடஞ்சார்ந்து தன்மாத்திரையிற்குறுகி ஒலித்தலின் காரணத்தால் முதலெழுத்தி னொலிவடிவின்வேறாய ஐகார ஔகாரக் குறுக்கமெனப் பெயராயச் சார்பெழுத்தி னொன்றாயின, எ-று (கரு)

17. மகரம் லளக்கீழ்
வமேற் குறுகும்

(இ-ள்) மகரக்குறுக்கமாமாறுணர்த்துதும் இனிச்சொல்லுப்படி ளளத்திரிந்து ணனவாகியபின் மகரம் வரினதுகுறுகும். (உ-ம்) போலும், மருளும், எனபதற்கு போன்ம், மருண்ம், எனபதாம் எனனெனில், அம்மகரங் கானமாத்திரையாகக் குறுகிநிற்கும் (உ-ம்) "சிதையுங் கலத்தைப்பயினுற திரிந்தாங் கிசையறியுமீகானும்போன்ம்" எ-ம் "வெயிலியல் வெஞ்சுரமைய நீ யெயதின, மயிலியன்மாதுமருண்ம்" எ-ம். அன்றியு மகரவீற்றுமொழியினகீழ். வகரம்வரின் மகரங்குறுகும் (உ-ம்) மரம்வளர்ந்தது, கமலம்விரிந்தது எ-ம் வரும் மகரக்குறுக்கமொன்றே யாயினும் இடவகையான் மூன்றாகும். இடமும் பற்றுக் கோடுஞ்சார்ந்து மகரந் தன்மாத்திரையிற் குறுகி ஒலித்தலின் காரணத்தால் முதலெழுத்தி னொலிவடிவின் வேறாய மகரக் குறுக்கமெனப் பெயராயச் சார்பெழுத்தினொன்றாயின, எ-று (கச)

18. உயிர்நெடி லினக்குறி லுற்றள பெடுக்கு
மொற்றள பெழுமவே லுற்றுக்குறிற்கீ
ழியைந்து ர ழ வொழியிடை மெலியாய்தம்.

(இ-ள்) அளபெடையாமாறுணர்த்துதும் அதுஉயிரளபெடை ஒற்றளபெடை யென விருவகைப்படும். அவற்றுள் உயிரளபெடையாவது, இசையுடளவும் பெறுவதுவேண்டி மொழியின்முதலே யிடையே கடையேநின்ற நெட்டெழுத் தெல்லா நீளப்பெற்று மப்பொழு தொவ்வொன்றற் கினமாகிய குற்றெழுத்து வந்த அளபிற்குக்குறியாகநிற்கும் இவ்வாறு நெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும் அப்போதத்தற் கேற்கினமாவன. ஆ அவ்வும், ஈ இவ்வும், ஊ உவ்வும், ஏ எவ்வும், ஐ இவ்வும், ஓ ஒவ்வும், ஔ உவ்வும், எனவினமாகும் (உ-ம்) ஆஅ-ஈஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஓஒ-ஔஉ என மொழி முதலினும், படாஅகை - பரீஇகம் - கொடூஉரம் - பரேஎகம் - கடைஇயம் - புரோஒசை - அனௌஉகம் என மொழிக்கிடையினும், கனாஅ - குரீஇ - மரூஉ விலேஎ - அசைஇ - அரோஒ என மொழிக்கடையினும் உயிர் அளபெடுத்துவந்தன. இவைசெய்யுட்கண்வருவன. அவைவருமாறு (உ-ம்.) "ஓஒதல

வேண்டு மொழி மாழுகுரு செயவினை, யாஅது மெனனு மவா." " உறு ஆர்க்குறுநோ யுரைப்பாய கடலைச, செறு அஅயவாழியநெஞ்சு " " அரிச சப்பூக் காலகளையாள பெயதானுசுபபிறகு, நலலபடாஅபறை" என முறையேமொழிமுத லிடைகடை மூவிடத்தள பெடுத்தன அனறியும ஔகாரம மொழிக்கிடையினுங கடையினும வாராமையானும அவவிடங்களில அது நீங்கலாகி அளபெடுக்கும அளபெடைபதொனபதுடனே " கெடுப்பதூஉ கெட்டார்க்குச சார்வாய மற்றாங்கே, யெடுப்பதூஉ மெலலாமழை." என இனனிசை நிறைக்கவருமள பெடையும, "உரனசை இயுளளந் துணையாகச்சென்றார், வரனசை இயினனுமுளேன " எனசசொலலிசை நிறைக்கவரு மளபெடையுங்கூடி இருபத்தொனறுதல காணக. முதலெழுத்தினொலி வடிவினும வரிவடிவிற குறியினும வேறாய நெட்டுயிர் தனமாத்திரையி னீண்டளபெடுத்தலின காரணத்தா னுயிரளபெடையெனப் பெயராயச சார்பெழுத்தி னொனறாயின —சூத்திரம " தனிநிலை முதனிலையிடைநிலையிறெனநாலவகைப பதேஉ மளபாயவருமிடனே" எ-ம. "குனறிசை மொழிவயி னினறிசை நிறைக்கு, நெட்டெழுத்திமபரொத்தகுற்றெழுத்தே, ஐ ஔ வெனனுமாமீரெழுத்திற, கிகர வுகர மிசை நிறைவாகும." எ-ம கூறினா —நனனூலா " இசைகெடினமொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி லளபெழுமவற்றவற றினக்குறிலகுறியே ' இவை மேறகோள. இசைகெடினும இசைகெடாவிடினும வழக்கச சொலவிடத்து முயிரளபெடை வழங்கு மெனறுணாக அனறியும ஒற்றளபெடையாவது மெலினமாறும ரழ வொழிந்தொழிந்த இடையின நானகும ஆயதமும இருகுறறெழுத்தின கீழு ம ஒரு குறறெழுத்தின கீழும மொழியி னிடையினும கடையினு நினறளபெடுக்கும. எடுத்த வளபிறகுக குறியாக இரட்டித்து வரும. (உ-ம) அரங்ஙகம, முரஞ்ஞ்சு, முரணண்டு, பருந்நது, அருமமபு, முரனனறு, குரவ்வை, அரையயா, குரலலகள், திரளளகள, வரஃஃகு என இரு குறறெழுத்தின கீழிடையினும, மங்ஙகலம, மஞ்ஞ்சு, மணணணு, பந்நது, அமமபு, மினனனு, தெவ்வவா, வெயயயா, செலலக கொளளக, எஃஃகு, என ஒரு குறறெழுத்தின கீழிடையினும, மடங்ங, உரிஞ்ஞ், அரணண, பொருநந, கனமம, பரனன, பகலல, திரளள எனஇரு குறறெழுத்தின கீழ்க்கடையினும, நங்ங, நஞ்ஞ், சணண, நநந, அமம, பொனனன, தெவவ, செயய, கலல, வளள என ஒரு குறறெழுத்தின கீழ்க் கடையினும ஒற்றளபெடுத்துவந்தன இவை செயயுட்கண வருவன அவை வருமாறு (உ-ம) " இலங்ங்குவெணபிறைசூ டீசனடியாரக்குக, கலங்ங்குநெஞ்சமிலைகாண " "எங்ங்கிறைவ னுளனெனபாயமனனே யா னெங்ங கெனத்திரிவாரின " "மடங்ங்கலநதமனனேகளத்து,விடங்ங்கலந்தானைவேணடு " "அங்ங்கணிருந்தவருளிடத்தாக்கனபுசெயது, நங்ங்களங்கறுப்பாநாம " என முறையே குறிலிணைக்கீழ் குறிறகீழ இடையினுங கடையினும நானிடத்தளபெடுத்தன அனறியும ஆயதம குறிலிணைக்கீழ்க் குறிறகீழ்க் கடையில

வாராமையானும் அவ்விடங்களில் அது நீங்கலாகி அளபெடுக்குமளபெடை நாற்பதுடனே "விலஃஃகு வீங்கிரு ளோட்டுமே மாதர் நிலஃஃகு முத்தினினம்" "எஃஃகிலங்கிய கையராயின்னுயிர், வெஃஃகுவார்க்கில்லை வீடு" எனக் குறிலிணைக்கீழ்க் குறிற்கீழிடையில் வந்த அளபெடையுங்கூடி நாற்பத்திரண்டாதல் காண்க. ஆயினும் ஒற்றளபெடை செய்யுளிடத்தே யன்றிப் பெறாதெனக் கொள்க. சூத்திரம் "வன்மையொடு ரஃகான் ழஃகானொழித்தாங், கன்மையாய்தமோ டளபெழுமோரோ வழி." எ-ம் கூறினார் நன்னூல். "ஙஞண நமன வயலள வாய்த மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீழிடைகடை, மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே" இவை மேற்கோள். ஆய்தம், உயிர்க்குறிலும், உயிர்மெய்க்குறிலும் இருமருங்கு நின்றெழுப்ப இருசிறகின் றெழும்பறவையி னுடல்போல எழுந்தொலித்தலால் இறுதிக்கண் விலக்கினார். ஒற்றுத் தன்மாத்திரையி னீண்டளபெடுத்தலின் காரணத்தான் முதலெழுத்தின் ஒலிவடிவினும் வரிவடிவிற் குறியினும் வேறாய் ஒற்றளபெடையெனப் பெயராய்ச் சார்பெழுத்தினொன்றாயின் அளபெடைக்கு அளபு, புலிதம் எ-ம் கூறுவர், எ-று. (௧௫)

19 கண்ணிமை கைந்நொடி காட்டுமாத்திரையி
லஃகியமவ்வு மாய்தமுங் காலே
உ இக்குறளொற் றாய்தமரையே
குறிலே ஐ ஔக்குற ளொற்றளபொன்றே
நெடிலிரண் டுயிரளபொரு மூன்றெனப்.

(இ-ள்) மாத்திரையா மாறுணர்த்துதும். கண்ணிமையும் கைந்நொடியும் எழுத்தின் மாத்திரைக் களவாம் இவ்விரண்டின் றன்மையால், ஆய்தக் குறுக்கமும் மகரக்குறுக்கமும் கான்மாத்திரை ஒற்றும், குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் அரைமாத்திரை. குற்றெழுத்தும் ஐகாரக் குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒற்றளபெடையும் ஒருமாத்திரை. நெட்டெழுத்து இரண்டுமாத்திரை உயிரளபெடைமூன்றுமாத்திரை பெறுமெனக்கொள்க.—சூத்திரம் "உன்னல்காலே யூன்றலரையே, முறுக்கன் முக்கால் விடுத்த லொன்றே" எ-ம். கூறினார். அன்றியும் செய்யுட்கண் வேண்டுமிடத்து, குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் உயிராகவெண்ணாதிருக்கவும், ஒற்றளபெடைவேண்டுமிடத்து உயிர்மெய்போல குற்றெழுத்தாக வெண்ணவும், உயிரளபெடைநெட்டெழுத்தாகவும் குற்றெழுத்தாகவுமெண்ணவும்படும் (உ-ம்) குறள் "குழலினி தியாழினி தென்பர் தம்மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர்." இதனுள் இயாழ்என்னுங் குற்றியலிகரமெண்ணப்படாதெனக். "எஃஃகிலங்கியகையராயின்னுயிர், வெஃஃகுவார்க்கில்லைவீடு" இதனுள் ஈராய்தம்வந்த வொற்றளபெடை எண்ணப்படாதெனக் "கற்றதனாலாயபயனென் கொல்வாலறிவ, னற்றாடொழா அரெனின்.' இதனுள்

உயிரளபெடை ஈரெழுத்தாக எண்ணப்பட்டதெனக் வேண்டுமிடத்து எண்ணப்படாமையும் பெறும் —யாப்பருங்கலம் “தனிசீர் வண்ணந்தாங் கெடவரினே, குறுகிய விகாரமுங் குற்றியலுகரமு, மளபெடை யாவியு மல லியல்பிலவே” எ-து மேற்கோள், எ-று. (கசு)

20. முதலீ றுயிரிரு மொழியே சோடுறின்
இ ஈ எ ஐயீற் றியையும் யவ்வே
மற்றையுயிர்க்கீழ் வகரம்புணரும்.

(இ-ள்) புணர்பெழுத்தாமாறுணர்த்துதும். உயிரான் முடிந்த சொல்லும் உயிராற்றுவக்கின சொல்லுந் தம்முட் புணருங்கால் அவ்விரண்டுயிர்நடுவே ஒரொற்றிசைத்தல் வேண்டும் இசைபட்டு மெழுத்தே புணர்பெழுத்தெனப்படும் இ, ஈ, எ, ஐ, என்னு நிலைமொழி உயிரீற்றின்முன் வருமொழி பன்னீருயிரும்புணரில் யகரவுடம்படு மெய்யாம் அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னு நிலைமொழி உயிரீற்றின்முன் வருமொழி பன்னீருயிரும் புணரில் வகரவுடம்படு மெய்யாம். ஏகாரவீற்றின் முன் பன்னீருயிரும் புணரில் இவ்விருவிதியும் பெறும். (உ-ம்) மணி+அழகு=மணியழகு, தீ+எழுந்தது=தீயெழுந்தது, சே+அழகு=சேயழகு, கை+அழகு=கையழகு, எ-ம் மர+இலை=மரவிலை, பலா+இலை=பலாவிலை, கடு+இது=கடுவிது, பூ+இதழ்=பூவிதழ், தே+அடிமை=தேவடிமை, கோ+அழகு=கோவழகு, கௌ+எகினன்=கௌவெகினன் எ-ம் அரசனே+அவன்=அரசனேயவன், அரசனே+அவன்=அரசனேவவன் எ-ம் வரும் நன்னூல் “இ ஈ ஐ வழி யவ்வு மேனையுயிர்வழி வவ்வு மேமுனி விவ்விருமையு, முயிர்வரினுடம்படு மெய்யென்றாகும்” எ-து மேற்கோள் எ-று (கஎ)

இரண்டாவதெழுத்தின் வகுப்பு.—முற்றிற்று.

மூன்றாவதெழுத்தின்விகாரம்

Chapter III —Changes of Letters

21. திரிபழி வாக்கந்
திரட்டுநால் விகாரம்.

(இ-ள்) விகாரமாமாறுணர்த்துதும் பதத்தொடு பதம்புணருங் காற் சந்திகாரணமாகப் பலமுறை நிலைப்பத வீற்றெழுத்தாயினும் வரும்பத முதலெழுத்தாயினும் பலவிடத் தொருப்பட இரண்டுமே வேறெழுத்தாகத் திரிதலு முற்றுங் கெடுதலுமாகும். பலமுறை யிருபதநடுவே ஆக்கமாக ஓரெ

ழுத்து மிகுதலாம் இடமும்விகார மன்றியுஞ் சிலமுறை இருபத மொருபதமாகத் திரண்டு கலப்புழிச் சிலவெழுத்து அவ்வழி விகாரப்படு மெனக்கொள்க. இவற்றுள், திரிதல்=ஆதேசம், எ-ம். கெடுதல்=உலோபம், எ-ம். மிகுதல்=ஆகமம், எ-ம் கலத்தல்=சங்கிரணம், எ-ம். வடமொழி யானே வழங்கும். தொகைப்படச் சொன்ன இந்நாலெழுத்தின் விகாரம் வகைப்பட விளங்குதற் கல்வழிப் பொருளும் வேற்றுமைப் பொருளும் விளக்கல் வேண்டும், எ-று. (க)

22 அல்வழி வேற்றுமை யாமிரண் டவற்றுள்
விரியினு முருபெடா வினைசார் பெயரோ
டல்வழிப் பொருட்பெய ராகுமென்ப
வேற்றுரு பில்லது விரிக்குங் காலை
வேற்றுமைக் கொளினது வேற்றுமைப் பொருளே.

(இ-ள்) அல்வழியும் வேற்றுமையு மாமாறுணர்த்துதும் வினைசொற் சாராத முதற்பெயராகி விரியினும் வேற்றுமை உருபுபெறாதுநிற்கும் பெயரே அல்வழிப்பொருட்பெயர், எ-ம். முன்னேவேற்றுமை உருபு கொள்ளாதாயினும் விரிக்குங்கால் வேற்றுமை உருபு கொண்டுவரும் பெயரே வேற்றுமைப்பொருட்பெயர், எ-ம் கொள்க விதியைவிளக்குதும் (உ-ம்) கல்லெடுத்தான், கல்வீடு, கல்லியல்பு என்பவற்று ளுருபுதோன்றாதாயினும் பொருளைவிரித்தாற் கல்லையெடுத்தான், கல்லாலாயவீடு, கல்லினியல்பென் றவ்வுருபுகூட்ட வேண்டினமையால் இதிலே கல்லென்னுஞ்சொல் வேற்றுமைப் பொருட் பெயரெனப்படும். அவ்வுருபு தோன்றாமலுங் கூட்டாமலும் விரித்துரைக்கப்படும் பெயர் அல்வழிப்பொருட் பெயரெனப்படும். (உ-ம்) கல்சிறிது, கல்லுயர்ந்தது. இதிலே கல் என்னுஞ் சொல் அவ்வுருபில்லாமையானும் பொருளை விரிக்க அவ்வுருபு கூட்ட வேண்டாமையானும் அல்வழிப் பொருட்பெய ரெனப்படும். அன்றியும் (உ-ம்) பொன்னுடையான், என ஐ உருபு தொக்கியும், பொன்னையுடையான், என விரிந்தும், கல்லெறிந்தான், என ஆல் உருபு தொக்கியும்; கல்லா லெறிந்தான், என விரிந்தும், கொற்றன் மகன் என கு உருபு தொக்கியும், கொற்றற்கு மகன்என விரிந்தும், மலைவீழருவிஎன இன் உருபு தொக்கியும், மலையின் வீழருவிஎன விரிந்தும், மலையினுச்சி என அது உருபுதொக்கியும், மலையினது வுச்சி என விரிந்தும், மலைமுழை என கண்ணுருபுதொக்கியும் மலைக்கண் முழை என விரிந்தும், வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஆறும்வந்தன. அன்றியும், (உ-ம்) கொல்யானை என வினைத்தொகையும், கருங்குதிரை என பண்புத் தொகையும், ஆயன்சாத்தன், சாரைப்பாம்பு என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், பொற்சுணங்கு என உவமைத்தொகையும், இராப்பகல் என உம்மைத்தொகையும், பொற்றொடி என அன்மொழித்

தொகையும், கொற்றன் கொடுத்தான் என எழுவாய்த் தொடரும், கொற்றுகொள் என விளித்தொடரும், உண்ட சாத்தன் என பெயரெச்சத் தொடரும், உண்டு வந்தான் என வினையெச்சத்தொடரும், குண்டுகட்டெருமை எனக் குறிப்புவினை முற்றுத்தொடரும், உண்டான் சாத்தன் எனத் தெரிநிலைவினை முற்றுத்தொடரும், அதுமற்றம்ம என இடைச்சொற்றொடரும், நனிபேதை என உரிச்சொற்றொடரும், நெருப்பு நெருப்பு என அடுக்குத்தொடருங்கூடிய தொகைநிலை ஐந்தும்; தொகாநிலை ஒன்பதும்; ஆகிய அல்வழிப் புணர்ச்சி பதினான்கும் வந்தன. இவ்விருவழியிலும், தழாத் தொடருஞ் சிலவுண்டெனக்கொள்க. அவைவருமாறு கைக்களிறு, எ-து கையையுடையகளிறு, என விரிக்கப்படுதலால் கை எ-து. களிறு என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம். சுனையாழ வம்மிமிதப்ப, எ-து. சுனைமிதப்ப, அம்மியாழ எனக்கூட்டப்படுதலால் சுனை எ-து. ஆழ என்பதையும் அம்மி எ-து மிதப்ப என்பதையுந் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம். (சொல்லில், வேற்றுமை யிலக்கணம் விரித்துக் கூறுதும்) எ-று (௨)

23. வலிவரின் மஃகான் வருக்கமாகு
நவ்வரின் றனிக்குறின் மவ்வுநவ்வா
மவ்வழியன்றி மகரங் கெடுமே.

(இ-ள்) மகரவிகார மாமாறுணர்த்துதும். ஈற்றுமகரத்தின்கீழ் க ச த மொழிக்கு முதல்வரின் இவற்றிற்கினவெழுத்தாக மகரந் திரிந்து முறையே ங, ஞ, ந, என அதற்கதற்கு வருக்கவெழுத்து வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) மனம்+களித்தது = மனங்களித்தது, எ-ம். மனம்+சலித்தது = மனஞ்சலித்தது, எ-ம் மனம்+தளர்ந்தது = மனந்தளர்ந்தது, எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியும், ஈற்று மகரத்தின்கீழ் நமுதல் வந்தால் அம்மகரங்கெடும் (உ-ம்) மனம்+நலம் = மனநலம், எ-ம். முகம்+நிறம்=முகநிறம், எ-ம் பிறவுமன்ன அன்றியு மகரவீற்றுமொழி தனிக்குறிலாயின் மகரந்திரிந்து நகரமாம் (உ-ம்.) வெம்+நீர்=வெந்நீர், எ-ம். செம்+நெல்=செந்நெல், எ-ம். பிறவுமன்ன எ-று. (௩)

24. ண ன முன்றகரம் ட ற வாமுறையே
ண ன வல்வழிக்கென் றியல்பாம்
வேற்றுமைப்பொருட்கவை வலிவரின் ட ற வாம்
ண ன முன்குறில்வழி நகரம் ண ன வா
மற்றது ண ன முன்மாய்ந்து கெடுமே.

(இ-ள்.) ணகார னகாரங்களால் வரும் விகாரமாமாறுணர்த்துதும். ஈற்று ணகரத்தின்கீழ் மொழிமுதல்வரும் தகரந்திரிந்து டகரமாகவும், ஈற்

று னகரத்தின்கீழ் மொழிமுதல்வரும் தகரந்திரிந்து றகரமாகவும் பெறும். (உ-ம்.) கண்+திறந்தது=கண்டிறந்தது, எ-ம். மின்+தெளிந்தது=மின்றெளிந்தது. எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியும், ணனவீற்றுமொழிகள் அல்வழிப் பொருட்புணர்ச்சியில் நகரமொழிந்த எவ்வின வெழுத்துவரினும் திரியாதியல்பாம். (உ-ம்.) மண்கடிது, மண்சிறிது, மண்டீது, மண்பெரிது, மண்ஞான்றது, மண்மாண்டது, மண்யாது, மண்வலிது எ-ம். பொன்கடிது, பொன்சிறிது, பொன்றீது, பொன்பெரிது, பொன்ஞான்றது, பொன்மாண்டது, பொன்யாது, பொன்வலிது எ-ம் வரும். ஆயினும் உருபின்றேனும் பொருளினால் வேற்றுமையினால் வரும் ஈற்றுணனவின் கீழ் மொழிமுதல் வல்லினம் வரின் ணகரம் டகரமாகவும் னகரம் றகரமாகவுந்திரியும். (உ-ம்.) மண்+குடம்=மட்குடம், மண்+சாடி=மட்சாடி மண்+தாழி=மட்டாழி, மண்+பானை=மட்பானை, எ-ம் பொன்+குடம்=பொற்குடம், பொன்+சாடி=பொற்சாடி, பொன்+தாழி=பொற்றாழி, பொன்+பானை=பொற்பானை, எ-ம் பிறவுமன்ன அன்றியும், ணனவீற்று மொழிகள் தனிக்குறிலாயின் மொழிமுதல் வரும் நகரந்திரிந்து முறையே ணகர னகரமாகும் (உ-ம்) கண்+நெடிது = கண்ணெடிது, எ-ம் மின்+நெடிது=மின்னெடிது, எ-ம் வரும் அன்றியும், ணன வீற்று நிலைப்பதங்கள் தனிக்குறி லல்லாதாயின் மொழிமுதல் வரும் நகரங்கெடும். (உ-ம்) கவண்+நெடிது=கவணெடிது; எ-ம். கலன்+நெடிது=கலனெடிது, எ-ம் தூண்+நெடுமை=தூணெடுமை, எ-ம். மான்+நெடுமை=மானெடுமை, எ-ம். பிறவுமன்ன —நன்னூல் "ண ன வல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரி னியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக் கனைத்து மெய்வரினுமியல்பாகுமே," என்று மேற்கோள் என்க (௪)

25 தேனெனுமொழிமெய் சேரிருவழியுந்
தானியல்பாமெலி வரினற னீற்றழிவும்
வலிவரினீறுபோய் வலிமெலிமிகலுமா
மின்பின்னும்வவ்வுறில் வன்மையுமிகுமே
யென்றனவலிவரி னியல்புந் திரிபுமா
கின்றென்றுமியல்பாய் நிற்குமென்ப
ஊன்குயினியல்பா முற்றவேற்றுமைக்கு
மெகினமாமல்லதே விருவழியியல்பு
மவ்வுறிவலிவரின் வலிமெலிமிகலுமாம்.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன விதியிற் சில விகற்பமாமாறுணர்த்துதும். தேனெனுமொழி எவ்வகை மெய்வரினும் இயல்பாதலு மெல்லினம்வரின் னகரங்கெடுதலும் வல்லினமவரின் னகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து மிகுதலுமாகும் வேற்றுமையிடத்தும் அல்வழியிடத்து மென்ப. (உ-ம்.)

தேன்கடிது, தேன்சுவை, இயலபாயின. தேன்+குடம=தேககுடம, தேன+கடிது=தேககடிது, என இருவழியும ஈறுகெடடு வலிமிககன. தேன்+மொரி=தேமொரி, தேன+மாணடது=தேமாணடது, என இருவழியும ஈறுகெட்டன. அனறியும, மின பின எனனும இருமொழிஈறறில வலலினமவரின உகரம பெறறு வலலொறறிரடடும வேறறுமை யிடததும அலவழியிடததும (உ-ம.) மின+கடிது=மினனுககடிது, பின+கடிது=பினனுககடிது, எ-ம மின+கடுமை=மினனுககடுமை, பின+கடுமை=பினனுககடுமை, எ-ம வரும. இவற்றுள சிறிது-பெரிது-தீது, எ-ம. சிறுமை-பெருமை-தீமை, எ-ம முறையே கூடடிககாணக அனறியும, தன என எனனும இருமொழி ஈறறில வலலினமவரின இயலபுந திரிபுமாம. நின எனனும மொழியீற்றில வலலினமவரின எபபோதுமியலபாம (உ-ம.) தனபகை-எனபகை என இயலபாயின. தன+பகை=தறபகை, என+பகை=எறபகை, என ஈறுதிரிநதன நினபகை,என இயலபாயின. நிறபகை,என வாரா. அனறியும, ஊன, குயின, எனனும இருமொழி ஈறறில வேறறுமைப புணாசசியில வலலினமவரின திரியாதியலபாம. (உ-ம) ஊனகடுமை, ஊனறீமை, எ-ம. குயினகுழாம,குயினறிரள, எ-ம வரும. (குயின=மேகம) அனறியும, எகின எ-து. புளியமரமுதற பனமரமும, அனனம, கவரிமா, புளளிமான, நீரநாய, எனறிவையாகும. இவறறுண மரமலலாதன எகின எனனுமொழி இருவழியு மூவினம வரின இயலபாகவும, வலலினமவரின அகரசசாரியை பெறறு வலலொறறு மெலலொறறு மிகவும்பெறும (உ-ம) எகின்+கால=எகினகால, எ-ம. எகின+பெரிது=எகினபெரிது, எ-ம. இருவழியிலும இயலபாயின. எகின+கால=எகினககால, எ-ம எகின+கால=எகினஙகால, எ-ம. எகின+பெரிது=எகினமபெரிது, எ-ம எகின+பேடை=எகினபபேடை, எ-ம, இருவழியிலும வலிமெலி மிககன எகின+அழகு=எகினவழகு, எ-ம, எகின+வலிது=எகினவலிது, எ-ம மறறை எழுததுபபுணாவழி அகரமபெறறவாறு காணக பிறவுமனன எ-று. (ரு)

26. லளவேறறுமையிற றடவுமலவழி
யவற்றோடுறழவும வலிவரினதவவரி
னியலபுநதிரிநதபின கெடுதலுமாகும
லளத்தனிககுறிறகீ ழலவழிததவவரின
றிரிநதொழிநதாயதஞ சேருமெனப
லளமுனமெலிவரி னிருவழினணவா
மவறறுணத திரிந தழிவாநதனிககுறி
னண்ணியலளமுன நவவுனணவாம.

(இ-ள்.) லகார ளகாரஙகளின விகாரமாமாறுணாததுதும. லளவீறறு நிலைபபதஙகள வேறறுமைப பொருளாய வலலின முதறபததோடு புண

ருங்காலை லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும திரியும (உ-ம) கல+புறம=கறபுறம, நூல+புறம=நூறபுறம, விரல+புறம=விரறபுறம, சாரல+ புறம=சாரறபுறம, எ-ம. முள+புறம=முடபுறம, வாள+புறம=வாட்புறம, புரள+புறம=புரட்புறம, எ-ம. திரிநதன. பிறவுமனன அல்வழியிடததோவெனில, இயலபுநதிரிபுமாம. (உ-ம) கலபெரிது, விரலசிறிது, வாளபெரிது,எ-ம இயலபாயின. கல+பெரிது=கறபெரிது, வாள+பெரிது வாட்பெரிது,எ-ம.திரிநதன பிறவுமனன. வேற்றுமைபபுணாசசியில லகார, ளகாரவீற்றில தவவணையின வருமொழிமுதலும நிலைமொழியீறுந திரியும. (உ-ம) நூல+தலை=நூறலை, நூற்றலை; கடல+திரை=கடறிரை, கடற்றிரை, வாள+திறல=வாடிறல, வாட்டிறல, அவள+தாய்=அவடாய, அவட்டாய, எ-ம. இருமொழி திரிநதன பிறவுமனன அல்வழிபபுணாசசியில தனிககுறிலலலாத லகர ளகரவீற்றில தவவணையில இயலபும கெடுதலுமாம. (உ-ம) பொருததல+தலை=பொருததறலை, அவள+நநதாள=அவடந்தாள, எ-ம.திரிநதன. பிறவுமனன அனறியும, பொருததலதலை, அவள நநதாள், எ-ம. வழககிடததாகும. அலவழிப புணாசசியில தனிககுறில லகர ளகரவீற்றில தவவணையின லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும், ஆயதமாகவும்பெறும (உ-ம) கல+தீது=கறறீது, கஃறீது, பல+தொடை=பஃறொடை, அல+திணை=அஃறிணை, எ-ம முள+தீது=முடடீது, முஃடீது, எ-ம. பிறவுமன்ன அனறியும,நிலைமொழி லகரளகரவீற்றில மெல்லினமவரின லகரம் னகரமாகவும, ளகரம ணகரமாகவுமதிரியும வேற்றுமையிடததும அலவழி யிடததும. (உ-ம) கல+மலை=கனமலை, முள+முடி=முணமுடி, எ-ம கல+முளைததது=கனமுளைததது, முள+முரிநதது=முணமுரிநதது, எ-ம இருவழியுந திரிநதன பிறவுமனன தனிககுறிலலலாத லகரளகரவீற்றில நகரமவரின லகர ளகரநதிரிநது நகரஙகெடடு னகரணகரமாகும (உ-ம) விரல+நீளம=விரனீளம, கால+நீளம=கானீளம, நூல+நுனி=நூனுனி, எ-ம இருள+நீணடது=இருணீணடது, கோள+நீணடது=கோணீணடது, வாள+நுனி=வாணுனி, எ-ம. பிறவுமனன இவவாறனறி, தனிககுறிலணைநத லகரளகரவீற்றில நகரமவரின லகரளகரந திரிநது நகரஙகெடடு னகர ணகரமாகும (உ-ம) கல+நெஞசு=கனனெஞசு, முள+நிலம=முணணிலம, எ-ம வரும எ-று (ரு)

27. சஞயவரின ஐஅச்சமமெனததிரியும.

(இ-ள்) அகரவைகாரஙகளினவிகாரமாமாறுணாததும. மொழிககுமுதலினும மொழிககு இடையினும நினற அகர ஐகாரஙகள ச ஞ ய வரின தமமிலவேறுபாடினறி ஒனறறகொனறுகததிரியும. (உ-ம.) பசல்,பைசல், மஞசு, மைஞசு, அயயா, ஐயா, எ-ம. மொழிமுதல அகரம, ஐகாரமாகததிரிநதது. அரசு,அரைசு, முரஞசு, முரைஞசு, அரயா, அரையா; எ-ம. மொ

ழியிடை அகரம ஐகாரமாகத திரிநதது இவையே மொழிமுதற்போலி, மொழியிடைபபோலி, எ-ம. கூறுவா அனறியும, ஐநநூறு, ஐஞஞூறு; மைமநினறகண, மைஞஞினறகண, மெயாநினற விளககு, மெயஞஞினறவிளககு; எ-ம. வரும. மொழிககடைபபோலி. (உ-ம.) நலம, நலன; குலம, குலன, குளம,குளன; பழம,பழன, பயம, பயன, கடம, கடன, அகம, அகன, மனம, மனன, எ-ம சுருமபு, சுரூமபா; கொமபு, கொமபா; வணடு, வணடா; மாது, மாதா; சாமபல, சாமபா; பநதல, பநதா, அனநதல, அனநதா, குடல், குடா; அருமபு,அருமபா, எ-ம வரும நனனூல.—"அஐ முதலிடை யொககுஞ சஞயமுன." எ-து மேறகோள. எ-று. (எ)

28. அடைமொழிஉககுறள ஐயாதலுமாம.

(இ-ள.) குறறியலுகர விகாரமாமாறுணாததுதும. குறறிய லுகரவீற றுசசிலபதம அடைமொழியாய நினறு தொகைபபொருளாக மறறொரு பதததோடும பகுபதமாக விகுதியுருபோடும புணருஙகாலை உகரநதிரிநது ஐயாகவும பெறும (உ-ம) ஆணடு, ஆணடை; ஈணடு, ஈணடை; யாணடு, யாணடை, மறறு, மறறை, இனறு, இனறை; அனறுவாககியம, அறறை வாககியம; பணடுசெயதி, பணடைசசெயதி, இனறுநாள, இறறைநாள; நேறறுககூலி, நேறறைககூலி, மூவாணடுநெல, மூவாடடைநெல, எ-ம. பிறவுமனன தொகைபபொருளாக உகரநதிரிநதவாறு காணக. ஈராடடை யான, பணடையான, மறறையவா, என பகுபதமாக உகரநதிரிநதவாறு காணக அனறியும, அளவடியானவரும கலிவிருததமட்டைவிருதத மெனபாா இனறைப புலவருடசிலா —நனனூல. "ஐயீறறுடைககுற றுகர முமுளவே." எ-து மேற்கோள. எ-று. (அ)

29. தெவவெனபதிருவழி உவவெயதிச்சேரும
வலிமிகுமவவரின வவவுமவவாமெனப.

(இ-ள.) இனிச சிலசிறப்பு விதிகளை யுணாததுதும. தெவ் என்னுமொழி வலலினததோடுபுணாின உகரமெயதி வலலினமிகுதலும, மகரததோடு புணாின வகாரஙகெடடு மகரமிகுதலுமாம (உ-ம) தெவ்+கடிது=தெவ்வுககடிது, தெவ+கடுமை=தெவவுககடுமை, எ-ம. தெவ+மனனா=தெமமனனா, தெவ+முனை=தெமமுனை, எ-ம. வரும. தெவ, எ-து பகை—நனனூல. "தெவவெனமொழியே தொழிறபெயரறறே, மவ்வாினவஃகான மவவுமாகும." எ-து மேறகோள் எ-று. (கூ)

30. யரழமுன்வலிவாினலவழிக்கியலபு
மடைமொழிககாககமு மலைவேறறுமைக்கண்
மிகலுநதனனின மெலிமெய்தலுமாம,

(இ-ள்.) ய ர ழ என்னு மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடைய நிலைமொழி முன்னே க ச த ப வருமொழிமுதல்வந்து புணர்ந்தால் அல்வழியில் மிகாமல் இயல்பாம். (உ-ம்) காய்சிறிது, தோசிறிது, வீழ்சிறிது, எ-ம். வரும். அன்றியும், நிலைமொழிப்பதம் தொகைப்பட்டு அடைமொழியாகநின்றால் வருமொழிப்பத முதலில்வல்லினமிகும் (உ-ம்.) பொய்+செல்வம்=பொய்ச்செல்வம், கார்+பருவம்=கார்ப்பருவம், பாழ்+கொல்லை=பாழ்க்கொல்லை, எ-ம். வரும். இவைமூன்றும்பண்புத்தொகை. அன்றியும், அம்மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடையநிலைமொழிப்பதங்கண்முன் வேற்றுமையில் வல்லினமுதன்மொழிவந்து புணர்ந்தால் வல்லினமிகுதலு மெல்லினமுறழ்தலுமாகும். (உ-ம்) வேய்+குறை=வேய்க்குறை, வேர்+குறை=வேர்க்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்க்குறை, எ-ம். வேய்+குறை=வேய்ங்குறை, வேர்+குறை=வேர்ங்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்ங்குறை, எ-ம் வேற்றுமைவழிக்கண் வல்லினமிகலு மெல்லின முறழ்தலுமாயினவாறு காண்க, எ-று (௩௰)

31 சில்பல்தம்மொடு சேர்புளியியல்பு
முதன்மெய்க்கடைமெய் மிகலுமீறுபோய்
லறவா தலும் லாவா தலுமாம்
பிறவரினகர நிற்றலுங் கெடலுமாம்.

(இ-ள்.) சில்பல்லென்னும் இவ்விருசொல்லும் இரட்டித்து வருங்கால் இயல்பாய் நிற்கவு முதலொற்றாயினுங் கடையொற்றாயினு மிக்கு வரவும், அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாகவும் பெறும். (உ-ம்) பல்பல், சில்சில், என இயல்பாயின. பல்ப்பல, சில்ச்சில, என ஒற்றுமிக்கன. பற்பல, சிற்சில, என அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாயின. பல்லபல, சில்லசில, என லகரமிக்கன. ஒரோவிடத்து ல லாவாகத்திரியும் (உ-ம்) பலாம், சிலாம். எ-ம். அன்றியும், பிறமொழிபுணருங்கால் அகரம் நிற்கவு நீங்கவு மாம் (உ-ம்) பல்கலை, என அகரநீங்கிற்று. பற்கலை, என அகரநீங்கி லகரம் றகரமாயிற்று. பலநாள், என அகரநின்றது. பன்னாள், என அகரங்கெட்டு லகரம் னகரமாயிற்று. பலமணி, பன்மணி; பலவணி, பல்லணி; பலவாயம், பல்லாயம்; பலவளை, பல்வளை, பலஞானம், பன்ஞானம். எ-ம். வரும். ஆயினுந் தகரம்வரின் இயல்பாகவும், அகரம்போய் இருபத்தாறாஞ் சூத்திரத்தின்படி தனிநிலையெய்தி ஆய்தம்வரவுமாகும். (உ-ம்) பல+தொடை=பஃறொடை, பல+தாழிசை=பஃறாழிசை, எ-ம் பிறவுமன்ன. பல்பல், சில்சில், எ-ம். வரும், எ-று. (௩௧)

32. ஆமாவல்வழி ஆவீறுமுற்று
மியாவிவைமுன்வலி மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அல்வழிவந்த ஆமாவென்ற இருபெயரும் மியாவென்ற அசைச்சொல்லும் ஆவீற்ற வெதிர்மறை முற்றுவினையும் எனவிவை வல்லின

தோடு புணருங்கால் ஒற்றிரட்டாவெனக் கொளக. (உ-ம.) ஆகறநதன, மாபயநதன, ஆசிறிய, மாபெரிய, எ-ம. கேணமியாகோதாய், சொனமியாபா வாய, எ-ம. தினறுகுதிரை, கடலோடா காலவனெடுநதோ, எ-ம இவற றைச் சிறப்பிதது விளககினமையால ஆவீற்றமறறைப பெயருமம, முறறு வினையலலன வினையுமவரின வலலின மிரடடுமெனக கொளக. (உ-ம.) புறுபபறபபன, கடாபபெரிய, மிடாசசிறிய. ஓடாககுதிரையுமுழாககாளையு மாகா ஓடாத உழாத என வரின வலலினமிரடடா.—நனனூல். "அல வழியாமா மியாமுறறுமுனமிகா." எ-து மேற்கோள. எ-று (கஉ)

33. தனிககுறிலீறறுத் தருமபெயாசெயயுடகே
ஆஅவவாதலுமதனோ டுவவணையலுமாம.

(இ-ள) செயயுளிடததுத தனிககுறிறகீழே ஆகாரவீறறுசசில பெயா முன்னே பலபெயா வருஙகால அவவாகாரஙகுறுகி அகரமாகவும, அகர மாயினபின உகரமிணைநது வரவும, பெறுமெனககொளக. (உ-ம) சுறம றிவனதுறையெலா நிலவிரிகானலவாய, எ-ம. நிலவுபாயநத கடலிற் சுறவுபாயநது களிததன, எ-ம இருவகை விகாரம வநதவாறுகாணக. அன றியும, (உ-ம.) இரா-இரவு, புறா-புறவு, சுறா-சுறவு, நிலா-நிலவு, விளா-விளவு, பலா-பலவு, என இயலபாகியுங குறுகியும உகரமபெற்றும வழங கிடததுவருமம—நனனூல "குறியதனகீழாககுறுகலு மதனோ, டுகரமேற றலுமியலபுமாநதூககின" எ-து மேறகோள. எ-று. (கங)

34. தமிழவேறறுமைக ககசாரவுமபெறுமே.

(இ-ள) தமிழ எனனுஞசொலலே வேறறுமைபபொருளாக வருங கால அகரசசாரியை பெறறும, பெறாமையும, வருமெனககொளக (உ-ம) தமிழககூற்று, தமிழசசொல, என அகரசசாரியை பெறாது வநதன. தமிழபபலலவதரையா, தமிழநாகன, தமிழவளவன, தமிழவரசன, என அகரசசாரியைபெறறு வநதன.—நனனூல. "தமிழவவுறவும பெறும வேற்றுமைககே." எ-து மேறகோள எ-று. (கச)

35. தனிவழிஐயுந தனிககுறிலயவவுந
துவவுநொவவுந தொடாமெலிமிகுமே.

(இ-ள.) ஓரெழுதது மொழியாகவரும ஐகாரமும, தனிககுற்றெழு ததுக் கூடின யகரமும, ஏவறசொறகளாகிய, து, நொ, எனறிருமொழி களும நிலைபபதமாகி, வருமபதமுதறகண மெலலினம புணரின அலவழி யானும வேறறுமையானும ஒற்றிரடடுமே (உ-ம) கை+மாறினது=கைம மாறினது, கை+மாறறு=கைமமாறறு, கை+ஞானறது=கைஞஞானறது, கை+நீணடது = கைநநீணடது, மெய+ஞானறது = மெயஞஞானறது,

மெய்+மாண்டது=மெய்ம்மாண்டது, மெய்+நீண்டது=மெய்ந்நீண்டது, என அல்வழியிலும், கைஞ்ஞாற்சி, மெய்ந்நீட்சி, மெய்ம்மாட்சி, என வேற்றுமையிலும், ஒற்றுமிக்கன ; துந்நாடார், தும்மாடார் கொந்நாகர், கொம்மலகர், என ஏவற்சொல்லினு மிக்கன. அன்றியும், துய்யவனே, துவ்வளவர், கொய்யவனே, கொவ்வளவர், எ-ம். வரும் எ-று. (கரு)

36. தனிக்குறின்மெய்யுயிர் சார்புள்ளிமிகுமரழத்
தனிக்குறிற்சாரா தாமுமிகாவெனப.

(இ-ள்) தனிக்குறில் கீழ்ப்பதத்தின்று ஒற்றெழுத்தெல்லாம் உயிர் தொடர்ந்துவரின் இரட்டும் (உ-ம்) கண்+அழகு=கண்ணழகு, கம்+அழகு=கம்மழகு, பொன்+அழகு=பொன்னழகு, மெய்+அழகு=மெய்யழகு, கல்+அழகு=கல்லழகு, தெவ்+அழகு=தெவ்வழகு, புள்+அழகு=புள்ளழகு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ர ழ வென் இரண்டொற்றுந் தனிக்குறின் மொழியீற்றின்கண் வரவும் இரட்டவும் பெறுதெனக் கொள்க —நன்னூல். "தனிக்குறின்முன்னொற் றுயிர்வரினிரட்டும்." எ-து. "ரழத்தனிக் குறிலணையா" எ-து மேற்கோள் எ-று. (கசா)

37. மெலிவுறிற்பாவிடை மென்மைவன்மை
குறுமைநீட்சி குறுந்தொகைவிரிவே
மற்றொருமொழிமு வழிகுறைதலுமென
வேண்டுசீர்த்தனிமொழி விகாரமொன்பதே

(இ-ள்) சந்திகாரணமாக வருமுன் காட்டிய எழுத்தின் விகாரங்களன்றியே தனித்தொரு மொழியின் வரும் விகாரங்களுணர்த்துதும். அவையொன்பதாம் மெலித்தலும் வலித்தலும் குறுக்கலும் நீட்டலும் தொகுத்தலும் விரித்தலும் அன்றி, ஒருமொழிதானே முதல் இடை கடை என மூவிடத்துக் குறைதலுமாம் (உ-ம்) வாய்ந்தது, எ-து. வாய்த்தது என வலித்தல் விகாரம் தட்டை, எ-து. தண்டை என மெலித்தல் விகாரம். நிழல், எ-து நீழல் என நீட்டல் விகாரம். பாதம், எ-து. பதம் எனக்குறுக்கல் விகாரம். தண்டுறை, எ-து தண்ணந்துறை என விரித்தல் விகாரம் வேண்டாதார், எ-து. வேண்டார் எனத்தொகுத்தல் விகாரம். அன்றியும், தாமரை, எ-து மரையிதழ்புரைய மஞ்செஞ்சீறடி என மொழிமுதற் குறைந்த விகாரம் யாவர், எ-து யார் என மொழியிடைக் குறைந்த விகாரம் நீலம், எ-து நீலுண்டகண், நீனிறப்பகடு என மொழிக்கடைக் குறைந்த விகாரம் இவ்வொன்பது விகாரங்களுள் சில சிறுபான்மை யாகையிற் றுனேவழங்காதவற்றை இலக்கியங்களுட் காண்புழி யறிந்துகொள்க இவை செய்யுள் விகாரம் அன்றியும், புணர்ச்சிவிகாரமும், புணர்ச்சியில் விகாரமும் சிலவுள (உ-ம்) நிலவிலையம், பொற

குடம், வாழைப்பழம், எ-ம். வரும் இவை புணர்ச்சி விகாரம். புணர்ச்சியில்விகாரம் ஏழாகும். முதலாவது தோன்றல். (உ-ம்.) குன்று-குன்றம், செல்-உழி, செல்வுழி, எ-ம். இரண்டாவது, திரிதல். (உ-ம்) மாகி, மாசி, எ-ம். மூன்றாவது,கெடுதல். (உ-ம்) யார்-ஆர்,யாவர்-யார், எ-ம். நான்காவது நீளல் (உ-ம்) பொழுது-போது, பெயர்-பேர், எ-ம் ஐந்தாவது, நிலைமாறுதல் (உ-ம்) வைசாகி, வைகாசி, நாளிகேரம், நாரிகேளம், தசை, சதை, ஞிமிறு, மிஞிறு, சிவிறி, விசிறி, எ-ம் ஆறாவது, மருவி வழங்குதல்.(உ-ம்.) என்றந்தை, எந்தை, எ-ம். ஏழாவது,ஒத்துநடத்தல். (உ-ம்.) நண்டு, ஞண்டு, நெண்டு, ஞெண்டு, நமன், ஞமன், எ-ம். வரும். எ-று. (கஎ)

38. இருமொழி யொருமொழி யெனச்சங்கிதமாய்
நிலைமொழியீற்றுயிர் நீங்கலுமந்நே
டிணைமொழிமுதற்கண் அ ஆவாதலும்
இ ஈ ஏ யாதலும் உ ஓ வாதலுமாம்.

(இ-ள்) ஆதியிற் காட்டிய நால்வகை விகாரங்களுட் டிரட்டெனும் விகாரமா மாறுணர்த்துதும் திரட்டெனினுஞ் சங்கிதமெனினுமொக்கும். ஆகையி லிருபத மொருபதமாக ஒரோ விடத்து நிலைபதவீற் றெழுத்தும் வரும்பத முதலெழுத்தும் ஒன்றுகத் திரண்டு விகற்பமாகும் இது வடமொழிகளின்கண் மிகவழங்கு மென்றுணர்க ஆகையின் முந்தி நிலைபத வீற் றுயிர்கெடும் அதுவே கெட்டதன் மெய்ம்மேல் வரும்பதமுதலுயிரேறும். இவ்வாறு வருதல் தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி எனப்படும் அவை வருமாறு அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஆகாரமும், இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று வந்தால் ஈகாரமும், உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஊகாரமும், முறையே நிலைபத வீறும் வரும்பதமுதலும் கெட்டுத் தோன்றுதல் தீர்க்க சந்தியாகும் (உ-ம்) வேத+ஆகமம்=வேதாகமம், குள+ஆம்பல்=குளாம்பல், பஞ்ச+அங்கம்=பஞ்சாங்கம், சிவ+ஆலயம்=சிவாலயம், சரண+அரவிந்தம்=சரணாரவிந்தம், சேநா+அதிபதி=சேநாதிபதி, பாத+அரவிந்தம்=பாதாரவிந்தம், அக+அரி=அகாரி,மர+அடி=மராடி, சுசி+இந்திரம்=சுசீந்திரம், கிரி+ஈசன்=கிரீசன்,மகீ+இந்திரன்=மகீந்திரன், மகீ+ஈசன்=மகீசன், குரு+உதயம்=குரூதயம், தரு+ஊனம்=தரூனம், சுயம்பூ+உபதேசம்=சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ+ஊர்ச்சிதம்=சுயம்பூர்ச்சிதம், எ-ம் வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இகர ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஏகாரமும், அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் உகர ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஓகாரமு முறையே நிலைபத வீறும் வரும்பதமுதலுங் கெட்டுத் தோன்றுதல் குணசந்தியாகும். (உ-ம்) சுர+இந்திரன்=சுரேந்திரன், நர+இந்திரன்=நரேந்திரன், தரா+இந்தி

ரன்=தரோந்திரன், சருவ+ஈசுரன்=சருவேசுரன், உமா+ஈசன்=உமேசன், சித+இந்து=சிதேந்து, அமல்+உற்பவி=அமலோற்பவி, மகா+உதரம்=மகோதரம், சுத்த+உதகம்=சுத்தோதகம், ஞான+ஊர்ச்சிதன்=ஞானோர்ச்சிதன், மந்திர+ஊகி=மந்திரோகி, தாம+உதரன்=தாமோதரன் தயா+உற்பத்தி=தயோற்பத்தி, தயா+ஊர்ச்சிதன்=தயோர்ச்சிதன், எ-ம் வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் ஏகார ஐகாரங்களில், ஒன்று வந்தால் ஐகாரமும், அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் ஓகார ஔகாரங்களில் ஒன்றுவந்தால்ஔகாரமு முறையே நிலைப்பதவீறும் வரும்பத முதலுங் கெட்டுத் தோன்றுதல் விருத்தி சந்தியாகும். (உ-ம்) சிவ+ஏகம்=சிவைகம், சிவ+ஐக்கியம்=சிவைக்கியம், தரா+ஏகவீரன்=தரைகவீரன், ஏக+ஏகன்=ஏகைகன், கலச+ஓதனம்=கலசௌதனம், மகா+ஐசுவரியம்=மகைசுவரியம், கோமள+ஓடதி=கோமளௌடதி, திவ்விய+ஔடதம்=திவ்வியௌடதம், மகா+ஓடதி=மகௌடதி, மகா+ஔடதம்=மகௌடதம், எ-ம். வரும் ஒரு பதத்துள்ளே முதனின்ற இகர ஈகார ஏகாரங்கள் ஐகாரமாகவும், உகர ஊகார ஓகாரங்கள் ஔகார மாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும், ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்து வருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாகும். (உ-ம்) சிவனைப்பணிவோன்-சைவன், வீரத்தின்றன்மை-வைரம், கேவலத்தன்மை-கைவல்லியம், எ-ம். புத்தனைப்பணிவோன்-பௌத்தன், சூரன்றன்மை - சௌரியம், கோசலன்புத்திரி-கௌசலை, எ-ம். தசரதன் புத்திரன்-தாசரதி, எ-ம் கிருத்திகையின் புத்திரன்-கார்த்திகேயன், எ-ம். வரும். (86-ஆம் சூ. காண்க.) இனித்திசைத்தொகையிற் சொல்லும்படியே குவ்வீற்றுத் திசைப்பெயர் அஃதொழித்து, குண-குட-வட-தென், என நிற்கும் அவ்வத்திசைக் கணுள்ளது கருதிப் பகுபதமாகச் சொல்லுங்கால் அது வெனும் விகுதியைக் கூட்டி இவ்விலக்கணத்தாற் குணாது-குடாது-வடாது, எ-ம். இவற்றைப்போ லிலக்கணமின்றாயினுந் தெற்குளது-தெனாது, எ-ம். வழங்கும் (99-ஆம் சூ. காண்க) எ-று. (கஅ)

39. ஈறுபோயிடை யாவேற்றிரட்டிய
சொல்லேமிகுதி தோற்றுமென்ப
விலக்கணமின்றி யியைந்துளபிறவே.

(இ-ள்.) ஒன்றன்மிகுதி காட்ட வந்த பெயரிரட்டி, முதன் மொழியீற்றெழுத்துள தெனிற்கெட்டு அதனயல் உயிராகாரமாகத் திரிந்து, வல்லினம்வரினு மிகாமல்வழங்கும். (உ-ம்.) பலபலகோடி, கோடாகோடி, பலபலகாலம், காலாகாலம், நீதாநீதி, கோணாகோணம், குலாகுலம் தூராதூரம், தேசாதேசம், கருமாகருமம், எ-ம். பிறவுமன்ன இப்பல்விகற்பமன்றியே இலக்கண மில்லாமையும் புலவரால் வழங்கும் விகாரங்களுமுள வெனக்கொள்க. அவையே இலக்கணப்போலிமொழி, எ-ம். மரூஉமொழி,

எ-ம் இனிச்சொல்லும்படி வழங்கும். அவற்றுள், இலக்கணப்போலி வருமாறு. (உ-ம்.) இல்முன்-முன்றில், வேட்கைநீர்-வேநீர், நகப்புறம்-புறநகர், வேட்கையவா, வேணவாய், கண்மீ-மீகண், கோவில்-கோயில், பொதுவில்-பொதியில், பின்-பின்றை, எ-ம். வரும். அன்றியும், மரூஉமொழி வருமாறு. (உ-ம்.) அருமருந்தன்ன பிள்ளை-அருமந்தபிள்ளை, கிழங்கன்னபழஞ்சோறு-கிழங்கம்பழஞ்சோறு, சோழநாடு-சோணாடு, எவன்-என்-என்ன, பெயர்-பேர், யாடு-ஆடு, சாத்தன்றந்தை-சாத்தந்தை, சென்னைபுரி-சென்னை, புதுவைபுரி-புதுவை, மலையமாநாடு-மலாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, பனையூர்-பனசை, சேந்தமங்கலம்-சேந்தை, ஆற்றூர்-ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடுகன்றந்தை-வடுகந்தை, என்றந்தை-எந்தை, உன்றந்தை-உந்தை, முன்றந்தை-முந்தை, யார்-ஆர், யானை-ஆனை, யாறு-ஆறு, மரவடி-மராடி, குளவாம்பல்-குளாம்பல், எ-ம். அ, இ, என்னுஞ் சுட்டுக்கள் அந்த, இந்த, எ-ம் வரும். இத்தொடக்கத் தேற்குஞ் செய்கையறிந்து முடிக்கவும். போலிமொழியும் மரூஉமொழியும் ஒரு மொழியினுந் தொடர்மொழியினும் விகாரப்பட்டு வருவன. (194-ஞ். சூத்திரத்திற் காண்க) எ-று (௩௯)

40. உயிரோ குறினெடி லொற்று மூவின
முயிர்மெய் யாய்த மோரறு குறுக்க
மளபெடை மாத்திரை புணர்பென வகுத்து
ணநமனலளதவ் நண்ணுந் திரிபல
தேனைத்திரியா தியல்பாமென்ன
விவண விளக்கிய வெழுத்தினியல்பே.

(இ-ள்.) இவ்வெழுத்ததிகாரத்துள் விளங்கியவற்றை இங்ஙனந் தொகையாகத் தந்தவாறுகாண்க. அன்றியும், (இந்நூற்புணர்ச்சிமுடிவில், நன்னூற்புணர்ச்சி சிலகூறுதும்) இயல்பு புணர்ச்சி வருமாறு. (சூத்திரம்) 'பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்களீற்றுமெய், வலிவரினியல்பாமாவிய ரமுன், வன்மை மிகாசிலவிகாரமாமுயர்திணை' (உ-ம்.) சாத்தன்பெரியன், சாத்தன்பெரிது, அவன்பெரியன், அவள்பெரியள், சாத்திபெரியள், சாத்திபெரிது, தாய்பெரியள், அவர்பெரியர், குமரகோட்டம் (சூ) 'ஈற்றியாவினாவிளிப்பெயர் முன்வலியியல்பே' (உ-ம்) நம்பியார்கொண்டான், நம்பியோ சென்றான், நம்பியேதந்தான், யார்குறித்து விடலார், (சூ) 'செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்பல்வகைப், பெயரினெச்ச முற்றாறனுருபே, யஃறிணைப்பன்மை யம்ம முன்னியல்பே.' (உ-ம்) உண்ணியகொண்டான், உண்டசாத்தன், உண்டுபோனான், வாழ்ககொற்றா, தனகைகள், பலகுதிரைகள், அம்மகொற்றா, (சூ) 'பவ்வி நீமீமுன்னரலவழி, யியல்பாம்வலிமெலி மிகலு

மாமீககே.' (உ-ம) பீகுறிது, நீகுறியை, மீகண, மீககண. (சூ) 'விகாரமனே தது மேவலவியலபே' (உ-ம.) பொனமணி, ஒளிமணி. (சூ) 'மூனறுறுபெ ணவினைதொகைசுட்டீ, ருகுமுகரமுனனரியலபாம' (உ-ம) சாததனொடு சென்றன, சாததனததலை, ஒருகை, அடுகளிறு, அதுகுறிது (சூ) 'வன றொடரலலன முனமிகாவலவழி.' (உ-ம) நாகுகடிது எஃகுசிறிது, வரகு தீது, குரஙகுபெரிது, தெளகுகொடிது, ஏருகால. (சூ.) 'இடைததொட ராயதத தொடரொறறிடையின, மிகாநெடி லுயிரதொடா முனமிகாவே றறுமை.' (உ-ம) தெளகின்கடுமை, எஃகினகடுமை, நாகினகடுமை, வர கினகடுமை (சூ.) 'இடைசசொலலேயோ முனவரினியலபே.' (உ-ம) அவ னேகொணடான, அவனோகொணடான (சூ.) 'அலவழி இஐமமுனனராயி, னியலபுமிகலும விகறபமுமாகும' (உ-ம) பருததிகுறிது, யானைகுறிது, கிளிககுறிது, தினைககுறிது. சில சூததிரததுண மிககதறிக அனறியும, விகாரபபுணாசசிவருமாறு (சூ) 'ஒருபுணாககிரணடுமூனறு முறபபெறும. (உ-ம) யானைககோடு, நிலபபனை, பனஙகாய (சூ) 'தோனறறிரிதல கெடு தலவிகார, மூனறுமொழி மூவிடததுமாகும.' (உ-ம) பூஙகொடி, பஃறலை, நிலவலயம (சூ) 'மரபபெயா முனனரினமெலலெழுதது, வரபபெறுனவு முளவேறறுமைவழியே' (உ-ம) விளஙகாய, மாஙகொமபு (சூ) 'சுவைப புளிமுனனின, மெனமையுநதோனறும.' (உ-ம) புளிஙகறி, புளிஞசோறு, புளிநதயிா, புளிமபாளிதம (சூ) 'தெஙகுநீணடீறறுயிா, மெயகெடுஙகாய வரின.' (உ-ம) தேஙகாய (சூ) 'சாவவெனமொழியீறறுயிா மெயசாதலும விதி.' (உ-ம) சாககுததினுன (சூ) 'பூபபெயா முனனினமெனமையுநதோ னறும' (உ-ம) பூஙகொடி, பூஞசோலை, பூமபனை (சூ) 'ஆமுனபகரவீய னைததுமவரக குறுகுமெலன வலவழி யியலபாகுமபே' (உ-ம) ஆபபியரிது, ஆபபிகுளிரும, ஆபபிநனறு, ஆபபிவலிது (சூ) 'பனைமுனகொடிவரின மிகலும்வலிவரி, னைபோயமமுஈதிரளவரினுறழவு, மட்டுறினைகெடடநீள வுமாமவேறறுமை' (உ-ம) பனைககொடி, பனநதுணா, பனாடடு, பனநதி ரள. (சூ) 'வேறறுமையாயினைகானிறுமொழி, யீறறழிவோடு மமமேறபவு முளவே' (உ-ம) புனனையஙகானல, வழுதுணஙகாய, ஆவிரயவோ (சூ) 'நெடிலோடுயிரத தொடாகுறறுகரஙகளுட, டறவொறறிரட்டும வேறறுமை மிகவே' (உ-ம) ஆட்டுககால, சோறறுபபானை, முயிறறுககால, மூருட்டுக கால, காட்டரண (சூ) 'ஆவியரழவிறுதிமுனனிலைவினை, யேவனமுனவ லினமியல பொடுவிகறபே' (உ-ம) உணடிசாததா, உணடனைசாததா, உணடாயசாததா, உணடனீாசாததரோ, எறிசாததா, விடுசாததா, ஆய சாததா, வாழசாததா, நடகொறறு, எயககொறறு. (சூ.) 'மெனறொடா மொழியுட சிலவேறறுமையிற, றமமினமவனறொட ராகாமனனே' (உ-ம) மருததுபபை, கருபபுவில, கறறு (சூ) 'இயலபினுமவிதியினு நினறவுயிா முன க ச த ப மிகும விதவாதனமனனே' (உ-ம) ஆடுககுறியன, தாரா

ககடிது, ஒறறைககை, ஆடிககொணடான, பூததுககாயததது, பொளளெ
னபபறநதது, ஏரிகளை, குழநதைகை (சூ) 'அகமுனாசசெவிகை வரினி
டையனகெடுமே' (உ-ம்) அஞ்செவி, அஙகை (சூ) 'வலலேதொழிறபெயரற
திருவழியும், பலகைநாயவரினும வேறறுமைககவவுமாம.' (உ-ம) வலலுக
கடிது, வலலபபளக, வலலநாய (சூ) 'வவவிறுசுட்டிற கறறுறலவழியே.'
(உ-ம) அவறறை, இவறறை (சூ) 'சுட்டினமுன ஞயதமனவரிற கெ
டுமே' (உ-ம) அதனை (சூ) 'அததினகரமகரமுனேயிலலை' (உ-ம) மகத
துககை, மரததுககுறை (சூ) 'நவவிறுதொழிறபெயாக கவவுமாமவேற
றுமை' (உ-ம) பொருநககடுமை (சூ) 'புளளுமவளளுந தொழிறபெயரு
மாறுனும.' (உ-ம) புளளுககடிது, வளளுககடிது (சூ) 'இலலெனினமைச
சொறகையடைய, வனமை விகறபமுமாகாரததொடு, வனமையாகலுமி
யலபுமாகும.' (உ-ம.) இலலைபபொருள, இலலைபொருள, இலலாபபொருள,
இலபொருள (சூ) 'மீனறவவொடுபொருஉம வேறறுமைவழியே' (உ-ம)
மீறகண (சூ) 'மவவீறொறறழிநதுயிரீறொபபவும, வனமைககினமாகத திரி
பவுமாகும' (உ-ம) வடடவாழி, வடடககடல, வடடவாரி (சூ) 'ஈமுங
கமமுமுருமுந்தொழிறபெயாமாறு, முதலனவேறறுமைககவவும பெறுமே'
(உ-ம) ஈமுககடிது, கமமுககடிது, உருமுககடிது, ஈமககுடம, கமமக
குடம. (சூ) 'வேறறுமைமடபோய வலிமெலியுறழவு, மலவழியுயிரிடைவரி
னியலபுமமுள' (உ-ம) குளககரை, குளஙகரை, குளமழகு, குளமயாது
பிறவுமனன சிலசூததிரததுண மிகாதறிக இவவிருவகைபபுணாசசி அல
வழிவேறறுமையில மெயமமுதனமெயயீறு, உயிாமுதலுயிரீறு உயிாமுதன
மெயயீறு, மெயமமுதலுயிரீறு, பெயாமுதறபெயரீறு, வினைமுதலவினை
யீறு, வினைமுதறபெயரீறு, பெயாமுதலவினையீறு, பகாபபதததோடு பகாப்
பதம, பகுபதததோடு பகுபதம, பகாபபதததோடு பகுபதம, பகுபதத
தோடு பகாபபதம, புணரபபடும (உ-ம.) பொறகுடம, எ-து மெயமமு
தன மெயயீறுயப பெயாமுதறபெயரீறுயப பகாபபதததோடு பகாபபத
மாயும, பொனனொடிநதது, எ-து மெயமமுதலுயிரீறுயப பெயாமுதல
வினையீறுயப பகாபபதததோடு பகுபதமாயும, உணடோது, எ-து உயிா
முதலுயிரீறுய வினைமுதலவினையீறுயப பகுபதததோடு பகாபபதமாயும;
உணடவள செவவாய, எ-து. உயிாமுதன மெயயீறுய வினைமுதறபெயரீ
றுயப பகுபதததோடு பகுபதமாயும புணரபபடடன. பிறவுமனன. இ
ருமயககமவருமாறு. (சூ) 'க ச த ப வொழிததவீரேழனகூடட, மெயம
மயககுடனிலை ரழவொழிததீரெட்டாகுமிவவிருபானமயககுமொழியிடை,
மேவுமுயிாமெய மயக்களவினறே' (உ-ம.) சஙகம, வேறறுநிலைமெயமமயக
கம் ; அறறம, உடனிலைமெயமமயககம. பிறவுமனன. (ஈனனூரலிறகாணக
வெனற பிறபபுவருமாறு) (சூ) "அவவழி ஆவியிடமையிடமிடறுரு, மேவு
மெனமை மூககுரமபெறும வனமை; அவறறுள, முயறசியுள அ ஆ வங

காப்புடைய ; இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, அஙகாபபோ, டணபன முதனுவிளிமபுற வருமே ; உ, ஊ, ஒ ஓ, ஔ, விதழ்குவிவே ; கஙவுஞ சஞவும, டணவுமு தலிடை, நுனிநாவண்ண முறமுறைவருமே, அணபலலடி நாமுடியுறததந வரும; மீகீழிதழுறபபமமபபிறககும, அடிநாவடிவணமுற யததோனறும; அணணநுனி நாவருடரழவரும, அணபன முதலுமணணமு முறையினு விளிமபுவீஙகி,யொறறவும்வருடவும லகாரளகாரமாயிரணடுமபிறககும, மேற பலலிதழுறமேவிடுமவ்வே, அணண நுனிநாநனியுறிறறன வரும ஆயதக கிடநதலையஙகாமுயறசி சாாபெழுததேனவுநதமமுதலனைய." (3-ஞ். சூத திரததிறகூறிய பிறபபு இவையேகாணக.) எ-று (உ0)

மூனறுவதெழுததினதிகாரம.—முறறிறறு.

அதிகாரம ஒனறறகு, இயனமூனறறகுப பாயிரமுடபட, ஆ (சூ) 41.
மேறகோள் (சூ) 80 ஆ மொததம (சூ) 121.

முதலாவது.—எழுத்ததிகாரம.—முறறிறறு

இரண்டாவது:—

சொல்லதிகாரம்.

PART II.—WORDS.

முதலோத்துச்சொற்பொதுவியல்.

Chapter I —The General Nature of Words

41. முச்சயத்தொழிற்கொடு முச்சகந்தனித்தா
ளச்சயனடிபணிந் தறைகுசொல்விளக்கே.

(இ-ள்) சொல்லிலக்கண மாமாறுணர்த்தும் யாவராலும் வெல்லப்படாத வல்லமைகொண்டு எல்லாவற்றையும் படைத்தல், அளித்தல், அழித்தல் என்னும் இம்முத்தொழிலை இயற்றி மூவுலகனைத்தையும் பொதுவறத் தானறனி ஒருவனுயாளாநிற்குங் குறைபாடில்லாத கடவுள் இணையடிமலரை வணங்கிச்சொல்லிலக்கணத்தை விளக்குதும். ஆதியும் அந்தமும் நடுவும் குறையறமுடிப்பதற்கு அதிகாரங்கடோறும் பாயிரமாகத் தெய்வவணக்கம் ஈண்டுஞ்சொல்லுதன் முன்னோர்காட்டிய வழியெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவுங்கூடிய எழுத்தினடையாற் சொற்களாகையின் எழுத்தியல் விளக்கியபின்னர், அவற்றாலாகிய சொல்லிலக்கணச் சொல்லதிகாரம் வந்த முறையெனக்காண்க. சொல்லெனினும் பதமெனினுமொழியெனினுமொக்கும். இவ்வதிகாரப்பொருளும் பிரிவின்முறையும் இனிவருஞ் சூத்திரத்தால் விளங்கும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம். (சூ.) 'தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்' எ-று. (க)

42. எச்சொல்லும் பெயர்வினை யிடையுரியெனநான்
கிவற்றுட்பொதுவென வியற்சொற்றிரிசொ
லொருமொழிதொடர்மொழி யொருவிலாப்பொதுமொழி
பகாப்பதமென்று பகுபதமென்று
வாகுபெய ரிருதிணையைம் பான்மூவிடஞ்
சாரியையெனப்பொது தகுதியீராறே.

(இ-ள்.) பெயரே வினையே இடையே உரியே என நாற்கூறுபாடாகச் சொல்லெல்லாம் வகுக்கப்படும். அவற்றுட்பொருளை விளக்குவது பெயரே. பொருளது தொழிலைவிளக்குவது வினையே. இவையிரண்டையுஞ் சார்ந்தொன்றுவது இடையே. அவ்விரண்டையுந் தழுவிப் பற்பல

குணங்களை விளககுவது உரியே ஆயினும் இந்நால்வகைச்சொறகளை ஒவ் வொரோததாக விளககாமுனனா, இசசூததிரததில இயறசொனமுதலாகச சாரியை யீருககாட்டிய பனனிரு தகுதிச சொறபொதுவையவாகையிற பொதுவியலென ஒரோததாகியிற கூட்டி இவவதிகாரம ஐந்தோததாகப பிரிககபபடு மெனக கொளக எ-று (உ)

43 இயறசொலலெனப தியலபிறறிரிபிலா
தானெளிதெவாககுந தனபொருளவிளககலே.

(இ-ள) இயறசொலலாமா றுணாததுதும மொழியானும பொருளா னுந்திரிபினறி எவாககுந தனபொருளைக காட்டி விளககுதறகு இயலபினை யுடையசொல இயறசொலலாகும (உ-ம) அவன, அவள, அவா, அது, அவை, மகன, மகள, பொன, மணி, இவை பொருளால வரு பெயரியற சொல நிலம, மலை, யாறு, கடல, இவை இடததால வரு பெயரியற சொல இனறு, நாளை, பணடு, மேல, இவை காலததால வரு பெயரியற சொல தலை, முகம, கொமபு, மலா, இவை சினையால வரு பெயரியற சொல வடடம, சதுரம, செமமை, வெணமை, இவை குணததாலவரு பெயரியறசொல ஆடல, பாடல, நிறறல, நீஙகல, இவைதொழிலால வரு பெயரியறசொல அனறியும, இயறசொல நாலவகையெனபா (உ-ம) மண, மரம, இவை பெயரியறசொல உணடான, உறஙகினான, இவை வினையி யறசொல அவனை, அவனால, இவை இடையியற சொல அனபு, அழகு, இவை உரியியறசொல பிறவுமனன எ-று. (ங)

44. திரிசொலலொருபொருட டெரிபலசொலலும
பலபொருட்கொருசொலலும பயனபடறகுரியன.

(இ-ள) திரிசொலலாமா றுணாததுதும பலசொலலாகி ஒருபொரு ளை விளககுவனவும, ஒரு சொலலாகிப பலபொருளை விளககுவனவுந திரிசொல லெனபபடும (உ-ம) வெறபு, விலஙகல, விணடு, அடுககல, பொறை, வரை, குனறு, பிறவும பலசொலலாகி மலை எனும ஒரு பொ ருளை விளககுந திரிசொல ஒடை, எ-து ஒருசொலலாகி யானைபபடடம, எ-ம. ஒருமரம, எ-ம ஒருகொடி, எ-ம நீாநிலை, எ-ம பலபொருளைவி ளககுந திரிசொல அனறியும, திரிசொல நாலவகையெனபா (உ-ம) கிள ளை, சுகம, ததை, இவை கிளி எனகிற ஒருபொருளகுறிதத பலபெயாத திரிசொல வாரணம, இது யானையுங கோழியுஞ சஙகுமுதலாகிய பல பொருளகுறிதத ஒரு பெயாததிரிசொல படாநதான, சென்றான, இவை போயினான எனகிற ஒருபொருளகுறிதத பலவினைததிரிசொல வரைநதான, இது நீககினான, கொணடான, எனகிற பலபொருள குறிதத ஒருவினைத திரிசொல். சேறும, வருதும, இவறறினுடைய றும தும, விகுதிகள்

தன்மைப்பன்மை எதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத் திரிசொல். கொல், இது ஐயம், அசைநிலை, என்கிற பலபொருள் குறித்த ஒரிடைத்திரிசொல். சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, இவை மிகல் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவுரித்திரிசொல். கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பலபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல். மற்றவையுமிப்படியே வருதல்காண்க. இயற்சொல், ரூடியாத்தம், எ-ம். திரிசொல், யோகாத்தம், எ-ம். வடமொழியில் வழங்கும், எ-று. (௪)

45. ஒருமொழியொன்றையும் பலவையுந்தொடர்மொழி
பொதுவவ்விரண்டையும் புகலுந்தன்மைய
தொகைதொகாவென விருதொடர்மொழியெனப.

(இ-ள்.) மும்மொழிகளாமா றுணர்த்துதும். முதலாவது, ஒருமொழிகள் பகுப்பிலலாது ஒருபொருளை உணர்த்துவன ஒருமொழிகளெனப்படும். (உ-ம்.) நம்பி, நங்கை, நிலம், நீர், வந்தான், வந்தாள், எ-ம். பிறவுமன்ன. இரண்டாவது, தொடர்மொழிகள் பலமொழி தொடர்ந்து நின்றுபொருளை உணர்த்துவன தொடர்மொழிகளெனப்படும். இவையே தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள், எ-ம். தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள், எ-ம். இருவகைப்படும் தொகையாய்த்தொடர்ந்து வருமொழிகள் ஆறெனப்படும் தொகாமையாய்த் தொடர்ந்துவருமொழிகள் ஒன்பதெனப்படும். (உ-ம்.) அறஞ்செய்தான் - உருபுத்தொகை, கொல்புலி - வினைத்தொகை, கருங்குவளை - குணத்தொகை, வேல்விழி - உவமைத்தொகை, இராப்பகல்-உம்மைத்தொகை, தாழ்குழல்-அன்மொழித்தொகை, எ-ம் வரும் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் வந்தான் சாத்தன் - தெரிநிலைவினைமுற்று, வில்லினனிவன் - வினைக்குறிப்புமுற்று, வந்தவரசன் - பெயரெச்சம், வந்து சென்றான்-வினையெச்சம், ஐயன்வந்தான்-வினைமுதல், ஐயாகேள்-விளி, கலவியைவிரும்பினன் - இரண்டனுருபு, தவத்தாலீடெய்தான் - மூன்றனுருபு, இரப்போர்க்கீந்தான் - நான்கனுருபு, குணத்திற்சிறந்தோன்- ஐந்தனுருபு, கடவுளதுகிருபை - ஆறனுருபு, விளக்கினகண்ணொளி - ஏழனுருபு, இதுவோகண்டப்யன் - இடைச்சொல், நனிபேதை - உரிச்சொல், வருகவருக - அடுக்கு, எ-ம். வரும் தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள் — நன்னூல்.—"முற்றீரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு, ளாறுருபிடையுரியடுக் கிவைதொகாநிலை." எ-து மேற்கோள். இவையெல்லாம் ஒருவசனத்துள்ட ங்கும். (உ-ம்.) வெய்யக்கண்ணனே கடிபோய மலையிலிழிந்த யானையது கோட்டைநுனிக்கட்பொருட்கு வாளாற்கொய்தான், எ-ம். வரும் மூன்றாவது, பொதுமொழிகள் ஒருமொழியாய்நின்று ஒருபொருளை உணர்த்தியும் அதுவே தொடர்மொழியாய் நின்று பலபொருளை உணர்த்தியும் இரண்டற

ரும் பொதுவாய நிற்பன பொதுமொழிகளெனப்படும். (உ-ம்.) எழுந்திருந்தான்; இதுவே ஒருமொழியாக எழுந்தானென்று கொள்ளவும், தொடர்மொழியாக எழுந்து பின்னிருந்தானென்று கொள்ளவுமாம். வேங்கை; இதுவே ஒருமொழியாகப் புலியு மரமுமென்றுகொள்ளவும், தொடர்மொழியாகவேகுங்கை யென்று கொள்ளவுமாம். தாமரை; இதுவே ஒருமொழியாக ஒரு பூவென்று கொள்ளவும், தொடர்மொழியாகத் தாவுகின்றமரையென்று கொள்ளவுமாம். தொகைநிலை-சமாசமென்பர், எ-று (ரு)

46. பகாப்பதமென்ப பயனுறக்குறியாற்
பகாதொன்றாகிப் பகுப்பிற்பயனிலா
நிகழ்ந்தியல்கின்ற நால்வகைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) பகாப்பதங்களாமாறுணர்த்துதும். பெயர், வினை, இடை, உரி என நால்வகைச்சொல் தாமேவிளக்கும் பொருட்பயனாலாயினுஞ் சொல்பவன் குறித்தபயனாலாயினும் பகாதொன்றாகிப் பகுப்பினும் பயனிலாவாகி ஒருபொருளைத் தருவனவெல்லாம் பகாப்பதங்களெனப்படும். (உ-ம்.) நம்பி, நங்கை, மலை, கடல், காடு, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் என்பன பெயர்ப் பகாப்பதங்கள். நட, வா, போ, மடி, இடு, உண், தின், என்பன வினைப் பகாப்பதங்கள். மன், கொல், மற்று, போல், அம்ம என்பன இடைப் பகாப்பதங்கள். உறு, தவ, கடி, நனி, எழில், சால், கழி என்பன உரிப்பகாப்பதங்கள். இவையெல்லாந் தாமே விளக்கும் பொருட்பயனால் ஒன்றாகிவந்த பகாப்பதங்கள். கூத்தன், கரும்பன், சிலம்பி முதலியவோவெனில் கூத்தையாடினன், எ-ம் கரிய நிறத்தையுடையான், எ-ம் மலையிற்பிறந்தாள், எ-ம். பகுக்கப்பட்டுப் பலபொருளைத் தருவன வாகையிற் பகாப்பதங்களல்லன. மக்களுள், விலங்கினுள், இன்னான், இன்னது, என இடுகுறிப்பெயராகக் குறிக்கப்பட்டு ஒன்றாய் நின்று ஒரு பொருளைத் தருதலால் பகாப்பதமாயின. இடுகுறிப்பெயர், பகாப்பதங்கட் குரித்து. காரணப்பெயர், பகுபதங்கட்குரித்து. வடநூலார் பகாப்பதத்தை ரூடம் என்பர், எ-று (சா)

47. பகுபதமொன்றாய்ப் பலபொருட்குணர்த்திப்
பொழுதுகொள்வினையும் பொருளிடங்காலஞ்
சினைகுணந்தொழிலாறுஞ் சேர்ந்தபெயருமாம்.

(இ-ள்.) பகுபதங்களாமாறுணர்த்துதும். ஒருமொழியாகநின்று ஒருப்பட்டபலபொருளை உணர்த்துவன பகுபதங்களெனப்படும். மேற்காட்டிய மலை, ஓடை முதலிய திரிசொல் ஒன்றாகிப் பலபொருளை உணர்த்தினும் பகுபதங்களல்லன. தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொண்டு வரும் வினை, வினைப்பகுபதம். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என அறுவகைக்காரணங்களை யடுத்துவரும் பெயர், பெயர்ப்ப

குபதம். (உ-ம்.) ஓதினான், எ-து. ஓதுந்தொழிலையு மிறந்தகாலத்தையும், பாடுவான், எ-து. பாடுந்தொழிலையும் வருங்காலத்தையு முணர்த்துதலால் வினைப்பகுபதம். வில்லினன், எ-து. வில்லையும் வில்லையுடையானையு முணர்த்துதலாற் பொருட்காரணப் பெயர்ப்பகுபதம். பொன்னன், முடியன் என்பன பொருளால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். வெற்பன், எயினன், ஆயன், ஊரன், துறைவன் என்பன இடத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். மூவாட்டையான், வேனிலான், மாசியான், ஆதிரையான், நெருநலான், இற்றையான் என்பன காலத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். திணிதோளன், வளைமார்பன், ஒன்றலைக் கண்ணன், செங்குஞ்சியான் என்பன சினையால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். கரியன், செய்யன் என்பன குணத்தால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். ஓதுவான், பாடுவான், ஈவான், உண்பான், தச்சன், கொல்லன், கணக்கன், பிணக்கன் என்பன தொழிலால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள் அன்றியும், நடந்தனன், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசாரியை சந்திவிகாரத்தான் முடிந்த வுயர்திணையாண்பா லொருமைப் படர்க்கை யிறந்த காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினை முற்று றெழுந்த தொருமொழி யியற்றும் வினைமுற்றப் பகுபதம். நடக்கின்றார், எ-து. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சந்தியான் முடிந்த வுயர்திணைப் பலர் பாற்படர்க்கை நிகழ்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை முற்றெழுந்த தொருமொழியியற்றும் வினைமுற்றப்பகுபதம். நடப்பாள், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசந்தியான் முடிந்தவுயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப்படர்க்கை யெதிர்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றைந்தெழுந்த தொருமொழி யியற்றும் வினைமுற்றப்பகுபதம். பொன்னன், எ-து. பகுதிவிகுதியான் முடிந்தவுயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கை முக்காலங்காட்டு நான்கெழுந்ததொருமொழி குறிப்புவினை முற்றுப்பகுபதம் முக்காலமுணர்த்துமாறு—பொன்னன், என்பதை பொன்னையுடையனாயினான் என இறந்தகாலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாகின்றான் என நிகழ்காலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடைய னாவான் என எதிர்காலங் கருதியாயினும், இப்படி ஒரு காலஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கேட்பானுக்குத் தோன்றவுரைப்பதாம். கரிய, எ-து. பெயரெச்சக் குறிப்புவினைப் பகுபதம். இன்றி, எ-து. வினையெச்சக் குறிப்புவினைப் பகுபதம். நடந்தவன், எ-து. வினையா லணையும் பெயர்ப்பகுபதம். நடந்திலன், எ-து. எதிர்மறைப் பகுபதம். நடந்து, எ-து வினையெச்சப் பகுபதம். நடக்கும், எ-து பெயரெச்சப் பகுபதம். பிறவுமன்ன. வடநூலார் பகுபதத்தை யௌகிகம் என்பர், எ-று. (எ)

48. " உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்துங்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்று
மாகுநெடி னொதுவாங் குறிலிரண் டோ

டோரெழுத்தியல் பதமாறேழ்சிறபபின
பகாபபதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுததீருகத தொடருமெனப."

(இ-ள) ஓரெழுததொருமொழியுமிருபதவெழுததளவு மாமாறுணாத்துதும. பகாபபத மொவவோரொழுததுப பதஙகளாகவு நிறகும அவை எததுணையோவெனில, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எனத தனியுயிாப பதமாறும்; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எனததனிமகரப பதமாறும; தா, தீ, தூ, தே தை .எனததனிதகரப பதமைநதும; பா, பூ, பே, பை, போ எனத தனிப பகரப பதமைநதும; நா, நீ, நே, நை, நோ எனததனிநகரப பதமைநதும; கா, கூ, கை, கோ எனததனிக ககரப பதநாலும, சா, சீ, சே, சோ எனத தனிச்சகரப பதநாலும , வா, வீ, வே, வை எனததனி வகரபபதநாலும, யா, எனததனி யகரபபதம ஒனறும , ஆக நெடடெழுததுத தனிதது நினறுவரும பதமநாறபதும; நொ, து, எனககுறறெழுததுத தனிதது நின்றுவருமபதம இரணடுங கூடிய நாறபததிரணடுஞ சிறபபின இவையனறிப் பகரவீகாரமுதலிய சிறபபிலலனவுஞ்சிலவுள அனறியும, பலவெழுததுத தொடாநதுவரும பததது பகாபபதம இரணடெழுததுமுதல ஏழெழுததீருகவும பகுபதம இரணடெழுததுமுதல ஒனபதெழுததீருகவுந தொடாநதுவருமெனககொளக. ஈணடியிருமுயிாமெயயுமனறி ஒறறுமெணணுக. (உ-ம) அணி, அறம, அகலம, அருபபம, அருபபலம, உததிரடடாதி எனபன பகாபபதஙகள , கூனி, கூனன, குழையன, பொருப்பன, ஆரணததான, அரஙகததான, உததிராடடததான, உததிரடடாதியான, எனபன பகுபதஙகள அருபபலம, எ-து அணிசசமரம. அருபபம=ஊா, ஆ=பசு, ஈ=வணடு, ஊ=ஊன, ஏ=அமபு, ஐ=அரசன, ஓ=மடை யடைக்குஙகதவு, மா=அழகு, மீ=மேல, மூ=மூபபு, மே=ஏவல, மை=கறுபபு, மோ= மோவனனேவல, தா=பகை, தீ=நரகம, தூ=சுததம, தே=கடவுள, தை =பூசநாள, பா=வெணபா, பூ=பூமி, பே=நுரை, பை=நிறம, போ=ஏவல, நா=நாககு, நீ=முனனிலை, நே=அனபு, நை=ஏவல, நோ=நோய, கா =சோலை, கூ=பூமி, கை=சிறுமை, கோ=கண, சா=ஏவல, சீ=இலககுமி, சே=எருது, சோ=மதில, வா=விளிததல, வீ=சாவு, வே=ஏவல, வை= வைககோல, யா=அஃறிணைப பனமைவினு, நொ=ஏவல, து=உண. கு, கெள, வெள, பீ எனச சிறபபிலலனவுங கொளக, எ-று. (அ)

49 ஆகுபெயரெனப தவவவமுதறசினை
கருவிகாரியம பணபிவற றெனறனபெயா
பிறிதொனறறகுாககும பெறறிதானே.

(இ-ள்.) ஆகுபெயரா மாறுணாததும. ஆகு பெயா ஐவகைப்படும. முதறகுசசினையும, சினைககுமுதலும, காரணத்திற்குக் காரியமும், காரியத

திற்குக் காரணமும்,* ஒன்றன்பண்பு மற்றொன்றற்கேற்புழி உரைப்பது மெய்வகையாகுபெயராம். (உ-ம்.) பூநிழற்சோலை எ-து. பூவென்னுஞ் சினைப்பொருளாற் பூத்தமரங்களாகிய முதற்பொருளைக் காட்டின் சினையாகுபெயர். புளியம்பழந் தின்றானைப் புளியைத்தின்றான் எ-து. சினையைக்காட்டு முதலாகுபெயர். ஞாயிறெழுந்தற் கொளியெழுந்தது எ-து. காரணத்தைக் காட்டுங்காரியவாகுபெயர். தாமரை கதிர்ப்பட மலரும், என்பதற்கு, ஞாயிறுபட மலரும், எ-து. காரியத்தைக்காட்டுங் காரணவாகுபெயர். பூத்தன வென்பதற்குக் குவளை நோக்கின, எ-து. முல்லை நகைத்தன, எ-து. ஒன்றன்பண்பு மற்றொன்றற் குரைத்த பண்பாகுபெயர். அங்ஙனஞ் சீனப்பட்டு, எ-து. சீனதேயத்துறுப்பாகிய மைந்தரார்செய்யப்பட்டதென்று காட்டினவதனாற் சினையைக்காட்டுமுதலாகுபெயர். அரிசி நாழி, பஞ்சு துலாம், எ-து நாழியாலளக்கப்பட்டதுந் துலாத்தானிறுக்கப்பட்டதுங் காட்டினவதனாற் காரியத்தைக் காட்டுங் காரணவாகு பெயர். அன்றியும், சிலநூலாசிரியர் ஆகுபெயர் பன்னிரண்டும் பிறவுமாமென்றுங் கூறுவர். (உ-ம்) தாமரையினது பூவை தாமரை, எ-து. தாமரை யென்னு முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினையாகிய மலருக்காதலாற் பொருளாகு பெயர். அகத்திலிருக்கின்ற மனத்தை அகம், எ-து. அகமென்னு முள்ளிடப்பெயர் மனத்திற்காதலால் இடவாகுபெயர் கார்காலத்தி லுண்டாகும் பயிரை கார், எ-து. காரென்னும் ஒரு பருவகாலத்தின்பெயர் அப்பருவகாலத்தில் விளையும் பயிருக்காதலாற் காலவாகுபெயர். புளியையுடைய மரத்தினை புளி, எ-து. புளியென்னுஞ் சினைப்பெயர் அதன் முதற்பொருளாகிய மரத்திற்காதலாற் சினையாகுபெயர். நீலஞ்சூடினாள், எ-து. நீலமென்னுங் குணப்பெயர் அந்நிறத்தையுடைய குவளை மலருக்காதலாற் குணவாகு பெயர். வற்றலோடுண்டான், எ-து வற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் அதனைப்பொருந்தியதோருணவிற்காதலாற் தொழிலாகுபெயர். ஒன்றுவந்தது, எ-து ஒன்றென்னும் எண்ணுப்பெயர் அதனால் எண்ணப்படு மொரு பொருளுக்காதலால் எண்ணலளவையாகுபெயர் துலாக்கோல், எ-து துலாமென்னும் எடுத்தலளவைப் பெயர் அதன் கருவியாகிய தராசுக்காதலால் எடுத்தலளவையாகு பெயர். நாழியுடைந்தது, எ-து. நாழியென்னு முகத்தலளவைப்பெயர் அதன் கருவிக்காதலால் முகத்தலளவையாகு பெயர். வேலூர்த்தடி விளைந்தது, எ-து. தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர் அதனாலளக்கப்பட்ட வயலுக்காதலால் நீட்டலளவையாகு பெயர். நன்னூலிற் குரைசெய்தான், எ-து. உரை யென்னுஞ் சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்காதலால் சொல்லாகுபெயர். விளக்கு முரிந்தது, எ-து. விளக்கென்னுந் தானியின்பெயர் அதற்குத் தானமாகிய தண்டிற்காதல்லால் தானியாகுபெயர். திருவாசகம், எ-து. வாசக மென்னுங் காரணத்தின் பெயர் அதன்காரியமாகிய ஒரு நூலுக்காதலாற் காரணவாகுபெயர். இந்நூல் அலங்காரம், எ-து. அலங்கார மென்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின்பெயர் அதன் கருவியாகிய நூலு

க்காதலால் காரியவாகுபெயர். திருவள்ளுவர், எ-து. திருவள்ளுவ னென்னுங் கருத்தாவின்பெயர் அவரால் சொல்லப்பட்ட நூலுக்காதலால் கருத்தாவாகுபெயர். தோகைவந்தாள், எ-து. தோகை யென்னு முவமையின் பெயர் அதை யுவமானமாகக்கொண்ட பெண்ணிற்காதலால் உவமையாகு பெயர். அன்றியும், விடாதவாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர், இருபெயரொட்டாகுபெயர், எ-ம் பெயர்பெற்று வழங்கும். (உ-ம்.) ஆயிரங்குதிரையால் அவனூர்கொள்ளை யிடப்பட்டது, எ-து குதிரையென்னும் பெயர் தன்னியற் பொருளாகிய பரிமாவை விடாமல் அவைகளை நடாத்துஞ் சேவகரையும் உணர்த்துதலால் விடாதவாகுபெயர். கங்கைக்கணிடைச்சேரி, எ-து. கங்கையென்னும்பெயர் தன்னியற்பொருளாகிய வெள்ளத்தைவிட்டு அதன் கரையை மாத்திரம் உணர்த்துதலால் விட்டவாகு பெயர். கார், எ-து காரென்னுங் கருநிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்கு ஆகு பெயராயும், அம்மேகப்பெயரும் பருவத்திற்கு இருமடியாகு பெயராயும், அப்பருவத்தில் வளரும்பயிருக்கு மும்மடியாகு பெயராயும்வரும். நான்மடி யாகுபெயர் இவ்வாறு வருதல் காண்க. வெற்றிலை நட்டான், எ-து. இலை யென்னுஞ் சினைப் பெயர் அடையடுத்து முதற் பொருளுக் கானமையால் அடையடுத்த வாகுபெயர். வகரக்கிளவி, எ-து வகரமாகிய அடைமொழியானது கிளவி என்னும் இயற்பெயர்ப் பொருளை விசேடித்து நிற்காது எழுத்தாகிய ஆகுபெயர்ப் பொருளை விசேடித்துநிற்க, கிளவி என்பதே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயரும் ஒட்டி நிற்கையால் இருபெயரொட்டாகு பெயர் விட்டும்விடாத வாகுபெயர்வருமாறு. (உ-ம்.) அவனிவன், எ-து. அவன் என்னும் பெயர்க்கு இயற்கைப்பொருள் அவ்விடத்தில் அக்காலத்தோடு கூடினவன், இவன் என்பதற்கு இயற்கைப்பொருள் இவ்விடத்தில் இக்காலத்தோடு கூடினவன். எனபுழி, இவ்விடத்து இக்காலத்தோடுகூடி இருக்கிறவனிடத்தில் அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடுகை இராதாதலால், அவன் என்னும்பெயர் விசேடணப் பொருளைவிட்டு விசேடியத்தை மாத்திரம் உணர்த்தலால் விட்டும் விடாதவாகு பெயர். தேவர்முதலிய பெயரை மக்களுக்கிட்டு வழங்குவனவுங் கொள்க.—நன்னூல். "பொருண்முதலாறோ டளவைசொற்றானி, கருவிகாரியங்கருத்த னாதியு, ளொன்றனை பெயரானதற்கியை பிறிதைத், தொன்முறை யுரைப்பன வாகுபெயரே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (கூ)

50. திணையிரண்டென மக்கட்டேவர் நரக
ராவருயர்திணை யஃறிணை பிறவே
பாலைந்தாண்பெண் பலருயர்திணையே
யன்றியுமொன்று பலவஃறிணையெனப.

(இ-ள்.) திணைபாலா மாறுணர்த்துதும். உயர்திணை, எ-ம். அஃறிணை, எ-ம். திணை இருவகைப்படும். மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை. உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் அஃறிணை. இவ்விருதிணையும் ஐம்பாலாகப்பிரிக்கப்படும். ஐம்பாலை வடநூலார் பிரகிருதி யென்பார். அவை ஆண்பால் பெண்பால் உயர்திணையொருமை, பலர்பால் உயர்திணைப் பன்மை, ஒன்றன்பால் அஃறிணையொருமை, பலவின்பால் அஃறிணைப்பன்மை. (உ-ம்.) வந்தான், வந்தாள், வந்தார் என்பன உயர்திணைமுப்பால். வந்தது, வந்தன என்பன அஃறிணை இருபால்.—நேமிநாதம். "மக்கணர்கரோ வானோரொடும் பொருள்க, டொக்கவுயர்திணையாந் தூயமொழியாய்-மிக்க-வுயிருள்ளனவு முயிரில்லனவுஞ், செயிரிலஃறிணையாஞ் சென்று." "ஒருவனொருத்திபல ரொன்று பலவென்று, மருவியபாலைந்தும் வகுப்பின் - பொருவிலா - வோங்கு திணைப்பாலொரு மூன்றொழிந்தவை, பாங்கிலஃறிணைப்பாலாம்." இவை மேற்கோள். எ-று (௫0)

51. மூவிடந்தன்மை முன்னிலைபடர்க்கை
தன்மையாகு நானியான்நாமியாம்
முன்னிலைநீநீயிர் நீவிர்நீரெல்லீர்
ரேனையபடர்க்கை யெல்லாம்பொதுவே
யானுநீதா னொருமையாநாநீவி
ரெல்லீர்நீயிர்தா மெல்லாம்பன்மை.

(இ-ள்) மூவிடமாமாறுணர்த்துதும். அவற்றுள் தன்மை. (உ-ம்.) நான், யான், நாம், யாம், எ-ம் முன்னிலை (உ-ம்.) நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீர், எ-ம். படர்க்கை (உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், எ-ம். வரும். எல்லாமென்பது, மூவிடத்திற்கும் பொதுவெனக்கொள்க ஒருமையும்பன்மையும் வருமாறு. (உ-ம்.) யான், நான், தன்மை ஒருமை; யாம், நாம், தன்மைப்பன்மை; நீ முன்னிலை ஒருமை; நீவிர் நீயிர் முன்னிலைப்பன்மை, அவன், அவள், படர்க்கை ஒருமை, அவர்கள், படர்க்கைப்பன்மை. தன்மைக்கு உத்தமன், எ-ம். முன்னிலைக்கு மத்தியமன், எ-ம் படர்க்கைக்கு பிரதமன், எ-ம். வடநூலார் கூறுவர், எ-று. (கக)

52. சாரியையென்ப சார்பதமெழுத்தென்ப
பதந்தொடைவிகுதியும் பதமுமுருபும்
புணர்புளியிடையிற் புணர்வனவவற்றுள்
அ எ உ ஐ கு ன அனனின்ன
லற்றிறத்தச தமநம்நுமமென்ப
பதினேழுனற்ப பிறவுமாமபொதுச்
சாரியையவற[illegible]குமவிகற்பமே.

(இ-ள்) சாரியையாமாறுணர்த்துதும். தொடர்மொழியாகப் பதத்தோடுபதமும் பகுபதமாகப் பகுதியோடு விகுதியும் பெயர்ப்பொருளாகப் பெயரோடுருபும் புணருங்காலே நிலைப்பதத்திற்கும் வரும்பதம் விகுதியுருபுகட்குமிடையே சிலவெழுத்துஞ் சிலபதமும் ஓரோவிடத்துவரும்; வரின் அவைசாரியை யெனப்படுமே. ஆகையிற் சொன்ன மூவகைப்புணர்ச்சிகட்குப் பொதுச்சாரியை மேற்சொன்ன அம்முதற்பதினேழும் பிறவுமாம். (உ-ம்.) அ-தனக்கு, எ-கலனேதுணி, உ-சாத்தனுக்கு, ஐ-மற்றையவர், கு-மொழிகுவான், ன-ஆனகன்று, அன்-ஒன்றன்கூட்டம், ஆன்-இருப்பான், இன்-வண்டினை, அல்-நற்றொடையல்குடி, அற்று-பலவற்றை, இற்று-பதிற்றுப்பத்து, அத்து-நிலத்தியல்பு, அம்-புளியங்காய், தம்-எல்லார்தம்மையும், நம்-எல்லாநம்மையும், நும்-எல்லீர்நும்மையும், எனமுறையே பதினேழுசாரியை வந்தவாறுகாண்க. இவைபோல்வன பலவுமுளவெனக்கொள்க. ஆயினும் இவற்றிற்கெல்லா மொருவழியன்றி ஒன்றற்கொன்றும் இரண்டுமே வருதலு மொன்றும் வாராமையும் ஒன்றற்கோரிடத்து வருதலு மோரிடத்து வாராமையுமாம் (உ-ம்.) பதப்புணர்ச்சிக்கண்: மலையுச்சி-அலங்கல்வேல், சாரியையின்மை; மன்னூக்கம்-மன்றத்தாண்மை, ஒன்றன்கண்வந்ததும் வாராமையும், விகுதிப்புணர்ச்சிக்கண் மலையான்-ஊரான், சாரியையின்மை; வெற்பன்-வெற்பினன், வில்லன்-வில்லினன், ஒன்றன்கண் வந்ததும் வாராமையும்; இனியுருபு புணர்ச்சிக்கண்: மலையை-புகழை, சாரியையின்மை, நிலத்துக்கு-நிலத்துக்கண்-நிலத்திற்கு-நிலத்தின்கண், மீளவும் நிலக்கு-நிலக்கண், ஒன்றன்கணொன்றுமிரண்டும் வந்ததுமொன்றும் வாராமையும் வந்தவழியே காண்க ஆகையி லேற்குமிடங்களை யறிந்து வேண்டுவன வருவித்துப்புணர்க்க. என்னை.—நன்னூல். "பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமுமாகும்." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௫௨)

முதலோத்துச் சொற்பொதுவியல்.—முற்றிற்று.

இரண்டாமோத்துப் பெயர்.

NOUNS.

முதலாவது:—வேற்றுமையியல்.

Chapter I —Cases.

53. பெயரேவேற்றுமை பெற்றிடம்பாற்றிணை
காட்டித்தொழிலல காலங்காட்டா
மரபுகாரண மாக்கங்குறியென்
றவைநாற்றகுதி யாகுமென்ப.

(இ-ள்.) மேலேவருதற்குக் கூறிய நால்வகைச்சொற்களு ளிவ்வோத்தின்கண்ணே பெயர்ச்சொலவியல்பினை விளக்குதும். பெயரெனப்படுவன இனிவரும் வேற்றுமையுருபுகளைக் கொள்ளுதற்கு உரியனவாகி மேற்காட்டியமூவிடம் இருதிணையைம்பால் என்றிவற்றைக்காட்டித் தொழிலின் காரணமாக வரும்பெயர் காலங்காட்டுவதன்றியே அல்லனவெல்லாங் காலங் காட்டாமல் வருமெனக்கொள்க. அன்றியு மரபுபெயரும், காரணப்பெயரும், ஆகுபெயரும், இடுகுறிப்பெயரும் என நால்வகைப்படும் பெயரெல்லாமெனக்கண்டுகொள்க. இவையே பொருட்பெயரும், வினையாலணையும் பெயரும், தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும் என இந்நால்வகையுள்ளடங்கும். (உ-ம்.) பொன்னன்-பொருட்பெயர், உண்டவன்-வினையாலணையும்பெயர், நடத்தல்-தொழிற்பெயர், சண்டை, கூத்து, வேட்டை, முதனிலையில்லாத தொழிற்பெயர்கள். கருமை பண்புப்பெயர், எ-று. (க)

54. காரணமில்லன மரபுபெயரே
காரணங்காட்டிக் காரணப்பயன்கொள்ல
காரணப்பெயரே காரணங்காட்டா
ததன்பயன்கொள்வ தாகுபெயரே
காரணங்காட்டினுங் காரணப்பயன்கொளா
விடுகுறிப்பெயரா மெனப்பகர்றேரே.

(இ-ள்.) கூறியநால்வகைப் பெயர்களு மிவையெனவுணர்த்துதும். இவற்றுட்காரண மின்றிப் பொருளின் இயல்பினைக்குறித்து வருவன மரபுபெயரெனப்படும். (உ-ம்) மகன், மகள், கரி, பரி, பொன், மணி, வான், நிலம், அகம், புறம், இரா, பகல், வருடம், மாதம், கால், தலை, தளிர், பூ, காய், கனி, வட்டம், நீளம், வெம்மை, தண்மை, ஊண், தின், ஆடல், பாடல் என்பன மரபுபெயர். அன்றியும் பொருள், இடம், காலம் சினை, குணம், தொழில், கருத்தா, மிகுதி என எண் காரணங்களால்வந்து அவற்றின் பயன்கொள்வன காரணப் பெயரெனப்படும். (உ-ம்.) தமன் நமன், நுமன், எமன் என சுற்றத்தால்வருபெயரும், ஒருவன் என எண்ணால்வருபெயரும்; அவையத்தான், அத்திகோசத்தான் என குழூவால் வருபெயரும்; வில்லினன், பூணினன் முதலிய பெயரும் பொருட்காரணப்பெயர்களாம். வெற்பன், பொருப்பன் என குறிஞ்சித்திணையால்வரு பெயரும்; மறவன், எயினன் என பாலைத்திணையால் வருபெயரும்; ஆயன், அண்டன் என முல்லைத்திணையால்வருபெயரும், ஊரன், உழவன் என மருதத்திணையால் வருபெயரும்; சேப்பன், பரதவன் என நெய்தற்றிணையால்வருபெயரும்; காவலூரான், கருவூரான் என ஊரால்வருபெயரும், அருவாளன், சோழியன் என தேயத்தால் வருபெயரும், வானத்தான், விசும்பான் என வானால்வரு பெயரும்; மண்ணகத்தான், பாதலத்தான்

முதலியபெயரும இடககாரணப பெயாகளாம. பிரபவன, இபவன என வருடததாலவருபெயரும ; வேனிலான, காரான, என பருவததால வரு பெயரும ; தையான, மாசியான, என மாதததால வருபெயரும ; ஆதிரை யான, ஓணததான, என நாளாலவருபெயரும, நெருநலான, இறறையான முதலியபெயரும;காலககாரணப பெயாகளாம. அலைகாதான, சுரிகுழலான, என உறுபபால வருபெயரும; நெடுஙகையன, செஙகணணன முதலிய பெயரும, சினைககாரணபபெயாகளாம. பெரியன, சிறியன, என அள வாலவருபெயரும; அறிஞன, புலவன, என அறிவாலவருபெயரும, அமு தனையான, விடமனையான, என ஒபபாலவருபெயரும; குறளன, கூனன என வடிவாலவருபெயரும, கரியன,சிவபபன, என நிறததால வருபெய ரும, தேவன, மானுடன, என கதியாலவருபெயரும, அநதணன, அரசன, என சாதியாலவரு பெயரும; சேரன, சோழன, என குடியால வருபெய ரும்; ஆசிரியன், படைத்தலைவன், என சிறபபாலவருபெயரும , நலலன, தீயன, முதலியபெயரும குணககாரணபபெயாகளாம. ஓதுவான, ஈவான, என ஓதலீதலால வருபெயரும; வாணிகன, தூதன முதலியபெயரும; தொழிறகாரணபபெயாகளாம வளளுவபபயன, குயககல, தொலகாபபியம முதலிய கருததாகாரணபபெயா. கமுகநதோடடம, காளைககாடு முதலிய மிகுதிகாரணபபெயா. எணவகைககாரணஙகளால காரணபபெயாவநதவாறு காணக. அனறியும, பலகாரணஙகளால வரினும வருமககாரணஙகாடடாது ஒனறனபெயரை ஒனறறகாககி வருவன ஆகுபெயரெனபபடும. (உ-ம) புழுககபபட்டசோறறை - புழுககல, எ-து. தொழிலாகுபெயா. புளியை யுடையமரததினை - புளி, எ-து. சினையாகுபெயா , காாநிறததையுடைய மேகததை - காா, எ-து. குணவாகுபெயா ; பிறவாகுபெயா 49-ஞ. சூததி ரததிறகாணக. அனறியும பலகாரணஙகளால வநதனவாககாடடினும அவறறின பயனைககொளளாது, இடுகுறியால அககாரணஙகளைககுறியாது இதறகிது பெயரெனககுறிதது ஒருபொருளைததருவன இடுகுறிபபெயரெ னபபடும. (உ-ம.) கறுபபன, எ-து. குணககாரணபபெயரும, அறுமுகன, எ-து. சினைககாரணபபெயரும, கூததன, எ-து. தொழிறகாரணப பெயரு மாயினும, இவைமுதலாயின இதறகிதுபெயரெனககுறிதது மக்கடகாயினும விலஙகுகடகாயினுஞ சொலலின இடுகுறிபபெயராம. இவையே தனித துந தொகுததும வழஙகும். (உ-ம.) கறுபபன, கூததன முதலியன தனித திய விடுகுறிப்பெயராம. படை, சேனை, நாடு, ஊா முதலியன தொகுதிய விடுகுறிபபெயராம. இவவிருவகையாகும இடுகுறிபபெயா. அனறியும, (உ-ம)மரம, மலை,கடல,நிலம,யாறு,சோறு, எனபன இடுகுறிபபொதுபபெ யா. விளா, பலா, பனை, எனபன இடுகுறிசசிறப்புப்பெயா. பறவை, அணி, எனபன காரணபபொதுபபெயா. அனனம, மயில,முடி, எனபன காரணச சிறப்புப்பெயா. முளளி, கறுபபன, அநதணன, எனபன காரணவிடுகுறிப பெயா. முளளி, எ-து. முளளையுடையன வறறையெலலாம உணாததுங

கால் காரணக்குறி, எ-ம். அவற்றுள் ஒரு செடியைமாத்திரம் உணர்த்துங் கால காரணவிடுகுறி, எ-ம. கூறுவர். கறுப்பன, எ-து. கறுப்பையுடையவ னை உணர்த்துங்கால காரணக்குறி, எ-ம. கறுப்பில்லானை உணர்த்துங்கால இடுகுறி, எ-ம. கூறுவர். வடநூலார் இடுகுறியை ரூடி, எ-ம. காரணக்குறி யை, யோகம, எ-ம காரணவிடுகுறியை, யோகரூடி, எ-ம. கூறுவர். இவற் றைத் தனித்தனி விளக்குதும, எ-று. (உ)

55. வேற்றுமைப்படுத்தலின் வேற்றுமையாயினவை
பெயர்ஐ ஆல்குஇன் அதுகண்விளியெட்டே.

(இ-ள்) பெயர்க்குரிய வேற்றுமையாமாறுணர்த்துதும. எவ்வகைப் பொருளும் வேறுபட அதன்பெயரீறுகவரும உருபெல்லாம் வேற்றுமை யெனப்படும். இவற்றை வடநூலார் பிரத்தியமெனபர். அவையே பெயர் முதற் சூத்திரத்திற்காட்டிய எட்டெனக்கொள்க, எ-று. (௩)

56. எழுவாயுருபு மியல்பிற்பெயரோ
டீண்டதன்பொருளாம் வினைபெயர்வினாவே.

(இ-ள்) முதல்வேற்றுமை யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். முதல்வேற் றுமைக்கு உருபாவது, திரிபின்றித்தனியியல்பாக நிற்கும் பெயர்தானே யாம. இதற்குப்பொருளாவன —வினையைக்கொள்ளலும், பெயரைக்கொள் ளலும, வினாவைக்கொள்ளலும, இதற்குப்பொருள்களாம. (உ-ம) சாத்தன வந்தான, கொற்றனவாழ்க, அவனபெரியன, எனபவை வினைகொளவந்தன. அரசனவன, ஆவொன்று, எனபவை பெயர்கொளவந்தன. அவனயாவன, அவளயாவள, எனபவை வினாக்கொள வந்தன. பிறவுமன்ன வினைமுதல, கருத்தா, செயபவன, இவை பொருபொருட்கிளவி. வடநூலார் கருத்தா வெனபர். வினைமுதற்பொருளாவது, தனபுடைபெயர்ச்சியாகிய செயலிற்சு தந்தரமுடையபொருளாம. வேந்தனவந்தான எனபுழி, வேந்தன எனகிற பெயர்ப்பொருளாகிய ஒருவன தனபுடைபெயர்ச்சியாகிய வருதற்றொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாய வினைமுதலாதலகாணக. இம்முதல வேற்று மைக்கு ஐமமுதலிய உருபுகளின்றியினுஞ் சிறப்பானமை ஆனவன், ஆகி னறவன், ஆவான் முதலாக ஐமபாலிலுமவருகிற சொல்லுருபுகளுணடு. (உ-ம.) கொற்றனானவன, கொற்றியானவள, கொற்றரானவர், கோவா னது, கோக்களானவை, எனச சிலவிடங்களிலவரும. அன்றியுஞ் சாத்த னெனபவன என வருதலுமறிக, எ-று. (௪)

57. "இரண்டாவதனுரு பையேயதன்பொரு
ளாக்கலழித்த லடைதனீத்த
லொத்தலுடைமை யாதியாகும."

(இ-ள்.) இரண்டாம வேறறுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டாம் வேற்றுமைககு உருபு ஐ ஒனறேயாகும. இதறகுப்பொருள் ஆககல், அழித்தல, அடைதல, நீததல, ஒததல, உடைமை, இவைமுதலியனவாம். (உ-ம.) அறததையாககினுன், நூலைககறறுன, குடததை வனைநதான், கோயிலைக கட்டினுன, இவை ஆககபபடுபொருள. மாததைககுறைததான, கயிறறை யறுததான, வினையை வெனறுன, பகையைக் கொனறுன, இவை அழிககபபடு பொருள. தேனையூாநதான, நாடடை நணணினுன, வீடடைமேவினுன், அறததையடைநதான, இவை அடையப்படுபொருள. ஆசையைததுறநதான, அலலலை யொழிததான, காமததைநீததான, கலனைததுறநதான, இவை நீககபபடுபொருள பொனனை யொததான், புலியைபபோனறுன, வேலைநிகாததான, வெறபையனையான, இவை ஒககபபடுபொருள. அருளையுடையான, பொருளையுடையான, அறிவையுடையான, பொறையையுடையான, இவை உடைமைப பொருள செயபபடு பொருளாவது, கருததாவின றொழிறபயனுறுவது வருககையைவளாததான எனபுழி, மணவெடடல, குழிதொடடல, விதைநடுதல, புனலவிடுதன முதலியசெயல கருததாவினறொழிலாம தளிாததல, பருததல, பூததல, காயததன முதலிய காரியம அததொழிலினபயனும அபபயனுககிடம வருககை யாதலால, வருககை செயபபடு பொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடுபொருணமையாம வருககை, எ-து. பலா. எடடியைவெடடினுன எனபுழி, வாளாலவீசுதன முதலியசெயல கருததாவின றொழிலாம. துணடாதல, பிளவாதன முதலியகாரியம அததொழிலின பயனும. அபபயனுககிடம எட்டியாதலால எடடிசெயப்படுபொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடு பொருணமையாம. கோடடையைக கடடினுன எனபுழி, காலவெடடல, நூலகடடல், சேறிடுதல, கலலடுககன முதலியசெயல கருததாவின றொழிலாம. மாடங்கூடமதின மாளிகையாதன முதலிய காரியம் அததொழிலின்பயனும. அபபயனுககிடங கோடடையாதலால கோடடை செயப்படுபொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடு பொருணமையாம நகரையடைநதான எனபுழி, நடநது செலலனமுதலிய செயல கருததாவின றொழிலாம. அடைதல சோதன முதலியகாரியம அததொழிலின்பயனும் அபபயனுககிடம நகராதலால நகா செயப்படு பொருளாம். அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயப்படு பொருணமையாம். நாயகியை நீக்கினுன எனபுழி, வெறுததல், நீககல, முதலியசெயல வினைமுதறறொழிலாம் நீஙகுதன்முதலியகாரியம அததொழிலினபயனும. அப்பயனுககிட நாயகியாதலால நாயகிசெயபபடுபொருளாம. அவளிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம. குடத்தைநிகர்த்தான என்புழி, உபமானமாக்குகையாகிய நிகாததல, கருததாவின்றொழிலாம். அதனுளதாகியபயன உபமானமாகுகை அதறகிடங குடமாதலால் குட

ஞ்செயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம். பொருளையுடையான் எனபுழி, கட்டல், கட்டின்முதலிய செயல்செய்பவனொழிலாம். தனதாக்கக்கொண்டுதன் முதலியகாரியம் அத்தொழிலின்பயனும். அப்பயனுக்கிடம் பொருளாதலால் பொருள் செயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம். செயப்படுபொருள் மூவகைப்படும். (உ-ம்.) சோற்றையுண்டான், எ-து. கருத்துண்டாய்ச் செயப்படுவது. சோற்றைக்குழைத்தான், எ-து. கருத்தின்றிச்செயப்படுவது. பதனாயுநெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான், எ-து. இருமையுமாய்ச் செயப்படுவது, எ-ம். வரும். உண்டலைச்செய்தான், எ-து. அகநிலையாயிற்று தன்னைப்புகழ்ந்தான், எ-து. செயப்படுபொருளே கருத்தாவாயிற்று. இச்செயப்படுபொருள் ஐயுருபேயன்றி மற்றையுருபுகளோடும்வரும். (உ-ம்.) அடிசிலட்டப்பட்டது, எழுவாய்; அரிசியாலடிசிலாக்கினான், ஆல்; மலையொடொக்குமுலை, ஒடு; இவட்குக்கொளுமிவ்வணிகலன், கு; பழியினஞ்சும்பாவலன், இன்; பிள்ளைத்தமிழது குற்றங்கூறினான், அது; தலைவன்கட்சார்ந்தாள், கண்; எ-ம். வரும். செயப்படுபொருள்குன்றுத தன்வினைகளினும் பிறவினைகளினும் இரண்டுருபுகளிணைந்திரண்டு செயப்படுபொருள் வருதலுமுண்டு. (உ-ம்.) பசுவினைப்பாலைக்கறந்தான், யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான், எ-ம். பகைவனைச் சிறைச்சாலையையடைவித்தான், சாத்தனைச் சாதத்தையுண்பித்தான், எ-ம். வரும்; முறையேகாண்க. செயப்படுபொருளை வடநூலார் காமம், என்பர். காரியம், எ-ம். வரும். ஆதியென்றமிகையால் பல்வகை வினைகளும் இதற்குப் பொருளாம். (உ-ம்.) வீட்டைவிரும்பினான், நூற்பொருளையறிந்தான், என்பவற்றுள் விரும்பலும், அறிதலு முதலிய வினைமுதற் றொழில்களுக்கு வீடும், பொருளும், விடயமாயினுமிவையுஞ் செயப்படு பொருளாம். மற்றை வேற்றுமைகளு மிவ்வாறறிக, எ-று. (ரு)

58. "மூன்றாவதனுரு பாலானோடொடு
கருவிகருத்தா வுடனிகழ்வதன்பொருள்."

(இ-ள்.) மூன்றாம்வேற்றுமை இலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு உருபு, ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு இந்நான்குமாம். இதற்குப்பொருள்:—கருவிப்பொருளும், கருத்தாப்பொருளும், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளுமாம். கருவி காரணம், எ-து. ஒருபொருட்கிளவி. கருவிப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம்.) மண்ணாற்குடத்தை வனைந்தான், கண்ணாற்கண்டான், உணர்வினாலுணர்ந்தான், இவை முதற்கருவிப்பொருள். தண்டச்சக்கரத்தாற் குடத்தைவனைந்தான், நாழியாலளந்தான், இவை துணைக்கருவிப்பொருள். கருத்தாப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம்.) அரசனாற் கோயிற் கட்டுவிக்கப்பட்டது, தேர்செய்விக்கப்பட்டது, இவை ஏவுதற் கருத்தாப்பொருள். தச்சனாலாகிய கோயில், கோட்டை, இவை இயற்றுதற் கருத்

தாப் பொருள். வடநூலார் எழுவாய்க் கருத்தனை அபிகிதகருத்தன், எ-ம். மூன்றனுருபின் கருத்தனை அநபிகிதகருத்தன், எ-ம. ஏவுதற்கருத்தனை ஏதுகருத்தன், எ-ம இயற்றுதற்கருத்தனை பிரயோசகியகருத்தன, எ-ம. கூறுவர் உலகத்தோடொப்ப வொழுகல், தவத்தொடு தானஞ்செய்வார், கணலொடுபுகை, குடையொடுநிழல, நூலொடுபுகழ், இவை உடனிகழ்ச சிப்பொருள. ஆல, ஆன், இவ்வுருபுகட்குக் கருத்தாவுங் காரணமுஞ சிறந்தனவாம. ஒடு, ஓடு, இவவுருபுகட்கு உடனிகழ்ச்சிப பொருள சிறநத னவாம. அனறியும ஆல், ஆன, பிறகுமிடஙகட்கு கொணடு, எ-து உருபாம (உ-ம.) வாளகொணடு வெட்டினன, எனவரும. ஒடு, ஓடு, பிறகு மிடஙகட்கு உடன, எ-து. உருபாம (உ-ம.) மகனுடனமருமகனவநதான, எனவரும. ஆல, ஆன, உருபுகள தொறுவெனும பொருளையுநதரும. (உ-ம.) ஊராலோராலயம, எ-து. ஊர்தோறுமோவ்வோராலயம, என வரும ஆல ஆன், வினைப்பொருளாகவும வேற்றுமை செயயும. (உ-ம) கணணூறகுருடன, காலாலமுடவன, என வரும. ஒடு, ஓடு, நாலவகையாகவேற்றுமை செய்யும. (உ-ம.) தொடியொடு தொலகவினவாடியதோள, எ-து. வேறு வினையுட னிகழ்ச்சிப்பொருள. மலையொடு பொருதமாவியானை, எ-து. வினையிலபொருள. எழுதொடுபுணாநதசொல, எ-து. ஒற்றுமைப்பொருள. பாலொடு தேனகலநதற்றே, எ-து. கலப்புறுபொருள. சிறுபானமை கருவிப பொருளானது எழுவாயுருபோடும, நானகனுருபோடும, ஐநதனுருபோடும, ஆறனுருபோடுமவரும. (உ-ம) கணணூனதுகாணும, எழுவாய; கணணிறகுககாணலாம, கு; கணணிறகாணலாம, இன; கணணதுகாட்சி, அது; என வரும. கருவியை வடநூலார் கரணம எனபா, எ-று (சு)

59. " நான்காவதற்குரு பாகுங்குவவே
கொடைபகைநேர்ச்சி தகவதுவாதல
பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனலபொருளே."

(இ-ள்.) நானகாம வேற்றுமையிலக்கணமாமாறுணாததுதும நானகாமவேற்றுமைக்கு உருபு கு ஒன்றேயாகும இதற்குப்பொருள -கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவு, அதுவாதல, பொருட்டு, முறை, இவைமுதலியனவாம. (உ-ம) புலவற்குப் பொனனைககொடுத்தான எனபுழி, பொன கொடைப்பொருள, அதனோடு சம்பநதமுடைய பொருள புலவனாதலால் புலவன் கோளிப்பொருள் கொடுத்தலும ஏற்றலும பலவகைப்படும. (உ-ம.) அரசனுக்கமைசச னணிகொடுததான், எ-து. இழிநதோனளித்தல். அமைச்சனுக கரசனுடை யளித்தான, எ-து. உயாநதோனளிததல. பாணடியனுக்கு விருநதிட்டான சோழன, எ-து. ஒபபோனளித்தல. கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தான, எ-து. வெறுப்பாயளித்தல. கணவனுக் கின்பங் கொடுத்தான், எ-து. விருப்பாயளிததல். மருமகனுககு மக்களைக் கொடுத்தான், எ-து. வழக்கத்தி லளித்தல. மகனுக் கரசு கொடுததான், எ-து. உரி

மைலளிததல. அரசனுககுத திறை கொடுததான. எ-து. அச்சததி லளித தல. தாயதநதைககுத திவசங்கொடுத்தான, எ-து. பாவனையளிததல. இவை கொடைபபொருள தனககுததான சோறிட்டான, எ-து. ஈவோ னறறல. குருவிற்குக கொடைகொடுததான, எ-து. மிகேகோனறறல. சோ றறிறகு நெயவிடடான, எ-து. உணாவினறியேறறல. ஆவிறகு நீாவிட டான, எ-து. கேளாதேறறல். இரபபோாககீநதான, எ-து கேட்டே யேறறல. மாணாககனுக கறிவுகொடுததான, எ-து எலாதேறறல. இவை யேறறல. மககடகுப பகை வெகுளி, தனனேயககுத தானே மருநது, பாமபுககுபபகை கருடன, எலிககுபபகை பூனை, இவை பகைப் பொருள. அறததிறகுப பொருணோநதான, விளககிற்குநெய, இவை நோசசிப் பொ ருள. புலவாககுரிததே புகழ, அறததிறகுததககதருள, இவை தகுதிபபொ ருள. ஆடைககுநூல, ஆழிககுபபொன, இவை முதறகாரணகாரியமாகிய அதுவாதற பொருள முதறகாரணம, ஆதிகாரணம, சமவாயிகாரணம, மூக் கியகாரணம, எனபன ஒரு பொருட கிளவி. கூலிககுழைததான, கூழிற குககுறறேவல, இவை நிமித்தகாரண காரியமாகிய பொருடடுப் பொருள. எனககுததாய, உனக்குமகள, இவைமுறைபபொருள. ஆதியெனற மிகை யால கைககுககடகம, கருமபிறகுவேலி, மயிருககெணணெய, உயிருககு ணடி, நாயககுநடபு, தாயககுககாதல, எனககுநல்லவன, அரசறகமைச சன, ஊருககுப பொயகையணி, பொயகைககணி கானயாறு, எ-ம. வரும. சிறுபானமை கோடறபொருளானது எடடாமவேற்றுமையொழிநத மற றையுருபுகளோடுமவரும. (உ-ம) இரபபவரெனபெறினுங்கொள்பவா, எழு வாய, செயயவடவ்வையைக காடடிவிடும, ஐ ; நாகாாறபலி, ஆல ; நாகரி னனபு செயதான, இன , நாகரது பலி, அது ; வோககடசெனருன, கண ; என வரும. இதனைவடநூலாா சமபிரதானம எனபா, எ-று. (எ)

60. “ ஐநதாவதனுரு பிலலுமினனு
நீஙகலொபபெலலை யேதுபபொருளே.”

(இ-ள.) ஐநதாம வேறறுமை யிலககண மாமாறுணாததுதும. ஐந தாமவேறறுமைககு உருபு இல, இன, என இவவிரணடுமாகும இதறகுப பொருள - நீககபபொருளும, ஒபபுபபொருளும, எலலைபபொருளும, ஏதுப பொருளுமாம. (உ-ம) ஊரினீஙகினான, எ-ம. குறள - தலையினிழிநத மயி ரனையாமாநதா நிலையினிழிநதககடை - எ-ம. இவை நீககபபொருள. காக் கையிறகரிதுகளமபழம, எ-ம குறள.—‘சிறுமைபலசெயது சீரழிககுஞ சூ தின வறுமைதருவ தொனறில.’ எ-ம. இவை ஒபபுபபொருள. அதனின மெலலிது, அதனிற்பெரிது, இவை ஒபபொடுநீஙகல. திருக்காவலூரின மேறகு, யாறறினவடககு, மதுரையின வடககுசசிதம்பரம, இவை எலலைப பொருள. அறிவிறபெரியன, பொருளிலெளியன, எ-ம. இவைஏதுபபொ ருள. சிறுபானமை இவவைநதனுருபு மூனறனுருபோடும நானகனுரு

போடும் வரும். (உ-ம்.) பாம்பினிற்கடைக்கட்டல், வாளின்வெட்டினான், ஆல்; தெவ்வெறும்பாதி ரூக்கறிவின் மூவறிவுயிர், கு; எ-டி. வரும். மதுரை யைநீங்கினான் என இரண்டனுருபோடு நீக்கப் பொருளும், புதுவைக் குத் தெற்கு புலியூர் என நான்கனுருபோடு எல்லைப்பொருளும், வந்தவா றறிக. வடநூலார் நீக்கப்பொருளை அபாதானம், எ-ம். எல்லைப்பொருளை அவதி, எ-ம். கூறுவர். சிறுபான்மை இல், இன், இவ்வுருபுகளோடு உம் சேர்ந்து வரும். (உ-ம்.) அவனினும் பாமரன், இவனினும் பெரியன், என வரும் இல், இன் எல்லைப் பொருளில் ஐ யுருபோடு காட்டிலும் பார்க்கிலுஞ்சேர்ந் து சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) அவனைக் காட்டிலும் வல்லவனிவன், இவனைப் பார்க்கினு மூடனவன், எனவரும். நீக்கப்பொருளில் இல், இன் உருபுகளின்மேல், நின்று, இருந்து, தனித்தும் உகரம்பெற்றுஞ்சொல்லுரு புகளாகவரும். (உ-ம்.) ஊரினின்று நீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரி னின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான், எ-ம். வரும், எ-று. (அ)

* **61.** ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம்பண்புறுப்
பொன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டந்
திரிபினாக்கஞ்சேர்ந்த தற்கிழமையும்
பிறிதின்கிழமையும் பேணுதல்பொருளே.

(இ-ள்) ஆறாம்வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உருபு அது, ஆது, அ இம்மூன்றுமாகும். ஒருமைப் பெயர்க் கு அது, ஆது, உருபாம். பன்மைப் பெயர்க்கு அ உருபாம். இதற்குப்பொ ருள்:-குணம், உறுப்பு, ஒருபொருட்டிரட்சி, பலபொருட்டிரட்சி, ஒன்றுதிரி ந்தொன்றாதல் ஆகியதற்கிழமை ஐந்தும், பிறிதின்கிழமைமூன்றும், இவை முதலியனவாம். தன்னோடொற்றுமை யுடையபொருள் தற்கிழமை. தன் னின்வேறாகியபொருள் பிறிதின்கிழமை. கிழமை, எ-து உரிமை. (உ-ம்.) எனது கை, எனாது கை, நினது நிலம், நினாது நிலம், ஒருமையில் அது ஆது வந்தன. என கைகள், தன தாள்கள், புலியன கங்கள், பன்மையில் அ வந்தது. சிந்தாமணி. "நுனசிறடி நோவநடந்து செலேல், லெனதாவியகத் துறைவா யெனுநீ, புனைதாரவனே பொய்யுரைத்தனையால், வினையே னொழியத் தனி யேகினையே." எ-ம். வரும். தற்கிழமை, (உ-ம்.) காக்கையது கருமை, கொக் கது வெண்மை, இவை பண்புத்தற்கிழமை. சாத்தனது கை, யானையது கோடு, செய்யுளது அடி, இவை உறுப்புத்தற்கிழமை. நெல்லது குப்பை, மாந்தரது தொ குதி, எள்ளது திட்டம், இவை ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை. மஞ்சளது பொடி, நெல்லது சோறு, இவை ஒன்றுதிரிந் தொன்றாயதனாற்கிழமை. சிலநூ லார் சாத்தனது செலவு, வருகை, இருக்கை, இவை தொழிற்றற்கிழமை என்பர். பிறிதின்கிழமை. (உ-ம்) சாத்தனதாடை, அரசனதாழி, ஆவினது

* நன்னூல் 300-ம் சூத்திரத்தைக்காண்க.

கன்று, இவைபொருட்பிறிதின்கிழமை. சாத்தனதுவீடு, புலியதுகாடு, இவை இடப்பிறிதின்கிழமை. புதனதுவாரம், மன்மதனதுவேனில், இவை காலப் பிறிதின்கிழமை. இச்சம்பந்தப் பொருள் இம்மூவுருபுகளோடன்றி ஐந்தனுருபோடும் ஏழனுருபோடும்வரும். (உ-ம்.) தருவினீங்கின கொம்பு, இன்; உயிரின்கண்ணுணர்வு, கண், எ-ம். வரும். சிறுபான்மை உடையவென்னுஞ் சொல்லுருபாயினும் குவ்வுருபாயினும் வரும். (உ-ம்.) சாத்தனுடையமகன்-மகள், சாத்தனுக்குமகன்-மகள், எ-ம். வரும். ஒரோவிடத்து அவனது மனையாள், அரனதுதோழன், எனஉயர்திணையில் அதுவுருபும் வரும். வடநூலார் சம்பந்தப் பொருளை சேஷாத்தம் என்பர். எ-று. (கூ)

62. "ஏழனுருபு கண்ணாதியாகும்
பொருண்முதலாறு மோரிருகிழமையி
னிடனாய்நிற்ற லிதன்பொருளென்ப."

(இ-ள்) ஏழாம் வேற்றுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண் முதற்பலவுமாம். இதற்குப்பொருள் - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்றிவ்வாறுந் தற்கிழமையானும் பிறிதின் கிழமையானும் ஒன்றற்கிடனாய்நிற்ப இதற்குப்பொருளாம். பொருளிடமாதற்கு, (உ-ம்.) மணியின்கணொளி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; தினையின்கட்கிளி, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். இடமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) கடலின்கட்டிரை, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; ஆகாயத்தின்கட் பறவை, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். காலமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) நாளின்கணாழிகை, தற்கிழமை பொருட்கிடம்; காரின்கண்முல்லை, பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். சினையிடமாதற்கு, (உ-ம்) கையின்கணவிரல், தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், கையின்கட்கடகம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். குணமிடமாதற்கு, (உ-ம்) நிறத்தின்கணெழில், தற்கிழமைப்பொருட்கிடம்; இளமைக்கட்செல்வம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். தொழிலிடமாதற்கு, (உ-ம்) ஆடற்கட்சதி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், ஆடற்கட்பாடல், பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். அன்றியுங் கண் முதற்பலவும் இதற்குருபென்றமையால் இங்ஙனங் கண்ணென்ப திடத்தைக் குறித்த வினை எவ்வகையிடத்திற்கு மேற்றபெயரெல்லா மிதற்குருபாக வேற்பன. கண்முதலாக விருபத்தெட்டும் இடப்பொருள் காட்டும் உருபுகளென்று நன்னூலில் விரித்துத்தந்தது., (சூ.) "கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின், முன்சாரவலமிடமேல் கீழ்புடைமுதல், பின்பாடளைதேமுழைவழியுழியுளி, யுள்ளகம்புறமில்லிடப்பொருளுருபே." இதற்கு, (உ-ம்) ஊர்க்கணிருந்தான்-கண், ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்-கால், வேலின்கடைமணி போற்றிண்ணியான்-கடை, நல்லாரிடைப்புக்கு-இடை, வலைத்தலைமானன்ன நோக்கியர்-தலை, குளாகடல்வாயமுதென்கோ-வாய், தோத்திசையிருந்தான்-திசை, அவர்வயிற் செல்லாய்-வயின், கற்றார்முற்றோன்றாகழிவிரக்கம்-

முன், காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்-சார், கைகலத்துள்ளது கொடுக்கும்-வலம், இல்லிடப்பாத்தை-இல், தன்மேறகவோ கீரிக்கடுத்துவரக்கண்டும்-மேல், பிண்டிக்கண்ணூர் கிழத்தொழுந்தமடிகள - கீழ், எதிர்புடைநின்றான்-புடை, காணமுதல்வந்தவரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின்சென்றதம்ம-பின், காம்பாடணையாதகான் - பாடு, கல்லலைச்சுனைநீர் - அலை, தோழிக்குரியவை கோடாயதேதது - தேம், அவனுழைவந்தான-உழை, நின்றதோா நறவேங்கை நிழலவழியசைந்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல-உழி, குயிலசோ குளிர்காவுளி சோநதுறையும-உளி, முல்லையங்குவட்டுளவாழும்-உள், பயன சாரப்பணபில சொறபல்லாரகதது - அகம, செல்லு மெனனுயிாப் புறததிறுததமருணமாலை - புறம, ஊரிலிருநதாா -இல, கண்ணகன்ஞாலம், வீடடின புறததிலிருந்தான, எ-ம. வரும. இவவுருபுகடகு இனனும் வேறுபொருளுணடு. கூடடிப்பிரிகுங கூட்டமும, பிரிததுககூட்டுங கூடடமும, இருவரின் முடியுமொருவினைத தொழிலுமாகிய விடமிலலாத விடங்களும அவ்வுருபுகளின பொருளாம (உ-ம.) குறிலைந்தனுள் அ, இ, உ, எனனுமிம்மூன்றுஞ் சுட்டு. அவருள வலலவனிவன - கூட்டிப்பிரிக்குங கூடடம, விஞ்சையில்லாதவனை விலஙகினுளவைத தெணணப்படும் - விதையுள்ளவன் விண்ணவருள்வைத தெணணப்படும - பிரிததுக்கூட்டுங கூடடம, அவனுமிவனும் போர்செய்தறகண் மழைபெய்தது - சூதாடறகட்டுகேகம வநதது - இருவரின முடியுமொருவினைத தொழில, எ-ம. வரும. சிறுபான்மை இவ்விடபபொருள எழுவாயுருபோடும இரண்டனுருபோடும நானகனுருபோடும் வரும. (உ-ம்) தூணபோதிகையைத தொட்டது - எழுவாய், தூணைசசாாத்தான - ஐ, இனறைக்கு வருவான - கு - எ-ம, வரும, இதனைவடநூலாா அதிகரணம எனபா. எ-று. (௬௦)

63. அதனொடைமமுத லாறுமேறகும்.

(இ-ள) இனிசசில விகறப மாமாறுணாத்துதும. அதுவெனபது ஆறும வேறறுமைககு உருபாமெனினும் அதுவே முதறபெயரோடு கூடி அன சாரியை பெறறு ஐமமுதல கணணிறுகிய ஆறுருபுகளோடு புணாநது வருமெனக்கொளக. (உ-ம) சாததனதனை, சாததனதனால, சாததனதற்கு, சாததனதனின, சாததனது, சாததனதனகண, எ-ம். வரும.- நனனூல, "ஆறனுருபுமேறகுமவ்வுருபே." எ-து. மேறகோள எ-று. (௬௧)

64. ஐஆன்குச்செய யுட்கவவுமாகு
மாகாவஃறிணைக் கானலலாத.

(இ-ள.) சிலவேற்றுமையுருபு திரிதறகுப புறனடையா மாறுணாததுதும். செய்யுளிடத துயாதிணைப பெயரொடுவாநத ஐ ஆன கு என்னு மூன்று வேற்றுமை யுருபுகடிரியவும பெறும, திரிநதுழி அகரமா மெனகக் கொள்க. (உ-ம.) காவலோனைக்களிறஞ்சும, எ-து. காவலோனக்களிறஞ

கம், எ-ம். புலவரானுரைதத நூல், எ-து. புலவரானவுரைத்த நூல், எ-ம. கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு, எ-து. ஆசிரியற்க, எ-ம். வரும். அஃறிணை ப்பெயர்களோடேவெனில், ஆனென்னுமுருபு திரியவும் பெறும், ஒழிந்த ஐயும குவ்வுந்திரியா. (உ-ம.) புளளினு னெழுந்த வோசை, எ-து. புள் ளினனெழுந்தவோசை, எ-ம, வரும. ஆயினுமிவையெலாஞ் சிறுபான் மை யெனக்கொள்க. எ-று. (௬௪)

65. உவ்வீறுவினாசசுட் டெண்ணிவைவேற்றுமை
வழியன்சாரியை மருவவுமபெறுமே
யறறுமபனமையாம வினாச்சுட்டெனபு
வவவீறுமஃறிணைப பனமைககறறே.

(இ-ள்) ஐம்முதலாறுருபுஞ சாரியையும புணாசசியாமா றுணர்தது தும. உகரவீறறு வினாப்பெயருஞ சுட்டுபபெயரும எணணின்பெயரும் ஐம முதலாறு வேற்றுமை யுருபுகளோடு புணருங்காலும, வேறறுமைப பொ ருளாய மறறொரு பெயரொடு தொடருங்காலும, அனசாரியையயணையவும பெறும. (உ-ம்) யாதனையுமியான், யாதன்கொமபு, எ ம. அதனை, இதனை, உதனை, அதனியலபு, இதனிலை, உதன்வழி, எ-ம. ஒன்றனை, இரணட னை, மூன்றனை, ஒனறனபால், ஆறனுருபு, எட்டனியல்பு, எ-ம். மூவகைப பெயருமிருவழி அனசாரியை பெறறவாறுகாணக. மருவவுமென்றும்மை வநதமையாலச சாரியையினறியும வேறறுமையுருபு பெறுமென்றுணாக. (உ-ம.) யாதை, அதை, ஒனறை, பிறவுமனன. மீளவும பொது முறையால இனசாரியை பெற்றுவரும (உ-ம.) யாதினால, அதினால, ஒன்றினமுதலிய, எ-ம. தொடாமொழியாக நிறபுழி அன, இன, எனறிரு சாரியையி லொன றினறி வழங்கா. (உ-ம.) இதன பொருள, இதின பொருள், ஒனறனபால, ஒனறினபால், எ-ம. பிறவுமனன. இவறறுளளும அனசாரியை சிறபபெ னககொளக. அனறியுஞ சுட்டுசசொறபனமை. (உ-ம) இவை, அவை, உவை, இவ, அவ், உவ, எ-ம. வினாசசொறபனமை. (உ-ம.) எவை, எவ், யாவை, எ-ம. இவையெலாம அறறுசசாரியை பெறறுருபோடு புண ரும. (உ-ம.) இவறறை, அவறறை, உவறறை, எவறறை, யாவறறை, எ-ம. பிறவுமனன. மீளவும அறறுசசாரியையோடு இனசாரியை பெற்றுருபு போடு புணரவுமபெறும. (உ-ம) இவறறினை, இவறறினால, இவற்றிறகு, இவற்றினின, இவற்றினது, இவற்றினகண, எ-ம. பிறவுமனன. அனறியு மினிசசொல்லுமபடி அஃறிணைப் பெயருட்சில பனமையில் அவெண முடியும. இவையெல்லாம, அறறுசசாரியை பெற்றுருபோடு புணரும, (உ-ம.) பல-பலவற்றை, சில-சிலவறறை, அரிய-அரியவற்றை, பறப்பன- பறப்பனவற்றை, எ-ம. பிறவுமன்ன. தொலகாப்பியம.—“எண்ணினிறுதிய ன்னொடு சிவணும.” எ-து. மேறகோள. எ-று. (௬௫)

66. "எல்லாமென லிழிதிணையாயி
னற்றேருருபின் மேலுமும்முறுமே
யன்றேனம்மிடை யடைந்தற்றாகு
மெல்லாருமெல்லீரு மென்பவற்றுமமை
தள்ளிகிரலே தமநுமசாரப
புலனுமுருபின் பின்னருமமே."

(இ-ள்.) இதுவுமது. எல்லாமெனும்பெயர் அஃறிணையானகாலை அற்றுச்சாரியையு முருபினமேலுமமையும் பெறும். (உ-ம்) எல்லாவற்றையும் - எல்லாவற்றோடும், எ-ம். அவ்வாறடைமொழியாக வரினுமாம். (உ-ம்) எல்லாவற்றுத்தலையும் - எல்லாவற்றுக்காதும், எ-ம். அதுவே உயர்திணையானகாலை இடையே நம்மெனுஞ்சாரியை யுருபின மேலுமும்மும்பெறும். (உ-ம்) எல்லாநம்மையும் - எல்லாநம்மாலும், எ-ம் அவ்வாறடைமொழியாக எல்லாநந்தலையும் - எல்லாநங்காதும், எ-ம் அன்றியும், எல்லாருமெல்லீருமென இருமொழியுமீற்றுமமை ஒழிந்து முறையே தம நும எனச்சாரியையு முருபினமேலுமமையும் பெறும் (உ-ம்) எல்லார் தம்மையும் - எல்லார்தம்மாலும், எ-ம். எல்லீர் நும்மையும் - எல்லீர் நும்மாலும், எ-ம். அவ்வாறடை மொழியாக எல்லார்தங்காதும் - எல்லீர்நுங்காதும், எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன. எ-று (கச)

67. "ஆமாகோனவ் வணையவும்பெறுமே."

(இ-ள்.) இதுவுமது. ஆ, மா, கோ என்னு மிம்முப்பெயரும் னவ்வெ ழுஞ் சாரியைபெற் றுருபோடு புணரும். (உ-ம்.) ஆன, மான, கோன, ஆனை, மானை, கோனை, ஆனால, மானால, கோனால, எ-ம் பிறவுமன்ன. அவ்வாறடைமொழியாக ஆன்கன்று, மான்றலை, கோன்குணம், எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன. இங்ஙன் மா, எ-து விலங்கு, மரம், இவையெனக் கொள்க. அன்றியும், னவ்வணையவுமென்றமையா லச்சாரியை யணையாமலும் பொது வழியால் உருபு பெற்றுவரும். (உ-ம்.) ஆவை, ஆவினை, மாவை, மாவினை, கோவை, கோவினை, எ-ம் வரும் பிறவுமன்ன. எ-று. (கரு)

68. "தான் தாம் நாமுதல் குறுகுமயான்யாம்
நீ நீர் என எம் நின் நும் ஆம் பிற
குவ்வின் அவ்வரு நான்காமிரட்டா."

(இ-ள்) இதுவுமது தான், தாம், நாம், என முப்பெயரு முதலுயிர்கு றுகி, தன, தம, நம எனவாகி ஐம்முதலாருருபுகளைப் பெறும். அன்றியும் யான் எ-து. என, யாம் எ-து, எம நீ எ-து நின, நீர் எ-து நும, எனவாகி அவ்வுருபுகளைப் பெறும் அன்றியும், குவ்வெனு நான்காம் வேற்றுமையில அ எனுஞ்சாரியைபெற்றுக் ககரமிரட்டும். அன்றியு மெழுத்தின் விகாரங

களுடசொன்னபடி தனிக்குறிலீற்ற வொற்றெழுத்துயிர்வரி னிரட்டுமென றமையான மற்றவிடத்திற்று மெய்யெழுத்திரட்டிக் னான்காம வேற்றுமை யிடத்தும ஆறாம வேற்றுமையிடத்து முயிரொடுபுணரினுமிரட்டா. (உ-ம) தன்னை, தன்னால், தனக்கு, தன்னின், தனது, தன்கண், எ-ம. தம்மை, நம்மை, என்னை, எம்மை, நின்னை, நும்மை, எ-ம. பிறவுமன்ன. நீர், நீவிர், நீயிர், ஒருவழியாக நுமமாம. அன்றியுஞ்சூத்திரத்துட் பிறவென்றதனால நீ, எ-து. உன - நுன், எ-ம. நீர், எ-து. உம - நும, எ-ம. வரும. அன்றியு மிவையெல்லாந் தம்மொற்றிரட்டின விடத்துஞ் செய்யுள்வேண்டுழி இரட்டாமல வரவும பெறும. (உ-ம.) எனை, நினை, நமை, நுமை, தனை, தமை, எ-ம. பிறவுமன்ன. எ-று. (கசு)

69. "எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
திரிபுகுன்றன மிகுதலியல்பயற
திரிபுமாமபொருள் படாக்கையோரைத்
தன்முகமாகத தானழைப்பதுவே."

(இ-ள.) எட்டாம் வேற்றுமையிலக்கண மாமாறுணாத்துதும. எட்டாமவேற்றுமைக்கு உருபு—தன பெயரீற்றினது திரிபும, ஈற்றினது கேடும், மிகுதலும, இயல்பும், ஈற்றயலின்றிரிபும, ஈறுகெடுதலு, மீற்றயற்றிரிதலும, ஈறுகெட்டீற்ற யற்றிரிந்தேமிகுதலுமாம. இதற்குபபொருள அழைப்பது. அழைத்தலும விளித்தலு மொக்கும. இஃது விளிவேற்றுமை; விளித்தற்குககருவியானவுருபை விளி, எ-து. காரியவாகுபெயர். (உ-ம) நமபீ - அன்ன, தனபெயரீற்றினது திரிபு, ஐய- மனன, ஈற்றினதுகேடு, ஐயனே- மன்னனே, மிகுதல; ஐயனகூறுய- நமபிவாராய், இயலபு; ஐயானகேள- ஊரீர் வம்மின, ஈற்றியலின்றிரிபு; ஐயா- கண்ணா,ஈறுகெட்டீற்றயற்றிரிதல, ஐயாவே - கண்ணாவே, ஈறுகெட்டீற்றயற் றிரிந்தீற்றின் மிகுதல; இவவாறெல்லாபபெயர்க்கு மேலாமையால வேறு வெருக்கத்தருவோம. அவற்றைத்தத்தமிடத்திற்காணக. இதனை வடநூலார சமபோதனமெனபா. எ-று. (கஎ)

70. எபபெயர்க்கண்ணு மியல்புமேயு
மிகரநீட்சியு முருபாமனனே.

(இ-ள.) மூவகைப பெயர்களுக்கும பொதுவாகிய விளியுருபாமாறுணர்த்துதும். உயர்திணைபபெயர்களும அஃறிணைப பெயர்க்கும பொதுபபெயர்க்கும விளியுருபாவன:- இயலபாதலும் ஏகாரமிகுதலும இகரமீகாரமாதலுமாம. (உ-ம்.) முனிகூறாய், நமபிகூறாய, வேந்துகூறாய், ஆடூஉககூறாய், விடலைகூறாய, கோககூறாய, இறைவன்கூறாய், மகளகூறாய், மாந்தர்கூறீர், குருசில்கூறாய், ஆய்கூறாய, இயல்பாயின. வேந்தே, வேளே, மாந்தரே, சேயே, ஏகாரமிக்கன. நமபீகூறாய, தோழீவாராய், இகரமீகாரமாயின. இவை

உயர்திணைப் பெயரில் வந்தவிளி. புருவழகியை, தமயினியை, விற்கொடியை, வண்டுகொடியை, பூக்கொடியை, சேக்கொடியை, வாடைகொடியை, கோக்கொடியை, அன்னக்கூறாய், மான்கூறாய், பேய்கொடியை, சூர்கொடியை, வேல்கொடியை, யாழினியை, தேன்கொடியை, இயல்பாயின. புருவே, கருவே, கிளியே, அளியே, ஏகாரமிக்கன. கிளீ, தமபீ, இகரமீகாரமாயின. இவை அஃறிணைப் பெயரில் வந்தவிளி. பிதாவுளாயாய், நம்பிநல்காய், ஆண்கூறாய், தாய்கேளாய், இயல்பாயின. ஆணே, பெண்ணே, தாயே, பிதாவே, ஏகாரமிக்கன. சாதகீ, கொற்றீ, இகரமீகாரமாயின. இவை பொதுப்பெயரில வந்தவிளி. மன்னேயென்றமிகையால, இவ்வுருபுகள சில வற்றிற்குப் பொருந்தாமையாயினுங்கொள்க. எ-று. (கஅ)

71. "ஐயிறுபொதுபபெயர்க் காயுமாவு
முருபாமலலவற றுயுமாகும."

(இ-ள்.) ஐகாரவீற்று முப்பெயர்க்கும விளியுருபா மாறுணர்த்துதும. ஐகாரவீறறுப பொதுபபெயாக்கு ஆய, ஆ, உருபாம. உயாதிணை அஃறிணைப் பெயாக்கு ஆய, உருபாம. (உ-ம.) அன்னை, அன்னாய்-அன்னா, பொதுப்பெயாக்கு ஆயும் - ஆவும, வந்தன. விடலை-விடலாய், மடந்தை-மடநதாய், என உயாதிணைப்பெயர்க்கு ஆய், வநதது. நாரை-நாராய், கொனறை-கொனறாய, என அஃறிணைபபெயாக்கு ஆய்வந்தது. எ-று. (கக)

72. "ஒருசாரனவிற றுயாதிணைப பெயர்க்கண
ணளபிறழிவய னீட்சியதனே
டிறுபோதலவற றேடோவுற
வீறழிந்தோவர விறுதியவவாத
லதனேடயறிரிந் தேயுறவீறழிந்
தயலேயாதலும விளியுருபாகும."

(இ-ள்.) னகாரவீற்றுயாதிணைபபெயாகரு விளியுருபாமாறுணர்த்துதும. னகாரவீறறு உயாதிணைப பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெழல, ஈறழிவு, அயனீளல், அயனீண டிறுகெடுதல, ஈறுகெட்டய னீணடோகாரமிகல, ஈறழிநதோகாரமிகல, இறுதியவ்வாதல, இறுதியவ்வாயீறறயலாகாரமோகாரமா யேகாரமிகல், ஈறழிநதயலிலகரமேகாரமாதல, இவையாகும. (உ-ம.) கிழான-கிழா அன், பெருமான்-பெருமா அன, அளபெழுந்தன. இறைவன்-இறைவ, நாதன-நாத, ஈறழிநதன. ஐயன்-ஐயான, நம்பன்-நம்பான், அயனீண்டன. இறைவன்-இறைவா, மன்னன-மனனா, அயனீண்டிறுகெட்டன. ஐயன-ஐயாவோ, நமபன-நமபாவோ, ஈறுகெட்டயனீண்டோகாரமிக்கன. இளையன-இளையவோ, பெருமான-பெருமாவோ, ஈறழிந்தோகாரமிக்கன. மலையான-மலையாய், பூணன்-பூணாய், உண்டான்-

உண்டாய, இறுதியவ்வாயின. வாயிலான்-வாயிலோயே, உண்டான்-உண் டோயே, இறுதியவ்வா யீற்றயலாகார மோகாரமா யேகாரமிக்கன. முரு கன்-முருகே, ஐயன்-ஐயே, அன்னன்-அன்னே, ஈறழிந்தய லகரமேகா ரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (உ0)

73. "ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவய
னீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாத
லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு."

(இ-ள) ளகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபா மாறுணர்த்து தும். ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல், ஈறழி தல, ஈற்றயனீளல், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதல, ஈற்றய லகர மேகாரமா தல், இவையாகும. (உ-ம.) வேள-வேஎள, அளபெடுத்தது. கணணாள-கண ணா, குழலாள-குழலா, ஈறழிந்தன. நமாகள-நமாகாள, மககள-மககாள, ஈற்றயனீண்டன. கணணாள-கணணாய், குழலாள்-குழலாய், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயின. அடிகள்-அடிகேள, மககள-மக்கேள், ஈற்றய லகரமே காரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (உக)

74. "ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றய
லகரம இ ஈ யாதலாண் டை
ஆ ஈ யாத லதனோ டேயுற
லீற்றேமிக்கயல யாக்கெட்டதனய
னீடலீருற விவையுமீண் டுருபே."

(இ-ள்.) ரவ்வீற்றுயர்திணைபபெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணாத்துதும. ரவ்வீற்றுயர்திணைபபெயாகரு விளி உருபு:—அளபெழல, ஈற்றயலகரமிகர மீகாரமாதல், ஈற்றய லாகார மீகாரமாதல, ஈற்றயலாகார மீகாரமா யேகார மிகல, ஈற்றயல் யாக்கெட்டதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிகல், திரிபொன் றின்றி ஈாமிகல, இவையாம. (உ-ம.) நம்பிமார-நமபிமாஅர, ஊரார-ஊரா அர, அளபெடுத்தன. தெவவர-தெவ்விர-தெவ்வீர, வேநதர-வேந்திர்-வேந் தீர, அமரர் - அமரிர - அமரீர, பாகர-பாகிர-பாகீர, ஈற்றய லகர மிகர மீகாரமாயின. ஊரார-ஊரீர, பார்ப்பார-பார்ப்பீர, ஈற்றய லாகார மீகாரமா யின. ஊரார-ஊரீரே, முனியார-முனியீரே, சுவாமியார்-சுவாமியீரே, ஈற் றயலாகாரமீகாரமா யேகாரமிக்கன. நமபியார-நம்பீரே, தோழியார-தோ ழீரே, ஈற்றயல் யாக்கெட்டதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிக்கன. தமர்- தமரீ, எமர-எமரீ, பிறர-பிறரீர், ஈாமிக்கன. ஈண்டென்றமிகையால் கட லாரோ-கடலீரோ, மயிலாரோ-மயிலீரே, சாத்தியாரோ-சாத்தியீரே, என அஃ றிணைப் பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து உயர்திணைப்போல வழங் குதலுங்கொள்க. எ-று. (உஉ)

75. "லகாரவீற்றுயர்பெயர்க் களபயனீட்சியும்
யகாரவீற்றிற்கள புமாமுருபே."

(இ-ள்.) லகார யகார வீறறுயர் திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணா ததறும். லகாரவீறறுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெடை, ஈற் றயனீடசியாம். யகாரவீறறுயர்திணைப்பெயர்க்குவிளி உருபு:—அளபெடை யாம். (உ-ம) வலம்புரித் தடக்கைமாஅல-அளபு; மடவரல்-மடவரால, தாழ்குழல-தாழ்குழால, தோன்றல-தோனறால், ஈறறயனீண்டன மணிப பூணுய-மணிப்பூணுஅய், வேறகணணுய-வேறகணணுஅய, தோளாய-தோ ளாஅய், அளபெடுத்தன. பிறவுமனன. எ-று. (உக)

76. "ணவ்வீறுயர்திணை யலவிருபெயர்க்கண்
ணிறுதியழிவத னோடயனீட்சி."

இ-ள்-) ணகாரவீறுப பொதுப்பெயர்க்கு மஃறிணைபபெயர்க்கும வி ளியுருபாமா றுணர்த்துதும். ணகாரவீற றிருபெயர்க்கு விளி உருபு —ஈறழி தல, ஈறழிநதய னீளலாம. (உ-ம) சாத்தன-சாதத, கொற்றன-கொறற, ஈறழிநதன. சாததன-சாததா, கொறறன-கொறறா, ஈறழிநதயனீணடன. இவை பொதுபபெயர். அலவன-அலவ, கலுழன-கலுழ, ஈறழிந்தன அ லவன-அலவா, கலுழன-கலுழா, ஈறழிநதயனீணடன. இவை அஃறிணை பபெயர். எ-று. (உச)

77. "ளஎவீறறஃறிணைப பெயர்ப்பொதுபபெயர்க்கண
ணீறறயனீட்சியு முருபாகுமமே."

(இ-ள்.) லகார ளகார வீறறஃறிணைப் பெயர்க்கும பொதுப்பெயர்க் கும விளியுருபாமா றுணாததுதும. லகார ளகார வீறறிரு பெயர்க்கு விளி உருபு,—ஈறறயனீடசியாம்.(உ-ம)முயல-முயால, கிளிகள-கிளிகாள, அஃ றிணைபபெயரயனீணடன. தூஙகல-தூஙகால், மக்கள்-மககாள, பொதுப பெயரயனீணடன. எ-று. (உரு)

78. "அண்மையினியலபுமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
னளபுமபுலமபி னோவுமாகும."

(இ-ள்) முன்சொன்ன விளியுருபுகடகுப்புறனடையா மாறுணாதது தும. சொல்லப்பட்ட பல் விளி உருபுகளினுள இயலபும ஈறறழிவும் கிட்டி ஞரை அழைப்பதற கேற்பன. (உ-ம.) ஐயனகேள, இயல்பு. ஐயகேள், ஈற ழிவு. அளபெடைமிகவகன்றாரை அழைபபதற கேறபன. கீழாஅன, நமபி மாஅா. அளபு ஓகாரம் புலம்பின் அழைபபதறகேறபன. ஐயாவோ, எ-ம. மற்றவைபொதுப்படவேறபன. அண்மை-சமீபம, சேயமை-தூரம.—தொ ல்காப்பியம்.—'அணமைசசொலலேயியறகையவாகும.' எ-று. (உசு)

79. பலாபாலரவவுங கள்ளுமீறுமே.

(இ-ள) பலாபாலென்ற வுயாதிணைப பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்து தும. பலாபாலென்ற வுயாதிணைப பனமைககு உருபு —ா, கள, எனவிரணடு மாம. (உ-ம.) தமா, நமா, நுமா, எமா. பிறவும. இனைபபெயா பூணினா, முடி யினா, வெறபா, கானவா, பாாபபாா, பிரமா, சததிரியா, வைசியா, சூததிரா பிறவும. ரவவீறறுபபலாபால அடிகள, முனிகள, மனுககள, கோககள, வே ளகள, விடலைகள, மடநதைகள பிறவும. களவீறறுப பலாபால அவவீருரு புகூடடிப பல்ாகள், அரசாகள, எ-ம. வரும. பிறவுமனன. எ-று. (உஎ)

80. ஒன்றுதுவ்வுறின அ ன ஐயும
பலவினபாலீறுங களவீறுமறறவை
யனறியுமிருமைக கஃறிணைபபொதுவே.

(இ-ள்.) பலவினபாலெனற அஃறிணைப பனமைககுருபா மாறுணாத துதும ஒருமைககணணே விகுதியாகவே து, எனனு முருபேறற அஃறி ணைப பெயரொலலாம பனமைககண அ, ன, ஐ, எனவிமமூனறுருபுகளைப் பெறறுமுடியும (உ-ம.) எபபொருளது எனறதறகு, எபபொருள - எபபொ ருளன - எபபொருளவை, எ-ம முதலது எனறதறகு, முதல முதலன- முதல்வை, எ-ம அரியது எனறதறகு அரிய, அரியன, அரியவை, எ-ம. இவவாறேஉளள-உள, இலல-இல, பலல்-பல், சிலல-சில், எ-ம இவைபோல வனபிறவு மஃறிணைப பனமையாம மறறவஃறிணைப பெயாகட்கு-கள, பன மைககணணுருபாம. (உ-ம) நிலஙகள, நீாகள, நரிகள, நாயகள பிறவுமன ன ஆயினுமிவவிரணடாம வகைபபெயரொலலா முருபுமாறுமனு மொரு மைககும பனமைககும பொதுவாய நிறபனவாம. (உ-ம) மரமவளாந்தது- மரமவளாநதன, கனியினிது - கனியினியன, மாடுவநதது - மாடுவநதன, பிறவுமனன —நனனூல.—'பால பகா வஃறிணைப பெயாகள பாறபொது மைய' எ-து.—மேறகோள எ-று (உஅ)

81. "ஒருமையிற பனமையும பன்மையி னொருமையு
மோரிடம பிறவிடந தழுவலு முளவே."

(இ-ள) பாலவழுவமைதியு மிடவழுவமைதியுமா மாறுணாததுதும. ஒருமைபபாலிற பனமைபபாலும பனமைபபாலி லொருமைபபாலும ஓரி டததிற பிறவிடமுந தழுவிக கூறலுளவாம். (உ-ம) தீயெரிநதன, நீரிருநத ன, பாலிருநதன, என ஒருமைசசொல பனமைதழுவின நாடெலாமவாழ்ந் தது, படையெலாமொயததது, கணசிவநதது, உளளியதெலலா முடனவந தடைநதது, எனப்பனமைசசொல ஒருமைதழுவின நீயோ வவனோ யா ரிதுசெயதாா, யானோ வவனோ யாரிதுசெயதான, என ஓரிடததுககுரிய சொலலே பிறவிடநதழுவின. பிறவுமனன. எ-று (உகூ)

82. "எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுணர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படி செப்புதன் மரபே."

(இ-ள்) மரபாமாறுணர்த்துதும். வேற்றுமைவகையினும், பெயர்க்கும்
வேற்றுமைக்கு மிடைநிலையென வருஞ்சாரியை வகையினு, மற்றைத்தமிழ்
மொழி நடையினும், இலக்கியவழியே வழங்கும் விகற்பங்களி யாவையும்
ஒவ்வொன்றாய்ச் சிறப்பித்துரைப்பது இலக்கணநூல்களி லடங்குந் தன்
மையன்றே; ஆகையின் முன்னோர்காட்டினமாத்திரையாயாந் துணர்ந்தொப்
பந்தப்ப தறிவோரியல் பெனக்கொள்க. ஈண்டுப்பெயரிய நூலாதலி னொரு
பொருளைக் குறித்த பலசொல்லாகவருஞ் சில திரிசொல்லுரிமையை விளக்
கிக்காட்டலே நன்றென் முன்னோர் வழியைப்பற்றிச் சில திரிசொற் பெய
ரியல்பினை விளக்குதும் இளமையைக் காட்டுஞ் சொற்பலவாகியவற்றுள்
வரும் (உ-ம்) குழவி, எ-து மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை,
கரடி, சீயம், வருடை, மதிக்குமுரித்து மக, எ-து மக்கள், முசு, குரங்கு
கட்கு முரித்து. பிள்ளை, எ-து மக்கள், பூனை, தாண்டுவன, தவழ்வன, பறப்
பன, கோட்டிலவாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குமுரித்து. பார்ப்பு, எ-து
பறவை, தவழ்வன, கோட்டிலவாழ் விலங்குகட்குமுரித்து பறழ், எ-து.
பன்றி, முயல், நீர்நாய், கோட்டிலவாழ்விலங்குகட்குமுரித்து குருளை, எ-து.
யாளி, புலி, பன்றி, நாய், மான், முசு, பாம்புகட்குமுரித்து மறி, எ-து.
ஆடு, மான், குதிரை, மேடவிராசிக்குமுரித்து. கன்று, எ-து, பசு, எருமை,
ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒரு சாரோரறிவுகட்கு
முரித்து குட்டி, எ-து சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம்,
மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாவி, வெருகு,
பாம்பு, அணில், எலிகட்குமுரித்து பொரி, எ-து. எருமைக்குரித்து கள
பம், எ-து. யானைக்குரித்து இவையெலாமிளமைச் சொற்களாகி யிவ்வாறு
வருவன மரபெனப்படும்.—தொல்காப்பியம்.—"மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபி
யலகிளப்பிற், பார்ப்பும்பறழுங்குட்டியுங்குருளையுங், கன்றும்பிள்ளையு மகவு
மறியுமென், றொன்பதுங்குழவியோடிளமைப்பெயரே." எ-து.மேற்கோள்.
இவ்வாறன்றி ஆமைக்குழவி, குதிரைப்பார்ப்பு, அன்னப்பறழ், யானைமறி,
பூனைக்கன்று, எலிக்குருளை முதலியவரின் மரபுவழுவாம்—தொல்காப்பி
யம்.—"மரபுநிலைதிரிதல்செய்யுட்கில்லை, மரபுவழிப்பட்ட சொல்லினான."
எ-து. மேற்கோள் அன்றியு முறுப்புவகைக்குள் பலசொல்லுள்ளும் வரும்.
(உ-ம்.) கை, எ-து. மக்கள், யானை, புலி, கரடி., கோட்டிலவாழ்விலங்கு
கட்கு முரித்து. விரல், எ-து. மக்கள், கரடி, நாய், கோட்டிலவாழ்விலங்கு
கட்குமுரித்து நுதல், எ-து மக்கள், யானை, ஒருசார்புவிலங்கிற்குமுரித்து.
முலை, எ-து. மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய்கட்குமுரித்து. விலங்கிற்குட
டிக்குரிய வொருசாரானவற்றிற்கு முரித்து. கூந்தல், எ-து. பெண்டர்,
பிடி, குதிரை, பனை, கமுகுகட்குமுரித்து. கண், எ-து. கட்பொறியுள்ளவுயிர்

கட்கன்றி, கமுகு, கருமபு, மூஙகில, பீலித்தோகை, கருவி, தேங்காய்கட்கு முரித்து. ஏடு, -எ-து. பனை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. தோடு, எ-து. பனை, தெஙகு, தாழை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. இதழ், எ-து. கணணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குமுரித்து. ஓலை, எ-து பனை, தெஙகு, தாழைகட்குமுரித்து. ஈாகு, எ-து. தெஙகு, பனை, மாவெனபவற்றிறகுமுரித்து. மடல, எ-து. பனை, தெஙகு, கமுகு, மூஙகில், வாழை, தாழை, ஈந்திற்குமுரித்து. பாளை, எ-து. தெஙகு, கமுகுகட்குமுரித்து. குருமபை, எ-து தெஙகு, பனைகட்கு முரித்து குலை, எ-து. தெஙகு, கமுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காநதட்குமுரித்து. தாறு, எ-து கமுகு, வாழை, ஈநதிறகுமுரித்து. சுளை, எ-து, பலா, பருத்தி, பாகறபழஙகட்குமுரித்து வீழ், எ-து. ஆல, இறலி, தாழை, சீநதிலகட்குமுரித்து. நுகுமபு, எ-து பனை, வாழை, மரல, புலலெனபனவற றிறகுமுரித்து. இலை, எ-து தெஙகு, ஈநது, பனைகட்குமுரித்து அடை, எ-து தாமரை, ஆமபல, செயதறசெருட்கததுக்கு முயிராகிலையோ ரறிவு கட்குந தாமபூலததிறகு முரித்து. பொகுட்டு, எ-து தாமரைக்கு ம, கோங கிறகுமுரித்து. குரல, எ-து பெணடீரமயிர, மிடறு, தினை, வரகு, பூளை, நொசசி, புதவமபுறகட்குமுரித்து நெல, எ-து. சாலித வியவறறிறகும, மூஙகிற்கும, ஐவனததிறகுமுரித்து இவைவெலா முறுபபுச சொறகளாகி இவவாறு வருவது மரபெனபபடும இவவாறனறி, (உ-ம) எருமைககை, குதிரைநுதல, கமுகோலை, பலாக்குலை, மாநதாறு, வாழைச்சுளை, புலவிலை முதலியவாற்றின மரபுவழூஉாம இவவாறே முனனோர்காட்டிய வழியைபபற றியதறகதறகுரிய சொலலுதல மரபெனபபடும. (அனறியுமிதறகுப பொருளதிகாரததிற சொலலுரிமை விளக்கிய வழியைககாணக) எ-று (கூ0)

முதலாவது —வேறறுமையியன—முறறிறறு

இரணடாவது —பகுபதபபெயரியல.

Chapter II —Divisible Words

83. பகுபத மொனறுயப பலவொருங குணாததிற
பகாபபத மவறறுட பகுதி யெனப.

(இ-ள.) பகுபதபபகுதிகளாமாறுணாததுதும ஒருமொழியாகநின்றே ஒருபபடபபொருளை யுணாததும பகுபதஙகட்கு, பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சநதி, விகாரம, இவவாறுறுபபுளவாம. பகுககபபட்டுப பகாப்பதமாய் முதனிறபது பகுதி, இடைநிறபது இடைநிலை, கடைநிறபது விகுதியாம. (உ-ம) கூனி, எ-து. கூன, இ, எனப்பகுதி விகுதியான முடிநதது. உணடான, எ-து. உண-ட்-ஆன, என வவிரணடுட னிடைநிலைபெறறு

முடிந்தது. உண்டனன், எ-து உண்-ட்-அன்-அன், என வமமூன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது. பிடித்தனன், எ-து. பிடி-த்-த்-அன்-அன், என வந்நான்குடன் சந்திபெற்று முடிந்தது. நடந்தனன், எ-து. நட-த்-த்-அன்-அன், என வவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால் வந்த தகர வல்லொற்றுமெல் லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது பொருளாதி யறுவகைப் பகாப் பதங்களே பகுபதங்கட்குப் பகுதிகளாம். அவை—பொன், மணி முதலிய பொருள்களும்; குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என வைந்திணைகளும், தேசம், ஊர், வான், அகம், புறமுதலியவிடங்களும், பருவம், மாதம், வருடம், நாண்முதலிய காலங்களும், கண், கால், கை, தலை, காது, கொம்பு, தளிர், பூ, காய், கனிமுதலிய வுறுப்புகளும், அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு முதலிய குணங்களும், ஓதல், ஈதல், ஆடல், பாடல் முதலிய தொழில்களும் பிறவுமாம். இப்பகுதிக ளறுவகை யாம் பொன், பொருப்பு, தை, கண், கருமை, கூத்து, இவ்வாறும் பெயர்ப் பகுதிகளாம். (உ-ம) பொன்னன், பொருப்பன், தையான், கண்ணன், கரியன், கூத்தன், எ-ம. வரும். நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு, இவை வினைப்பகுதிகளாம் (உ-ம.) நடந்தான், வந்தான், மடிந்தான், சீத்தான், விட்டான், கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெளவினான், உரிஞினான், உண்டான், பொருநினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினான், எ-ம வரும். போல், நிகர், இவை இடைப்பகுதிகளாம் (உ-ம) பொன்போன்றான், புலிநிகர்த்தான், எ-ம வரும் சால், மாண், இவை உரிப்பகுதிகளாம் (உ-ம.) சான்றான், மாண்டான், எ-ம. வரும் செம்மை, சிறுமை, இவை பண்புப் பெயராகிய விகாரப் பகுதிகளாம். (உ-ம) செந்தாமரை, சிறியிலை, எ-ம. வரும். புகு, பெறு, விடு, இவைகாலங்காட்டும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம) புக்கான், பெற்றான், விட்டான், எ-ம வரும் கேள், கொள், செல், தா, சா, வா, கல், சொல், இவையும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம) கேட்டான், கொண்டான், சென்றான், தந்தான், செத்தான், வந்தான், கற்றான், சொன்னான், எ-ம வரும் உழு, தொழு, உண், தின், இவை இயல்புப் பகுதிகளாம். (உ-ம) உழுதான், தொழுதான், உண்டான், தின்றான், எ-ம வரும். வடநூலார், பகுதியை தாது என்பர் எ-று (க)

84. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் துஇ
அபிற வுமைம்பாற் பெயர்ப்பகு பதவி குதியே.

(இ-ள்) பகுபதவி குதிகளாமாறுணர்த்துதும் அன், ஆன், இரண்டும் ஆண்பால் விகுதி. (உ-ம.) மலையன், மலையான், எ-ம. அள், ஆள், இ

ரண்டும் பெண்பால விகுதி. (உ-ம்) மலையள, மலையாள, எ-ம். அர, ஆர, இரணடும பலரபால விகுதி. (உ-ம்.) மலையர, மலையார, எ-ம. இவை உயர திணை. து, ஒனறன்பால விகுதி. (உ-ம.) மலையது, எ-ம் ஐ, அ, இரணடும பலவினபால் விகுதி (உ-ம்) மலையவை, மலையவ, எ-ம இவை அஃறிணை. பிறவுமெனறமிகையால் பெருமாள, முனனோன, விலலி, வாளி, தட்டாததி, வணணாததி, வலைசசி, எ-ம. வரும.—தொலகாபபியம —"அன ஆன அள் ஆள எனனுநானகு, மொருவாமருஙகிற படரககைசசொலலே. அர் ஆர பவ் வெனவரூஉ மூன்றும, பலலோர மருஙகிறபடரககைச் சொலலே. அ ஆ வ எனவரூஉ மிறுதி, யபபான மூனறே பலவறறுப் படர்க்கை. ஒனறன் படரககை தடறவூரநத, குனறியலுகரததிறுதியாகும" இவைமேறகோள வடநூலார விகுதியை பிரததியயம எனபர. எ-று. (௨)

85. ந ஞ விடைப பகுபத நண்ணலு நெறியே.

(இ-ள்) காலங்காட்டா இடைநிலைகளாமாறுணரததுதும. பெயரப பகாப்பதமும வினைப்பகாபபதமும்பகுதியாகநிறததி நசசாரியையும ஞசசாரியையு மிடைநிலை யாகவைதது அவவபபாலுககுரிய விகுதியை ஈறறின கண்ணே தநதது பகுபதமாகும (உ-ம) கிளை, இளை, கடை, நடை, எனப் பெயரபபகுதியும, அறி, துணி, குறை, மொழி, என வினைபபகுதியு நிறுததி ந, ஞ, என இடைநிலையும அர, என இறுதிநிலையுங்கூட்டி கிளைநர, இளைநர, கடைநர, நடைநர, எ-ம. கிளைஞர, இளைஞர, கடைஞர, நடைஞர, எ-ம். அறிநர, துணிநர, குறைநர, மொழிநர, எ-ம. அறிஞர, துணிஞர, குறைஞர, மொழிஞர, எ-ம புணரநது வருதல காணக நணணலு நெறியே யெனற மிகையால வலைசசி, வணணாததி, இவறறுள சகரமெய்யுந தகர மெய்யும இடைநிலையாயின. பிறவுமனன. எ-று. (௩)

86 வடநடைப பகுபதம வரமொழி முதறகண
இ ஏ யென ஐ ஔவும உ ஓ வென ஔவும
அவ்வென ஆவுமாம ஐயிறி னீறுபோய
எயனீட டுனற வெசசமா முளபிற.

(இ-ள) வடநடைப்பகுபதஙகளாமாறுணரததுதும. மேறகூறியபகுபத மெலலாஞ் செநதமிழ நடையனவாம பகுதியாக நிறகும பகாபபத முதற கண உயிராயினும உயிரமெய்யாயினுமவரின நிலைமொழி இ, எ, எனவிரணடுமே ஐயாகததிரிநது பகுபதஙகளாகும. (உ-ம.) இநதிரனிருககுஙகுணதிசை - ஐநதிரி, எ-ம. கிரியிலுள்ளன - கைரிகம, எ-ம. சிலையாலாயமலை-சைலம, எ-ம. மிதிலையுட் பிறநதாள - மைதிலி, எ-ம நியாயநூலுணரந தோன - நையாயிகன, எ-ம. வியாகரணமுணரநதோன-வையாகரணன, எ-ம. வரும. ஒரோவிடதது இ ஔவாகததிரியும. (உ-ம்.) கிரியிறபிறநதாள-

கௌரி, எ-ம். வரும். ஏ ஐயாகத்திரியும். (உ-ம்.) வேதவழிநின்றொழுகுவார்-வைதிகர், எ-ம். வரும். அன்றியும் ஊவும், ஓவும், ஔவாகத் திரியும். (உ-ம்). சூரனென்னுஞ் சூரியன்மகனுஞ்சனி - சௌரி, எ-ம். கோசலைபிடத்துப் பிறந்தாள் - கௌசலை, எ-ம். சோமன் என்னுஞ் சந்திரன்மகனும் புதன்-சௌமன், எ-ம். வரும். ஐயாகத்திரிவன வெல்லாம் அயி, எ-ம் ஔவாகத் திரிவன வெல்லாமஅவு, எ-ம், முடியும். (உ-ம்) கயிரிகம், சயிலம், சயிவன், எ-ம் கவுரி, சவுரி, கவுரவா, எ-ம்.வரும். அ, ஆவாகத்திரியும். (உ-ம்.) அதிதியின் மக்கள் - ஆதித்தியர், எ-ம் தசரதன்மகனிராமன் - தாசரதி, எ-ம் சனகன்மகளாஞ்சீதை - சானகி, எ-ம். தனுவின்மக்களிராக்கதர்-தானவர், எ-ம். சகரன்மக்கட்டோண்டினகடல் - சாகரம், எ-ம். வரும். ஐயீற்றுப் பகாப்பதங்களில் ஐயொழித்து விகுதியாக ஏயன், என்று முடிந்தால் ஈன்றமகனென்று காட்டும் பகுபதங்களாம் (உ-ம்) கார்த்திகையின் மகன் - கார்த்திகேயன், தாரையின்மகன் - தாரேயன், கங்கையின் மகன்-காங்கேயன், விந்தையின்மகன்-வைந்தேயன், எ-ம். வரும். பிறவென்ற மிகையால் வேதமுறைப்பான் - வேதியன், எ-ம். பங்கத்துளனும் அம்புள்ளும் ஆகியதாமரை-பங்கயம், அம்புயம், எ-ம். சிபியின்மகன்-செம்பியன், எ-ம். சலசலன் - சலாசலன், எ-ம். சாசரன் - சராசரன், எ-ம் பதபதன்-பதாபதன், எ-ம். இத்தொடக்கத்தன பலவழியானும் வடமொழிப் பகுபதங்கண் முடியும். அன்றியும் பிர, பரா, அப, சம, அநு, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, என இப்பதினெட்டும் வடமொழிகளுக்கு முதல்நின்று வெவ்வேறு பொருளை விளக்கிவரும் உபசர்க்கங்களாகும் (உ-ம்) பிரயோகம், பராபவம், அபகீர்த்தி, சங்கதி, அநுபவம், அவமானம், நிர்க்குணம், துர்க்குணம், விகாரம், ஆகாரம், நிவாசம், அதிமதுரம், அபிவிருத்தி, சுதினம், உற்பாதம், பிரதிகூலம், பரிபாகம், உபயோகம், எ-ம். வரும். எ-று (சு)

87. எதிர்மறைப் பகுபதத் தியைந்த மொழிமுதல்
லொற்றெனி லவ்வு முயிரெனி லன்னு
மிருமைக் காநிரு வெனவட நடையே.

(இ-ள்.) எதிர்மறைப் பகுபதங்களாமாறுணர்த்துதும். எதிர்மறைப் பகுபத மொழிமுதற்கண் ஒற்றுளவாயின் அவ்வும், உயிருளவாயின் அன்னும், இருவகை மொழிக்கு நிருவும், புணர்ந்து பொருளின்மையும் பிறிதும் எதிர்மறையுங் காட்டும் வடநடைப் பகுபதங்களாம். (உ-ம்.) சயமில்லான்-அச்சயன், நீதியின்மை - அநீதி, மலவின்மை - அமலம், சீரணமின்மை-அசீரணம், சரவின்மை - அசரம், தருமமின்மை - அதருமம், எ-ம். பிறவுமன்ன. அகமெனும் பாவமில்லான் அனகன், அங்கமில்லான் - அனங்கன், ஆதியின்மை - அனாதி, ஆசாரவின்மை - அனாசாரம், எ-ம் பிறவுமன்ன. மலவின்மை - நிருமலம், நாமமில்லான் — நிருநாமன், ஆயுதமில

லான் - திராயுதன், உவமையில்லான் - நிருவுவமன், எ-ம். பிறவுமன்ன. மூவழியும் பகுபதப்பெயர் வடைகடையால் வந்தவாறு காண்க. வடநூலார் பகுபதத்தை தத்திதம் என்பர் எ-று. (ரு)

இரண்டாவது — பகுபதப்பெயரியல். — முற்றிற்று.

மூன்றாவது. — தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப் பெயரியல்.

Chapter III — Noun Phrases.

88. தொகைநிலை யென்ப தொடரும் பெயரொடு
வினைபெயர் புணர்புளி வேற்றுமை முதலொழிந்
தொருமொழி போற்பல வொன்றிய நெறியே.

(இ-ள்) மேலே கூறிய விருவகைத் தொடர்மொழிகளினுள் தொகாநிலைவிட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்து வருமொழிகளிலுஞ் சிலவிதியாமாறுணர்த்துதும் பெயருடனே பெயரும், பெயருடனே வினையும், புணருமிடத்து வேற்றுமை முதலிய வுருபுகள் தோன்றுதொழிய நிற்ப இரண்டு சொற்பல சொற்றொடராத் தன்மையால் ஒரு பெயர்ச்சொற் போலவும் ஒரு வினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். இவற்றுள் வினைச்சொல் விட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்துவரும் பெயர்ச்சொற்களாவன — பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்றிவ்வறுவகைப்பெயர் தொகக்குநிற்பனவாம். (உ-ம்.) பூணமார்பன், மலையருவி, மாரிநாட்பயிர், கைமமா, கருங்குவளை, கொடைக்கோமான், என முறையே பொருளாதி யறுவகைப்பெயர் தொகக்குநின்று தொகைநிலைத் தொடர்மொழி வந்தவாறுகாண்க. இவற்றைவிரிக்க, பூணையணிந்தமார்பன், மலையினின்றுவீழ்கின்றவருவி, மாரிநாளிலுள்ளபயிர், கையையுடையமா, கருமையையுடையகுவளை, கொடையையியற்றுகின்ற கோமான், எ-ம் வரும். எ-று. (க)

89. தொகைநிலை வகைபபடின் றொகுமவேற் றுமைவினை
யுவமை பண்பும் மையோ டன்மொழி யாறே.

(இ-ள்) தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் மாறுணர்த்துதும். வேற்றுமை யுருபுதொகக்குநிற்பது வேற்றுமைத்தொகையும், காலத்தைக் காட்டாமல் வினையிற் பிறந்த பெயரொ[illegible] தொகக்குநிற்பது வினைத்தொகையும், உவமையுருபு தொகக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும், குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகையும், உம்மைதொக்குநிற்பது உம்மைத்தொகை

யும, சொனன ஐவகைத தொகையிலொன்று வந்ததனிறுதி மறறொரு பெயரோயாயினும பகுபதவிகுதியாயினுந தொக்குநிறபது அனமொழித தொகையும, எனததொகை நிலைமொழி அறுவகைப்படும. (உ-ம.) நிலங கடநதான, பொறகுடம, வேறறுமைததொகை பொருகளம, வாழகுடி, வினைததொகை. நறுமலா, ஆனிததிஙகள, குணததொகை. பொனமேனி, மலாககை, உவமைததொகை. இவனவன, ஆறுநானகு, உமமைததொகை தாழகுழல, பூஙகுழல, அனமொழிததொகை. சொனனதொகையெலாமவிரிககுஙகால, நிலததைககடநதான, பொனனாலாயகுடம, எ-ம. பொருதகளம, பொருகினறகளம - பொருங்களம, எ-ம வாழநதகுடி-வாழ்கினறகுடி - வாழுஙகுடி, எ-ம நறவாகியமலா-ஆனியாகியதிஙகள, எ-ம. பொனபோலுமேனி-மலாபோலுஙகை, எ-ம இவனுமவனும, ஆறுமநானும, எ-ம பூவையணிநத குழலாள, எ-ம. வரும. அனறியும பூஙகுழல, பொறறுடி, கவியிலககணம, பொறறுலி, கிளளிகுடி, கீழவயிறறுககழலை, முறையேஐடமுதலாறு வேறறுமைத தொகைநிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகைகள தாழகுழல, வினைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகை கருஙகுழல, பணபுததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகை. துடியிடை, உவமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழித தொகை. உயிரமெய, உமமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகை, தகரஞாழனமுலை, பனமொழிததொடா. பூஙகுழல எனபுழி, பூவையணிநத குழலென வேறறுமைத தொகையாய அககுழலையுடையாளை யுணாததுஙகா லனமொழிததொகையாம பிறவுமனன.—தொலகாபபியம.—"அவறறுள வேறறுமைததொகையே வேறறுமையியல உவமைத தொகையே யுவமையியல.—வினையினறொகுதிகாலததியலும.—வணணததின வடிவினளவிற சுவையிறொனன, றனனபிறவு மதனகுண நுதலி, யினனதிதுவெனவரூஉமியறகை, யெனன கிளவியும பணபினறொகையே.—இருபெயா பலபெய ரளவினபெயரோ, யெணணியிறபெயரோ நிறைபபெயாககிளவி, யெணணினபெயரோ டவவறுகிளவியுங், கணணிய நிலைததே யுமமைததொகையே.—பணபுததொகை வரூஉஙகிளவியானு, முமமைதொககபெயாவரினும், வேறறுமைதொககப பெயாவரினுனு, மீறறுநினறிய லுமனமொழிததொகையே" இவைமேறகோள. எ-று (உ)

90. தொகைநிலை விரிததுச சொலலுங் காலெழு
வகைநிலை யளவும வகுக்கப் படுமே.

(இ-ள) தொகைநிலைத தொடாமொழிகளுருபுததொக்கு நிறகையாற சிலபொருளகளான மயஙகுமாறுணாததுதும். சிலதொகை மொழிகளொரு தொடராக நிறபினும இரணடு முதலாக வேழீறாகப பலவகை விரிவுகொள்ளுமெனறுணாக. (உ-ம.) அலாமுலலை என்பதில, அலாநதமுலலை-அலனா விரிததமுலலை, என இருபொருள விரிந்தன. ஒலிவலை எனபதில, ஒலிக

கும்வலை-ஒலியையுடையவலை-ஒலிக்கும்வலையையுடையாள், என மூப்பொருள்விரிந்தன. சொல்லிலக்கணம் என்பதில், சொல்லு மிலக்கணம்-சொற்கிலக்கணம் - சொல்லின்கணிலக்கணம் - சொல்லிலக்கணத்தைச் சொன்னநூல், என நாற்பொருள் விரிந்தன. பொன்மணி என்பதில், பொன்னாலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும், என ஐம்பொருள் விரிந்தன. கரும்புவேலி என்பதில், கரும்பைக் காக்கின்றவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின் புறத்துவேலி, கரும்பாலாகியவேலி, கரும்பாகியவேலி, என அறுபொருள்விரிந்தன. சொற்பொருள் என்பதில், சொல்லாலறியப் படுகிறபொருள் -சொல்லினதுபொருள் - சொல்லுக்குப்பொருள் - சொல்லின்கட்பொருள் - சொல்லும்பொருளும் - சொல்லாகியபொருள் - சொல்லானதுபொருள், என ஏழு பொருள் விரிந்தன. அளவுமென்றவும்மையால் ஏழெல்லைகடந்துவருதல். அன்றியும் சொல்லணி, எ-து. வினைத்தொகையாய்ச் சொல்லுகின்றவணி, எ-ம். வேற்றுமைத்தொகையாய்ச் சொல்லால்வழங்குமணி, எ-ம். பண்புத்தொகையாய்ச் சொல்லாகியமணி, எ-ம். உம்மைத்தொகையாய்ச் சொல்லுமணியும், எ-ம். அன்மொழி தொகையாய்ச் சொல்லணியைத் தந்த நூல், எ-ம். ஒருமொழி ஐந்தொகையாக விரிந்துவருதலுங்கொள்க.—நன்னூல்.—'தொக்குழி மயங் குநவிரண்டுமுதலே, ழெல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.' எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௩)

91. தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெய ரன்ன
வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந் தாந்தொகையே.

(இ-ள்) கூறியதொகை நிலைகளுக்குப் புறனடையாமாறுணர்த்துதும். ஐம்முதலாறுருபுதொக்குநிற்பத் தொடர்ந்துவருமொழிகள் இயல்பும், திரிபும், குறைதலும், மிகுதலுமாகவரும். (உ-ம்.) மணிகொடுத்தான், இயல்பு, கற்கடாவினுன், திரிபு, திணைகொண்டதோள், குறைதல், பலாக்குறைத்தான், மிகுதல், இவ்விரண்டனுருபுத்தொகையில், இயல்புந் திரிபுமழிவுமாக்கமும் வந்தனபோல மற்றைத் தொகையில் வருதலுமறிக. அன்றியும், ஐயீற்றுப் பெயர்க்கண் இயல்பும் அகரமிகுதலும் தொகைக்காம். (உ-ம்.) சிந்தாமணி.—"சுனைய நீலமுஞ் சுளரியுஞ் சூழ்மலர், நனையநாகமுங் கோங்கமுநாறின, சினையசெண்பக வேங்கையோ டொற்றுப், முனைவன் மேற்றுதி முற்றெடுத்தோதினுள்." எ-ம். வரும். உம்மைத்தொகையாய் ஒருமைப் பெயர் பலகூடிப் பன்மையாய் முடியும். (உ-ம்.) சேரசோழபாண்டியர், எ-ம். இரவிமீனமதிகளையியைந்து பூண்டனள், எ-ம். வரும்.—நன்னூல்.—"உயர்திணை யும்மைத்தொகை பலரீறே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௪)

92. ஐயீறுங் குணப்பெய ரஃகிசி றொழித்த
ஈறுபோ யுகர மிண்டயினி யாத

லாதிநீ டலடிய கரமை யாத
றன்னொற றிரட்டன முன்னின்ற மெய்திரித
இனமிக லினையவும பண்பிற் கியலபே.

(இ-ள்.) குணப பெயாத தொகைககுச சிறப்புவிதியா மாறுணாததுதும.—நனனூலில.—"செமமை சிறுமை சேயமை தீமை, வெமமை புதுமை மெனமை மேன்மை, திணமை யுணமை நுணமை யிவறறெதி, ரினனவும பண்பிற் பகாநிலைபபதமே."எனறா இவறறுள ஈறுகெடுதலும், ஈறுகெட்டிடை யுகர மிகர மாதலும், ஆதிநீடலும, அடி யகர மைகாரமாதலும, தனமெய் யிரட்டலும, முனனினற மெயதிரிதலும, இனமிகுதலும, இவைபோல்வன பிறவும பணபிற கியலபாகும.(உ-ம) நலலன, நனமையின மை யீறு கெடடது. கரியன, கருமையின மை யீறுகெட்டிடை நினற வுகரமிகரமாயிறறு, பாசிலை, பசுமையின மை யீறுகெடடாதி நீணடது, பைஙகிளி, பசுமையின மை யீறு மிடைநினற வுயிர மெயயுங கெடடு வருமெழுததிற கின மிகுநதடி யகர மைகாரமாயிறறு, வெறறிலை, வெறுமையின மை யீறு கெட்டுத தனனொறறிரட்டியது, சேதாமபல, செமமையின மை யீறு கெடடாதி நீணடு முனனினற மகரமெய தகரமெயயாகத திரிநதது, இனையவு மெனறமிகையால, அரியபொருள், பெரியமலை, கரியமுகம, புதியமணம், குறளவெணபா, எ-ம வரும. எ-று. (ரு)

93. "அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும வழககிய வீரடை
சினையொடு செறிதலு மயஙகலுஞ செய்யுட்கே."

(இ-ள்.) மரபுவழுவாமற காததலு மரபு வழுவமைதியுமாமாறுணாததுதும குணததொகை மொழியெலாம அடைமொழி யெனபபடும. இவை வழககிடததில ஒனறும இரணடும முதறபொருளோடு வநதடுககவும, ஒனறே சினைபபொருளோடு வநதடுககவும பெறும. (உ-ம) சிறுகருஙகாககை, இளமபசுஙகிளி என முதறபொருளோடு, ஈரடையடுததுவநதன. செஙகா னாரை, நெடடிலைததெஙகு, எனச சினைபபொருளோடு, ஓரடை யடுதது வநதன செயயுளிடததோ வெனில சினைபபொருளோடும ஈரடையடுதது வரபபெறும (உ-ம) சிறுபைநதூவி, கருநெடுஙகண, எ-ம. வரும. அனறியும, அடையொடு பலசினைப பொருடம முடகலநது செயயுளிடதது வரவும பெறும. (உ-ம) நைடதம.—"குவிமுலைகயவாயச செஙகடகுடம புணாசெருத்தன மேதி." எ-ம. வரும அடைமொழியை வடநூலாா அவவியயம எனபா. எ-று. (சு)

94. ஒரொரு வீரிரு மும மூ நாலை யைம
மாறறு வேழெழு வெணணொன வியிருட
வியைமுறைக காகு மெண்ணின றொகையே.

(இ-ள்) எண்ணின்பெயரோ தம்மொடுதாமும் பிறவுமவரவே தொகக்கு நிற்குமாறுணர்த்துதும். ஒன்றும், இரண்டும், உயிர்வரின் ஓர், ஈர், எனவாம். மெய்வரின் ஒரு, இரு, எனவாம். (உ-ம்.) ஒன்று-ஆயிரம், ஓராயிரம். இரண்டு-ஆயிரம், ஈராயிரம், எ-ம். ஒன்று-பொருள், ஒருபொருள், இரண்டு-கலம், இருகலம், எ-ம். வரும். மூன்று, எ-து. உயிரும்-வவ்வுமவரின், மூவெனவும், மற்றைமெய்வரி னம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம்) மூன்று-ஒன்று, மூவொன்று, எ-ம். மூன்று-வழி, மூவழி, எ-ம். முக்கோடி, முச்சாண், முத்தமிழ், முப்பது, மூநூறு, மும்மொழி, எ-ம் வரும். நான்கு, எ-து உயிர்வரின், நாலெனவுமாம் (உ-ம்.) நான்கு-ஆயிரம், நாலாயிரம், எ-ம் நாற்கழஞ்சு, நாற்சதுரம், நாற்றலை, நாற்படை, நானூறு, நான்மணி, எ-ம் வரும். ஐந்து, எ-து உயிரும்-யவ்வுமவரின் ஐயெனவும், மற்றை மெய்வரினம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம்) ஐந்து-ஆயிரம், ஐயாயிரம், எ-ம் ஐந்து-யானை, ஐயானை, எ-ம் வரும். ஐங்கலம், ஐஞ்சந்தி, ஐந்தலை, ஐந்நூறு, ஐம்பது, ஐம்மூன்று, ஐவண்ணம், எ-ம் வரும். ஆறும்-ஏழும், உயிர்வரின், இயல்பாகும், மெய்வரின் முதல் குறுகும். (உ-ம்) ஆறு-ஆயிரம், ஆறாயிரம் ஏழு-ஆயிரம், ஏழாயிரம், எ-ம் ஆறு-கழஞ்சு, அறுகழஞ்சு, ஏழு-கடல், எழுகடல், எ-ம் வரும். எட்டு, எ-து. உயிரும் மெய்யுமவரின் எண்ணாகும். (உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம், எண்ணாயிரம் எட்டு, பத்து, எண்பது, எ-ம் எண்கலம், எண்சாண், எண்டிசை, எண்ணூறு, எண்மணங்கு, எ-ம். வரும —நன்னூல்.—“ஒன்றன்புள்ளிரகரமாக, விரண்டனொற்றுயிரேகவுவ வருமே.”—தொல்காப்பியம்.—“மூன்றனொற்றே வந்ததொக்கும்.— நான்கனொற்றே லகரமாகும்.—நான்கனொற்றே றகரமாகும —ஐந்தனொற்றே முந்தையது கெடுமே.—ஆறனமருங்கிற் குற்றியலுகர மீறுமெய்யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்.—எட்டனொற்றே ணகரமாகும்.—மூன்றுமாறு நெடுமுதல் குறுகும்”இவைமேற்கோள். எ-று (எ)

95 “ஒன்றுமு தலீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே”

(இ-ள்.) பத்து மொன்பது மெனவீரெண்ணின் றொகையா மாறுணர்த்துதும். பத்தென்னு நிலைமொழிமுன்னே ஒன்றுமுதற்பத்து மாயிரமுங்கோடியுமாகிய எண்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், புணர்ந்தாற் பத்தனீற்றுயிர்மெய் கெட்டு இன்னும் இற்றுமேற்றுமுடியும். ஒன்பது மிவ்வாறேயாம். (உ-ம்.) பத்து-ஒன்று பதினொன்று, பத்து-ஒன்று, பதிற்றொன்று, பதினாயிரம், பதிற்றுக்கோடி, பதினாறுலாம், பதிற்றுக்கலன், எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன

பதினறுலாம், ஒன்பதிற்றுத்துணி, எ-ம். வரும்.' பத்துமுன் னிரண்டுவ ரின்-பன்னிரண்டாம். ஒன்பதும்-பத்தும்வரின் இன்சாரியை பெறா. (உ-ம்.) பதிற்றொனபது, பதிற்றுப்பத்து, எ-ம். வரும. தொல்காப்பியம்.—"ஒன்றன முதலா வெட்டீறாக, வெல்லாவெண்ணும பததன்முன்வரிற், குற்றியலுக ரமெயயொடுங் கெடுமே.—முற்றவினவரூஉ மிரண்டலங் கடையே பதத ஞெற்றுக்கெட னகரமிரட்ட, லொததெனப விரண்டுவருங்காலை.—ஆயி ரம வரினு மாயியற்றிரியாது.—நிறையுமளவும் வரூஉங்காலையுங், குறையாதா கு மின்னெனசாரியை.—ஒனபானிறுதி யுருபுநிலைதிரியா, தினபெறலவே ண்டுஞ் சாரியைமரபே." இவைமேறகோள. எ-று. (அ)

96. ஒன்று முதலெட் டளவூர தபத்தொற
றொழிதலு மாய்த முறழுதலு மாமபல
வொன்றுட ஞெ மொன்பது மிறறே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலா வெட்டீறாக வருமெண்ணின கீழ்ப்பத்துத் தொடர்ந்து புணருமா றுணர்த்துதும. ஒனறுமுதலெட டெணகளினமுன னே தொடாநது வரும பததனெற்றாகிய தகரங்கெடப் பதுவாதலும் அவ்வொற்றிடமாய் தமவநது பஃதுவாதலும பகரமொன்றே நினறு மற றவைபோய் ஆனசாரியை பெற்றுமுடிதலுமாம. (உ-ம.) ஒனறு-பதது, ஒ ருபது, இரண்டு-பத்து, இருபது, மூனறு-பதது, முபபது, எ-ம. ஒருபஃ து, இருபஃது, முப்பஃது, எ-ம. ஒருபான, இருபான, முபபான, எ-ம். வரும. பிறவுமனன. அனறியுமிமமூன்றுந திரிபொனபதெனனு மெண ணிறகுமாகி யொனபானெனவும படுமெனக் கொளக. தொலகாபபியம்.— "ஒனறுமுத லொன பானிறுதி முனனா, நினறபததனெற்றுக கெடவாய்த ம், வநதிடைநிலையு மியற்கைததெனப, கூறியவியற்கை குறறியலுகர, மாற னிறுதி யலவழியான." எ-து. மேறகோள. எ-று. (கூ)

97. 'ஒன்ப தொழித்தவெண ஞென்பது மிரட்டின'
முனனது குறுகிமற் றேட 'வுயிர்வரின்
வவவு மெய்வரின் வநதது மிகனெறி.'

(இ-ள்.) மறறொருவகை யெண்ணின்றொகையா மாறுணர்த்துதும். ஒன்பதெனனு மெண்ணொனறொழிநத ஒனறுமுதற் பததெணகளுந் தம மொடுதாம புணருமிடதது நிலைமொழி முதனெடிலெனின் முதல்குறுகி மறறவைகெட்டுமே வருமொழி முதலுயிரெனில வகரமிரட்டி மெய்யெனில் வருமெய்யிரட்டியும புணரும. (உ-ம.) ஒனறு-ஒன்று, ஒவ்வொன்று, இ ரண்டு-இரணடு, இவ்விரண்டு, மூனறு-மூன்று, மும்மூனறு, நான்கு-நான் கு, நந்நான்கு, ஐந்து-ஐந்து, ஐவ்வைந்து, ஆறு-ஆறு, அவ்வாறு, ஏழு- ஏழு, எவ்வேழு, எட்டு-எட்டு, எவ்வெட்டு, பத்து-பத்து, பப்பத்து, எ-ம,

வரும். ஒரோவொன்று இதனுள் வகரமிகட்டா,—தொல்காப்பியம்.—"ஒன்று முதலாகிய பத்தூர்கிளவி, யொன்றுமுதலொன் பாற்கொற்றிடைமிகுமே நின்றவாய்தங் கெடுதல்வேண்டும்." எ-று. மேற்கோள், எ-று. (கo)

98. அளவின் ஞெகையா யளவொடு தொக்கிலை
கலங்கலனாகி யேயு மிகுமே
யுரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

(இ-ள்.) அளவின பெயர்தொகையா மாறுணர்த்துதும். கலமென்பது மற்றோரளவின பெயரோடு புணர்புழி ஈற்றுமகரம், னகரமாகத் திரிந்தபின ஏகாரச்சாரியை பெறும. (உ-ம்.) கலம்-குறுணி, கலனேகுறுணி, முக்கலம்-தூணி, முக்கலனே தூணி, நாற்கலம்-இருதூணி, நாற்கலனே யிருதூணி, எ-ம. வரும். அன்றியும, நாழியின்கீழ் உரிவரின ழி கெட்டு டவ்வாகி, நாழி-உரி, நாடுரி. எ-ம். வரும். அன்றியும உரியின்கீழ் அதனாலளக்கப்பட்ட பொருட்பெயர்வரி னுயிர்முதனிலலாதாயின யகரச்சாரியை பெற்று வல்லினமிகவு மற்றீரினமியல்பாதலுமாம. (உ-ம) உரி-கொள், உரியக்கொள், உரி-சாமை, உரியச்சாமை, வல்லினமிக்கன. உரிய மிளகு, உரியவரகு, மற்றீரினமிகாதியல்பாயின. உரியரிசி, உரியெண்ணெய், உயிர்வந்து சாரியைபெறுதும. உரியவுப்பு, உயிர்வந்து சாரியைபெற்றும்வழங்கும.—தொல்காப்பியம.—"உரிவருகாலை நாழிக்கிளவி, யிறுதியிகர மெய்யொடுங்கெடுமே, டகாரவொற்றுமாவயினான." எ-று. (கக)

99. "திசையொடு திசையும பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொடு நீங்கலும்
றஃகா னலவாய்த் திரிதலு மாமபிற."

(இ-ள்.) திசைத்தொகையா மாறுணர்த்துதும். திசைப்பெயர்தம் மூன்றுமேவரினும் பிறிதோர பெயரொடு புணரினு முதனிலைப்பெயரீற்றினறகு, நீங்கியதன்மேற் கவ்வொற்றுளதே லதுவு மொழிந்து வருமினமிகர்மற புணருமெனக் கண்டுணர்க. (உ-ம.) வடக்கு-கிழக்கு, வடகிழக்கு, வடக்கு-மேற்கு, வடமேற்கு, குணக்கு-கடல, குணகடல, குணக்கு-திசை, குணதிசை, எ-ம. வரும. குவ்வின்மேல றகரம்வரின னவ்வும் லவ்வுமாகத் திரியும. (உ-ம்.) தெற்கு-மலை, தென்மலை, தெற்கு-திசை, தென்றிசை, மேற்கு-வடக்கு, மேலவடக்கு, மேற்கு-கடல, மேல்கடல எ-ம். வரும். ககரமுதலவரின திரியும். பிறவென்றமிகையால் கிழக்கு-வடக்கு, கீழ்வடக்கு, கீழ்த்திசை, கீழ்த்துறை, கீழ்ச்சேரி, எ-ம். வரும. (இஃது நன்னூலில, கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகு மென்னுஞ் சூத்திரவிதி). தொல

காப்பியம்.—"இருதிசை புணரினேயிடைவருமே, திரிபுவேறு கிளப்பின்ஒற்று மிறுதியுங், கெடுதல்வேண்டு மென்மனார்புலவ, ரொற்றுமெய் திரிந்து னகாரமாகுந், தெற்கொடு புணருங்காலையான.' எ-து. மேற்கோள். இவ் வியலுட்கூறிய தொகை யெல்லாம் பலவகைப் படும். (உ-ம்.) நிலங்கடந் தான் - உ-ம், வேற்றுமைத்தொகை, தலைவணங்கினான் - க-ம், வேற்றுமைத் தொகை; சாத்தனைமைந்தன் - சு-ம், வேற்றுமைத்தொகை, ஊர்நீங்கினான்-ரு-ம், வேற்றுமைத்தொகை, சாத்தன்கை - சு-ம், வேற்றுமைத்தொகை; குன்றக்கூகை - எ-ம், வேற்றுமைத் தொகை, முன்விடுங்கணை-இறந்தகால வினைத்தொகை, இப்போது விடுகணை - நிகழ்கால வினைத்தொகை, பின் விடுங்கணை - எதிர்காலவினைத்தொகை, கருங்குவளை - வண்ணப் பண்புத் தொகை, சதுரப்பலகை - வடிவுப்பண்புத்தொகை, நாற்குணம் - அளவுப் பண்புத்தொகை, இன்சொல-சுவைப் பண்புத்தொகை, ஆதிபகவன் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, செங்கிறக்குவளை - பன்மொழித்தொடர், குருவிகூப்பிட்டான-வினையுவமைத் தொகை, கற்பகவள்ளல் - கொடையு வமைத்தொகை குருமபைமூலை-மெய்யுவமைத்தொகை, பவளவாய்-உருபுவ மைத்தொகை, மரகதக்கிளிமொழி - பன்மொழித் தொடர், ஒன்றேகால - எண்ணலுமமைத்தொகை, தொடியேகஃசு - எடுத்தலுமமைத்தொகை, கலனே தூணி - முகத்தலுமமைத்தொகை, சாண்முழம் - நீட்டலுமமைத் தொகை, சேர சோழ பாண்டியர் - பன்மொழித்தொடர், தாழ்குழல - வி னைத்தொகையில்வந்த வன்மொழித் தொகை, கருங்குழல - குணத்தொ கையில்வந்த வன்மொழித்தொகை, கொடியிடை - உவமைத்தொகையில வந்த வன்மொழித்தொகை, உயிர்மெய் - உம்மைத்தொகையில்வந்த வன் மொழித்தொகை பிறவுமன்ன. எ-று. (கஉ)

மூன்றாவது.—தொகைநிலைத் தொடர்மொழிப் பெயரியல்.—முற்றிற்று.

நான்காவது —சுட்டுவினா.

Chapter IV.—Demonstratives and Interrogatives.

100. அ இ உம்முதல வைம்பாற் சுட்டே
யொன்றன் பாலவை யாய்த மிடையெனவும்
பலவின் பாலவை வவ்வீற் றனவுமா
மிவைகீழ் மூவின மியைபுளி முறையே
யாய்த மெலியியல் பாகுமென்ப.

(இ-ள்.) சுட்டுப்பெயர்கள் மாறுணாதது தும். மொழிமுதற்கண் அ, இ, உ, என மூன்றையுங் கொள்வன சுட்டுப்பெயர்களாம் (உ-ம்.) அவன், இவன், உவன்; அவள், இவள், உவள், அவர், இவர், உவர்; என்பன உ யர்திணைமுப்பால். அது, இது, உது, அவை, இவை, உவை, என்பனவஃ

திணையிருபால் மொழியகத்து வந்தன. அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன், மொழிப்புறத்து வந்தன. அன்றியும், ஒன்றன்பாற் சுட்டுச்சொல்லிடையே ஆய்தம் வரவும் பெறும். (உ-ம்.) அஃது, இஃது, உஃது, எ-ம். வரும். பலவின்பாற் சுட்டுச்சொல் வகரவொற்றொடு முடியவும்பெறும். (உ-ம்) அவ், இவ், உவ், எ-ம். வரும்.—சிந்தாமணி —"வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயிரொனு நிலத்திலவித்தி, யவ்வினை விளைவுளுண்ணு மவ்விடத்தாவதுன்ப, மிவ்வெனக்கிளாத்து மென்று நினைப்பினும் பிணிக்கு முள்ளஞ், செவ்வியின் சிறிதுகூறக் கேண்மதிச் செல்வவேந்தே." என்பதில், இவை என்பதற்கு, இவ் வென வந்தவாறு காண்க. அங்ஙனம் வகரவொற்றீற்ற சுட்டுவந்தவற்றின் கீழ்இடையினம்வரின் வகரந்திரியா தியல்பாய்நிற்பதன்றியே வல்லினம்வரின் ஆய்தமாகவும் மெல்லினம்வரின் ஒத்தமெல்லினமாகவும் வகரந்திரிந்து கெடும். (உ-ம்.) அவை-வலிய, சிறிய, நீடிய, என்பதற்கு அவ்வலிய அஃசிறிய, அந்நீடிய, எ-ம். வரும். தொல்காப்பியம்.—"அவ்வழி அவனிவனுவ னென்னும் பெயரு, மவ ளிவ ளுவ ளென்னும் பெயரு, மவ ரிவ ருவ ரென்னும் பெயரும், யான் யாம் நா மென்னும் பெயரும், யாவன் யாவள் யாவரென்னு, மாவயின்மூன்றொ டப்பதினைந்தும், பாலறிவந்த வுயர்திணைப் பெயரே அது, இது, உது வென்னும் பெயரு, மவைமுதலாகிய வாய்தப் பெயரு, மவை, யிவை, யுவை, யென்னும் பெயரு, மவைமுதலாகிய வகரப்பெயரும், யாது, யா, யாவை, யென்னும்பெயரு, மாவயின்மூன்றொ டப்பதினைந்தும், பாலறிவந்தவஃறிணைப்பெயரே." இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

101. தொடா அ இ உச் சுட்டெழுத் தென்ப
வவைவந் தணைய வனைத்துமெய் யிரட்டு
முயிர்வரி னிருவவ் விடைவர லுரித்தா
மெகர வினாவு மிந்நடை யுடைத்தே.

(இ-ள்.) சுட்டெழுத்துக்களுஞ் சுட்டெழுத்துக்கட் புணர்ச்சியு மாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, என விம்மூன்றுஞ் சுட்டெழுத்துக்களாம். இவை பெயரொடு புணருங்கால் வருமொழிமுதலொற்றாயி னவ்வொற்றிரட்டலும் வருமொழிமுதலுயிராயி னிரண்டு வகரம் புணர்தலுமாம் இங்ஙனம் வினாவெழுத்தாகிய வெகரமும் புணரப்படும். (உ-ம்) அ-படை, அப்படை, அ-நிலம், அந்நிலம், அ-வழி, அவ்வழி, அ-அணி, அவ்வணி, எ-ம். இப்படை, இந்நிலம், இவ்வழி, இவ்வணி. எ-ம். உப்படை, உந்நிலம். உவ்வழி, உவ்வணி, எ-ம். எப்படை, எந்நிலம், எவ்வழி எவ்வணி, எ-ம். வரும். சுட்டுநீளின் யகரவுடம்படு மெய்யாம். (உ-ம்) ஆ-இடை, ஆயிடை, ஈ-இடை, ஈயிடை, எ-ம். வரும். அ-யானை, அவ்யானை, என வருதலுமறிக.—நன்னூல்.—"எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்ன, ருயிரும் யக

ஏழு மெய்யின் வவ்வும், பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு, நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே."—தொல்காப்பியம்.—'அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு.' இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

102. "எயா முதலும் ஆ ஓ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினவா கும்மே
யெவனென் வினவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்."

(இ-ள். வினவெழுத்தும் வினப்பெயரு மாமாறுணர்த்துதும். எகரமும், யாவு மொழிக்குமுதலினும், ஆகாரமும - ஓகாரமுமொழிக்கீற்றினும், ஏகாரமொழிக்கு முதலினு மீற்றினும வினவாகிவரும். (உ-ம்.) எவன், எவள், எவர், யாவன், யாவள், யாவர், இவை உயர்திணை முப்பால். எது-எவை, யாது-யாவை, இவை யஃறிணை யிருபால். எகரமும் யாவு மொழியகத்துவந்தன. எகொற்றன, யாவனன, மொழிப்புறத்து வந்தன. நீயா, நீயோ, ஆகாரமும ஓகாரமு மொழியீற்றிற புறத்துவந்தன. ஏவன-கொற்றனே, ஏகாரமுதலிலகத்து மீற்றிற் புறத்தும வந்தது. அன்றியும, எகரமும், யாவு, மேற்கூறிய சுட்டெழுத்தைப்போல பிறபெய ரொடுபுணர்ந்து வினவாம். (உ-ம.) எ - குதிரை, எக்குதிரை, யா - செய்தி, யாசசெயதி, எ-ம். வரும. யா, எ-து. வினவெழுத தாவதனறி வினச்சொல்லாகி வினையொடு புணரபபட் டஃறிணை யிருபாலுக் கேற்பன. (உ-ம்.) குறள.—"யாகாவாராயினு நாகாக்ககாவாககாற், சோகாபபா சொல் விழுக்குப்பட்டு." எ-ம். வரும. அனறியும, எவன எனனும வினச்சொலஃறிணையிருபாலிடத்து வினைக்குறிப்பாக வேறகும். (உ-ம்.) எவனது, எவனவை, எ-ம். அனறியும வினைக்குறிப் பாகாமையும ஏது, எனு மஃறிணை வினவிறகு எவன, எனபதுமாம். குறள்.—"சிறைகாக்குங் காப்பெவன செயயுமகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பேதலை." இப்பயன கொணடவனெனனும வினவென னெனவுமாம. குறள.—"ஒலித்தக்கா லெனனா முவரி யெலிப்பகை, நாகமுயிர்ப்பககெடும், என வருதலுமறிக.—தொல்காப்பியம்.—"ஆ ஏ ஓ அம் மூன்றும் வின," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௩)

நானகாவது:—சுட்டுவின.—முற்றிற்று.

இரணடாமோத்துபபெயர்.—முற்றிற்று.

மூன்றுமோத்துவினைச்சொல்லியல்.

Part III.—Verbs.

103. வினைமுற் றொருமூன் றெச்ச மிரண்டு
வினைக்குறிப பெனவிவை வினையின் வகுபபே.

(இ-ள்.) மேலேவகுத்துக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களுளிவ்வோத்தின் கண்ணே வினைச்சொலலியல்பினைவிளக்குதும். வினையெனப்படுவன:—இனிவரு மிறப்பெதிர்வு நிகழ்வென முக்காலமுற்று வினையும், ஏவன் முற்றுவினையும், வியங்கோண் முற்றுவினையும், என வினைமுற்று மூன்றும் பெயரெச்சம், வினையெச்சமென வினையிலெஞ்சிய மொழிக ளிரண்டும்; வினைச்சொலல்லவாயினும் வினையைப்போல நடந்து குறிப்பினாலவினை யினதொழிலைக் காட்டும் வினைக்குறிப் பொன்றும், இவ்வோத்தினுள விளங்கும். இவ்வினையே தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை எனப்பொதுவகையாலிருவகைப் பட்டுஞ் சிறப்புவகையா லறுவகைப்பட்டுஞ் சிறப்பே வேறு வேறு வகைப்பட்டும்வரும். (உ-ம்.) உண்டுவந்தான்-தெரிநிலை வினைமுற்று, உண்டுவந்த - தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம், உண்டுவந்து - தெரிநிலைவினை வினையெச்சம், உண்டுவந்தவன்-தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர், உண்டு வருதல் தெரிநிலை வினைத்தொழிற்பெயர், முடிந்தான்-செயப்பொருள் குறைவினை, பணைமுடிந்தான்-செயப்பொருள் குறையாவினை, நடந்தான்-தன்வினை, நடப்பித்தான் - பிறவினை, தின்றான் - செய்வினை, தின்னப்பட்டான் - செயப்பாட்டுவினை, நடந்தான் - விதிவினை, நடந்திலன் - மறைவினை, நோவான் - பொதுவினை, இவை தெரிநிலைவினை. குழையினன் - குறிப்புவினைமுற்று, நெடிய - குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம், அன்றி - குறிப்புவினை வினையெச்சம், நல்லனுயினன் - ஆக்கவினைக் குறிப்பு, நல்லன்- [illegible] குறிப்பு, இவை குறிப்புவினை. மற்றவை தத்தஞ் சூத்திரத்திற்காண்க. தொல்காப்பியம் —"வினை யெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையுங்காலைக் காலமொடுதோன்றும்." எ-து. மேற்கோள். வடநூலார் வினையை-கிரியாபதம், என்பர். எ-று. (க)

104. பெயரே யேற்றிமற் றொன்றனை வேண்டா
தேற்பது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே.

(இ-ள்.) வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமா மாறுணர்த்துதும். பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழி லென்னு மறுவகைப் பெயரையும் பயனிலையாகக் கொண்டு மற்றொன்றை வேண்டாது முடிவன தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். (உ-ம்.) செய்தானவன், குளிர்ந்தது நிலம், வந்தது கார், குவிந்ததுகை, பரந்தது பசப்பு, ஒழிந்தது பிறப்பு, இவை தெரிநிலைவினைமுற்று. நல்லனவன், நல்லதுநிலம், நல்லது கார், நல்லதுகை, நல்லதுபசப்பு, நல்லதுபிறப்பு, இவைகுறிப்புவினைமுற்று. நன்னூல்.—"செய்பவன் கருவிநிலஞ் செயல்காலஞ், செய்பொருளாறுந் தருவது வினையே.—பொருவியல்பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர், முதலறுபெயரல தேற்பில முற்றே" இவைமேற்கோள். எ-று. (உ)

முதலாவது:—முக்காலமுற்றுவினை
Chapter I.—Tenses.

105. பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே
பகுதி யேவ லெனும்பகாப் பதமாகும்
என்ஏன் எம்ஏம் ஓம்அம் ஆம்தன்மை
ஐஆய்இ இர்ஈர் முன்னிலை அன்ஆன்
அள்ஆள் அர்ஆர் உஅ படர்க்கை
வினையின் விகுதி மீண்டுள பிறவுங்
கள்ளெனப் பலமொழி பன்மையின் மிகலுமாம்.

(இ-ள்.) முக்கால வினைப்பகுதியும் விகுதியு மாமாறுணர்த்துதும். முக்கால முற்றுவினைச் சொல்லெல்லாம் பகுபதமாம். அவற்றுண் முதனிற்கும் நட, வா, முதலிய வேவல் வினைப்பகாப்பதங்களே முதனிலைகளாம். முதனிலை மூவகைப்படும். (உ-ம்.) வருதல் - வளர்தல், என்பதில் வரு- வளர், தன்வினை முதனிலை. அடித்தல் - அடுதல், என்பதில் அடி - அடு, பிறவினை முதனிலை. வெளுத்தான், என்பதில் வெளு - பொது வினைமுதனிலை பிறவுமன்ன. என், ஏன், விகுதி தன்மையொருமை. (உ-ம்) வந்தனென் - வந்தேன், யான், எ-ம். எம், ஏம், ஓம், அம், ஆம், விகுதி தன்மைப்பன்மை. (உ-ம்.) வந்தனெம் - வந்தேம் - வந்தோம் - வந்தனம் - வந்தாம், யாம், எ-ம். ஐ, ஆய், இ, விகுதி முன்னிலை யொருமை. (உ-ம்.) வந்தனை-வந்தாய், வந்தி-நீ, எ-ம். இர், ஈர், விகுதி முன்னிலைப் பன்மை. (உ-ம்) உண்டனிர் - உண்டீர், நீர், எ-ம். அன், ஆன், விகுதி யாண்பாற்படர்க்கை யொருமை (உ-ம்) வந்தனன் - வந்தான், அவன், எ-ம். அள், ஆள், விகுதி பெண்பாற்படர்க்கை யொருமை (உ-ம்) வந்தனள் - வந்தாள், அவள், எ-ம். அர், ஆர், விகுதி பலர்பாற் படர்க்கை. (உ-ம்,) வந்தனர்-வந்தார், அவர், எ-ம். உ, விகுதி யொன்றன்பாற் படர்க்கை. (உ-ம்.) வந்தது, அது, எ-ம். அ, விகுதிபலவின்பாற் படர்க்கை. (உ-ம்) வந்தன, அவை, எ-ம். வரும். இவைமுக்கால முற்றுவினைக்குப் பொது விகுதிகளாம். பலவின்பா லொழிந்தொழிந்த பன்மை விகுதிகட் கெல்லா மீற்றின்கண்ணே கள், என்னும் விகுதிகூட்டி வரவும் பெறும். (உ-ம்.) வந்தனர்கள், வந்தார்கள், எனவரும். பிறவென்ற மிகையால் கொண்மார், நடப்ப, எ-ம். வரும்.—தொல்காப்பியம்.— "க ட த ற வென்னுமந் நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ டென்னே னல்லன வருஉமேழுந், தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே."—நன்னூல்.—"ஐயா யிகர வீற்றமூன்று, மேவலின் வரூஉ மெல்லா வீற்றவு, முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.—இர் ஈரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப் பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல." இவை மேற்கோள். எ-று. (௧)

106. "அம்ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்ஏம் ஓமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை."

(இ-ள்.) சில்விகுதி விகற்பங்களாமாறுணர்த்துதும். முக்காலத்துத் தன்மைப் பன்மைக்குரிய விகுதிகளில் அம், ஆம், விகுதி தன்மையு முன்னிலையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) நடந்தனம்-நடக்கின்றனம்-நடப்பம்-நடந்தாம் - நடக்கின்றாம் - நடப்பாம், யானுநீயும், என வரும். எம், ஏம், ஓம், விகுதி தன்மையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்.) நடந்தனெம் - நடக்கின்றனெம் - நடப்பெம் - உண்டேம் - உண்கின்றேம் - உண்பேம் - நடந்தோம் - நடக்கின்றோம் - நடப்போம், யானுமவனும், என வரும். கும், டும், தும், றும், விகுதிதன்மையு முன்னிலையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) உண்கும்-உண்டும் - வருதும்-சேறும், யானுநீயு மவனும், என வரும்—தொல்காப்பியம்.—"அவைதாம், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங் கிளவியும், உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற வென்னு, மந் நாற் கிளவியோடா யெண் கிளவியும், பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச்சொல்லே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

107. செய்யுமென் முற்றே சேரும் பலரொழி
மற்றைப் படர்க்கையு மற்றத னீற்றய
லுயிரு முயிர்மெய்யு மொழிந்தே யஃகலும்
பலவின்பாற் கள்ளென்ப பற்றி மிகலுமாம்.

(இ-ள்.) செய்யுமென்னெச்சம்போல் வந்தலாகிய செய்யுமென்னு முற்றுவினை சிலபாலிடங்கட்குச் செல்லாமை யுணர்த்துதும். செய்யும், உண்ணும், நடக்கும், உவக்கும், என்னு நிகழ்கால வெதிர்கால முற்றுவினை உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கை யன்றி மற்றை நாற்படர்க்கை யிடத்தும் வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்) அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், எனவரும் இஃதன்றிப் பலர்பாலிடத்தும், தன்மையிடத்தும், முன்னிலை யிடத்தும், அவை முற்றுவினையாக வாரா. சொன்னவினை முற்றிடத்திலீற்று மகரநிற்ப ஈற்றயலுயிரொன்றாயினு முயிர்மெய்யாயினுங் கெட்டுக் குறுகி வருவனவுள. (உ-ம்.) போலும் - போன்ம், மருளும் - மருண்ம், கலுழும் - கலுழ்ம், எனவீற்றயலுயிர் கெட்டன. மொழியும் - மொழிம், ஆகும் - ஆம், எனவீற்றய லுயிர்மெய்கெட்டன.—வெண்பா—"வண்கொண்டல் மாரியுமன்னுதனை நிழலின், வெண்குடையும் வெஃகிப் புகழ்முலகங் - கண்கொள, புகைப்படப்போர் வெல்லுன்புகழ் நாமவெள்வேல, பகைப்படப் போரஞ்சிப்பணிம்." இருவ

றியுமுயிரு முயிர்மெய்யுங் குறைந்தன. அன்றியும் பலவின்பாலிடத்துக் களெனக் கூட்டலுமாகும். (உ-ம்.) அவையுண்ணுங்கள், இடுங்கள், என வரும்.—சிந்தாமணி.—"அல்லித்தாளற்றபோது மறுத்தலாலத்தனைப்போலத், தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத் தீவினைதொடர்ந்து நீங்காப, புல்லிக்கொண்டு யிலாச் சூழ்ந்து புகுமுயிர்க்கு பின்னின, றெல்லையிற்றுன்ப வெந்தீச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே." என வரும்.—தொல்காப்பியம்.—"பல்லோர்ப்படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மை, யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச், செய்யுமென்னுங் கிளவியொடுகொள்ளா." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௩)

108. இறந்த காலத் திடைநிலை தடற வொற்
றின்னே மூவிடத் தைம்பாற் கேற்பன.

(இ-ள்.) இறந்தகாலத் திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். த், ட், ற், என மூன்று மெய்யும் இன், னும் இறந்தகால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர், எ-ம். உண்டான், எ-ம். சென்றான், எ-ம். உறங்கினான், எ-ம் வரும். என்மனார், என்றிசினோர், போனது, என வருதலு மறிக. எ-று. (௪)

109. நிகழ்பொழு தாநின்று கின்று கிறுவென
வைம்பான் மூவிடத் தாமிடை நிலையே.

(இ-ள்.) நிகழ்காலத்திடை நிலைகளாமாறுணர்த்துதும். ஆநின்று, கின்று, கிறு, என மூன்றும் நிகழ்கால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடவாநின்றாள், நடவாநின்றார், நடவாநின்றது, நடவாநின்றன, எ-ம், நடக்கின்றேன், எ-ம். நடக்கிறாய், எ-ம். வரும். உண்ணாகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான், என வருதலுமறிக. எ-று. (௫)

110. எதிர்வருங் காலத் திடைநிலைப் பவ்வ
வைம்பான் மூவிடத் தாமவை சிலவில.

(இ-ள்) எதிர்காலத்திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். ப், வ், என இரண்டுமெய்யும் எதிர்கால வினையிடை நிலைகளாம். (உ-ம்.) நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன, எ-ம். வருவேன், வருவான், எ-ம். வரும். சிலவிலவென்ற மிகையால் சிலவினைமொழிகளிடைநிலையின்றிவரவும் பெறுமெனக்கொள்க. இவற்றையினிக் காட்டுதும். எ-று. (௬)

111. எதிர்கால விகுதியு மொருமைத் தன்மை
குடுதுறு வென்னுங் குற்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னுமெண் ணீறே
பல்பாற் காகும் பமார மருமனார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய முக்கால வினைக்கும் பொது விகுதியாமாறு ணர்த்துதும். கு, டு, து, று, அல், அன், என், ஏன், விகுதி யெதிர்கால வொருமைத் தன்மையாம். (உ-ம்.) உண்கு, கொடு, வருது, சேறு, யான், எ-ம். நடப்பல், நடப்பன், நடப்பென், நடப்பேன், யான், எ-ம். வரும். அன்றியும். ப, மார், மரும், மனர், விகுதியுயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையாம். (உ-ம்.) சொல்லுப, நடமார், எனமரும், எனமனர், புல்வா, எனவரும். அன்றியும், கும், டும், தும், றும், விகுதிவருதலுங் கொள்க. (உ-ம்.) உண்கும்-எ, உண்டும்-இ, வருதும்-எ, சேறும்-எ, எனவரும். மாரொனும் விகுதி குறுகிவரும். (உ-ம்.) எனமா, எனவரும்.—நன்னூல—"றவ்வொடுகரவும்மை நிகழ்பல்லவுந, தவ்வொடிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு, கழிவுங கவ்வோ டெதிர்வுமின்னேவல், வியங்கோளிம்மா ரெதிர்வும்பாநதறு, செலவொடுவரவுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு, மெதிர்மறை மும்மையு மேற்குமீங் கே." எ-து. மேற்கோள், எ-று. (எ)

112. எதிர்மறைக கிடைநிலை யின்றிஎன் ஏமனும
ஆயஈா ஆனஆள் ஆரஆ ஆது அ
வைமபான மூவிடத் தாகு மெனப.

(இ-ள்) ஒருமொழிப்பொருளை நீக்குதற்கெதிர்மறை விகுதிகளாமாறுணர்த்துதும். நட, வா, முதலிய ஏவல்வினைப் பகாப்பதத்தைப் பகுதியாகநிறுத்தி இடைநிலையின்றி சூத்திரத்திற்காட்டிய விகுதிகளையேற்றி முடிக்கின மூவிடத்தைம்பால் எதிர்மறைவினையாம். (உ-ம்.) நடவேன்-யான், நடவேம்-யாம், நடவோம்-யாம், நடவாய்-நீ, நடவீர்-நீர், நடவான்-அவன், நடவாள்-அவள், நடவார்-அவர், நடவா-குதிரைகள், நடவாது-யானை, நடவாவன-அவை, எ-ம். வரும். எ-று. (அ)

முதலாவது—முக்காலமுற்றுவினை.—முற்றிற்று.

இரண்டாவது:—ஏவல் வியங்கோள்.

Chapter II —Imperative and Optative Words.

113. ஏவ லொருமைக கியலு மாய்இமோ
வேவற் பனமைக கீரீர் மினமினீ
ரிருமைக் கொரோவிடத் தாகும் குவவே.

(இ-ள்.) ஏவல்விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஆய், இ, மோ, விகுதி யொருமையேவலாம். (உ-ம்.) உரையாய், உரை இ, உரைமோ, நடவாய், கேளாய், போதி, அருள்தி, கேண்மோ, சென்மோ, எ-ம். வரும். அன்றியும்,

ஈர், தீர், மின், மினீர், விகுதிப்பன்மையேவலாம். (உ-ம்.) உரையீர், கேளீர், போதீர், அருள்தீர், உரைமின், கேண்மின், உரைமினீர், கேண்மினீர், எ-ம். வரும். அன்றி, கு, விகுதியொருமைக்கும் பன்மைக்குமாகும். (உ-ம்.) கம்பன் - "அன்னையே யனையாளையிவ்வா றடுத்தவா றருளுகென்றான்."—சில்பபதிகாரம்.—'நீயிங்கிருக்கென்றேகி,'—சிந்தாமணி.—"ஏற்றியல் காணநா மிவட்டருகென்னவே." என்பதில் அருளுகு, இருக்கு, தருகு என்பனவொருமைக் கேவலாம். மீளவும்.—சிந்தாமணி,—'எந்தைமாக ளெழுகென்றுளான்.' எழுகு-பன்மைக்கேவலாம். ஓரோவிடத்தி லிவ்விகுதி வியங்கோள் வினைக்குமாம்.—கம்பன்—'ஆயிரமாதாக்குள்ள வறிகுறியுணக் குண்டாகென்றேகினன்.'—சில்பபதிகாரம்.—'பசியும்பிணியும்பகையுநீங்கிவசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி.' என்பதில், உண்டாகு, சுரக்கு, இவை உண்டாக-சுரக்க, என வியங்கோளாய் வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வரல், தரல் என்னுஞ் சொல், வாராய், தாராய், வருதி, தருதி, எ-ம். வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வம்மின், தம்மின், வம்மினீர், தம்மினீர், எனவருதலுமறிக. எ-று (க)

114. எதிர்மறை யேவற் கேலே அலலே
அன்மோ அற்க வாகு மொருமை
ஆமின அன்மின் அற்பீர் பன்மை.

(இ-ள்) எதிர்மறையேவல் விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஏல், அல், அன்மோ, அற்க, விகுதி யெதிர்மறையேவலொருமையாம். (உ-ம்.) செய்யேல், செய்யல், செய்யன்மோ, செய்யற்க; முனியேல், முனியல், முனியன்மோ, முனியற்க, எ-ம். வரும். ஆமின், அன்மின், அற்பீர், விகுதியெதிர்மறை யேவற்பன்மையாம். (உ-ம்.) செய்யாமின், செய்யன்மின், செய்யற்பீர், முனியாமின், முனியன்மின், முனியற்பீர், எ-ம். வரும். அற்க, என்னும்விகுதி மூவிடத்தைம்பாற்கு மேற்பதன்றி வியங்கோளினுமாம். (உ-ம்.) நாமும் பொய்யற்க, நீருஞ் சொல்லற்க, அரசன் முனியற்க, இஃதிவள் செய்யற்க, அவரும் வழுவற்க, இதுவழங்கற்க, அவை யொழியற்க.— குறள்.—'வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க, நன்றி பயவாவினை.' எ-று. (உ)

115. "ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை."

(இ-ள்.) ஏவன் மொழிகளுண் மும்மொழிவிகற்பமா மாறுணர்த்துதும். ஈ, என்னுஞ்சொல் ஈவானினிழிந்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். தா, என்னுஞ் சொல் ஈவானோடொத்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். கொடு, என்னுஞ் சொல் ஈவானின்மிக்க விரப்பான் சொல்லுவதாம். (உ-ம்.) தந்தாயீ, இழிந்தோ னிரப்பு. அன்பாதா, ஒப்போனிரப்பு. மைந்தாகொடு, உயர்ந்தோ னிரப்பு.—தொல்காப்பியம்.—"ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன்

கூற்றே.—தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.—கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.'' எ-று. (ங)

116. வியங்கோ ளியலும் விகுதிக் கவ்விய
யவ்வொடு ரவ்வொ றறு மிவையெஙகு மேற்பன
"வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே."

(இ-ள்.) வியங்கோள விகுதிகளாமாறுணாததுதும. க, ய, ர், விகுதிமூ விடதஙதைம்பாறகணனு மேற்குமவியஙகோளாம (உ-ம.) வாழக, வாழிய, வாழியா, எ-ம. நானவாழக, நீவாழக, அவனவாழ்க, அவளவாழக, அவா வாழக, அதுவாழக, அவைவாழக, எனவரும. மற்றவிகுதியுமிவ்வாறொட் டுக. அனறியும்,வாழியவெனனும வியஙகோளீறறு யகரஙகெடடுவாழி யெ னவரின வலலினமிரடடா. (உ-ம). வாழிகொறற, வாழிதேவ, வாழிபூத, வாழி செலவ, என வரும.—நனனூல—'கயவொடு ரவ்வொறறீறற வியங கோ,ளியலுமிடமபாலெஙகுமெனப.—வாழியவெனபத னீறறனுயிாமெய, யேகலுமுரித தஃதேகினு மியலபே.' இவைமேறகோள. எ-று. (ச)

இரணடாவது —ஏவலவியஙகோள்.—முறறிறறு.

மூ ன் றா வ து :—எ ச் ச ம்.

Chapter III —Participles.

117. எசசமே தொழிலபொழு தென்றிவை தோன்றி
யிடமபா றொன்றா தெஞ்சிய வினையென
விவறறுட பெயாசோந தியலும பெயரொச்சம
வினையொடு புணாவது வினையெச சமமே.

(இ-ள்.) எரெசசஙகளா மாறுணாததுதும. தொழிலுங காலமுந தோன்றி இடமும்பாலுந தோனறாதுவருவன வெலலா மெச்சமெனபப டும. ஐமபான்மூவிடஙகு செய்பவன முதலிய வறுபொருட் பெயரொடுபு ணரப்படுவன வெலலாம பெயரெசசமெனப்படும. வினையொடு புணரப்ப டுவனவெல்லாம வினையெசச மெனபபடும. (உ-ம.) உணட, உணகிற, உண்ணும், எனநிறுததி, அவன, அவள, அது, அவை, நான, நீ, இவை கூடடுக. அனறியும, உணடசாததன் - வினைமுதற்பெயர், உணடகலம-கருவிப்பெயர், உணடவிடம்-இடபபெயா, உண்டவுணவ-தொழிற்பெயா, உணடநாள்-காலப்பெயா, உணடசோறு-செயபபடு பொருட்பெயா, இவை தெரிநிலை வினைபபெயரெச்சம். கரியகுதிரை, பெரியகளிறு, முகததயானை, படத்தபாம்பு, கெ்டியவில், தீயசொல, புதியநட்பு, இவை குறிபபுவினைப்

பெயரெச்சம். களைகட்டபயிர், களைகட்டகூலி, என இன்னதற்கிதுபயனும், உண்டவிளைப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெயரெஞ்சுதலுமறிக. பெயரெச்சவாய்பாடுகள் —செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என மூன்றாம். இவை இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு, முக்காலத்தின்வரும். (உ-ம்.) பட்டபகை, படுகின்றபகை, படும்பகை, எனவரும். உண்டுபோனான், உண்ணப்போனான், உண்டக்காலவருவான், இவைமுக்காலத்து வினையெச்சம். வினையெச்ச விகற்பம் இனிக் காட்டுதும்.—நன்னூல்.—"செய்த செய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற், காலமுஞ்செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு, செயவதாதியறுபொருட்பெயரு, மெஞ்ச நிற்பது பெயரெச்சம்மே."—அகத்தியம்.—"காலமும் வினையுந்தோன்றிப் பாறோன்றாது, வினைகொள்ளு மது வினையெச்சம்மே.—காலமும் வினையுந்தோன்றிப் பாறோன்றாது, பெயர் கொள்ளுமது பெயரெச்சம்மே." இவைமேற்கோள். வடநூலார் பெயரெச்சம் - சந்திராந்தம், எ-ம். வினையெச்சம்-துவாந்தம், எ-ம் கூறுவர். எ-று. (க)

118. உம்மீற்ற வெச்சத் தீறு மீற்றய
லுயிரு முயிர்மெய்யு மொழிதலாஞ் செய்யுட்
கும்முந் தாதலு மொக்கு மென்ப.

(இ-ள்.) பெயரெச்சத்திற்குச் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும் உம்மென்முடியும் எதிர்காலப் பெயரெச்சந் தொக்குநின்று ஈற்றுமகரமு மீற்றயலுகரமு முகரத்தோ டதன்மெய்யும் வேண்டுழிக் கெடுதலாம். இங்ஙனந்தொக்குநிற்புழி முக்காலத்துக்கு மேற்பன. (உ-ம்) செய்யுந்தொழில் எ-து. செய்யுந்தொழில் - செய்தொழில், எ-ம். வாழுங்குடி, எ-து. வாழ்குடி - வாழ்குடி, எனவரும். இவற்றைவிரிக்குங்கால், வாழ்ந்தகுடி - வாழ்கின்றகுடி - வாழுங்குடி, என முக்காலத்துப் பொருளனவாம். இவ்வாறொருகாலமுந் தோன்றாது தொக்குநிற்பவே இப்பெயரெச்சங்கள் வருங்கால வினைத்தொகை யெனப்படும் (உ-ம்) ஆகும், எ-து. ஆம், எ-ம். போகும், எ-து போம். எ-ம் ஈற்றுமகர நின்றதனால் இவை எஞ்சினும் வினைத்தொகை யெனப்படா. இஃதன்றியே செய்யுளிடத்தில் ஈற்றின்கண்ணே, து, கூட்டி உம், உந்து, ஆகவும் பெறுமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) செய்யும், செய்யுந்து, வாழும், வாழுந்து, எ-ம். 'புணரிநீர்சூழுந்து பூவுலகிலியாவு, முணரினினக்கில்லை யொப்பு.' எ-ம். பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

119. வினையெச் சங்கொள் விகுதி இ உ
உவ்வோ டெனவும் ஊபுஆ விறப்பே
அஇரு கருத்தா வணையி னிகழ்வே
யொருகருத் தாவு மோரிடத் திரண்டு
மியைஅ வன்றி இலஇன இயஇயர்
வான்பான் பாக்கு வரும்பொழு தாம்பிற.

(இ-ள்.) முக்காலத்து வினையெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். இ, உ, என, ஊ, பு, ஆ, விகுதி பிறந்தகாலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம. (உ-ம்.) ஆடி, ஆடி, எ-ம். செய்து, வந்து, எ-ம். உணடென, பட்டென, எ-ம். செய்யூ, காணூ, எ-ம். செய்பு, காணுபு, எ-ம். உண்ணு, காணு, எ-ம். வரும். ஆய், போய், என, ய, விகுதி வருதலுமறிக. இவ்வெச்சம்பகுதி விகுதி விகாரப்பட்டும் வரும. (உ-ம.) புக்குவந்தான், விட்டுவந்தான, என்பதில், புகு, விடு, பகுதிவிகாரம. தழீஇக்கொணடான, உடீஇ வநதான, எனபதில தழுவி, உடுதது, விகுதிவிகாரம. அ, விகுதி நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலை வினையெசசமாம. (உ-ம.) உண்ண - காண, என வரும. ஒருவன மோபபகருமையு மனிசசம, எ-து. இருகருத்தாவைப் பற்றி முடிதலினிகழ்கால வினையெச்சமாயிறறு. யானே மலைமேற்ப வெடுததேன, எ-து. ஒருகருததாவைபபற்றி முடிதலி னெதிகால வினையெசசமாயிறறு. பொனசுடரசசுடுநதீ, எ-து. எதிகால வினையெச்சமாயிறறு. தீசசுடச சுடரும பொன, எ-து நிகழகால வினையெசசமாயிறறு. செயவெனனெசசம இருகாலததில வநதது.—விருததம.—“வினைபெயய விரிநதன முலலைமேல், வணடுபாட வநதாடின மஞ்ஞையைக், கணடுவாழ மணிககழலாருழுக, கொணடுபோகவெஙகொயயுனையேறிஞர்.” இதனுண் முதலீரடிககணிருகருததா வநதமையா னிகழகால வினையெசசமாயிறறு அனறியும இல, இன், இய, இயா, வான, பான, பாககு, விகுதி யெதிகாலங காட்டுந தெரிநிலை வினையெசசஙகளாம. (உ-ம) செய்யில - செயில, எ-ம. படின - வரின, எ-ம, நடததிய - உணணிய, எ-ம. காணியர் - வாழியா, எ-ம. செயவான - உறஙகுவான, எ-ம உணபான- உணபபான, எ-ம உணபாககு - உணபபாககு, எ-ம. வரும நடநதால- நடபபிததால, எ-ம நடநதககால-ஒலிததககால, எ-ம. நடநதறகு-நடபபிததறகு, எ-ம. ஆல, கால, கு, விகுதி வருதலுமறிக.—குறள.—“பிறாககின்னா முறபகறசெயயிற றமககினனா, பிறபகறறாமே வரும” பிறவெனறமிகையால தொழிறபெயாகடகு உமமை கூட்டி னிகழகால வினையெசசததிறகுமாம. (உ-ம) கேட்டலுா, வளாதலும, வருதலு, முதலியவை கேட்க, வளர, வர, எனபபொருள கொளளுமாம உணறகு வநதான, எ-து. செயவென் வாயபாடுபெற்றிக குவ விகுதி வரும, உணணுமேற் பசி தீரும, எ-து. செயினெனனும் வாயபாடுபெறறி ஏல, விகுதிவரும். எனுமேனும் வரும், காணடலுமிதுவே கூறும, இவறறுள ஏனும, உமமும, ஒரோவிடத்தில விகுதியாம. இறநதகால வினையெசசததிறகேவற பகுதிமேலவிகுதியாகவளபெடுதத விகாரஙகூடடுவொரு முளா. (உ-ம.) கொளீஇ, செலீஇ, இரீஇ, விழீஇ, எ-ம். வரும்.—குறள.—“சலததாறபொருள செயதேமாந்தல பசுமட்,’கலததுணீாடபெயதிரீ இயறறு.” இதனமே லகரமேறற இறநதகாலபபெயரெசசமாம (உ-ம) இரீஇய, இருந்தழீஇய, எ-ம. இரீஇயன, தழீஇயன, எ-ம. வரும.—தேமயாவணி.—“ தழீஇயின கலன பொருசதளா

நசுப்பெனக், குழீஇ யினமலர் பொருக்கொடிக ளூசல்கொண்ணே, டெழீஇ
யினகனி பொருவனை யிபங்கண்மேல், விழீஇயினவினை பொருவிளங்க
முலவேயே." எ-ம். வரும். ஐயீற்றேவற் பகுதிக ளெடை கூட்டி னிறந்
தகாலவினையெச்சமாம். (உ-ம்.) உளைஇ, எ-ம். வரும். இதற்கு அகரங்
கூட்டினக்காலப் பெயரெச்சமாம். (உ-ம்.) வளைந்த-வளைஇய, எனவரும்.
துவ்வாமைவந்தக்கடை, நல்வினைதானுற்ற வழியுதவும், நல்வினைதானுற்ற
விடத்துதவும், இவற்றுள் கடை-வழி-இடத்து விகுதி யிறந்தகால வினை
யெச்சமாயின.—நன்னூல்.—"செய்துசெய்பு செய்யாச் செய்யூச், செய்
தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர், வான்பான் பாக்கின வினை
யெச்சம்பிற, வைந்தொன்று மூக்காலமு முறைதரும்"—தொல்காப்பி
யம்.—"பின் முன்கால் கடைவழி யிடத்தெனனு, மன்னமரபிற் காலங்
கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே." எ-று (௩)

120. எனவொழிந்த தொழிந்த விறப்பெச் சத்துப்
வான்பான் பாகவென வருமூன் றற்கு
மேற்கு மொருகருத்தா விரண்டும் பிறவே.

(இ-ள்) வினையெச்ச விகற்பங்களா மாறுணர்த்துதும் வினையெச்ச
மெல்லாந் தனியேவாரா, மற்றொருவினையைத் தொடர்ந்துமுடியும், எஞ்சி
ய வினையின் கருத்தாவு மவையேதொடரும், முற்றுவினையின் கருத்தாவும்
ஒன்றாகவும் பிறிதாகவும் வரும். இ, உ, ஊ, பு, ஆ, விகுதி யிறந்தகாலவினை
யெச்சமும் வான், பான், பாக்கு, விகுதி யெதிர்கால வினையெச்சமுந் தொ
டருமுற்று வினையோடொரு கருத்தாவைக் கொள்ளுமல்லா தெஞ்சிய
வினைக்கொரு கருத்தாவும், முற்றுவினைக்குப் பிறிதொரு கருத்தாவுங் கொ
ள்ளின் வழுவாம் (உ-ம்) நீயாடி, அவன்பாடினன், எ-து ஆடற்குக் கருத்
தாநீயே, பாடற்குக்கருத்தா அவனே, ஆகையால்வழுவாம் அவ்வழுவின்றி
நீயாட அவன் பாடினனெனச் சவ்வொடு கூட்டிய, என, விகுதி யிறந்
தகால வெச்சமும், அ, விகுதி வினையெச்சமும், இல், இன், இய, இயர்,
விகுதி யெதிர்கால வெச்சமுந் தாமே தொடருமுற்று வினையோ டொரு
கருத்தாவையும் பல கருத்தாவையு நோக்கிவரும் (உ-ம்) பசித்தெனப் புலி
புன்மேயாது - தன்வினை முதல்வினை, மாரிபெய்தென முல்லைமலர்ந்தது-
பிறவினை முதல்வினை, மோப்பவெந்தேன-தன்வினை முதல்வினை, மோப்ப
க்குழையு மனிச்சம்-பிறவினை முதல்வினை, உண்ணினுவக்கும்-தன்வினை
முதல்வினை; உண்ணிற் பசிதீரும் - பிறவினை முதல்வினை, நீரிலைக்காணிய
வம்மின்-தன்வினை முதல்வினை, அவர் காணிய வம்மின் - பிறவினை முதல
வினை, நாம்வாழிய ரெய்தினம்-தன்வினை முதல்வினை, நாம் வாழியரிரும்
பொருளளித்தனம் - பிறவினை முதல்வினை, முறையே சொன்ன வெச்சங்
கள் முற்றுவினையொடு ஒரு கருத்தாவும் இருகருத்தாவும்பற்றி முடிந்த
வாறு காண்க. அன்றியும், எஞ்சியவினைக்கு முற்றுவினைக்குங் கருத்தா

யுளதெனின் முதல்வினை கொண்டு முடிந்த வினையெச்ச மெனவும் வழங்குக.—நன்னூல்.—"அவற்றுள், முதலிலைந்து மீற்றின்மூன்றும், வினைமுதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்கும்பிற." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬)

121. எதிர்மறை யெச்சத் தியலும் விகுதி
யாமலா தாமை யாவென நான்கே.

(இ-ள்.) ஒருவினைத் தொழிலை நீக்குதற் கெதிர்மறையாகவரும் யெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ, விகுதி யெதிர்மறை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) செய்யாமல், உண்ணாமல், எ-ம். செய்யாது, உண்ணாது, எ-ம். செய்யாமை, உண்ணாமை, எ-ம். செய்யா, உண்ணா, எ-ம். வரும். கூறாமல், என அல் விகுதி வருதலுங்கொள்க. 'வரந் தரு முனிவனெய்த வருதலும் வெருவிமாயா, நிரந்தர முலகினிற்கு நெடு மபழி பூண்டா னின்றான்' எனவே, மாயாமல் என்பதற்கு மாயா வென்றது காண்க. எ-று (௭)

122. வரல்தரல் மூவிட மருவுதற் குரிய
செலல் கொடை சேரும் படர்க்கை யொன்றே.

(இ-ள்.) இடமமூவாமற் காத்தலாமாறுணர்த்துதும். ஈண்டுவினையி யல்புணர்ப்புழி நால்வினை யுரிமையை விளக்குதின் முறையே யாகையில் வருதல், தருதல், என விருவினைச்சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யை யணைந்து வரும். (உ-ம்) எனக்காடைவந்தது, நினக்கணிவந்தது, அ வனுக்குப் பொன் வந்தது, எ-ம் எனக்குத் தந்தான், நினக்குத் தந்தான், அவனுக்குத் தந்தான், எ-ம். வரும் செல்லுதல், கொடுத்தல், என விருவி னைச் சொல் படர்க்கையை யணைந்து வரும். (உ-ம்) அவனிடத்துச் சென்றான், அவனுக் காடைகொடுத்தான், எ-ம் வரும். எனக்கு நினக்கு மாடை கொடுத்தா னெனவரின் வழுவாம — நன்னூல்.— "தரல்வரல் கொடை செலல்சாரும் படர்க்கை, யெழுவாயிரண்டு மெஞ்சியவேற்கும்." எ-து மேற்கோள். எ-று (௮)

மூன்றாவது —எச்சம்.—முற்றிற்று.

நான்காவது — வினைக்குறிப்பு.

Chapter IV.—Defective Verbs.

123. வினைக்குறிப்பு பென்ப வினைபோல் விகுதி
பெற்றிடம் பாற்கும் பெயர்ப்பகு பதமே.

(இ-ள்) வினைக்குறிப்பா மாறுணர்த்துதும். மேலே பெயர்ப்பகுபதங் களை விளக்கிய விடத்தில் அவையெலா மறைப பெயர்களைப்போலே

வேற்றுமை யுருபு பெறுவனவன்றியே வினையைப்போல நடப்பனவா மெனப்பதாயிற்று; அங்ஙன நடப்புழி வினைக்குறிப்பெனப்படும். இவையே பெயரியலிசைத்த சொல்லாயினும் வினையின் றொழிலைக் குறிப்பனவும் வினையைப்போல நடப்பனவு மாகையில் வினையை விளக்கிய விடத்து வந்த முறை யெனக் காண்க. வினைக்குறிப்பெல்லா மூவிடத்தைமபால் வினைச் சொற்கேற்ற விகுதியைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம்) பூணினேன்-யான், பூணினேம்-யாம், பூணினை-நீ, பூணினீர்-நீர், பூணினன்-அவன், பூணினள்-அவள், பூணினர்-அவர், பூணிற்று-அது, பூணின அவை, என வரும் பொருண்முதலாறு காரணங்களால் வரும் பெயர்ப் பகுபத மெல்லாம் வினைக்குறிப்பாக நடப்பனவாமெனக் கொள்க அன்றியும், வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலப் பெயர்முதலாயினவேற்றி மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்றெனப்படும். (உ-ம்) குறள் —"அகரமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு" இதனுள் முதற்று என்னுஞ்சொல் அஃறிணை யொருமைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும், முதல வென்னுஞ் சொல் அஃறிணைப்பன்மைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும்படும். (உ-ம்) இறைவகொடியை, தாயேயினியை, நீரோதண்ணியை, தீயேவெய்யை, இவை பொதுமைய, இவைநீய, அவைநல்ல, எ-ம். 'ஆங்குயல வெஃகியறஞ் செய்கசெய்தபின், னீங்குயற்பாலபல' எ-ம் வரும். எ-று. (௧)

124. வினைக்குறிப் பொன்றன்பால விகுதி துவ்விஃதே
வலிமிகத் துறுவோம் ஐர யவவுமல்
லினனு மளவு முறையீற்ற பெயர்க்கே
அவ்விறு மெல்லாம் பலவின் பாற்கே

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்புகளோர் சிறப்புவிதியர் மாறுணர்த்துதும் ஒன்றன்பால வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலவே துவ்வென்முடியும். (உ-ம்) அரிது, பெரிது, வெய்யது, நொய்யது, முகத்தது, புறத்தது, என வரும். அன்றியும், வினைக்குறிப்பிடத்து வரும்பெயர்ப்பகுதி வேற்றுமைப்பொருளாக வந்து தொக்கு நிற்கு மென்றுணர்க. (உ-ம்) நிலைமத்து, கடற்று, மாரி நாட்டு, இவற்றை விரிக்குங்கால நிலைமையைக் கொண்டது, கடலினுள்ளது, மாரிநாளிலாயது, என வரும். ஐயென்னு மயீரும ர, ய, என வீரொற்றுமீற்ற பெயரோ வினைக்குறிப்பொன்றன்பால விகுதியென்னுந் துக்கொள்ளுங்காலைத் தொகைநிலை யிலக்கணத்தானே வரும், வல்லின வெழுத்திரட்டுமாகையில் ஈண்டுத் தகரவொற்று வரப்பெறும். (உ-ம்.) உடைத்து, நிலைத்து, நடைத்து, எ-ம். பெயர்த்து, ஊர்த்து, எ-ம். பொய்த்து, மெய்த்து, எ-ம். வரும். குறள்.—'பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே, நல்லார் தொடர் கைவிடல்.' பிறவுமன்ன. அன்றியும், எழுத்திணைக்கியலுஞ் சந்தியிலக்கணத்தானே வேற்றுமைப்பொருளா நிலைப்பதவீற்ற லன கசிழும ள கசிழுக

தவ்வரின் அவற்றொடு தவ்வுமுறையே றடவாமென்றுரைக்கையின லவ்வொற்
றீற்றுப் பகுதிக்கண் லகரம் றகரவொற்றாகித் துவ்வும், றுவ்வாம். (உ-ம்.)
கடல்-கடற்று, முதல்-முதற்று, மேல்-மேற்று, பால்-பாற்று, எ-ம். யாக்
கும்பொருள் பொழிவார் மேற்றேபுகழ், எ-ம். வரும். அன்றியும் இன்னொ
னறும் இடைநிலைபெற்ற சொற்கண், ளகரம், டகரவொற்றாகத் திரிந்து
துவ்வும், றுவ்வுமாம், (உ-ம்.) வில்லினன்-வில்லிற்று, வெற்பினன்-வெற்
பிற்று, பொற்பினன்-பொற்பிற்று, இருளினன்-இருளிற்று, எ-ம். வரும்.
அன்றியும், ளவ்வீற்றுப் பகுதிக்கண் ளகரம் டகரவொற்றாகத்திரிந்து, டு, வரும்.
(உ-ம்) நாள்-நாட்டு, பொருள்-பொருட்டு, இருள்-இருட்டு, இடையிமாரி
நாட்டு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ணகரந் திரிந்து கண்ணென்னு மேழாம்
வேற்றுமை யுருபு கட்டெனவுமாம்.—குறள்.—'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்
கிவடுப்பரியு, நாணுடையான் கட்டேதெளிவு.'—வெண்பா.—"வெற்பிற்றே
செம்பொன் விரிகடற்றே வெண்முத்தம், பொற்பிற்றும் பூமுகைத்தே தே
னினிமை-கற்பித்தே, பெண்ணழகு நல்லறத்தே பேராப்பொருளின்பங்,
கண்ணழகு செய்தயைத்தே காண." என இவை யெல்லாம் அஃறிணை
யொருமைப் படர்க்கைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றாயின. இவற்றுட்பல்வே
பெயராகவும் வழங்கும். (உ-ம்) இருட்டு, பொருட்டு, நன்று, தீயது, எ-ம்.
வரும் அன்றியும், பன்மைப்படர்க்கையோவெனின் அகர மீற்ற முடியும்.
(உ-ம்.) கொடிய, பெரிய, உடைய, நடைய, முகத்த, முகத்தன, புறத்த,
புறத்தன, பெயர, பெயரின, முதல, பால, மேல, வில்லின, வெற்பின,
நாள, பொருள, பொருளன, எ-ம். வரும் பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

125. வினைக்குறிப் பெஞ்சி யீற்றகரம் பொதுவே.

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்பெச்சமா மாறுணர்த்துதும். மேற்கூறியபடி பல
வின்பால் வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் அகர விகுதியான் முடியும்
பாலே தோன்று தெவ்வகைப் பெயர்க்கு மேற்றவினைக் குறிப்பெச்சமா
கையில அகரவிகுதியான் முடியவும் பெறும். அங்ஙன மேற்சொன்ன தன்
மையாற் பல்வின்பால் முற்றுவினையாக நடந்தன, முடிந்தன, பூத்தன,
என வருதலன்றியே அவைநடந்த, இவைமுடிந்த, பன்மலர்பூத்த, முதலிய
முற்றுவினை யெனவழங்கு மீண்டிம்மொழிகடாமே பெயரெச்சமாக வழங்
கவும் பெறும். (உ-ம்.) நடந்த செய்தியைச் சொல்லாய், முடிந்த தொழி
லைக் காண்மின், பூத்தமலரை யணிமின், எ-ம் இத்தன்மைத் தாகும்வினைக்
குறிப்பெனக் கண்டுகொள்க. ஆகையி லவையே சிறந்த, இவை யரும்பொரு
ள, இம்மலர்ச்சினைய, இம்மாடெல்லாமலைய, நின்குணமரிய, நின்சொற்கொ
டிய, இத்தொடக்கத்தனபிறவும் பல்வின்பால வினைக்குறிப்பு முற்றெனப்
படும். ஈண்டுப் பெயரெச்சம்போலவு மிடைமொழிபோலவு மற்றொரு பெய
ரைச் சார்ந்து வருங்கால மூவிடத்தைமைபாற்குப்பொதுவாய் நிற்கும் வினைக்
குறிப்பெச்ச மெனப்படும். (உ-ம்.) சிறந்தகையானை மாய்ந்தது, அரும்பொ

ருள வேர்திகளைச் சொன்னான், சுனையமலராகக் கொய்தேன், மலையநெல்லிது, அரியகுணத்தவன், கொடியசொல்லன், எனப்பாலதொழிலைச்செய்தான், மையகண், கையவளை, நனையகொம்பு, சினையமலர், நுனையவேல் முதலிய பலவும் வினைக்குறிப்பெச்சமெனப்படும் அன்றியு மிம்மொழிகடாமே மற்றொரு பெயரைச்சார்ந்து தம்பெயராக வினையொடுணர்ந்து பல்வினைபாற் பகுபதப் பெயருமாமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) அரியசொன்னாய், இனியகூறுய, கொடியசெய்தாய், நிறத்தவாயமலரோ, மென்னடைய வாயவன்னம், இவை பல்வினைபாற் பகுபதப் பெயராம் பிறவுமன்ன. எ-று. (ரு)

126. அன்மை வினைக்குறிப் பன்மையு மிரிபொரு
ளன்றுமே லதுவழி னன்றாந் தூக்கி
னின்றி யன்றி யென்றெஞ்சும் யாப்பி
னுவவு மாமாயி னுறுவலி யியல்பே.

(இ-ள்.) சிலவினைக்குறிப்பு விகற்பமாமாறுணர்த்துதும். ஒன்றனியல்பு மறுக்கும் அன்மையும், ஒன்றனிருப்பு மறுக்கும் இன்மையும், எனவிரு சொல்லால் அல்லன், இல்லன், என விருபகுபதமாம் இவையே வினைக்குறிப்பாகி அல்லன்-இல்லன்-யான், எ-ம். அல்லேம்-இல்லேம்-யாம், எ-ம். அல்லை-இல்லை-நீ, எ-ம் அல்லீர்-இல்லீர்-நீர், அல்லன்-இல்லன்-அவன், எ-ம். அல்லள்-இல்லள்-அவள், எ-ம். அல்லர்-இல்லர்-அவர், எ-ம். அன்று-இன்று-அது, எ-ம். அல்ல-இல்ல-அவை, எ-ம் வருமாயினும், இஃதோ, அஃதோ, என்றையந் தோன்றிப் பின்னாதேறி ஒன்றை மறுத்து மற்றொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளு மிடத்தில் அன்மையில் வரும் வினைக்குறிப்புச்சொல் தெரிந்த பொருளின்பாலும் இடமும் பற்றிவரு மெனக் கொள்க (உ-ம்.) மானல்லன்மகன், மகனன்றுமான், இவளல்லளிவர், ஒன்றல்லபல, பலவன்றொன்று, யானல்லனீ, நீயல்லேமயாம், எனவரும். அன்றியும் அது, என்னுஞ்சொன் முன்னே அன்று, என்னுஞ்சொல்வரின் செய்யுளில் ஆன்றாம். (உ-ம்) அது+அன்று=அதான்று, என்வரும் இன்றி, அன்றி, என்னும் வினையெஞ்சுகிளவி செய்யுளில் உகரம் பெற்றுவரும், வரினும் வல்லினமிரட்டா. (உ-ம்.) வாளின்றிப்பிடியாா, எ-து. வாளின்று பிடியாா, எ-ம். நாளன்றிப்போகி, எ-து. நாளன்றுபோகி, எ-ம். உப்பின்று புற்கையுண்கமா, எ-ம். வரும்.—நன்னூல்—'அதுமுன்வரு மன்றான்றாந் தூக்கின அன்றியின்றி யெனவினையெஞ்சிகரந், தொடர்பினுள்ளுகரமாய்வரி னியல்பே" இவை மேற்கோள் எ-று (சு)

127. வழூவா முரிமை மயங்கிக் கெடினவை
யிடம்பா றிணைபொழு திறைவினு மரபேழ்.

(இ-ள்.) பெயர்க்கும் வினைக்கும் வரும் வழூவா மாறுணர்த்துதும், பெயர்க்கும் வினைக்கு மேலேகாட்டிய தத்தமியல்பு கெடும்படி மயங்கிவ

றுமொழி வழூஉவெனப்படும். இவை யிடமுதலா மேழாம், அவற்றுள்ளே மூவிடந் தம்முண் மயங்குவ திடவழூஉவாம். (உ-ம்.) நானவந்தாய், நீவந்தான், அவன் வந்தேன், யாம்வந்தீர், நீங்கள் வந்தேம், அவர்கள் வந்தீர், எனவரும். ஐம்பாலுந் தம்முண்மயங்குவது பால்வழூஉவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தாள், அவள் வந்தார், அவர் வந்தான், அது வந்தன, அவைவந்தது, எனவரும். இருதிணை தம்முண்மயங்குவது திணைவழூஉவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தது, அதுவந்தான், அவர் வந்தன, அவை வந்தார், எனவரும். முக்காலமுந் தம்முண் மயங்குவது காலவழூஉவாம். (உ-ம்.) பண்டுவருவான், நாளைவந்தான், நெருநல் வாராநின்றான், எனவரும். விடை தம்முண் மயங்குவது விடைவழூஉவாம். (உ-ம்.) திருக்காவலூர்க்கு வழியெது வென்பார்க்கு மருக்காவலர்ந்ததுகாண், எனவரும். வினா தம்முண் மயங்குவது வினாவழூஉவாம். (உ-ம்.) கறக்கின்றவெருமை பாலோசினையோ, எனவரும். 82-ஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லிக் காட்டிய மரபின் சொல்லெல்லாந் தம்முண் மயங்குவது மரபுவழூஉவாம். (உ-ம்.) யானைமேய்ப்பானை யிடையன் எ-ம். மாடுமேய்ப்பானைப் பாகன், எ-ம். வரும். —நன்னூல்— "திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை, மரபா மேழு மயங்கினும் வழூஉவே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ரு)

128. ஐயந் திணைபா லனையும் பொதுவே.

(இ-ள்.) சிலவுருக் காத்தலா லுண்டாகுந் தம். திணைமேலையந் தோன்றினும் பான்மேலையந் தோன்றினும் அவற்றுடைய பொதுமொழி கொண்டு முடிக்கவும். (உ-ம்.) குற்றியோ மகனோ அவ்விடத்தே தோன்றுகின்றவுரு, என்றிணையையத்திலே, உரு, என்கிற பொதுச்சொல்லாலும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்ஙனந் தோன்றுகின்றவர், என வுயர்திணைப்பாலையத்திலே, தோன்றுகின்றவர், என்கிற பொதுச்சொல்லாலும்; ஒன்றோ பலவோவிச் செய்புக்க பெற்றம், என வஃறிணைப்பாலையத்திலே, பெற்றம், என்கிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக —நன்னூல்.— "ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினு, மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்பு." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (சு)

129. சிறப்பணி நடையாற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணுத னெறியே.

(இ-ள்.) இதுவுமது. இகழப்படும் வழூஉவின்றி யலங்காரவகையான மரபல்லவற்றையு மோரோவிடத் துரைப்பது. இருதிணை தம்முளுஞ் சினைமுதற் றம்முளு மயங்கிவருவது சிறப்பாம். (உ-ம்.) நம்மரசனுடைய சிங்கத்திற்குப் பகைவர் கூட்டமாகிய யானைக ளஞ்சியோடின, உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிறது. அவ்வரசனுக்குத் தம்பியரிருவரு மிரண்டு தோள்கள், உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிறது. முக

மாகியமதி, உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று. கல்வி மங்கையைக் கற்றோர் விரும்புவார், அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று. இவை உருவகவணி. மயில்போலு மங்கை, அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று. கயல்போலுங்கண், உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று. தளிர்போலுமேனி, உயர்திணை முதல் அஃறிணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. இவை உவமையணி.—தேமபாவணி.—"குரவர்வே விகோலுங் குடங்கையுட் டுஞ்சிததனனைக, கரவீர் பசுமபூநெற்றிக்கரு மபுகணிறுவிபூக்கி, விரவிநீடலையின வாழை விடுங்கனி நக்கிததீங்கான, பர வசீர்பலபூஙகாவும் படுகெறிப்போயினரோ." இதனுள் பலசினைப்பெயரும பலதொழிற் பெயரும பலகுணபபெயருமுரிய தறபொருட்கன்றிபபிறழநது பிறபொருட்குஞ் சிறபபோடுறைததவாறு காணக. பிறவெனறமிகையால இவன சரசுவதிக கோபபானவன, எனப் பானமயஙகிககூறுதலும, அரசு, வேநது, என உயாதிணை அஃறிணையாகக கூறுதலும, அலவன், நகுலன, கலுழன, சுணஙகன, என அஃறிணையை உயாதிணையாககக்கூறுதலுங கொளக.—நன்னூல —"உருவக வுவமையிறறிணை சினைமுதலகள, பிறழதலும பிறவும பேணினாகொளலே." எ-து. மேறகோள. எ-று (எ)

நான்காவது:—வினைகுறிபபு.—முற்றிறறு.

மூன்றாமோததுவினைச்சொலலியல.—முற்றிறறு.

நான்காமோத்துஇடைச்சொல்லியல்.

Part IV.—Particles.

130. இடைசசொற றனிததிலை யின்றி முனபின்
வினைபெயா சோந்து வேறறுமை சாரியை
வினையொப புருபுகளும விளஙகுதம பொருளவு
மிசைநிறைப பனவு மசைநிறைப பனவுங
குறிபபு மெனவெண கூறறவை யெனப.

(இ-ள.) மேலே வகுததுககூறிய நாலவகைச சொறகளு ளிவ்வோத தினகணணே யிடைசசொல்லியலபினை விளககுதும. இடையெனபபடு வன வேறறுமை யுருபுகளும, வினையுருபுகளும, சாரியையுருபுகளும, உவ மையுருபுகளும, தததமபொருளைக் காடடுவனவும, இசைநிறைப்பனவும, அசைநிறைபபனவும, குறிப்பினவருவனவும, எனறிவ்வெணவகையவாகித தாமாகத தனியேவாராமற பெயாகரும் வினைக்கும்பின்னுமுன்னுமாக ஓரிடத தொன்றாயினும பலவாயினும் வந்து நிறப்துஇடைச்சொல லெனப்ப டும. (உ-ம.) ஐ, ஆல, என வேறறுமை யுருபும்,அன, ஆன், அள, ஆள்,

என வினைவிகுதியும், அன், ஆன், இன், அல், எனச்சாரியையும், போல, புரைய, என உவமவுருபும், ஏ, ஒடு, முதலிய தத்தம் பொருளனவும், ஏ, ஓ, என இசைநிறைப்பனவும், மியா, இகம், என அசைநிலைப்பனவும், விண்ணென, ஒல்லென, கல்லென, எனக்குறிப்புமொழியேயெண்வகை யிடைச்சொல் வந்தவாறுகாண்க.—நன்னூல்.—"வேற்றுமை வினைசாரியை யொப் புருபுக, டத்தம்பொருள விசைநிறையசைநிலை, குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப், பெயரினும் வினையினும் பின்முன்னோரிடத், தொன் றும்பலவும் வந்தொன்றாவன விடைச்சொல." எ-று. (க)

131. ஏயெனி னிடைச்சொல் லீற்றசை தேற்றமெண்
வினாப்பிரி நிலையிசை நிறையென வாறே.

(இ-ள்.) ஏகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். ஏகாரமென்னும் இடைச்சொல் பொருளில்லாமை யீற்றசையாகவும், தேறின துணிவுகாட்டவும், பலவற்றையடுக்கி யெண்ணவும், ஒன்றை வினாவவும், பலவற்றுளொன்றைப் பிரிக்கவும், இசைநிறைக்கவும், என இவ்வாறிடத்து மேற்குமென்றார் புலவர். (உ-ம்.) மல்லன்மாஞால மெழிலியானை மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே, எ-து. ஏகாரம் பொருளில்லாமை சாத்திக்கூறினதால் ஈற்றசை பொருள். பொழிவார் மேற்றேபுகழ், எ-து. ஏகாரம் தெளிவின்கணவருதலால் தேற்றம். இதை வடநூலார் அயோகவிவச்சேத மென்பர். நிலனே நீரே தீயே வளியே வெளியே, எ-து. ஏகாரம், நிலனும், நீரும், தீயும், வளியும், வெளியும், எனப்பொருள்பட வெண்ணி நிற்றலின் எண். நீயே தந்தாய், எ-து. ஏகாரம் நீயேதந்தாய் எனவினாவி நிற்றலின் வினா. அவனே தந்தான், எ-து. ஏகாரம் ஒரு கூட்டத்தினின்று மொருவனைப்பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை. இதனைவடநூலார் இதரயோக விவச்சேதமென்பர். ஏயேயிவளொருத்தி பேடியென் றழுதாள், எ-து. ஏகாரம் செய்யுளி லிசைநிறைத்து நிற்றலின் இசைநிறை இவையன்றி எதிர்மறையினும் வரும். (உ-ம்.) யானேகொண்டேன், எ-து. ஏகாரம் யான்கொள்ளேனெனப் பொருட்டந்து நிற்றலின் எதிர்மறை.—நன்னூல்.—"பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்ற, மிசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.—தொல்காப்பியம்.—'தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே, யீற்றிசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.' இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

132. ஓப்பிரி யசைநிலை யொழிவெதிர் மறைவினாத்
தெளிவு கழிவு சிறப்பென வெட்டே.

(இ-ள்.) ஓகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். ஓகாரமென்னும் இடைச்சொல் பிரிநிலையும், அசைநிலையும், ஒருசொல்லொழியவருமொழி யிசையும், ஒன்றைமறுத்தலும், வினாவும், தெளிவும், ஒருபொருட்கழிதலும், ஒன்றைச்சிறப்பித்தலும், என்றிவ்வெட்டுப் பொருள்களுக் கீடுவ தற்கேற்குமென்றறிக. (உ-ம்.) அவனோ செய்தான், எ-து. ஓகாரம் பலரு

னின்று மொருவினைப் பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை. பழியோவருந்துதும்யாமே, எ-து. ஒகாரம் பொருள்குறியாது நிற்றலின் அசைநிலை. கொளலோ கொண்டான், எ-து. ஒகாரம் கொண்டேயப் போயினானல்லன் என ஒரு சொல்லொழிவு படவந்தமையால் ஒழியிசை. யானோசொன்னேன், எ-து. ஓகாரம் யான்சொல்லவில்லை எனப்பொருடந்து நிற்றலின் எதிர்மறை. அவனோ வல்லவனோ, எ-து. ஓகாரம். அவனோ வல்லவனோ என் வினாவி நிற்றலின் வினா. கனவோவன்று நீதோவன்று, எ-து. ஓகாரம் அத்தன்மையில்லாமை தெளிந்தவழி நிற்றலின் தெளிநிலை. கைதவினறி நல்லறஞ்செய்கினுலோ வுயிருயயும், எ-து. ஓகாரம் கழிந்ததற்கிரங்கி நிற்றலின் கழிவு. ஓ ஓ பெரியன, எ-து. ஓகாரம் பெருமை மிகுதியை விளக்கிநிற்றலின் சிறப்பு. அன்றியும் குறறியோ மகனோ, எ-து. ஓகாரம் ஐயப்பொருளைத் தந்துநிற்றலின் ஐயம்.—நன்னூல்—"ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை, கழிவசைநிலைபிரிப்பென வெட்டோவே."—தொல்காப்பியம்—"பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை, தெரிநிலைக்கிளவி சிறப்பொடுதொகைஇ, யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே." (எ-று.) (கூ)

133 என்வென்ப துவமை யெண்குணம் வினைபெய
ரிசைக்குறிப் பியலு மென்று மினைத்தே.

(இ-ள்.) என வென்றீரிடைச் சொல்லா மாறுணாத்துதும். இவையே உவமையும், எண்ணும், குணமும், வினையும், பெயரும், இசையும், குறிப்பும், எனவேழிடத்தும் வரப்பெறும். (உ-ம்) பூங்கொடி வீழ்ந்தென வீழ்ந்தாள், கொம்புலி பாய்ந்தென பாய்ந்தான், என வினையோடியைந்து வந்தவுவமை. கூற்றெனக் கொடுங்கண், காரெனயாக்கும் பொழிந்தான், எனப்பெயரோடியைந்து வந்தவுவமை. ஒரோவிடத்து, என்று, உவமையுருபாகவரும். அன்றியும், கடலெனக் காலெனக்கடுங்கட கூற்றென, உருமென்றூழித் தீயென, ஒன்றென விரண்டென மூன்றென, கலவென்று முள்ளென்று, என, என்று, எண்ணோடியைந்தன. வெள்ளென வெளிறத்தது, வெள்ளென்று வெளிறத்தது, என, என்று, பண்போடியைந்தன. கொள்ளெனக் கொண்டான், கொள்ளென்று கொண்டான், என, என்று, வினையோடியைந்தன. ஊரொனப்படுவதுறையூர், ஊரொன்று சொல்லப்படுவதுறையூர், என, என்று, பெயரோடியைந்தன. ஒலெனவொலித்தது, ஒல்லென்றொலித்தது, என, என்று, இசையோடியைந்தன. விண்ணென விசைத்தது, விண்ணென்றிசைத்தது, என, என்று, குறிப்போடியைந்தன. பிறவுமன்ன —தொல்காப்பியம்,—"வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே, யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங், கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி. என்றென கிளவியு மதனோ ரற்றே." இவை மேற்கோள் எ-று. (ச)

134 உம்மையே யெதிர்மறை யெச்சமூற் றளவை
சிறப்பைய மாக்கக தெளிவென வெட்டே,

(இ-ள்.) உம்மையிடைச் சொல்லாமாறுணர்த்துதும். இஃது எதிர்மறையும், பிறவினையும், முற்றும், அளவையும், சிறப்பும், ஐயமும், ஆக்கமும், தெளிவும், என எண்பொருளைக் காட்டவரப்பெறும். (உ-ம்.) வருதலுமரிது, எ-து. எதிர்மறையாக வாராமை இதனைபதற்குரித்தென்றமையால் இதுவே எதிர்மறையும்மை. சாத்தனும வந்தான், எ-து. பிறரும வந்தது விளக்கலின் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இனிக்கொற்றனும் வருவானென்னனும பொருளாததரின எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும வந்தார், எ-து. மூவரன்றி வேறில்லை யென விளக்கலின முற்றுமமை. ஒன்று மிரண்டும, பொன்னு மணியும, எ-து. எண்ணுதற் கண வருதலின அளவுமமை. பலமுங்கஃசும, எ-து. நிறையளவும்மை. ஒருகோலும அரைகோலும, எ-து. கோலளவுமமை. ஆழாக்கும் உழக்கும உரியும நாழியும், எ-து. அளவினளவையும்மை. குறவருமருளுங் குன்றம, எ-து. குன்றததிற குறவா மயஙகாது திரியுமுயர்வைச் சிறப்பித்தது உயாவுச் சிறப்புமமை. பூனையும புலாறறினனுது, எ-து. பூனையிடத்திற் புலாறறினனு மிழிவைசசிறப்பித்தது இழிவுச்சிறப்புமமை. பத்து மெட்டும, எ-து, ஒன்றிறறேருமையின ஐயவுமமை. புலியினுங் கொடியன், கடலினும பெரிது, எ-து ஆக்கவுமமை நன்றுமன்று தீதுமன்று, ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று, எ-து இன்னதென்த தெளிந்தவிட்டது தெளிவும்மை. எச்சவும்மை இருவகை, சிறப்புமமை இருவகை, அளவுமமை நால்வகை. பிறவுமன்ன,—தொலகாப்பியம —"எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை, முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென், றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௫)

135 வரைபபடு மெண்ணும மையகத் திலலவும
வினைபபடி னுமமை வேண்டுஞ் செவவெண
ணீறறின வேணடு மெச்ச வும்மையே

(இ-ள்) உம்மையிடச்சொற சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும். இத்துணையென்று வரையறுத்துணரபபட்ட பொருளகளும, உலகிலலாப் பொருளகளும, வினையொடு கூட்டிச் சொலலுங்கால உம்மை கொடுத்துச் சொல்லல வேணடும. (உ-ம) கண்ணிரணடுஞ் சிவந்தன, காலமூன்றுங்கண்டான, எ-ம. எனனங்கைக்கு மயிரிலலை, முயற்கோடு மாமைமயிருங்கோழிமுலையும பணடுமிலலை, இக்கழுதைக்குங் கோடில்லை, எ-ம. இவை யும்மையின்றிவரின இரண்டன்றி வேறு கணணுள, எ-ம. மற்றோரங்கைக்கு மயிருள, எ-ம. முயற்கோடும ஆமைமயிரும கோழிமுலையும இன்றுள, எ-ம. மறறைக்கழுதைக்குக்கோடுள, எ-ம். வரும. பிறவுமனன. ஆயினும இத்துணைததென்று எணணப்பட்ட பொருளினபெயா வினைபபடாதவிரின் உம்மை கொடுத்தலுங் கொடாமையுமாம. (உ-ம.) இவையிரணடும் பசு, இவை மூன்றுங்கன்று, ஏ-ம். அறமிரணடு, குறற

மூன்று, எ-ம். மீளவும், எண்ணப்படு முருபின்றிச் செவ்வெண்ணுசப் பல வற்றைச் சொல்லின் ஈற்றினிடத்து உம்மைச்சொல்லிவருமாம். (உ-ம்.) அட்டு புலால் பாகு பானிதமு மூன்றுன், கடல்போலுங் கல்வியுவன், எ-ம். அட்டுபுலால் பாகுபானிதமு மூன்றுமெனப்படும். இவ்விடத்துச் செவ்வெண் ணும்மை யென்றதனை வடநூன்முதலியவற்றையு மூன்றுமெனப்படுமாயிற்று. பிறவுமன்ன.—நன்னூல்.—"செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௮)

136. எண்வகை யெட்டனுள் ளெசெவ்வெண் ணென்று
ஏனான்குந் தொகைபெறு மெனவொடு வும்மை
நான்குந் தொகாமை நடக்கவும் பெறுமே
யென்றென வொடுமூன்று மெனுமிடத் தனவுமாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிற்குரிய விடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். எண் ணின்வகை எட்டெனக் கொள்க. அவையே உருபில் செவ்வெண் ணும், ஏ, என்று, என, என்று, என, ஒடு, உம், என்றிவ்வேழுருபு பெற்ற வெண்ணுமாக எட்டெனப்படும். இவற்றுள் பெயர்க்கண் வருஞ் செவ் வெண்ணும், ஏகாரவெண்ணும், என்று வெண்ணும், எனவெண்ணும், ஆகி யநான்கும் ஈற்றின்கண்ணே தொகைபெற்று நடக்கும். (உ-ம்.) சாத் தன், கொற்றன், இருவருமவந்தார், எ-ம். சாத்தனே, கொற்றனே, தேவ னே, மூவருமவந்தார், எ-ம். நீயென்று, அவனென்று, இருவருமபோமின், எ-ம். நானென, நீயென, அவனென, மூவரும் வந்தனம, எ-ம். முறை யேநான்குந் தொகைபெற்றவாறு காண்க. என்று, என, ஒடு, உம, என் றிநான்கும் தொகைபெற்று நடக்கவும் தொகைபெறாது நடக்கவுமாம். (உ-ம்.) சாத்தனென்று, கொற்றனென்று, சொன்னவா வந்திலா, எ-ம். நிலனென, நீரெனவேண்டும, எ-ம். பரியொடு, கரியொடு, தேரொடுதானை பொழிந்தன, எ-ம். நிலனுநீருந்தீயும நல்ல, எ-ம். முறையேநான்குந்தொ கைபெறாது வந்தவாறுகாண்க. மீளவும், நிலனும நீரும இரண்டும் வேண் டும, எ-ம். பிறவுநதொகை பெற்றுவரவுமாம. அன்றியும என்று, என, ஒ டு, என்றிமமூன்றிடைச்சொல எண்ணின்கண் ஒவ்வொருமே நிற்பினும் எண் ணப்படும பொருள்கடோறும பிரிந்து செலலுமென்றுணர்க. (உ-ம்.) குறள்.—"வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சநினையுங்கால், தீயெச்சம்போ லத்தெறும்," எ-ம. "பகை பாவ மச்சமபழி யெனநான்கு, மிகவாவாயில் லிறப்பான் கண்," எ-ம. "பொருள் கருவி காலம வினையிட னைந்து, மிருடீர வெண்ணிச்செயல்." எ-ம. இவற்றை விரித்துரைக்கில் வினையென் று, பகையென்று, எ-ம. பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியெ ன, எ-ம். பொருளோடு, கருவியோடு, காலமோடு, வினையொடு, இட னொடு, எ-ம. முறையே மூன்று மேனை யிடத்தும் பிரிந்து சென்ற வாறு காண்க.—நன்னூல்.—"பெயர்ச் செவ்வெண்ணே யென்று வென்னென,

னென்றும் தொடர்மொழி முன்னதே யென்றனவோ, மக்கான் சென்று மஃதின்றியமையாமை யன்றென் றெனக் கொள்க. (ச)

137\. அத்தந்தி லன்றம்ம வாங்கரோ வாமால்
லிட்டிருங் குரைகா விருந்தினன் றோருஞ்
சின்றந் தானின் றிலபிற பிறக்கு
மன்மா மன்னோ மாதுயா மாதோ
போலும் போமெனப் பொதுவசை முப்பதே
யித்தை யத்தை யாழிக மதிமானோர்
மோமியா வாழிய முன்னிலை யசைபத்தே.

(இ-ள்.) பொதுவசையு முன்னிலையசையு மாமாறுணர்த்துதும். அத்து, அந்தில், அன்று, அம்ம, ஆங்கு, அரோ, ஆம், ஆல், இட்டு, இரும், குரை, கா, இருந்து, இனறு, ஓரும், சின, தம, தான, நின்று, தில, பிற, பிறக்கு, மன, மா, மன்னோ, மாது, யா, மதோ, போலும், போம, என முப்பது மூவிடத்தைமபாற் குரியவசைச் சொல்லெனப்படும். (உ-ம்.) நீலத்தியலபு, சேயிழையத்திற் கொழுநறகாணிய, அகடுகேன் றொழிகயதனறே, அமமவாழி தோழி, ஆங்கதிறனலலயாஙகழற, குயிலாலுமரோ, பணியுமாமெனறும்பெருமை, ஆரமொதுளதால, பிளந்திட்டான், காணடிகும், பலகுறைத்துனபம், இவளிவடகாணடிகா, எழுந்திருநதேன், சோதுமின்றே, அஞ்சுவதோருமறனே, எனறிசின, அவர்தம்பால, நீதான், துணையாய் நினறான், பெற்றுங்கறிகதிலலமமவிவ்வூரே, ஆயனையலலபிற, நசைபிறக்கொழிய, கூறியதோவாண்மன் உபனிறுபுறசையுணகமா, பூங்கொடிப்புகலுமனனோ, சிறைவிரிததாமொதோ, யா பனனிருவா மாணக்கரகததியறகு, வருநதினைபோலும, வாழ்தெனபோம, எனவரும. அனறியும் இததை, அததை, யாழ், இக, மதி மான, ஆர, மோ, மியா, வாழிய, எனப்பதது முனனிலை யொன்றற்குரிய வசைச சொலலெனப்படும். (உ-ம) நீயொன்றுபாடிதநதை, குறுமகளுளவிச செலவதநதை, செலவயாதியாழ், தண்டுறையூரகாணிக, செனமதிபெரும, மொழிமானபுலவ, அகததியனுர் வநதார, கணடதுமொழிமோ, செனமியா, வாழி வாழிய, என வருமூறை பறறிக்காணக. அனறியும, இரககப் பொருளையும இகழ்ச்சிப பொருளையும் அசசபபொருளையும அதிசயபபொருளையும தருகிற விடைச சொற்களுணடு. (உ-ம.) அமமருஙகிறகனனோ, பாரக்கான மாறறினகொலலோ, ஓஒவுழக்குந்துயர், ஐயோவெனசெய்வேன், எனவரும். அனனோ, கொல்லோ, ஓஒ, ஐயோ, இவையிரக்கம. ஏஎயிவளொருததிப பேடியோவென்றாா, சீசீயவன்கெட்டான், எனவரும. ஏஎ, சீசீ, இவையிகழ்ச்சி. கூகூ கொன்றனை, ஐயையோ திருடன வந்தான், எனவரும கூகூ, ஐயையோ, இவையசசம. ஆஅவிதனை யெபபடியறிந்தான், ஓஒ நனறாயச் சொனனான், அம்மம்மா வெப்படிப்பட்ட கூத்து, என வரும. ஆஅ, ஓஒ, அம

மம்மா, இவை யசைசயும். அன்றியு மித்தொடக்கத்தன பலவுளவாயினு மவற்றை நிகண்டு திவாகர முதலியவற்றின் கண்ணே காண்க.—தொல்காப்பியம்.—"அந்திலாங்க வசைநிலைக் கிளவியென, றாயிரண் டாகு மியற்கைத்தென்ப.—மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச் சொல்.—அம்ம கேட்பிக்கும்.—ஆங்க வுரையசை:—மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு, மாவயினாறு முன்னிலை யசைச்சொல்.—கொல்லே வையம்."—நன்னூல்.—"யா கா பிற பிறக்கரோ போமாதிகுஞ், சின்குரையோரும் போலு மிருந்திட், டன்றாந்தாந் தான்கின்று நின்றசை மொழி.—மன்னே யசை நிலை யொழியிசை யாக்கங் கழிவு மிகுதி நிலை பேறாகும்.—விழைவே கால மொழியிசை நிலவே." இவை மேற்கோள். எ-று. (அ)

நான்காமோத்து இடைச்சொல்லியல் —முற்றிற்று.

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.

Chapter V.—Attributives.

138. உரிச்சொல் லெனப்ப வுரியபற் குணச்சொல்
லாகிப் பெயர்வினை யணைந்து வருமே

(இ-ள்.) மேலே வகுத்துக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களு ளிவ்வோத்தின் கண்ணே யுரிச்சொல்லியல்பினை விளக்குதும். உரியெனப்படுவன பல்வகைக்குணங்களை யறிவிக்கும் பெயர்ச்சொற்களாம். இவ்வுரிச்சொல் குறிப்பும், பண்பும், இசையும், என மூவகைப்படும். குறிப்பாவன - மனத்தாற் குறித்தறியப்படுவன, பண்பாவன - விழியாலறியப்படுவன, இசையாவன - செவியா லறியப்படுவன, இவற்றுள்.—

குறிப்புச்சொற்கள் வருமாறு:—சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என்னுமாறு மிகுதி யென்னுங் குறிப்பை யுணர்த்து வனவாம். (உ-ம்.) தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன - சால், உறுவளி துரக்கும் - உறு, தவப்பல-தவ, நனிப்பயன்களை-நனி, துனிகூரெவ்வமொடு-கூர், கழிநலம்-கழி, எனவரும். பையுள், சிறுமை, இரண்டும் நோயையும்; இலம்பாடு, ஒற்கம், இரண்டும் வறுமையையும்; விறப்பு, உறப்பு, வெறுப்பு, மூன்றுஞ் செறிவினையையும்; கறுப்பு, சிவப்பு, இரண்டும் வெகுளியையும்; உணர்த்துவனவாம். படர், எ-து. நினைத்தல்-செல்லுதல்-நோவு-மூன்றையும், செழுமை, எ-து. வளம்-கொழுப்பு - இரண்டையும்; தா, எ-து. வலி-வருத்தம்-இரண்டையும்; உணர்த்து வனவாம்.—நன்னூல்.—'சாலவுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.'—தொல்காப்பியம்—"பையுளுஞ்சிறுமையு நோயின்பொருள.—இலம்பாடொற்கமாயிரண்டும் வறுமை.—விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.—கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.—படரே யுள்ளல் செலவு

மாகும்.—செழுமை வளனுங் கொழுப்புமாகும்.—தாவேவலியும் வருத் தமுமாகும்." இவைமேற்கோள்.

பண்புரிச்சொற்கள் வருமாறு:—கடி, எ-து. காவல் - கூர்மை - விரை- விளக்கம் - அச்சம - சிறப்பு - விரைவு - மிகுதி - புதுமை - ஆர்த்தல - வ ரைவு - மன்றல் - கரிப்பு, என்னும் பதின்மூன்று குணங்களை யுணர்த்துவ தாம. (உ-ம) கடிநகர் - காவல், கடிநுனைப்பகழி - கூர்மை, கடிமாலை - வா சனை, கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன - விளக்கம, கடியரமகளிர்க்கே கைவி ளககாகி - அச்சம், அம்புதுஞ்சுங்கடியரண் - சிறப்பு, எங்கணைகடிவிடுதும- விரைவு, கடியுணகடவுட் கிட்டசெழுங்குரல் - மிகுதி, கடிமுரசு - ஆர்த் தல, கடிதுககருமபினை கண்டகரமற்றி - வரைவு, கடிவினைமுடிகி - மன றல, கடிமிளகுதினற கலலாமநதி - கரிபபு, எனவரும. குரு, கேழ, இரண டிநிறதலைதயும், நொசிவு, நுழைவு, நுணஙகு, மூனறு நுணமையும, மழவு, குழவு, இரணடு மிளமையும, தடவு, கயவு, நளி, மூனறும பெருமையும, வாரதல, போகல, ஒழுகல, மூனறுநோவு நெடுமையும; உணாததுவன வாம. தடவு, எ-து கோணலும-பெருமையும, பொறபு, எ-து பொலிவும, சாயல, எ-து மெனமையும, உணாததுவனவாம.—தொலகாபபியம.—"கடி யெனகிளவி, வரைவே கூாமைகாபபேபுதுமை, விரைவே விளக்கமிகுதிச சிறபபே, யசசமுன்றேறறுமீரைநது, மெயபபடததோனறும பொருடடா குமமே.—குருவுஙகெழுவு நிறனுகுமமே.—நொசிவு நுழைவு நுணங்குநு ணமை.—மழவுஙகுழவு மிளமைபபொருள.—தடவுஙகயவுநளியும பெரு மை.—வாரதலபோக லொழுகனமூனறு, நோபுநெடுமையுஞ செயயும பொருள.—அவற்றுள, தடவெனகிளவி கோடடமுஞசெயயும, கயவென் கிளவிமெனமையுஞ செயயும, நளியென்கிளவி செறிவுமாகும.—பொறபே பொலிவு - சாயன மெனமை." இவை மேறகோள.

இசையுரிசசொறகள் வருமாறு:—முழக்கு-இரட்டு - ஒலி-கலி-இசை- துவை - பிளிறு - இரை - இரக்கு - அழுஙகல்-இயமபல - இமிழ - குளிறு- அதிர-குரை - கனை-சிலை - சுமமை-கௌவை - கமபலை - அரவம - ஆரபபு- எனறு மிருபததிரணடு மோசையெனறு மிசையை யுணாததுவனமாம. மாற்றம் - நுவறசி - செப்பு - உரை - கரை - நொடி - இசை-கூற்று-புகறல- மொழி-கிளவி-விளம்பு-அறை-பாட்டு-பகாசசி-இயமபல், எனனும பதினு றுஞ சொலலெனறு மிசையை யுணாததுவனவாம.—நனனூல.—"முழக கிரடடொலி கலியிசைதுவை பிளிறிரை, யிரககழுஙகியம பலிமிழகுளிற திருகுறை, கனைசிலைசுமமை கௌவைகமபலை, யரவமாரபபோ டினனன வோசை."—நிகணடு.—"மாறறமே மொழியே நுவறசியேகரை யெதி ரபபுக், கூற்றுரையனுவலே சொறகுயில் விளுககிளவிகாதை, யேறறிடுநொ டியியையுத தோடிசை பறைவாக்குப்பாணி, தோற்றமா நுவலிரண்டு மூவே ழுஞ சொலலினபேரே." இவை மேறகோள். எ-று. (க)

139. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவப் பிரக்க நாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க் குணந்
துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணித லுய்த்தலாதி
யுடலுயிர்த் தொழிற் குணம.

(இ-ள்.) உயிரின்குணமு முயிரின் றொழிற்குணமு மாமாறுணர்த்து துாம. அறிவு, அருள், ஆசை, அச்சம, மானம, நிறை, பொறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, மையல், நினைவு, வெறுப்பு, உவப்பு, இரக்கம, நாணம, வெகுளி, துணிவு, அழுக்காறு, அன்பு, எளிமை, எய்த்தல, துன்பம, இன்பம், இளமை, மூப்பு, இகல், வென்றி, பொச்சாப்பு, ஊக்கம, மறம, மதம, மறவி, என்கிற முப்பத்திரண்டு மிவைபோல்வனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிர்களின் குணங்களாம. துய்த்தல, துஞ்சல, தொழுதல், அணிதல, உய்த்தல, என்கிறவைந்து மிவைபோல்வனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய தொழிற்குணங்களாம இதனுணமுன்னேோ உடல் கொளுயிர்க குணமெ ன்று முடலுயிர்த்தொழிற் குணமென்றுஞ் சொன்னமையா லுடலிலாவுயிரு முளவெனக்கொள்க. உயிருள்ளபொருள்க ளோரறிவுமுதலாக வாறறிவீறாகும.—தொல்காப்பியம.—" ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே, யிரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே; நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே, யைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே, யாறறி வதுவே யவற்றொடு மனனே, நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே.—புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—நந்து முரளு மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—மாவு மாக்களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—மக்க டாமே யாறறி வுயிரே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. ஒருசார் விலங்கு முள வென்மனார் புலவர்." இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

140. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டுயிரல பொருட்குணம்.

(இ-ள்.) உயிரில்லாத பொருட்குண, மாமாறுணர்த்துதும். சதுரம், நீளம், வட்டம, முக்கோண முதலிய வடிவுகளும் ;- இருவகை வாசனைகளும; வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, கருமை, பசுமை, எனவைவகை வண்ணங்களும ; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு உவர்ப்பு, தித்திப்பு, கார்ப்பு,

என்றிவைகளும் வெண்மை, தண்மை, வெம்மை, வன்மை, மென்மை சீர்மை, இழுமெனல், சுருச்சுணர், எனவெட்டுறுகளும், உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணங்களாம். எ-று. (௩)

141. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
லீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) உயிருள்ளபொருட்கு முயிரில்லாப்பொருட்குந் தொழிற்குணமாமாறுணர்த்துதும். தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், இசைத்தல், ஈதல், இவ்வொன்பது மிவைபோல்வனபிறவும் உயிருள்ள பொருட்கு முயிரிலாப் பொருட்கு முரிய தொழிற்குணங்களாம். இவ்வகைக் குணங்க ளலங்கார வழியான் மாற்றவுமாமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) பொற்றிரளுஞ்ச மாடம், சிறக் துயின்றுவாழ் சிறந்தகாட்டே, உயிர்தோன்றிமறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத்தோன்றி மறைந்தது, என வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (௪)

142. இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா
லறுதொகை யெழுவழு வுருபுக ளெட்டே
தொகாநிலை யொன்பது தொகைநிலை யாறு
மூப்பொழு திருசொல லாகு பெயரே
பகுபத நுட்டு வினாவே வினையின்
மூவகை முற்று மிருவகை யெச்சமும்
வினைக்குறிப் பிடையுரி விதித்திவை முத்தமிழ்
மொழி யெனத் தெளிந்த முன்னோர்
வழியிவண் விளக்கிய வணசொற் றொகையே.

(இ-ள்.) இச்சொல்லதிகாரத்துள் விளங்கியவற்றை இங்ஙனந் தொகையாகத்தந்தவாறு காணக. (௫)

ஐந்தாவோத்து உரிச்சொல்லியல்.—முற்றிற்று.

அதிகாரம் ஒன்றிற்கு, ஒத்தைந்திற்கு, இயல்பதினொன்றிற்கு, ஆ சூ. 102. மேற்கோள், சூ.118. ஆ மொத்தம். சூ. 220.

அதிகாரம் இரண்டிற்கு, மேற்கோளோகூடிய ஆ மொத்தம் சூ. 341.

இரண்டாவது:—சொல்லதிகாரம்,—முற்றிற்று.

மூன்றாவது:

பொருளதிகாரம்.

PART III.—PORUL.

143. மெய்ப்பொருள் பகாப்பொருள் வேத முதற்பொரு
ளப்பொரு ளாகத்தனித் தறைகுவல பொருளே.

(இ-ள்.) பொருளிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரையினு மக்நூற்குப்பாயிரமுரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். என்னை, 'ஆயிரமுகத்தான கன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' என்றாராகலின், இஃது சிறப்புப்பாயிரம். இந்நூலிலக்கண முரைக்கில் நூனுதலியதுரைத்தலும், நூலுளதிகார நுதலியதுரைத்தலும், அதிகாரத்துளோத்து நுதலியதுரைத்தலும், ஒத்திலடைசூத்திர நுதலியதுரைத்தலும், என நால்வகையானுரைத்தல் வேண்டும். அவற்றுணூனுதலிய துரைத்தலாவது—நூலாமாறும் நூலென்ற சொற்குப் பொருளாமாறுமுரைத்தல். அவற்று ணூலாமாறுரைக்குங்கால நூன்மூன்றுவகைப்படும். அவை முதனூல், வழிநூல், சார்புநூலெனரும். என்னை, 'முதல்வழி சார்பென நூன் மூன்றாகும்.' என்றாராகலின், அவற்றுண் முதனூலாவது—வரம்பிலறிவன் பயந்ததாகும். என்னை, "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின், முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்." என்றார் தொல்காப்பியனார். வழிநூலாவது—முதனூற்பார மரபு பின்னரும் வேண்டும் விகற்பங்காட்டி வழுவாமற் கூறுவது. என்னை, "முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப், பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி, யழியா மரபினது வழிநூலாகும்." என்றாராகலின், சார்புநூலாவது—அவ்விருவர் நூலின் முடிந்த பொருளை யொருசார் போகக் கியொருங் கொப்புப்படவைப்பது என்னை, 'இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித், திரிபுவே றுடையது புடைநூலாகும்.' என்றாராகலின், நூலென்ற சொற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், தந்திரமென்னும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ்வழக்கெனக்கொள்க. நூனுதலியதுரைத்தலாவது—இந்நூலின்ன கருதிற்றென்றுரைத்தல். அது தமிழுநுதலிற்றென்றல். தமிழ்நூன் மூன்றுவகைப்படும். அவை இயனூலும், இசைநூலும், நாடகநூலுமா மெனக்கொள்க. அதிகார நுதலியதுரைத்தலாவது:—இவ்வதிகார மின்னது கருதிற்றென்றல். இவ்வதிகார மென்னு தலிற்றோவெனின், பொருளிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரத்துள விளங்கியவோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பதிகமென்னும்பெயர்த்து. இத் தலைசூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், கடவுள்வணக்கமு மதிகாரமு நுதலிற்று. இதனுரையாவது—"பொழிப்பெனப் பலவகைப் பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதுவே." என்றாராகலின் வருமாறு.

இப்பூவுலகமாவைபட்டடா தெய்வமென்றும், தவிராமெய்ப் பொருளாகவும், கலப்புமின்றி பிரிப்புமின்றி நவ்வெவரெனொன்றென வியலுபாகக்கொண்டு பகாப் பொருளாகவும், வேதநூலுக்குத முதல்வனாகவும், வேதநூலாலடை யப்படு முறைபொருளே யாவுங் கிற்கும் பொருளாகிய மெய்யுங் கடவு ளை மனவணியாகவேத்திய பொருளிலக்கணத்தைக் கூறுதும். ஆகையில் இவ்வதிகாரம் வழுவொன்றின்றி முடிப்பது வேண்டி யீண்டுந் தெய்வ வணக்கமுரைத்த முறையைக்காண்க. எ-று (க)

144. பொருணூ லென்பது புகல்பொரு ளுதவிய
வுரிப்பயன படுத்துமா றுணர்த்து நூலே.

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரம் பொருணூலினிலக்கணத்தை யுணர்த்துவதா லையி னிச்சூத்திரத்தினகண்ணே பொருணூலாவதிஃதெனக காட்டுதும். இங்ஙனம்பொருளெனப் படுவதுதான விரிததுரைபப்ரெனுதத பொருளே பயன்படக்கூறுமபடியைக்காட்டு நூலேயென்க்கணனோர்க. ஆலகையாற புலவரானுரைக்கத தருமபொருளாவன:—அறம, பொருள், இனபம், வீடு, என நானகு, இவற்றுட் பொருணூறறந்த செந்தமிழுணாநதோா மற்றை யாவுமொழிய அகப்பொருளெனச சிறறினபமொன்றையும புறப்பொரு ளெனப படைசசேவகமொனறையும விரிததுரைததனா. அங்ஙனம பொது ப்படாதுரைததநூல சிறுபானமையாகையின இங்ஙனம அறமுதனனகிற கேறபபொது நூலாகவிவவதிகார முடியுமெனவே கொளக. (உ)

145. வழக்குத தேறறந் தோற்ற மெனவிம்
மூவகைப படுமா மொழியும பொருளே.

(இ-ள்.) பொருட்கூறுபாடா மாறுணாததுதும். கற்றோா பிறர்பயனப பட விரிததுரைக்கததகும் பொருளெல்லாம வழககும, தேறறமும, தோ றறமும, என விமமூன்று வகையு ளடங்கும. இவையே ஒழுக்கம, வழக்கு, தணடம, எ-ம. கூறுவா. வடநூலார் ஆசாரம, விவகாரம, பிராயசசிததம, எ ம. கூறுவா. எ-று. (ங)

146. நீதி வழங்கலு நிலைபெறத் துணிதலுந்
தீதென நன்றெனத் தெளிதலு மிவைவழக்
காதி மூபபொருட காகும பயனே.

(இ-ள்.) கூறிய மூவகைப் பொருட்குப் பயனே யுணாததுதும். அவற் றுள வழக்குப்பயனாவது:—முனை யாதொருவன செய்தலை நீதிநூவிற கே ளாதன வென்பதாயினு மேற்பன வென்பதாயினும் வழககுமுறையிற காட டியதனுன் குற்றக தோற்றலுங் குற்றங்காத்தலுமென விருவகைவழக கெ னறவாறு. அங்ஙனம் அஞ்சியோடினுரைத் தொடாநதயிா செகுத்தலின

மென்று குற்றந்தோற்றலும், தன்னைக் காப்பதுவேண்டி யெதிர்த்த பகைவனாக கொல்வது வீரமென்று குற்றங்காத்தலு, மென்றிருவகைவழக் கெனப்படும். தேற்றப் பயனுவது:—குறித்ததொழிலைச் செய்யத்தகுவதோ தகாததோவென வையந்தோன்றி யிரண்டி லொன்றைத் தானறிந்தது வே தகுவதெனப்பதாயினும் தகாதெனப்பதாயினும் விரிவாகக்காட்டி யையந்தீர்த்தை யனுகவு மகற்றவு முன்னர்த்தேறுந்த் தேற்பக்கூறலென் றிருவகைத் தேற்ற மென்றவாறு. அங்ஙனம் மேன்மையோர்க்கும் பணிதற்குமோ தகாதோவென வையந் தோன்றித் தகுமெனப் பலவற்றைக்கொண்டு காட்டிப் பணிவதற் கினவருந்துணியத் தேற்றலும், தேடியபொருளை நம்பதற்குமோ தகாதோவென வையந்தோன்றித் தகாதென விரித்துக் காட்டியவற்றை நம்பாததற்குத்தேற்றலும் இருவகைத் தேற்ற மெனப்படும். தோற்றப் பயனுவது—எடுத்தபொருட் குணந்தோற்ற விளக்கி நல்லவை புகழ்தலு மல்லவை யிகழ்தலுமென இருவகைப்படுந் தோற்றமென்றவாறு. அங்ஙனமிகப்பொருட் செல்வன் பிறர்க்கீயந்தில்லானாகிய மற்றிரந்தீகை வழங்கினு னென்றிவன்கொடையி னருமை தோன்ற விளக்கிப்புகழ்தலும், தனருயப் பசி கண்டாற்று துண்டா னென்றிவன் கொடுமை தோன்றவிளக்கி யிகழ்தலும், என விவை யிருவகைத் தோற்ற மெனப்படும். ஆகையில் நீதிதன முறைவழுங்கல வழக்கின் கருத்தும், ஐயந்தீரத் தொன்றிற்றுணிதற் றேற்றக்கருத்தும், தீயவு நல்லவும் விளக்கற்றோற்றக்கருத்து மாமெனக்கொள்க. இம்மூவகைப்பொரு டணித்தனி வழங்கு மாயினுஞ் சிலவழி யிரண்டுங் கூடிவருமெனக் கொள்க. அங்ஙன மேலே சொல்லப்பட்டபடி இரந்தீயந்த வள்ளலருங் கொடை தோற்றிப் புகழுங் காலை, வாயாதிதற் கேளையவருந் துணியும்படியே தேற்றுத லுணர்ந்துபேசி விதுவே தோற்றமுந் தேற்றமு மொருப்பட வழங்குமா றெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. சொன்னவிம் மூவகைப் பொருளும் இயற்றமிழானும் இசைத்தமிழானும் வேறுபாடின்றி வழங்கும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொது விதியாக வதற்கதன் குறிப்பின் றகவதாயபயனை யுடையும் வழியைக்காட்டல் இவ்வதிகார நூற்ரும் பயனெனக் கொள்க. எ-று. (௪)

முதலாமோத்து:—பதிகம்.

1. Ascription.

147 பதிகங் காரணம் பாவு தொகைதுணி
வைத்து மெலாம்பொருட் காம்பொது வழியே

(இ-ள்) சொற்பொருள் பயன்படப் பொதுவழியா யாறுணர்த்துதும். சொன்ன மூவகைப் பொருளுஞ் சுருதியபயனையுடைய சொல்லத் தகும் பொதுவழி யாதோவெனில் பதிகமும், காரணமும், பாவும், தொ

கையும், துணிவும், என விவ்வைந்தும் பொது வழியாகும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். (க)

148. தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செப்புவ தாகுஞ் சிறப்புப் பாயிரம்.

(இ-ள்.) சிறுத்த முறையானே பதிகமா மாறுணர்த்துதும். பதிகம், பாயிரம், நூன்முகம், முகவுரை, புறவுரை, புனைந்துரை, அணிந்துரை, தந்துரை, இலையொரு பொருட்கிளவி, வழக்குமுதன் மூன்றன் முகத்துப் பதிகமே நூன்முகமாக உரைத்தல் வேண்டுமே.—நன்னூல்.—'ஆயிர முகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' எ-து. மேற்கோள். பலவகைப் பாயிரத்துள்ளே ஈண்டுச் சிறப்புப்பாயிரம் வேண்டுவதெனக் கண்டுணர்க. சிறப்புப்பாயிரம் எத்தன்மைத்தோவெனில், தெய்வவணக்கமாகித் தான் விரித்துரைப்பா னெடுத்த பொருளைத் தொகைப்படக்காட்டல். இவற்றுட்டான மொழியானும் பொருளானும் வழுவின்றி யுரைப்பவு மறைவறவா மனவெறுப்பின்றிக் கொள்ளவும் எவர்க்கும் வழுவாப் பயனுண்டாகவுங் கடவுளுதவியே வேண்டினமையாற் றெய்வவணக்கம் வேண்டுவதெனப் பட்டது. பலபொருட் டொடராகத் தருங்கா லிவ்வணக்க மாதியில வேண்டுவதன்றி யொவ்வொருவகைப் பொருண்முகத்து வேண்டாதெனக் கண்டுணர்க. எ-று. (உ)

149. பாயிரத் துப்பொருள் பகரிற் கேட்பார்க்
கிணக்க மாசை யிலையவும் பொருட்டெளி
வுரிமை தோன்றவு முறைப்பது நெறியே.

(இ-ள்.) பதிகத்துட் பொருட்டொகைப்படவுரைக்கு மாறுணர்த்துதும். பதிகத்துள் தொகைப்படப் பொருளை யுரைத்துக்காட்டுந் தன்மையாற் கேட்பதற் கிணக்கமு மாசையு மற்றையவரிடத் துண்டாகவும், தன் பொருட்டெளிவொடு தோன்றவும், பதிகவுரிமை வழுவாதொழுகவு, முறைப்பது முறையெனக் கொள்க. இவற்றுட் கேட்போரிடத்தி லிணக்கமாவ தற்கவையடக்கமாகும். கேட்பதற்காசை யாவதற்கெடுத்த பொருளின் மாட்சியு மருமையும் பயனுங்காட்டுவ தாகும். தெளிவுண்டாவதற் கேற்ற பொருளொன்றுகச் சுருங்கச் சொல்லிப் பின்னதனுறுப்பென வதனை யிரண்டுமூன்று பிரிவாகப்பிரிப்பவு மூன்று பிரிவுமிக்கது சிறப்புமன்று. மீண்டப் பிரிவிலொன்றாயினு முன்றொகையாகச் சொன்ன பொருளி லடங்கா. பிரிதாய் நிற்றலுமவழுவே. அங்ஙனம் இந்நாட்டரசன் கைக்கிளையில லையென்பது தொகையாயுரைத்த புகழின்றோற்றப் பொருளாம். இனிப் பிரிவாக வவனைகை பொன்மழைவழங்க லின்மையொழித்தலும் வின்மழை வழங்க லெம்பகை யொழித்தலுமா மென்பது தொகைப்பொரு ளிரண்டா யப்பிரித்தவாறு. இவ்வாறன்றி யவனே சொன்மழைவழங்க வறியாமை

யொமியமென்னுமிவ் வணிக்கேதுவையும் புணர்ப்பவெடுத்த பொருளிலடங்கா மையால் வழுவென்னக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அன்றியும், பதிகத்துரிமை வேண்டும். இஃதுபொருட்குரிமையும் அளவிற்குரிமையும் எனவிருவகைப படும். இவற்றுட் பொருட்குரிமையாவது:—தான்விரித்துரைக்க வெடுத்த பொருட்கன்றியே மற்றொரு பொருட்கேலாதாம்படி சிறப்பினை யுடைய பதிகங்கூற லதன்பொருட்குரிமை யெனப்படும். இதனைபபற்றி முன் னோர் பதிகமே நான்முக மென்றார். எனனையோவெனில, அணியுடை முதலிய பலர்க்குப பொதுமையவாகச் செய்யினும் இருவாக் கேறகும பொதுமுகச சாயறகாண்ப தரிது. அளவிறகுரிமையாவது —எலியுடறகி யானைத தலையும் யானையுடற கெலித்தலையு மேலாதனபோற பொருளை விரிததவளவிற கதனமுகமாகிய பதிகவளவுந் தருவதாத லளவிறகுரிமை யெனப்படும். ஆயினுமப பதிகவுறுபபின மிக்க நெடுமையிற குறுமை நன றெனக கொளக. இதறகெலா முதாரணமாமபடி திருவளளுவநாயனா பயனென் றெடுத்தத தேற்றப் பொருளவகைக் கியறறமிழாய் விரிதது ரைப்பப்பதிகமாவது வேதநூனமுத லெவ்வகைநூலுங் கல்லாதுணரவுஞ் சொலலாதுணர்ததவும வல்லவராகி, மெயஞ்ஞானத் திருக்கடலாகியவொ ருமெயக்கடவு டனறிருவடிமலரோ தலைக்கணி யெனக் கொணடேததி, யிரு ளிராவிடதது விளஙகிய வொருமீன போலவும பாலைசசுரத்தரி தலாந்த பதுமமபோலவு மெயயாஞசுருதி விளக்காதிருளே மொயத்த காடடின் கண்ணுங் கடவு ளேறறிய ஞானததிருவிளக கெறிப்பத் தெளிந் துணாந் தெஙகுமொரு விளககென நினறுயாந்த திருவள்ளுவருரைத்த பலலற ரென்றை நானறெரிந்துரைப்பத துணிநதேன. அந்நாயனா தந்த பயனெ னும பெருங்கடலாழததின் மூழகி யாங்குடையரு மணியொருங கெடுத தொரு சிறு செபபினடைததாற போலத திருவளளுவாது பயனெலாம் விரிததுப் பகருமபடி நானவல்ல னலவேனாகையி னககடறறுறை சோந் தொருமணி யெடுததுக் காட்டலுனாநதேன. அவா சொன்ன குறளி னொனறே யிஙஙன நான் விரிததுரைபபத துணிநதேன. அஃதாவது:—"ம னத்துக்கண் மாசிலனாத லனைததற னாகுல நீரபிற" எ-து இலலறந துற வறமெனறிவ் விரண்டனுளளு மடஙகி நிறகு மெலலா வறஙகளு மனத தின் றூயுமையாற பெறும பெருமையே தருமமெனவும, மனததினுண மாசுகொணடவன் செயயுநதவமுநதானமு மறறையாவு மறததினரவமாவ தனறி யறததின்பயனுள வலலவெனவு, மக்குறளிருபய னிலையென வி ரித்துக காட்டுதும். விரிப்பவே மெய்யும் பொய்யும விளககி யுட்பயன்றரு மெய்யறத்தின றன்மையே வெளியா யிஃதொன்றுணாந்து நாமதற்கொப்ப நடக்தாலிது வீடெயதும் வழியெனக் காணபபடும. பெரும்பொருளோர்ந்து பொய்மமணி கொள்வது கேடென்றாயினும் பொருளைநோககு மூடலை வா ட்டியு முயினா வருத்தியு மேறகிவீட்டிற செலலாச சில பொய்யறங்களை யீட்டுவதிலுங் கேடாமனறே. இதனை விலகித் தன்னுயிராக்கங் காபபது

வேண்டியிக்குறட்பயுஞாயிவத்தன்றேயென்விப்பதிகத்துஙிய தெய்வவண கமுஞ்சொல்லக்குறித்தபொருளைத் தோவையாயுரைத்தலுந் தெளிவாயிருந் பிரிவாக வகுத்தலுங் கேட்பத்தமின்னைக்கோவைத்த கிளவியுட்கிளமு மாவையர் வதற் கப்பொருண்மாட்சியு மருண்மையும் பயனு மொன்றுயே வந்தவாறுகாணக. இசைததமிழ்ப் பதிகத் ததாரணமாகக் கம்பருணர்த்த பதிகமுப்பாயிரப்பாயிர த்தைக்காண்க. ஆற்றுன் முதற்பாத் தெய்வவணக்கமும், பின்னிருபாவுஞ் செய்பொருளுரைத்தலும், பின்னுற்பாவிலே டவையடக்கமு, மற்றவை தன்கதை மாட்சியு மருண்மையும் பயனும் வந்தவாறிக. எ-று. (௩)

இரண்டாவது—காரணம்.

2. Cause

150. காரண வழியெனக் காட்டுவைப் பொருட்குரி
யகத்திணை புறத்திணை யாமிரு வகைத்தே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே காரணவழியா மாறுணர்த்துதும். கண் டுகாரண மென்னுஞ் சொலலானுணர்ப் பாலெனடுதத பொருளைக்காட்டற்கு தவு நியாயங்களே வருவன வெனவு மந்நியாயங்கடோன் று மிடமே திணை யெனவுங்கொளக. இவையே யகததிணை யென்றும் புறத்திணை யென்றும இருவகைபபடுமெ. இவற்றையினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (௧)

151. அகத்திணை யியலபே யறைபடுமெ வகையே
பொதுச்சிறப பவமை புறநிலை யெதிர்நிலை
கருவி காரியங காரக முன்னவை
பினனவை யெனவாம பிரிவீ ராறே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். அவை யே யியல்புமுதலாகபபின்னவையீருகப் பனனிரண்டெனப்படுமெ.எ-று.(௨)

152. அவற்றுள்,
இயல்புரைத் தொப்ப வியம்புத வியலபே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யியல்பெனு முதலகத்திணையாமாறுணர்த்துதும. ஆகையிலவ்வவ் வியல்பினைக்கொண்டு பொருளைக்காட்ட வியல் பகததிணை யெனப்படுமெ. அங்ஙன நல்லறிவிலலா ரீனறொன்றுகாட்ட வுண வுமுடையு மைம்புலநுகர்ச்சியு மற்றவுயிர்க்கும பொதுமையவாகி நல்லறி வொன்றே மாந்தரியல்பின் சிறப்பென்றமையா லறிவில்லாதார மககளென ப்படா விலங்கேயெ டனையரெனப் படுவரென்ப தியல்பெனு மகத்திணையா கும்,—சிந்தாமணி.—"பெணணெனப்படுவ கேண்மோ பீடில பிறப்பு நோக் கா, வுணணிறை யுடைய வலல வொராயிர மனதத வாகு, மெண்ணிப பதங்

கை யிட்டா லிந்திரன் மகனு மாமே, வென்னெனைக் குன்றெறி யுற்ற போன்மெலிந்து யினிற்கு மன்றே." என்றுசாகையின் மாதரியல பினைக் காட்டியாதனை நம்புலவா தென்பது காட்டினதாயிற்று. எ-று. (௩)

153. தொகைவிரித் துரைத்தல் சொற்பொருள் வகையே.

(இ-ள்.) வகையகத்திணையா மாறுணர்த்துதலும். தொகையா யுரைத்த பொருளை வகையுறுத்தியம்புதல் வகையகத்திணையாம். (உ-ம்.) வந்திளவேனி லுலாவிய வனமெலா மகிழ்ந்ததென்ற தொகைப் பொருளா யுரைத்ததை வகையுறத் துரைப்பம. "விரைவாய் நாகம விருப்புறி நகைப்பன, முகைவாய்த்த தாழை முறுவிக் கமழ்வன, நறைவாயப் பனமலா நயனம விழிப்பன, மதுவாய் வண்டின மகிழ்ந்தியா ழொலிப்பன, தீங்குரற குயிலினஞ் சென்றுபா விசைப்பன, வேனிற் புறவை யினப்பறை துவைப்பன, வெறிவாய விரியிளை வேனில், செறிவாய் வனத்துட செருக்கி யுலாவவே." எ-து. வகையகத் திணையாம. அங்ஙனம் வனத்திற் கிராமா போகையி லயோத்திமாநக ரெல்லாம் வருந்தின தென்பது வகையுறத் துரைப்ப யனிதா புலமபதுரைத்ததினை பின்னர்க்கமபா சொன்னதாவது —"கொடியடங்கின மனைக்குன்றங் கோமுர, இடியடங்கின முழுகிழந்த பல்லியம, படியடங்கலு கிமிர்புசங்கண் மாரியாற, பொடியடங்கின மதிறபுறத்து வீதியே அட்டிலு மிழந்தனபுகை யகிறபுகை, கட்டிலு மிழந்தனநிறைந்த பாலகினி, வட்டிலு மிழந்தன மகளிர் கானமலித, தொட்டிலு மிழந்தன மகவுஞ் சோரவே. ஒளிதுறந்தன முகமுயிர் துறந்தெனத, துளிதுறந்தன முகிறெருகையுந் துயரீர்த், களிதுறந்தன பரிதான யானையுங், களிதுறந்தன மலாக் கள்ளுண வண்டினே." பலவுமிராமாயண நகர்நீங்குபடலத்து இருநூற்றிரண்டாம்பாவே தொடங்கிக்காண்க. எ-று. (௪)

154. பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே
சிறப்பென வொன்றி னடங்கும் பலவே.

(இ-ள்) பொது வகத்திணையுஞ் சிறப்பகத்திணையு மாமாறுணர்த்துதும். ஆகையிற்றனக் குறுபபெனப பலவற்றை யடக்கிச் சொல்வது பொதுவெனவு மொன்றினடங்கின பலவற்றுட டனித்தனி யொவ்வொன்று சிறப்பெனவுங்கொள்க. இவவா றருட்டைய தானம் பொறை தவ மூக்கமுத லியவெல்லாம்பொதுப்படவறமே யாகையிலறம பொதுவெனவுமற்றவைத தனித்தனிச சிறப்பெனவுமபடும். பிறவுமன்ன. ஆகையிற் றயையைப்புகழப் பொதுப்பட வறத்தின் மாட்சியைக் காட்டிப் புகழ்வது பொதுவகத்திணையாம். கலவிபுகழ்ந்துழி திருவள்ளுவா முதலியகற்றோர் மாட்சியைப் புகழ்வது சிறப்பகத்திணையாம். பிறவுமன்ன. (உ-ம்.)—சிந்தாமணி.—"தேவரோ தாமுமாகித தேவராற றெழுதகப் புட்டு, மேவல்செய் திறைஞ்சிக் கேட்டு மணிதமா பணிகள் செயது, கோவது பெரிதுந் துனப நோயினுட் பிறத

தறுன்பம்,யாவதுந் துன்பமன்று யாக்கை கொண்டவர்கட் கென்றான்.”இதனுளாதிக கடவுளன்றி மற்றைத் தேவர்பிகேதுன்பங்களைச் சொன்னபினத்தேவரு முடலுடையாரெனி யவையுந் துன்பங்காட்டப் பொதுப்பட்டவுடலைக் கொண்டயாவாக்கு மெல்லாந் துன்புந்தானே யென்றுமுடித்தாளுகையிற் பொதுவகத்திணை யாயிற்று. மீளவுங் காம மயக்கத்தைக் காட்டப் பொதுப்படக் காதன்மிகுதியாவரு மதிமயக்கங்காட்டி. காதன் மிக்குழி கறறனவுங் கைகொடாவாதல் கண்ணகத் தஞ்சனமபோலுமால், எனபது சிநதாமணி. இதுவும் பொது வகதத்திணையாம், எ-று. (௫)

155. உவமை யெனபபிறி தொப்ப வுரைத்தலே.

(இ-ள்.) உவமையகதத்திணையா மாறுணாத்துதும். தானேயுணாப்பானெடுதத பொருளை விளககவு மறறவ ரவறறை யொப்பித்துக கொளளவும் பிறிதொன்றனை யெடுததிரணடிற் கொபபுமை காட்டித தனபொருடோன்ற விளககியுரைப்ப துவமையகதத்திணை யெனப்படு மாகையில் விளக்குவமையெனறு மொபபிததுககாட்டுவமையெனறு மிவை யிருவகைபபடும். இவறறு ளததாட்சியு மடங்குமெனறுணாக. (உ-ம்.) குறள்.—“சலத்தாற் பொருளசெயதே மாத்தல பசுமட், கலததுணீா பெயதிரீஇயற்று” எ-து. விளககுவமை. “வாளோடென வனகண்ணை ரலலாாககு நூலோடெனு னுண்ணவை யஞ்சுபவாக்கு.” எ-து. ஒப்பிததுக்காட்டுவமை.—சிநதாமணி.—காமததாற கேடுவருமெனச சச்சநதற்கு மந்திரி காட்டிச் சொனனதாவது:—“காமமே கனறி நிறை கழுதை கண்டரு ளினுனே, வாமனுா சென்று கூடி வருந்தினீ ரொன்னும் வையத், தீமனுசோ மாலை போல விழிததிடப் பட்ட தனறே, நாமவேற் றடக்கை வேநதே நாமிது தெரியி னென்றான.” அனறியுங் கணவனை யிழநததற் குளளந தேற வுலகினிலைதத செல்வமிலலையென் றததாடசியாகவும பொதுப பொருளாகவும காட்டினபடியாவது —சிந்தாமணி.—“மன்னுநீா மொக்கு ளொககு மானிட ரிளமை யினப, மினனிடுது திறக்குஞ செல்வம வெயிலுறு பனியி னீங்கு, மினனிசை யிரங்கு நலயாழினியினு மினிய சொலலா, யனன தாலவினை யிருகக மழுங்குப தென்னை யென்றாள”இதனுட்பொருடகுப் பொருளவிளக்குவமைகொணடு தன்பொருளததாட்சியா லொபபித்த வுவமையுரைததவாறு காண்க. சணடினி யணி யதிகாரததுவமையு முவமைவிகறபங்களும் விரிததுரைப்பாம. எ-று. (௬)

156. புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென மூன்றே.

(இ-து.) புறநிலை யகத்திணையா மாறுணர்த்துதும. தான் குறிததவறறிற புறத்து மற்றொரு பொருளை யெடுததுக் காட்டிக குறித்த தன பொருளை விளககுதல்,புறநிலையகத் திணையெனப்படும். இதுவே யொப்பு மிழிவு மாககமுமென மூவகைத்தெனக் கொள்க. இவறறுட் புறததெடுதத பொருடகுத தன் பொருளொததெனி லொபபு, குறைநததெனி லிழிவு, மிககதெனி

லாக்கமெனப்படும் (உ-ம்.) "பிறர் கடுஞ்சொலின்று னின்னாள் பொறுத்தது கண்டு நீயும் பொறுமையோ." எனபதொப்புப புறநிலை. 'அடிப்பாரை பொறுத்த னை யொருசொல்லா விடிப்பாரை பொறாகொலலோ.' என்பதிழிவுபுறநிலை 'நக்களவா நயன்கொண்ட நாட்டேநலநாடியபின், மக்களவர் மேனலங் கொள்வர்னுலக நாடாமோ.' என்பதாக்கப் புறநிலை. பிறவுமன்ன. எ-று. (எ)

157. குறித்ததை காட்ட மறுத்ததை காட்டி
யெதிரில விளக்க லெதிர்நிலை யெனப.

(இ-ள்.) எதிர்நிலை யகத்திணையா மாறுணர்த்துதும. ஒன்றனை விளக்க வதனை மறுத்த தெதிரொ நிற்கும பொருளைககாட்ட லெதிர்நிலை யகத்திணை யெனப்படும. அங்ஙன நல்லோரது மேன்மை தோன்றத் தீயோரதினத தைக காட்டலுங கல்லாமையால வருமிகழ்ச்சி தோன்றக் கல்விப பயக கும புகழ்ச்சிகாட்டலு மெதிர்நிலை யகத்திணையாம (உ-ம்.) தேமபாவணி "கானசுரககு மிளமுலலைநட்டுப பொன்னுற் கடைகோலி, வானசுரககும பனிமாலைய பந்தா முத்த மணறபாயததித, தேனசுரககு நீருட்டி வளாதத பூங்காத தியநதறவோ, மீனசுரககு மிராவொளித்துப போதிர நமமைவி ட்டெனபாா." இதனு ளொட்டென்னு மலங்கார வகையாற் சூசைமாமு னி யிந்தது நாட்டி னீங்கலினவந்த கேடுதோன்ற வனனுஞ்ஞங கிருந்துண ாததியததனால வந்த நன்மை காட்டியவாறு காணக —இருமொழிமாலை — "காமுகத்து முல்லை கதிர முகத்துத தாமரையே, சீமுகத்துஞ சிந்தாப பொறையினிதே—போமுகத்து, விலலெதிரோ தோலவையினு மிககினனு மெலலியலாா, சொலலெதிரோ தோலாநிலை.' இதனின மகளிரோ டெதிரந திகலி நின்று ரிகழ்ச்சி தோன்றப போமுகத்து நிலலா தோடின சேவகனி கழ்ச்சி காட்டப்பட்டது எ-று (அ)

158. காரண நானகுங காரிய நானகும
விரித்துத தனபொருள விளக்க லுரித்தே.

(இ-ள்.) கருவியகத்திணையுங காரியவகத்திணையுமாமாறுணர்த்துதும் கருவியெனினுங காரணமெனினு மொக்கு மாகையி னொன்றற்குள்ள கார ணத்தைககொண்டாயினு மதனாலாகுங காரியத்தைக கொண்டாயினு மத னைவிளக்கிக்கூறல கருவியகத்திணையுங காரியவகத்திணையுமாமெனககொ ளக. இவற்று ளாக்கினொன்னுங்கருததாக காரணமு முதற்காரணமுந துணைககாரணமுங குறிப்புககாரணமுமாகக காரணவகை நானகெனப அங்ஙனங் கடவுளுரைத்த நூலிஃதாகையிற பொய்யும் பிழையுமிலலதே எனபது ஆக்கினொனனுங காரணவகத்திணை, மண்ணாலாய வுடலிஃதா கையி னிறப்பதரிதே - இது முதற்காரண வகத்திணை, ஐம்பொறி யுணர்த துந் தன்மை யறிவிலோர் நமபா ரொன்றுமே - இது துணைக்காரண வகத்தி ணை, பேருலகாள யானபிறந்ததரியபின, பாருலகிழி நலமபறறிநககவோ -

இது குறிப்புக்காரண வகத்திணை, இந்நாலவகைக் காரணங்களால் வருங் காரியங்களைக் கொண்டிவ்வாறு தத்தங் காரணப் பொருட்களை விளக்கியுரைப்பது காரியவகத்திணையாம்.—குறள்.—"நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாநோய் செய்யார், நோயின்மை வேண்டு பவர்." பிறர்க்கு நோய் செய்தற் காரணமாகத் தனக்கு நோய் காரியமாக விளையு மென்றமையாற் பிறர்க்கு நோய் செய்வ தின்னாதெனக் காட்டின காரியவகத்திணை யாயிற்று பிறவுமன்ன எ-று. (௯)

159. காரக மெனப் கருத்தா கருமங்
கருவி கருத்திடங் காலந் திறனேழே.

(இ-ள்) காரகவகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். ஒன்றனைச் செய்தலிற் கூடியப்பலவும் பொதுப்பெயராகக் காரகமெனப்படும். அவையே செய்பவனுஞ் செய்தொழிலு மதற்குதவு மிருவகைக் கருவிகளு மதனாற்கருதிய பயனு மதனைமுடித்தவிடமுங் காலமும் படியுமெனக் காரக மெழுவகைப் படும். ஆகையிலொன்றனைவிளக்க விவற்றைவிரித்துக் காட்டல் காரகவகத்திணையா மெனக்கொள்க. இவற்றுளெல்லா நடப்பினுஞ் சிலவொழித்துச் சில நடப்பினுமாம். (உ-ம்.) தேம்பாவணி.—"தண்டவத் தனைய பைம்பூந் தருத்திர ணிழற்றிக் கவவு, மண்டபத் தொருநாள் வைகி மதுநலம் பொழிவாய்க் கஞ்சம்,விண்டவத் தொழியு மாந்தர் வீடுறச் செப்பங் காட்டி,யொண்டவத் திறைவன் சூசை யுணாவிரி தமிழிற் சொன்னான்." இதிலே யொண்டவத்திறைவன் சூசையென்பது கருத்தா, செப்பங்காட்டிச் சொன்னா னென்பது கருமம்; மதுநலம் பொழிவாய்க் கஞ்சமவிண்டென்பது கருவி; அவத்தொழியு மாந்தர் வீடுறவென்பது கருத்து, தண்டவ மண்டபத் தென்பதிடம், ஒரு நாளென்பது காலம், உணாவிரி தமிழி லென்பது திறன், என வேழும் வந்தவாறு காண்க. ஈண்டுச் சுருங்கச் சொன்னதை விரித்துரைப்பவு மியல்பே எ-று. (௧௦)

160. முன்னவை பின்னவை முன்பின் னடந்தன
பண்ணித் தன்பொருள் பயன்படப் பகர்தலே.

(இ-ள்.) முன்னவையகத்திணையும் பின்னவையகத்திணையுமா மாறுணர்த்துதும். எடுத்தபொருளே தோன்றுவதற்கு முன்னாயதும் பின்னாவதும் விரித்துக்காட்டல் முன்னவை பின்னவையென விருவகை யகத்திணையாம். (உ-ம்) விருத்தம்.—"காலைவாய் மலர்க்கமலங் காய்ந்திட்ட கதவடைப்பச், சோலைவாயப் பறைதுவைத்த புள்களிப்ப வெங்கதிரோன், வேலைவா யுறமேவிய கறவைகள் கனையா, மாலைவா யிருள்வடி வொடுகோட்டுல வந்ததுவே.' புறநிலை. இதிலே யிராவைவிளக்குவதற்கு முன்வரும் பலவற்றை விரித்துரைத்தமையான் முன்னவை யகத்திணை யாயிற்று.—குறள்—"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு, மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்." இதி

லே பிறமனை விரும்பலார்க் கென்பது காட்ட விரும்பினபின்னர், வரும் பகைபாவ மச்சமபழியென நாற்கேடுகளைக் காட்டுவதனாற் பின்னவை யகத்திணையாயிற்று.—தேம்பாவணி,—"தொல்வினை யரிய வென்று நகருறத் தோன்றுங் காலும், நல்வினை யரிய வென நடலகெடத் தொன்றுங் காலும், கொலவினை நிலையசை செந்திசு குனிபயகல் லுணர்விற் சூழ்ந்து, வல்வினை யூக்கம் பூண்டு மருளவென வெஞ்சே யென்றான்." இதிலே யருமைகளுக்கு நல்வினைவிடாமலு மினிமைவிரும்பித் தீவினை செய்யாமலு முறுதிபெறும்படித் தீவினை பினவரு நரகப பிடைகளுணர்வது நன்றெனறமையா லிதுவும பினனவை யகத்திணை யாயிற்று. இவ்வகத்திணையை 199-ம சூத்திரத்தில விரித்துக் கூறுதும். (கக)

161. புறத்திணை யொழுக்கநூல புறக்கரி மூனறே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே புறத்திணையாமாறுணர்த்துதும. அவையே ஒழுக்கமு நூலுங் கரியுமென மூவகைப்படும. இவற்றுள்வவவாட்டினிறைவழுவினறி யொழுகுமுறையே ஒழுக்க மெனப்படும். இவவகைமுறையோடு தனபொருளொத்ததாகக் காட்ட லொழுக்கப்புறத் திணையாம. (உ-ம.)குறள.—"எவவ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு." என்றாரகையி லுலகுள வழுவற்றமுறையோ டொத்ததிதுவெனக் காட்டினுலகறகொளளத் தகுவதெனபது விளங்கும். அனறியும, வேதநூல் நீதிநூல மனுநூல் முதலிய நூலவழி விலக்கினவும் விதித்தனவு மெடுத்துக் காட்டித் தனபொருடோனற விளக்கல நூறபுறத்திணையாம. மறுபசாரின்றிவழுவகு நூலினிடத்துத் தானெடுத்துரைத்த பொருளே யுளவெனக்காட்டினவருமையினறி யொபபித்துக் கொளவதெளிதே. அன்றியுங் கரியெனினுஞ் சாட்சியெனினுமொக்கும. ஆகையினமிக வறிவுடையோருரைத்ததாயினு மெழுதினதாயினுந் தானெடுத்தபொருட்குச் சாட்சியாகக்கொணடு காட்டல கரிப்புறத்திணையாம. ஆகையிலிலக்கிய வுதாரணங்களையெடுத்துக்காட்ட லிப்புறத்திணையாமெனக் கொள்க. இப்புறத்திணையை 199-ம சூத்திரத்தில மேறகோளாக விரித்துக்கூறுதும். எ-று. (கஉ)

மூன்றாவது:—விரிவு.

3. Detail.

162. விரிவென வணிவழி விரித்த தன்பொரு
டெரியவைக் கட்செலச் செப்புத லென்ப.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே விரிவாமாறுணர்த்துதும். விரிவெனினும் பரவெனினுமொக்கு மாகையின மேற்கூறிய திணைமூவைத்து மெலலாப்பொருட்கெல்லாம வேணடியவல்லவாகி யொருபொருட்குரிய சில

வுஞ் சில மற்றொரு பொருட்குரியவாளகவிற் றுன்விரித்துரைப்பவெடுத்த பொருட் கேற்பவற்றைத் தெரிந்து பொர்முகத்தனிகளைப் பலவகையுகமா கவகுத்ததுபோலவும் குறித்தபயனையடைதற்கேற்ற வொழுங்குந் தெளிவு மாம்படித் தெரிந்தவியாவுக்களைப் பகுத்தபின்னரேற்றிய சுவர்மேற்சித்திர மெழுதுவார்போலவு மெழுதிச்சுருட்டின படத்தைவிரிப்பார்போலவு முறையிற்கிடந்த நெம்மணிகளை வீசுவாரபோலவுந் தானுமவற்றைத் தனித்தனி விரித்துக்காட்டல்வேண்டும். இதுவேவிரிவெனப்படும். இதற்கலங்காரத்திற் சொல்லப்படு மலங்காரங்களே வழியாம். உதாரணங்காட்ட விதியே விளங்கும். ஆகையிற் பதிகத்துதாரணமாக வெடுத்த குறளுண முதற்பயனாகிய மனத்தின் றூய்மையா லறமெல்லாம் பெறும் பெருமையு முடையன வென்பது பல வகத்தினையால விரித்து விளக்கியவாறு. அறமென்னப்பட்ட யாவுமன னுயிர்களோ ருயிராகவு மனத்திற் கோரணியாகவு நெஞ்சத்திற் கொரு செல்வமாகவும் வழங்குமியல்பினை யுடையன வாகையிற் புறத்துத் தோன்றும் வேறுருக் கோலங் காட்டி யகத்துண்ணுழையாவறமோ வறத்தின்பேறும் பெருமையுமுடைய வென்பா. எப்பொருளினு மதனுண்மை யுணர்தலே ஞானம். உணர்ந்த பொருளினிலையே நல்லவை யெனவு மிலையே யல்லவை யெனவுந் தெளிதலே காட்சி. தெளிந்தவழியே யல்லவை யொருவி நல்லவை மருவி யொழுகலே யொழுக்கம். இங்ஙனமொழுக்கமே யனைத்தறனுக்கும் விதையெனா மனமுயற்சியா லாகவேண்டுழி, மனமொவ்வா வறனெல்லாம் பொய்யென விகழப்படுவது முறையே யென்பது. இவையுமித் தொடக்கத்தனபல்வு மியல்பகத்தினையாம். அன்றியும் பிறர்நோயகண் டகத்திரங்கா னையோவென வாய்பொய்த்த விரக்கங்காட்டல் தலையோ. நெஞ்சங்கடுத்த கடும்பகை கொண்டான முகக்கடுப்பதுடபோ. ஒன்றீந்தொருபத்தடித்துக் கொளனத்துணிந்தான பிறர்க்கீந்துதவுதல் கொடையோ. மனைக்காமமேதல நீககியுடபொருளைப மனுஞுமாசைகளை மறுதுணையில்லா வனம்புகருறைதல் துறவோ. பிணியுறப் பசிமிகப் பலகைப்பட மொயத்துனபமின்பமென வுணர்ந் தகங்கலங்கா தான புறத்தும் புலம்பாதிருப்பது பொறையே. பிறரழகாசை மனம்புகாத தனனிலைகாத்த மகளிர்புறத்துக் காட்டுமொகே கழுங்கற்பே. தனமனக்கோட்டங்கண்டு நாணுதல் நாணமே. மனத்திலிறைஞ்சிப பிறரைப் பணிவான் புறத்துப் பொய்யாசசொலலின் வணக்கமும பணிவே. உளத்திற்கலங்கா தெதிரெவ்வெம்போர் முகத்துஞ்சானறுணிவாய சேவகந்தானும் வீரமே. இவ்வாறனைத் தறனனைத்துக் கண்மாசிலனுதலாகுமன்றோ எனபதிலவ்யு மித்தொடககத்தனபலவும வகையகத்தினையாம். அன்றியும் உன்னொவ்வாமற் புறத்துத்தோன்றுஞ் சித்திரவறத்தின்சாயலும் பயன்றருநல்லறமெனப்படுமாயின, கானகொண்டாட்டிய புன்மரப்பாவையுங் களிகொண்டாடிய கருங்கட்பாவையும வேறுபாடின்றி யொக்குமெனவும, கண்ணை கனியவழகு காட்டியுள ளுயிர்கொலலு நஞ்சு

டைக்காஞ்சிரப்பழனும, புறத்துவீசு மணமேயெசப்பவகத்துமினிய தேறல் கொண்டமாங்கனி தானு மொன்றெனவும், ஒளி பெற வெழுதிய வோவி யப்படமுமுயிர்பெறறிமிழ வாழூடனு மொனறெனவுமிவை வேறலலவெ னபுழியனறே மனமுள வெளாவா வரைந்தேன் முகததெழும பொயய றசசாயலு மெஞ்சில் வீற்றிருநதினிதிற புறததுத்தோன்று மெயயறமாட சியுமொனறெனச சொல்லவும்படுமே. பசியபொற றாணிலாதது நாட்டி, நெறறியிற பவளபோதிகை யேறறுப, வயிரநனமணி யுததிரம பாயததிப பளிக்குச்சுவாமேன முகிலகடுரிஞ்சுயா சிகரமொளியின மணியாற்கூட்டி, வாணிகாமாளிகை யருநதொழிறறசசா வமுவறமுடிபபினு முளளாளரசன கொடுங்கோலோசசுங குரூரனாயி னுலகிலாயவொரு பயனுணடோ. அவ வாறொருவனருமறையோதினும,அருமபொருடகலை நூலளவறககறகினும, பலநதியாடினும, பலதலஞசேரினும, வனாவில கொடுபபினும, வழுவிலந டபபினும், கோயினமணடபங குளமுதறபறபல வாயிறறருமமெனவுவநதி யறறினும், திரட்பொருளீட்டிய செலவநதுறபபினும, மனைநகாநாடு மகா மனைசுற்றமூர்துறநதருமவனததிடை துணையறவுறையினும,இனபுறுசுவை சுகமெலலாமறுத்தே யைமபொறிகொனறுடலழியநோறபினும, ஈரறவழி யெலாநேரச்செலவினும, மனததுடிய வினைமாசுளனாயி றறனககொருபய னுநதகாதெனவுணாக. ஒளிபெறபபசுமபொன்புறததுப பூசி யுளுபபாநதழி மரப்பாவையாகவும, அழகிடததீட்டிய கோலஙகாட்டித நீண்டரவங்சுபயா னையாகவும், வெருவிடககொடுமபுலி நெடுநதோற்போரததுப பசும்புன மே யிழிவுறுஙகோவாகவும, நனமனததூய்மை நணணுவறனெலா முடபயன கணடவ் வளவிலனைததையு மெனனுமிறைவன முகததுத தோனறுமே. எனபதிலவையு மித்தொடககததனபலவு முவமையகததினையா யெதிரநி லையும வகையுஞ்சிறபபுங கலநதுவந்தவாறுகாணக. அனறியு மிவறறிற கெல்லாங காரணமியாதெனி னுயிரு முடனுமென விரணடொனறுயச சோநதபொருளே மனிதனாகையி லவற்றுளுயிரளவினறி மிககதாயுயிா சேரறமு மிககவெனபபடும. உடற்கொணடறததிறகுரிய செயினுமவைய றமலல, வறவுடலாயவறறுளளமுங கூடினுயிருளவறமாம். நிறநன்றாயினுங காஞ்சிரநனறே. மீளவு முலகிருளகலச செங்கதிரபரபபிய பருதியேபோல மனவிருளிரியத திருவொளிக் கதிரொன வேத நூலுனாததுத நாதவிறை யோன விலககினீககலும் விதிததனவாககலு மெயயறமாலகையிலவறகோ ரிருளில தெளிவிறறேனறு மனததுடடியவையுளவெனிற புறத்துககாட் டிய நலவினை யறமெனபபடுவதோ. இறைவற்கேறபன செயலேயறமெ னின மனததழுககாறவற கேல"திருகக ளைமநதாப புகழ்வதியற்றலாலாவ தெனனே. தானேவிதிதத வறநல வினைகருத தானேபயனறரத தருவனு கையி லுளளுநதெரிநத தனகணவெறுப்ப வொருவனகொண்ட மனமா சளவெனிலினிததா னவறகறப்பயனைததருவனோ தோனறியொழியுமின னொளிபோல வுடபயனறியாமாநதர் வாய்ப்புகழொன்றே மனமாசொவ

வாப்புறததறன் சென்றபயனெனத தெளிவிற்றேறிப் பொனறின பினனி வனுல வரும்புகழாகிற்புழி, தாவெனி நிலத்தின் வருக்கி நிகைதப்பவெதே நீாமையன்றெனச் சிநைதவினமாசிலசிறமபோற்றுக. எனபதிலையு மித தொடககத்தனபுலவும் கருவிகாரியமென் றிரகததிணை வந்தவாறுகாண்க அன்றியும கயவருநதாமொரு காயுஙகனியு முயிரறககொயத வொருமரக குறையு மற்றெப்பொருளுமலாது கொளுஙகா லுடகுறையின்மை யுணாநதுகாடி, கடகினிதாகிய காஞசிரமொருவி முடபுற்வுட்சுவை முதிாகனிாந றென கோககியும, புறமெனு துன்றுழிவுறறன நீக்கியுடடகையது கொள வாானறெ வெஞஞானறும வானமேலினிதினழியா மெஞஞானபபயன றருமெயயறமொனறே யிவவாறெணணுதிலையே யுடபயனவ்வவா தாயினுமைநதா புகழுறப புறத்துசசாயல போதுமெனறறததிறததுத தானு ஞாக தெளியாதெனறோ. எனபதிலையு மிததொடககததன பலவுமாக்கய புறநிலையகததிணையாமெனககொளக. அனறியு "மனவிருளிரியமணிவிளக காகத, தனியருளிறைவன றநதமறைநூ, லாயநதுழியீணடி யானறைந்த யாவும, வாயநதமெயயென வழஙகிததோனறுமே, நுமவாயெனபுகழநுவ னறுபாட, வெமவாயெரிப பெலிமேனமேறகொனறிட, வப்புகழபபெலிய னெயநும்மன, மொபபிலாதெனனை யொருவிகிறறலா, லவையெலாம பொயப்பொருளாகக கைககொளா, நவையெனவெறுததனோநானே." யெனவும, 'புணாநதிடததேவபூசையினோசசி, கொணாநதுழிப்பகையுட கொணடதெனனுணாகி, னகனறபபகைதீாநதல லாறபூசையு, மகனறுமறுபபனு னே' யெனவு, 'மாசிலானமறையென வறைநதவினமணததுண, மாசிலனு தலே மாண்புறுமனைததற, னலலது தீயவை யகததொளிததினிய, வலலுருககாடடன மாணறமெனபவோ' எனபதிலையுமித தொடககததனபலவு நூறபுறததிணையாம. அனறியும,'சணடுபபிறிதினவேறொருசாடசி,வேணடு மோதனககு மெயதானுளாபபிற, புறததறசசாயல புகழுபபிறாமெயத, திறத்துளததமமை தீயெனசசுடசசுடச, செறிவாய மருளறததெளிநது மெய மமைகண, டறிவாரறபபய ஞைையுடபடடாா' இதனுலனறோ, 'வானுயா தோறறமெவன் செயயுந தனனெஞசந, தானறிகுறறபபடின.' என்றானறியும்,—'நீடடியசடையுமாகி நீாமூழ்கி நிலததிறசோநது, வாடடியவுடமபின யாங்கள வரகதிவிளைககுமெனனிற, காட்டிடைககாடிபோகிக கயமூழ்கிககாடடுணினறும, வீடடினை விளைக்கும வேணடுமெ வெளிறறுளா விடுமினென்றுன —நுணடுகில வேகலஞசி நெருப்பகம பொதிநது நோககிக, கொணடுபோய மறையவைததாற கொடுநதழல சுடாது மாயோ, கணடததிலுவியாா தங்கடிமனைத துறநது காடடுட், பண்டவா வுளாஙகா தெறபாவமோ பரியு மெனறுன" இஙஙனே புறததவ்வேடமனறி யுளளத தூய்மையில்லாமுனிவாக்குச சிநதாமணியிற் றேவனசொனனுன.—"வானோாபுகழ்ந்து வணஙகியதறவுந, தானோாயனிலை தாராதகததமுக, காறுளதே யெனி லகததுளறததின, பேறுளதெனபது பிழையோவெனபாா." எனப

திறவது மிதலொடு சேர்த்தனையவுங் கரிப்புறத்திணையாம். இவ்வாறேனைத் திணைவேற்றுமை விரித்துக்கொள்க. அன்றியும், தம்பொருட்கொண்ட பிரா வணன் மந்திரப்படலத்திற் பரதாசனைச் சிறைசெய்தனின்று வென்ற வலைவிட்டுத்துணியும்படி தேற்றப்பொருளாய்ப் பலவகைத்திணையும் புறத்தி ணையுங் கொண்டொத்தவாறுகாண்க.—"ஒலியமைத்த நகர்தியுணவினைத தாய், கோவியல் பழித்தென வேறொருகுலத்தான், றெவிலை யயக்கு சிறைவைத்த செயனன்றே, பாவியருறும பழியிற பழியுமுண்டோ." "எனவொருவனில லுறைதவத்திலயிரங்க, வன்றொழிலினும்மறைதுறந்து சிறைவைத்தா, யனதொழிலதாயின வரக்காபுகழையா, புன்றொழிலினு மிசைபொருத்தல் புலமைத்தோ." எனபதிவையும பலவுமியல்பகத்திணை யாம.—"தூயவாமுறைமையே தொடங்குந தொன்மையோ, ராயவாகிறக மற்றவுணராகியார், தீயவாறததிறற்றேவராயது, மாயமோவருசமோ வன்மையேகொலோ."—"அறநதுறந தமரனா வெனறவான்றொழிற, றிற நதெரிக் கிடலது தானுஞ செயதவ, நிறக்கிறம பாவலை யியற்று தீரமை யன், மறநதுறந தவாதரும வரததின் மாட்சியால." எனவிலைகாரண வகத திணை.—"மூவனா வென்று மூவுலகு முறறுறக, காவலி னினறதுங களிப் புங் கைமமிக,வீவது முடி வென வீததல வலலது,தேவனா வெனறவா யாவா சிரியோா.' எனப்பொதுவெனுமகததிணை.—"வினைகளா வெனறு மேலவீடு கணடவ,னினையனொறியுமபுது மிவாதநதீமையான,முனைவரு மமாரு முன னும பினனரு,மனையுவா திறததினையாவ ராறறினா."எனவெதிர்மறையகத் திணை.—"கோனகா முழுவதுங்னது கொறறமுஞ, சானகியெனும்பெயருல கினமமனை, யானவளகறபினுல வெந்தவலலது, வானரஞ சுட்டதென்று ணரனமாட்சியோய.' எனமுனனவையகததிணை.—"மீனுடை நெடுங்கட லிலஙகை வேகதனமுன,ருனுடைநெடுநதவர் தனாநது சாயவுதோா,மானி டமடநலதயா லெனறனவாயமொழித, தேனுடையலஙகலா யின்றுதோதி யால."எனநாற்புறததிணை.—"சொலவரம பெரியமாமுனி வனெனபவா கட நதுணை யிலாதோ, னலவரம பெரியதோளிருவரு மமரரோ டுலகம யாவும, வெலவனொன பதுதெரிந தெணணினா கிருதாவோ முழுதும வீயக, கொல் லனொன றுணாதலா லவனா வநதினிய பேருறவு கொண்டாா."எனப்புறநிலை யகததிணை. இவவாறனைமுறைதத பலவுஙகாண்க. அனறியுஞ சிந்தாமணி யுட் சாரணா சீவகற்குறுதி சொல்லித் 'துறவிறகவன் றுணியும பொருட்டுத் தேறறப் பொருளாயத துறவில 138 - ஞசெய்யுட் டொடங்கி யுரைதத பலவற்றைக்காண்க. அவற்றுள், "பாற்கடற பனிமதிப் பாவைத் திங்களிர, மேறபட மிகநனி சொரிய தொப்பவே,நறகடன் மாதவ னுனிதத வல்லறம், கோறகடன் மன்னனுக் குரைக்கு மென்பவே.' "எனவெடுத்தபொருட்கிடா கையுரைத்தவாறு.—"அருமையினெய்தும் யாக்கையும யாக்கையினிழிவும், இருமை சேர்ந்திய துன்பமும் தெளிபொருட் டெளிவும்,குருமை யெய்திய குண நிலை கொண்டபெறு பயனும், பெருமை வீடடோடு பேசுவல் கேளிது பெரி

யோய்' என வலனுரைப்பா னெடுத்த பொருளை மேலே தொகுத்துக் காட்டி னயினனரீங்கே பிரித்து வகுத்தவாறு காண்க. இனியப்பிரி வொன்றொன் றுயப் பலதிணைவகையா னுரைப்பது கண்டுகொள்க—"விண்டுவேய் நரலு னவிழைகான வரிட்டமுங், கொண்டுகூடா பனிக்குலைத் திடுநிலைக் களகக்குறும்பு, முண்டுநீ ரொனவுரை யினுமரியன வொருவி, மண்டுதீம் புனலவளங் கெழுநா டெய்தலரிதே." 141 முதறபலவும் வகையகத்திணையா னறப்பிறப்பெய்தி நல லுடலெய்து மருமையைக் காட்டினவாறு.—"இன்னதன்மையி னருமையி னெய்திய பொழுதே, பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்தெனவிற்றகம் பொருந்தி, மின்னுமொகக்குழு மென்னணி வீயினும் வீயும், பின்னை வெண்ணெ யிற்றிரண்டபின் பிழைக்கவும் பெறுமே" 149-என்பதாதி யேழுமுறைத் தபின்—"தேங்கொள்பூங்கணணித் திருமுடித்திலகவெண் குடையோ, யீங் கிதனறியு மிமையவாமையலாக்கடந்த, தாங்குமா வணகைச்சக்கரமிக்குயா பிறரும், யாங்களுரவரூரொடு பெயமொமக் குரையாய்" என வெட்டுச் செய்யுளானும் வகையகத்திணையானு மத்தாட்சியுவமையகத்திணையானு முட னிலலாமைக்காட்டினது—"வெவ்விணைசெய்யு மாந்தருயிரொனு நிலத்தில வித்தி, யவ்விணை விளைவுணுணுபவ விட்டதாவதனப், பிவவெனக்கி ளத்து மென்றுநினைப்பினும் பிணிக்குமுள்ளளு, செவவிதிறசிறிது கூறக் கேண்மதிசெலவவேந்தே" 154 - முதலாக 188 - ஈறுகப் பாவத்தானரகத் தில விளையுந் துன்பங்களைக் கண்முன்னையத்தாறபோலச் சித்திரமுதறபல வலங்காரவகையானும் பலதிணையகையானும் விழுமியபொருளாயுரைத் தவாறுகாண்க. அங்ஙனமெடுத்த மறறவற்றையு மியல்புவமைபுறநிலை முத லியதிணைகளால விரித்தவாறு கண்டுகொள்க. எ-று

நான்காவது:—தொகையுந்துணிவும்.

4 Summary and Conviction.

163. ஒருங்கு முன்விரித் துரைத்தவை மீண்டு
சுருக்கக் காட்டல் றொகை யென்றாகும்.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே தொகையாமா றுணர்த்துதும். தன பொருட்டோனறப பலகாரணவகையால விரித்தவற்றை யீற்றின்கணொ ருங்குடன் றொகுத்துக்காட்டல் தொகைவழி யெனப்படும். ஆகையிறபி ரிந்த படையணிகூட்டிப் பகையைத்தாக்குவார் போலவும், கிளையேதைத் துளளுருவக் கூழுனைகூட்டுவார்போலவு, மேற்றின கோபுரமழகுபெற மே றசிகரம பொருத்துவார் போலவும், பூங்காவனத்திற பிரிந்து பூத்த பனமல ரொரு செண்டாகத் தொடுப்பவர் போலவும், தானுநினைத்த பயனையடை தற பொருட்டுப் பலதிணைவகையால் விரித்துக்காட்டிய நியாயங்களொரு

யப்படச் சுருக்கிக் கேட்போர் மனத்துள் ளுருவவுரைப்பது, தொகை யெனக் கொள்க. இனி யுதாரணங்காட்டுதும் எ-று (௧)

164. பன்மனந் துணியவுட் படுத்தற் றுணிவார்ந்
துன்னிய வணித்தொகைத் துணிவிற் குரித்தே.

(இ-ள்) துணிவா மாறுணர்த்துதும் மேற்கூறியபடி விரித்தவற்றைச் சுருங்கக்காட்டி வருகையிற் கருதியபயனை யடையும் பொருட்டு மற்றவர் துணிவதற்கேற்ப வுரைப்பது துணிவெனப்படும் ஆகையிற் குறித்த தத்தம் பொருட்குரித்தாகக் கேட்பவர் துயரத்திரங்கவுஞ் சினத்தெரியவுந் தீமைக்கஞ்சவு மொன்றனை யொருவவு மற்றொன்றனை மருவவு மல்லவை வெறுப்பவு நல்லவை விரும்பவு மற்றைப் பற்றுதலிளப்பிற் கேட்டோர் மனமே தன்வசமாக்கி யுழுது வித்தியபைங்கூழ் பழுத்துழிக்கொய்து தெளித்த செந்நெல் கொள்வது போலப் பிகமுதலிய வழியாற்றேடிய பயனைத்தருவது துணிவென்றுணர்க ஆகையிலதற்கதற்கேற்ப மடக்கு வினாவிபாவனை முதலிய வலங்காரங்க ளொன்றன்மேலொன்றை யடுக்கி நடக்குந் துணிவெனக்கொள்க. சிந்தாமணி மேற்காட்டிய துறவிடத்துப் பல்வற்றை விரித்து நெடிதாயுரைத்தபின்பு தொகையாய்க் கூறியவாறு.—"அல்லித் தாட்டற்றபோது மருந்நூலத்தினைப்போலத், தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத் தீவினை தொடர்ந்து நீங்காப், புல்லிக்கொண் டுயிரைச் சூழ்ந்து புக்குழிப் புக்குப் பின்னின்று, றெல்லையிற் றுன்பவெந்தீச் சுட்டெரித்திடுங்க ளென்றே."—"அறவியமனத்தராகி யாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற், பறவையு நிழலும்போலப் பழவினையுயிரோடோடி, மறவியொன்றானுமின்றி மனத்ததே சுரக்கு நல்லான், கறவையிற் கறக்குந் தன்னாற் காமுறப்பட்டவெல்லாம் ' எனவிவை பலவு முரைத்துத் தொகையாய்க் கூறியவாறு—"பொய்யொடு மிடைந்த பொருளாசையுருளாய, மைப்படுவினைத்துகள் வழங்குநெறிமாயஞ், செய்தபொருள் பொய்த்தகலுஞ் செம்மைசுடு செந்தீக், கைதவ னுணித்த கவற்றி னொழிகென்றான்" 261 எனப்பிறவையும் பலவுங் கூறித் துணிவு வழங்கினவாறு காண்க அங்ஙனந் தேம்பாவணியிற் காமம்விளைவிக்குந் தீயவினைக் காட்டியதனைவிடற்கு வாமனுக்குறுதி பலவற்றையும் பலதிணை வகையால் விரிவாய்க்கூறிய பின்னர்த் தொகையுந் துணிவுமாகச் சொன்னவாறு —"ஐம்பொறிப் பகைக்கண்டஞ்சி யடக்கலின் றிண்மைபோல வாய, வெம்பொறிப் புதவையோர்ந்து வினைப்பகை சிறிதென்றெண்ணல், பைம்பொறிப் பாந்தட்டங் கூர்ப்பல்பட்ட மதநீர்க்குன்றிற், செம்பொறிப் புகைக்கணையானைச் சிதைந்துயிர்மாளுமன்றே '—"பிரிந்தென்றொழித்தபாவம் பெறுமிடத் தனுகே லவ்வேலோ, யரிந்தென் றுறங்குமாசை யமைதியால் விழித்துக்கொல்லு, மெரிந்தனை காமத்தீயை யீற்றறவித்தென்னேல, கரிந்ததேன் றிருந்தப் பற்கார் கானமுகத்தெரியுந் தீயே "—"குலம்புரி கொடியபேய்கள் கொலைத் தொழிற் கருவிசூழ்ந்து, சலம்புரி வலையைவைக்கத் தளைப்படிற் பிரிதலா

றரு, வலம்புரி தவத்திரு மவ்வலையுரு விலக்கல வேண்டுங் கலம்புரி பைம்பூ முழக்கக் கதிர்த்த பொற்குன்றின மாறுபோய."—"கச்சொன்ன திட்டுணா வொடுக்கங் கட்டிமெய்ச் சகடடை யோட்டி, நச்சொன்ன திட்டே தச்சேற றுணை ணல லுயிரச் சிறருனமற, றச்சொன்ன திட்டோ தறேறரு தழுப்பலா கண்டோ நலமேலோர், மெய்ச்சொன் றிட்டச் சிருமுன வீடுற வூரமின பாகிர" என்பன பலவுந் தொகையுந் துணிவும் வந்தவாறு காண்க எ-று. (உ)

ஐந்தாவது:—உரிமை.

5 Characteristics.

165. எப்பொருளெவ்வழி யியம்பினு மதற்கதற்
குரிய வுரைப்ப துரிமையாங் கால
மிடம் பண்பொழுக்கிறை யெனவைங் கூற்றே

(இ-ள்) உரிமையு முரிமைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துதும் மேற்கூறி யபதிகமுதலெவ்வழிக்கண்ணு மெவ்வகை விழுமியபொருளை யுரைப்பினு மவற்றவற்றுரிமை வழுவாதுரைப்பது முறையெனக்கொள்க ஆகையிற் காலமு மிடமுங் குணமு முலகினொழுக்கமுஞ் சொலலு மெனவைந்தினை யும்பற்றி வருமுரிமை யைவகைப்படு மெனக்கொள்க இவ்வைந்தந் தனித் தனி விளக்குதும் எ-று

காலவுரிமை

Time

166. காலமே பருவம் பொழுதென விரண்டாய்ப்
பருவங் காரகூதிர் பனிமுன்பின் வசந்த
மெரிமுதிர் வேனி லென்றிரு மூன்றே.

(இ-ள்.) காலவுரிமையாமா றுணர்த்துதும். பருவமும் பொழுதுமெ னக்காலமிருவகைத்தே அவற்றைப் பெரும்பொழு தெனவுஞ் சிறுபொழு தெனவுங் குறிப்பாரெனக்கொள்க அவற்றுட் பருவமறுவகைப்படும். அ வையே காரப்பருவம், கூதிர்ப்பருவம், முன்பனிப்பருவம், பின்பனிப்பரு வம், இளவேனிற்பருவம், முதிர்வேனிற்பருவம், எனவாறெனப. அவை யே யாவணி முதலொவ்வொன்றிற் கிருமதி யெல்லையாக வருமெனக்கொ ள்க. அவற்றுளிளவேனிலெனினும் வசந்தமெனினுமொக்கும். ஆகையில வ்வப் பருவத்துரிமையை யினிக்காட்டுதும்.—இலக்கண விளக்கம் —"கா ர்கூதிர் முன்பனி பின்பனி, சீரிளவேனில் முதுவேனி லென்றாங், கிரு மூன்று திறத்ததுபெரும்பொழுதவைதா, மாவணிமுதலா விரண்டிரண்டா க், வாழி யிறுதிய வாயுங்காலே."—அகப்பொருள் விளக்கம் —"கார்கூதிர

முனபனிபினபனி, சிசிரவேனில வேனிலெனறும், இருமூனறு திறதத து தெரிபெருமபொழுதே." இவைமேறகோள எ-று. (க)

167. காரக்காலத் துரிமை காரககா லுருட்டிய
வாடையே கோப மயிலே கேகயங
கோடல செஙகாநதள கொனறை கூதாளங்
தணடிமி லுயவை தளவு கடமபஞசணி
வெணகுருந தலாதலே வியஙகங கிளிகுயி
னீஙகலே நீரமல ரோஙக லெனப

(இ-ள) காரப்பருவததுரிமையா மாறுணாததுதும. வாடைவீசலும, இநதிரகோபமு மயிலுஙகேகயபபுளளுந தோனறிமகிழதலும, வெணகாந தள, செஙகாநதள, கொனறை, கூதாளம, வேஙகைமரம, காககணஞசெடி, முலலை, கடமபு, காயா, குருநதெனு விவைமேமலாதலும, அனனங கிளிகுயிலகளு றுவருதலும, தாமரைமுதனீரமலரோ யொளிததலும, கார பபருவததுரிமை யெனபபடும. எ-று. (உ)

168 கூதிக் குரிமை கூதிரோ குருகே
வோதிமங குரணட மொணமதிச சகோர
முதுவளை ஞணடு ருநதது வதத
னீரோ தெளித னீரமீன சனிததல
காரோ சூறகொளல பாரிசா தஞசந
தாரம பிததிகை மநதார நாணன
முறறலாந தூவததலே மறறுயிர னைதலே.

(இ-ள) கூதிரபபருவததுரிமையா மாறுணாததுதும கூதிககாறறு வீசலும, குருகு மனனமுஙகொககுஞ சகோரபபுளளுஞ சஙகு நணடு நத தையுமென விவை மகிழதலும, நீரோ தெளிதலும, மீனினஞ சனிததலும, மேகஞ சூறகொளளலும, பாரிசாதஞ சநதனஞ சிறுசெணபகஞ செமபரத தை நாணலென விவை மலாதலும, ஈணடுக கூறிய வுயிரோ யனறி மற றைப பறவை விலஙகு மககளொருஙகுடன வருநதலும, கூதிப பருவத துரிமை யெனபபடும எ-று (ங)

169. முனபனிக குரிமை துனபனிக கடறருங
கொணடல வீசலுங கூணடைச சிதகன
மணடிருட கூகைகூன மனமகிழந தொலிததலு
மாநதருச சாமநத மலாதலு மிலநதை
நிஙகனி யுதிாதலுந தீயெனக குனறி
காயததலு நெலலொடு கருமபு முறறலுமாம

(இ-ள்.) முன்பனிப் பருவத்துரிமையா மாறுணர்த்துதும். கொண்ட ற்காற்று வீசலும், தூக்கணங் குருவியுங் கூகையு மாந்தையுமென விவைம கிழ்தலும், மாவுஞ் சிவந்தியு மலர்தலும், இலந்தைப் பழுத்தலும், குன்றிக் காயத்தலும், செந்நெல் விளைதலும், கருமபுமுதிர்தலும், முன்பனிப் பரு வத் துரிமை யெனப்படுமே. எ-று. (௪)

170. பின்பனிக் குரிமை பேசுங் காலை
யுலவை வீசலே யுள்பல புறவினம்
வலிந்து கூய்க்கான வாரணங் களித்தலே
கோங்கில வலர்தலே குரவ நெடும்பனை
தீங்கனி யுதவலே சிதப்பரி வெடித்தலே.

(இ-ள்) பின்பனிப் பருவத்துரிமையா மாறுணர்த்துதும் உலவைக்காற் று வீசலும், பலபுறவினமுங் கானக்கோழியு மெனவிவை மகிழ்தலும், கோ ங்கு மிலவுமபூத்தலும், பேரீந்துபனையென்றிவையேபழுத்தலும், பருத்திவெ ணசுளை வெடித்தலும், பின்பனிப்பருவத்துரிமை யெனப்படுமே. எ-று (௫)

171. வசந்தத் துரிமை வசந்தற் றேரொனுந்
தென்றலே வண்டினஞ் சிறுகிளி பூவை
யன்றிலே குயிலிவை யகமகிழ்ந் தார்த்தலே
மாங்கனி யுதிர்தலே தேங்காய் மலரொடு
வகுளந் தாழை வழைசெண் பகம்பிற
முகிழினி தவிழ்த்தலே முன்கா ரிடைக்களி
மிகுவன மயினமுதன மெலிதலே யெனப.

(இ-ள்) இளவேனிற் பருவத்துரிமையா மாறுணர்த்துதும். மன்மத னறேராகிய தென்றலவீசலும், பலவண்டினமுங் கிளியும் பூவையு மன்றி லுங் குயிலு மென விவை மகிழ்தலும், மாங்கனி யுதிர்தலும், தீமலரன்றி மகிழ் தாழை புன்னை செண்பகம் பலவு மலர்தலும், காரப்பருவத்து மகி ழ்ந்தகோபங் கேகயப்புண மயிலிவையே மெலிதலும், இளவேனிற் பரு வத் துரிமை யெனப்படுமே எ-று. (௬)

172. வேனிற் குரிமை கானிற் றூசெழக்
கோடையே வீசக் குறுகப் பேயத்தேர்
காடையே வலியான கம்புள் காகஞ்
சிரவ மொலித்தல புருண்டி சிந்துரம்
பாடலம் பூத்தல பாலைக் கனியொடு
கோடர நாவல குலிகங் காயத்த
னீரலகன மறுயிர் சீரலகிச் சோரலே.

(இ-ள்.) முதிராவேனிற் பருவத்துரிமையா மாறுணர்த்துதும். எங்கு
ந்துசெழும்படி கோடைக்காற்றுவீசலும், கானற்றோன்றலும், காடையுமவ
லிபானும் வானம்பாடியுங் காக்முங் கவுதாரியுமென விவைமகிழ்தலும், மல
லிகை புளி பாதிரி யென்றிவை பூத்தலும், பாலை காஞ்சிரம் நாவ லிலுப்பை
யென்றிவைக்காய்த்தலும், நீரேகுறுகலும், ஈண்டுக்கூறிய வுயிரோயன்றி மற்
றெல்லாங்குழைந்து சோர்லும், பூவுலகழுகு குன்றவருமுதிராவேனிற் பருவத்
துரிமையெனப்படும். ஆகையி லவ்வப் பருவத்திய முறைவழுவாது காத்
தல பருவத்துரிமையெனப்படும். இவ்வாறன்றி யொன்றற்குரியன பிறிதொ
ன்றற்குரைப்பது பருவமலைவாம். (உ-ம்.) வெண்பா.—"வளைவாய கிளித்து
மயிலகவத் தாழை, களைவாய முகைத்துக் கமழ—விளைவாயத், தளவேமு
கைநெகிழ்த் தண்கொன்றை பூப்ப, விளவேனில் வந்தலவிற் றின்று" இ
தனின் மயிலகளித்தகவலு முல்லைகொன்றை யென்றிவைபூத்தலுங் காப்ப
ருவத்திற்குரியனவாகி யிளவேனிற்பருவத் துரியனவாகத் தோன்றப்புணர்
த்தமையாற் பருவமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. ஆயினுமெத்தப்பருவத்துரிய
ன வொன்றிரண்டொரோவிடத்து விரவி மயங்கினும் வழுவன்றெனக்கண
டுணர்க. அங்ஙனம் கம்பர் கிஷ்கிந்தாகாண்டக் கார்காலப் படலத்துக்கார்
கூறினொ றிருபருவத்துக்குரியன சிலவற்றை மயங்கவைத்தவாறு காண்க.
நைடதத்தோவெனி லிளவேனிற் படலத்திற் சொன்னதாவது.—விருத்
தம்.—"கள்ளுயாத் தலரு முல்லைக் கடிமுகை முறுவ றோன்ற, வள்ளித்தழைக்
குவளை யுண்கண் மலர்ந்து மாந்தளிர்மேனி கையாற், கிள்ளை மென்குதலை
சாற்றிக் கிளரொளி வண்டு பாணற, றெள்ளிளிப் பாட வேனிற் றிருமகள்
சிறந்த தன்றே." மீளவும், "அரவ மேகலை யாயிழை யார்கதுயா, குரவம்
பாவை கொடுத்த கொழுதிமென், முருகுலாமளி மொய்த்த கடம்பினம்,
பரிவி னுடவெண் பந்து கொடுத்தவே.' என்பனவற்றுள்ளே முல்லையுங் கட
ம்புங் காப்பருவத்துரிய மலராகையி லிளவேனிற் பருவத்தலர்ந்தனவாகக்
கூறியமையாற் பருவமலைவாயிற்றெனமஞர் புலவர். ஆகையிலிவ்வகை வழு
வாரமற் காத்தலறிவோர் கடனெனக்கொள்க. எ-று. (எ)

173. பொழுதென மாலைக் கெழுயாமம் வைகறை
யெற்றோற்ற நண்பக லெற்பா டெனவாறே
மாலைக் குரிமை மலர்த லுறப் லம்புள்
சோலைசேர்ந் தொலித்தல சுரபி கனைத்
துன்னடைத் தாமரை குவிதலெனக் கூம்பல
கன்னடங் காம்போதி கனியப் பாடலே
யாமத் துரிமை யாகரி பாடலே
யூமன் சகோர முவரி யுவத்தலே
காம மகிழ்தங் கரவென் றிவையே

வைகறைக் குரிமை வாரணங் கூவல்
மெய்யெனக் கனவுறன் மீனொளி குறைதல்
வானமீ னுதித்தன மாதவர் வாழ்த்த
லிராமகலி யுடனிந் தோளம் பாடலே
விடியற் குரிமை விலங்கொடு மற்றுயிர்
கடிமகிழ்ந் தெழுச்சி காவொடு கமலம்
விரிபூ மலர்தல் வெண்பனி துளித்த
றெரிபூ பாளந்தே சாட்சி பாடலே
நண்பகற் குரிமை நயத்தல் கோகம
வெண்டே ரோடன மேதி நீராடல்
பண்டிகை சாரங் கம்பாட லெனப்பவே
வெற்பாட் டுரிமை வெற்பானி ழனீளல்
வானஞ் சிவத்தன மறியினங் குதித்தல்
கானமாயக் காபி கலியாணி பாடலே.

(இ-ள்.) சிறுபொழுதுரிமையா மாறுணர்த்துதும் ஒளிபோ யிருளே புகும்பொழுதாதி யொவ்வொரு பொழுதிற் கீரைந்துநாழிகை யெல்லையாக மாலையும், யாமமும், வைகறையும், விடியலும், உச்சிப்பகலும், மெற்பாடு மென வறுபொழுதினை யெனப்படும் எற்றேற்றமெனினும் விடியலெனினு மொக்கும். இவற்றுட் குவளைமலர்தலும், புள்ளினஞ் சோலைகட்டோறுமடைந்து கலகலெனப்பெரி தொலித்தலும், பசுமுதற்கறவைகள் கன்றையுள்ளிக் கனைந்து வருதலும், தாமரைகூம்பலும், கன்னடங்காம்போதியென விரிராகம்பாடலும், மாலைப்பொழுதிற் குரிமையெனப்படும் ஆகிரிராகம்பாடலும், கூகையோடுசகோர மகிழ்தலும், பெருங்கடலுவந்தெனப் பொங்கலும், காமமு முழுதொலியின்மையுங்களவு மென்றிவை மிகுதலும், யாமப்பொழுதிற் குரிமையெனப்படும் கோழிகூவலும், மெய்போற்றெளிந்த கனாத்தோன்றலும், வானமீனொளியேகுறைதலும், வெள்ளிமீனுதித்தலும், மாதவரொழுந்து தேவவாழ்த்துரைத்தலும், இராமகலியிந்தோளமென விரிராகம்பாடலும், வைகறைப்பொழுதிற் குரிமையெனப்படும் விலங்கு பறவை மக்கண் முதலிய வுயிரெலா மகமலர்ந்துவத்தலும், பூங்காவனத்துள் பூண்டுப்பூ கொடிப்பூ கோட்டுப்பூ வனறியும் நீர்ப்பூவகையுட்கமல மலர்தலும், பூபாளந்தேசாட்சி யெனவிரிராகம்பாடலும், விடியற்பொழுதிற்குரிமையெனப்படும் சக்கரவாகப்புள் மகிழ்தலும், கானலெனும் பேய்த்தேரோடலும், எருமைகள் நீர்ப்பாய்ந்து கிடத்தலும், சாரங்கராகம் பாடலும், உச்சிப் பொழுதிற் குரிமை யெனப்படும். மலைமுதனிழலெலா நீளலும், வானஞ்சிவத்தலும், பலவகை யாட்டுக்குட்டிகள் குதித்தலும், காபிகலியாணியென விரிராகம்பாடலும், எற்பாட்டுப் பொழுதிற் குரிமை யெனப்படும். ஆகையி லவ்வப் பொழு

திற் குரியவை தோன்ற முறைவிடா துரைப்பது பொழு தெனுங் காலவுரிமையாம். இவ்வாறன்றி யொன்றற்குரிய பிறிதொன்றிற் றேற்றக்கூறல் பொழுது மலைவாம்.—வெண்பா.—“செங்கமலம் வாய்குவியத் தேங்குமுதங்கண்மலர,வெங்குநெடு வானமீ னினிதிமைப்ப—பொங்குதையத்,தோராழித்தேரோனெழிலாலு வந்ததே, நீராழி சூழ்ந்த நிலம்” இதிற்றாமரை குவிதலும், குமுத மலர்தலும்,வானமீன் றோன்றலும், மாலைக்குரியனவாகிக் காலைக்குரியனவாக வுரைத்தமையாற் பொழுது மலைவாயிற்று.பிறவுமன்ன. ஆயினு மொரோவிடத்துச் சிறப்பித்துரைத்த பொருட் கலங்காரமாக விவ்வாறுரைப்பினுஞ் சிறப்பெனக்கொள்க (உ-ம்) வெண்பா.—“மண்டபத்து மாணிக்கச் சோதியால் வாவிவாய்ப், புண்டரிக மாலைப் பொழுதலர்ந்—தண்டரளத், தாமஞ்சொரியுந் தகைநிலவான் மெல்லாம்பல், பூமலருங்காலைப் பொழுது.”—இதனுட்டாமரை மாலையின் மலர்ந்ததாகவும், குமுதங் காலையின் மலர்ந்ததாகவும், பொழுதுரிமைமாறி யுரைத்ததாயினுஞ் சிறப்பலங்காரமாயிற்று பிறவுமன்ன இலக்கண விளக்கம் —“மாலையாமம் வைகறை யென்று, காலை நண்பக லெற்பாடென்று, வறுவகைத் தென்ப சிறுபொழுதவைதாம், படுசுடரமை யந்தொடங்கியிரு, கடிகையளவை யகாணுங்காலே.”—அகப்பொருள் விளக்கம் “அவற்றுள், கூதிர்யாமமுன் பனியென்றிவை, யோதியகுறிஞ்சிக் குரியவாகும் —வேனினண்பகல் பின் பனி யென்றிவை, பான்மையி னுரியபாலை தனக்கே —மலகு கார்மாலைக் குரிய.— இருள்புலர்காலை மருதத்திற்குரித்தே.—வெய்யோன்பாடு நெய்தற்குரித்தே.—மருதநெய்தலென் றிவையிரண்டற்கு, முரியபெரும் பொழுதிரு மூன்றுமமே” இவை மேற்கோள். எ-று. (அ)

இடவுரிமை.

Place.

174. குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்த லைந்திணைக் கெய்திய பெயரொன்
வரையே சுரமே புறவே பழனந்
திரையே யவையவை சேரிடந் தானு
நிரையே யைந்திணை நிலமெனப் படுமே.

(இ-ள்) நிறுத்தமுறையானே யிடவுரிமையாமாறுணர்த்துதும். இடவகுப்பினுண் முதலவகுப்பாகக் குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தலென் றிவையைந்நிலமெனவு மைந்திணையெனவும் வழங்கும் இவற்றுண்மலையு மலைசார்ந்தவிடமுங் குறிஞ்சி,சுரமுஞ் சுரஞ்சார்ந்தவிடமும் பாலை,காடுங்காடுசார்ந்தவிடமு முல்லை, வயலும் வயல்சார்ந்தவிடமு மருதம்; கடலுங்கடல்

சாரத்திடமு மெய்தலெனறு வகுத்தார் புலவரென்றறிக.— அகப்பொருள
விளக்கம் —"வரையே சுரமே புறவே பழனம், திரையே யவையவை சேர்த
ருமிடனே, யெனவீ ரைவகைத் திணையியனிலமே ' எ-து. மேற்கோள இ
வற்று ளொவ்வொரு திணைக்கு வேறுகச் சில பொருள் வகுத்தவை கருப
பொருளென்றா கற்றோர். இவை வருமாறு எ-று. (க)

175. தெய்வஞ் செல்வர் சேரி குடி புள்விலங்
கூர்நீர் பூமர முணுப்பறை யாழ்பண்
டொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்.

(இ-ள்) கருப்பொருளென்பவை யிவையென வுணர்த்துதும். தெய்வ
மும் தலைவனுந் தலைவியுங் குடியும் பறவையும் விலங்கு மூரு நீரு மலரு மர
ங்களும் விளையு முணவும் பறையும் யாழு மிசைப்பாட்டுந் தொழிலு மெனச்
சொல்லப் பட்ட பதினான்கு கருப்பொருளாவவொரு திணைக்கு வேறு
வேறாக வுளவென வகுத்தார் கற்றோர் இவற்றுளோரிட வெல்லையுளடங்கா
வெவ்விடத்து மெக்காலத்து மனைத்துலகு மனைத்துயிருந் தானுள வாகவு
நிலையி னிறுத்தவு முழுதற வொழிப்பவும் வல்லவொரு மெய்க்கடவு ளன
றிக் குறுங்கோற் றேவராகப் பலரிலரென்று மெய்ம்மறை நூலாலறிவோ
மாயினு மிக்காட்டிருள் வழிவழங்கு முறையைச் சொல்லிக் காட்டுதும் —
இலக்கண விளக்கம் —" ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங், கூர்நீர்
பூமர முணுப்பறை யாழ்பண், டொழில் லெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தா
கும்." எ-து மேற்கோள் எ-று. (உ)

176. குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் குமரன் றெய்வமே
வெற்பணிப் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
குறத்தி கொடிச்சி குறவர் கானவர்
குறத்தியர் கிளிமயில் மறப்புலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்
ளாரந் தேக்ககி லசோக நாகம்
வேரலவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகொளவனம் வித்தல் செறிகுரற்
பைந்தினை காத்தல் செந்தே னழித்தல்
செழுங்கிழங் ககழ்தல் கொழுஞ்சுனை யாடலே

(இ-ள்) குறிஞ்சிக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும். குமரன் றெய்வ
மே, பொருப்பனும் வெற்பனுஞ் சிலம்பனுங் குறத்தியுங் கொடிச்சியுந் தலை

வனெறு தலைவியே, குறவருங கானவருங குறததியருங குடியே, கிளியுமயி லு முரியபறவையே, புலியுங காடியும யானையுஞ சிஙகமும விலஙகே, சிறு குடி யூரே, அருவியுஞ சுனையு நீரே, வேஙகையுங குறிஞசியுங காநதளுஞ சநதனமுந தேககு மகிலு மசோகும புனனையு மலரே மரமே, மூஙகினெல லு மைவனநெலலுந தோரைநெலலுந் தினையு முணவே, தொணடகம பறை யே, குறிஞசியாழ யாழே, குறிஞசி யிசைபபாடடே, வெறி கொளளலும ஐவனம விளைததலும பைநதினை காததலுந தேனை யழிததலுங கிழஙகு தோணடலுஞ சுனையிற குளிததலுந தொழிலே, என விபபதினெல வகை யுங குறிஞசிக கருபபொருளா மெனக கொளக எ-று (௫)

177. பாலைக கருபபொருள பகவதி தெயவமே
காளை விடலை மீளி யெயிறறி
யெயினா ரெயிறறியா மறவா மறததியா
புறுபபருந தெருவை செநநாய குறுமபு
குழிவறுங கூவல குராஅ மராஅ
வுழிஞை பாலை யோமை யிருபபை
வழிஙகுததி கொணடனா செழுமபதி கவாநதன
பறைநதுடி பாலையாழ பஞசுரம வெஞசமம
பகலிற சூறை பரிவெழுந தாடலே.

(இ-ள) பாலைக கருபபொருளா மாறுணாததுதும காளி தெயவமே, காளையும விடலையு மீளியு மெயிறறியுந தலைவனெறு தலைவியே, எயினரு மெயிறறியரு மறவரு மறததியருங குடியே, புறுவும பருநதுங கழுகும பறவையே, செநநாய விலஙகே, குறுமபு தாஞரோ, கேணி நீரே, குரா வு மரா வுஞ சிறுபூளையும பாலையு மாவுங களளியு மலரே மரமே, ஒடிவழி யிற பறிததனவும புகருமாறு நனறுடடிற றிருடினவு முணவே, துடி பறை யே, பாலையாழ யாழே, பஞசரமும வெஞசமமு மிசைபபாடடே, பகற சூறை குளிதத தொழிலே, என விபபதினெ வ வகையும பாலைக கருபபொ ருளா மெனக கொளக எ-று (௬)

178. முலலைக கருபபொருண முராரி தெயவமே
தொலலைக குறுமபொறை நாடன றோனறன
மடியாக கறபின மனைவி கிழததி
யிடைய ரிடைசசிய ராய ராயசசியா
கான வாரண மானமுயல பாடி
குறுஞசுனை கானயாறு குலலை முலலை
கிறஙகிளா தோனறி பிறஙகலாப பிடவங
கொனறை காயா மனறலங குருநத

தாமறுக் கதிர்வரகு சாமை முதிரை
யேறுபு பறைமுல்லை யாழ்சா தாரி
சாமை வரகு தாமுடன் வித்த
லவைகளை கட்ட லரிதல் கடாவிட்டல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழ லூதன்
மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்
குரவை யாடல் குளித்தல் கானயாறே

(இ-ள்) முல்லைக் கருப்பொருள் முணர்த்துதும் விட்டுறு தெய்வமே, குறும்பொறை நாடனுந் தோன்றலுங் கற்பின் மனைவியுங் கிழத்தியுந் தலைவனொடு தலைவியே, இடையரு மிடைச்சியரு மாயரு மாய்ச்சியருங் குடியே, காட்டுக்கோழி புள்ளே, மானு முயலும் விலங்கே, பாடி யூரே, குறுஞ்சுனையுங் கானயாறு நீரே, தளவு முல்லையுங் காந்தளுங் கொன்றையுங் காயாவுங் குருந்தமு மலரே மரமே, வரகுஞ் சாமையுங் காராமணிப் பயறு முணவே, பம்பைப் பறையே, முல்லையாழ் யாழே, சாதாரி யிசைப் பாட்டே, சாமை வரகு விதைத்தலு மவற்றின் களைகளைக் கட்டலு மவற்றை யறுத்தலுங் கடாவிட்ட லவற்றைத் தெழித்தலுங் கொன்றையங் குழலூதலும் பசுமுதல் மூவின மேய்த்தலு மிடபந் தழுவலுங் குரவை யாடலுங் கானயாறு குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதின்மூன்று வகையு முல்லைக் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க எ-று (ரு)

179. மருதக் கருப்பொருள் வாசவன் றெய்வமே
யிருந்தமை யூரன் வெண்டார் கிழவன்
கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி
யுழவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலை வண்டான மகன்றி லன்னை
யன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய்
பெருகிய சிறப்பிற் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிணறு இலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நளிமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிகிணை
மன்றன் முழவ மருதயாழ் மருத
மன்றணி விழாக்கொள்ளல் வயற்களை கட்ட
றேப்பதல் கடாவிடல் பொய்கையா றாடலே

(இ-ள்.) மருதக கருபபொருளா மாறுணாததுதும் இநதிரன றெயவமே, ஊரனுங கிழவனுங கிழததியு மனைவியுந தலைவனெடு தலைவியே; உழவரு முழததியருங கடையருங கடைசசியருங குடியே, கொககு மனறிலும நாரையு மனனமும போதாவுங கமபுளுங குருகுந தாராவும பறவையே, எருமையும நீரநாயும விலஙகே; பேரூரு மூதூரு மூரே, யாறு நீரே, மகிழூந தாமரையுங கழுநீருங குவளையுங காஞசியும வஞசியு மருதமு மலரோ மரமே, செநநெலலும வெணணெலலு முணவே, கிணையு மணபபறையும பறையே, மருதயாழ யாழே, மருத மிசைப்பாடடே, திருவிழா வழஙகலும வயலிற களைகடடலு நெலலரி யறுததலுந தெளிததலுங குள நீராடலும யாறறுநீர குளிததலுந தொழிலே, என விபபதினனரு மருதக கருபபொருளா மெனககொளக எ-று (௬)

180. நெயதற கருபபொருணீரா வருணனே
மொயமபுனை சோபபன முனனீர புலமபன
பரதத நுளைசசி பரதர பரததியர
நுளையர நுளைசசியர ரளவர ளததியர
காககைச சுறவம பாககம படடினம
முவாநீரக கேணி கவர்நீர நெயதல
கணடகக கைதை முணடக மடமபு
கணடல புனனை வணடிமிர ஞாழல
புலவுமீ னுபபு விலைகளிற பெறறன
களிமீன கோடபறை நாவாயப பமமை
விளரியாழ செவவழி மீனுபபுப படுதத
லுணககல விறறல குணககட லாடலே,

(இ-ள்.) நெயதற கருபபொருளா மாறுணாததுதும வருணன றெயவமே, சோபபனும புலமபனும பரததியு நுளைசசியுந தலைவனெடு தலைவியே, பரதரும பரததியரு நுளையரு நுளைசசியரு மளவரு மளததியருங குடியே; கடறகாககைப பறவையே, சுறு விலஙகே, பாககமும படடினமு மூரோ, உவாநீரககேணியுங கடலு நீரோ, தாழையு முடசெடியு மடமபு முளளிச செடியும புனனையுங கோஙகு மலரோமரமே, புலவு மீனுமுபபும விறறுககொணடனவு முணவே, மீனுங கோடபறையும பமபையும பறையே, விளரியாழ யாழே, செவவழி யிசைபபாடடே, மீனுபபு படுததலு மீனை யுணககலு முணஙகிய வறறை விறறலுங கடனீர குளிததலுந தொழிலே, என விபபதினலவகையு நெயதற கருபபொருளா மெனககொளக ஆகையி லிவையு மிதடுதாடககத தனபலவு மொவவொரு நிலததிற குரியவாகி யொனறன பொருண மறறொனறற குளாயாது முறைமையக காபபதிட வுரிமை யெனபபடும். எ-று. (௭)

181. இடனெனப் படுவது மலைநா டியாறே

(இ-ள்) மற்றொரு வகுப்பிட வுரிமையாமாறுணர்த்துதும் மேற்கூறிய வைந்திணை வகுப்பன்றி மலையு நாடும் யாறுமென மற்றொரு மூவகைப்படு மிடமெனக்கொள்க இவற்றுட் பொதியமு மிமயமு முதலிய மலைகளே மலையும், மகதமுதற் பதினெண்பாடை நிலங்களே நாடும், கங்கை பொருநை காவிரி முதலிய யாறுகளே யாறுமெனக்கொள்க இவற்றுளொன்றற் பொருண் மற்றொன்றி னுள்ளவாகச் சொல்லாத்தற் கற்குரிய வறைந்த தந்துரைப்ப துரிமையெனப்படும் இவ்வாறன்றிப் பொன்மலைச் சந்தன மென்வுந் தென்மலை மதகரியெனவும் பொதியிற் குரியன பொன்மலைக்க ணுள்ளவாகவும், பொன்மலைக்குரியன பொதியின்கண் ணுள்ளவாகவு முறைப்பின் மலையெனு மிடவழுவாமெனக்கொள்க பிறவுமன்ன அங்ஙன மோவவொரு மலைநாடி யாறுகட்கு முரிமையைத் தமிழ்நூலிடத்துக்காண்க ஆயினு மொன்றற்கென்ப புகழுமிடத் திவ்வுரிமைமாறி யில்லனவு முளவெனப் புனைந்துரையாகச் சொல்லினும் வழுவென் றிகழா தலங்கார மென்று கொள்பயா முற்றிவடையா ரொக்க கண்டுணர்க—தண்டியலங்காரம்.—"இடமெனப் படுவது மலைநா டியாறே' எ-து மேற்கோள் எ-று (௨)

பண்புரிமை.

Nature.

182. பண்பெனச் சாதியும் பற்று மளவையும்
வண்ணமும் பலவும் வகுத்தனர் புலவர்

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பண்புரிமையா மாறுணர்த்துதும் பண்பு பண்பெனுஞ் சொல்லா லவனவன் பிறந்த சாதியு நெஞ்சிற் பற்றிய பற்றுதலு நாலவகை யளவு மைவகை வண்ணமு மறுவகைச் சுவையு மெழுவகை யிசையு மெண்வகையூறு முதலிய பலவும் வரப்பெறும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று

சாதித்தொழிலுரிமை.

Caste Employment.

183. வன்னியர் மன்னர் வணிகர் சூத்திர
ரென்னிவர் நாலவர்க் கியல்வ னுரைக்கி
லோதற் றொழிலுரித் தியாகந்தோர் மூவர்க்கு
மல்லாத கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே

(இ-ள்) நிறுத்தமுறையானே சாதியுரிமையாமாறுணர்த்துதும். ஆகையில் அந்தண ரரசர் வணிகர் சூத்திரரென்ன விந்நாட்டில் வழங்கு முயர்சாதியிற் பிறந்த நால்வராகி மற்றவ ரிழிந்தோரெனப் படுவரென் றுணர்க. இந்நாட்டு வழக்கம்பற்றி யவ்வவ்வச் சாதிக்குரிய தொழிலை விளக்குதும். ஆகையி னுவின்ற கற்குந்தொழிலுள் வேதத்தை யோதியுணர்த லந்தண ரரசர் வணிகரென்ன மூவர்க்கு முரித்தே யொழியச் சூத்திரர்க்குத் தகாதெனவும், வேதநூ லொழிந்தொழிந்த கல்வியாவையு முணர்த னால்வர்க்கு முரித்தெனவுங் கூறுவரெனக்கொள்க. ஆயினும் வாயாலுண்பட்டு முடற்குணு யார்க்கும் பொதுமையவாங்கயிற் காதாலுண்பட்டு முயிர்க்குணவாகிய மெய்ம்மறை யோதலிலார்க்கு விலக்கல் கொடுமையன்றோ. மீள்வு மறையே பரகதி வழியெனக் காட்டுவ தாகையில் அனைவரும் பொதுப்பட வக்கதிக் குரியராகப் பிறந்த பின்ன ரவ்வழி யுணர்தல் பொதுமைத் தன்றென விதிப்பது நிறையோ. ஆகையில் வெண்பா —"பூரியர்க் கோதனமின் பொய்யா மறையென்பா, ராரியராய்த் தாங்கண் டறியாரோ - பேரிலையு, மெய்ம்மணலார் கானகமு முட்கடமு நீர்மலகப், பெய்முகில் வானபின்றோ சிறப்பு"—"கற்றொத்த தொழுகார்க்குக் காசறுத்த வேதநூல், சொற்றற்க வென்பார்க்குத் தோன்றோ-பற்றற, காவியு ணீலமுநீ விக்கதிர்க் கையான, மேவியவிண் வேந்தனன்பு" என்றார் மெய்ம்மறை யாசிரியனார்.—இலக்கணவிளக்கம் — "ஓதற்றொழி லுரித்துயர்ந்தோர் மூவர்க்கும்"-"அல்லார்க் கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே" இவைமேற்கோள் எ-று. (க)

184 படைக்கலம் பயிறலும் பகடாதி யூர்தலு
முடைத்தொழில் பின்மூவர்க் குரைத்திசி னோரே

(இ-ள்) இதுவுமது. படைக் கலங்களை வீசி யெறிந்தே யெதிர்த்துச் செய்தொழிற் கற்றலும் யானையுங் குதிரையுந் தேரு மேறி யூர்தலுமாக நாவின்ற கற்குந் தொழி லல்லாத தொழில்க ளந்தணரொழிந்த தொழிந்த மூவர்க்கு முரிய வென்பார் —இலக்கணவிளக்கம் —"படைக்கலம் பயிறலும் பகடேறி யூர்தலு, முடைத் தொழி லவர்க்கென வுரைத்திசினோரே" எ-து மேற்கோள் எ-று (உ)

185. அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தாய்
மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இ-ள்) இதுவுமது. அறப்புறங் காவலென்றும், நாடுகாவலென்றும், காவ லிருவகைப்படும். இவற்று ளறப்புறங் காவலே நால்வர்க்கும் பொதுமைத்தாகி நாடுகாவ லரசர்க் குரித்தெனக் கொள்க —இலக்கணவிளக்கம் - "அவற்றுள், அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தே"—"மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே." இவை மேற்கோள். எ-று. (ங)

186. வேதமாந்தர் வேந்த ரென்றிரு வர்க்குந்
தூது போதற் றொழிலுரித் தாகும்

(இ-ள்) இதுவுமது. வேற்றரசர்கட்குத் தூதனா யுழைக்கப் போந்தவந்தணர்க்கு மரசர்க்கு முரித்தெனக் கொள்க. எ-று. (௪)

187 சிறப்புப் பெயர்பெற்ற செப்பிய விரண்டு
முதற்குரிய மரபின வொழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.

(இ-ள்) இதுவுமது. அரசனாற் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவ ராயின வணிகர் சூத்திரரென்று மிருவர்க்கு நாடு காவற் றொழிலுந் தூது போதற் றொழிலு முரியன வெனக் கண்டுணர்க. ஆகையிற் சொல்லப் பட்ட தொழில்களு மித்தொடக்கத்தன பலவு மொருவர்க் குரியனவாகி மற்றொருவர்க் குரியன வாகக்கூறு தம்முறை காப்பது சாதி யுரிமையா மெனக் கொள்க. எ-று (௫)

பற்றுதலுரிமை.

Relation.

188 வெறுப்புவப் பிரக்கம் வெகுளி நாணந்
திறந்துணி வச்சந் தேற்ற மயல்வரப்
பலவு மக்கட் பலபற் றென்ப
பற்றுறும் வழியும் பற்றற் றார்க்கு
மற்று மியற்கையும் பற்றிறு வகைத்தே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பற்றுத லுரிமையா மாறுணர்த்துதும். வெறுப்பு முதலாகச் சொல்லப் பட்டவையும் பலவு மக்களிடத்துத் தோன்றும் பற்றுதலாரும். ஆகையிற் கேட்போ ரிடத்துத்தா னப்பற்றினைக் கிளப்புந் தன்மையும் பற்றுடையாராகி யியலுந் தன்மையு மறிந் தம்முறையே பிறழாதுரைப்பது பற்றுத லுரிமை யெனப்படும். இவற்றுட் கேட்போர் மனதி லொன்றன்மேல் வெறுப்பு மொன்றன் மேலாசையு மோரிடத் தச்சமு மோரிடத் தூக்கமு மிவர்க்கே யிரக்கமு மவர்க்கே வெகுளியு மித்தொடக்கத்தன பல பற்றுதலைக் கிளப்புதல் கற்றோர் தொழிலேயாகி யதற்கதற் குரியபொருளு முரிய வணியுந்தான் றெரிந் துரைப்ப தறிவோர் கடனெனக் கொள்க. அன்றியுஞ் சொல்லப்பட்ட பலவகைப் பற்றுத லெழும்பின தன்மையான் மனிதரும் பலகுண முடையராவர். அங்ஙனங் கடுஞ்சினத் தா னினைவு மொழியு நடையும் வேறாயவனாற் சினமேயாறி நாணங்கொண்டக்கா லவ னினைவு மொழியு நடையும் வேறு மல்வோ. பிறவுமன்ன. ஆகையி லெழும்பின வல்லவப் பற்றுதற் குரியவை செப்புவ துரிமையா மெனக் கொள்க. இவ்வழியும் வழுவாது காப்பது கற்றோர் கடனே. எ-று.

வடிவுமுதலியவுரிமை.
Form &c.

189. வடிவள வூறு மறறவை பொதுமை
கடியச் சிறபபிற காட்ட லுரிமை

(இ-ள்) வடிவு முதற குணவுரிமையா மாறுணாததுதும். சதுர முதற பலவடிவு மெணமுத லளவும வெமமைமுத லெணணூறு முதலிய குண ஙகளு ளொனறற குரியன மறறொனறற குரியவாகத தோனற வுரைபபது குண வழுவாகும பறபல பொருடகுப பொதுபபட நிறகுங குணஙகளைச சொலலினும வழுவன றாயினும பொதுபபடா ததற குரியவைச சொலலு தல சிறபபாகிக குண வுரிமையா மெனக கொளக. அஙஙனம பைநதினை யெனபது பைஙகூழுக கெலலாம பொதுககுணமாம. செறிகுரற றினை யெனவுந தாறறுக கதிர வரகெனவுஞ சிறபபுடைக குண வுரிமையாம பிற வுமனன. இவவகை யுரிமையே தனமை யலஙகார மெனவுமபடு மாதலா லணியதிகாரத துளளுங காணக. எ-று.

—◦◦◦—

ஒழுக்கவுரிமை.
Conduct.

190. ஒழுகக மென்பதிணை யுலக முறையே.

(இ-ள) நிறுதத முறையானே யொழுகக வுரிமையா மாறுணாததுதும தமமு ளொவவா முறைகளைத தோறறு தோறற முறைகொண டுலக வியறகை பிறழா துரைபப தொழுக்க வுரிமை யெனபபடும. (உ-ம.) வெ ணபா.—“அலைகடலக ளேழுதூாத தநதரததி னூடே, மலையனைய மாலயா னை யோடடிக—கலவளா, நீராககி வையநெடுங குடையினகீழ வைததான, மாறுசசீா மானிததாா மன.” எனப திதனுளொரு நிலவேநதனை யெழுகட லைத தூாததா னெனவு மாகாயததில யானையோடடிப பகைவரை வென று னெனவும வநதமையா லுலகிலொழுகா முறையா யொழுகக வழுவா யிறறு. பிறவுமனன. எ-று.

—→✻←—

சொலலுரிமை.
Speech.

191 சொலலெனப படுவ தனறொகுதி நானகவறறுட்
சனுககிரகஞ சஙகதந தேவா மொழியே
யவபபிரஞ சனமொழி யாமிழி சனாககே
வொவவொரு நாட்டிடை யுரைபபது பாகத

மிதுமூ வகைததாய வடமொழி திரிவன
தறபவம பிறவும பொதுமைய தறசமஞ
சிறநதொனறற குரியன தேசிக மெனப

(இ-ள) நிறுதத முறையானே சொலலுரிமையா மாறுணாததுதும, சனுககிரக மெனறும, சஙகத மெனறும, அவபபிரஞசன மெனறும, பாகத மெனறும, சொலவகை நானகாக வகுததாா புலவா இவறறுட சனுக கிரகமுஞ சஙகதமுந தேவா மொழியெனவும, அவபபிரஞசன மிழிசனா மொழியெனவும், பாகத மெலலா நாடடிலு மெலலாா தமமாலும வழஙகு மொழியெனவுங கணடுகொளக. அனறியும பாகத மூவகைததாகித தற பவந தறசமந தேசிக மெனபபடும இவறறுள ஆரியததிறகேயுரிய சிறப பெழுததானும, பொதுவுஞ சிறபபுமாகிய வீரெழுததானுமாகிய வாரிய மொழி தமிழிற சிதைநது வருவன தறபவ மெனபபடும (உ-ம) சுகி, போ கி, சுததி, அரன, அரி, பாபம, அபாபம, நயம, நிதியம, நதியம, எனவ ரும அனறியும, ஆரியததிறகுந தமிழிறகும பொதுவெழுததானாகிய வாரி யமொழி தமிழில வழஙகுவன தறசம மெனபபடும (உ-ம) அமலம, கம லம, காரணம, மலையம, மாருதம, குஙகுமம, உலகம, எனவரும அனறி யும, ஆரிய வெழுததுககள சிதைநது தமிழில வழஙகுமாறு சிலகூறுதும — ஆரியதது ளேழாமுயிரானது, இ, இரு, வாகவுந திரிநது வரும (உ-ம) இட பம, எ-ம. இருடி, எ-ம வரும அனறியும, பதினமுமுயிா னகரமாகவே னும மகரமாகவேனுந திரிதலும, கெடுதலும, பெறும (உ-ம) காமன, நா கம, எ-ம அரி, எ-ம, வரும அனறியும, ஆ, மொழியிறுதியில, ஐ, எ-ம ஈ, மொழியிறுதியில, இ, எ-ம திரியும (உ ம) மாலை, எ-ம சௌரி, எ-ம வரும அனறியும, கவவலலாத மூனறும, க, எ-ம சவவலலாத மூனறும, ச, எ-ம டவவலலாத மூனறும, ட, எ-ம தவவலலாத மூன றும, த, எ-ம பவவலலாத மூனறும, ப, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) ந கம, நாகம, மேகம, எ-ம. சலவாதி, விசயம, சருசசனா, எ-ம. கடிநம, சடம, கூடம, எ-ம. தலம, திநம, தனா, எ-ம. பலம, பநதம, பாரம, எ-ம முறையே திரிநது வநதன. அனறியும, ஐ, மொழிககிடையில யகர மாகத திரிநது வரும (உ-ம) புயம, கயம, எ-ம வரும அனறியும, மொழி முதலில, ச, எ-ம மொழியிடையில, ச, எனறுமினும, ய, எனறுமினுந திரிநதுவரும (உ-ம) சஙகரன, சிவன, எ ம அஙகுசம, பாசம, எ ம தேயம, வயம, எ-ம வரும அனறியும, ஷ, முதலில, ச, எ-ம. இடையி லுங கடையிலும, ட, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) சணமுகம, எ-ம சடங கம, எ-ம. விடம, எ-ம பாடை, எ-ம. வரும ஸ, முதலினுங கடையி னும, ச, எ-ம. இடையில சகர மாகவேனுந தகர மாகவேனுந திரிநது வரும. (உ-ம) சபை, எ-ம அசி, எ-ம. வாசம, எ-ம ஆதநம, மாதம, எ-ம வரும. அனறியும, முதலிற கெடடும, இடையினுங கடையினுந தகர

மாகத் திரிந்து வரும் (உ-ம்) அரன், அரி, எ-ம் ஓமம், எ-ம். தாகம், மோகம், அகி, மகி. எ-ம். வரும். அன்றியும், க்ஷ, முதலில் ககர மாகவும் இடையினுங் கடையினும் இரு ககரமாகவுந் திரிந்து வரும் (உ-ம்) கீரம், எ-ம். அக்கம், பக்கம், குக்கி, பக்கி, எ-ம். வரும். ய, மொழிமுதலில் தன்முன்னிற்கு மேனைய மெய்களோ டிணைந்து வருங்கால் முன்னின்ற மெய் இகரம் பெறும், இகரம் பெறுங்கால் சிலவிடத்து யகரங் கெடும். (உ-ம்.) இயாகம், நியாயம், வியோமம், எ-ம். விவகாரம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ய, மொழிக்கிடையில் தன்முன்னின்ற மற்றை மெய்களோ டிணைந்துவருங்கால், முன்னின்ற மெய்க்கு இகரம் பெற்றும், சிலவிடத் தம்மெய் இகரம் பெற்று மிகாமலும் வரும். (உ-ம்.) வாக்கியம், நாட்டியம், புண்ணியம், எ-ம். காமியம், காரியம், காவியம், ஆசியம், எ-ம் வரும் அன்றியும், ர, மொழிமுதலில் தன்முன்னின்ற மெய்யோடிணையுங்கால், முன்னின்ற மெய் இகரம் பெற்றும், சிலவிடத்து உகரம் பெற்றும் வரும். (உ-ம்) கிரமம், திரவியம், விரதம், எ-ம். குரோதம், சுரோத்திரியம், எ-ம் வரும் அன்றியும், ர, இடையி லவ்வா றிணைந்துவரின், முன்னின்ற மெய் யிரட்டி இகரம் பெறும் (உ-ம்) வக்கிரம், வச்சிரம், சூத்திரம், என வரும். அன்றியும், ர, பின்னின்ற மெய்யோடிணைந்து வருங்கால் உகரம் பெற்று வல்லொற் றிரட்டி வரும். சில விடத்து இகரமும் பெற்று வரும். (உ-ம்.) அருக்கன், அருச்சனை, வருணம், எ-ம். பரிசம், விமரிசம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ல, முதலில் முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்துவரின், முன்னின்றமெய் இகரம் பெறும் சிலவிடத்து உகரம் பெறும். (உ-ம்) கிலேசம், மிலேச்சன், எ-ம். சுலோகம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ல, இடையி லவ்வா றிணையின் முன்னின்ற மெய்மிக்க இகரம் பெறும் (உ-ம்) சுக்கிலம், என வரும் அன்றியும், ம, முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்துவரின், முன்னின்ற மெய் உகரம் பெறும். வகரமுன் னவ்வாறு நின்றமெய் மிக்கு உகரம் பெறும் (உ-ம்) பதுமம், எ-ம். பக்குவம், எ-ம். வரும். அன்றியும், மொழிக் கீற்றில்வருங் ககர முதலிய வொற்றுக்கள் மிக்கு உகரம் பெறும் (உ-ம்) வாக்கு, திக்கு, விராட்டு, மருத்து, அப்பு, என வரும். அன்றியும், உற்பவம், அற்பம், பற்பம், அத்தம், சத்தம், சத்தி, என விங்ஙனஞ் சிதைந்து வருவனவும் பிறவும் வழக்குநோக்கி யறிக இவை நிற்க அவ்வவ் நாட்டார் சொல்லேயாய் பிறபாடை நோக்காதன வெல்லாந் தேசிக மென்பார் (உ-ம்) நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, சோறு, பாகு, பானிதம். பிறவுமன்ன ஆயினு மற்றிருவகைச் சொல்லே நல்லவாயினுந் தேசிகச் சொல் லொவ்வொரு நாட்டிற்குரிய சொல்லென் றமையாற் றேசிகச் சொல்லாற் செப்புவ தரிமையா மெனக்கொள்க எ-று. (க)

192. உறுப்புச் செய்யுளென் றுரைப்ப தற்பவச்
சிறப்புறா வினைவிச் செப்பிய செய்யுளே.

(இ-ள்.) தற்பவமொழிக்குச் சிறப்புவிதியை யுணர்த்துதும். தேசிகச் சொல்லொடு வடமொழியிற்றிரிந்த தற்பவச்சொல் லொன்றிரண்டுங்கலந்து வந்த செய்யுள் கேட்போர்க் கின்பமாக வழங்கு முறைப்புச் செய்யுளெனப் படும். (உ-ம்) கட்டளைக்கலித்துறை.—"கருணாம்பரியாயப் பாவாதிவினையிருட் கங்குலற, வருணாம்பரியாக வந்துதித்தாளேயனைத்துயிரா, ரருணாம்பரித்தருஞ் சீலத்துவானகந்தியெய்தவிவ,டெருணாம்பரிதாஞ்சரணாம்புயஞ் சென்னி சேர்த்துகவே"—வெண்பா.—'தாரதரத்தொப்பத்தராதலத்தோங்கி, வரா தரத்தந்தரத்தில்வாழ்ப,—பராக்ச, சிரசரணத்திரவிதிங்கண் மீனபூண்டாள, கரசரணத்திதொழிற்கண்டு.' எ-ம் பிறவுமன்ன. எ-று (உ)

193 கொங்கண மகதங் கோசலந் துளுவஞ்
சிங்களஞ் சீனஞ் சிந்து திராவிடம்
வங்கஞ் சாவக மராடங் கலிங்கம்
மங்கஞ் சோனக மருணங் கவுசலம்
பப்பரங் காம்போசம் பாடையே வாறனுள்
மருவூரின் மேற்குங் கருவூரின் கிழக்கு
மருதை யாற்றின் றெற்கும் வைகை
யாற்றின் வடக்குஞ் செந்தமிழ் நிலனே
பாண்டிகுட்டம் பன்றி கற்கா
வெண்குட்டம் பூழி மலாடு சீதம்
புனனா டருவா வருவா வடதலை
யெனச்செந் தமிழ்சூழ் பன்னிரு நாடே.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வழங்குநா டிவையென வுணர்த்துதும். அவ்வவ் நாட்டுப் பாடைமொழியைத் தேசிகமென்று மேற்கூறின வதனு ளிங்ஙனம் பாடை வேற்றுமைப் பற்றி வேறுவேறாக வழங்குநாடுகள் கொங்கண முதலாகக் காம்போச மீறாகச் சொல்லப்பட்ட மூவாறுமென் றுணர்க. உலகில் வழங்கு மெண்ணிறந்த பாடையு நாடுகளு முளவென்றாயினுங் குறுகிய தமிழ்நாட் டெல்லையுள் ளறியப்பட்ட பாடை யிவையே ஆகையி லிங்ஙனம் வழங்குந் தேசங்க ளைம்பத்தா றென்பன வாயினு மவற்றுள் வழங்கும் பாடைகள் பதினெட்டென்ப. ஆகையி லிவற்றொழிந்த அவந்தி, கௌடம், காம்பிலி, குகுதம், மச்சம், குரு, கேகயம், தவத்தவ, பாஞ்சாலம், காந்தாரம், மாளவம், நிடதம், குடகம், தெலுங்கம், கன்னடம், கொல்லம், கலிங்கம், பல்லவ மென விவைபலவு முன்சொன்ன பதினெட்டினுள்ளு மடங்குமெனக் கொள்க. அன்றியு மவற்றுட் டிராவிட மொன்று தமிழ்நாடாகும். தமிழுமிரு வகைத்தாகிப் பதின்மூன்று குறுநிலத்துள் டங்கிச் செந்தமி ழென்றொரு நிலத்திலும், கொடுந்தமி ழென்றொரு பன்னிரு நிலத்திலும் வழங்கும். அவ

றி னெல்லையும் பெயருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க ஆகையி லெல்லாந் தமிழ்ச்சொல்லாயினு மவ்வவ் நாட்டுத் தேசிகச் சொல்லாகப் பலமொழி தத்தங் குறிப்பான வழங்கும் (உ-ம்) தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினை-பெற்றம், எ-ம். குட்டநாட்டார், தாயை-தள்ளை, எ-ம் பன்றிநாட்டார், செறுவை-செய், எ-ம் கற்காநாட்டார், வஞ்சரை-கையர், எ-ம் வேணாட்டார், தோட்டத்தை-கிழார், எ-ம் குடநாட்டார், தந்தையை-அச்சன், எ-ம் பூழிநாட்டார், சிறுகுளத்தை-பாழி, எ-ம் மலாடுநாட்டார், தோழியை-இகுளை, எ-ம் சீதநாட்டார், தோழனை-எலுவன், எ-ம் புனனாட்டார், தாயை-ஆய், எ-ம் அருவாநாட்டார், சிறுகுளத்தை-கேணி, எ-ம் அருவாவடதலைநாட்டார், புளியை-எகினம், எ-ம் இத்தொடக்கத்தன பலவு மவ்வவ்வத் தமிழ் நாட்டார் வழங்குவனெனக் கண்டுணர்க கொடுந்தமிழ்நாடு 12,—வெண்பா —“ தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி, பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய, சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர், ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண் ” எ-று, (க)

194 செந்தமிழ் வழக்குநர் செப்புங் காலை
யிலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉ வென் றாறு வகைத்தா மியல்பு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
யெனுமுத் தகுதியோ டிருமூன் றாகும்.

(இ-ள்) செந்தமிழ்ச் சொல்லுரிமையா மாறுணர்த்துதும் செந்தமிழ் வழக்குச்சொல் லாறுவகைப்படும் அவற்று ளிலக்கண மொழியும், இலக்கணப்போலி மொழியும், மரூஉ மொழியு மென்பன மூன்று மியல்பு வழக்கு. இடக்க ரடக்கல், மங்கலமரபு, குழூஉக்குறி, என்பன மூன்றுந் தகுதிவழக்கு ஆகையி லிலக்கண முறையால் வருவன இலக்கண மொழியெனப்படும். (உ-ம்) நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், கூழ், பால், பாகு, பாளிதம், எ-ம். வரும் இலக்கண மில்லாதெனினு மிலக்கண முடையன போலச் சான்றோரால் வழங்குவன இலக்கணப்போலி மொழியெனப்படும் (உ-ம்) இல்முன-முன்றில், எ-ம் கோவில்-கோயில், எ-ம் பொதுவில்-பொதியில், எ-ம் யாவர்-யார், எ-ம் கண்மீ-மீகண், எ-ம் எவன்-என், எ-ம் வரும் இலக்கணமுறை பிறழ்ந்து வருவன மரூஉமொழி யெனப்படும் (உ-ம்) சோழநாடு-சோணாடு, எ-ம் மலையநாடு-மலாடு, எ-ம் மட்கட்டி-மண்ணாங்கட்டி, எ-ம் வரும் இம்மூவகையு மியல்புவழக் கெனக்கொள்க. அன்றியு மறைவாகத் தம்பொருளைத் தருவன இடக்க ரடக்க லெனப்படும் (உ-ம்) கான்மே னீர்பெய்து வருதும், வாய்பூசிவருதும், அந்திதொழுது வருதும், முதலிய பலவுமாம் பொருட்குறை மறைத்துப் புகழ்மொழியாக வருவன மங்கல மரபெனப்படும் (உ-ம்) செத்தாரை-துஞ்சினார், எ-ம் ஓலையை-

திருமுகம, எ-ம. காராட்டை - வெள்ளாடு, எ-ம. சுடுகாட்டை - நன காடு, எ-ம. கூறுவா ஒரோகூட்டததாாகண வழஙகுவன குழூஉக்குறி மொழி யெனபபடும. (உ-ம.) பொறகொலலா, பொனனை-பறி, எ-ம. யானை பபாகா, ஆடையை-காரை, எ-ம வேடா,களளை-சொலவிளம்பி, எ-ம இழி சனா, சோறறை-சொனறி, எ-ம கூறுவா பிறவுமனன இமமூவகையுந தகுதிவழககெனக கொளக எ-று. (௪)

195 குறிபபு மொழிவகைக கூறிற பொதுச்சொல
விகாரந தகுதி வினைககுறிப பாகுபெய [பபென
ரனமொழி முதறறொகைப பொருடடொகைக குறி
வொனபதும பிறவுமிவ வொழிநதன வெளிபபடை.

(இ-ள) குறிபபுச சொலலுரிமையா மாறுணாததுதும ஒனறனைககுறி யாப பொதுமொழியும, விகாரமொழி யொனபதும, தகுதிவழககு மொழிமூ னறும, வினைககுறிபபும, ஆகுபெயரும, அனமொழிததொகையும, முதறறொ கையும, பொருடடொகையும, சொலபவன குறிபபு, மெனக குறிபபுமொழி க ளொனபதாம. இவையொழித தொழிநத மொழியெலாம் வெளிபபடை மொழி யெனககொளக. ஆயினுங குறிபபுமொழிகள கறறோருரு மரிதுணா மொழிக ளாகையிற செபபினு ளொழியப பெயத மணிகல்னபோல வாகா மையும, அவறறைத தெருவின மிதிபட வெறிநதாாபோல வாகாமையும, அ ழகுற வணிநத நகையெனத தோனறறபொருடகெ கூட்டிய அடைமொழி யானும, வினைமுதலியவறறானுந தானேகுறிதத பொருளை அறிவுடையோா ககுக காடடுவது உணாநதோா சிறபபெனக கொளக ஆகையாற சொனன வொனபதுவகைக குறிபபுமொழிவருமாறு (உ-ம) பெறறமெனபது காளை யும பசுவு மாகையி லாணும பெணணு மொழிநத பொதுசசொலலாம. இன றிவணூப பெறறமெலலா முழவொழிநதவெனி லுழவெனுஞ சொலலா லிங ஙனம பெறறங காளையாயின இனறிவணூப பெறறமெலலா மறததிறககக கறககுமெனனிற கறககு மெனனுமவினையாற பசுககளாயின பிறவுமனன விகாரசசொல லொனபதுங குறிபபுசசொலலாகும மதுமலாக குலிகமேனி யெனபதும, நீனிறப பெருஙகடலெனபதும, மதுவெனு மடைமொழியாற றுமலா யெனவும் நிறமெனும பெயரா னீலமெனவும, அறிய வநதன பிறவும னன மேலேசொனன மூவகைத தகுதிவழககு மொழிகளைககாணக. இறை வ கொடியை, தாயே யினியை, தீயே வெயயை, நீரோதணணியை, முதலிய விளி வேறறுமையான முனனிலை வினைககுறிபபென வறியவநதன. பிறவும னன. புளியைத தினறுனென இவவாகுபெயரோ தினறு னென்னும வினை யா லதன பழமறிய வநதன பிறவுமனன அலாகூநதறகிலலையருள, பொற றொடி சொலலெலலாமபொய, என விவ வனமொழிததொகை யிரணடும அருள சொலலெனப பெயராற குறிதத வலாகூநத லுடையாளும பொற

றொடி யுடையாளுமறிய வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. முதற் குறிப்புச் சொல் லிருவகைப்படும். முதலெழுத் தொன்றைக் காட்டினவு முதன்மொழியொன்றைக் காட்டினவு மெனக்கொள்க.—குறட்செய்யுள்.—"குன்றுவிளையுளுயா நிலந்துன்புறுத்தன், வென்றேயிரப்பாடனை.' எனஇஃதேழிசை குறித்தன்றோத்தாம. இவற்றுட் குன்றுவென்புழி-குர னரம்பும், விளையுளென்புழி-விளரி நரம்பும், உயாநில மென்புழி-உழை நரம்பும், துன்புறுதென்புழி-துத்த நரம்பும், தாவென்புழி-தாரநரம்பும், இரப்பா னென்புழி-இளி நரம்பும், கை யென்புழி-கைக்கிளை நரம்பும், எனக்குறிப்பாக வேழிசைமுதனின்ற வோரெழுத்தானறிய வந்தன. ஆயினு மிவ்வகை யிருளெனச் சிறுபான்மையென்றுவழங்கற்க. அன்றியும்,—காரிகை —"வள்ளம்பட்டவென்பது வெள்ளைக் கவற் குதாரணஞ்செங், கள்ளம்படக் கொன்று கலிக்கரிதாயக்கண்ணா கொடிபோற, றுள்ளங்கிடைமாதே சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென, றுள்ளங்கொடு நாவல ரோதினா வஞ்சிக்குதாரணமே." என விக்காரிகையுட் பல்பாட்டு முதனின்றவோரிருமொழிகாட்டி வெள்ளைமுதலியபாவிற் குதாரணமென்ற குறிப்பினு லவ்வப் பாட்டறிய வந்தன. பிறவுமன்ன. பொருட்டொகைக்குறிப்புச்சொல்லாவன.—வெண்பா.—"புறநிலை ஆறெழுத்தை நடக்கி முன்னமூன்றுண்டளிக்கு, மீரெழுத்த தாநொருவ னென்றேத்தி, யூரெழிப்ப, வாளா யிரண்டயிக மாயந்தனகா லெவ்வலவாற, கேளாயுடன் வருவதில." எனப்ன விவற்றுட் பலதொகை வந்துகூடிய வினையாலறியவந்தவாறுகாண்க. ஆகையில் வைரவ முத லறுசமயமும், கைப்பு முத லறுசுவையும், கார முத லறுபருவமும், அரிச்சந்திரன் முத லறுசக்கரவர்த்திகளும், வேறுளைமுத லறுதானையு, மிவை முதலாயின பலவுள வெனினு மிங்ஙனமாறெழுத் தென்ற குறிப்பினுற காமக் குரோத முலோப மோகம் பய மதமென வாறறியவந்தன. அன்றியு மைவண்ணம, ஐந்திணை பஞ்சபூதிய முதலாயினவுளவெனினு, மிங்ஙன மைந்தடக்கி யென்ற குறிப்பினுற கண்முத லைமபொறியறிய வந்தன. அன்றியுங் காம முதன முக்குற்றமும், தன்மை முதன மூவிடமு முதலாயின வுளவெனினு, மிங்ஙன மூன்றுண் மென்ற குறிப்பினுல வான முதன மூவுலகறிய வந்தன. மீண்டு மூன்றினு லாளுமென்ற குறிப்பினு லாக்கல், காத்த லழித்த லென முத்தொழிலறிய வந்தன. அன்றியு மிம்மை மறுமை யென விருமையு நலவினை தீவினையென் றிருவினையு முதலாயின வுளவெனினு மிரண்டயிக மென்ற குறிப்பினு லிலலறந் துறவற மறிய வந்தன. ஆயினு மிவ்வகைக் குறிப்புமொழிக ளறிதற் கரியனவாகையிற் சுருட்டிக் கிடக்கும் பட்டாடையின் முன்றுனையைக் கொளவோர் காணக்காட்டும் வாணிகர் போலத் தொகுத்த தவற்றுண முதற்பொருட்டோறறித் தொகைமொழி வருவது தெளிவெனக் கொளக. (உ-ம்.) வெண்பா.—"புறநிலை காமமுத லாறெழுத்துக் கண்முதல வைந்தடக்கி, யேம முதலோ ரொருவ னென்றேத்தி-வாமமுதிர், வாளா யறஞ்செய்க மாயந்தனகா

லிவ வலலாற, கேளாயுடன வருவதில" என வநதவாறு காணக. சொலப வனுணாநத குறிபபிஞலறிய வருமொழி குறிபபிற குறிப்புச சொலலெனப படும. (உ-ம.) குறள.—"கடலோடா காலவ னெடுநதோ கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலதது."எனப திதனபொருளிடநதெரிதலெனு மதிகாரபபெயரா லறிய வநதது. ஆகையி லினிவருங குறிபபெஞசணியு மொட்டவுங்காரமு மிவவகைக குறிபபுமொழியால வழஙகுமெனறுணாக. அவையேமுனனும் பினனும வருமபொருளாறறேனற வுரைபபது நெறியே. அனறியுஞ சூததி ரததுட பிறவுமெனற மிகையால பலபொருளகுறிதத திரிசொலலுங குறிப பு [illegible] லலெனவுமாம. அவறறுள சில மிகவரிதுணாமொழிகளாகையி லவற றை விளக்கவொரு பெயரொசசமாயினு மடைமொழியாயினுங கூட்டியுரை பபிற பொதுமை நீங்கி யொனறற குரியனவாகத தோனறுமென றுணாக. அங்ஙன நாக மெனனுந திரிசொலலே கைநநாகம, பைநநாகம, பெயநாக மெனபுழி, கூட்டிய வோரடை மொழியாற பலவறறிறகுப பொதுவாய நின றசொல லொனறற குரிததாயினவாறுகாணக. ஆயினு மெளிதுணா பொ ருடகு விரோத மாகவு மரிதுணா பொருட்குச சோகலை யாகவு மறறொரு மொழியைக கூட்டியுரைபபது சிறபபெனக கொளக. அஙஙனம் புலியை- பூவாபபுண்டரீகம, எ-ம். தெனமேற்றிசை யானையை—பூவாக குமுதம, எ-ம. இடபததை-பறவாநரை, எ-ம. தாழையை-டணணுககுமரி, எ-ம. வே ஙகை மரத்தை - பாயாவேஙகை, எ-ம. கணணை - இமைககுவளை, எ-ம இ டையை - துவளுநதுடி, எ-ம. கனைக்காலை - ஊதாசசஙகு, எ-ம. நயயை- வெணடுபபு, எ-ம. இராகததை-செவிககினபுருககும வணணம், எ-ம.பிறவு மிததனமையா லுணாநத குறிபபினைத தோறறிய பலவறறிறகுப பொது வாயநினற திரிசொல லொனறற குரியவாக வுரைப்பது சிறபபுள சொலலுரி மையா மெனக கொளக. (உ-ம.) விருத்தம்.—"பாடாத நதிருவம பதிநதெ றியாக கநதுகமுட், கோடாத கோணமுளை கூறுதகிளளை மலா, சூடாதபா டலமபோா தொடாககுநதம பினனிககீழ, நீடாத சடிலமுகை நெகிழாமா வீஙகுளவோ." எனப பலபொருளைககுறிதத பலதிரிசொல லீணடுக குதிரை யொனறனைத தோறறவநத வாறு காணக. எ-று. (ரு)

196. பலவினைக் குரிய பலபொருட சொலலொரு
நிலைவரி னுரிமை நீததசொல லுரிததே

(இ-ள) இனபபொருள வினைசசொலலுரிமையா மாறுணாததுதும. ஒ ரினபபொருளவாகி வேறுபடுவினைககுரிய பொருளுளவெனக கண்டுணாக. அவறறுட பலவகைகூடிவருஙகா லவவினபபொருடகுப பொதுசசொலலு ரைபப துரிமையா மெனககொளக. அஙஙனம வாசசிய வினததுட கொட டுவன-பறையே, ஊதுவன-குழலே, ஊாவன-யாழே. பிறவுமனன. அணிகல னினததுட கவிபபன-முடியே, கடடுவன-மேகலையே, இடுவன-குழையே,

தொடுவன-வளையே, பூணபன-ஆரமே. பிறவுமனன ஆயுதவினைததுளெய வன-கணையே, எறிவன-வேலே, வெடடுவன-வாளே, குததுவன-ஈடடியே, பிறவுமனன இவையே இததொடககததன பல வினைசசொலலு முரிமை பறறிவநத சொலலெனககொளக. இவையேயனறி வாசசியததிறகெலலாம பொதுவினை முழஙகல, இயமபல, படுததன, முதலிய பலவும அணிவகைக கெலலாம பொதுவினை. அணிதல, தாஙகல, மெயபபடுததல, முதலிய பலவும படைவகைக கெலலாம பொதுவினை தொடடல, வழஙகல, பயிறறல, முதலியபலவும படைததொழிற கெலலாம பொதுவினை. ஆகையி லிததனமைப பொரு டனிததனி வருஙகா லதறகதறகுரிய வினையொடு முடிபபது சிறபபாம ஆயினுங கூறிய வினபபொருட பலவுங கூடடி யொனறுபடுததி னுரியவினைச சொறகொணடு முடிபப தொனறற கேறபுழி, மறறவறறிற கேலாமையால வழுவாம அஙஙனம யாழுங குழலும பறையுந தடவினு ளொனினு மூதினு ளொனினுங கொடடினு ளொனினுமாகப பொதுச சொலலாக முழஙகினர, இயமபினர, படுததாரெனபது முறையே. அஙஙனம பசுமபொனமுடியும, மினமணிககுழையும, பொனனெளிவளையு, முதலாயின வணிநதார, தாஙகினர, எனபதும வேலும வாளும வளையுங கணையும வழஙகினர பயிறறினாரெனபது முரிததே. பிறவுமனன. இவவாறுரிமை நீஙகிய பொதுமொழி யிஙஙன முரியனவா மெனககொளக எ-று (ரு)

197. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணநதொழில கலவி சிறபபாம பெயரொ
டியறபெய ரேறறிடிற பினவர லுரிததே

(இ-ள்) சொலலடுக குரிமையா மாறுணாததுதும. திணைமுதலாயின வறறைப பறறி யொரு பொருளை யேற பலபகுபதப பெயரையடுககி யுரைபபழி யபபொருடகுரிய வியறபெயர கடையில வநது முடிவதே யடுககிய பல பெயர மொழியிடத துரிமையா மெனககொளக (உ-ம)—விருததம.—"காரவளர வெறபினன குரவற காவலன, போரவளர விலலினன பொறிசசொல பெருசினன வாரவளர முரசதிர வருல னெனபவன, பாரவளர நலஙகெடப படைகொண டெயதினன" எ-ம. பிறவுமனன இவவா றியறபெயர கடையி லனறி யிடையினு முதலினும வரபபெறிற சிறுபானமையா மெனறுணர்க. எ-று (எ)

198. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக கோரசொல
லிரணடு மூனறுநான கெலலைமுறை யடுககும.

(இ-ள்) மறறொருசொல லடுககுரிமையா மாறுணாததுதும. ஆகையி லசை நிலை மொழி இரணடாக வடுககி வரவும, விரைவு, வெகுளி, அவலம, உவகை, அசசம, முதலிய பொருணமொழி இரணடு மூனறாக வடுககி

வரவும இசை நிறை மொழிகள இரணடு மூனறு நானகுமாக வடுக்கி வரவும பெறுமெனக கொளக. (உ-ம.) மறறோ மறறோ, எனறே யெனறே, பிறவு மசைநிலை. களளா களளா, பாமபு பாமபு, தீத்தீதீ, போபோபோ, பிறவும விரைவு. எயயெய, எறி யெறி யெறி, பிறவும வெகுளி. உயயேனுய் யேன, ஐயா வென்னையா வெனனையா, வகனறனையோ, பிறவுமவலம. வருக வருக, பொலிக பொலிக பொலிக, பிறவுமுவகை. படை படை, எஙகே யெஙகே யெஙகே, பிறவுமசசம. ஏ எயமப லியமபினுன நலகுமே நலகுமே நல்குமே, நாமகள பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பிறவு மிசைநிறை.—"அசைநிலை யிரடடியும விரைவு மொ ? மூனறினு, மிசைநிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும."—எனறா தொலகாபபியனாரு மெனறுணாக ஆகையிற கால மிடம பண பொழுககஞ சொலலென விவவைநதும வழுவா முறைகாத ததறகுரிமைய பறறிச செபபுவ தறிவோா கடனெனக கொளக. எ-று (அ)

199 அகபபொருள் புறபபொரு ளாமிரண டவற்றுட்
பெருகிய கைககிளை பெருநதிணைக் குறிஞசி
யாதியைந திணையென வகததிணை யேழே
கைகோ ளிரணடாங களவு கறபே
வதுவை வாழகைக வரைவகப பொருளே
வெடசி கரநதை வஞசி காஞசி
நொசசி யுழிஞை துமபையேழ புறததிணை
பகைநிரை யோடட றன்னிரை மீடடல
புகைமேற செலலல பகைககெதி ரூனற
றனனெயிற காததல பகையெயிற கொளளல
போரவெலல லெனமுறை புறபபொரு டிணையே.

(இ-ள) ஈணடுககூறிய பொருணூலவழிப புறநடையாகையி விஙஙன முனனோா தநத பொருணூற றொகையுணாததுதும ஆகையிற செந்தமி ழுணாநதோா பொருளெலா மகபபொருள புறபபொருளென றிருகூறுபாடெனப பிரிததவற்று ளகபபொரு ளெனபதைக காமமாகக கொணடதனுளளு மொருதலைககாமங் கைககிளை யெனவும, பொருநதாககாமம பெருநதிணையெனவும, அனபுடைககாமங குறிஞசிமுத லைநிலததிற குரித்தாயைநதிணை யெனவும, எழுதிணை பகுததபின னிவறறிற கொழுககமுறையைக கைகோளென றதைக களவு கறபென றிருவகைபபடுததி யதறகததறகுரிய பலநடை பயிறறலும், வதுவையின முறையைக காடடலும, வதுவையின னிருவா வாழகையை வகுததலும, வரைவெனும பிரிவினகட புலமபுணா யுரைததலு மகபபொருளெனறுா.—அகப்பொருளவிளககம.—"அவறறுளகைககிளையுடைய தொருதலைககாமம.—ஐநதிணையுடைய தனபு

டைககாமம.—பெருநதிணையெனபது பொருநதாககாமம்.—அளைவயிலின் பத தைந்திணை மருஙகிற, களவு கற்பென விருகைகோள வழஙகும.—உள மலிகாதற் களவெனப்படுவ, தொருநானகு வேததிருமணகு மனறலுள், யாழோா கூடடத தியலபின தெனப —பொறபமை சிறபபிற் கறபெனபபடுவது, மகிழவுமூடலு மூடலுணாததலும், பிரிவும பிறவு மருவியதாகும்.—வரைவெனப படுவ துரவோன கிழததியைக, குரவா முதலோா கொடுப்பவுங கொடாமையுங, காணமொடு புணரக கடியயாநது கொளலே.'' இவை மேறகோள. அனறியும, புறபபொரு ளெனபதைச சேவகமாகக கொண்டதனுளளும வெடசி முதலேழு கூறுபாடெனப பிரித திவறறுட பகைவா நாடடிற புகுநது நிரையை யோடடுஞ சேவகம வெட்சி யெனவும, பகைவரோடடின தனனிரையை மீடகுஞ சேவகங கரநதை யெனவும, பகைவாமேற செலலுஞ சேவகம வஞசி யெனவும வரும. டகைவரோ டெதிாககுஞ சேவகங காஞசியெனவும, தனனரண காககுஞ சேவக நொசசி யெனவும, பகைவரரண கைக்கொளளுஞ சேவக முழிஞை யெனவும, பொருது வெலலுஞ சேவகந தும்பை யெனவும, உகுத தவறறவறறிற குரிய பல நடைகாடடி விதிததலே புறபபொருளெனறூா —இவறறிறகுச செயயுள - "வெடசி நிரைகவாதன மீடடல கரநதையாம, வடகாாமேற செலவது வஞசியா-முடகா, தெதிரூனறல காஞசி யெயிலகாதத னொசசி, யதுவளைததலாகு முழிஞை - யதிரப, பொருவது தும்பையாம போாககளதது மிககோா, செருவெனறது வாகையாம.'—புறபபொருள.

வெடசிததிணை வருமாறு —"வெட்சிவெடசி யரவம விரிசசி செலவு, வேயே புறததிறை யூாகொலை யாகோள, பூசன மாறறே புகழசுரந துய்தத றலைததோற றமமே தநதுநிறை பாதீ, டுணடாட டியாகொடை புனலறி சிறபபே, பிளளை வழககே பெருநதுடி நிலையே, கொறறவை நிலையொடு வெறியாட டுளபபட, வெடடிரண டேனை நானகொடு தொகைஇ, வெடசியும வெடசித துறையு மாகும"

கரநதைததிணை வருமாறு —"கதமில கரநதை கரநதை யரவ, மதரிடைச செலவே யருமபோா மலைதல, புணணொடு வருதல போககளததொழித, லாளெறி பிளளை பிளளைத தெளிவே, பிளளை யாடடொடு கையறு நிலையே, நெடுமொழி கூறல பிளளைப பெயாசசி வேததியன மலிவே மிகுகுடிநிலை யென, 'வருஙகலை யுணாநதோா ரவைபதி னனகுங், கரநதையுங கரநதைத துறையு மெனப.'

வஞசிததிணை வருமாறு —" வாடாச செலவின வஞசிவஞசி யரவங, கூடாாப் பிணிககுங குடைநிலை வாணிலை, கொறறவை நிலையே கொறற வஞசி, குறறமில சிறபபிற கொறற வளளை, பேராண் வஞசி மாராய வஞசி, நெடுமொழி வஞசிமுதுமொழி வஞசி, யுழபுல வஞசி மழபுல வஞசி,

கொடை வஞ்சியோடு குறுவஞ்சியே, யொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை, பெருவஞ்சியே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு, நல்லிசை வஞ்சி யென நாட்டினர் தொகுத்த, வெஞ்சமச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும், வஞ்சியும், வஞ்சித் துறையுமாகும்."

காஞ்சித்திணை வருமாறு.—"காஞ்சிகாஞ்சி யெதிர்வே தழிஞ்சி, பெரும் படை வழக்கொடு பெருங்காஞ்சியே, நாள்செல வென்று குடையது செலவே, வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே, புகழ்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயம், தலையொடு முடிதன் மறக்காஞ்சியே, மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க் காஞ்சியே, தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ்சியே, மனைக் காஞ்சி கட்காஞ்சியே, யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி, முனைகடி முன்னி ருப்புளப்பட்டத் தொகைஇ, யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டுங், கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப"

நொச்சித்திணை வருமாறு.—"நவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை, மறனுடைய பாசி யூர்ச்செரு வென்று, செருவிடை வீழ்த லின்பரி மறனே, யெயிலது போரே யெயி[illegible]னை யழித்த, வழிபடை தாங்கன் மகண் மறுத்து மொழிதலென, [illegible]ச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது, நொச்சித் திணையது வகை யென மொழிப."

உழிஞைத்திணைவருமாறு.—"உழிஞையோங்கிய குடைநாட்கோளே, வாணாட் கோளே முரசவுழிஞை, கொற்றவுழிஞையோ டரசவுழிஞை, கந்தழி யென்று முற்றுழிஞையே, காந்தள் புறத்திறை யார்எயி லுழிஞை, யருந்தொழி லுழிஞை குற்றுழிஞையொடு, கோட்புறத் துழிஞை டாசிநிலையே, யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி, முதுவுழிஞையே முந்தகத் துழிஞை, முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே, வேற்றுப் படைவரவே யுழுது வித்திடுதல், வாண் மண்ணு நிலையே மண்ணு மங்கலமே, மகட் பாலிகலே திறைகொண்டு பெயர்தல், லடிப்பட விருத்தல் தொகைநிலையுளப்பட, விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது, முழிஞை யெனமனா ருணர்ந்திசி னோரே."

தும்பைத்திணை வருமாறு.—"துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந், தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே, யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே, தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே, யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே, யேம வெருமை நூழி லென்று, நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை, பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குரவையயே, களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை, தானை நிலையே வெருவரு நிலையே, சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி, தன்னை வேட்டல் தொகைநிலை யுளப்பட, நன்பொருட் டெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும், வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப"—சூத்திரம்.—"வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி, யுட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென, நித்திர மேழும் புறனென மொழிப.—வாகை பா

டாண பொதுவியற் றிணையெனப, போகியமூனறும புறப்புற மாகும்." இவை மேறகோள. எ-று.

200. முபபொரு ளவழி முஙநான ககத்திணை
முபபுறத திணைதவா முறையைங
துரிமை யெனவிவை பொருணூற றொகையே.

(இ-ள.) வழககு தேறற தோறறமெனு முபபொருளும பதிகம, காரணம விரிவு தொகை துணிவெனு மைவழிபு மியலபு முதலாகப பினனவை யீருகப பனனீ ரகததிணையு மொழுககனூற கரியெனு முபபுறததிணையுங காலமிடம பண பொழுககஞ சொலலெனு மைவகை யுரிமையு மென றிவறறை விளககியவ னெடுதத பொருளே பயனபடப பொருணூலாகக காட்டிய வழியெலா மீணடுத தொகை சூததிர மாகத தநதவாறு காணக. எ-று. (க)

அதிகாரமொனறிறகு ஒததொனறிறகு ஆ சூததிரம. 58.

மேறகோள சூததிரம. 40 ஆ சூ-ம 98

அதிகாரமூனறிறகு மேறகோளோடுகூடிய ஆ சூததிரம. 439.

*

மூனறாவது:—பொருளதிகாரம.—முற்றிறறு.

நான்காவது:—

யாப்பதிகாரம்.

PART IV.—PROSODY.

201 யாப்புற நலமெலா மிணைந்தவோர் சட்குணன்
காப்புற வடிதொழீஇக் காட்டுதும் யாப்பே.

(இ-ள்.) யாப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிர முரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். அஃதென்னை—நன்னூல் வெண்பா.—“மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு, மாடமைத்தோ ளல்லார்க் கணியும்போ—னாடிமுன், னைதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும், பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது” என்றார் பவணந்தியாசிரியர். ஆகவிற் பாயிரமுரைத்தன் முறையேயாம். பாயிரமெத்தனை வகைப்படும். பொதுப் பாயிரமும் சிறப்புப் பாயிரமும் என விருவகைப்படும் பொதுப்பாயிரத்தினிலக்கணமென்னை —நன்னூல்.—“நூலே நுவல்வோ னுவலுந்திறனே, கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும், எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப்பாயிரம்.’ எனவரும். சிறப்புப்பாயிரத்தி னிலக்கணமென்னை.—நன்னூல்.—“ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை, நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே, கேட்போர் பயனோ டாயெண்பொருளும், வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே—காலங் களனே காரணமென்றிம், மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே.” எனவரும். பாயிரமில்லாத நூல்களுளவோ சிரமில்லாத வலவுண முதலியவுடலுயி ருளவாயினும் பாயிரமில்லாதநூல்க ளிலவாம். இத்தலைச் சூத்திர மென்னுதலிற்று. கடவுள்வணக்கமு மதிகாரமு நுதலிற்று. அதிகாரங்கடோறுங் கடவுள் வணக்கங் கூறல்வேண்டுவ தென்னை எவ் வுலகினு மெவ்வகைப்பட்ட மேன்பாட்டார்க்குங் கடவு ளுதவியன்றி கருதிய கருத்து நிறைவுறா தாதலாலே மக்களுடற்கு வதனம் போலவும் கோபுரத்திற்குச் சிகரம்போலவும், நூற்கலங்கார முகமாக நினைத்த கருத்து முட்டின்று முடியும் பொருட்டுக் கடவுள் வணக்கங் கூறல் வேண்டுவ தாயிற்று. ஆகலி லிஃது விதிவிலக்கன்று இவ்வதிகாரமென்னபெயர்த்து யாப்பதிகாரமென்னும் பெயர்த்து. இவ் வதிகாரமென் னுதலிற்று. மேற்கூறிய வெழுத்துக்களாலாகிய பலசொற்களாலும் பொருட் கிடனாகக் கற்றுவல்ல புலவ ரணி பெறப் பாடப்படு மிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரமெவ்வளவிற்று. ஒத்து வகையான்மூன்றுஞ் சூத்திரவகையானூறுமாகிய வளவிற்று இம்மூன்றோத்திற்கும் பெயரென்னை. இனிவருஞ்சூத்திரத்திற்காண்க. இவ்வதிகாரத்தாற் பயனியாது. யாப்பா ராய்தல் பயன். யாப்பா ராய்தலினாலே மக்க ளுயிர்க்குறும்பய னென்னை. பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங்களாலாக்கப்பட்ட, அறம்,

பொருள், இன்பம், வீடு, என்னு மிவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து விழுப்ப மெய்தி யிம்மை மறுமைக் வழுவாமை நிகழ்வாராயின் இருமைக்கு மக்களுயிராகக் குறும் பயன் யாப்பே யாகும். யாப்பு, எ-து. பாட்டு, அதிகாரம், எ-து. அதிகரித்தல். ஆகையிலருமபிணி முறையி னொன்றாகத் தேவனெனில் யனைத்தையுங் கொண்டுள்ளானாகி யொன்றாயநின் றறுகுண னெனும் பெயருடைக் கடவுளே யீண்டுச் சொல்ல முப்பொருள் வழுவிலக்கக் காப்பது வேண்டி யவன் திருப்பாத மலர் தொழுதேத்தி யாப்பின திலக்கண நூலை விளக்கிக் காட்டுது மென்றவாறு. தெய்வத் தறுகுணமாவன —தன் வயத்தனாதல், முதலிலனாதல், உடம்பிலனாதல், எல்லாமலனு முளனாதல், எங்கும் வியாபகனாதல், எவற்றிற்குங் காரணனாதல். ஆகையி லீண்டிவ் வதிகார நன்றாகத் தெய்வ வணக்கம் வந்தவாறு காண்க. இஃது சிறப்புப்பாயிரம். எ-று.

முதலோத்துச்செய்யுளுறுப்பு.

Chapter I.—The Elements of Poetry.

202. சீர்முதல் யாப்புறச் சேருயிர்க் குடல்போ
லுரைமுதல் யாப்புற வுணர்பொருட் குடலாச்
சிறப்பிற் செய்வன செய்யு ளாமவை
யுறுப்பியன் மரபுமூன் றுரைப்ப விளங்கும்.

(இ-ள்) இவ்வதிகாரஞ் செய்யு ளிலக்கண நூலை யுணர்த்துவ தாதலால் இம்முதற் சூத்திரஞ் செய்யுளாவதெனவும் இந்நூற்கூறுபாடித் தத்துணையெனவும் அவை யிவை யெனவு முணர்த்திற்று. ஆகையி னரம்பின் பிணிப்போ டொழுங்குபட நிரைத்திணைத்திய பலவெலும்புகளைப் பின்னித் தசையை நிறைப்பிக் குருதியைத் தோய்த்துத் தோலை மூடி மயிர்மேற் பரப்பி யழகு பெற வுயிர்க் கிடனாகச் செய்யப்பட்ட வுடலைப்போலப் பலவகை மொழிக ளொருப்பட எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என விவற்றானும் யாப்புறவீக்கி யுணர்ந்த பொருட் கிடனாகப் பலவலங்கார வகையாற் சிறப்புறச் செய்யப் படுவன செய்யு ளெனப்படும் ஈண்டுச் செய்யுளைத் தெளிவுற விளக்கல்வேண்டிச் செய்யுளுறுப்புஞ் செய்யுட் டன்மையுஞ் செய்யுண்மரபும் பிரித்துக்காட்டி மூவோத்தாக விவ்வதிகாரமுடியுமென் றுணர்க. செய்யு ளெனினும் யாப் பெனினும் பா வெனினும் பாட் டெனினுந் தூக் கெனினுந் தொடர்பெனினுங் கவியெனினுமொக்கும்—"யாப்பும், பாட்டுந் தூக்குந் தொடர்புஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப நுணங்கியோரே."—என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.—நன்னூல்.—"பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல், சொல்லாற் பொருட்கிடனாக வுணர்வினின், வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்." இதுமேற்கோள். எ-று (௪)

203. எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை யாறும்
வழுத்திய செய்யுண் மருவுறுப் பெனவே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே செய்யுட் குறுப்பிலக்கண மாமாறுணர்த் துதும். எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், என இவ்வாறுஞ் செய்யுட் குறுப்பாம். இவற்றுளெழுத்துத் தத்த மதிகாரத் திற் கூறியவதனு ளிங்ஙனமற் றைந்தினையும் விளக்குதும்.—யாப்பருங் கலம்.—"எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ, டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே." இதுமேற்கோள். எ-று. (உ)

அசையிலக்கணம் வருமாறு.—

Metrical Syllables

204. அசையே நேர்நிரை யாமிரு [illegible]
நெடிறனிக் குறின்மெய்ய னொற் றிணைந் தனேரா
யிணைக்குறில் குறினெடி லிவ்வகை யசையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யசையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். அசை யெனப்படுவன நேரசை, நிரையசை, என விருவகைப் படும்.—யாப் பருங்கலம்—"நேரசையென்று நிரையசையென்று, வாயிரண்டாகி யடங் குமன் னசையே" இவற்றுள் தனித்துநிற்பது நேரசை, இணைந்துநிற்பது நிரையசை. ஆகலின் நெட்டெழுத் தெல்லாந் தனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் குற்றெழுத்து மொழியீற்றின்கட் டனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் இந்நால்வகையா னேரசை வருமெனக் கொள்க. (வரலாறு) ஆழி, என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலுந் தனித்து நேரசை யாயின. ஆம்பல், என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலு மொற்றடுத்து நேரசையாயின.—யாப்ப ருங்கலம்.—"நெடில்குறிறனியாய் நின்றுமொற்றடுத்தும், நடைபெறுநேரசை நால் வகையானே." இதுமேற்கொள் அன்றியுந் தனிக்குறின் மொழிக்கு முதனேரசை யாகாது, விட்டிசைத்தவழி நேரசையாகும். அஃதென்னை.— தொல்காப்பியம்.—"தனிக்குறின் முதலசைமொழிசிதைந்தாகாது."காரிகை. "விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட் டனிக்குறினேரசையென், றொட்டப்படா தற் குணனுந் தாரண மோரசை குன்று, நெட் டளபாயவிடி னோநேரி ணையொடு நேரசையா, மிட்டத்தினுற்குறில் சேரினிலக்கியமோசிதைவே." யாப்பருங்கலம்.—"குறிப்பே யேவற்சுட்டல்வழித், தனிக்குறின்மொழிமு தனிரையசையிலவே."என்றாப்பலரும்.(வ-று)நாலடியார்.—"உணர்வொளி திருவேனுங்குபுகழ்செய்யான், றுன்னருங்கேளிர் துயாகளையான்-கொன்னே, வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்." இதனுள் அஆவென்புழி, அருவினக்ட்குறிப்பாய் விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து மொழிமுதற்கண் ணேரசை யாயிற்று "அ அவனும், இ இவ

னும், உ உவனுங் கூடியக்கால எ எவ்வெ வெல்லாரிகல.'' எ-ம, வரும்.—மயே சசுராயாப்பு.—"எவலகுறிபபே தறசுடடலவழி, யாவையுந தனிக்குறினமுத லசை யாகா, சுட்டினும விஞவினு முயிரவருங் காலை, யொட்டிவரூஉமொரு சாரு முளவே.'' இதுமேறகோள். குறிலிணைநதுவரினும, குறினெடி லிணை நதுவரினும, குறிலிணைந தொடறறுடுத்துவரினும, குறினெடிலிணைந தொடறறுடுத்துவரினும, இந்நாலவகையானிரையசை வருமெனக கொளக. (வ-று.) வெறி, சுறு, இம்மொழிகள குறி லிணைநதும குறினெடி லிணைநதும், நிரையசை யாயின நிறம, விளாம, இம்மொழிகள குறி லிணைநதொடறறுடுத்தும குறினெடி லிணைநதொடறறுடுத்தும, நிரையசையாயின.—யாப்பருங்கலம்.—"குறிலிணை குறினெடி றனித்து மொறறுடுத்து, நெறிமை யினுன்காய வருநிரை யசையே'' தொலகாப்பியம்.—"குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடி, லொறறொடு வருத லொடு மெயப்பட நாடி, நேரு நிரையு மெனறிசி னோரே'' இவை மேறகோள, எ-று. (௩)

...க்கணம வருமாறு:—

Metrical Feet

205. நேரே நிரையே யசைச்சீ ரிரணடென
நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை
யீரசை யியறசீ ரீரிரண டிவறறோ
டுறறுறு நேர்நிரை யிருநான குரிச்சீர்
நேரிறும வெணசீர் நிரையிறும வஞசிச்சீர்
நாலசை பொதுச்சீர் நானகெனப.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே சீரிலக்கண மாமாறுணாததுதும கூறிய விருவகை யசையே சிறுபானமை தனித்தும பெருமபானமை யிணைநதுஞ சீராம. இவையே, அசைச்சீர், இயறசீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர், என நாலவகைபபடும. இவறறுளசைச்சீ ரோரசைச்சீராய நேரசைச்சீரு நிரையசைச சீருமென விரணடாகும இவறறிற குதாரணவாயபாடு. நேர், நாள, நிரை, மலர். இவை பெருமபானும வெணபா வினீறறிலுஞ சிறுபானமை யொழிநதவறறுளளும வரும (வ-று.) "மலாமிசையேகினை மாணடிசேர்நதார் நிலமிசை நீடு வாழவார்.—கறறதனு லாயபய னெனகொல் வாலறிவ னறறா டொழா அரெனின.'' இககுறள் வெணபாககளி னிறுதியில, வார், நாள, எ-ம. பெனில, மலர், எ-ம ஓரசைச் சீரிரணடும வநதன காணக.—யாபபருங்கலம்— "ஓரசைச்சீரு மஃதோ ரிருவகைத்தே'' எனறார், அனறியும இயறசீரீரசைச சீராய, நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை, எனநானகாகும. இவறறிற குதாரணவாயபாடு, நேர்நேர், தேமா, நிரைநேர், புளிமா, நிரைநிரை, கருவிளம, நேர்நிரை, கூவிளம, -இவை யகவலுக்கே யுரியவாகி இயற சீரெனவு

மகவற்சீரொனவும் பெயாபெறும.(வ-று.)"குனறக் குறவன் காதன் மடமகள வளையர மகளிா புரையுஞ சாயலளைய ளருமபிய முலையள செயய வாயினன மாாபினள சுணஙகே." இவவகவலுள, குனறக-தேமா, குறவன-புளிமா, காதன-தேமா, மடமகள-கருவிளம்,வளையர-கருவிளம்,மகளிா-புளிமா,புரையுஞ-புளிமா, சாயல-கூவிளம, ஈரசைசசீா நானகும வநதன காணக. யாபபருஙகலம.—"ஈரசை கூடியசீ ரியறசீ ரிவை, யீரிரண டெனப வியலபுணாநதோரே.' எனருா. அனறியும, உரிசசீா மூவசைச சீராய நேரீறறுரிசசீா நிரையீறறுரிசசீரென விருவகையவாகி யிருநானகாகும. இவறறுணேரீற றுரிசசீா நானகும வெணபாவிற குரியவாதலின வெணசீ ரொனபபடும நிரையீற றுரிசசீா நானகும வஞசிபபாவிறகுரிய வாதலின வஞசிசசீ ரொனபபடும. நேரீற றுரிசசீாக குதாரண வாயபாடு நோ நோ நோ-தேமாஙகாய, நிரைநோநோ-புளிமாஙகாய, நிரைநிரைநோ - கருவிளஙகாய, நோநிரை நோ - கூவிளஙகாய, இவை வெணபாவிறகுரிய வெணசீ ரொனபபடும (வ-று) "நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு, மீககாற றுணையு முதவாதாா - நட்பெனனு, சேயததானுஞ சென றுகொளல வேணடுஞ செயவினைககும, வாயககா லனையாா தொடாபு' இவவெணபாவினுள, நாயக்காற-தேமா, சிறுவிரலபோ - கருவிளஙகாய, னனகணிய - கூவிளஙகாய, ராயினு - கூவிளம, மீககாற - தேமா, றுணையு - புளிமா, முதவாதாா - புளிமாஙகாய, நடபெனனு-தேமாஙகாய,காயசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீா நானகும வநதன காணக —சூததிரம.—"காயமுன னேரும விளமுன னேரு, மாமுன னிரையும வருமெனமொழிப." எனரு ரொருசா ராசிரிய ரவவாறு வருதலறிக. அனறியும, நிரையீறறுரிசசீாக குதாரண வாயபாடு நோநோநிரை - தேமாஙகனி, நிரைநோநிரை - புளிமாஙகனி, நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி, நோநிரைநிரை - கூவிளஙகனி, இவைவஞசிப பாவிறகுரிய வஞசிசசீரொனபபடும. (வ-று) "பூநதாமரைப போதலமரத, தேமபுனலிடை மீனறிரிதரும், வளவயலிடைக களவயினமகிழ, வினைககமபலை மனைசசிலமபவு, மனைசசிலமபிய மணமுரசொலி, வயறகமபலைக கயலாாபபவு, நாளு மகிழு மகிழதூஙகுரன, புகழதலானுப பெருவணமையனே." இவவஞசிப பாவினுள, பூநதாமரைப - தேமாஙகனி, போதலமரத - கூவிளஙகனி, தேமபுனலிடை - கூவிளஙகனி, மீனறிரிதரும - கூவிளஙகனி, வளவயலிடைக் - கருவிளஙகனி, களவயினமகிழ - கருவிளஙகனி, வினைககமபலை - புளிமாஙகனி, கனிசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீா நானகும வநதன காணக.—யாபபருஙகலம.—"மூவசைச சீருரிச சீரிரு நானகனு, ணேரிறு நானகும வெளளை யலலன, பாவினுள வஞசியின பாறபட டனவே "எனருா. அனறியும, பொதுசசீா நாலசைசசீராய் நாறுனகாகும இவையே இயறசீா நானகிறகு மிறுதியின கணணே தணணிழலென நோநிரையும, தணபூவென நோநேரும, நறுமபூவென நிரைநேரும, நறுநிழலென நிரைநிரையுங, கூடடிற பதினறுகும இவறறிற குதாரண வாயபாடு. தேமாந

தண்ணிழல், புளிமாந்தண்ணிழல், கருவிளந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்ணிழல், தேமாந்தண்பூ, புளிமாந்தண்பூ, கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந்தண்பூ, தேமாநறும்பூ, புளிமாநறும்பூ, கருவிளநறும்பூ, கூவிளநறும்பூ, தேமாநறுநிழல், புளிமாநறுநிழல், கருவிளநறுநிழல், கூவிளநறுநிழல், இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல கலியினுள்ளு மகவலுள்ளும் பெரும்பாலுங் குற்றியலுகரம் வந்தவிடத் தன்றி வாரா. வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவு மோரடியு ளிரண்டு நாலசைச்சீராகக் கணனுற்று நிற்கவும் பெறும் (வ-று) "அள்ளற்பள்ளத் தகன்சேறாடு, வேங்கைவாயின் வியன்குன்றூரன்" இவ்வஞ்சியடியிலிரண்டு நாலசைச்சீர் வந்தன காண்க —யாப்பருங்கலம்— "நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் பதினாறே" என்றார் —காரிகை— "ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரிய வெண்பா வினவா, நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர் நிரையா லிறுப, வாரசைமென்முலை மாதே வருப வஞ்சிக் குரிச்சீர், ஓரசையே நின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே —தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற் கந்தங் கனியாம், வாமாண்கலையல்குன்மாதே வருப வஞ்சிக் குரிச்சீர், நாமாண் புணர்த்த வசைச்சீராகக் குதாரண நாண்மலரோ." இவை மேற்கோள் எ-று (ச)

206. பொதுச்சீ ரிறுதியு முரிச்சீ ரிறுதியுந்
தளைக்கொக்கு மசைச்சீ ரியற்சீ ரனைத்தே
பொதுச்சீர் வெள்ளையுட் புணரா வகுற
ளல்லன கலிப்பு மகவலுஞ் சேரா
வஞ்சியு ளனைத்தும் வரினு மோரடி
யெல்லையு ளொன்றுமே லிணையிற் றொடரா

(இ-ள்) சீரிலக்கணத்துக் கோர் சிறப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் தளைமுறையானே பூவெனும் நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரெட்டும் வெண்சீர் போலக் கொள்ளவும், நிழலெனு நிரையீற்றுப் பொதுச்சீ ரெட்டும் வஞ்சிச்சீர் போலக் கொள்ளவும் அசைச்சீ ரிரண்டும் இயற்சீர் போலக் கொள்ளவு முறையென் றுணர்க ஆகையி னிக்கூறும்படி வெண்சீர்வந்து நேர்வரின் வெண்டளையாவது போலவும், நிரைவரின் கலித்தளையாவது போலவும், நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரொன்றலு மொன்றாமையும் வெண்டளை கலித்தளை யெனப்படும். அங்ஙனம் வஞ்சிச்சீர் முன் னிரைவரி னொன்றிய வஞ்சித்தளையு, நேர்வரி னொன்றா வஞ்சித்தளையு, மென்பதுபோல நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர்த்தளையும் வழங்கும். அவ்வா றியற்சீ ரொன்றலு மசைச்சீ ரொன்றலு மாசிரியத் தளையெனவு, மியற்சீர் விகற்பமும் வெண்டளை யெனவுங் கொள்க. அன்றியும், பொதுச்சீ ரொன்றும் வெண்பாவினுள் வாரா. ஆசிரியத்துளுங் கலியுளுங் குற்றுகரம் வந்துழியன்றி வாரா வஞ்சியுட் குற்றுகரம் வாராதேயு மெல்லாம் வரப்பெறு மாயினும் பெரும்பான்மையா லோ

ரடியுள் ளொன்றனொடிவாரா இரண்டு வரினுந தொடாநது நிலலா வெனக் கண்டுகொள்க.—காரிகை —"தண்ணிழ றண்பூ நறுமபூ நறுநிழ றநதுறழநதா' லெண்ணிரு நாலசைச சீரவந தருகுமினி யவறறுட, கண்ணிய பூவினங் காயசீ ரனைய கனியோ டொககு, மொண்ணிழற சீரசைச சீரியற சீரொ ககு மொண்டளைககே.—தனசீர தனதொன்றிற றன்றளையாந தணவாத வஞசி, வணசீர விகறபமும வஞசிககுரிதது வலலோரவகுதத, வெணசீர விகறபங கலிததளை யாயவிடும வெண்டளையா, மொணசீ ரகவ லுரிசசீர விசறபமு மொண்ணுதலே,' இவை மேறகோள. எ-று. (ரு)

தளையிலககணம வருமாறு —

Metrical Connexion

207 தளையாறு சீரதமமுட டலைபபடுங கடடே
யவையேழ வகைய வாகு மவற்று
ளாசிரியத தளையா மியறசீ ரொன்றல

(இ-ள) நிறுதத முறையானே தளையிலககண மாமாறுணாததுதும. கூறிய பலவகைசசிரு மொனமேறுடொன்று பிணிககபபடடுத தொடாநது வருமுறையே தளை யெனப படும. இவையே நேரொன் றுசிரியததளையும, நிரையொன றுசிரியததளையும, இயறசீரவெண்டளையும,வெணசீரவெண்டளை யும, கலிததளையும, ஒன்றிய வஞசிததளையும, ஒன்றா வஞசிததளையும, என தளை யெழுவகைப படும.—"சீரொடு சீரதலைப பெயவது தளையவை, யே ழென மொழிப வியலபுணாந தோரே" எனபதியாபபருஙகலம. ஆகையி லிவறறு ளியறசீர வநது நின்றசீ ரீறறசையும வருஞசீர முதலசையு மொ னறிவரி னாசிரியத தளையாம ஆகையிற றேமா புளிமா வரவே தேமாவுங கூவிளமும வரபபெறி னோ நேரோ டொன்றிய வதனு னேரொன றுசிரி யததளையாம கருவிளம கூவிளம வரவே கருவிளமும புளிமாவும வரப பெறி னிரை நிரையோ டொன்றியவதனு னிரையொன றுசிரியத தளை யாம.—"ஈரசைச சீரின றினிவருஞ சீரொடு, நேரசை யொன்ற னிரை யசை யொன்றலென, றிரு வகைததே யாசிரியததளை." எனபதியாப பருஙகலம. (உ-று) "திருமழை தலைஇய விருணிற விசுமபின விணணதி ரிமிழிசை கடுபபப பணணமைத தவாதோ சென்ற வாறே" என விருவகை யாசிரியததளை வநதவாறு காணக. எ-று. (ஈ)

208. வெண்டளை யெனபது வெண்சீ ரொன்றலு
மியறசீர விகறபமு மெனவிரு வகைததே.

(இ-ள.) வெண்டளை யாமாறுணாததுதும. ஆகையி லியறசீர வநது நின்ற சீரிறுதியும வருஞசீர முதலுமொன்றாது நேரமுனனிரையு நிரைமுன

னேரும வரபபெறி னியறசீா வெணடளையாம காயீறற வெணசீா வந்து நினறசீ ரீறறசையும வருஞசீா முதலசையுமொனறி நோமுனனேரும வரப பெறின றனறளையாகிய வெணசீாவெணடளையாம. ஆகையின வெணடளை யு மிருவகைததே. இவவிரு வகைககுப பொதுவிதியாக மாமுனனிரையும விளமுனனேருங காயமுனனேரும வருவது வெணடளை யெனவே கொளக —"வெணசீரொனறலு மியறசீாவிகறபமு,மெனறிரணடெனப வெணடளைக கியலபே "எனபதியாபபருஙகலம.(வ-று)"வெயயகுா ரொனறி வெஞசின வேறுட கொளினும, பெயயுமழை முகிலைப பேணுவரால—வையத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினுமயாாகரும,பொருளபொழிவாா மேறசெற புகழ்." எனவிருவகை வெணடளை வநதவாறு காணக. அனறியும, வெணபா முதலியவறறிற கெழுததெணணி யசைபிரிததுச சீாசிககறுததுத தளைநோககுங காலையிற சிறசிலவிடததுச சீருநதளையுஞ சிதைநது வருமாயின குறறியலிகரங குறறியலுகர முயிரளபெடை யிவை யலகு பெறாது ஐகாரககுறுககமும ஒறறளபெடையு மொவவொரு மாததிரையாக வலகிடவும பெறுமெனககொளக எனனை.—காரிகை —"சீருந தளையுஞ சிதையிற சிறிய இ உ அளபோ, டாருமறிவ ரலகுபெறாமை யைகாரநேவே, லோருஙகுறிலிய லொறறளபாயவிடு ஞேரலகாம, வாரும வடமுங கிகழு முகிணமுலை வாணுதலே " எனறுராகலின (வ-று.)குறள.—"அருளலல தியாதெனிற கொலலாமை கோறல,பொருளலல தவவூனறினல."இதனுள குறறியலிகர மலகினறி வநதது காணக —இருசீரடிவஞசிபபா —"குனறுகோடுநீடு குருதிபாயவுஞ,செனறுகோடு நீடுசெழுமலை பொருவன,வெனறுகோடு நீடு விறலவேழ,மெனறு மூடு நீடு பிடியுள போலு,மதனுலிணடிடையிரவிவணெறிவரின, வணடுணை கோதை யுயிாவாழாளே " இதனுள குறறியலுகர மலகினறி வநததுகாணக —வெணபா.—"பலலுககுத தோறற பனிமுலலை பைஙகிளிகள,சொலலுககுத தோற்றினனை தோறறினவா- னெலலுககு,நூரேஒநூறெனப பாணுடஙகிடைககு மெனமுலைககு, மாரேஒமா லனறளந்த மண "—"இடைநுடஙக வீஙகோதைப பினருழவாடகண, புடைபெயரப பேழவாயதிநது - கடைகடைபோ, யுபபோஒவென வுரைதது மீளவாளொளிமுறுவற,கொபபோஒ நீாவேலியுலகு "இவறறு ளுயிரளபெடை யலகினறி வநததுகாணக.—"அனனையை யானோவதவமா வணியிழாய,புனனையை யானோவன புலநது —கெணடையை வெனற கிளரொளியுணகணணுள பணடைய லலலனபடி " இவறறு ளைகாரங குறறெழுததைபபோ லலகு பெறறு வநதவாறு காணக —"கணணகரு விளைகாா முலலைகூரெயிறு, பொனனை பொறிசுணஙகு பேழவாயிலவமபூ, மினனனுழை மருஙகுன மேதகுசாயலா, ளெனனைபிற மகளாமாறு." இதனு ளொறறளபோ லலகு பெறறவாறு காணக யாபபருங கலம.—"தளைசீா வணணந தாஙகெட வரினே, குறுகியவிகரமுங குறியலுகரமு, மளபெடையாவியு மலகியலபிலவே.—ஆயதமு மொறறு மளபெழுநிறபுழி, வேறலகெயதும விதியினவாகும்."என

ஞர் காக்கைப் பாடினியார்—“ஒற்றள பெழாவழி பெற்ற வலகிலவே.—தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே, யளபெடை யல்லாக் காலை யாயின.—ஈரொற் றுயினு மூவொற் றுயினு, மோரொற் றியல வென்மனார் புலவர்.” என்றார் பலரும். இவை மேற்கோள். எ-று. (எ)

209. கலித்தளை வெண்சீர் கலந்த விகற்பமே.

(இ-ள்.) கலித்தளை யாமாறுணர்த்துதும். வெண்சீர்வந்து நின்றசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றுதற் காயாகியநேர் முன்னிரை வரப்பெறின் கலித்தளையாம்.—“நிரையீ றல்லாவுரிச்சீர் முன்னர்,நிரைவரு காலை கலித்தளை யாகும்.” என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று.) “செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த் தெறிந்த சினவாளி, முலைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லைநீர் வியங்கொண்மூ விடைநுழையு மதிய மபோன், மல்லலோங் கெழில் யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.” என வெண்சீருங் கலித்தளையும் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (அ)

210. வஞ்சித் தளையாம் வஞ்சிக் குரிச்சீ
ரொன்றலு மொன்றாத் தொழுகலு மென்ப.

(இ-ள்) வஞ்சித்தளை யாமாறுணர்த்துதும். கனியீற்ற வுரிச்சீர் வந்து நின்றசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றி நிரைமுன் னிரையே வரப்பெறி னொன்றிய வஞ்சித்தளையாம் அவ்விரண்டொன்றாது நிரைமுன் னேர்வரி னொன்றா வஞ்சித்தளையாம். ஆகையின் வஞ்சித்தளையு மிருவகைத் தெனப்படும்—“தன் சீரிறுதி நிரையோ டொன்றலு, மஃதே நேரோ டொன்றாத் தொழுகலும், வஞ்சித் தளையின் வகையிரண் டாகும்” என்பதியாப்பருங் கலம் (வ-று) “விளைவாய மலர்க்குவப்பன் மிடைவண் டின்மயா ரொலிப்பன, களைவா யெழுமுகைத் தாழைகள் கடிகமழ் வன்கா வெங்கணும், மிளைவாய விரியிள வேனிலின் டின்புற றிருநிலத் துலா வவே” என வஞ்சிச்சீர் வந்தொன்றியு மொன்றாது மிருவகை வஞ்சித்தளை வந்தவாறு காண்க எ-று. (க)

அடியிலக்கணம் வருமாறு:—

Metrical Lines

211. அடியென்ப தளைத்த வஞ்சீர் நடையவை
குறளடி யிருசீர் சிந்தடி முச்சீ
ரளவடி நாற்சீ ரைஞ்சீர் நெடிலடி
கழிநெடிலடி யைந்தே கடந்த சீர்வற்று
ளெண்சீர் மிக்கடி யெனிற்சிறப் பன்றே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யடியிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். கூறிய தளையாற் பிணிக்கப்பட்ட சீரொடு வருவன வடியெனப்படும். இவற்றுள் இருசீரான் வந்தவடியே - குறளடி, எ-ம். முச்சீரான் வந்தவடியே-சிந்தடி, எ-ம் நாற்சீரான் வந்தவடியே-அளவடி, எ-ம் ஐஞ்சீரான் வந்தவடியே - நெடிலடி, எ-ம் ஐஞ்சீரின் மிக்கசீரான் வந்தவடியே-கழிநெடிலடி யெனவும் படும். இதையே யெண்சீரின் மிக்க சீரானவரின் சிறப்பில்லாயின.—"குறளொரு பந்த மிருதளை சிந்தா, முத்தளை யளவடி நாற்றளை நெடிலே, மிக்கன கழிநெடி லென்றிசி னோரே எனமரு முளரோ" அன்றியும்,—"இரண்டுமுதலா வெட்டீறாகத், திரண்டசீரா லடிமுடிவுடைய, விறந்து வரினு மடிமுடி வுடைய, சிறந்த வல்ல செய்யு ளுளவே" என்றார் காக்கைப் பாடினியார். இவற்றிற் குதாரணம் —"மாதுமாண்பெழுக, கோது கொன்றுநோயக, காதுகாத்தனே, பாதுபானவயே" எனக் குறளடியால் வந்தசெய்யுள் —"குயின்மருட்டிய கோண்மொழி, மயின்மருட்டிய வம்பக, மயின்மருட்டிய மாண்புடைக், குயின்மருட்டிய கூந்தலாள்" எனச் சிந்தடியால் வந்தசெய்யுள்.—"பருவிலார் மனமென்முகில் பரந்துநூற, கருவிலார் மனமெனக் கருக வந்தரந், திருவிலார் மனமெனத் தேமப மாங்குயின், மருவிலார் மனமென மஞ்ஞை யாடுமால்" என வளவடியால் வந்த செய்யுள்.—"இன்றே யுள்ளார் நாளை யிறப்பா ரிதுவல்லாற், பொன்றுருண்டோ பூதலத் தெங்கும் புகழ்விஞ்சிக், குன்று மின்னார் காசொளி கொண்மா முடிகொண்டே, நின்று ருள்ளும் பொன்றுயிர் நீங்கா நிலையாரார்" என நெடிலடியால் வந்தசெய்யுள்.—"நூல்வழிப் புகழேபோன்று நொடிப்பினிற் பரந்தமேகம், வேல்வழி யொளியேபோன்று மின்னணியாத் திறைவ னன்பின், பால்வழிப் பயனேபோன்று பகலிரா வளவிற்றூவிக், கோல்வழிப் படமேபோன்று கூவெலாங் கொழித்த தன்றே" என வறுசீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்தசெய்யுள் —"கணிகொண் டலர்ந்த நறை வேங்கையோடு கமழ்கின்ற காந்தளிதழா, லணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி யகிலாவிகுஞ்சிகமழ, மணிகுண்டலங்க ளிருபாலும் வந்து வனையாகமீது திவளத், துணிகொண்டிலங்கு சுடர்வேலி னோடு வருவா னிதென்ன கொ றுணிவே"—என வெழுசீர்க் கழிநெடி லடியால் வந்த செய்யுள்.—"மூவடிவிஞ்லிரண்டு சூழ்சுடருநாண முழுதுலகுமூடியே முளைவயிரநாறித், தூவடிவிஞ்லிலங்கு வெண்குடையினீழற் சுடரொளியை யடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன்றுண்டாற், சேவடிகடாமரையின் சேயிதழ்கடணட்ச் சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள்பாய்ப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து பொலங்கொள்ளாவா லெம்கெம் விண்ணியாதங்கோவே"—என வெண்சீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்தசெய்யுள்.—"இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கைவாளியி னெதிர்ந்த தானையை யிலங்குமூழியின் விலங்கியோன், முடங்குவாலுளை மடங்கன்மீமிசை முனிந்து சென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோன், வடங்கொண் மென்முலை

நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி வளங்கொள் பூண்முலை மகிழ்ந்த கோன், நடங்கொள் தாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலைக்குவைப்பவர் தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே" — என வொன்பதின் சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த செய்யுள் — "கைத்தலத்தழற் கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொருத்தி கடக்கண்டைப் படைக் கிணைத்த திறலோரா, முத்தலைப் படைக்கரத் தெமத்தா சிற் சபைக்கு ணிறைக்கு முக்கணக்கருக்கொருத்தர் மொழியாரோ, நித்திலத் தினைப்பதித்த கச்சறுத்தடிக்கனத்து நிறைக்குமறப்புத்த தனத்தினிடையேவே, ளத்திரத்தினிற் பெருத்தது விட்டு நெட்டயிற்கணித்தி லக்கணுற்றிட்ச் செயவிக்கு மத்தானே''' — என வொன்பதின்சீர் மிக்க கழிநெடிலடியால் வந்த செய்யுள் — யாப்பருங்கலம். — "குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி, கழிநெடி லடியெனக் கட்டுரைந் தனரே — குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீர், ரளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர், நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே — கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பி,னறுசீர் முதலா வையிரண்டீறு, வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே" — தொல்காப்பியம் — "நாலெழுத் தாதி யாக வாறெழுத், தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப — வெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே, யீரெழுத் தேற்ற மலவழி யான. — பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே, யொத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே. — மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே, யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப — மூவாறெழுத்தே கழிநெடிற் களவே, யீரெழுத்துமிகுதலு மியல்பென மொழிப — உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப்படாஅ, வுயிர்த்திற மியக்க மின்மையான" — காரிகை — "குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடிநாலொருசீர் றைதருகாலை யளவொடு நேரடி யையொருசீர், நிறைதரு பாத நெடிலடி யா நெடுமென பன்னத்தோட, கறைகெழு வேற்க ணல்லாய மிக்க பாதங் கழிநெடிலே' இவைமேற்கோள் எ-று (௧௦)

தொடையிலக்கணம் வருமாறு:—

Rhyme

212. தொடையென்ப நீரடி தொடுப்ப தாமவை
யடைமுதன் மோனை யந்த மியைபே
யிடையே யெதுகை யெதிர்மொழி முரணள
பெடையே யளபா மெனவை வகையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய பலவகையடிக டம்முள் ளிரண்டா யிணைந்து தொடுப்பது தொடையெனப்படும். இவையே மோனைத்தொடையும் - இயைபுத் தொடையும் - எதுகைத்தொடையும் - முரண்டொடையும் - அளபுத்தொடையும் - என வைவகைப் படும். இவற்றுண் முதலெழுத்

தொனறி வரததொடுப்பது மோனைததொடை. எ-ம, ஈறறெழுததொன்றி வரத தொடுபபது இயைபுததொடை, எ-ம இரணடா மெழுத தொனறி வரத தொடுபபது எதுகைததொடை, எ-ம மொழியானும பொருளானு மறுதலைய படததொடுபபது முரணதொடை, எ-ம. உயிரளபெடையும ஒறறளபெடையும ஒனறிவரத தொடுபபது அளபெடைததொடை, எ-ம கொளளலவேணடும. இவறறின வகையும விகறபமும 216-ம சூததிரத தில விளககுதும. — யாபபருஙகலம — "தொடையே யடியிரண டியை யத தோனறும —ஆதி யெழுததே யடிதொறும வரினடி, மோனைத தொ டையென மொழிமனறா புலவா.— இறுவா யொபபினஃதியை பெனபப டுமே — இரணடா மெழுததொன றியைவதே யெதுகை — மொழியினும பொருளினு முரணுதன முரணே —அளபெடை யொனறுவ தளபெடைத தொடையே" இவை மேறகோள எ-று. (கக)

213. மோனைக கினமே அஆ ஐஔவும
இஈ எஏவும உஊ ஒஓவும
சதவும ஞநவும மவவுமெனவே.

(இ-ள) மோனைத தொடைககோர சிறபபிலககண மாமாறுணாத துதும. மோனையாவதற கடிமுததறகணணே வநத முதலுயிரெழுதது முயிா மெய்யெழுதது மீணடுவரத தொடுபபது மோனையாம அவவவ வெழுத துததானே வரினும அவறறவற றினவெழுதது வரினு மிழுககா மோனை யாவதற கெழுததினமாவன —அ, ஆ, ஐ, ஔ, எனனு மிநநானகு மொன றறகொனறு மோனையாம இ, ஈ, எ, ஏ, எனனு மிநநானகு மொனறற் கொனறு மோனையாம உ, ஊ, ஒ, ஓ, எனனு மிநநானகு மொனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிரெழுததினம அனறியும, சதவும, ஞநவும, மவவு ம, ஒனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிாமெய யெழுததினம (வ-று) ஔவைககுறள —"அணணுககுத தனனையடைததங கமுதுணணில, விண ணோககு வேநதாய விடும.—ஆதி யொளியாகி யாளவானுந தானுகி, யாதி யவனுருவமாம —ஐயைநது மாயா லகததி லொளிநோககிற, பொயயைநதும போகுமபுறம"—திகணடு —"ஔவையமமனை பயநதாளமமையே யாயே யனனை—இராபபக லனறி யிருசுடாைச சிநதிககில், பராபரத தோடொன றுமாம.— ஈசனே டொனறி விசையாப பொருளிலைத, தேச விளக் கொளியே யாம —எளளகததி லெணணெ யிருநதவா றெககுமே, யுளள கததி லீசனிலை.—ஏறு மதிய மிறஙகி னுறஙகிடுங, கூஉறும பூரணை யாங கோள —உடமபினுற பெறறபய னுவதெலலா, முடமபினி னுததமனைக் காண.— ஊறு மமுததனை யுணடுஙகுறப பாககின, மாறும பிறபபறுகக லாம —ஒருவற கொருவனே யாகு முயிாககெல்லா, மொருவனே பலகுண முமாம —ஓசை யுணாவுக ளெலலாந தருவிககு, நேசததா லாய வுடமபு." இவைமுறையே வுயிரெழுத தினமோனை வநதவாறறிக, அனறியும, (வ-று.)

"சங்கு நிறம்போற் றவளவொளிகாலி, லங்கையி னெல்லிய தேயாம்.— ஞானமாசார நயவா ரிடைப்படுக்கு, மேனை நால்வேத மிருக்கு நெறி —மதி யொடு காலும வனனியொன் றுகவே, கதிரவனு மெனவே காண." இவை யுயிர்மெய் யெழுத்தின் மோனைவந்த வாறறிக. அவ்வவ் வுயிரெழுத்திற்குக் கூறிய மோனையே அவ்வவ் வுயிரோறிய அவ்வவ் வுயிர்மெய் யெழுத்திற்கு மாமெனக் கொள்க. மோனை - அனு - என்பன வொருபொருள். இம்மோ னையே, வருக்கமோனை, நெடினமோனை, வல்லினமோனை, மெல்லின மோனை, இடையினமோனை, தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடை யாகுமோனை, இரண்டாமடிமோனை, விட்டிசைமோனை, எனப் பலவகைப் படும். (வ-று.) பகலே பலபூங் கானற் கிள்ளை யோப்பியும், பாசிலைக் குழலி யொடு கூந்தாளமலிறைஇப், பின்னும் பிணியவிழ்ந்த நனெடுங் கூந்தல், பீர் ங்கப் பெய்து தேம்பட்ட திருத்திப், புன்னையி ரோதி செயகுறி நசைஇப், பூந் தார் மார்ப்புனைத்துட் டோன்றிப், பெருவரை யடுக்கத் தொருவேலேந்திப், பேயு மறியாமா வழங்கு பெருங்காட்டுப், பைங்க ணுழுவைப் படுபகை வெரீஇப், பொருது சினந்தணிந்த பூணுத லொருத்தல், போது தரவழங்கு மாரி ருணடுநாட், பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தி, யிப்பொழுது வருகுவை யாயி, னறற்றா மாப்பிணைடலங்கதுப்பே." இஃது பகரமெய்வருக்கமோனை.—"ஆர் கலியுலகத்து மக்கட் கெல்லா, மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை." இஃது நெடினமோனை.—"கயலே ருண்கண் கலுழநாளுநுஞ், சுடர்புரை திருநு தல் பசலை பாயத், திருந்திழை யமைத்தோ ளருமபட ருழப்பப், போகல்வாழி யைப் பூத்த கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப், பெருந்தண்வாடை வரூஉம் பொழுதே." இஃது வல்லினமோனை. இவ்வாறே மெல்லின மோனையும் இடையினமோனையும் வருவதறிக.—"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற் றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு"—இஃது தலையாகுமோனை.—"மாவும் புள் ளும் வதிவயிற் படர, மாணீர்விரிந்த பூவுங்கூம்ப, மாலைதொடுத்த வாடை, மாயோ னின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே" இஃ திடையாகுமோனை. "பகலே பலபூங் கானல்." இஃது கடையாகுமோனை.— உபதேசகாண்டம் —"ஊறு மாமறை யோதிய தத்தையே, பூறு மாமறை யோதிய தத்தையே, நாறு பூம லர் நந்தவனங்களே, நாறுபூமலர் நந்தவனங்களே" இஃதிரண்டடிமோனை. "அஃவனும் இஃவனுங் கூடியக்கால் எவ்வினை வெல்லா ரிகல்." இஃது விட் டிசைமோனை. பிறவுமன்ன. (கஉ)

214. எதுகை யென்ப வியைபன மொழிகண் [ண
முதலெழுத் தளவொத்து முதலொழித் தொன்றுத
மூன்று மெழுத்தொன்ற லாகினந் தலையா
இடைகடை யாகு மெதுகை வகையே.

(இ-ள்.) எதுகைத் தொடைக்கோர் சிறப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்ப தெதுகை யெனப்படும். ஆயினு

முதலெழுத்துத் தானே வாராமன் முதலெழுத் தெல்லாந் தம்முண் மாத்
திரை யளவோ டொத்தனவாதல் வேண்டும் —"முதலெழுத்தளவோ டொ
த்தது முதலா, வஃதொழித் தொன்றி னாகு மெதுகை" —என்றார் பல்காய
னார். ஆகையிற் கட்டென்பதற்குப் பட்டென்ப தெதுகை யல்லது, பாட்
டென்ப தெதுகை யாகாது. ஆகலின் ஐகார ஔகாரங்க ளெட்டெழுத் தா
யினு மடிமுதல் வருங்கால், ய, வ, என்னு மொற்றடுத்து வந்த குற்றெ
ழுத்தாக வெண்ணப் படும் (வ-று.) ஔவைக்குறள்.—'மெய்யகத் துள்ளே
விளங்கச் சுடர்காணிற், கையகத்து நெல்லிக் கனி.'—குறள்.—"அவ்வித்
தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ, டௌவையைக் காட்டி விடும்"— கையி
ரண் டென்பதற்கு மெய்யிரண்டு, எ-ம் ஔவிய மென்பதற்குச் செவ்வி
யல், எ-ம். எதுகையாம். அன்றியும், இரண்டாமெழுத் தொன்றுவ தெது
கை யென்புழி யொற்றெழுத் தெனக்கொள்க. உயிரில்லா வொற்றாக வரி
னும் உயிரேறிய வுயிர்மெய்யாக வரினும் அவ்வொற்றெழுத்து வருவதே
யெதுகை யாயினும், ய, ர, ழ, என்னு மூன் றொற்றின்கீழ் மற்றோ ரொற்
று வரினு மெதுகையாம். (வ-று) குறள்.—"ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான்
கேண்மை கடைமுறை, தான்சாந் துயரந்தரும்."—ஔவைக்குறள் —"மெ
ய்ப்பா லறியாத மூடர்தந் நெஞ்சத்து, ளப்பா லதாகுஞ் சிவம் — யார்க்குந்
தெரியா தருவந்தனை நோக்கிப், பார்க்கப் பராபரமேயாம்"—பாழ்ங்கிணறு
என வரும். ஆர்ந்தன, சேர்ந்தன, எதுகையல்லது சேர்ந்தா னென்பதற்
குப் பார்ப்பா னென்பதில், ரகரவொற்று நிற்பினு மதன்கீழ்வந்த வொற்று
மாறினமையா லெதுகை யாகாது பிறவுமன்ன. அன்றியு மூன்றாமெழுத்
தொன்றெதுகையும், ஆசெதுகையும், இனவெதுகையும், தலையாகெதுகையும்,
இடையாகெதுகையும், கடையாகெதுகையும், என வறுவகைப் படும் இவ்
வற்றுளிரண்டா, மெழுத்தாகவந்த வொற்றுமாறி யொற்றின்கீழ் வருமுயிர்
மெய் வரப்பெறின், மூன்றாமெழுத் தொன்றுமெதுகை யெனப்படு மாயினு
மிது சிறப்பின்று (வ-று) குறள் —"பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்தே புரை
தீர்ந்த, நன்மை பயக்கு மெனின்" இஃது மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகை.
அன்றியும், ய, ர, ல, ழ, என்னு நான்கொற் றொழியினு மவற்றின்கீழ் வருமெ
ழுத் தொன்றுவதா செதுகை யெனப்படும் —"ய ர ல ழ வென்னு மீரிரண்
டொற்றும், வரன்முறை பிறழாது வருவ திடையுயிர்ப்பி, னாசிடை யெது
கையென் றறிந்தனர் கொளலே"(வ-று)"காய்மாண்ட தெங்கின்பழம்வீழக்
கமுகி னெற்றிப், பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து,
தேமாங் கனிசிதற வாழைப் பழங்கள் சிந்து, மேமாங் கதமென் றிசை
யாற் றிசைபோ யதன்றே." இஃது யகரவொற்றிடை வந்தவாசெதுகை —
"மாக்கொடி யானையு மௌவற் பந்தருங், கார்க்கொடி முல்லையு நலந்த மல்
லிகைப், பூக்கொடிப் பொதும்பருங் கான் ஞாழலுந், தூக்கொடி கமழ்ந்து தா
னுறைக்க மொக்குமே." இஃது ரகரவொற்றிடை வந்தவா செதுகை —
"ஆவேறுருவின வாயினு மாபயந்த, பால்வே றுருவின வல்லவாம்-பால்போ,

லொருதனமைத தாகுமறநெறியாபோ,லுருவு பலகொளலீஙகு ”இஃது லகரவொறறிடைவநதவாசெதுகை —“அநதரததுள்ளே யகங்கைபுறஙகையா, மநதரமே போலு மனைவாழகககை- யந்தரதது, வாழகினறே மெனறு மகிழனமின, வாழநாளும போகினற பூளையே போனறு.” இஃது ழகரவொறறிடை வநதவா செதுகை. அனறியும வலலின முதன மூவினமுந தமமுண மயஙகி னினவெதுகை யெனபபடும. (வ-று) “தககாா தகவில ரெனப தவரவ, ரெசசததாற காணபபடும.” இஃது வலலினவெதுகை —“அனபீனு மாாவ முடைமை யதுவீனு, நணபெனனு நாடாச சிறபபு ’இஃது மெலலினவெதுகை —“எலலா விளககும விளககலல சானறோாககுப, பொயயா விளககே விளககு ” இஃது இடையினவெதுகை. அனறியு முதற்சீா முழுது மொனறி வருவது சிறபபாயதலையா கெதுகை யெனவும ,இரணடா மெழுத தொனறே வருவ திடையா கெதுகை யெனவும, சீீறறெழுத தொனறே வருவது கடையாகெதுகை யெனவு மாம இவறறிற குதாரண மினிவருஞ சூததிரததிற காணக சூததிரததி லாறுமெனற வுமமையினால, உயிரெதுகை, நெடிலெதுகை, வருககவெதுகை, இடையிடடெதுகை, இரணடடியெதுகை, முதலியவுங கொளக. (வ-று)“துனியொடு மயஙகிய தூஙகிருளுணமோா,ளணிகிளா தாரோா யருளுசுர நீநதி,வடிவமை யெஃகம வலவயினேநதித, தனியே வருதி நீயெனின,மையிருங கூநத லுயதலோ வரிதே.” இஃது இரணடாமெழுத தொனறாதாயினும இரணடா மெழுததினமேலேறியவுயி ரொனறி வநதமையால உயிரெதுகை யெனறு கையனாா காடடிய செயயுள.—“ஆவாவெனறே யஞசின ராழநதா ரொருசாராா, கூகூவெனறே கூவிளி கொணடாா ரொருசாராா” இஃதிரணடாமெழுத தொனறாதாயினு மிரணடாமெழுததி னெடிலொபபுமை நோககி நெடிலெதுகை யெனபபடும.—ஔவைககுறள —‘நாடி வழகக மறிநது செறிநதடஙகி,நீடொளி காணப தறிவு ’இஃது டகரமெய வருகக வெதுகை —‘மேலை யமுதை விலஙகாமற றுணணிற,காலனை வஞசிககலாம ’இஃது லகரமெய வருகக வெதுகை.--“தோடாரொலவளை நெகிழநாளு,நெயதலுணகணபைதலுழபப, வாடா வவவரி புதைஇப பசலையும, வைகறொறும பையபபெருகி, நீடா ரிவரென நீணபணங கொணடோா,கேளாா கொலலோ காதலாதோழி,வாடாப பௌவ மறமுகந தெழிலி, பருவஞசெயயா துவலனோா புவனோஇ,யோடாா மலைய வேவிற,கடிது மினனுமிககாா மழைக குரலே ”இஃதடியிடையிடடு வநதமையா லிடையிடடெதுகையெனறு தொலகாபபியா காடடிய பாடடு. நாலடியாா.—“பதுபபுனலும பூஙகுழையாா நடபு மிரணடும, விதுபபற நாடின வேறலலப - புதுபபுனலு, மாரியறவே யறுமேயவ ரனபும, வாரியறவே யறும.” இஃது முனபி லிரணடடியு மோரெதுகையாயப பினபிலிரணடடி மறறோ ரெதுகையாய வநதமையா லிரணடடி யெதுகை — “இழைததநா ளெலலை யிகவாபிழைதத தொரீஇக, கூறறஙகுதிததுயநதா ரீஙகிலலை - யாறறப, பெருமபொருள வைததீா வழஙகுமி னுளோநத, தழீஇரெ

தழீஇ நண்ணமபடும.' இஃதிடை யிரணடடி யொழிநதவேனே யிரணட-டியு மோனொதுகை.—"தவலருந தொல்கேளவித தனமைய யுடையார், ரிக லில வெஃகுடையார தம்முட-குழீஇ, நகலி னினிதாயிற காண்பா மகலவா னத், தும்ப ருறைவார பதி." இஃதீற்றடியு முதலடியு மொழிந்தவேனே யிர ண்டடியுமோ னொதுகை.—"ஒருநனறி செயதவாக கொனறியெழுநத,பிழை னுறுஞ் சானறோர பொறுபபா-கயவாக,கெழு நூறு நனறிசெய் தொனறுந் தாயி, னெழுநூறுந தீதாய் விடும." இஃது முதலாமடி யொழிந்தவேனே மூனறடியுமோ னொதுகை.—"கொனனே கழிந்தன றிளமையு மினனே, பிணியொடு மூப்பு வருமாற்—றுணிவொனறி,யெனனெடு சூழாதெழுநெஞ சே போதியே,ந்னனெறிசேர நமககு.' இஃதிரணடாமடி யொழிநதவேனே மூனறடியுமோ னொதுகை—"மாககேழ் மடநலலா யெனறரற்றுஞ் சான றவா, நோககாாகொ ளுயயதோா புககிலலே—யாகக்கைககோ, ரிசசிற கன னதோா தோலறினும வேணடுமே, காககை கடிவதோா கோல." இஃது மூன்றாமடி யொழிநதவேனே மூனறடியுமோ னொதுகை. "எறிநீாப பெருங கடலெயதியிருநது,மறுநீாசிறுகிணற றுறலபாாததுணபா, மறுமையறியாதா ராககததிற சானறோா, கழிநல குரவே தலை." இஃதுநானகாமடி யொழிநத வேனே மூனறடியுமோ னொதுகை. எனறு மொருசாராா பரி, திரு, இரை, இரவு, எதுகையாம, இரீ, இரா,வெதுகையாகா எ-று. (கங)

215. தலையா கெதுகை தலைச்சீா முழுதுற
விடைகடை யவவவ வெழுததொன றுவதே

(இ-ள) இதுவுமது. முதலெழுத தொனறலலாது முதறசீா முழுத தெலலாந தாமே மீணடு வருவது தலையாகெதுகை யெனபபடும. அஙஙனங கருவி யெனறதறகு மருவி, அருவி, உருவி, குருவி, என வநதொருசீா முழு தொனறுவ தரிதாயினும புகழுபபடுஞ் சிறபபுடைய தலையாகெதுகை யாம். (வ-று.) குறள—"சிறறினபம வெஃகியற னலல செயயாரே, மறறி னபம வேணடுபவா."—கலிததுறை.—"கரோருகம போலவளரொன பாவந தீாகக வினமதிபூண, சரோருகமென சேவடிகண டணியெனறு தாரகை சூழ, சிரோருகம பூபபப் புணாபவத தெனறுஞ் செழுஙகருணை, யுரோருக மாக விளைகாவலூ ரமலோற பவியே.'—விருததம.—"துறவினு னுடலினு ககை துறந்ததோ ருயிாக ளொபபா, ருறவினு லனபின மிககோ ருயிர்க்கெ லா முடலக ளொப்பா, ரறவினு லெஃகிய தனமைத தருணமலி யமர ரொ பபாா,நறவினு லலாநத கானுநலத திலவா னுலகொப் பாமே."எனபன பிறவு முதலொருசீா முழுதொனறித தொடுதத தலையாகெதுகை வநதவாறு கா ணக. மீளவும பலசீரொனறித தொடுததுவரி னதினுமிகக சிறபபெனக கொளக. (வ-று.) வெணபா. — நீணிறததாற சோலை நிறமபெயர நீடிய தன, ருணிறததாற பொய்கைத தலஞ்சிவப்ப - மாணிறததான, முனனப புட டோனறு முளரித தலைவைகு, மனனபபுட டோனறு மருகு.' என

முதற றொடைக்கண் ணொருசீரு மிரண்டாந தொடைக்கண் ணிருசீரு மொனறித தொடுத்தவாறு காணக.—விருத்தம்.—"யானை யெழுங்கட லேத்திய தோ பரிகாற, சேனை யெழுங்கடல் சென்றுசெழுங் கடன்மே,லேனை யெழுங்கடன மோதலெனப பகைவா,தானையெழுங்கழ லோடுதலைப்படுமால.' எனவும் ,,'காமமே புறவைத தோமேற கசெடனும பாலைச் சோகதான, வீமமே புறவைத தோமேல் விளைதவக குறிஞசி ஞான, வாமமே புறவைத தோமேல வளாற முலலை கோகதெனை, ஞமமே புறவைததோமே னயப பவா ஞடடைச சோவாள.'' எனவும, காணகடிககண ணிருசீரு முசசீரு மொனறித தொடுததவாறு காணக. பிறவுமனன அனறியு மிரண்டாமெழுததொனறே மாறுது தொடுததுவருவ திடையாகெதுகை யெனபபடும (வ-று.) குறள.—"அகர முதல வெழுததெலலா மாதி, பகவன் முதற றே யுலகு.'' எ-ம. அனறியு முதறசீாக கடையெழுத தொனறே மாறுது தொடுதது வருவது கடையாகெதுகை யெனப படும. (வ-று.) எசசததா-னொறறதறகு-சுறறததா - ரெனவும, பரியா-வெனறதறகு-பணியா - லெனவும, பிறவுங கடையாகெதுகை. ஆயினு மிது சிறபபனறு எ-று. (கசு)

216. மோனை முதலடி முதல்வரி னடியே
யிணைவ திணையே யிடைவிட லொழிபபே
யிறுவ தோரூஉ வீறறொன் றிழிவது
கூழை முதலயல குனறன மேறகதுவா
யீறறய லொன்றொன றுறதெனிற கீழககதுவா
யெலலா மொனறு வதெனின முறறெனப.

(இ-ள்.) இனித தொடைவிகறப மாமாறுணாததுதும. மேறகூறிய மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண, அளபு, என வைநதொகையும ஒவ்வொன் றெணவகைப படுமெனக கொளக. இவறறை, 218-ஞ சூத்திரததிற காணக. அவறறுள அடிதோறு முதலெழுத தொன்றி வரத தொடுபபது அடிமோனைத தொடையும, அடிதோறு மிறுதிக்கண ணெழுத தொனறி வரததொடுப்பது அடியியைபுத தொடையும, அடிதோறு மிரண்டா மெழுததொனறி வரததொடுபபது அடியெதுகைததொடையும, அடிதோறு முதறகண மொழியானும பொருளானு மறுதலைபபடத தொடுபபது அடிமுரணடொடையும, அடிதோறு முதறகண ணுயிரளபெடையு மொறறளபெடையு மொனறிவரத தொடுபபது அடியளபெடைத தொடையு மெனப்படும.—"முதலெழுத தொனறின மோனை யெதுகை முதலெழுநத இயைபோ டொததது முதலா, மஃதொழித தொனறி னாகு மெனப.'' எனறா பலகாயனா.—"இறுவா யொப்பி னஃதியையெனமொழிப.,' எனறாாகையனா.—"மொழியினும பொருளினு முரணுதன முரணே.'' எனறு றொலகாப பெருமைததொலகாபபியனர்.—"அளபெடைத தொடைககே யளபெடை யொனறும.' எனறா நறறத்தனா (வ-று) "மாவும் புளளுமவதிவயிற படர, மாணீா விரிநத பூவுங்கூமப, மாலைதொடு

தத கோதையுங கமழ, மாலை வநத வாடை மாயோ,னினனுயிா புறததிறுத தறறே.'' இஃதடிதோறு முதலெழுந தொனறிவரத தொடுததலையா லடி மோனைததொடை.—''இனனகைத துவாவாயக கிளவியு மணஙகே,நனமா மேனிச சுணஙகுமா ரணஙகே, யாடமைத தோளி கூடலு மணஙகே, யரி மதா மழைக கணணு மணஙகே, திருநுதறபொறிதத திலதமு மணஙகே'' இஃதடிதோறு மிறுதி யெழுததுஞ சொலலு மொனறிவரத தொடுததலை யாலடியியைபுததொடை.—''வடியோக ணீாமலக வானபொருடகடசென றா, கடிபாா கனஙகுழாய காணாகொல—காட்டி, னிடியின முழககஞசி யீாஙகவுள வேழம, பிடியினபுறத தசைதத கை.' இஃதடிதோறு மிரண டாமெழுத தொனறிவரத தொடுததலையா லடியெதுகைததொடை.—''இ ருள பாநதனன மாணீா மருஙகி, னிலவு குவிததனன வெணமண லொருசி ன்ற, யிருமபி னனனகருங கோடடுப புனனை, பொனனி னனன நுண டாதிறைககுஞ, சிறுகுடிப பரதவா மடமகள பெருமதா, மழைககணணு மு டையவா லணஙகே ' இஃதடிதோறுஞ சொலலானும பொருளானு மறுத லைபபடத தொடுததலையா லடிமுரணடொடை.—''ஆஅவளி யவலவனற ன பாாபபினே, டீஇரிலாயுங கொணடீஇரலைப பளளியுட, டேஎநதினா யலை பபத துஞசா திறைவனறேண, மேஎவலைப படட நமபொனறுநுதா, லோ ஒவுழககுந துயா.'' இஃதடிதோறு முதறக ணளபெடுத தொனறிவரத தொ டுததலையா லடியளபெடைததொடை. அனறியும ஒவவோ ரடிவரையு ளளு மோனைமுத லைநதும வரப பெறும வருஙகாறற சீரானவரு மளவடி யைபபறறி யெழுவிகற பாகும ஆகையின முதலெழுத திரணடாஞ சீாக கண வரின இணைமோனை, எ-ம மூனறாஞ சீாககண வரின பொழிபபு மோனை,எ-ம. நானகாஞசீாககண வரின ஒரூஉமோனை,எ-ம இறுதிச சீ ரொ ழிதபொழிநத சீாககண வரின கூழை மோனை, எ-ம. இரணடாஞசீ ரொ ழிதபொழிநத சீாககணவரின மேறகதுவாய மோனை, எ-ம மூனறாஞசீ ரொழிதபொழிநத சீாககண வரின கீழககதுவாய மோனை, எ-ம. எலலா சசீாககண வரின முறறுமோனை, எ-ம. கொளக. யாபபருஙகலம.—''இரு சீா மிசைவரத தொடுபப திணையே —முதலொடு மூனறாஞ சீாததொடை பொழிபபே.—சீரிரண டிடைவிடத தொடுபப தொரூஉததொடை.—மூ வொருசீரு முதலவரத தொடுபபது, கூழை யெனமனனா குறிபபுணாநதோ ரே.—முதலயற சீரொழித தலலன மூனறன, மிசைவரத தொடுபபது மேறகது வாயே — ஈறறயற சீரொழித தெலலாந தொடுபபது கீழககது வாயின கிழமைய தாகும — சீாதொறுந தொடுபபது முறறெனப படு மே.'' எனறு ராகவின. (வ-று.) —திருககாவலூரக கலமபகததகவல — ''பனிமதுப பதுமந தனனிகன் மறநது, குனிமதிப பிறைமேற றோயகுமி ழந தலரவுந, தொலலையந தறபகை யொழிநது சூட்டொழிந, தெலலையு மெனனுளத திளமபிறை வீசவுந, தொறபகைப பரிதிசெய சுடாமின றேலா, நறபக லணணிய வுடுவொளி நலகவு, மலைவொருஙகணிதே வருங

கொடி யலரிருச, சுனை யொருங கமைகனி சுமந்தயா நிமிரவும், பெருந திருக கலாபப பீலிகளாடு, மருந்திருக கிரவலு ரகததுக கணடேன, கணளொ ம பிணித்துருங கனிதே,நுண்ணொ ம பிரிவினி யூழியுமரிதே.''இப்பனனிரடி யகவலுண முதலேழடிக்கண முறையே இணைமோனை, பொழிப்பு மோனை, ஒரூஉமோனை, கூழைமோனை, மேறகதுவாய மோனை, கீழ்ககதுவாயமோனை, முறறுமோனை, என வெழுவகைமோனையும வந்தவாறறிக.—''மொய்யுளாங குளிர்கரு முகிலே பொழிலே,பெய்யுள மயிலே போகரு நிழலே, விலலே யேந்திய விதுவதி கழலே, யெலலா ரொலலே யியலே யுடலே, வெயிலே வயலே மினறவழ குழலே,குயிலே நிகராக குரலே சொலலே, மயிலே யியலே மயலே விகலே, யிவ்வுரு விங்ஙன மெய்தலி, னெவவுயி ரனைதது மினனுயி ராயவே. 'இதனு ளிணை யியைபு முதலாகிய வெழுவகை யியைபும வந்த வாறறிக. ஈறறெழுததொனறி மீணடு வருவதியைபெனறுகையி விதற கடியீறறினகண வந்தசீர முதற சீராககொணடு வரும புணறகெதிரே போவதுபோன முனறுஞ்சி ரிரணடாஞ சீராகவு மிரணடாஞசீர மூனறாஞசீராகவு முதற்சீர நானகாஞ சீராகவுங் கொளக ''பொனனினனன பொறிசுணங கேந்தி, பனனருங கோங்கி னனனலங்கவறறி, மினனவி ரொளிவட்ந தாங்கிமனனிய, நனனிற மெனமுலை மினனிடை வருததி, யெனனையு மிடுக்கண டுனனிவிந தினனடை, யனனமெனபெடைபோ லபபணமலாக கனனியம, புனனையி னீழற றுனனிய, மயிலோ சாயல வாணுத, லயிலவேலுணக ணைமமறிவு துலைததனவே'' இதனுளிணையெதுகை முதலாகிய வெழுவகை யெதுகையும வந்தவா றறிக — திருககாவலூரக கலம்பகவிருத்தம.—''ஆங்கமலத தேஙகமலமாய நிலாத, தாஙகவரு பாஙகவரு தாளொழீஇ, நீஙகவலை யாஙகவலை நீசவென, றீஙகுவகை நீஙகுவகை சோநததே'' இதுவுமது —''சிறடிப பேரக லலகு லொலகுப, சுருஙகிய நுசுபபிற பெருவட்ந தாஙகிக, குவிநதுசுணங கருமபிய கொஙகை விரிநது, சிறிய பெரிய நிகாமலா கோதைதன, வெளவலோத தோளுஞ சேயரிக் கருஙகணு, மிருகவையு நிலையு மேநதெழி லியககமுந, துவாவாயத திருசொலு முவநதெனை முனியா, மெனறு மினனனை மாகுமதி, பொனறிகழ நெடுவேற போரவலலோயே ' இதனுள இணைமுரண முதலாகிய வெழுவகை முரணும வந்தவா றறிக.—'' தாஅட டாமரை மலருழககிப, பூஉக குவளைப போஒததருநதிக, காஅயச செநநெற கறிததுப போஒய, மாஅத தாணமோஒட டெருமை, தேஎம புனலிடை சேஒபபான, மீஇன அாந துகளுஞ, சீஇ ரேஎராஅர் இனிஇலூரன, செயதகேணமை, யாபவஹூததோழிக கலரா ஞுவே.''—இதனு ளிணையளபெடை முதலாகிய வெழுவகை யளபெடையும வந்தவா றறிக. எ-று (கரு)

217 அந்தாதி யடிக்கடை யாதி யாத
லிரட்டை முழுதோ ரிறையடிக கியவடி
செந்தொடை தொடையொன றுஞ சேரா வடியே.

(இ-ள்.) அந்தாதித்தொடையு மிரட்டைத்தொடையுஞ் செந்தொடையு மாமாறுணர்த்துதும், மோனைமுத லெண்டொடையுங் கூறிய வடிமுதலெண்வகை விகற்பத்தோடு கூட்டிக் குனிக்கச்சொன்ன தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மற்பமெனக் கண்டோனாக. அவையு மன்றி அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை, இம்மூன்றுதொடையு முளவெனக் கொள்க. இவற்றுள் அடிதோறு மிறுதிக்கணின்ற வெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடியானு மற்றையடிக் காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடை யெனப்படும். (வ-று.) "உலகுடனிவிளக்கு மொளிகிளரவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசன, மாசனத் திருந்ததிருந்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து, துன்னிய மாந்தரென்ப, பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே" எனவெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடிதோறு மந்தாதித்தொடை வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், அளவடிக்கண்ணே யோரடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்ப திரட்டைத்தொடை யெனப்படும். இதனு ளீற்றெழுத் தொன்று குறையினு மிழுக்கா (வ-று.) "ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும், விளக்கினுட் சீறெரி யொக்குமே யொக்கும், குளக்கோட்டிப் பூவி னிறம்," என முதலடி யிரட்டைத்தொடையாக வந்தவாறு காண்க. அன்றியு மோனைமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மின்றி வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை யெனப்படும். இதனுண் முதலசையானு முதற் சீரானு மடிதோறும் வேறுபடத் தொடுத்தமையிற் சிறப்புடைச் செந்தொடையா மெனக் கொள்க (வ-று.) அகவல்—"பூத்த சுவலங்கி வியன்சினைக் காவின் மிகுதிருக் காவலூ ரகத்தின் பெருந்தாளும் வானமதி யானே." எனத் தொடை விகற்ப மின்றி யசையுஞ் சீருந் தம்முண் மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற் சிறப்புடைச் செந்தொடை வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"செந்தொடை யிரட்டையோ டந்தாதி யெனவும், வந்த வகையான வழங்குமன் பெயரே.— ஈறுமுதலாத் தொடுப்ப தந்தாதியென, ஞேதினா மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே.—இரட்டை யடிமுழு தொருசீ ரியற்றே.—செந்தொடை யொவ்வாத திறத்தன வாகும்."—காரிகை.—"அந்த முதலாயத் தொடுப்ப தந்தாதி யடி முழுதும், வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன் முறையான், முந்திய மோனை முதலா முழுது மொவ்வாது விட்டாற், செந்தொடை நாமம் பெறு நறுமென் குழற்றே மொழியே." இவை மேற்கோள், எ-று. (கரு)

218. அடியினைப் பொழிப்பொரூஉக் கூழை மேற்கீழ்க்
கதுவாய் முற்றெனு வெட்டொடு மோனை
யியைபே யெதுகை முரணே யளபே
யெனவைந் துறழ வெண்ணினைக் தாகி
யடியந் தாதி யிரட்டைச் செந்தொடை

யெனவிம மூனறு மியையத் தொடையும
விகறபமு மெண்ணிக தொருமூன் றென்ப.

(இ-ள.) மேலே வகுததுரைதத நாற்பதின மூனறு தொடையுந தொடை விகற்பமு மீணடுத்தொகுததுக காடடுதும அடிமுத லெடடுடனே மோனைமுத லெந்தினையுங கூடடியுறழ நாறபதாகும. அவை வருமாறு:—அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிபபுமோனை, ஒரூஉமோனை, கூழை மோனை, மேறகதுவாயமோனை, கீழககதுவாயமோனை, முறறுமோனை, எ-ம. அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிபபியைபு, ஒரூஉவியைபு, கூழை யியைபு, மேறகதுவாயியைபு, கீழககதுவாயியைபு, முறறியைபு, எ-ம. அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிபபெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழை யெதுகை, மேறகதுவாயெதுகை, கீழககதுவாயெதுகை, முறறெதுகை, எ-ம அடிமுரண, இணைமுரண, பொழிபபுமுரண, ஒரூஉமுரண, கூழை முரண, மேறகதுவாயமுரண, கீழககதுவாயமுரண, முறறுமுரண, எ-ம அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒரூஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேறகதுவாயளபெடை, கீழக்கதுவாயளபெடை, முறறளபெடை, எ-ம. வரும அனறியும, அநதாதிதொடை, இரடடைத தொடை, செநதொடை, எ-ம. வரும.—யாபபருஙகலம.— "மோனை யெதுகை முரணியை பளபெடை, பாத மிணையே பொழிபபோ டொரூஉத தொடை, கூழை கதுவாய மேலதூஉங கீழதூஉஞ, சீரிய முறறொடு சிவ ணுமா றவையே." இதுமேறகோள. எ-று (௪௭)

முதலாமோததுசசெயயுளுறுபபு.—முறறிறறு

இரண்டாமோத்துச்செய்யுளியல்.

Chapter II.—The kinds of Metre

219. வெண்பா வகவல விரிகலி வஞசி
மருட்பா வெனவை வகைபபா வனறியுந
துறைதாழிசை விருததந தூககின மூனறே.

(இ-ள.) பாவும் பாவினமு மாமாறுணாததுதும. மேறகூறிய வுறுபபி னாற் பாவும் பாவினமு மாகும. இவையே வெணபா, ஆசிரியபபா, கலிபபா, வஞசிப்பா, மருட்பா, எனப்பா வைவகையா மெனககொளக. அனறியும துறை, தாழிசை, விருததம, என மருடபா வொழிததொழிந்த மறறை நாற பாவிற கினமூனறு மெனவுங் கொளக. ஆகையி லைவகைபபாவு முநநான கினமுமாகச செயயுள்வகை யொருபதினேழென்பர். அவையாவன.—வெணபா, வெண்டுறை, வெணடாழிசை, வெளிவிருததம. எ-ம. ஆசிரியபபா,

ஆசிரியததுறை, ஆசிரியததாழிசை, ஆசிரியவிருததம், எ-ம். கலிபபா, கலித
துறை, கலிததாழிசை, கலிவிருததம், எ-ம். வஞசிபபா, வஞசிததுறை,
வஞசிததாழிசை, வஞசிவிருததம், எ-ம். மருட்பாவோடு பதினேழாம்.
இவ்வகைச செய்யு ளெல்லா மிவவோததின கணணே விளஙகுவ தாகையி
னிவ்வோத்துச செய்யு ளியலெனும பெயாததெனக கொள்க.—யாபபருங
கலம்.—"செய்யுட் டாமே மெய்ப்பெற விரிபபிற, பாவே பாவின மென
விரணடாகும்.—வெணபா வாசிரியங கலிவஞசி,பணபாயந தூககத பாநா
ன் கும்மே.—தாழிசை துறையே விருதத மென்றிவை, பாவினம் பாவொடு
பாறபட டியலும்." இவை மேறகோள். எ-று. (க)

வெண்பாவிலககணம வருமாறு:—

Venbâ.

220. வெள்ளைக கியற்சீா வெணசீா விரவி
யேறகு மளவடி யீற்றடி சிநதடி
யீறறுசசீ ரசைச்சீ ருகககுறண மிகலுமாம

(இ-ள) நிறுதத முறையானே வெணபா வியலபும விகறபமு மாமா
றுணாததுதும. வெணபா விடததுத தனககுரிசசீராகிய நேரீறற மூவசை
சசீரும வெணசீருமனறி யீரசைசசீராகிய வியறசீரும வரபபெறும. அன
றியும, வெணபாவெலலா மளவடியானே நடககுமாயினு மீறறடி சிநதடி
யாக வரும். இதனீறறுச சீாநாண மலரொனு மோரசைசசீராம. ஆயினுமிவ
வோரசைககுக குறறியலுகரங கூடடிக காசு பிறப்பென வெணபாவிற
றீறறுச சீராகவும பெறுமே. (வ-று.) குறள்.—"சொலலப் பயனபடுவா சா
னறோா கருமபுபோற, கொலலப பயனபடுங கீழ். எ-ம். எனபபகை யுறறு
ரு முயவா வினைபபகை, வீயாது பினசென றடும. எ-ம். அறஙகெட வெஞ
ஞானறுஞ செயயறக செயயிற றிறஙகெடச சாதலிற றீது. எ-ம். சுறுவனா
யே யாயினுஞ செயத நனறலல, துறுபயனிலலை யுயிாக்கு. எனவு மிவை
யலகிடுஙகால வெணசீரியறசீா விரவிமூதறகண ணளவடியாகவு மீறறின
கண சிநதடியாகவு மீறறுசசீா முறையே-நாள-மலா-காசு-பிறபபு-என
நானகும வநதவாறு காணக அனறியு மொரோவிடததிலககிய வழியான முற
றியலுகரங காசு பிறபபெனனு மீறறுசசீராக வரப்பெறும. (வ-று.) "எவ்வ
துறைவ துலக முலகததோ, டவவ துறைவ தறிவு." என விது முற்றிய
லுகரததோடு வநத பிறபபு எனனும வாயபாடு. பிறவுமன்ன.—யாபபருங
கலம்.—"செபப லிசையன வெணபா மறறவை, யநதடி சிநதடி யாகலு மவ
வடி, யநத மசைசசீ ராகவும பெறுமே." எ-று. (உ)

221. வெளளையுட பிறதளை விரவா வெணடளை
யொனறுஞ்ச செபப லோசை யாமஃதே

யேந்திசை வெண்சீ ரியற்சீ தூங்கிசை
யொழுகிசை யிரண்டு முளவெனி லாகும்.

(இ-ள்.) வெண்பா வோசையின் விகற்ப முணர்த்துதும். வெண்பா விற்கெல்லா மாமுன் னிரையும் விளமுன் னேரும் காயமுன் னேரும் வந்து தனக்குரிய வெண்டளையன்றிப் பிறதளைவாரா. அங்ஙனம் வெண்டளை யால் வருமோசை செப்பலோசை யெனப்படு மாயினும் இவை மூவ கைய வாகும். வெண்சீர் வெண்டளைவருவ தேந்திசைச் செப்ப லென வும், இயற்சீர் வெண்டளைவருவது தூங்கிசைச் செப்ப லெனவும், வெண் சீரு மியற்சீரும் விரவி வெண்டளை வருவ தொழுகிசைச் செப்ப லென வுங் கொள்க. (வ-று.) "தீயவை மூன்றுன் பிறர்க்குச் செய்யற்க தனக்கு யிரக்கே, நோயவைபின்றுன் வேண்டாதான" எனப் தேந்திசைச் செப் பலோசை.—"பகையவாகக் கனபிணக் காட்டவிற் பாரமேற், றகையவை யெங்கு மில."எ-து. தூங்கிசைச் செப்பலோசை.—"அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது, பொன்றுங்காற் பொன்றுந் துணை." எனப் தொழு கிசைச் செப்பலோசை. பிறவுமன்ன. (ந)

222 குறள்சிந் தினனிசை நேரிசை சவலை
பஃறொடை யெனவெண் பாவா றவற்று
ளீரடி குறளே யிருகுறள் சவலை
யிருகுற ளிடைக்கூ னியைநே ரிசையே
நாலடி விகற்ப நடையின னிசையே
நேரிசை யினனிசை நேரமு வடிசிந்தே
நாலடி மிக்கடி நண்ணிற பஃறொடை
யெனவறு வெண்பா வேற்கு நடையே

(இ-ள்.) வெண்பா விகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். அவையே, குறள்வெ ண்பாவும், சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைவெண்பாவும், நேரிசைவெண் பாவும்,சவலைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும், எனவறுவகைப்படும். இவற்றுட் குறள்வெண்பா.—நாற்சீர் முச்சீரென விரண்டடி யொருவிகற்பத் தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். முச்சீர் வருவனவு முளவெனக் கொள்க. மேலேகாட்டிய வுதாரணங்களைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் இரு குறளொரு விகற்பத்தான் வருவது சவலை வெண்பா வெனப்படும்—"தனி யிரு குறளாம் நான்கடி யுடைத்தாயத் தனிநிலை யிலலது சவலை வெண்பாட் டே." என்று ரொருசா ராசிரியர்.(வ-று)"அட்டாலும் பாலசுவையிற் குன் று தளவலல, நட்டாலு நண்பலலார் நண்பலல், கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்களே சங்கு, சுட்டாலும் வெண்மை தரும்." என விது மூதுரைக் கண் வந்தமையான் மூதுரைவெண்பா வெனபாரு முளரெனக் கொள்க. அன்றியும் இருகுறள் வந்து நடுவே முதற் றொடைக் கேற்றத் தனிச்சொற்

பெற் றொருகுற ளொவ்வொரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறளு மொருவி கற்பமாய் வரினு நேரிசைவெண்பா வெனப்படும். தனிச்சொல் லெல்லா மொருசீராக நிற்பினுமச்சீ ரொருவகை யசையானு மிருவகை யசையானும் வரப் பெறும். இவற்றுள் நேர் நேர் நிரை நிரை நேர் நேர் நேர் என மூன்று மொருவகை யசையான் வந்தசீராய் மற்றைந்து மிருவகை யசையான் வரப்பெறும். ஆகையி லொருவகை யசையாற் றனிச்சொல் வரின் ஓராசிடை நேரிசைவெண்பா வெனவும், இருவகை யசையாற் றனிச்சொல் வரின் ஈராசிடை நேரிசைவெண்பா வெனவுஞ் சொல்லுவார் புலவர். (வ-று.) "பரப்புநீர் வையகத்துப் பல்லுயிர் கட்கெல்லா, மிரப்பவரின் வள்ளல்க—ளில்லை, யிரப்பவ ரிம்மைப்பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந், தம்மைத் தலைப்படுத்த லான." என்ப திதிலே தனிச்சொல்லாக விரப்பவராகிய கருவிளை மென்னு மொருவகை யசைச்சீர் வந்தமையா லிது வோராசிடை நேரிசை வெண்பா வெனப் படும்.— "எஞ்சினு ரில்லையெனக் கெதிராயின னுயிர்கொண், டஞ்சினு ரஞ்சாதுபோ யகல்க—வெஞ்சமத்துப், பேராத வராகத் தன்றிப் பிறர் முதுகிற், சாரா வென்கையிற் சரம்" என்ப திதிலே தனிச்சொல்லாக வெஞ்சமத்தாகிய கூவிளங்கா யென்னு மிருவகை யசைச்சீர் வந்தமையா லிது வீராசிடை நேரிசை வெண்பா வெனப்படும். நேரிசை வெண்பா மிக்குவழங்கு மென்றமையாற் பொதுப் பெயர் தனக்குரித்தாகி வெண்பா வெனப்படு மென்றறிக. அன்றியு நாற்சீர் மூவடியு முச்சீ ரீற்றடியும் வருவ தின்னிசை வெண்பா வெனப்படும். இதுவு மொரு விகற்பத்தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். (வ-று) "துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப், பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க, வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ், சகடக்கால் போல வரும்." எ-ம். "இன்றுகொ லென்று கொலென்றொன்று, பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி, யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான், மருவுமின் மாண்டா ரறம்." எ-ம். ஒருவிகற்பத்தானும் இருவிகற்பத்தானு மின்னிசை வெண்பா வந்தவாறுகாண்க. மிக வழங்கு மிவ்வகை யின்னிசை வெண்பா. அன்றியு நேரிசை வெண்பாப் போல நாற்சீர் முச்சீர் தனிச்சொல் லொருவிகற்பத்தால் வந்து நாற்சீர் முச்சீர் வேறிரு விகற்பத்தால் வருவதும், நாற்சீர் முச்சீர் தனிச்சொல் முச்சீரிரு விகற்பத்தால் வருவதும், நாற்சீர் முதன் மூவடியு முச்சீர் நான்கா மடியு மடிதோறு மொரூஉத்தொடை பெற்று வருவதும், இன்னிசை வெண்பா வெனப்படும் (வ-று.) வெண்பா.—"பேரொளி வேண்டிற் பொருள்பொழிக பின்றென்கே, சோர்பொருள் வேண்டிற் றீதொழிக—பாருலகி, னின்றுவப்ப வேண்டி னெறிநிற்ப துயரின்மை, வேண்டின் வெகுளி விடல்." அன்றியும்,—"நீலஞ் சுனைத்தன்ன நீர்மைத்தையை நிலைத்தே, ஞாலந் தரினென்று நட்பில்லாற—பூமணமும், பூண்மணியும் பொன்னு மணியொளியுமா மன்ரே, நாமடைந்த சிக்கெல்லா நட்பு.' அன்றியும், "மழையின்றி மாநிலத

தாரகமில்லை, மனழுயுக் தலமிலலா நிலமுழி யில்லைத, தலைமு மாசிலலா நிலவ
ழி யிலலை, யரசனு மிலவாழுவா னிலவழி யில.'' என முறையே மூவகையின்
னிசை வெணபா வநதவாறு காணக. ஆயினு மினறிவை வழஙகா. அன
றியு நானகடிமிககப் பலவடி நாறசீ ரடியாய்வந் திறறடி முசசீராய வருவன
பஃறொடை வெண்பா வெனப்படும். பலதொடையாக வருமென றமை
யாற பஃறொடையென்னும் பெயரா தது. (வ-று.) "பேதமை விதநிட் டுட
லே பேதை நிலமராமய்த, நிதமை வினறேய முளையே கணணீா தெளித
துயாநது, காதல்வோ வீழ்ததி மருள்காமங் கவடிரணடாய, வேதனைபூ நிந்
தைகாய வீதல கனியாமென, றெணனுாககே விளையு மெனததேறி, மண
ணுா மயனீத்த மாதவததின வாளான, மறமரககோ டாததுக கதிககனி
யைவாயத, தீனறமர மாககலினி து.''எனபதிரு மொழிமாலைககணணுறறொ
டையாக வநத பனறொடை வெணபா. ஆயினு மிநநாளி லி துவும வழஙகா
அனறியு மூவடியால் வருவது சிநதியல வெணபா. இதுவே நேரிசைவெண
பாபபோல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லொரு விகறபததானு முசசீா மூ
னறுமடி யவவிகறபததானும வேறே விகறபததானும் வரபபெறி னேரி
சைச சிநதியல வெணபா வெனபபடும (வ-று) "ஆகிறம வேருயினு மநிற
தத வாபயநத, பானிறம வேறனறு பல்குலததோா நானிலையின, வேறெ
ணினுஞ செயயறனே வேறு.'' எ-ம. அனறியு மினனிசை வெணபாபபோ
ல நாறசீா முசசீா தனிசசொல வினறி யொரு விகறபததானும பல விகறப
ததானு மடிதோறு மொரூஉததொடையானும வருவன வினனிசைச சிந
தியல் வெணபா வெனபபடும. (வ-று) "காவா சினததெனபோ கேட
டலிற் காயநதெளளேல, பூவேஙகை பூநாகம பூஙகுட்டமுண டெனா
யுங, கோவே வினையாற கொளல.'' எ-ம. பிறவுமனன. ஆயினு மிவையு மிந
நாளில் வழஙகா. இஙஙன மறுவகைவெணபா வந்தவாறு காணக. அன
றியும, வெணபாவிற கெலலா நாறசீரால வருமளவடி யுரிததாகையிற குற
ளே யோரடி முககாலெனவும, சிநதிய லீரடி முககா லெனவும, நேரிசையு
மினனிசையு மூவடி முககாலென வும, பஃறொடை பலவடி முககாலென
வும, வழங்குவ ருளரோ. ஆகையின வெணபாவும வெணபாவிகறபமு
மிநநடை பெறுவன வாயினுந தணடமிழ்ச சொலலானும விழுமிய
பொருளானும வருவதே வெணபா வியலபெனக் கொளக. இவவாறனறிச
சிறுநதையும் வழுவா தொழுகினுஞ சொலலும்பொருளு மிழிவாய வநத
வெணபாவே வண்புலித தோலைப போாததுப பசுமபுன மேய்நத கோ
வென விழிப்படத தோனறு மெனறுணாக.—யாபபருஙகலம.—"குறள
சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை, எனவைந தாகும வெணபாத்
தானே.—ஈரடி குறள்சிந திருதொடை யியறறே.— நாலோ ரடியாயத்
தனிசசொற பெறறுட, னீரொரு வாய்முற் றிருவிகற் பொனறினு, நேரி
சை வெணபா வெனப்பெய ராகும.— விகற் பொன ருகியு மிகருந்தனிச
சொ லியறறப படாதன வினனிசை வெண்பா.—பாதம பலவரிற பஃறொ

டை வெணபா." — இலக்கணத் திரட்டு.— "இருகுறள் சவலை யொரு விகற பாகும." எ-று. (ச)

ரியப்பா விலக்கணம வருமாறு:—

Asiriyappâ.

223. ஆசிரி யதசொலி யகவலா யியற்சீ
தனறளை பிறவுந தழுவிய வளவடி
நடையா னடந்து நால்வகைத் தாமவை
நேரிசை யிணைகுற ணிலமண் டிலமே
யடிமறி மணடில மாகு மெனப

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே ஆசிரியப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமா றுணாத்துதும். ஆகையி லாசிரியப்பாவிற கெல்லா மகவலோசை யாகு மெனறமையா லாசிரிய மெனினு மகவ லெனினு மொக்கும். அகவற் கெல லாந தனக்குரிச சீராகிய வியறசீரன்றி யொரோவிடதது வெணசீரும், தேமாங்கனி புளிமாங்கனி யெனனு மிடைநேரிசை வஞ்சிசசீருமு, குறறி யலுகரவீறறுப் பொதுசசீருமு வரப பெறும். அஙஙனந் தனறளை யனறி வெண்டளையும் வஞ்சித்தளையுந கலித்தளையு மயஙகி வழஙகும். அனறியு மகவலெல்லா மளவடியா னடக்கு மாயினு மினிசசொல்லுமபடி யொரோ விடததுக் குறளடியுஞ சிநதடியும் வரபபெறும். அனறியு நேரிசை யாசிரியப்பாவும், இணைகுற ளாசிரியப்பாவும, நிலமணடில வாசிரியப் பாவும, அடிமறிமணடில வாசிரியபபாவும, என வாசிரியபபா விகறப நா னகாகும். இவற்றிற குதாரண மினிக கூறுதும.—யாப்பருங்கலம்.—"அகவ லிசையன வகவன் மறறவை, ஏ ஓ ஈ ஆ யென வையென றிறுமே.— நேரிசை யிணைக்குறண மண்டில நிலைபபெய, ராகு மணடில மெனறகவ லனகே." இவை மேற்கோள. எ-று. (ரு)

224 நேரிசைச் சிறுமை நேருமூ வடியே
வளையா பெருமையே மறறடி யளவடி
யீறறயற் சிந்தடி யியைநது வருமே.

(இ-ள) நேரிசை யாசிரியபபா வாமாறுணாத்துதும். மூவடி குறை யாமற் பலவடி வநது மறறடி யளவடியாகி யீறறய லடியே சிநதடியாகவா பபெறு மகவல நேரிசை யாசிரியப்பா வெனப்படும். இதுவே பொதுபபெ யராக விநநாளி லகவ லெனறு வழஙகும். இதற குதாரணமாக இருநூற றுப் பதினாறுங் குததிரததிற காட்டியவிரண் டகவல் காண்க.—யாப்ப ருங்கலம.—"அநத வடியி னயலடி சிநதடி, வநதன நேரிசை யாசிரி யம மே." இது மேறகோள. எ-று. (சா)

225. இணைக்குறண் முதலீற் றிரடி யளவடி
யிடைக்குறள் சிநதடி யிணையப் பெறுமே,

(இ-ள்.) இணைக்குற ளாசிரியப்பா வருமாறுணர்த்துதும் முதலடியு மீற்றடியு மளவடியாகி யொழிந்த நடுவிரண்டடியும் பலவடியுங் குறளடியாகவுஞ் சிந்தடியாகவும் வருவன இணைக்குற ளாசிரியப்பா வெனப்படுமே. (வ-று.) திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்.—"வாழிய வும்பர் வணங்கிய வணங்கே, வாழிவா னொளியே, வாழியர் ருயிரே, யாதியை யீன்றனை, நீதியை யூன்றினை, பானொளி யணிந்தனை, மீனொளி புனைந்தனை, குறைமதி மிதித்தனை, மறைமதி விதித்தனை, மேதினி காத்தனை, தீதினை தாற்றினை, கதிக்கத வாயினை, திதிக்கனி வாயினை, வானோர் களித்தனை, யீனோ ரளித்தனை, தொழுமுளத் துள்ளுறை சோதியை, யழுமுளத் தாதர வோதியை, நீரகத் தமபுய னேரினை, யாரகத் தம்பர நீரினை, வானவர் வாழ்த்த வானமாண, டீனவர் வாழவிங் கெய்தினை, யாவ லூரவழி யாற்றிருக,காவ லூரருங் காதலே, யன்புணர் நீயிவ ணமைந்தபின், பொன்புண ருலகொடு பூவுல கொத்ததே." என முதற்கண்ணு மீற்றின்கண்ணு மளவடிவந் திடைய குறளடி பலவுஞ் சிந்தடி பலவும் வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"இணைக்குற ளிடைபல குறைந்திறு மியலபே." எ-று. (எ)

226. நிலமண்டிலத் தெங்கு நீங்கா வளவடி
யடிமறி மண்டில மந்நடைத் தாகி
யடிமா றினுந்தா னழியா நிலைத்தே.

(இ-ள்.) நிலமண்டில வாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டில வாசிரியப்பாவு மாமாறுணர்த்துதும். ஆகையி லெல்லாவடியு மளவடியாக வருவன நிலமண்டில வாசிரியப்பா வெனப்படுமே. (வ-று.) "சீத மதிக்குடை சோந் தறங் கிடப்பத, தாதவிழ தாரான றனிக்கோ ருங்கப, போதவிழ நிழற பொழிற புலியுட னுழைபகைப, பேதநீத் துலவும பெருமபுகழ நாடே." எ-ம. புறநிலை யன்றியு மெல்லாவடியு மளவடியாக வருவதலலாதே முத லடி யீற்றடி யிடையடி பலவுமாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும பொருளும வழுவாது வருவன அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா வெனப்படுமே. (வ-று.) "நீரிடை நுரையினோ கெடுமின் மையே,சாரிடை மின்னற கடிதிரும புகழே,தேரிடை யுருளிற செல்வ மாறுமே, தாரிடை மதுவினிற றவிரந்தொழி யின்பமே. எ-ம். புறநிலை.—காரிகை.—"கடையயற பாதமுச் சீரவரி னேரிசைக் காம்ருசி,ரிடைபல குன்றினிணைக்குறளெல்லா வடியு மொத்து,நடைபெறு மாயி னிலமண் டிலநடு வாதி யந்த, தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே."—யாப்பருங்கலம்.—"ஒத்த வடியின தாகியு மொற்றி, நிறபவு மென்னு நிலமண் டிலமே." இவைமேற்கோள். எ-று. (அ)

227. கலியொலி துள்ளல் கலித்தளை பிறவும
வெண்சீர் பிறவும விரவிய வளவடி
தனனு ளடக்குந் தன்மைத் தாகி

யொத்தாழிசை மூன்று மோரொங் கொச்சகம்
வெண்கலி கலிவெண்பா விகற்பமீ ரொந்தே.

(இ-ள்.) கலிப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமாறுணர்த்துதும். கலிப்பாவோசை துள்ளலோசை யெனப்படும். கலிப்பாவிற் கெல்லாச் சீரும் விரவி வரினு நிரையீற்றியற்சீரு நேரிடை வஞ்சிச்சீரும் வெண்சீரு மேற்பன. இவற்றுண் ணிரைமுதல் வரும் வெண்சீரு மிகுமெனக் கொள்க. மீளவுந் தன்றளை யன்றிப் பிறதளை வரவும் பெறுமே. அன்றியுங் கலிப்பா வெல்லா நாற்சீரானவரு மளவடியா னடக்குமென் றுணர்க. அன்றியு மொத்தாழிசைக் கலிப்பா மூன்றுங் கொச்சக மைந்தும் வெண்கலிப்பா வொன்றுங் கலிவெண்பா வொன்றுமாகக் கலிப்பா விகற்பம் பதினெண்க்கொள்க. இவற்றிற் கெல்லாந் தனித்தனிச் சூத்திரம் வாராமுன்னரவற்றிற்கு வேண்டிய வுறுப்பிவை யெனக் காட்டுதும்.—யாப்பருங் கலம்.—"துள்ள லிசையன கலியே மற்றவை, வெள்ளையு மகவலு மாய்வீழ்ந் திறுமே." இது மேற்கோள். எ-று. (௯)

228. கலிமுதல் லுறுப்பாந் தரவுதா ழிசையே
துணையுறுப் பெனக்கூன் சுரிதகம் வண்ணக
மம்போ தரங்க மாமிவை நான்கே.

(இ-ள்) கலிப்பா வுறுப்பிவையென வுணர்த்துதும். ஆகையின் முதலுறுப்பெனவுந் துணையுறுப் பெனவுங் கலிப்பாவுறுப் பிருவகைப் படும். இவற்றுட் டரவுந் தாழிசையு மெனவிரண்டு முதலுறுப்பாம். கலிப்பாதலை யிலவருதலாற் றரவெனும் பெயர்த்து. என்னை. தரவெனினு முருத்தமெனினு மொக்கும் அங்ஙனந் தரவினகீழே தாழ்ந்திசைப் படுதலாற் றாழிசை யெனனும் பெயர்த்து. அன்றியுந் தனிச்சொலலுஞ் சுரிதகமும் வண்ணகமு மம்போதரங்கமு மெனத் துணையுறுப் பொருநான் கென்ப. இவற்றுட் கூனெனினுந் தனிச்சொல் லெனினு மொக்கும். இவை யெல்லாவற்றையு மினி விளக்குதும். எ-று. (௧0)

229. தரவு தாழிசை தன்றளை வெண்டளை
யிரண்டுறழ்ந் தளவடி யிரண்டும் பலவுமாம்.

(இ-ள்,) தரவு தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும். தரவுந் தாழிசையுங் கலித்தளை வெண்டளை யெனவிரண்டும் விரவி யளவடியா யடி யிரண்டும் பலவுமாக நடக்கும். இவற்றிற் குதாரண மினிக் காட்டுதும். (௧௧)

230. வண்ணக மளவடி வரைமுதற் பலவடி
நானகாதி யெட்டீறாய் நடைமுடி கராகமாம்.

(இ-ள்) வண்ணக மாமாறுணர்த்துதும். வண்ணக மெனினு முடுகிய லெனினு மராக மெனினு மொக்கும். இதுவே யளவடிமுதலா வெல்லாவடி

யானும் வருது நாலசடி குறையா வெட்டடி மிகா வருமெனக் கொள்க. இதற்கு மினிவரு முதாரணங் காண்க. எ-று. (கஉ)

231 அம்போ தரங்க மம்பஎாக திரைபோ
லளவடி யீரடி யிரணடும பேரெண
ணளவடி யோரடி நான்கு மளவெண
சிநதடி யோரடி யெடடு மிடையெண்
குறளடி யோரடி நாலுைகுஞ் சிற்றெண
ணெட்டு நாலுன்கு நானகு மெட்டுமாயச
சுருஙகவு மககாற றுணையுறுப புடைத்தே.

(இ-ள்.) அம்போதரங்க மாமாறுணாதததும. அம்போதரங மென்ப து கரைசாரக கரைசார வொருகாலைக கொருகாற சுருஙகிவரு நீாததரங கம்போல நாறசீரடியு முசசீரடியு மிருசீரடியுமாகப பேரெண ணளவெண ணிடையெண சிறறெணணென நாலுறுப்போடு வருமென றுணாக. அவ ற்றுள்ளே யளவடி யீரடியாக விரணடு வருவது பேரெண அளவடி யோ ரடியாக நானகு வருவ தளவெண. சிநதடி யோரடியாக வெடடு வருவ திடையெண. குறளடி யோரடியாகப பதினாறு வருவது சிறறெண ணெ ணபபடும. இவறறுள ளெடடும பதினாறுமாக வருவன சுருஙகி நானகு மெட்டுமாய வரவும பெறு மெனக கொளக. ஆயினும தரவு முதன மேற கூறிய வுறுபபெலாந தோன்ற வொவவொருதரவு மொவவொரு தாழி சையு மொவவோ ரொணணும வணணக வராகமு மிவை யொனறுந தத தம பொருளே முகியத தருதல வேணடு மெனக கணடுகொாக. இனி யிவற றிறகு முதாரணங காணக (கரு)

232. சுரிதக மெனப சுரிதகமெனக கூனின
பினனகவல வெள்ளை யாக முடிவதே.

(இ-ம) சுரிதக மாமாறுணாதததும. மேறகூறிய வுறுப்பினுள வர வேணடுவறறை வருவித தொருசீரான வருந தனிசசொல வநதபின மூன றடி முதலாய்ப பலவடியானவரு மகவலானே சுரிதகம வநது கலிபபா வெலலா முடியும. ஒரோவிடததுச சுரிதகம வெணபாவானும வரபபெறும். முதாரணங காணக எ-று. (கச)

233. நேரிசை யமபோ தரஙக வணணக
மெனறொத தாழிசை யிவைமூன றிவறறுட
டரவொன் றொருமுத தாழிசை தனிகிலே
சுரிதக மெனநாற றுணைவரு நேரிசை
தாழிசைக கீழமபோ தரஙகஞ் சாரவு
மமபோ தரஙகமே லாக மணையவு
மமபோ தரஙகமே யாமவண ணகமாம.

(இ-ள்.) ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். நேரிசை யென்றும், அம்போதரங்க மென்றும், வண்ணக மென்றும், ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா மூவகைப் படும். இவற்றுட் டரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச் சொற் சுரிதகமென் விந்நான்குறுப்பாக வருவன நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று)—"வாணிடியோர் முரசார்ப்ப வண்ணமுகில் வாகனத்தின், மீன்கொடிதோர் கொடியேந்தி வினையெதிரொப் பொன்றிலனு, யொருதானு மாயப்படைத்த வுலகனைத்தும் புரந்தாளுஞ், சொருதானு நன்னுடா தொழுமப்பன் சொல லருளிக்கேள்." இது நான் கடித்தர வொன்று — "தேடரிய பொருணோந்தோர் சீரடிமைக் கொண்டனபின், வாடரிய துயக்குளைய மறப்பவரோ மாணபுளரோ, புலறகரிய விழுஞ்செல்வம் பொழிந்தடிமை கொண்டனபிற, சொலறகரிய துயக்குளையத் தூத்துவரோ தொடாபுளரோ, மிடிகாணு வாழ்ந்துவப்ப விழைந்தடிமை கொண டனபின, ணடிகாணுத துயக்குளைய வகற்றுவரோ வனபுளரே' என வொரு பொருண மேன மூன்றடுக்கிவந்த வீரடித்தாழிசை மூன்றும என வாங்கு - தனிச்சொல். "கோடிய வென்குறை கொண்டெனை யொருவர, வாடிய வென்னுயிர் வாழ்ந, தோடிய நின்னடி சேரலருளதியே' என மூவடியகவற் சுரிதகமாக நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வந்தவாறு காணக. அன்றியும் மேற்கூறிய நான்குறுப்பி னடுவே தாழிசையின் கீழம்போ தரங்கத்தி னுலவகையெண்ணுங் கூட்டி வருவன வம போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும். (வ-று.)—"இலங்கொளி வடிவினோ யிணையி னினறயை, யலங்கொளி மணிகொழித்த தமிழ்த்தவே லையே, சீரளித்த தனைத்தையுந் திளகு நினகொடை, பாரளித்த தீறில பனித்த மாரியே." இது பேரெண—"மூவுல கனைத்தையு மொழிகொண்டராக்கினை, புவுலக குறைந்தளி பொழிந்தழித்தனை, யைநநகா கடுஞ்சினத்தழல் நூறினை, முநநக ரருடகொடு முகிள நோக்கினை." இதுவளவெண.—"வானரேய நயமபயந தோயநீ, யணடோய துயரொழித்த தோயநீ, தேனரேயருடகட லோயநீ, செல்தோய மழைத்தயை யோயநீ." இது நானகடியாகச் சுருக்கிய விடையெண—"அருவமைநதனை, யுருவமைநதனை, வானறுறநதனை, வானறிறநதனை, பழிவிலக்கினை, வழிதுலக்கினை, யறத்தினுழியை, திறத்தினுழியே" இது எடடியாகச் சுருக்கிய சிறறெண. ஆகையின் மேற சொனன செயயுட கணணே தாழிசைக் கீழிவை சொருகி வைப்புழி யம போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவா மெனககொளக. அன்றியும், அம போதரங்க மேலே தாழிசைக் கீழே யராகங்கூட்டித் தரவு தாழிசை யராகமம் போதரங்கந் தனிச்சொற் சுரிதகமென வாறுறுப்பாகவருவன வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும். அராகமெனினும் வண்ணகமெனினு மொக்கும். அசையடி யெனினும் அம்போதரங்க மெனினுமொக்கும். (வ-று.) "சினவழி யுளியுளி சிதைவுற முனிவினை, மனவழி யருடிரன், வழிநனி தலையயினை, மருடரு மறுவற மனமுறை யொளியினை, யிருடரு

வெளிறற மிருமறை யருளினே." இது அராகமாலையின் மேல்வந்த வுறுப்புக்களன்றித் தாழிசைக்கு டும்போ தரங்கத் திறகுநடுவே யிவை யிசைப்புழி வண்ணக வொத்தாழிசையா மெனக்கொள்க. ஆகையின் முறையே யொத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மூன்றும் வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"நேரிசை யம்போ தரங்கம் வண்ணகமென, ரேறிய மூன்றே யொத்தா ழிசைக்கலி.—தரவொன்று தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த், தரவிற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச், சுரிதகஞ் சொன்ன விரண்டினு ளொன்றாய், நிகழ்வது நேரிசை யொத்தா ழிசையே.—மூன்றிய தாழிசைக் கீறாய முறைமுறை, யொன்றினுக் கொன்று சுருங்கு முறுபின், தம்போ தரங்க வொத்தா ழிசைக்கலியே.—அவற்றொடு முடுகிய லடியுடை யராக மபெ பது வண்ணக வொத்தா ழிசையே." இவை மேற்கோள். எ-று. (கரு)

234 கொச்சகக் கலியைங் கூறு பாடெனத்
தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
சிலபிறழ்ந் தறழ்ந்துஞ் சிலமயங் கியுமாம்.

(இ-ள்.) கொச்சகக் கலிப்பா விகற்ப முணர்த்துதும். அவையே தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். கொச்சகக் கலிப்பா விகற்ப மைந்தெனக் கொள்க.

இவற்றுள், தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு — நான்கடித் தரவு தனிச்சொற் சுரிதக மென விம்மூன் றுறுப்பாக வருவன தரவு கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். இதுவே தனிச்சொற் சுரிதக மின்றியும் வருமெனக் கொள்க. (வ-று) "செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாளி, முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லைநீர் வியங்கோண்மூ விடைநுழையு மதியம்போன், மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே" எனக் கலித்தளையாய நான்கடித்தரவு தனிச்சொற் சுரிதகமின்றி வந்தவாறு காண்க.

அன்றியும், தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு —தரவு தனிச்சொற்றரவு தனிச்சொற் சுரிதகமாக வருவன தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். (வ-று) "வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய, கடிபடு நறுமலர்த்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாங், கொடிபடுவரை மார்பிற் கூடலார் கோமானே." தரவு எனவாங்கு-தனிச்சொல். "துணைவளைத் தோளிவள் மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங், கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற் கோமா றென்று, துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரோ." தரவு. அதனால்-தனிச்சொல். "செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத், தெவ்வா றாங்கொ, லஃதெண்ணிய வாறே." இஃது இடை யிடையே தனிச்சொற் பெற்றாசிரியச் சுரிதகத்தான் முடிந்த தென்றறிக.

அன்றியும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு:—தரவு தாழிசை தனிச்சொற் றாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகமாக வருவன சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று.) "பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் றேரினொடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக், கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே." இதுதரவு ஆங்கொருசார், "உச்சியார்க் கிறைவனா யுலக மெல்லாங் காத்தளிக்கும், பச்சையாமணிப் பைம்பூட் புரந்தரனைப் பாவித்தார், வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரோ, ஆங்கொருசார், அக்கால மணிநிலாக் காத்தருளா யாற் பணிதவிர்த்து, வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாய்ப் பாவித்தார், சக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரோ, ஆங்கொருசார், மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாய்ப் பாவித்தார், வேல்கொண்ட தின்மையால் விமதிதராய் நின்றனரோ." இவை மூன்றுந் தாழிசை. அஃதான்று-தனிச்சொல். "கொடித்தேர்த்தோன்றல் கொற்றைக்கோமானின் புகழொருவன் சேம்பூட்சேஎ, யென்று நனியறிந்தனர் பலரேதானு, மைவரு ளொருவனென் றறியலாகா, மைவரை, யானை மடங்கா வென்றி மன்னவன் வாழியென் றேத்த, தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே." சுரிதகம். இது தனிச்சொல் இடையிடை பெற்று ஒருதரவும் மூன்று தாழிசையும் சுரிதகமுங் கொண்டு நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலியிற்சிறிது வேறுபட்டு வந்ததென் றறிக.

அன்றியும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு.—தரவு தாழிசைமூன்றின் மிக்கனபலவுந் தனிச்சொற் சுரிதகமாக வருவன பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று) "தண்மதியோ முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங், குண்மதியு முடனிறையு முடனறர முன்னோட் கட, கண்மதியோர்ப் பிலையின்றிக் காரிகையி னிறைகவர்ந்து, பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ." இதுதரவு "இளநலங்கொளிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற், றளவநல் முகைவெண்பற் றாழ்குழற் றளர்வாளோ, தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல், வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியி லிருப்பாளோ, அணிநல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேன், மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ, நாம்பிரியோ மினியென்று நன்னுதலைப் பிரிவாயேல், லோம்பிரியோ மெனவுணர்த்த வியாமொழியும் பழுதாமோ, குன்றளித்த திரடோளாய கொய்புனத்திற் கூடியநா, ளன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ, சிலபகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ றடிப்பரவிப், பலபகலுந் தலையளித்த பனிமொழியும் பழுதாமோ." இவை யாறுந்தாழிசை. அதனால்- தனிச்சொல் "அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொருளதனினும், பெரும்பெற லரியள, வெறுக்கையும் மற்றே, விழுமிய தறிமதி வாழி, கெழுமிய காதலிற் றரும

பொருள் சிறிதே" இது சுரிதகம். நான்கடித்தரவு மீரடித் தாழிசை யாறுந் தனிச்சொல்லு நான்கடி யகவற் சுரிதகமுமாய் வந்ததென றறிக.

அன்றியும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு:—தரவிரண்டுந் தாழிசையாறு மராகமு மீண்டு தாழிசையாறு மம்போதரங்கமுந் தனிச்சொலலுஞ் சுரிதகமுமாக வருவன மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். (வ-று.) "மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன், றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமா, லூர்திரைத் தலையன்ன நோப்பறையனு சிறையன்ன, மினாங்கயந் திறைகூருமே மஞ்சார் துறைவகேள்.—வளையென மழையென மனுசெனத் திரைபொங்கிக், கனையெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும் விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கல்லா, தெழுமுன்னீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்." இவையிரண்டுந் தரவு.— "கொடிபுரை நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமாந்த திருமுகத்தோ, டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், கணகவரு மணிப்பைம்பூட் கயிலக்கவைய சிறுபுறத்தோ, டணபணிநீ ருக்கக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியா, னீரூர்த்த நிரையிதழ்க் கண்ணினொருசிந்த புருவத்தோள், பீரூர்த்த நுதலகண்டும் பிரியலனே யென்றியால், கனைவரல் யாற றிருகரைபோற் கைந்நில்லா துணையெண்கிழந்து, நினையுமென னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால், வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லாத, தாழுமென னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால், கலங்க விழந்த நாயகனபோற் களைதுணை பிறிதின்றிப், புலம்புமென னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்," இவையாறுந்தாழிசை. அதனால் - தனிச்சொல். "அமெபயி விறும்பின னெடும்பனை மிசைதொறுங், கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு, செறிசெரூஉ விடையெறி தொழில் லையவா, நெறிதரு பிறவியின மறிதருந் தியில, அரசுடை நிரைபடை வினைசெறி முரசென, நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல, அலங்கொளி யவிர்சுடரிலங்கொளி மனைதொறும், கலந்தெறி காலொடும புலம்பின பொழில.' இவைநான்கு மராகம். "விடாஅது கழூஉமென வௌவலையுந் தவிரப்பாயமன, கெடாஅது பெருகுமெனக் கேண்மையு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாது கழுஉமென னொளிவலையுஞ் செறிப்பாயமன, னில்லாது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, தாங்காது கழுஉமென றகைவலையுந் தவிரப்பாயமன, னீங்காது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, மறவாத வன்பினென மனநிறகு மாறுளையாய, துறவாத தமருடையென றுயர்தீரு மாறுளையாய, காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துளையாய, ஏதிலார் தலைசாய யானுயயு மாறுளையாய, இணைப்பிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துளையாய, துணைப்பிரிந்த தமருடையென றுயர்தீரு மாறுளையாய.' இவையாறுந்தாழிசை. என்வாங்கு - தனிச்சொல. "பகைபொன்றத் துறைபரிவாயின குறி, நகையிழந்தது முகநனிவாடிற்றுடம்பு, தகையிழந்தது தோடலைசிறந

குறையா மூன்றன மேற்கூறில பெருகத்
தனிச்சொல்லு மகவலுந் தழுவலோ டிறுமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே வஞ்சிப்பா வாமாறுணர்த்துதும். ஆகையிற் றூங்கலோசையான் வரும் வஞ்சிப்பாவிற்கெல்லாம் வஞ்சிக்குரிச்சீரொன் றிலாயீற்ற மூவகைச்சீரும், பிறவுந் தனக்குரிய விருவகைத் தளையும், பிறவு மேற்பன. அன்றியும் வஞ்சியெல்லாங் குறளடியானுஞ் சிந்தடியானு நடக்கும் இங்ஙன நடப்புழி மூவடி சிறுமை யெனவும் பெருமைக்கோர்வரையிலலை யெனவுங் கொள்க. அன்றியு மூவடியானும் பலவடியானு நடந்து தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவடியான் வரு மகவலடி யாசிரியச் சுரிதகத்தான் முடியும் வஞ்சிப்பாவென் றுணர்க —"தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே" என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று.) திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்.—"சீர்விளக்கிய செல்வியாய்ப், பார்விளக்கிய பாவையே, தென்காவிரி திரண்டொலிப்ப, மன்காவிரி மலர்கமழ்ப், பூந்தாதங் குடைநிழற்றத், தீந்தாதகிற் றிணைக்குளிப்ப, வருட்காவலூர்த் தமைந்தளிப்பத், திருக்காவலூர் சேர்ந்தனளே, சேர்ந்தபின், ஞானேப்பூண் பழிசைய வெண்மதி, தானேப்பூண் பதந்தான் ருராளோ, திருவடியொளியுள் தெளிவுறக்கண்டாற், கருவடி யிருளறக் கண்டு, மருவடி மலரடி வானகத் யந்தமே." என வித குறளடி வஞ்சியாய சேர்ந்த பின்னென்னுந் தனிச்சொற்பெற்றகவற் சுரிதகத்தோடு முடிந்தவாறு காண்க. எ-று. (கக)

மருட்பாவிலக்கணமவருமாறு:—

Marutpâ.

238 மருட்பா வெள்ளை வந்தபின் னகவ
லீற்றின மருளு மியலபுண்டத் தெனப.

(இ-ள்) நிறுத்தமுறையானே மருட்பா வாமாறுணர்த்துதும். வெண்பா பலவடியாக முதற்கண் வந்தபின் னகவலிறுதியாக மருண்டுதொடுப்பது மருட்பா வெனப்படும்.—"வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதிக், கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்.' என்றார் காக்கைபபாடினியார். (வ-று) —திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்.—"வைக லெனவந்து மனனுயிரார் கங்குலறும், வைகலைச் செய்தே யொளியோன் வாய்த்துயிர்த்தே, வைகினுள், காவலூருறை, காதலார் துறை, யோவலீர்கிளி, யோதியாரொளி, தெளித்தநூலி, திறத்தசிலி, களித்தமாலே, கயத்தவேலே, மந்திரமறைமொழி, மண்டலகுறையொழி, சந்திரவடியினள், சந்துமுடியினள், காதலுயக்கிதரும், வேதநாயகிமெல்லடிபணிவமே." ஆகையின் வெள்ளையகவல் கலிவஞ்சிமருட்பா வென் னைவம்பாவு மவற்றின் விகற்பமும் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (உ0)

பாவினம்வெண்டுறையிலக்கணம்வருமாறு:—

Supplemental Metres

239 துறைதாழிசை விருத்தந் தூக்கின மூன்றனுள்
வெண்செந் துறைகுறள் வெண்பா வினமாய்ச்
சீர்தளை யடியெலாஞ் சேர்ந்து விரவினு
மொத்தடி யிரண்டா யொழுகு மற்ற
வெண்டுறை யன்னவை விரவினு மூன்றடி
யாதி யேழடி யந்தமா யீற்றிற்
சிலவடி தஞ்சீர் சிலகுறைந் திறுமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பாவினத்தியல்பும் விகற்பமுமுண ர்த்துதும் மருட்பா வொழித்தொழிந்த நால்வகைப் பாவினமாகத் துறை யுந் தாழிசையும் விருத்தமுமென மும்மூன்றும் வருமென்றுணர்க அவ ற்றுட் டுறையே விளங்குமாறு—குறள் வெண்பா வினமாக வருந்துறை வெண்செந்துறை யெனவுஞ் செந்துறை வெள்ளை யெனவும் வழங்கும். இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானுந் தம்முளொத்த விரண்டடியாக வரப்பெறும் —"ஒழுகிய வோசையி னொத்தடி யிரண்டாய் விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே" என்ப தியாப்பருங்கலம். (வ-று) "மீனே வேய்ந்த செல்வி மெல்லடி, நானே யேத்தி நாளுஞ் சூடு வேன்" எ-ம். அன்றியு மற்றவெண்பா வினமாய் வருந்துறை வெண்டுறை யே யெனப்படும் இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானு மூன்றடி குறையாமலு மேழடி மிகாமலு மீற்றுச் சிலவடி சிலசீர் குறைந்து வருமெனக் கொள்க —"மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந், தீற்றடி சில சில சீர்தவ நிற்பினும், வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்." என்ப தியாப்பருங்கலம் (வ-று) "மீனாருங் கொடிமுன்னம் பின்முரசார்த் தொலி துவப்ப மிடைந்த வானோர், கானாரு மதுப்பூவும் பூம்புகையுங் காட்டியுளங் களித்து வாழ்த்தப், பானாருங் கதிரிமைப்பப் பனிமுகிற் றேருந்தி, வானாரு மரசியுள மகனேறிச் சென்றான்" என நான்கடியா யீற்றடியிரண்டு மிர ண்டுசீர் குறைந்துவந்த வெண்டுறை யிதுவெனக் காண்க. எ-று (௨௧)

ஆசிரியத்துறையிலக்கணம்வருமாறு:—

Âsiriyatturei.

240 ஆசிரி யத்துறை யளவில் சீர்வரு
மடிநான் கீற்றய லாதி குறைந்து
மிருவழி யிடைமடக் கினவுநால் வகைய.

(இ-ள்) ஆசிரியத்துறை யாமாறுணர்த்துதும் ஆசிரியப் பாவினமாய் வருந்துறை சீர்வரையறை யில்லாது நான்கடியாய் வந்து நால்வகைப்ப

டும். ஆகையி லீற்றயலடி குறைந்து வருவனவு மீற்றயல் குறைந்திடைமடக்காய் வருவனவு முதலு மீற்றயலு மிடையிடை குறைந்து வருவனவு மிடையிடை குறைந்திடைமடக்காய் வருவனவு மிந்நால்வகையு மாசிரியத்துறை யெனப்படும்.—"கடையத னயலடி கடைதபு நடையவு, நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி, யிடையிடை குறைநவு மகவற் றுறையே" என்பது யாப்பருங்கலம் (வ-று.) "பனிக்கால மெக்காலம் பட்டாற்று மென்றனரே, வினிக்காதல் கனித்துவப்ப விளவேனில் வாராதோ வென்றனை நெஞ்சே, யினிக்காதல் கனித்துவப்ப விளவேனில் வந்தகன்று, துனிக்கால முதிர்வேனிற் சுட்டுச்சுட்டவர் துறந்தினி யென்செய்வாய் நெஞ்சே" எனவிரண்டாமடியு நான்காமடியு மாறுசீரான்வந்து முதலுமீற்றயலு நாற்சீராகி யிடையிடை குறைந்து மிடைமடக்காகியும் வந்த வாசிரியத்துறை. (வ-று) "வண்டினார் பூந்தார் வளர்கொழு செம்பூட்சேய் வடிவே போலத், தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தண்டோ யாரோ, தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி வந்தும், பண்டைப் பதியினவிப் பாங்குடன் மொழிந்து படார்ந்தோ ரன்றே" இது நான்கடியா யீற்றய லடிகுறைந்திடைமடக்காய் வந்த வாசிரியத்துறை. (வ-று)— "கொன்றூர்ந்த கைக்குரு முகத்தெழினிற் குருதிக் கோட்டின விருந்தாட் பெருங்கைக், குன்றென வன்றெனக் குழூஉ நின்றன கொடுந்தொழில் வேழம், வென்றூர்ந்த தைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறை துளங்கு வாளிலங்கயிற் றழலுமிழ்ப் பரூஉத்தா ளிருமவா னெனவே திருங்கூற் றெனச்சுழலா நின்றன சுழிக்கண் யாளி, சென்றூர்ந்த தமைந்த சிறுநுதி வளருகிர்ப் பொறிவெருந் தெறுழ்வலிப் புலவுநா றழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின்றன புலிமா னேற்றை, யென்றுங் கிவ்வியங் கலி னெந்திறத் தினியரல் வேண்டலந் தனிவர லென்றதற் கிலக்கலி னிறுவரை மிசைவெறி குறுமிடை மிதுவென னவதுவென்றா கரவிர விடைக்களவுள மதுகற் றுரதுகற் பனன்றே" இது நான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினொருசீர லலாத வடியிரண்டும் பதினறுசீரா யிடையிடை குறைந்து வந்த வாசிரியத்துறை (வ-று) "இரங்கு குயின் முழவா வினணிசை யாழ்தேனா, வரங்கமணி பொழிலா வாடும் போலுமிள வேனில், வரங்கமணி பொழிலா வாடு மாயின், மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்' இது நான்கடியதா யிடை யிடை குறைந்திடைமடக்காய் வந்த வாசிரியத்துறை எ-று (௨௨)

கலித்துறை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Kalitturei.

241. கலித்துறை நெடிலடி நான்கொத்த தவற்று
ளிடைசோ வெண்சீ ரியற்சீர் முதன்னை

கிடைநிரை வெண்சீ ரிறுதிச்சீர் மோனையாய்க்
கடையே கொண்டிறுங் கட்டளைக் கலித்துறை.

(இ-ள்) கலித்துறை யாமாறுணர்த்துதும். நெடிலடியாக வொத்த நான்கடியான் வருஞ் செய்யு ளெல்லாங் கலித்துறை யெனப்படும் — "நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று.) சிந்தாமணி.—"கற்பா லுமிழ்ந்த மணியுங் கழுவாது விட்டா, னற்பா லழியு நகைவெண் மதிபோ னிறைந்த, சொற்பா லுமிழ்ந்த மறுவு மதியாற் றுடைத்துப், பொற்பா விழைத்துக் கொள்ற்பாலர் புலமை மிக்கார். முந்நீர்ப் பிறந்த பவளத்தொடு சங்கு முத்து, மந்நீ ருவாக்கு மெனின்யாரவை நீக்கு கிற்பார், கிந்நீ ரவென்சொற் பழுதாயினுங் கொள்ப வன்றே, பொய்ந்நீ ரவல்லாப் பொருளால் விண்புகுது மென்பார்" எ-ம். இராமாயணம் —"பொன்னின் சோதிப் போதினி னாற்றம் பொலிவேபோ, லென்னுண் டேனிற் றீஞ்சுவை யின்சொற் கனியின்பக், கன்னிமாடத் தும்பரின் மாடே களிபேடோ, டன்னமாடு முன்றுறை கண்டாங் கயனின்றார்." எ-ம் தேம்பாவணி —"பண்டிண்டி யேங்குதல் போலன்பும் பூசல் பரவுமெனக், கண்டிண்டி மருட்டிய காரிரவி னாப்பண் கரந்தது போல், விண்டிண்டி யாடு கொடிமாட நல்லூர் விட்ட கன்று, புண்டிண்டி யாற்று மருந் தொத்த நீரார் போதலுற்றார்" எனவு மிவையெல்லா மஞ்சீரடி நான்கொத்து வந்தமையாற் கலித்துறை யெனப்படும் இவையே காப்பியக் கலித்துறை, எ-ம் விருத்தக் கலித்துறை, எ-ம். வழங்கும் இவ்வகை யன்றிக் கட்டளைக் கலித்துறை யுளவெனக் கொள்க இவையின்றுரிப் பெயராகக் கலித்துறை யெனப்படும். இவற்றிற் கிலக்கணமாவன —ஒவ்வோரடி யெல்லை யுள் ளிவையே நெடிலடியான்ட நதடிதோறு முதனற் சீரியற்சீரு மிடை நேர் வெண்சீரு மாகவு மிறுதிச் சீரிடை நிரை வெண் சீராகவு மொவ்வோ ரடியெல்லையுள் வெண்டளை வழுவா தொழுகலும், இவ்வாறொழுகி நேர் முதலாயவரும் கலித்துறை யடியொவ்வொன்றிற் கொற்றொழித் தெழுத்துப் பதினாறு நிரைப்பதினேழுங் கொள்ளு மென்றுணர்க. சூத்திரம்.— "முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையா, கடைச்சீ ரொன்றும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிரைபதினேழென, றோதினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே" அன்றியு மைந்தாஞ் சீர்க்கண்ணே மோனை வருவது மீற்றுச் சீீற்றின் கண்ணே யீற்றசை யேகாரம் வருவது முறை யெனக் கொள்க. (வ-று) புறநிலை.—"கந்தாரம்பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் கா முறுபூஞ், சந்தாரநாறு நிழற்சோலைக் காவலூர் தங்கியவர், ணிந்தாரம் பூண்ட திருவடி கண்டேத்த வெவ்வுயிரும், வந்தாரக் காண்பேனோ வா னலங் கொண்டார வையகமே" எனமேற்கூறிய விலக்கணத்தோடு கட்டளைக்கலித்துறை வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மிவற்றுதாரண மாகவுஞ் சூத்திர மாகவும் வருமிச் செய்யுளைக் கண்டு கொள்க —"இடையே நோ

வெண் சீரியற்சீரவரு முதலீரிருசீர், கடையே யிடைநிரை வெண்சீராய வெண்டளை காத்தடிநான், குடையே கடையாய்க் கடைமோனை நான்கடி யோரெதுகை, நடையே கலித்துறை யாமெனக் கற்றோர் நவின்றனரே' என்பதாகையின் முதனாற்சீர் தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளமென நாலியற்சீராகவு மொரோ விடத்துத் தேமாங்காய் புளிமாங்காயென விடைநேரிருவெண் சீராகவும் வருமேயல்லன், கருவிளங்காய் கூவிளங்காயென விடைநிரையிரு வெண்சீர் கலித்துறைக் கைந்தாஞ்சீராக வருவது முறையாமன்றியே முதனாற் சீராகவரா வெனக் கொள்க எ-று. (உ௩)

வஞ்சித்துறை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Vanjitturei

242 வஞ்சித் துறைகுற ளடிநான் கொத்ததே

(இ-ள்) வஞ்சித்துறை யாமாறுணர்த்துதும் குறளடி நான்கு மொத்து வருவன வஞ்சித்துறை யெனப்படும்—"குறளடி நான்காய் கூடி யொத்து, முறையான் வருவன வஞ்சித் துறையே' என்பதியாப்பருங்கலம். இவையும் விருத்த மெனப்படும் (வ-று)—திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்—"வண்டிமிரும் வாயமலர்க்காக், கண்டிமிருங் காவலூர், பண்டினிதாள் பாவைபட்ணிந், தண்டினரே யண்டாரோ." எ-ம் "பேரறி வன்னன், சார்விருந்த, வூரினு மில்லென், றூர விகழ்ந்தே' எ-ம். வரும் எ-று. (உ௪)

தாழிசை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Tarisei.

243 குறட்டா ழிசையொலி குன்றுங் குறளு
மந்தடி குறைந்தவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுமாம்
வெண்டா ழிசையெனில் வெண்சிந் தியல்போ
லண்டாப் பிறதளை யணைந்து வருமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே குறட்டாழிசையும் வெண்டாழிசையு மாமாறுணர்த்துதும் குறள் வெண்பா வினமாய் வருந் தாழிசைக் குறட்டாழிசை, எ-ம் தாழிசைக்குறள், எ-ம் வழங்கும் இவையே கடைகுறை குறட்டாழிசை, எ-ம் செந்துறை சிதைவுத் தாழிசைக்குறள், எ-ம் குறட்டாழிசை, எ-ம் மூவகைப்படு மெனக்கொள்க —"அந்தடி குறைந்தவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுஞ், சார்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே." என்பதி யாப்பருங்கலம் ஆகையிலிவற்றுட் சீரளவின்றிப் பலசீரான்வருஞ் சீரடி பெற்றீற்றடியே யளவுகுறைந்து வருவன கடைகுறை குறட்டாழிசை யெனப்படும் (வ-று) "தூற்றுயாய மதுமலர்ச்சூழ்ந்த காவலூர் நாயகி, யேற்றுவார் வினையாற்றி யிவளுள வெய்தினளே." என முதலடியளு சீ

ரானும் மீற்றடி நாற்சீரானும் வந்தமையாற் கடைக்குறை குறட்டாழிசை யாயிற்று. அன்றியுஞ் செந்துறைபோல வளவடி யிரண்டு மளவிலொத்துச் சீர்வகையானே தம்முளொவ்வா தொழுகிய வோசையின்றி வருவன செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக் குறளெனப்படும். (வ-று) "கொடிநித்தில மலரொப்பார் தாயே கூன்மகியேற், றடியை யேத்தார் தன்புணரார் தாரே" என வரும். அன்றியுங் குறள்வெண்பாப் போலவந்து பிறதளை விரவிவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும். (வ-று) "விண்ணாரு மொளிமதியே வீழ்ந்தேத்து மடியை, நண்ணார் நண்ணு நயன்." என வரும். அன்றியும் (வ-று.) "நண்ணுவார் வினைநைய நாடோறு நற்றவாக் கரசாய ஞானநற், கண்ணிஞ னடியே யடைவார்கள் கற்றவரே" எ-ம். "அறுவாக் கறுவரைப் பெற்றுங் கவந்தி, மறுவ வறுபதத்தினி போல வையீரோ." எ-ம் "வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள், பண்டைய லல்லள் படி" எ-ம் அன்றியு மற்றை வெண்பா வினமாய் வருந்தாழிசை வெண்டாழிசை, எ-ம் வெள்ளைத்தாழிசை, எ-ம் வழங்கும். இவையே யின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாப்போல நாற்சீர் நாற்சீர் முச்சீரான் மூவடியான் வந்து வெண்டளை சிதைந்து பிறதளைதட்டு வருவன வெண்டாழிசை யெனப்படும். "அடியொரு மூன்றும் வந்தந்தடி சிந்தாய், விழுந்து வெள்ளைத் தாழிசை யாகும்" என்பதியாப்பருங்கலம் (வ-று) "நண்பி தென்று தீய சொல்லார், முன்பு நின்று முனிவு செய்யார், அன்பு வேண்டுபவர்' இது மூன்றடியால் வந்த வெண்டாழிசை—"அம்பேருண் கண்ணாகக் கழிந்த மடநெஞ்சே, கொம்பே ருடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம், வம்பே பிறந்துவிடல்." "வாணேருண் கண்ணாகக் கழிந்த மடநெஞ்சே, நீணாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம், வீணே பிறந்துவிடல்" "கோளாருண் கண்ணாகக் கழிந்த மடநெஞ்சே, யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம், வாளா பிறந்துவிடல்" இது சிந்தியல் வெண்பாவொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த வெள்ளைத்தாழிசை எ-று. (௨௫)

244 அகவற் றாழிசை யடிமூன் றொத்தவா
யடுக்கிய மூன்றுமொன் றாகியும் வருமே

(இ-ள்) ஆசிரியத் தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும் எவ்வகைச் சீரானும் எவ்வகை யடியானு மொத்த மூவடியாக வொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வாசிரியத் தாழிசை யெனப்படும். (வ-று.) "பருத்தி யுடையாக வினித்துடுத்த நாயகி, மருவி நம்மே லிரங்குவளே லவளவாயி, லிருந்தியந் தீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே — வேய்ந்த முடியாக மீன்புனைந்த நாயகி, வாய்ந்து நம்மே லிரங்குவளே லவளவாயி, லாய்ந்த வந்தீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே.—திங்க ளணியாகச் சோத்திய தாணுயகி, யிங்கண்ம் மேலிரங்குவளே லவளவாயின், மங்கள நீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே."— என விவை மூன்று மொரு பொருண்

மே லடிகளி வநத வாசிரியத தாழிசை. ஓரோ விடததிவவா றெநத மூவடியா னொரு செய்யுளாக நின்று மாசிரியத் தாழிசை யாகும. (வ-று) "மீனுடை முடியினை வெணமதி யடியினை, பானுடை வடிவினை பாரொருங கோமபினை, வானுடை யரசினின மலரடி தொழுதனம" எ-ம. வரும. அனறியும, (வ-று.) "சததமு மாகியச சததத தாறபெறு, மததமு மாகலி னனநதன கண்களே, யுததம னைந்தெழுத துருவங காணபன." இது தனிததுவநத வாசிரியத தாழிசை.—"கனறு குணிலாக கனியுகுதத மாயவ, னினறு நமமானுள வருமே லவனவாயிற, கொனறையந தீங்குழல கேளாமோ தோழி, பாமபு கயிறாக கடலகடைநத மாயவ, னீஙகு நமமானுள வருமே லவனவாயி, லாமபலந தீஙகுழல கேளாமோ தோழி, கொலலை யஞசாரற குருநதொசிதத மாயவ, னெலலி நமமானுள வருமே லவனவாயின, முலலையந தீஙகுழல கேளாமோ தோழி' இது ஒரு பொருணமேன மூனறடுககி வநத வாசிரியத தாழிசை. "மூவடி யொததுமூன றடுககியுந தனியொன, றாகியு மகவற றாழிசை யாகும." எனபதியாபபருங கலம எ-று. (உசு)

245. கலிததா ழிசையே கடையடி மிக்குமற
றடியெலலாந தாகியு மளவொத தொவவா
தொருபொருண மூன றடுககியு மொன்றுமாய வருமே.

(இ-ள) கலிததாழிசை யாமாறுணாததுதும. ஈரடி முதலாயபல வடியானும வநதிறறடி சீரானமிகுமற றடி யளவொதது மொவவாதும வருவன கலிததாழிசை யெனபபடும. இவையு மொரு பொருணமேன மூன றடுககிவரிற சிறபபாகித தனியே யொனறாய வரவும பெறுமே. (வ-று) "தாயடியே திஙகணமேற சாயவது கணடேன, நீயடியாட கினியா மோ தீரநதனெ றுனபஙகா ணெஞசே.—பூணபிறைமேற கஞசததாள பூயபது கணடேன, சேணபிறைபோன மலரோனே தீரநதனென றுனப ஙகா ணெஞசே —மதிசோநத தாடசோநது மாலையிற கொணடேன, நிதி சோநது வாழேனே தீரநதனென றுனபஙகா ணெஞசே" எனவீரடியா யீற றடிநீணடு மூனறடுககிவநத கலிததாழிசை அனறியும,—"மூவாசை தவச சிறையின முறறடுககியே திரிலவுட, டேவாசை யாளுந திருவணஙகே.—தேவாசை யாளுந திருவணஙகைச சேரததகான, மேவாசை யாறுமம மெலலடி யேததவே றேததவே" என விரணடாமடி குறைநது முதலடியு மூனறு மடியு மொததுவந திறறடி நீணடு தனியே வநத கலிததாழிசை. அனறியும, (வ-று) "இருகூற றுருவத திருநதண பொழிறறிலலை, யொரு கூறறின கூததை யுணராய மடநெஞசே, யொருகூறறின கூததை யுணரா யெனின மறறப, பொருகூறறந தோறறப புலமபேல வாழிமட நெஞசே." இது ஈறறடி மிகுநது தனிதது வநத நானகடிக கலிததாழிசை.—"பூணட பறையறைய பூத மருள, நீணட சடையா னுமே, நீணட சடையா

ருடி மெனப, மாண்ட சாயன மலைமகள் காணவே காணவே ' எனச் சிறு பான்மையேனையடிக ளொரவவாது வருதலு முண்டு.—"செலலாா பொழிற் றிலலைச சிறறமபலத தெஙகள, பொலலா மணியைப புகழுமினோ வமமின புலவீாகாள, முததேவா தேவை முகிலூாதி முனனோன, புததேளிா போலப புகழுமினோ வமமின புலவீாகாள, ஆஙகறபகக கனறளித தருளுந திலலை வனப, பூஙகறபகததைப புகழுமினோ வமமின புலவீாகாள." இது ஒரு பொருணமேன மூனறடுககி யீறறடி மிககுவநத கலிததாழிசை.—"அடியெ லைத தாகியு மொததுமவந தளவினறிக, கடையடி மிகுவன கலிததாழி சையே." எனபது யாபபருஙகலம். எ-று. (உஎ)

246. வஞசித தாழிசை வருஙகுற ளடிநான
காகித தான மூனறு மடுககுமோா பொருளே

(இ-ள்) வஞசித தாழிசை யாமாறுணாததுதும குறளடி நானகாய் ஒரு பொருணமேன மூனறடுககி வருவன வஞசித தாழிசை யெனபபடும். (வ-று.) "பருநதுலவப பாாபபினைத தாயபரிந திறகாற பகைமறைககும, பெருமபழியா னொநதனமே விரஙகுநதாய மனனே காண —எரிபகரு மி ளமபாாபபை விரிசிறகால வெயினமறைககும், விரகததா னொநதனமேற பரியுநதாய மனனே காண —இடிததுழிததா யிருமபாாபபைக கடிசிற கான மழைமறைககு, மிடுககணு னொநதனமே லடுககுநதாய மனனே காண ' எ-ம் வரும "குறளடி நானகின கூடின வாயின, முறைமையி னவ வகை மூனறிணை நதொனறி, வருவன தாழிசை வஞசியின பெயரே " என பதியாபபருஙகலம்.—இவவாறனறி நாறகுற ளடியா லொனறுயத தனி வரிற றுழிசையாகா. மேறகாட்டிய வடிவஞசிததுறை யெனபபடு மெனறு ணாக அனறியும, (வ-று) "பிணியெனறு பெயராமே, துணிநினறு தவஞ செயவீ, ரணிமனற லுமைபாகன, மணிமனறு பணியீரோ, எனனெனறு பெயராமே, கனனினறு தவஞசெயவீா, நனமனற லுமைபாகன, பொன மனறு பணியீரோ, அரிதெனறு பெயராமே, வரைநினறு தவஞசெயவீ, ருந மனற லுமைபாகன, திருமனறு பணியீரோ." இதுவும வஞசிததாழிசை. ஆ கையினற பாவினமாகிய தாழிசை யிலக்கணம வநதவாறு காணக ஆயினுந தோடி ராகததுககேறற வடியா னடககு மாசிரிய விருதத மெலலா மினறு தாழிசை யெனபபடும, எ-று (உஅ)

விருதத விலககணம வருமாறு:—

Viruttam

247. விருத்த மெனப விரவிய வெலலாச்
சீரு மடியுஞ சிதையாக கொளினு
மவையொத தனவா யடிநான் கணையுமே

மாவிளங் காயே வஞ்சிச் சீரிடையும்
பொதுச்சீ ரிடையும் புளிமா விளமிவை
யொப்ப வரிற்சீ ரொப்புமை யாகும்.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விருத்தமும் விருத்த விகற்பமு முணர்த்துதும். விருத்த மென்பவை யெல்லாச் சீரானு மெல்லாத் தளையானு மெல்லா வடியானு நடக்கும் நடப்பினு மவை யோரொத்தகையா னெண்கடியாக வொத்தசீரானு மொத்தவடியானும் வரப்பெறும். அங்ஙனம் விருத்தத்தின் கண் வேண்டிய சீரொப்புமையாவது மாவீற்ற சீரிரண்டும் விளவீற்ற சீரிரண்டுங் காயீற்ற சீர்நான்குந் தம்முளொத்த சீரென்னப்படும். அன்றியும், வஞ்சிச்சீரும் பொதுச்சீருந் தத்தமிடையி னின்ற மாவும் விளமும் பற்றி யொப்புமைக் கொள்க. ஆகையினோ ரடிக்கண்ணே தேமா வந்த விடத்தின் மற்றோ ரடிக்கட் டேமா வாயினும் புளிமா வாயினும் வரப்பெறினோசை வழுவா. அங்ஙனங் கருவிளம் வந்த விடத்திற் கூவிளமும், தேமாங்காய் வந்த விடத்தின் மற்றைக் காயும், தேமாங்கனி வந்த விடத்திற் புளிமாங் கனியும், கருவிளங்கனி வந்த விடத்திற் கூவிளங்கனியும், வரப்பெறினோசை வழுவா. பொதுச்சீரு மிவ்வாறெனக் கொள்க. (வ-று) 'வேனோ திறுவியும் வேசரிரோ விரிந்துந் திளைத்தண மயிர்ச்செவியர், னானேனொழுகிய பிணக்குப்பை யுதட்டுநாறிய பேழ்வாயான், கானோ நெருங்கித் தெங்கிலோ கோகழு நிளசிவந்தன தாடியினன், குனோ ரின்றி மாசொருங் கணைத்தந் தாங்கும் வானரமுக வடிவான்" என மா-விளம்-காய்-மா-விளம்-காயென வாறுசீ ரோரடியாய் நடக்கு மிவ்விருத்தத்துண் முதன் மூவடிக் கிரண்டாஞ்சீர் கருவிளமாய் நான்கா மடிக்கண் கூவிளமெனவும், மூன்றாஞ் சீர் முதலடிக்கண்ணு மூன்றா மடிக்கண்ணுங் கூவிளங்காயு மிரண்டா மடிக்கண் புளிமாங்காயு நான்கா மடிக்கண் கருவிளங்காயுமெனவு, நான்காஞ்சீர் முதன் மூவடிச்சீர்க்கட் புளிமாவு நான்கா மடிக்கட் டேமாவுமெனவும், ஐந்தாஞ்சீர்முதலடி மூன்றுமடிக் கட்கருவிளமு மற்றிரண்டடிக் கட்கூவிளமுமெனவும், ஆறாஞ்சீர் முதலடி நான்காமடிக் கண்ணே கருவிளங்காயு மிரண்டாமடிக்கட் டேமாங்காயு மூன்றாமடிக்கட் கூவிளங்காயு மெனவும் வரும். வரினுஞ் சீரொப்புமை மாறாமையா லோசையும் வழுவா தொழுகிய வாறுகாண்க பிறவுமன்ன. இவ்வா றன்றி மாவந்த விடத்தில் விளமுங் காயும் வரப்பெறினோசை வழுவாம் பிறவுமன்ன. இவ்வகை வட்டவடிவா விசைசெய்யுள் வருகின்றமையால் விருத்தமென்மனார் புலவர். என்னையோ வெனில் விருத்த மெனினும் வட்டமெனினுமொக்கும். அங்ஙன மொருவகை யடியால்வரும் விருத்தங்களுள்ளு மொன்றற்கொன்று வேறுபட - மா - விளம் - காய் - முதலாயினசீர் தம்முண் மாறி வரப்பெறினோசையுமாறிச் சந்த பேதகம் வரைவொன் றின்றிப் பலவா மெனக் கண்டுகொள்க. எ-று (உகூ)

248. விருத்த விகற்பம் விளக்கிய காலை
வஞ்சி சிந்தடி வருங்கலி யளவடி
யடிதொறுந் தனிச்சொ லணைவது வெள்ளை
யகவல் கழிநெடி லடிகொள் விருத்தமே

(இ-ள்) விருத்தவிகற்ப முணர்த்துதும். மேற் றத்த மிடத்துக்காட்டி யபடி வஞ்சித்துறையென வொத்தநாற் குறளடியால் வரும் விருத்தமுங் கலித்துறையென நானெடிலடியால் வரும் விருத்தமுமன்றியே யொத்த நாற்சிந்தடியால் வருவன வஞ்சிவிருத்த மெனவும், அளவடியால்வருவன கலிவிருத்த மெனவும், அளவடியாக மூன்றடியானு நான் கடியானும் வந் தடிதோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவருவன வெள்ளிவிருத்த மெனவும், கழி நெடிலடியால் வருவன வாசிரிய விருத்த மெனவும் வழங்கும் —"சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சிய, தெஞ்சா விருத்த மெனமனூர் புலவர் —அள வடி நான்கின் கலிவிருத் தமமே —நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந், தாந்தனிச் சொற்கொளின் வெள்ளிவிருத் தமமே —கழிநெடி லடிநான் கொ த்திற் றெனலவா, மழியா மரபா சிரிய விருத்தமே." என்பதியாப்பருங்கலம் (வ-று.)—"ஆலைவா யடுங்கழைத் தேனுஞ், சோலைவாய்ச் சுவைக்கனித் தேனு, மாலைவாய் வழிமலர்த் தேனும், வேலைவாய் மடுப்பமீன மேயும் — சாந்த ளேந்திய தாழ்மொழி, காய்ந்த வேலிரு காதினும், போந்த போனறு புகுந்திட, மாந்த ராகுல மன்னினார்.'—இவைவஞ்சிவிருத்தம்."தீயமுகத் திணங்கிலா இலலைச் செஞ்சுடர், காயமுகத் திருளிலைக் கழுமுந் தீத்தமே, பாய முகத்தணையிலை யனபுபற்றிய, வாய்முகத்தரியதோர் வருத்தமில்லையால் — வேயதலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலி,ஞயதலி னெண்சுட ராழியி னொன்றமர், வாயதலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன,னீதலை சென்றுணர் நீள்கடை காப்போய்."இவைகலிவிருத்தம்.—"அங்கட்கமலத் தலர்கமலமேயீரு-நீரே போலும், வெங்கட் சுடிலை விடவரவின் மேயீரு - நீரேபோலுந், திங்கட் சடையீருந் திலைவந்த துன்னீரோ - நீரேபோலும்" இது மூன்றடியாலடி தோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெள்ளிவிருத்தம் —"துன்னித் தொன் ஞேய தீர்ந்து துதிப்பா ரொருபாலார், சென்னித் தாராய்ச் சீரடி கொள்வா ரொருபாலார், முன்னிக் குன்று வுன்புக ழார்ப்பா ரொருபாலார், கன்னித் தாயுன் காவலில் வாழ்வா ரொருபாலார் 'இது நான்களவடியாலடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுவந்த வெள்ளிவிருத்தம்.—"மணிபுனை யருமபி வானமீன வடிவொடு மலர்ந்து வெண்முத், தணிபுனை மணங்கொ டேனபெய் யழகல ரன்று வாடித், துணிபுனை கீழ்வீழ்ந்தாய தூளிகைக் கன்றுஞ் சென்மப, பிணிபுனை பிணித்த யாமோ போகிலா வாழ்துமென்பாம்.' இது அறுசீர் ஆசி ரியவிருத்தம்."தூமமேயத் திருண்ட குழலினாமாபிற் றுளங்கிய முத்தணி வடமேற், காமனே களிப்புற் றாசலா டியகால் கசட்டு மிவாவரக் கண்டு, வீமமே யுற்று நடுக்கொடு வழுவி வீழ்ந்துளத் தழற்றழ லாறித், தாமமேயளி

போற் குளிர வுடகளித்துத் தயவொடு நித்தம் புகழ்ந்தார்." இது எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம். "கனிமாலை சினையேந்தத் தீந்தே னேந்துங் காவனூ ராவ ணூர்ந்தனுங்கிப் போற்றும், பனிமாலை யேந்திரவிக் கதிர்செய்மாலைப் பற்றினோ டாளப் பற்றினாவாழ் நாணீற் றுருக்கத், துணிமாலை தோன்றியுயிர்க் காந்திமாலை தோன்றுமுன் றுதி மாலை கொண்டு ஷ்பம்பொன், னணிமாலைத் திருக்கோயி லிட்டதாட்டேவ நங்கைதிருவங்கைத் தருமாலை சூடா." இது எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.—"வளங்குலாவரு மணங் கனாவிழி மயக்கிலேமுலை முயக்கிலே விழு மாந்தர்காள், களங்குலா முட லிறந்துபோயிடு காடுசேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினோ, துளங்கு நீள்கழ றளங்க வாடல்செய் சோதியா னணி பூதியானுமை பாதியான், விளங்கு சேவடி யுளங்கொளீர் மன மிடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே" இது ஒன்பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் —"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு கூடி நீடு மோடை நெற்றி, வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத நீத நாத வென்று நின்று தாழ, வங்க பூவ மாதி யாய வாதி நூலி னீதி யோது மாதியாய, செங்கண் யாலை மாலை காலை சேர்நர் சேர்வர் சோதி சேர்ந்த சித்தி தானே." இது பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் —ஆசிரிய நிகண்டு —"சங்கரன் சம்பு சதாசிவ னுமாபதித் தாணுவே பூத நாதன் சந்திர சேகர னீலகண்ட னீமத் தாடி தற்பரன் பேயோ டாடி, யங்கணன் பசுபதி யரன்சிவ னுருத்திர னழலாடி பாண்டரங்க னந்தி வண்ணன் பகவனந்தி நண்பன்சோதி யமல ஞானந் ஞதி, மங்கை பாகன் சுடலை யாடி யரவா பரணன் மழு வாளி கைலை யாளி மாதேவ னிருமலன் மறைமுதலி யோகி மானிட மேந்தி காம தகனன், கங்காதரன் கறைமிடற் றண்ணலைம் முகன் காலகாலன் கிரீசன் கங்காளன் முத்தனித்தன் பரம னுலமா கடவு ணீற ணிகடவுளே." இது பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம் —சீட்டுக் கவி.— மகபதி நராதிபதி மாதுபதி சேதுபதி வாசற் பிரசண்ட வாசகி - வடிதமிழ்ச் சோமசுந் தரகுரு சுவாமியடி மைகடோடி மைக்கு மடிமை - மயில் வாகனக் கடவு ளருளினு லுபையசாய டொலிருது கொண்ட துலலி யன - மலையாள ராச னருட்டுந்தபல்லக்கு வெகுமதி பெற்ற சாரவபூமன், யுகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராசனையோ டொட்டடி யழைத்த நிபுண - னுசிதனச ரதநபா பிருகை யாற்றரும் வரிசை யொருகையால் வாங் குகவிஞ - னுற்ற சிவகங் கையிற் கவுரி வல்லவ ராச னுதவு வளநாடு பெற் றோ - னுயரிலங்கைப் பூமி ராசசமுகத் தினிலு மொருகோடி வரிசை கொண் டோன், ககனமுதண்டவே தண்டபிர மாண்டமுங் கனபுகழ் படைத்த வுரவோன் - காசி முதலாகரா மேசுரம் வரைக்குங் கவித்துவச நாட் டும் விசையன் - கற்றுச் சொல்லிக்குமவரு தானு பதிக்குமிரு கனகத் தண்டி கை கொடுத்தோன் - கவிமதக் குஞ்சரஞ் சரவணப் பெருமாள் கவிச்சக்கரவர்த் திபோலே, புகழ்மேவு சிவகங்கா வளருங் குமாரவேல பூபனெதிர் கொண்டு காணக் - பூராவர் வெங்கைக்கைப் பாராத தாதுசெம புத்திர மில்லாத

சாமி-புவியிலிரு ளாவேம மூரலுண ஞமாடு பொஙகிவே காதகாணம-பூணை டொடி படாவதத மறுபடா வுடலெழு பொதிதநது நீவாழியே" இது பண ணிருசீா இரட்டை யாசிரிய விருததம. எ-று. (௩௦)

249 சநத விருததந தமமுளொ்த தெழுத்தசை வநதொலி பறறி வருமுள பிறவே.

(இ-ள) சநத விருதத முணாததறும மேறகூறிய விருதத வ கையு மனறிச சநத விருதத மெனறும வணண விருதத மெனறு மற றொருவகை விருதத மெனறு முளவாம. இவையே சிறெணஞமதுங குறிபபுச சநதம பறறி யெழுதது வகையானு மசை வகையானும வே றுபட வரு மாதலா லெழுததுச சநத விருததமும அசைச சநத விருத தமு மென விருவகைப படும ஆகையி லவறறுட சில விருதத மெழு தது மாததிரையாயினு மொறறுகவரு மெழுததின மாயினு மாறின தன மையே சநத வோசையு மாறும, சில விருதத மெழுதது மாறினு மசை மாறு தாயி ஞேசையு மாறுமெனக கொளக (வ-று) தேமபாவணி— "அழலெழ வளைததசாப விருமுகி லளவில பனிதத பாண மழையோடு, நிழலெழ மறைதத வானம வெருவுற நிரைநிரை யெதிாதத தானை முரி தரப, புழலெழ வுதைதத வாளி வழிவழி புனலென விரதத மோட விரு வருஞ, சுழலெழ வுருதத வாரி யெனவமா தொடுமுறை யுரைபப நூலி னளவதோ"—என விதிலே நெடிலுங குறிலு மொறறினிமும மாறு தெழுதது வகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக—தேமபாவணி —"வரையீா புனலே மழையீா வரையே, விரையீ ரமரா விரிபூந தடமே, சுரையீா மலரத தொடைசூழ பொழிலே, யுரையீ ருயிரின னுயிருள வழியே."—என விதிலே நெடிலகுறி லொறறின மாறியு நிரை நேரினு மசைமாறு தசைவகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக அன றியுஞ சில விருதத மிவவகை யொபபுமை யெலலாச சீரினும வேண டா தொரோா விடதது மாததிரம வேணடுவ துளவெனக கொளக. (வ-று) தேமபாவணி.—"தொலலை யியமருளி னூழதத துகளவிடத து ணித லொனறு, வொலலையிங நசைநீஙகாதே லுழவில வேத லொனறு, வெலலையிவ விரணடி லொனறே யாவருந தவிரா தெனன, வலலையிவ வுணாவிற றோதி மாறறலா வணஙகும வேலோய" என விதிலே மற றசீா தமமுண மேற சொனன வினததைப பறறி மாறிவரினு மூன றுஞ சீராகவு மாறுஞசீராகவு மடிதோறும வருந தேமா - மாறி புளிமா வரி ஞேசை குனறு மெனறமையா லொரோா விடததசை யொபபுமைப பறறி வநத விருதத மெனக கொளக. அனறியுஞ சூததிரததுள பிற வெனறமையாற சிநதாமணியுள ளெழுதது மசையுஞ சிருமெனறிவை தமமு ளொபபுமை யினறிவரும விருதத முளவே ஆயினும வெணடளை சிதையாவரு மாகையின வெணபாவிற கேறற செபபலோசை பெறுமெ

ணக் கொள்க. (வ-று.) "வீங்கோத வண்ணன் விளாத்துழாயும் பூம்பிண்டித் தேங்கோதை முக்குடைத் தேவர் பெருமானைத், தேவர் பெருமானைத் தேனா மலர்சிதறி, நாவி னவிற்றுரையார் வீட்டுலக நண்ணாரோ." எ-ம். தேம்பாவணி —"பாற்கட லென்னுள்ளப் பதுமமல ரரும்ப, நூற்கடலே யீங்கு தித்தாய நுண்மலர்க்கண் முத்தரும்ப, நுண்மலர்க்கண் முத்தரும்ப நோய் செய் வினைசெய்தே, னென்மலர்க்கண் முத்தரும்ப வின்று வினைதீர்த் தாய்." எ-ம். எழுத்தளைச் சீர்களு மொவ்வாமல் வெண்டளையாக வந்த விருத்த மிவையெனக் காண்க. அன்றியும் பாரதத் துள்ளே மற்றொருவகை விருத்தங் காணப்படும். அஃதெத்தன்மைத் தோவெனின் முதற்றொடை யடியெதுகை யன்றிப் பொழிப் பெதுகையும்பெற்ற பின்னிரண்டாந் தொடையு மிவ்வாறே வேறோ ரெதுகைப் பெறுமென்றறிக. (வ-று.) "யற்ப லரு மத்திரத்தா விறப்பல் வணக்கியெதிர், சொற்பொலி வயப்புகழ்ச் சிற்சில தொடுத்தனகாற், பெயக்கணை யடங்கவில் வெயக்கணை விலக்கிடவு, மொய்க் கணை யனந்தமிவன் மெய்க்கணைய வுந்தினனே." எ-து பாரதத்துட் பதின்மூன்றாம் போர், 56-ம் பாட்டெனக் கொள்க. ஆகையில் விருத்தமும் விருத்த விகற்பமும் வந்தவாறு காண்க எ-று. (௩௧)

250. பத்திய மென்ப பாவொடு பாவினங்
கத்திய மமைபோற் கலையல் லனவே
வண்ண மென்ப வலிமெலி யிடையொழு
கெண்ணுருட் டென்முடு கேந்த லாங்க
லகைப்புப் புறப்பாட் டகப்பாட் டளபு
பாவு நலிபு தரவு வொரூஉக்
குறினெடில் சித்திரங் கூறுபா டிருபதே.

(இ-ள்) பாப்பாவினங்கட்கும் பொதுவிதி யுணர்த்துதும். மேற் கூறிய விலக்கணத் தொகையான வரும் பாவைந்தும் பாவின மூன்றனுக் குமாகப் பதினேழு வகைச் செய்யுளும் பொதுப் பெயராக வடமொழி யாற் பத்திய மென்று வழங்கும். இலக்கணஞ் சிதையினு மிலக்கணப் பாவினடையோ டொப்ப வருவன வெல்லாங் கத்திய மெனப்படும். ஆகையிற் கொன்றை வேந்த னென்பது முதலாயின கத்திய மெனக் கண்டுணர்க. அன்றியும் பாவிற்கும் பாவினங்கட்கு மேற்கும் வண்ண மிருபதென்மனார் தொல்காப்பியனார் முதலாய பலரே. அவை யிவையென வருமாறு. எதுகை முதலடி யெல்லாம் வல்லின மிகுவன வல்லிசை வண்ணமும், மெல்லின மிகுவன மெல்லிசை வண்ணமும், இடையின மிகு வன இடையிசை வண்ணமும், மூவினமும் விரவி வருவன ஒழுகிசை வண்ணமும், பலவை யெண்ணி வருவன எண்ணுவண்ணமும், அராகத் தோடு வருவன உருட்டு வண்ணமும், அராகமாய் வருவதன்றி யடியின

முதலு மீறுந் தோன்றுமற் றொடாகத்து நீண்டவடியால் வருவன முடுகு வண்ணமும், நேரீற்ற வுரிச்சீர் மிக வந்தேந்திய வோசையின வருவன ஏந்திசை வண்ணமும், நிரையீற்ற வுரிச்சீர் மிகுந்து தூங்கிய வோசையின வருவன தூங்கிசை வண்ணமும், மறுத்தறுத் தியல்வன வகைப்பு வண்ணமும், முடிந்தது போல முடியா தியல்வன புறப்பாட்டு வண்ணமும், முடியாதது போல முடிந்து வருவன அகப்பாட்டு வண்ணமும், அடிதோறு மளபெடை யெதுகை கொண்டு வருவன அளவு வண்ணமும், நூற்பாலு ளாத்து வருவன பாவுவண்ணமும், அடிதோறு மெதுகையாக வாய்தங் கொண்டு வருவன நலிபுவண்ணமும், ஓரடிக் கோரடி யிடை விட்டடி யெதுகை யொன்றிவருவன தரவுவண்ணமும், அடிதோறு மோன்ற தொடையோடு வருவன ஒரூஉவண்ணமும், குற்றெழுத் தியைந்து வருவன குறுஞ்சீர்வண்ணமும், நெட்டெழுத் தியைந்து மிகுவன நெடுஞ்சீர்வண்ணமும், நெடிலுங் குறிலும் விரவி வருவன சித்திரவண்ணமு மெனப் பாவண்ண மிருபதும் விளக்கிய வாறுகாண்க. இவற்றிற் கெல்லா முதாரண மீண்டுக் கூறிற் பெருகும். வந்த வழியே காண்க. அன்றியு மிவற்றை நூறாக்கிய விகயனார் விரித்தோதினா ரெனக்கொள்க. அவை வருமாறு. தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம், என்றிவ் வைந்தினையு முதல் வைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுகிசைவண்ணம் வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், என்றிந் நான்கினையு முறழ விருபதாம். இவ்விருபதுடனும், குறில்வண்ணம், நெடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம், என்றிவ் வைந்தினையுங் கூட்டி யுறழ நூறு வண்ணமும் பிறக்கு மெனக்கொள்க. இவற்றுள், தூங்கிசை வண்ணம், 20; ஏந்திசை வண்ணம், 20, அடுக்கிசை வண்ணம், 20, பிரிந்திசை வண்ணம், 20, மயங்கிசை வண்ணம், 20, ஆக வண்ணம், 100.

தூங்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம்; நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

ஏகதிசை வண்ண மிருபதாவன.—குறிலகவ லேகதிசை வண்ணம், நெடிலகவ லேகதிசை வண்ணம், வலியகவ லேகதிசை வண்ணம், மெலியகவ லேகதிசை வண்ணம், இடையகவ லேகதிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், வலியொழுக லேகதிசை வண்ணம், மெலியொழுக லேகதிசை வண்ணம், இடையொழுக லேகதிசை வண்ணம், 5, குறில வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடில வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, குறின மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடின மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

அடுக்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், 5; குறிலவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடின மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20

பிரிந்திசை வண்ண மிருபதாவன:—குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறினமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடினமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், 5. ஆக 20.

மயங்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசை வண

ணம், மெலியகவன மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறில வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5; ஆக 20. ஆக வண்ண நூறும் வந்தவாறு காணக வண்ண மென்ற தொகையா னொன்றும வகையா னைந்தும விரியா னூறு மெனப பிரிந்துச சொன்னா கையனா முதலாகிய வொருசாராசிரியர்.—தொலகாப்பியம —“வண்ணந் தாமே நாலைந் தெனப.—அவற்றுள பாஅவண்ணஞ சொற்சீர்த்தாகி நூற்பாப பயிலும —தாஅவண்ண மிடையிட்டு வந்த வெதுகை யாகும —வல்லிசை வண்ணம வல்லெழுத்துப பயிலும.—மெல்லிசைவண்ணம மெல்லெழுத்து மிகுமே.—இயைபு வண்ண மிடை யெழுந்து மிகுமே —அளபெடை வண்ண மளபெடைபயிலும —நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப பயிலும —குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப பயிலும —சித்திரவண்ண நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துவருமே.—நலிபு வண்ண மாய்தம பயிலும —அகப்பாட்டு வண்ண முடியாத் தன்மையின முடிந்ததன மேற்றே.—புறப்பாட்டு வண்ண முடிந்தது போன்று முடியா தாகும.—ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும —ஒரூஉவண்ண மொரீஇத் தொடுக்கும.—எண்ணு வண்ண மெண்ணுப பயிலும அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும —தூங்கல் வண்ணம வஞ்சி பயிலும —ஏந்தல வண்ணஞ சொல்லிய சொல்லிற சொல்லியது சிறக்கும.—உருட்டுவண்ண மராகந் தொடுக்கும —முடுகுவண்ண மடியிறந்தோடி யதனோரற்றே —வண்ணந் தாமே யிவையென மொழிப.” இவைமேற்கோள. எ-று. (௯௨)

இரண்டாமோத்துச செய்யுளியன —முற்றிற்று.

மூன்றாமோத்துச் செய்யுண்மரபியல்

Chapter III.—Miscellaneous Verses.

231 செய்யு டெரிவுற முத்தகங் குளகங் (ண
தொகைதொடர் நிலையெனத் தொகுதி நான்கவற்று
முத்தகந் தனித்தாய முடியுஞ் செய்யுளே.

(இ-ள்.) மேல்விரித் துரைத்த பாவும் பாவினமுந் தனித்து நின்றுந் தொடுத்து நின்றுந் தன்பொருண் முடியவருவன செய்யுளெனப்படும். இவ் வுறுப்பின்வகையு மிவற்றிற்கியலுந் தன்மையு மீண்டு விளங்குவ தாகையி லிவ்வோத்துச் செய்யுண் மரபெனும் பெயர்த்து. இதனைப் பாட்டிய லென்மரு முளரெனக் கொள்க. ஆகையின் முத்தகமென்றுங் குளகமெ ன்றுந் தொகைநிலையென்றுந் தொடர்நிலையென்றுஞ் செய்யுளெல்லா நால்வகைப்படுமென்றுணர்க. இவற்றுண் முத்தகச்செய்யு ளென்பது தனியே நின்றொரு பொருளைப் பயின்று முடியும். (வ-று.) வெண்பா.— ‘‘மூவா முதலா மூவாளோர் முதலோனைத், தாவாதோர் மூவுலகுந் தாழ்ந் தேற்றத்— தூவாத, பாவடியைப் பாடிப் பரகதி நாஞ்சேரச், சேவடியைச் சேர்ந்து தொழுது.’ எ-ம்.—‘‘ஞானமே நல்லமைச்சாய் நாற்கரண நாற்ப டையாய்த், தானம் விருதாய்த் தவமரணாய்ப்- பானணியாய்க், காவலூர்த் தாயக்கண் ணருட்குடைக்கீழ்க் கன்னிமையே, யாவலூர்த் தாணு மரசு’’ எ-ம் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம்.—‘‘செய்யுளென்பவை தெரிவுற விரிப்பின், முத்தகங் குளகந் தொகைதொடர் நிலையென, வெத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும் அவற்றுண், முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடி யும்.’’ இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

252 குளக மொருவினை கொளும்பல பாட்டே.

(இ-ள்.) குளக மாமாறுணர்த்துதும். ஒவ்வொருபாட்டுந் தன்வினைக் கொள்ளாமற் பலவேகூடி யொருவினை கொண்டு முடிவன குளகச்செ ய்யு ளெனப்படும். (வ-று) ‘‘கோதொழி மெய்ம்மறைக் குன்றுங் கூடெவ லார்ந், தீதொழித் தீர்த்தனன் றியுஞ் சோர்பொதுப், பாதொழி நாடென்ப் பவன் மூன்றுமுன், வாதொழி திருவில் வாழ் வார்சொல் பாழியும்—ஆக்க மே பிணையில் ரற்றின் மாலையு, மூக்கமே புரவியு மூலக் தீத்தடு, நோக் கமே வேழமு நொடிப்பின் யாவையுந், தாக்கமே லதிர்முகின் முரசின் றன்மையும்.—மீயரிதுதித்தமீன் விரிபதாகையு, நோயரிதிய் னுணித்தகோ ணமையுங், காயரிதினைந்தபூங் காவிற்காவலூர்த், தாயரி தினறகோன் றசா ங்க மெனப்பவே.’’ என விம்மூன்று மொருவினைகொண்டு முடிந்தமையாற் குளகச் செய்யுளெனப்படும் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம் — ‘‘குள கம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்.’’ இது மேற்கோள். எ-று. (உ)

253. தொகைநிலைச் செய்யு டோன்றக் கூறி
னொருவ னுரைத்தவும் பலரோர் பகர்ந்தவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நான்கினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய தாகும்.

(இ-ள்.) தொகைநிலைச் செய்யு ளாமாறுணர்த்துதும். சூத்திரத்திற்கா ட்டிய பலவகைத் தொகைப்பாட்டிணைந்து வருவன தொகைநிலைச்செய்யு

ளெனப்படும். ஆகையிற் றிருவள்ளுவப்பயனென்பது—பல் பாட்டாகியு மொருவனு லுரைக்கப் பட்டவதனாற் றொகை நின்று தொகைநிலைச் செய்யுளாயிற்று. நெடுந்தொகை யென்பது—பலரா லுரைக்கப்பட்ட தொகைநிலைச் செய்யுள். புறநானூறென்பது—பொருளாற் றொகுத்த தொகைநிலைச் செய்யுள். களவழி நாற்பதென்பது—இடத்தாற் றொகைநிலைச் செய்யுள் கார்நாற்பதென்பது—காலத்தாற் றொகைநிலைச் செய்யுள் ஐந்திணை யென்பது—தொழிலாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். கலித்தொகை யென்பது—பாட்டாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். குறுந்தொகை யென்பது—அளவினாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். பிறவுமன்ன. எ-று. (ந)

254. தொடர்நிலைப் பொருளினுஞ் சொல்லினு மாகும்
பொருட்டொடர் நிலைத்தற் பொருட்டாத் தானே
பற்பல பாட்டாயப் பயன்றற் றொடருஞ்
சொற்றொடர் நிலையெனற் றாக்கந் தாதியே

(இ-ள்) தொடர்நிலைச்செய்யு ளாமாறுணர்த்துதும் பலபாட்டாகிப் பொருளானுஞ் சொல்லானுந் தொடர்ந் தொருப்பட வருவன தொடர்நிலைச் செய்யு ளெனப்படும் இவற்று ளொருபொருளை விளக்கத் தம்முட் டொடர்ந்து வரும் பலபாட்டே பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளெனப் இராமாயணஞ் சிந்தாமணி பலவு மிந்நடை யுளவெனக் கொள்க. அன்றியு மொருசெய்யுளிறுதி மற்றொரு செய்யுட் காதியாகச் செய்யு ளந்தாதியோடு தொடுத்து வருவன சொற்றொடர்நிலைச்செய்யு ளெனப. கலம்பக முதலிய விந்நடை யுளவெனக் கொள்க — தண்டியலங்காரம் — "பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகைத் தொடர் நிலை-செய்யு ளந்தாதி சொற்றொடர் நிலையே" இவை மேற்கோள். எ-று (ச)

255. பொருட்டொடர் நிலையே புகன்றிற் காப்பியம்
பெருங்காப் பியமெனப் பிரிவிரண் டவற்றுட்
காப்பிய மற்றுத னங்கிற் குறைந்தவும்
புராணம் பற்கதை புனைந்தவு மெனப

(இ-ள்) காப்பியமும் புராணமு மாமாறுணர்த்துதும் கவியாற் பாடப்படுவன வெல்லாங் காப்பிய மாயினும் பொதுவாய் நின்ற பெயரைச் சிறப்பிற் குறிப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளைக் காப்பிய மென்று அங்ஙனஞ் சேற்றுண மலரவன வெல்லாம் பங்கய மெனப்படு மாயினும் பெயர் தாமரை யொன்றின் மேலாயிற்று இவை பெருங்காப்பிய மென்றுங் காப்பிய மென்று மிருவகைப் படும். இவற்று ளறம் பொரு ளின்பம் வீடென் நான்கு மொருப்பட்டத் தோன்ற வுரையா தவற்று ளொன்றும் பலவுங் குறைந்து வருவன காப்பிய மெனப்படும். காப்பியந்தானே பலகதைகளை விளக்கிவிற் புராண மெனப்படும்.— தண்டியலங்காரம்,—"பெருங்காப்பியமே காப

பிய மென்றும், இரண்டா வியலும் பொருட் டொடர் நிலையே - அறமுதற் றொன்றினுங் குறைபா டுடையது, காப்பிய மென்று கருதப் படுமே.' இவை மேற்கோள் எ-று (௫)

256 பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வரும்பொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருட் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட னாடு வளநகர் பருவம்
இருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பூம்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாட்டுத்
தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப
கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்) பெருங் காப்பிய மாமாறுணர்த்துதும். பெருங் காப்பிய மா வதற்குத் தன்பா நாயக னிகரில்லாத னாகவும், அறம்பொரு ளின்பம் வீடென் னாற்பொருள் விளைவதற் கேதுவாகவும் வேண்டும். அதன்றிப் பெருங் காப்பியத் துறுப்பாவன —தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருளுரைத் தலு மென்றிவ் விருவகைச் சிறப்புப் பாயிரமு மிவ்விரண்டிற் கேற் புழி வாழ்த்துங் கூட்டவு மலையுங் கடலு நாடு நகரும் பருவங்களும் பருதி யுதையமு மதியுதையமு மென்றிவற்றின் வருணனையும், நன்மண மாத லும், பொன்முடி சூடலும், பொழிலினு நீரினும் விளையாடலும், பெற்ற சிறுவரும் புலவியுங் கலவியு மென்றிவற்றைப் புகழ்தலும், மந்திரமுந் தூ துஞ் செலவும் போரும் வெற்றியு மென்றிவற்றைத் தொடர்ந்து கூற லும், பெருங்காப்பியத் துறுப்பாம் இவற்றுட் சில குறையினுங் குறை யன்றென வுணர்த்தனர் கற்றோர். சொல்லப்பட்ட வுறுப்பெல்லாம் வேறு வேறியச் சருக்க மாகவு மிலம்பக மாகவும் பரிச்சேத மாகவும் பிரிந்து முடி யும். சருக்க மெனினும் படல மெனினு மொக்கும். இவற்றுள் தொ

டுத்த பொருள் பலவாகப் பிரித்துத் தருவன சருக்கம் படலம் முதலாயின அங்ஙனங் கம்பன் சீதை மணக்கதை மிதிலைகாண் படலத்திற் றொடங்கிப் பலபிரிவாக வகுத்துப் பதினோராம் படலத்தின் முடித்தவாறு காண்க. இலம்பகமோ வென்பிற் றொடுத்த பொருள் பிரிவிரிவின்றி யொன்றாய்த் தருமெனக் கொள்க. அங்ஙனஞ் சிந்தாமணியிற் காந்தருவதத்தை முதலெண்மர் மணக்கதை யொவ்வோ ரிலம்பகத்திற் றொடுத்து முடித்தது காண்க. அன்றியுஞ் சுவையும் பாவமும் விரும்ப வென்பது வீர மிழிவச்சம் வியப் பலங்கார முருத்திர நகையென வெண்வகைப் பாடுகள் சுவையெனவு மவற்றைக் காட்டுங் குறிப்புகள் வடமொழியிற் பாவமெனவுங் கொள்க. எ-று. (௬)

257. பிள்ளைக் கவியின் பெற்றியைக் கூறிற்
சுற்ற வகுப்பொடு தெய்வங் கொலைகாப்ப
வொற்றைப் படமூன் றாதி மூவே
ழீறாய மதியினு மைந்தே ழாண்டினுங்
காப்புச் செங்கீரை தாலச் சப்பாணி
முத்தம் வாரானை யம்புலி சிறுபறை
சிற்றில் சிறுதே ராடவாக் கேக்கடை
மூன்றொழித் தரிவையாக் காய்க்கழங் கம்மானை
யூச லென்றிவை யவ்விரு பாற்குப்
பத்துறுப் பாயொவ் வொன்று விருத்தம்
பப்பத் தாகப் பாட லென்ப.

(இ-ள்) பிள்ளைக்கவியாமாறுணர்த்துதும் பிள்ளை பிறந்த மும்மாத முற்றக் கொண் டிருபத்தொன் றெல்லையாக வைத்தவற்று ளொற்றைப் படக் கிடந்த மூன் றைந்தே ழொன்பது பதினொன்று பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பத்தொன்ப திருபத்தொன் றென்ப பத்துமாதங்களினு மன்றி யைந்தா மாண்டினு மேழா மாண்டினு முரைக்கத் தக்க பிள்ளைக் கவியிற் சுற்றத்தோடு பாநாயகனைத் தெய்வங் கொலை யகற்றிக் காப்ப வென்று காப்பே முதலுறுப் பன்றிச் செங்கீரையுந் தாலுஞ் சப்பாணியு முத்தமும் வாரானையு மம்புலியு மென் றிவ்வேழு மாந்தர்க்கு மாதர்க்கும் பொதுவாயின்ப, சிறுபறையுஞ் சிற்றிலுஞ் சிறு தேருமென மூன்று டவாக்கும், கிம்புன லம்மானை யூசலென் றிவை யாடலென மூன் றரிவை யாக்கும், சிறப்பா யொவ்வொரு பாற்கும் பத்துறுப்பாக வொவ்வோ ருறுப்புப் பத்து விருத்தமாகப் பலசந்தமாய் நடக்கும் பிள்ளைக்கவி யெனக் கொள்க. பிள்ளைக்கவி யெனினும் பிள்ளைத்தமிழெனினு மொக்கும். அன்றியுங், கழங் கென்பதை யபிடேக மென்மரு முளரே. உதாரணம் வந்த வழிக் காண்க. எ-று. (௭)

258 கலம்பகத் துட்புயங் கைக்கிளைத் தவமே
காலமவண் டம்மானை காற்றுப் பாணனை
குறஞ்சித் திரங்கல் குளிர்தழை சம்பிரத
மறந்தூ தூசன மதங்க மடக்கென
விரவிழு வாறும வேணடு முறுப்பா
வொருபோகு வெண்பா வுடன்கலித் துறையிவை
நிரையே முதற்கண ணின்றுபிற கலந்தவைம
பாதத்துறை விருத்த மந்தாதி வருமே
வந்தா லீசாக்கு வருநூறு முனிமெய்யாக்
கைந்தோர்க்கு மரசாக காந்தொண ணூறு
மமைச்சாக கெழுபது மைம்பதும வணிகாக
கமைந்த வேளையோராக காறைந தளவே,

(இ-ள்.) கலம்பக மாமாறுணாத்துதும். புய முதலாக மடக்கீருகக இடந்த மூவாறுறுப்பு முன்னும் பின்னுந் தம்முட் கலந்து வரவே நடக்குங் கலம்பக மெனக் கண்டுணாக. அதுவே வழங்கும் பாட்டியாதோ வெனின முதற்கண ணொருபோகும்-வெண்பாவுங்-கலித்துறையு மிவைமூன் றுெ முங்கு மாறுமல வந்த பின்னா, வெண்பா-வகவல்-கலிப்பா-வஞ்சிப்பா-மருட்பா-வென வைவகைப் பாவும், வஞ்சித் துறையும், கலித்துறையும், பல வகை விருத்தமுந் தம்முட் கலந்து வரப்பெறும் வரினு மொரு செய்யு ளிற்று மொழி மற்றொரு செய்யு ளாதியாகவு மாதிச் செய்யுண முதன மொழி யிற்றுச் செய்யுட் கடை மொழி யாகவும் வந்தந்தாதி வரு மெனக் கொள்க. இவற்று ளொருபோகெனபது —மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வென்றுணாக. ஆசைமி விது நடக்குந் தன்மையை 234-ஞ் சூத்திரத்துட் காண்க. அன்றியு மிம்முறை நடக்குங் கலம்பகந் தளவியாதோ வெனில் வானோர்க்குக் குறையாத வொருநூறு பாட்டாகவும், முனிவர்க்கு மந்தணர்க்கு மைந்து குறைந்தத தொண்ணூற்றைந்தாகவும், அரசர்க்குத் தொண்ணூறாகவும், மந்திரி தளக்குத்தாவுக் கெழுபதாகவும், வணிகர்க் கைம்பதாகவும், ஒழிந்த மற்றையவாக் கொரு முப்பதாகவும் வருமெனக் கொள்க எ-று (அ)

259. பரணிக் காயிரம் பகடு கொன்ற
தெரிவருந் தலைவனுயத் தேவவாழத் தாதி
கடைதிறப் புங்கனல் காய்நிலம் பாலையும
புடை யிற காளி பொலிந்த கோயிலும
பேயொடு காளி பேய்கள் காளியோ
டோபில வுரைத்தலி லோரந்தவன கீதத

புகறலு மவனவழி புறபபொரு டோனறவு
மிகவெஞ சமரும விருமபலு மெனறிவை
யளவடி முதறபல வடியா னீரடி
யுளபஃ றாழிசை யுளாபபது நெறியே.

(இ-ள்.) பரணி யாமாறுணரததுதும. போரமுகத தாயிரம யானையைக் கொனற வீரனை பாட்டு நாயகனாகக கொணடு பரணிக குறுபபெனக கடவுள வாழததுங கடைதிறபபும பாலைநிலமுங காளிகோயிலும பேயக ளோடு காளியுங் காளியோடு பேயகளுஞ சொலல, சொலலக கருதிய நாய கன சீரததி விளஙகலு மவன வழியாகப புறபபொரு டோனற வெமபோர வழஙக விருமபலு மெனறிவையெலலா மிருசீர முசசீரடி யொழிநதொ ழிநத மறறடியாக வீரடிப பஃறாழிசையாயப பாடிய செயயுளே பரணி யெனபபடும. எ-று. (௯)

260. உலாவென மலைநதி யுயாநா ரோமாலை
குலாவிய பரிகரி கொடிமுர சுயாகோ
லியைநத தசாங்கமு மேழபருவததா
வியநது தொழுதலும வேணடுறுப பாயக
கலிவெண பாவாற குலமகற புகழதலே.

(இ-ள்.) உலா வாமாறுணரததுதும. மலையும-யாறு-நாடு-மூரு-மாலை யுங-குதிரையும-யானையுங-கொடியு-முரசுஞ-செஙகோலு மென விந தசாங கம பததுறுபபாக விரிவாய விளககி, யவை யததுணையு முடைய வுயாநத குலமக னெடுநதெரு வருகையிலவனைககணட வயதேழும-பதினொனறும்-பதினமூனறும-பததொனபது-மிருபததைநது-முப்பததொனறு - நாறபது முள பேதை - பெதுமபை-மஙகை-மடநதை-யரிவை-தெருவை-பேரிளம பெண ணென வெழுவகைப பருவமாத ருளமவியந தவனைததொழுதலும, மறறோ றேழுறுபபாக விளககிக கலிவெணபாவாற பாடிய செயயு ளுலா வெனக கொளக. கலிவெணபா வருநதனமையை 235-ம. சூததிரததுட காணக. எ-று. (௧௦)

261 மடலெனப துலாப்போல வழஙகினுங கணட
மடவார மயலும வருநதலை மகனபெயரப
படமாறு வெதுகையும பகாத லுரிததே.

(இ-ள்.) மடலாமா றுணரததுதும. உலாவுறுப பனறிப பாட்டுடைத தலைவனைக் கணட மாதாக கெழுமபின வினிய காதலு மற்றோ ருறுபபாகக கூட்டி யவனபெய ரெதுகையாகக கொணடோ ரெதுகையோடு பாவெல லாம வநதுலாபபோல கலிவெணபாவாற பாடிய செயயுண மடலென வழஙகும. எ-று. (௧௧)

262. அஙக மாலையே யஙக வகுபபெலாம
பாதாதி கேசமுங கேசாதி பாதமுங
கலிவெணபா வாதல வெளிவிருதத மாதல
வகுதெனபு புகழநது வகுதத செயயுளே.

(இ-ள்) அஙகமாலை யாமாறுணாததுதும. கலிவெணபா வாலாயினும வெளிவிருததத தாலாயினு முடலிலுளள வுறுபபெலா மொவவொனறாக விரிததுப புகழநதுபாடிய செயயு ளஙகமாலையெனபபடும அவறறுட பாதந தொடடு மேலேறித தலைமயி ரளவும புகழவது பாதாதி கேசமெனவும, சிரந தொட டிறஙகிப பாதததளவும புகழவது கேசாதிபாத மெனவும வழங கும எ-று (௧௨)

263. சின்னபபூ வெணநதெளி நேரிசை வெணபா
நூறுதொணணூ றெழுப தைமபதாறைநதுமாயப
பாடித தசாஙகம பறறிப புகழவதே.

(இ-ள்) சினனபபூ வாமாறுணாததுதும மலைமுதற றசாஙகத திறைம பொருளையு நேரிசை வெணபாவாலே குததிரததுட காடடிய வளவொடு பாடிய செயயுளே சினனப பூவென வழஙகும். அனறியுந தசாஙகத தொவ வொருபொரு ளொவவொரு வெணபாவாகப பததுபபாடடுமா மஙகளம பாடியசெயயுள தசாஙக மெனபபடும. எ-று. (௧௩)

264. ஒருபா வொருபதா முறைபபரும வெணபா
வகவல கலிததுறை யவறறு ளொன்றுற
பததெனப பாடிப பகுதத செயயுளே.

(இ-ள்) ஒருபா வொருபதா மாறுணாததுதும எபபொருண மேலும பதது வெணபாவாயினும, பததுககலிததுறையாயினும, பததாசிரியபபாவா யினும, பாடியசெயயு ளொருபா வொருப தெனபபடும. எ-று. (௧௪)

265. இருபா விருபதா மிணைநத நாலநதாய
வெள்ளை யகவல விரவிப பாடலே.

(இ-ள்.) இருபா விருபதா மாறுணாததுதும. வெணபாவு மகவலு முறையே கலந தோரிருபது பாவான முடிதத செயயு ளிருபா விருப தெனபபடும.எ-று. (௧௫)

266. ஆறறுப படையெனப வாறறெதிரப படுததிய
புலவா பாணா பொருநா கூத்தா
பலபுக ழகவற பாவொடு பாடலே.

(இ-ள்.) ஆறறுப்படை யாமாறுணாததுதும ஒருவனைப புகழநது வாழ்ததப புலவரும பாடுவரும பொருநருங கூததரு மென றிவரடஙகலு

மாதலிவரு ளொருவகுப பாதல் வழியெதிரபபடடதாகப புகழாந தாசிரியப பாவாற பாடுவ தாறறுபபடை யெனககொள்க. எனனை. ஆறெனினும வழி யெனினு மொககும. படையெனினும படுதத லெனினு மொககும. எ-று ()

267. வருக்க மாலையாம வருகக வெழுத்தென
வுயிரோடு க ச த ந ப ம வ வெனவெண்
வரிமுதல வநது வருமெண ணைகவலே.

(இ-ள) வருககமாலை யாமாறுணாததுதும வருகக வெழுததெனக கூறிப வெணபரி யெழுதது முதறகணவந தெடடகவலை யெபபொருண மேலும பாடிய செயயுள வருக்க மாலையெனபபடும. ஆகையி லிஙகண வருகக வெழுததெனப படுவன மொழி முதறகண வருமெழுத தாமாயினு மவ றறுள ஞவவரி யவவரி மிக வழஙகாமையா னிஙக னொழிநதன. எ-று (கஎ)

268. மாலையே யகவலால் வழஙகு மவறறுட
டானைபோா வெறறி தனிததனி புகழவது
தானை வஞசி வாகையென மூனறும.

(இ-ள) மூவகைமாலை யாமாறுணாததுதும பலநேரிசை யாசிரியபபா வொடு நாலவகை வீரததானையைப புகழவது தானைமாலை யெனவும, பகை வரைத தாககசசெலலும வீரததைப புகழவதே வஞசிமாலையெனவும, பகை வரைச செகுததுககொணட வெறறியைப புகழவது வாகைமாலை யெனவும, வழஙகும ஆகையிற கூததிரததுண மாலையெனபது முதனிலைத தீவகமாக நினற தெனக கணடுணாக எ-று (கஅ)

269. புகழசசி மாலையாம பூஙகுழ லாரை
யிகழசசியில குலமியை வஞசி பாட
ஞம மாலையா நமபிகட புகழ்தலே.

(இ-ள) புகழசசிமாலை நாமமாலையாமாறுணாததுதும தன்னுரிசசீருந தளையு மனறிப பிறவறறையுங கூடடிய வடிகள கலநது வரும வஞசிபபா வாறகுலபபெயா விளங்கித தோனற மாதரைப புகழவது புகழசசிமாலையெ னவு மஙகண மாநதரைப புகழவது நாமமாலை யெனவும வழஙகும எ-று. ()

270. செருககள வஞசியாஞ செருமுகத தாயவை
சுருக்கிய வஞசி தொடுததுப பாடலே.

(இ-ள) செருககளவஞசி யாமாறுணாததுதும. தோ-கரி-பரி-பதாதி- யென விருபடை நாறருளை யெதிாததுக கணைக டொடுததலு மடுததுவளை வே லெறிதலுங கலநது கைவாள வீசலும வலமிடம வளைத்ததேரும வெரு வுறச சினதத களிறுந் தூசெழுபபாயநதபரியு மொலிமிகப பொருதபதாதியு மிவையுமிவறறோடுபோாககளத தாயின யாவுந தோனறப பறபல வஞசிப பாவொடு தொடுதத செயயுளே செருககளவஞசி யெனபபடும எ-று ()

271 வரலாறறு வஞசியாம வலலறமுத ஞனகும
வருமா றுணாதது வஞ்சி பாடலே.

(இ ள.) வரலாறறுவஞசி யாமாறுணர்ததுதும அறமபொருளினபம வீடென நானகு மாமாறுணாததி வஞசிப பாவான முடிநத செயயுளே வரலாறறு வஞசி யெனபபடும. எ-று. (உக)

272 நானமணி மாலையே நாறபதந தாதியாயத
தானமணிக கொததன நநதனமன விருததமே.

(இ-ள.) நானமணிமாலை யாமாறுணாததுதும. கழிநெடிலடியால வரு மாசிரிய விருதத மநதாதியா யொரு நாறபது மாகத தொடுதத செயயுளே நானமணிமாலை யெனபபடும. மனவிருதத மெனினு மாசிரிய விருதத மெனினு மொககும. எ-று. (உஉ)

273. விருதத விலககணம விளமபுங காலைக
குடையூா நாடுகோல பரிகரி விலவடி
வாளவே லொனபான வகுபபுமன விருதத
மீனாந தவவற றியறபெயா கொளளுமே.

(இ ள.) விருதத விலககண மாமாறுணாததுதும. பாடடுடைத தலைமகனுடைய குடையு-மூரு-நாடு-செஙகோலு-குதிரையும-யானையும-விலலும-வாளும-வேலு-மெனறிவ வொனப துறுபபும விளஙகித தோனறப புகழநதொவவொரு வகுபபிறகுப பததாசிரிய விருதத மாகப பாடவே விருதத விலககண மெனும பெயாபெற றெவவொரு வகுபபுந தததம முறுபபியற பெயரைக கொணடு வழஙகும. அஙஙனங குடைவிருதத மூாவிருதத நாடடு விருததம பிறவுமனன எ-று (உரு)

274 அடட மஙகல மெடடுமன விருததங
கவிதொறுந தெயவங காபபவென் றுரைபபது
நவமணி மாலையந நடைய வெனப.

(இ-ள) அடடமஙகல நவமணிமாலை யாமாறுணாததுதும பாடடுடைத தலைவனைககவி கவிதோறுந தெயவங காபபவென றுசிரிய விருதத மெடடாக முடிவ தடட மஙகல மெனவு மொனபதாக முடிவது நவமணி மாலை யெனவும வழஙகும. எ-று (உச)

275 பலசநத மாலை பபபத தொருசநதத
சிலவந தாதியாயச செபபுமன விருததமே.

(இ-ள) பலசநதமாலை யாமாறுணாததுதும அநதாதியாக நூறுசிரிய விருததம பாடி பபபததொவவொரு சநதமாகத தொடுதத செயயுளே பலசநதமாலை யெனபபடும எ று (உரு)

276. ஊச லென்ப வூசலாட்டக் கிளையள
வாசிரிய விருத்த மாகப் பாடலுந்
தன்றொளி வருங்கலித் தாழிசைப் பாடலும
வண்ணக முதற்கண் வரினு மியல்பே.

(இ-ள்) ஊச லாமாறுணர்த்துதும். ஊசலைப் பாடிய பாட்டுடைத் தலைமகனது சுற்றத்தாரனவாக வாசிரிய விருத்த மாயினுங் கலித்தாழிசை யாயினும் பாடுவ தூச லெனப்படும். அவற்றின் முதற்கண் வண்ணக மொன்று வரினு மியல்பு மென்றுணர்க. வண்ணக மெனினு மராக மெனினு முடுகிய லெனினு மொக்கும் எ-று. (உசு)

277. கோவையே யகப்பொருட் கூறுபா டிசைப்பட
நாவலர் கலித்துறை நானூ றுரைத்தலே.

(இ-ள்) கோவை யாமாறுணர்த்துதும். பொருளதிகாரத்தின் கண்ணே காட்டிய தன்மையிற் களவு, கற்பென விருபா லுடைய வகப்பொருட் டுறைக ளெழும் விளக்கக் கலித்துறை நானூறுகப் பாடித் தொடுத்த செய்யுள் கோவை யெனப்படும் எ-று (உஎ)

278. இரட்டை மாலையா மிணைந்த பப்பத்தாய
வெண்பா கலித்துறை விரவிப் பாடலே

(இ-ள்) இரட்டை மாலை யாமாறுணர்த்துதும் எப்பொருண்மேனு முறைமையே கலந்த பத்து வெண்பாவும், பத்துக் கலித்துறையும் வருவ திரட்டைமாலை யெனப்படும் எ-று (உஅ)

279 மணிமாலை வெண்பா வகைநா லைந்துட
னிணையாயக கலித்துறை யிரட்டைப் பாடலே

(இ-ள்.) மணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும் எப்பொருண் மேனும் வெண்பா விருபதும், கலித்துறை நாற்பதுங் கலந்து வருவது மணிமாலை யெனப்படும் எ-று. (உகூ)

280. பன்மணி மாலை பன்னிற கலம்பகத
தொருபோ கம்மானை யூச லிவைநீத்
தகவல் வெள்ளை யருங்கலித் துறையென
றவைசெறி நூறந் தாதியாய வருமே

(இ-ள்) பன்மணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும். மேலே காட்டியகலம்பகத்தின் முகத்து வரு மொருபோகு மம்மானையு மூசலு மென்றிம்மூன் றொழித்த தொழிந்த கலம்பக வுறுப்புடைத்தாகி வெண்பா வகவல் கலித்துறை யென்றிம்மூவகைப் பாட்டா னூறுகவு மந்தாதி யாகவு முடிந்த செய்யுள் பன்மணிமாலை யெனப்படும். எ-று. (ருo)

281. மும்மணிக் கோவையே முப்பதந் தாதியா
யகவல் வெள்ளை கலித்துறை முறைவரு
மும்மணி மாலையா முறைமாறி வெள்ளை
கலித்துறை யகவல் கதிபெறுஞ் செய்யுளே

(இ-ள்) மும்மணிக்கோவையு மும்மணிமாலையுமாமா றுணர்த்துதும். அந்தாதி யாகவு முப்பது பாட்டாகவு மகவல்-வெண்பா-கலித்துறை யென விம்மூன்று மிம்முறையானே தொடுத்து வருவது மும்மணிக் கோவை யெனப்படும். அங்ஙன மம்மூவகைப் பாட்டொழுங்குமாறி வெண்பா-கலித்துறை-அகவலாக-தொடுத்து வருவது மும்மணிமாலையெனப்படும். எ-று. ()

282 இணைமணி மாலை யிணைவெண்பாக் கலித்துறை
யகவன் மனவிருத்தந் தொடர்நூ றியம்பலே
யலங்கார பஞ்சக மந்நால் வகைப்பாக்
கலந்தவை யைந்தாயக் கதிபெறப் பாடலே.

(இ-ள்) இணைமணிமாலையு மலங்காரபஞ்சகமு மாமாறுணர்த்துதும். வெண்பா-கலித்துறை ஆசிரியப்பா-ஆசிரியவிருத்தமென-இந்நான்குங் கலந்து நூறாக வருவ திணைமணிமாலை யெனவு மந்நால்வகையும் வகைக்கைந்தாந் பாட்டாக வருவ தலங்கார பஞ்சக மெனவும் வழங்கும். எ-று. (௫௨)

283 பாப்பொரு ளளவாதி பலபெய ருளபிற.

(இ-ள்) செய்யுட்குப் பொதுவிதி யுணர்த்துதும். மேற்கூறியவற்றை யன்றிப் பாவானும் பொருளானு மளவானு முதலிய காரணங்களானும் வேறுபட்ட பெயர்பெறுவன வுள வெனக்கொள்க. அங்ஙன மாசிரியமாலை, வெண்பாமாலை, முதலிய பலவும் பாவாற் பெயரைப் பெற்றன. தாராகிய கொடிப் படையைப் பாடலிற் றூமாலையுங் கார்முதலாறு பருவங்களைப் பாடலிற் பருவமாலையு மினியவு மின்னாவும் பாடலி லிருமொழிமாலையு முதலிய பலவும் பொருளாற் பெயரைப் பெற்றன. நயனப்பத்தும், பயோதரப்பத்து, மினியநாற்பது, மின்னாநாற்பது முதலிய பலவும் பொருளானு மளவானும் பெயரைப் பெற்றன. சூத்திரத்துட் பிறவென்ற மிகையான் மற்றைப் பிரபந்தங்கள் வருமாறு

ஐந்திணைச் செய்யுள் —புணர்தன் முதலிய வைந்துரிப் பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையினையுங் கூறுவது.

வருக்கக் கோவை —அகர முதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிக்கு முதலா மெழுத்து முறையே காரிகைத் துறைப் பாட்டாகப் பாடுவது.

அநுராக மாலை —தலைவன் கனவின்க ணொருத்தியைக் கண்டு கேட் டுணை டியோத் தினிமையுறப் புணர்ந்ததைத் தன்னுயிர்ப் பாங்கற் குரைத்ததாக நேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

பெருமகிழ்ச்சி மாலை — தலைவியி னழகு குண மாகுஞ் சிறப்பினைக் கூறுவது.

மெய்க்கீர்த்திமாலை — சொற் சீரடி யென்னுங் கட்டளைச் செய்யுளாற் குலமுறையிற் செய்த கீர்த்தியைக் கூறுவது.

காப்பு மாலை — தெய்வங் காத்தலாக மூன்று செய்யுளானும் ஐந்து செய்யுளானும் ஏழுசெய்யுளானும் பாடுவது.

வேனின் மாலை — வேனிலையு முதிர் வேனிலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடுவது.

வசந்த மாலை — தென்றலை வருணித்துப் பாடுவது.

தாரகை மாலை — அருந்ததிக் கற்பின் மகளிர்க்குள்ள வியற்கைக் குணங்களை வகுப்பாற் கூறுவது; தூசிப்படையி னணியைப் புகழ்ந்த வகுப் பென்பாரு முளர்.

உற்பல மாலை — திருமால் பிறப்புப் பத்தனையு மாசிரிய விருத்தத் தாற் கூறுவது.

தண்டக மாலை — வெண்பாவான் முந்நூறு செய்யுட் கூறுவது. இதுவே புணர்ச்சிமாலை யெனவும் படும்.

வீரவெட்சிமாலை — சுத்த வீரன் மாற்றாரிற் சென்று பசுநிரைகோட் டற்கு வெட்சிப் பூமாலை சூடி யவ்வண்ணம் போய் நிரைகவர்ந்துவரி லவனுக்கு முன்பு தசாங்கம் வைத்துப் போய் வந்த வென்றியைப் பாடுவது.

வெற்றிக்கரந்தை மஞ்சரி — பகைவர் கொண்ட தந்நிரை மீட்போர் கரந்தைப் பூமாலை சூடிப் போய் மீட்பதைக் கூறுவது.

போர்க்கெழுவஞ்சி — மாற்றார்மேற் போர் குறித்துப் போகின்ற வயவேந்தர் வஞ்சிப் பூமாலை சூடிப் புறப்படும் படையெழுச்சிச் சிறப்பை யாசிரியப்பாவாற் கூறுவது.

காஞ்சி மாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறத்துக் காஞ்சிப்பூமாலை சூடியூன்றலைக் கூறுவது.

நொச்சி மாலை — புறத்தூன்றிய மாற்றார்க் கோடலின்றி நொச்சிப் பூமாலைசூடித் தன் மதில்காக்குந் திறங்கூறுவது.

உழிஞைமாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறஞ்சூழ வுழிஞைப் பூமாலை சூடிப் படை வளைப்பதைக் கூறுவது.

தும்பை மாலை. — மாற்றாரொடு தும்பைப் பூமாலை சூடிப் பொருதுவதைக் கூறுவது.

வாதோரணமஞ்சரி — கொலைபுரி மதயானையை வயப்படுத்தி யடக்கினவாகட்டும், எதிர்பொரு களிற்றை வெட்டி யடக்கினவாகட்டும், பற்றிப் பிடித்துச் சேர்த்தவாகட்டும், வீரப்பாட்டின் சிறப்பை வஞ்சிப் பாவாற் றொடுத்துப் பாடுவது.

எண் செய்யுள்:—பாட்டுடைத் தலைவனூரினையும் பெயரினையும் பத்து முதலாயிர மளவும்பாடி யெண்ணாற் பெயர் பெறுவது.

ஒலியலந்தாதி.—பதினாறுகலை யோரடியாக வைத்தினனை நாலடிக் கொருபத்து நாலுகலை வருந்துப் பல சந்தமாக வண்ணமுங் கலைவைப்புந் தவறும லந்தாதித்து முப்பது செய்யுட் பாடுவது. சிறுபான்மை யெட்டுக் கலையானும் வரப் பெறும். அன்றியும், வெண்பா-அகவல்-கலித்துறை-ஆகிய விம்மூன்றையும் பப்பத்தாக வந்தாதித்துப் பாடுவதுமாம்.

பதிற்றந்தாதி—பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறைப் பொருட்டன்மை தோன்ற வந்தாதித்துப் பாடுவது.

நூற்றந்தாதி—நூறுவெண்பாவினாலேனு நூறுகலித்துறையினாலேனு மந்தாதித் தொடையாற் கூறுவது.

வளமடல்—அறம்பொரு ளின்பமாகிய வம்முக் கூறுபாட்டின் பயனை யெள்ளி, மங்கையர் திறத்துறுங் காமவின்பத்தினைமெய் பயனெனக் கொண்டு, பாட்டுடைத் தலைமகளியற் பெயர்க்குத் தக்கதை யெதுகையாக் காட்டி யுரைத் தவ்வெதுகை பட்டத் தனிச் சொல்லின்றி யின்னிசைக் கலி வெண்பாவாற் றலைமக னிரந்து குறைபெறாது மடலேறுவதா யீரடி யெதுகை வரப்பாடுவது.

கண்படைநிலை—அரசரு மரசரைப்போல்வாரு மவைக்கண்ணெடிது வைகியவழி மருத்துவரு மமைச்சரு முதலியோ ரவர்க்குக் கண்டுயில் கோடலைக் கருதிக் கூறுவது.

துயிலெடைநிலை—தன் வலியாற் பாசறைக் கண்ணொரு மனக்கவற்சி யின்றித் துயின்ற வரசர்க்கு நல்ல புகழைக் கொடுத்தலைக் கருதிய சூதர் துயிலெழுப்புத லாகப் பாடுவது.

பெயரின்னிசை—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச் சார இன்னிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூற்றேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊரின்னிசை—பாட்டுடைத் தலைவனூரினைச்சார வின்னிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூற்றேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

பெயர்நேரிசை—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூற்றேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்நேரிசை:—பாட்டுடைத் தலைவ னூரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூற்றேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்வெண்பா.—வெண்பாவாலூரைச் சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுட் கூறுவது.

விளக்குநிலை:—வேலும் வேற்றலையும் விலங்கா தோங்கியவாறு போலக் கோலொடு விளக்கு மொன்றுபட் டோங்குமா றோங்குவதாகக் கூறுவது.

புறநிலை.—நீவணங்குந் தெய்வ நின்னைப் பாதுகாப்ப நின்வழி வழிமிகுவதாக வெனக் கூறுவது.

கடைநிலை:—சான்றோர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந் தீர வாயில் காக்கின்றவனுக் கென் வரவினைத் தலைவர்க் கிசையெனக் கடைக்கணின்று கூறுவது.

கையறுநிலை—கணவனொடு மனைவி கழிந்துழி யவர்கட்பட்ட வழிவும் பொருளெல்லாம் பிறர்க்கறிவுறுத்தித் தாமிறந்து படாதொழிந்த வாயத்தாரும் பரிசில் பெறும் விறலியருந் தனிப் படருழந்த செயலறுநிலையைக் கூறுவது.

தசாங்கப்பத்து—நேரிசை வெண்பாவாலரசன் படைத்த தசாங்கத்தினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

தசாங்கத்தயல்—அரசன் றசாங்கத்தினை யாசிரிய விருத்தம் பத்தினாற் பாடுவது.

அரசன் விருத்தம்—பத்துக் கலித்துறையு முப்பது விருத்தமுங் கலித்தாழிசையு மாக மலை-கடல்-நாடு-வருணனையும், நில-வருணனையும், வாண்மங்கலமும், தோண்மங்கலமும் பாடிமுடிப்பது. இது முடிபுனைந்த வேந்தற்காம்.

நயனப்பத்து—கண்ணினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

பயோதரப் பத்து—முலையினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

கைக்கிளை—ஒருதலைக்காமத்தினை யைந்து விருத்தத்தாற் கூறுவது. அன்றி வெண்பா முப்பத்திரண்டு செய்யுளாற் கூறுவதுமாம்.

மங்கலவள்ளை—உயர்குலத் துதித்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும் வகுப்பொன்பதாலும் பாடுவது.

தூது—ஆண்பாலும் பெண்பாலு மவரவர் காதல் பாணன் முதலிய வுயர்திணை யோடுங் கிளி முதலிய வஃறிணை யோடுஞ் சொல்லித் தூது போய் வாவெனக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

நாற்பது.—காலமு மிடமும் பொருளுமாகிய விவற்று ளொன்றனை நாற்பது வெண்பாவாற் கூறுவது.

குழமகன்—கலிவெண்பாவான் மாதர்க டங்கையிற் கண்ட விளமைத் தன்மையுடைய குழமகனைப் புகழ்ந்து கூறுவது.

தாண்டகம்:—இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வுயர்ந்த வெழுத்தடியினவா யெழுத்துங் குருவு மிலகுவு மொத்து வருதன் அளவியற் றாண்டக மெனவும், எழுத்தொவ்வாது மெழுத்தல கொவ்வாதும் வருதன் அளவழித்தாண்டக மெனவும் படும்.

பதிகம்—ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச் செய்யுளாற்

சதகம்.—அகப்பொருளொன்றன் மேலாதல் புறப்பொருளொன்றன் மேலாதல் சிறப்பித்து நூறு செய்யுட் கூறுவது.

செவியறிவுறூஉ.—பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்பணவித்தல் கடனென்ன வவையடக்கியற் பொருளும் வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியுமாகக் கூறுவது.

பவனிக்காதல்.—உலாக்காட்சியா லெய்திய காமமிக்கா லவை பிறரொடு முரைத்து வருந்துவது.

குறத்திப்பாட்டு.—தலைவன் பவனி வரவு, மகளிர் காமுறுதல், மோகினி வரவு, உலாப்போந்த தலைவனைக் கண்டு மயங்கல், திங்களைத் தென்றலை முதலியவுவாலம்பணம் பாங்கியுற்ற தென்னென வினவல், தலைவி பாங்கியோடுற்றது கூறல், பாங்கி தலைவனைப் பழித்துக் கூறல், தலைவி தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறல், தலைவி பாங்கியைத் தூது வேண்டல், தலைவி பாங்கியொடு தலைவனடையாளங் கூறல், குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவள முதலிய வினவல், குறத்தி மலைவள நாட்டுவள முதலிய கூறல், தலைவன் றலைவளங் கிளைவள முதலிய கூறல், குறி சொல்லி வந்தமை கூறல், தலைவி குறி வினவல், குறத்தி தெய்வம் பராவல், குறி தோன்று நல்வரவு கூறல், தலைவி பரிசிலுதவி விடுத்தல், குறவன் வரவு புள்வரவு கூறல், கண்ணி குத்தல், புட்படுத்தல், குறத்தியைக் காமுற்றுத் தேடல், குறவன் பாங்கனொடு குறத்தி யடையாளங் கூறல், குறவன் குறத்தியைக் கண்ணுறல், குறவனணி முதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்தி விடை கூறலுமாகக் கூறல், பெரும்பான்மையு மிவ்வகை யுறுப்புகளால் அகவல் - வெண்பா - தரவு - கொச்சகம் - கலித்துறை - கழிநெடில் விருத்தம் - கலி விருத்தம் - இசைச்செய்யு ளிடைக்கிடை கூறிச் சிந்து முதலிய நாடகத் தமிழாற் பாடுவது.

உழத்திப்பாட்டு.—கடவுள் வணக்க முறையே மூத்த பள்ளி யிளையபள்ளி குடும்பன் வரவோ டவன்பெருமை கூறல், முறையே யவர் வரலாறு, நாட்டுவளன், குயிற்கூக்கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி யாதல், ஆற்றின்வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல், இவற்றிற் கிடையிடை யகப்பொருட் டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிக ளிருவர் முறையீடு, இளையாளை யவனுரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவனது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்த பள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையி லிருந்தான்போல வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்த பள்ளி யடிசிற்கொடுவரல், அவ[illegible] கூறல், அவனவளை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவன் சூளுறல், அவளவனை மீட்கவேண்டிப் பண்ணைத்தலைவனைப் [illegible], விதை முதலிய வளங்கூறல், உழவுருழல், காளை வெருளல

அது பள்ளியைப் பாய்தல், பள்ளிகளை புலம்பல், அவனெழுந்துவித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவாக கறிவித்தல், நீறு நடல், விளைத்தபிறசெப்பருசெயல், நெல்லளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுளொருவர்க் கொருவர் ரேசலன விவ்வுறுப்புகளுறப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை யாங்காங்கு தோன்றச் சிந்தும்-விருத்தமும்-விரவிவர விவற்றுற பாடுவது.

கடிகை வெண்பா —தேவரிடத்து மரசரிடத்து நிகழுங் காரியம் கடிகை யளவிற் றொன்றி நடப்பதாக முப்பத்திரண்டு நேரிசைவெண்பாவாற் கூறுவது.

முதுகாஞ்சி:—இளமை கழிந்தறிவு மிக்கோ ரிளமை கழியாத வறிவின ராக்கட்குக் கூறுவதாம்.

இயன்மொழி வாழ்த்து:—இக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெல்லா மிக்குணமியல் பென்று மற்றை நீயு மியல்பாக வுடையையென்று மின்னோர்போல நீயுமியல்பாக வீயென்று முயர்ந்தோ ரவனை வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது.

பெருமங்கலம் —நாடோறுந் தான் பெறுகொள்கின்ற சிறை செய்தன முசலிய செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறைவிடுதன முதலிய சிறந்த தொழில்கள் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியைக் கூறுவது. எ-று (கூ௩)

284. முதன்மொழிப் பொருத்தந் தந்திடுங் காலை
மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணுக்
கங்கில வருணநாட் கதிகண மீரைந்தே.

(இ-ள்) செய்யுட் கெல்லாம் பொதுவாய்ச் சில விலக்கணங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கினோம் செய்யுட்கெல்லா முதன் மொழியிடத்துப் பலவகைப் பொருத்தம் வேண்டுவதாக விதித்தார் முன்னோர். அவையே மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணு, வருணம், நாள், கதி, கணம், என்பப் பத்து வகைப்படும் இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும் பொருத்தவியல் —"பகர்செய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணடி வருணநாட் கதியே யென்றுப,புகரில் கணமென்பப் பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர் புகழ்முன் மொழிக்குப் புகலவர் செம்பொற், சிகர கிரியெனப் பணைத்துப் புடைத்து விம்மித் திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத், தகர மலர்க்குழற் கருங்கட் குமுதச் செவ்வாயச் சரிவளைக் கைக்கொடி யனனத் தயங்கு மாதே."இதுபேறகோள். எ-று. (கூ௪)

285. மங்கலப் பொருத்தமே கங்கை மலைநிலங்
கார்புயல் பொன்மணி கடல்சொல் கரிபரி
சீர்புக ழெழுத்தலர் திங்க டினகரன்
றேரவய லமுதந் திருவுல காரண
நீர்பிற வருமுத னிலைச்சொல் லியல்பே

(இ-ள்.) மங்கலச் சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். மங்கலப் பொருத்தம் — கங்கை, மலை, நிலம், கார், புயல், பொன், மணி, கடல், சொல், கரி, பரி, சீர், புகழ், எழுத்து, அலர், திங்கள், தினகரன், தேர், வயல், அமிழ்தம், திரு, உலகு, ஆரணம், நீர், என்று சொல்லப்பட்ட விருபத்தினாற்சொல்லு மித்தொடக்கத்தன பிறவு மங்கலச்சொல், எ-ம் செய்யுண் முதற்சொல், எ-ம், பெறும். பிறவென்ற மிகையாற் சொன்ன வற்றின் பயனுள மற்றைத் திரிசொல் லெல்லா மேற்கு மென்றுணர்க காணப்பதற்கு:—முகில், மழை, குயின், செல், கனம், மஞ்சு, எனினு மொக்கும் இவ்வகைச் சொல்லினொன்றே முதற் சொல்லாக வினைபா தாயின் மங்கலச் சொல்வழு வெனப்படும் அங்ஙனங் கம்பர் "உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலு" மென்றார் திருவள்ளுவர் 'அகர முதல வெழுத் தெல்லா' மென்றார். பிறவு மன்ன ஆயினு மச்சொற்றானே முதல் வாராமையு மவற்றொற் றடுக்கிய பல்வகைமொழியே வரினு மேற்கு மென்றுணர்க கண்ணூல் ஞாலமுதல் வாராமல் 'மலர்தலை யுலக' மென்ற தாகவும், சிந்தாமணியின் 'மூவா முதலா வுலக மொரு மூன்று' மென்றதாகவும், நைடதத் துள் மழை முதல் வாராமல் 'கருவி மாமழை' யென்றதாகவும், காரிகை யின் மலர்முதல் வாராமல் 'கந்தமடிவிற் கடிமல' ரென்ற தாகவுங் கண்டு முதற் சொல்லாக மங்கலச்சொற் கடைமொழியே வந்தவாறு காண்க.— பொருத்தவியல்.—"மாமணி தேர்புகழ் முத மெழுத்துக் கங்கை மதிபரிதி களிறு பரி யுலகஞ் சீர்நாடு பூமலை கார்திருக் கடனீர் புழனம் பார்சொற் பொன்றிகிரி பிறவு முதன்மொழிச் சீர்க்காகு, நாம வகையுளி சேர்தல் பொருளினைமை நலமிலதாய வைத்தல் பலபொருளாய்த் தோன்ற, லினிய சொல்லீறு திரிதல்போது மாதி மொழிக் காகாவா நந்த மாமே.' இது மேற்கோள். எ-று. (நடு)

286. சொல்லின் பொருத்தஞ் சொல்லுங் காலை
யரிதுணர் சொல்லு மருநிரிச் சொல்லுந்
திரிபுடைச் சீருந் தீதா முதற்கே.

(இ-ள்) சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். செய்யுண் முதற்கண் மங்கலச் சொல்லே வரினுங் கற்றோராலுமெளிதிற் புலப்படாச் சொல்லு மையமாகப் பலபொருள் குறித்த வரி பயின்றசொல்லு முதற்சீர்ச்சொல்லெழுத்தே சந்திவகையாற் றிரிந்த சொல்லுமுடைய சீரு முதற்கண்வரின் வழுவா மெனக் கொள்க. ஆகையிற் 'கடறுவழுலக' மெனினும், 'தேருருடிரிதரு' மெனினு மீற்றுத் திரிபினாலாகா 'சிரறி மருங்க திருந்திற் சோலை' யெனிலரி யென்பது சிங்கமோ, வண்டோ, பன்றியோ, யாதோ வென்று தோன்று மையத்தாலாகா.—பாட்டியல்.—வெண்பா "வகையுளி சேர்தல் வினைப்பின் றுயகிற்று, றொகையா பொருள் பலவாய்த் தோன்றல், நகையில், பொருளின்மையீறு திரிதலே போலவு, தருமுதற் சீர்ச் சொற்காகுந் தப்பு" இது மேற்கோள். பிறவுமன்ன, எ-று. (நசு)

287. எழுத்தின் பொருத்தமே யெழுவாய்ச் சீர்க்கண்முன்
னைந்தே யொன்பது மியல்பில நன்று
மிரண்டு நான் காறெட்டுச் சமநிலை வழுவாம்.

(இ-ள்.) எழுத்தின் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். முதற்சீராக வொற்று முயிரு முயிர்மெய்யு மொற்றைப்பட மூன்று மைந்து மேழுமாக வரின் அதுவியனிலையாகி நல்லதென்ப. இரண்டு நான்கு மாறு மெட்டு மாக வரின் அது சமநிலையாகி வழுவா மென்ப. ஆயினுஞ் சிந்தாமணியின் மூவா வென்றிரண் டெழுத்து வந்தவாறுகாண்க. ஒற்றுமுட்படக்கொண்ட காரணம் யாதோ வெனின் முதற்கண் மூவசை மிக்கனசீர் வாரா வென்றமை யானு மூவசைச்சீரு மொற்றொழித் தொன்பதெழுத்தாக வாராவென்றமை யானு மொற்று முட்படக்கொண்டவாறுகாண்க.— பாட்டியல்.—"தப்பாத மூன்றைந் தேழொன்பா னற்றிலவென், றொப்பா முதற்சீர் குணஞ்செய் வா- செப்புங்கால், றண்டாத நாலாறெட் டாகா தவிர்கென்று, கொண்டா ரெழுத்தின் குறி." இது மேற்கோள். எ-று. (௩௭)

288. தானமே,
குறினெடி றம்முனி னைந்துஇ உவ்வுடன்
ஐ ஔவுஞ் சோர்புழி யைந்தா மவற்றுட்
டலைமக னியற்பெயர் தான முதலாப்
பாலன் குமர னிராசன் மூப்பு
மரண முறையெண்ணி வருமுத லெழுத்தின்
றானமீ றிரண்டெனிற் றவிர்க வென்ப.

(இ-ள்.) தானப் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். குற்றெழுத் தைந்தையு மவற்றவற் றொத்த நெடிலையுங் கூட்டி இவ்வருந் தானத்தில் ஐயும் உவ்வருந் தானத்தில் ஔவுஞ் சேர்த்தால், ஐந்தானமாகும் அவையே அ-ஆவும், இ-ஈ-ஐயும், உ-ஊ-ஔவும், எ-ஏயும், ஒ-ஓவு மென் றிவை யுயிராக வரினு முயிர் மெய்யாக வரினு மெழுத்தின் றானமைந்தெனக் காண்க. இவற்றைக் கொள்ளுமாறு பாட்டு நாயக னியற்பெயர் முதலெழுத்தின் றானம் முதற்கொண் டெண்ணி, முறையே யைந்து தானங்களுக்கும் பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரண, மென்னு மைம்பெய ரிட்டு, மங்கலச் சொன் முதலெழுத்து மூப்பென்னுந் தானத்திலு, மரண மென்னுந் தானத்திலும் வரின் தகா தென்று தவிர்தல் வேண்டு மென்மனார் புலவர். அங்ஙன மிராமாயண நாயக னிராம னாகையில் இ-வருந் தானம் பாலதானமாகக் கொண்டு கம்ப ரெடுத்த மங்கலச் சொல்லென்னு முலகத்தின் முதலெழுத்துக் குமர தான மாயிற்றெனக் கொள்க.— தேம்பாவணி — நாயகன் வள னாகையில் அ-வருந் தானம் பால தானமாகிச் சீரிய வென்னு முதற் சொற் பாகமிற் குமர தான மாகவும், உலக மென்னு மங்கலச் சொற் பாக்கி லிராச தானமாகவும்

வந்த வாறு காணக.—பாட்டியல்.—“குறிலைந்தாந் தனநெடில்கொண்டி உ ஐ ஔ சேர்த, தறிபால ருறியா லைந்து மிறைவன்போ, முனனெழுத துப பாலனில லைத்தெண்ணி மூபபே மரண, மெனனுமிவை நீதெனறே யெண.” இது மேறகோள. எ-று (கஅ)

289. பாலெனக,

குறிலா ணெடிலபெண மறறுயி ராணுயிர
மெய்பெண ணெனமரு முளமோ யவைதம
பாவியல கெடினுமா மறறவை யலியே

(இ-ள.) பாறபொருதத மாமாறுணாததுதும குறறெழுத தெலலா மாணபாலெனவு நெடடெழுததெலலாம பெணபாலெனவுங் கொளக. அனறியு முயிரெலா மாணபாலெனவு முயிாமெயயெலலாம பெணபாலென வுங கொள்வாா பிஙகலநதை முதலிய நூலாா. அவறறுண மாநதரைபபுகழ வாணபாலெழுதது மாதரைபபுகழப பெணபாலெழுதது முதறகணவரிற பாலொனறிச சிறபபாமாயினு மவையே மயஙகிவரினு மிழுககா. ஒறறெழுத து மாயதமு முதறகணவாரா. அவை யலியெனபபடும — பாட்டியல் — “எணணுங குறிலா ணியைநத நெடிலெலலாம, பெணணகு மொறறுயதம பேடாகும-பெணணிரே, டாணபுணாசசிக கவவெழுததே மயஙகினுமா, மாணபில பேடெனறா மதிதது.” இது மேறகோள் எ-று (கக)

290 உணவெண,

அ இ உ எ க ச த ந ப ம வ வென
றமுதெழுத தாகி யாதிச சீாககுந
தசாஙகத தயறகுந தகுவன வெனப
யா யோ ரா ரோ லா லோ வவறறொறறு
மளபெடை மக்குற ளாய்தஞ் செழுததே.

(இ-ள) உணவுப பொருதத மாமாறுணாததுதும. கூறிய நாலுயிரு மேழொறறும அமுதெழுத தெனப்படும. இவை முதறசீாககு மலமுதன மேறகாட்டிய தசாஙகததினயறகுமாகும அனறியும யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ, ய, ர, ல, எனனு மூவொற றெழுதது மிரணடளபெடையு மக ரக குறுககமு மாயதமு மெனவிவை நஞசெழுத தாகி முதற்சீாக் கணணுந் தசாஙகததி னயறகு மாகா வெனமனனா புலவா.—பாடடியல்.—“மதிதத க ச த ந ப மவவொடு வவ்வு, முதிததலைமநத நாற்குற் றுயிருந - துதித தமுதென, றுதி மொழிககுந தசாஙகத தயனுக்குந, தீதிலவே யெனறா தெரிநது.’ இது மேறகோள. எ-று. (சஂ)

291. வருணப பொருத்தமே வருமுயி ரடஙகலும
கமமுத லாறுங கைசிகாக காகுந

தமமுத லாறுந தருமனை னவாககே
லவறன வணிகாக காமழளச் சூததிராககே
யிமமுறை நஞசெழுத் தியலினு மிழுககா.

(இ-ள்) வருணப பொருதத மாமாறுணாததும. பனனிருயிரும க-ங-ச-ஞ-ட-ண-என்று மாறெறறு மநதணாககெனவும, த-ந-ப-ம-ய-ா- என்று மாறெறறு மரசாககெனவும, ல-வ-ற-ன என்று நானகொற றும வணிகாககெனவும, ழ-ள-என்று மிரொறறுஞ சூத்திராக்கென வுங குறிததாா புலவா. இமமுறையோடு நஞசென விலகிய வெழுதது வரினும வழுவன்றெனக கொளக—பொருததவியல.—"திதி துயி ரீராறு முதலொற றுறந திருமறையோாக கடைவே யோராறும வேந்தாக், கேதி லவறனககள வணிகாககுமறறை யெழுததுளவை சூததிராககா மியனற சாதி, யோதி மனறன படைபபுயிரோ யானமால செவவே ளுமபாகோன பரிதிமதி மறலி நீாககோன, காத லளகேச னிவாில விரணடாயக கமமு தன மூவா ஜெறறுங கருதிச செயதாா" இது மேறகோள. எ-று. (சக)

292 காளின பொருதத நவிலுங் காலை
நாளகு மைநது மூனறுமாயப பிரியுயிா
காாத்திகை பூராட முததிரா டமமே
கவவரி நானகிரண டிருமுறை மூனறிவை
யோண மாதிரை முறையிரு பூசமே
சவவரி நான்கைநதுந தருங்கடை மூனறென
லவவவை யிரேவதி யசுவதி பரணியே
ஞவவரி ஞாஞே ஞொவவா மவிடடமே
தவவரி யிரணடேழு தறகடை மூனறு
சோதி விசாகந துாயோனிச சதையமே
நவவரி யாறு நணணு மிருமூனறும
பொறபனை கேடடை பூராட டாதியே
பவவரி நானகும பிறபக ரிரணடா
றெனவுததிர மதத மொளிசித திரையே
மவவரி யாறு மறறிரு மூன்று
மகமா யிலிய மகநதொடா பூரமே
யயாவுத் திரட்டாதி யூயோ மூலமே
லவவரி நநானகு ரோகணி யிகதிர
னவவவ வெழிததிற் கவவவை குறிததபின
ஞணமூ வொனபதா நாயக னியறபெயா
நாண்முதன் மங்கல நவிலசொல லீறு

வெண்ணி யிரண்டு நான்கா றெட்டொன்பதா
மன்றி யொன்றுமூன் றைந்தே ழாகா

(இ-ள்.) நாட்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். மொழி முதற்கண் வருமெழுத்திற் கசுவதிமுத லிருபத்தேழு நட்சத்திரங்களைப் பகுத்தார் புலவர். அவற்றுள் அ, ஆ, இ, ஈ, கார்த்திகையன; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, பூராடத்தன, ஒ, ஓ, ஔ, உத்திராடத்தன, க, கா, கி, கீ, திருவோணத்தன, கு, கூ, திருவாதிரையன, கெ, கே, கை, புனர்பூசத்தன, கொ, கோ, கௌ, பூசத்தன, ச, சா, சி, சீ, இரேவதியன, சு, சூ, செ, சே, சை, அசுவதியன; சொ, சோ, சௌ, பரணியன; ஞ, ஞா, ஞெ, ஞொ, அவிட்டத்தன; த, தா, சோதியன, தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை, விசாகத்தன, தொ, தோ, தௌ, சதையத்தன, ந, நா, நி, நீ, நு, நூ, அனுடத்தன, நெ, நே, நை, கேட்டையன, நொ, நோ, நௌ, பூரட்டாதியன, ப, பா, பி, பீ, உத்திரத்தன, பு, பூ, அத்தத்தன, பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ, சித்திரையன, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, மகத்தன, மெ, மே, மை, ஆயிலியத்தன, மொ, மோ, மௌ, பூரத்தன, ய, யா, உத்திரட்டாதியன; யு, யோ, மூலத்தன, வ, வா, வி, வீ, உரோகணியன, வெ, வே, வை, வௌ, மிருகசீரிடத்தன, இங்ஙனம் பகுத்த வற்றைக் கொள்ளு மாறுபாட்டு நாயக னியற்பெய ராதி யெழுத்தினுள்ளே முதற்கொண் டொன்ப தொன்பதாக வெடுத்த மங்கலச் சொன் முதலெழுத்து நாளளவு மெண்ணி யிரண்டு நான்கு மாறு மெட்டு மொன்பதுங் கண்டா லல்லன வெனவு, மொன்று மூன்று மைந்து மேழுங் கண்டாற் றீயன வெனவுங் கூறினார் புலவர்.—விருத்தப் பாட்டியல்—"கருதுமுயி ரடைவே நானைந்து மூன்றுங் கார்த்திகையே பூராட முத்திராட, முரண்று கவ் வரியினுள் இரண்டு மூன்று மூன்றோண மாதிரையே புனர்தம் பூச, மிருமைகொள் சவ் வரியினுளைந்து மூன்று மிரேவதி யாமபரி பரணி ஞகர மைந்தும், வருமவிட்ட டநதகர மிரண் டேழு மூன்றும் வளர்சோதி விசாகமே சதைய மனுடம்—சதிர்திகழ் நவ்வினி லாறு மூன்று மூன்றுந் தரு மனுடங் கேட்டையே பூரட்டாதி, இதமிகு பவ்வரியி னுளிரண் டோடா றுத்திர முதன் மூன்று மவ்விலாறு மூன்று, மிதின்மூன்று மகமா மாயிலியம் பூரம் ய யா வுத்திரட்டாதி யு யூ மூல, முதவிய வம்முத னான்கு மொழிந்த நான்கு முரோகணியா மிருகசீரிடமாம் போ நாள்." இவை மேற்கோள். எ-று. (சஉ)

293. கதியின் பொருத்த விதியைக் கூறில்
ஒவ்வொழி குறிலே றவ்வொழி வலியே
செவ்வி தாகுந் தேவர் கதியே
னவ்வொழி மெலியே நெடின்முத னான்கும்
வவ்வி லஃதாகு மக்கட் கதியே
ஒஔ ய ர ல ழ ற வும் விலங்கின் கதியே
ன வ ள ஐ ஔவு நரகர் கதியே.

(இ-ள்.) கதிப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, என்னு மொன்பதெழுத்துந் தேவகதி யெனவும்; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம, என்னு மொன்பது மக்கட்கதியெனவும்; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற, என்னு மேழும் விலங்கின் கதியெனவும்; ஐ, ஔ, வ, ள, ன, என்னு மைந்து நரககதி யெனவும் வழங்கும். இவற்றுட் டேவகதியு மக்கட் கதியு நல்லன வெனவு மற்ற விருகதி தீயன வெனவுங் கொள்க.—வெண்பாப் பாட்டியல்.—"வேண்டுங் குறிலனைத்து மெய்ம்முழுத்தால் விண்ணோர்கள், மாண்டநெடின் முன்னைந் தும்மொழித்த - நீண்டிய, மென்மையா மக்கட் கிவையிரண்டு மெய்க்கதிக்கு, நன்மையா முன்மொழிக்கு நாட்டு.— நாட்டிய ஒ ஓ ய ர ல ள நல்வன்மைக், கீட்டிய வந்தமிவை விலங்காங்- காட்டார், தொழித்த நரகாக வென்றோதி னோர்ன்ன, வெழுத்தாக வாதி யிடத்து." இவை மேற்கோள். எ-று (௪௯)

294. கணவியல் பொருத்தமே கணமெனுஞ் சீரினுள்
மூன்னே ரிந்திரன் மூன்னிரை நிலனே
நிரைநேர் நேர்மதி நேர்நிரை நிரைநீ
ரிந்நாற் கணனு மிவைமுதற் சீர்க்கே
யிருவிளங் காய்முறை யந்தரஞ் சூரிய
னிருமாங் கனிமுறை வாயு தீயிவை
வருமுதற் சீர்க்கு வழுக்கண மென்ப.

(இ-ள்.) கணப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். வடமொழியாற் கண மெனினுந் தென்மொழியாற் சீரெனினு மொக்கும். இவற்றுண் முதற்கண் வருஞ்சீர் தேமாங்காயாயி னிந்திரகணமெனவும், கருவிளங் கனியாயி னிலக்கணமெனவும், புளிமாங்காயாயின் சந்திரகணமெனவும், கூவிளங் கனியாயி னீர்க்கணமெனவும் வழங்கும். இந்நாற்கணமு நல்லனவென்ப. அன்றியு முதற்கணவருஞ்சீர் கருவிளங்காயாயி னந்தரகணமெனவுங், கூவிளங்காயாயிற் சூரியகணமெனவுந், தேமாங்கனியாயின் வாயுகணமெனவும், புளிமாங்கனியாயின் றீக்கணமெனவும் வழங்கும். இவை முதற்சீராகவரிற் றீதென்ப. என்னை. "அந்தர கணமே வாழ்நாட் குன்றும்.—சூரியகணமே வீரிய மகற்றும்.—வாயுகணமே செல்வ மழிக்கும்.—தீயின் கணமே நோயை விளைக்கு மென்மனார் சிலரே." ஆயினு மிவற்றை யிருள்வழி மதமென விதித்தார் வேதவழித் தெளிந்தா ரெனக் கண்டுணர்க. அன்றியு மிலக்கணமுறையே வடமொழி நூலில் வழங்கு நடையாமொழியத் தென்மொழி நூலார் முதற்சீரா வியற்சீர்மிகவே வழங்குவா ரெனவுங் கொள்க. விருத்தப்பாட்டியல்.—"துறக்க மதிவான் பரிதி காய்ச்சீர் முன்னுறுஞ்சூழ் காற்று தீ நிலநீர் கனிச்சீர் பின்னுறு, நிறுத்துகண மிவையுமா மகவற்சீரி னேரிறும் வெள்ளைச் சீர்நிரை வஞ்சிச்சீர், சிறப்புடை யவ்விரண்டுமாங் கணப

போ மற்றுந் திகழ் யற்சீர்க் கயன்றிருக் கொக்கருடனே மூன்றும், வெற்றத்த பினனுமா மெனப விறைவனுடகு மேவு கணகாட பொருத்தம் வேணடு மாலே,—ஆவது மஙகலத் தேற்ற பரியாயச் சொல லடை கொடுத்து முதற்சீருக் கெடுத்தல செய்யுள், மேவு முதலிடை மஙகலச்சொல் வைத்தல விதி யெழுத்துப பாலவருண மயஙகு மெனபா, வாவு மிருந்தியான முனனோர் நூலின மங்கலத் தானஞ்சு சிலவமுத மாகும், ஆவமுத மெனக் கதியிற பழுது போமேற றொடாகலப பாமிமமரபின றொடக்கஞ் சொல வாம."—இவை மேற்கோள். எ-று. (சச)

295. சாதி நிலநிறந் தகுநா ளிராசிகோ
ளோதின ராறு மொவவொரு பாவிறகே
வெணபா முதறகுல முலலை வெணமை
கீர்த்திகை முதலேழுங கடகம விரிசசிக
மயிலே மதிகுரு வழங்கு மியலபே.

(இ-ள.) நாறபாவிறகுச சில விலககணஙகளை யுணாததத தொடஙகி னேம. மேறகூறிய செயயுளளைதது மவறறைபபோலவன பிறவு மெல லாம வெளளை-யாசிரியங-கலி-வஞசி-யென நாறபாவாலாயினு மவறறினத தாலாயினும வழஙகு மாகையின முதறபாவாகிய நானகிறகுஞ சிலவிலக் கணஙகளை யுணாததாா முனனோா. அவை யொருபயனு மொருகாரணமு மினறி முனனோா நிறுததிய மததகி னுனறினவாயினும பிறனமதஙகூறவே தநதிரயுததியாகையி லவறறைககாடடுதும. ஆகையில வெணபாமுதற கொண டவவவபாவிறகுரிய சாதியு-நிலமு-நிறமு-நாளு-மிராசியுங-கிரகமு- மென வாறிலககணபபகுதி குறிததாா முனனுணாநதோரெனக் கொளக. அவறறு ளநதணாசாதியு முலலைநிலமும வெளளைநிறமுங காாததிகை விருச சிக மீனமென மூனறிராசியுந திஙகள வியாழமென விருகிரகமும் வெண பாவிறகியலபெனக கொளக. எ-று. (சரு)

296 அகவற கரச ரருஙகுலங குறிஞசி
குருதிமக முதற கொண்டேழு மேட
மரிதனுச் செவவா யாதவ னியலபே.

(இ-ள) ஆசிரியபபா வியல்புணர்த்துதும. அரசாசாதியுங குறிஞசிநில முஞ செவபபுநிறமு மகம பூர முததிர மததஞ சித்திரை சோதி விசாகமென வேழுநாளு மேடஞ சிஙகந் தனு வென மூனறிராசியு ஞாயிறு செவ்வா யென விருகிரகமு மகவற் கியலபெனக கொள்க. எ-று. (சசு)

297. கலிககே வணிகங கழனி பொன்மை
குலாமபனை முதலாறுங் குடமொடு மிதுனக்
துலாமபுதன சனியெனத தொக்கிவை யேற்கும்,

(இ-ள.) கலிககியல புணர்த்துதும. வணிகசாதியு மருதநிலமும பொ ணனிறமு மனுடமு கேட்டை மூலம பூராட முததிராடம திருவோண மென வறுநாளு மிதுனந துலாங் கும்ப மென மூனறிராசியும புதன் சனி யென விருகிரகமுங கலிப்பாவிற் கியலபெனக கொளக. எ-று. (சஎ)

298 வஞசிக கிறதியல வருண செயத
லஞசன மவிட்ட மாதி யேழும
விடைபெண் கலைபுகா விடதர மியலுமே.

(இ-ள.) வஞசிககியலபினை யுணாததுதும. சூததிராசாதியு செயதநில மூங கரியநிறமு மவிட்டஞு சதையம பூரட்டாதி யுததிரட்டாதி யிரேவதி யசுவதி பரணியெனவேழுநாளு மிடபங கனனி மகரமென மூனறிராசியுஞ சுககிரன பாமபென விருகிரகமும வஞசிக கியலபெனக கொளக. ஆகை யின முதறபாநானகிறகு மிலககணமாறும வநதவாறு காணக. எ-று. (சஅ)

299 ஆசு மதுரஞ சிததிர விததார
மேசில கவிநான கிவையென பவற்று
ளெடுதத பொருளிற றொடுதத வினபததி
லடுதத பொழுதிற பாடுவ தாசே
யுடைபபொருட் பொலிவு முரிசசொற செலவுமுந
தொடைபபொலி விகறபமுந் தொடரணிச சிறபபு
மிசைபெற வோசையு மியலப பாடி
வசையில வருங்கவி மதுர மாமே
கோமுதத திரிமுதற கூறிய மிறைகவி
சிததிர மென்பா சிறுபானமை யவையெனப
பததிர முதலுண் பததியிற் பாடிச
சிததிரம போலவன சிததிரக கவியே
தொடாநிலை தொகைநிலை தொடுதத பலபாவுந
தொடைபல வாகத் தொடுதத வொருபாவும
விததாரக் கவியென விளமபினா புலவா

(இ-ள.) நாறகவி யியலபினை யுணாததுதும. எவவகைச செய்யுளைப பாடினும பாடியதிறததால வேறுபடாமன மறறொருநாலவகைக கவிவ குததாாபுலவா. அவையே ஆசு-மதுரஞ-சிததிர-விததார-மென நாறகவியா மனறியே யவறறைப பாடுவோாககும பெயா செலலுமென றுணாக. அங ஙனம ஆசுகவியைபபாடுமெ புலவனு மாசுகவி யெனபபடுவன. பிறருமனன. ஆகையி° லவறறுட பொருளு மடியும பாவு மணியு முதலியவறறை மறறொ ருவன குறிததுப பாடுக வெனற வுடனே பாடுவ தாசெனபபடுமெ. அன றியும பொருடபொலிவாதி சூததிரத்துட் கூறிய விலக்கண முறையாற்

ருபெத தமுதூட்டிஞற் போலக் கேடபோருவப்ப விம்பமிகுதது வருங் கவி மதுரமெனப்படும். (வ-று) கவிததுறை. "கந்தாரம் பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் காமுறுபூரு, சந்தார காறு நிழற்சோலைக் காவலூர்த் தலையவா, விந்தாரம் பூண்ட திருவடிகண டேதத வெவ்வுயிரும, மந்தாரக காண்பே ஞெ வானலங் கொண்டாா வையகமே." எ-ம. பிறவுமனன. அணியுங் கோமுதநிரி முதலினி யணியதிகாரததுட் காடடுமெபடியே வழங்கு மிரு பது மிறைக்கவியைச் சிததிரககவி யெனமருமுள ராயினு மவை சிறுபா னமையெனறு மதியாா புலமையின மிககோா. ஆகையி லோரிலைமுதலா நூறுக்கததலைத்து மொழுங்கொடுதோனற வெழுதிய சிததிரப்படத தைக காடடின தன்மையிற பாடிய கவியைச சிததிர மென்பாா. (வ-று) நேடதம்.—"விழைவுறு கலவியின மெலிநதோா தாளினின, றெழிறிகழ் பொனனிற வெருததங கோடடுபு, தழைவுறு சிறகரான மூடித தணணரு, வழிமலர் சேக்கைச்யி னனனங் துஞசுமால." எ-ம. சிததிரவணியாவன.— யாபபருங்கலம முடிவுச சூததிரம —"மாலைமாறறே சககரஞசுழிகுள, மேக பாத மெழுகூற றிருககைக, காதை காபபே கரநதுறைப பாடடே, தூசங கொளலே வாவன ஞாறறிக, கூட சதுககங கோமூத திரியே, யோரெழுத தினததா லுயாநத பாடடே, பாத மயககே பாவிற புணாபபே, யொறறுப பெயாத்த லொரு பொருட் பாட்டே, சிததிரக் காவே விசிததிரக் காவே, விகறப நடையே வினு வுததரமே, சருபபதோ பத்திரஞ சாாநத வெழு ததும, வருககமு மறறும வடநூற கடலு, மொருஙகுடன வைதத வுதா ரண நோககி, விரிதது முடிபப மிறைகவிப பாடடே, யுருவக மாதி விர விய லீருய், வருமலங காரமும வாழததும வசையுங, கவியே கமகன வா தி வாகியென, றவாக டன்மையு மவ்வயி னமைதியும், பாடுதன மரபுந தாரணைப பகுதியு, மானநத முதலிய வூனச செயயுளும, விளமபினத தி யறகையு நரமபின விகறபமும, பணணுந திறனும பாலையுங கூட்டமு, மெணணிய திணையு மிருதுவுங காலமு, மெணவகை மணமு மெழுததுஞ சொலலுஞ, செநதுறை மாாக்கமும வெணடுறை மாாககமுந, தநதிர யுததி யுந தருககமு நடமு, மூநதுநூன முடிநத முறைமையின வழாமை, வந்தன பிறவும வயினறிந துணாபபோா, னநதமில கேளவி யாசிரியனனே." என்று ரமுத சாகர வாசிரியா —மாலைமாறறுவது —மீள வாசிததாலு மதுவே வ ரபபாடுவது. சக்கரமாவது —நானகாரைச சககரமும எடடாரைச சககர மும, ஆறுரைச சககரமும வரபபாடுவது சுழிகுளமாவது —நெடடெழுத தியனற நாலவரி யாக வெழுதி சுழிதது வாசிககச செயவது. ஏகபாதமாவ து.—நானகடியு மோரடியாகப் பாடி யடிகடோறுமு வேறு பொருள விளக் குவது. எழு கூறறிருககையாவது —எழுறை யாக்கிக குறுமக்கண மூன்னி னறும் புக்கும் போநதும விளையாடும பெறறியால வழுவாமை யொன்று முதலாக வேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. காதை காப்பாவது:— அணியதிகாரததுட காணக. கரந்துறைப் பாடடாவது.—ஒரு பாட்டைச்

செவ்வையே யதனோடேறு மாதிக்கு முதலா மெழுத்துத் தொடங்கி யொன்று விட்டு வாசிக்க மற்றொரு பாட்டாவதாம். தூசங் கொளலாவது — ஒருவ னொருவெண்பாச் சொன்னா லதனீற்றே யீற்றாக வதனை முதலே முதலாக மற்றொரு வெண்பாப் பாடுவது. ஞாற்றியாவது — முந்துறக் கொடுத்த வெழுத்துக் கீறு பாடிப் பின்னைக் கொடுத்த வெழுத்துக் கீற்றயல் பாடி யதன் பின்பு கொடுத்த வெழுத்துக் கிரண்டாமடிபாடி யதன்பின்பு கொடுத்த வெழுத்திற் பாடி முடிப்பது. கூட சதுக்கமாவது — நாலா மடியு முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்வது. கோமூத்திரி யாவது — இரண்டு வரியாக வெழுதி கோமூத்திரம் விட்டது தோன்றும் வளைவுபோல வாசிக்கப் பாடுவது. ஓ ரெழுத்தானு மோரினத்தானு முயர்ந்த பாட்டாவன — ஓ ரெழுத்தாலே முடியப் பாடுவது. மூவினத் தாலே முடியப் பாடுதல் செய்வது மூவினமாவன — வலி மெலி இடை. பாதமயக்காவது — மூவர் மூன்றாசிரிய மூவடிச் சொன்னாற் றொருவரோரடி சொல்லிக் கிரியைக் கொடுப்பது. பாவிற் புணர்ப்பாவது — நால்வர் நான்கு பாவிற் பாட்டினைச் சொன்னா லிவனடிக்கு முதலாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பது. ஒற்றுப் பெயர்த்தலாவது — ஒரு மொழியைப் பாடி நிறுத்தி நிறுத்தி வைத்துப் பிறிதொரு பொருள் பாடுவது. ஒரு பொருட் பாட்டாவது — ஒன்றனையே யணிந்துப் பாடுவது. சித்திரக் காவாவது — நான்கு கூடிய வெல்லாம் பத்தாகவு மூன்று கூடின வெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானு மெண் வழுவாமற் பாடுவது. விசித்திரக்காவாவது — எங்கு மேழுறை யாகக் கீறி மேலே யொழுகி நுணமொழி முதலாகிய வெழுத்தொரு பொருள் பயக்க நிறுவி யவ்வெழுத்துக்களே யெங்கு மொழுகுங் கண்ணறைவுறப் பாட்டே நிறுவி யோரெழுத்துக் கோரடிவர யாதானு மொரு சீராகவானும் பாடுவது. விகற்ப நடையாவது — வேறுபட்ட நடையுடைத்தாகப் பாடுவது. வினாவுத்தரமாவது — வினாவிற்கு விடை யளிக்கப் பாடுவது. சருப்பதோபத்திரமாவது — எட்டெழுத்தினற நான்குமா யவ்வை மாலைமாற்றுஞ் சுழிகுளமு மொருங்கு வரப் பாடுவது. சாந்தவெழுத்தாவது — ஓ ரெழுத்து முதலாகக் கலை சிறந்தேறிய வெழுத்தின் முறையே பொருள் பயக்கப் பாடுவது. வருக்கமாவது — மொழிக்கு முதலாம் வருக்க வெழுத்தினுக் கொவ்வோர் செய்யுட் கூறுவது. உருவக முதலாகிய வணிகளை யலங்காரத்திற் கண்டு கொள்க. வாழ்த்திருவகைப்படும் — வாயுறை வாழ்த்தும், புறநிலைவாழ்த்தும். வாயுறை வாழ்த்தாவது — வேம்புங் கடுவும் போலவனவாகிய வெஞ்சொற்கண் முன்னாத்தாங்கக் கூடா வாயினும் பின்னாப் பெரிதும் பயன்தருமென மெய்ப்பொருளுற வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியுமாகக் கூறுவது. புறநிலைவாழ்த்தாவது — வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்பப் பழிதீர் செல்வமோ டொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிவாயென வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியு மாகப்பாடுவது. அன்றியும் — வெண்பா.—"கார்நறு நீலங் கடியகத்து வைகலும், நீர்நிலை நின்ற

பயனகொலோ-கூர நுனை வேல, வணடிருககுந தககததார வாமன வழுதி
யாற, கொணடிருககப பெறற குணம" இது மெய வாழததது. "பணடு
மொருகாறறன பைநதொடியைக கோடபடடு, வெணகடம விலலேற
றிக கொணடெழுநதான - றெணகளநதைப, பூமான றிருமகளுக கினனும
புலமபுமால, வாமானறோ வைகையார கோன" இது இருபுற வாழததது.
வசையாவது —மெயவசையும இருபுறவசையுமாம மெயவசையாவது —
வெணபா—"தநதை யிலைசசு மடனறுய தொழிலிதான பாரபபா, னொந
தைக கிதெஙஙனம படடதுகொல-முநதை, யவியுணவி னார தெரியின யா
வர தாஙகொலலோ, கவிகண ணனறாதம பிறபபு." இது மெயவசை. இரு
புறவசையாவது — வெணபா — "படையொடு போகாது நினறெரிநதா
னெனறுந, கொடையொடு நலலாரகட டாழநதான - படை யொடு, வாடி
வழஙகுந தெருவெலலாந தானசெனறு, கோடி வழஙகு மகன."—இது
இருபுறவசை கவி - கமகன - வாதி-வாககி - இநநாலவாதனமையாவது —
ஆசுகவியும-மதுரககவியும-சிததிரககவியும-விததாரககவியும - என வமை
யும. பாடுதனமரபாவது —இலககணமுறை பிறழாது பாடுதல தாரணைப
பகுதி யாவது —சதுரஙக தாரணை யோடுமே பாடுதலாம. ஆனநதமாவது —
ஆனநதம பயககச செயயுள சொலவது செயயுளாவன —தனி நிலைசசெய
யுள, தொடர நிலைசசெயயுளென விரணடாம விளமபின தியறகையாவ
து —சூததிரம "விளமபின தியறகை விரிககுங காலை, யாரியத தமிழி
னொடு தெரிகிடைககி, னுலகின றோறறமு மூழி னிறுதியு, மலகிற றெண
டூழுறறுவா றியறகையும, வேத நாலும வேதிய ரொழுககமு, மாதி காலத
தரசு செயறகையு, மபபா நாடடா ரறியும வகையா, லாடியும பாடியு மை
லாக கிளாததல." நரமபாவன —சூததிரம —"குரலே துததங கைககிளை
யுழை யுளரி,விளரி தார மெனவெழு நரமபே' பணணுவன —பாலையாழ, கு
றிஞசியாழ, மருதயாழ, செவவழியாழ, என நானகாம திறனுவன —அரா
கம, நோதிறம, வறடடு, குறுஙகலி, என நானகாம பாலையாவன —செம
பாலை, படுமலைப பாலை, செவவழிப பாலை, உருபபாலை, கொடிபபாலை, இனை
பபாலை,விளரிபபாலை,என வேழாம கூடமாவன —எழுவகை யகததிறகண
டுகொளக திணையாவன —அகமே-யகபபுறமே-புறமே-புறபபுறமே-என
நானகாம இருதுவாவன:—கார, கூதிர, முனபனி,பினபனி, இளவேனில,
முதுவேனில, என வாறுமாம. காலமாவன —இறபபு-எதிரவு-நிகழவு-என
மூனறும மணமெடடாவன —பிரமம, பிரசாபததியம, ஆரிடம, தெயவம,
காநதருவம, அசுரம, இராககதம, பைசாசம. இவறறுள —பிரமசாரிககுக
கனனியைத தீமுனனாக கொடுபபது பிரம மணம. தலைமகனினததார
வேணடத தலைமக னினததா ருடமபட டவளைத தீமுனனாக கொடுபபது
பிரசாபததிய மணம. ஒனறிரணடு பசுவு மெருதும வாஙகிக கொணடு கன
னியைத தீமுனனாக கொடுபப தாரிட மணம. வேளவியால வநத கனனி
யைத தீமுனனாக கொடுபபது தெயவ மணம. கொடுபபாருங கேடபாரு

மின்றி யிருவருந் தனியிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தாமே கூடுவது காந்தருவ மணம். பெண்ணுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்குப் பொன் வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்வ தசுரமணம் பெண்ணும் பெண்ணின்றாரு முடன்படாமல் வலிதிற் கொள்வ திராக்கத மணம் துயின்றுண்மாட்டுச் சென்று கூடுவது பைசாச மணம். எழுத்துஞ் சொல்லு மாவன — தத்தமதிகாரத்துட் காண்க. செந்துறை மார்க்கமும், வெண்டுறை மார்க்கமுமாவன — நாற்பெரும் பண்ணு மேழெழுத்தினுந் தோற்றி னின்னிசைச் செந்துறை யாகும். ஒன்பதின்மேற் பதினொன்று மென்பன வெல்லாம் வெண்டுறை யாகும் தந்திரயுத்தியாவது — நன்னூல். — "நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி, யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத் தகும்வகை செலுத்துதற் றந்திரவுத்தி" தருக்கமாவது — நியாய சூடாமணி, புதியநுட்ப முதலான வற்றுட் கண்டு கொள்க — வீரசோழியம் — "ஏறிய மாலை மாற்றே சக்கர மின்றதா லெழுத்தாற், கூறிய பாட்டு வினாவுத்தர மேக பாத மன்றித், தேறிய காதை காப்புச் சுழிகுளஞ் சித்திரக்கா, வீறியல் கோமூத் திரியும் பிறவும் விரித்துரையே" இவை மேற்கோள். இனி மற்றைச் சித்திரக்கவிகளை 364-ஞ் சூத்திரத்தில் விரிவாக வுரையிற் கூறுகின்றாம். அன்றியும், பல்பாட்டாக வந்து மேற்காட்டிய தொகைநிலைச் செய்யுளுமன்றி யொரு பாட்டாக வரினும் பலதொடையாகத் தொடுத்து நடக்குஞ் செய்யு ளெல்லாம் வித்தாரக்கவியென வழங்கும் இவையே யகலக்கவியெனினு மொக்கும் ஆகையாற் பெருங்காப்பிய முதலியவன்றி யுலாமுதலாயின வித்தாரக் கவியெனக் கண்டுகொள்க — பிங்கலம். — "கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென், றிவை யொரு நான்கும் புலமைக் கியல்பே — அவைதாம், ஆசு மதுரஞ் சித்திர வித்தார மென்ப, பாவகைப் பாடுவோன் கவியெனப்படுமே — ஞாபகஞ் செய்பொரு ளுடையினெப் பொருளுங், காசின் றுணர்ப்போன் கமக னாகும் — ஏதுவு மேற்கோளு மெடுத்துக் காட்டித், தன்கோ ணிறீஇப் பிறன்கோண் மறுப்போன், மன்பதை வகிக்க வாதி யாகும் — அறம் பொரு ளின்பம் வீடெனு நிறங்கள், கேட்போர் வேட்ப விளியன் கூறு, மாற்ற லுடையான் வாக்கி யாகும் — அவற்றுள், கொடுத்த பொருளிற் றொடுத்த வினத்தி, லடுத்த பொருளிற் பாடுவ தாசுகவி — பொருளின் பொலிவுஞ் சொல்லின் றிறனுந், தொடையுந் தொடைக்கண் விகற்பமுந் துதைந்து, முருவக முதலா வலங்கா ரங்க, ளுடன்கொண் டோசை பொலிவுடைத் தாகி, யுயத்துணர் வோர்க்கட முள்ளங் கட்கு, மாகட லமுதம் போலப் பாடுவோன் மதுரகவி — மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுளம், மேக பாத மெழுகூற் றிருக்கை, காதை காப்பே கரந்துறைப் பாட்டே, தூசங் கொள்லே வாவல் நாற்றே, பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே, கூட சதுக்கங் கோமூத் திரியே, யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே, யொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே, சித்திரப் பாவே விசித்திரப் பாவே, விகற்ப நடையே வினாவுத் தரமே, சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்

தும, வருககமு மறறும வடநூற கடலு, மொருக்குடன வைதத வுதாரண நோககி, விரிதது நிறைதது மிறைககவி பாடுந, தெரிநது பாடுவோன சிததிரக கவியே.—மும்மணிக கோவையும பனமணி மாலையு, மறமுங கலிவெண பாவு மடலூ ருதலுங், கிரீடையுங கூததும பாசாணடத துறையும, வகுதத வகுபபும விருததக கவியும, விரிததுப பாடுவோன விததாரக கவியே " எ-று. (சுகூ)

300. ஈரசை யைஞசீ ரொழுதலை யையடி
யாறே ழொருதொடை யைமபா ழுவினஞ
செயயு ளுனகுஞ செயயுள விகறபமு
மையிரு பொருததமு மாக
மெயயுறை யாபபை விளககிய தொகையே

(இ-ள) ஆதியி னிறுதத முறையானே யாபபதிகாரததுள விளககிய பொருளெலா மொனறு படுததிய தொகைச சூததிரம வநத வாறு காணக எ-று. (ரு0)

மூனறுமோததுச செயயுணமரபியல —முறறிறறு

அதிகார மொனறிறகு, ஓதது மூனறிறகு, ஆக சூததிரம. 100.
மேறகோள கூ 164 ஆக கூ. 264.

அதிகார நானகிறகு மேறகோளோடு கூடிய ஆக சூ 703.

நானகாவது —யாபபதிகாரம —முறறிறறு.

ஐந்தாவது:—

அணியதிகாரம்.

PART V—RHETORICAL EMBELLISHMENT

301. கலையணிச் செல்வன் கமலச் சேவடி
தலையணி புனைந்து சாற்றுது மணியே.

(இ-ள்.) அணியிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். வேதநூன்முதலெண் நூலு நலம்பெறக் காரணமாக நிற்கு மெய்க்கடவுடன் றிருக்கமலபாதமென்றலை யணியாகக்கொண் டேத்தி யணிய திலக்கண நூலை விளக்குது மென்பதாயிற்று. கையின் முதலிடை யொப்பக் கடையும் வழுவா திறைவன் காப்பதுவேண்டி யீண்டுந் தெய்வவணக்கம் வந்தவாறுகாண்க. இவ்வதிகார நூலைப் புலமையின் மிக்க தண்டியென்பவர் வித்தரித்தமையா லவர் பெயர்கொண்டு தண்டியலங்காரமென்று வழங்கும் என்னை—"மன்மக ளணிந்த மாலை போலவுங், கன்மிக மாப்புறை கலனணி போலவு, மணிச்சுவர்க் கெழுதிய வடிவுருப் போலவு, மறப்புறத் தனுவுறப் படைமரப் பாவை, பொற்புறத் தீர்ந்த பொற்சுதை போலவுங், கற்றோ ருரைக்குங் கருத்தரும் பொருட்கே, மற்றோ ரணிதான் வழங்குமென் றுணர்க." என்றியுமே ணிறுத்த முறையான் முன்னோர்தந் தவற்றுட் சிலவொழித்து மிகவுணர வேண்டியபலவற்றை விளக்கிச் செந்தமிழுணர்ந்தோர் நூலினொழிந்த சிற் சிலகூட்டி யுணர்த்துதும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம் எ-று. (க)

302. அணியெனச் சொல்பொரு ளாமிரண் டவற்றுள்
வேற்றுரை வரக்கெடு மணிசொல் லணியுரை
மாற்றினுந் தோன்றிய வணிபொரு ளணியே

(இ-ள்) இயல்-இசை-நாடக-மென்னு முத்தமிழ்க் கலங்காரமாக வருமணி சொல்லானும் பொருளானும் வழங்குவதாகையிற் சொல்லணியென்றும் பொருளணியென்று மணி யிருவகைப்படும். அவற்று ளோரணிவந்த சொல்லை மாறின் றன்மையா லவ்வணி கெடுமென்றிற் சொல்லணி யெனப்படும் சொல்லைமாற்றினு மச்சொல்லால் வழங்கியபொருளைமாறா தாயி னணியுங்கெடாதென்றிற் பொருளணி யெனப்படும். (வ-று.) முல்லை நகைத்தன - வென்றதற்கு, முல்லை பூத்தன - வென்றிற் சொன்மாற்றவே யணி நில்லாமையா லிது சொல்லணி யெனவும், பவளவா - யென்றதற் குச் சொன்மாற்றித், துகிர்போற் செவ்வா - யென்றிற் சொன்மாற்றினு மதன் பொருண் மாறாமையா லணி நின்ற தாகையி லிது பொருளணி யெனவுங் கண்டு கொள்க ஆகையி லிவ்விருவகையணிபற்றி யீரோத்தாக விவ்வதி கார முகியு மென்றுணர்க எ-று (உ)

முதலோத்துச் சொல்லணியியல்.

Chapter I —Word Embellishment.

303 சொல்லணி மறிநிலை மிகலெஞ்ச லொப்பென்
றொல்லணித் தொகுதி யொருநான் கென்ப.

(இ-ள்) சொல்லணி யிலக்கண மாமா றுணர்த்துதும். சொல்லால் வழங்கு மலங்காரங்க ணால்வகைப்படும். அவையே, மறிநிலையணியுஞ்-சொன் மிகக்கணியுஞ் - சொல்லெஞ்சணியுஞ் - சொல்லொப்பணியு - மெனவே வழங்கும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (க)

முதலாவது:—மறிநிலையணி.

1 Play on Words.

304. மறிநிலை யுரிமை மாறணி யாயவை
குணமுதல் காரணங் குறிப்பொழுக் கமைந்தே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே மறிநிலையணி யாமா றுணர்த்துதும் பொருட்பெயர்மாறி யொன்றன்பெயர் பிறிதொன்றற்குரைப்பது மறிநிலை யெனப்படும் இவற்று ளொன்றன்குண மற்றொன்றற்குரைப்பது பண்பு மறிநிலை, எ-ம் சினைப்பெயர் முதற்கும், முதற்பெயர் சினைக்குஞ் செல்ல வுரைப்பது முதன்மறிநிலை, எ-ம் இவ்வாறே காரணமுங் காரியமுந் தம் முண்மாறவுரைப்பது காரணமறிநிலை, எ-ம் சொல்வேறுணர்ந்த குறிப்பு வேறாகத் தோன்றவுரைப்பது குறிப்புமறிநிலை, எ-ம். உலகினொழுக்க மாற வுரைப்ப தொழுக்கமறிநிலை, எ-ம் வழங்கும் (வ-று) சினத்திற் காய்ந்தான்- உளத்தில்வெந்தான் - முல்லைநகைப்பன - குவளைவிழிப்பன - அள்ளருட்டுஞ்சு மாப்பன - நள்ளிருட்டுஞ்சுங்கூந்தல் - 'கொடுடொளி வேங்கையா னிசிப்பட நீத்தீங்குயிராக, கட்டொளியைக் காட்டுங் கதிர்வேந்தன்.' - எனப்பவற்று ளொன்றன்குணம் பிறிதொன்றற் குரைப்பது குணவழுவென்று தோன்றினு மவையே சிறந்தவுவமையாற் பிறிதிறப்பொருந்தப் புணர்ந்துரைத்த மையாற் பண்புமறிநிலையலங்கார மாயிற்றெனக் கொள்க இந்நிலைச் சாமாதி யெனமரு முளவொன்றுணர்க. அன்றியும், பூநிழற்சோலை-யென மரமாகிய முதற்பொருள் செய்நிழல் மலராகிய சினைப் பொருண்மேலுரைப்பவும், நறும்பொழில்-லென மலராகிய சினைப்பொருளால் வருமவாசனை பொழிலாகிய முதற்பொருண்மே லுரைப்பவும், முதலுஞ் சினையுமாறி முதன்மறிநிலை யலங்காரமாயின அன்றியும், "ஏரினு நன்று மெருவிடுதல் கட்டபின், னீரினு நன்றதன் காப்பு.' என உழுந்தொழிலைக் காட்ட வதற்குக் காரணமாகிய வேரினையுரைப்பவும், 'ஒளியெழுந் தேயொழீஇ யுலகமவாழ்ந்தத்தே.'- என வொளியாகிய காரியத்தால் ஞாயிறென்னுங் காரணத்தைக்

காட்டியுரைப்பவும், இருவகைக்காரணமறிநிலை யலங்காரமாயின அன்றியு மாறுமாத-மென்பதற்காறுதிங்களெனவும், ஆறுவருடமாயிற் - றென்பதற் கறுப்பயிராயிற் - றெனவும், இரவுத்துறங்கால வந்தானென்பதற்கு — "கஞ்சமே சினந்தெனக் கமழ்க்கத வடைப்பவும், பஞ்சிறைக் கிளியொடு பறவைபாரத் தொடுங்கவும், பிரிநிலைக் கண்டுணா பெற்றவந் தேங்கவும், விரிநிலைத் தோளினான் விரும்பி யெய்தினான்" என்பன வற்றுட் சொல் வேறுநிற்கக் குறித்தபொருள் வேறாகையிற் குறிப்புமறிநிலை யலங்காரமாயின அன்றியும் —"வண்டிசைக்குங் கூந்தன் மதாவிழிகள் சென்றுலவ, வெண்டிசைக்கும் போதா திடம்" எ-ம் "கெழுஞ்சுனை வரம்பில் வைகிக் கிளைத்தகோ யழன்ற நெஞ்சா, வழுஞ்சுனைப் பெருகுங் கண்ணீ ரகலகடல் வெள்ள மாற்று" எ-ம். "சேட்டிளம் பரிதிமாபன." எ-ம் 'முகிறகைக் அயிறசண [illegible] தோள்' எ-ம் பலவுமுலகி லொழுக்கத்தன்மையைக் கடந்த வாய் [illegible] புகழ்வழியாகப் புனைந்துரைத்தமையா லொழுக்கமலை வாகாம [illegible] க மறிநிலை யலங்காரமாயின இவற்றுட் பலவை பொருளப்பற் [illegible] மொருசொல்லெல்லையின் முடியுமென்றமையாற் சொல்லணியாக [illegible] கப்பட்டன எ-று. (க)

305 பொருள்கோளு மறிநிலை போல்வன வாய்வை
யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றென வாகுமெட் டென்ப.

(இ-ள்) முன்னோர்வகுத்த வெண்பொருள்கோளு மறிநிலையணி யென வழங்கும். அவையே யாற்று நீர்ப் பொருள்கோளும் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும்-நிரனிறைப் பொருள்கோளும் - பூட்டுவிற் பொருள்கோளும் - தாப்பிசைப் பொருள்கோளும்-அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும் - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும்-அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும்-எனப்படும் இவற்றை யினி யொவ்வொன்றாக விளக்குதும் — நன்னூல் —"யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண், டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட், டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.' இது மேற்கோள். எ-று. (உ)

306. யாற்றுப் புனலே யடிதொறும் பொருளற
வேற்றடி நோக்கா வியம்பலி னாகும்.

(இ-ள்.) யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளா மாறுணர்த்துதும். மற்றடிநோக்கா தடிதோறும் பொருளற்று வருவதியாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளெனப் படும். (வ-று.) "விலைப்பாலி னீர்கலந்து விற்றுளுங் குற்றம், மலைப்பாரைப் பேணு மறுத்தலுங் குற்றம், நிலைப்பாலைத் தூக்கி நெகிழ்த்தலுங் குற்றங், கொலைப்பால குற்றமே யாம்." எ-ம். பிறவுமன்ன.—நன்னூல்.— "மற்றைய

னுக்கா தடிதொறும வானபொருள, அறறற ருெழுகுமஃ தியாறறுப புனலே." இது மேறகோள. எ-று. (௫)

307. மொழிமாற றெனப மொழிகடம பயன்படும
வழிபெயாத தோரடி வரையுட கொளலே.

(இ-ள) மொழிமாறறுப பொருளகோளாமாறுணாததுதும. ஓரடியெலலையுட் டததமபொருளுக கேறறமொழிக டனனிலைதபபி யொழுங குமாறச சொலலுவது மொழிமாறறுப பொருள கோளெனப்படும (வ-று) "சுரையாழ அமமி மிதபப வரையனைய யானைககு நீததுமுயறகுநிலை யெனப, கானக நாடன சுனை." எ-ம். இதனுட கெணடை கயததாட-மஞஞை கரையாட வெனவும, சுரை மிதப ப-வமமி யாழ வெனவும, யானைககுநிலை-முயறகுநீத தெனவும,கொளளவே ணடலி னோரடியுண மொழிகளை மாறறினவாறு காணக.—நனனூல.—"ஏறற பொருளுக கியையு மொழிகளை, மாறறியோ ரடியுள வழங்கனமொழிமாறறே" இது மேறகோள எ-று. (௬)

308 நிரனிறை யாநிரை நிறீஇய பெயாவினை
யிரணடும வேறடுககி யெதிரினும வைதத
நிரையினும பொருளே னோத லெனப

(இ-ள) நிரனிறைப பொருளகோ ளாமாறுணாததுதும. பலபெயாச சொலலையும, பலவினைசசொலலையும, வேறுயடுககிய பினனரவறறிறகுப பொருளாய வருஞசொறகளை முறையேயாயினு மீறுமுதலாக வெதிரோ யாயினு மடுககிவைபபது நிரனிறைபபொருள கோளெனபபடும (வ-று) "கொடிகுவளை கொடடை நுசுபபுணசண மேனி, மதிபவள முதத முகம வாய முறுவல, பிடிபிணை மஞஞை நடைநோககுச சாயல, வடிவினளே வஞசி மகள." இது பெயாநிரனிறை—"காதுசோ தாழகுழையாயக கனனித துறைசோபப, போதுசோ தாரமாாப போாசசெழிய-நீதியான, மணணமிாத மஙகையாதோண மாறமுளா யேறறாககு, நுணணிய வாய பொருள." இது வினை நிரனிறை.—"காதமரு கவினுதி துனிகண புருவஞ, சீதமுகங கொஙகை திரணடவா-யோதக, கருமபா ரமழபாடிக காஙகேயன படடத, தருமபா குழலளகத தாககு." இது எழுதது நிரனிறை.—"கூறறுவனை வினமதனை யரககா கோவைக கூனிலவைக குஞசரததை யிஞசி மூனறை, யேறறுவன புறவுருவ மாளத தோளக ளிறவெறிப்ப விமயபெண வெருவ வேவக, காறறெழிலா னயனததால விரலாற கறைக கதிாமுடியாற கரதலததாற கணையாற பினனு, மூறறழிய வுதைததுரித்து செரிததுச சுடி யுரிததெரிததா னவனெமமை யுடைய கோவே." இது முறை நிரனிறை.—நனனூல.—"பெயருமவினையுமாஞ சொல்லையும பொருளையும, வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினு, நேரும பொருள கோ ணிரனிறை நெறியே." இது மேறகோள. எ-று. (௭)

309. பூட்டுவில் லென்ப பூட்டிய விற்போற்
பாட்டிறு தலையொரு பாற்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) பூட்டுவிற்பொருள்கோ ளாமாறுணர்த்துதும். பொருளைக் கொள்ளும்படி பாவின் முதலினு மீற்றினு நின்ற விருமொழி கூட்டவேண்டியது பூட்டுவிற் பொருள்கோ ளெனப்படும் (வ-று) "திறந்திடு மின்றீமைமுடியுஞ் செங்கதிரோன் றன்சூட், டிறந்திடு விலலாடை யெழிலுஞ் - சிறந்திடுமின், றண்ணாரமாய மதியந்தாங் கடியும் பூண்டாளைக், கண்ணாரக் காணக் கதவு" எனத் திறந்திடுமின் கதவென்பது பொருளாகையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளா மெனக் கொள்க.—நன்னூல.— "எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட், பொருள்கோ ளுடையது பூட்டுவில் லாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (சு)

310 தாப்பிசை முதற்கடைத் தன்பொரு டருமொழி
யாப்பிசை யிடையே யியம்புக வென்ப.

(இ-ள்) தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் பாவினடுவே நின்ற மொழி முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக் கொள்வது தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளெனப்படும் (வ-று) "மாயிடு மென்றறுசிறுதலற் கத்தியனவையே, நோயிலதாஞ் செய்யாத கால" என இதனுடையனவையென விடைநின்ற மொழியே முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக் கொள்ளு மாறு காண்க —நன்னூல— "இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும், நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை" இது மேற்கோள். எ-று. (எ)

311 அளைமறி பாப்பே யந்த மொழிமற்
றுள்ளிடத் துய்த்துத்தன் னுரைப்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் செய்யுளீற்றினின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்வதே யளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளெனப்படும். (வ-று) விருத்தம் — "தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமுஞ், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நீங்கிச் சூழ்வார் தாமு, மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" என முயலாதாரென் றீற்று நின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளு மாறு காண்க அன்றியு மொருசொல் லோரிடத்து நின்று செய்யுட் பல விடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திய பொருளை விளைப்பது தீவக மென்பார். அது, முதல் - இடை - கடை - வரப்பெறும் வழி முதனிலைத் தீவக-மிடைநிலைத்தீவகங்-கடைநிலைத்தீவக-மெனப்படும்.—"நன்னூல — செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு, மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே." இது மேற்கோள். எ-று. (அ)

312. கொண்டுகூட் டென்ப கொள்பொருட் கேற்ப
விண்டடி பலவினும் வினைகொண் மொழியே

(இ-ள்) கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும். பாவின்பலவடிகளுள்ளும் நின்றமொழிகளைப் பொருளேற்கு மிடத்துக்கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கோளென்னப்படும். (உ-ம்) "ஆலினமேற் பாயுங் குவளைக்குளத் தலரும், வாலி னெடிய குரங்கு" என்பதாலின மேற்குரங்கு பாயும், குளத்தினுள்ளலருங் குவளை, யென வீரடியுட்கலந்து வந்த மொழிகளைப் பொருளேற்குமிடங்கொண்டு கூட்டிப் பொருளைக்கொள்ளுமாறு காணக. இதுவே யோரடி யெல்லையுள்வரின் மொழிமாற்றென வழங்கும்.—நன்னூல்—"யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை, யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே" இது மேற்கோள் எ-று (௯)

313. அடிமறி மாற்றே யடிபெயர் பொருளவு
மடியிட மாறினு மழியாப் பொருளவும்.

(இ-ள்) அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும். பொருள்கொள்ளும்படி யோரடியெடுத்தேற்புழிக் கொண்டு கூட்டவேண்டியதாகவுஞ் செய்யுளடியெல்லாந் தனித்தனிமாறி முதலினு மிடையினு மீற்றினு முச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதாகவும் வருவதடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளென்னப்படும் (உ-ம்) "கற்ற கழிநாளுங் கைகூடா முற்றிற்கு, முற்றப்பொருந் மொழிந்தகனு-நற்சுருதி, யோதலும் பொய்யப் பெற்ற வொளித்த திகழ்வாங்கு, காதலுளத் தழன்றக் கால்." என இதனு ளீற்றடியேனை யமைவிடத்து யெடுத்துக்கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளு மாறு காணக "நீனே தமிழ்வில ன்னிமா முடியாள், பானே யுடையாய் பணிவி சுடலாள், பானோ மதிய பணிபு வடியாள், தானே நிலவான றலமாளர் தாள்" என விக்கலிவிருத்தவடி நான்கு தமமுண் முன்னும் பின்னுமாக மாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதியலுமாறு காணக இவ்வகை யணியெடுத்தடியாக வந்த நாலடி யாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டிலவாசிரியப்பா வென்னப்படு மென்று செய்யுளியலதந்த விடத்துச் சொன்னதாகவுங் கண்டுகொள்க —நன்னூல்.—"ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும், யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியு மாறு வடியவு மடிமறி" இது மேற்கோள் எ-று. (௧௦)

இரண்டாவது —சொன்மடக்கணி.

2. Repetition.

314 சொன்மடக் கணியெனச் சொன்மறி தரலவை
மடக்கிசை யந்தாதி யடுக்கென மூன்றே

(இ-ள.) கிறுததமுறையானே சொனமிககணி யிலககணமாமாறுண
ாததும, வநதசொலமீணடு மீணடுவருவது சொனமிககணி யெனபபடும்.
அவையே மடககும, இசையநதாதியும, அடுககு, மென மூவகையவாகு மிவ
றறைத தனிததனி விளககுதும எ-று (க)

315. மடககணி யோரமொழி மடஙகி வரலவை
யிடையிடு முதலகடை யிருவழி மடககு
மிடையிடா மடககு மெனநால வகையே.

(இ-ள) மடககாமாறுணாததும அடியானுஞ சொலலானு மெழு
ததானும வரு மடககாயினு மிஙகண சொலலணியாக வருகையிற சொல
லாலாயின மடககுவருமெனக கொளக ஆகையி லொருசொலபெயாநது
மீணடுவருவது மடககணியெனபபடும இதுவே யிடையிடாவரவு மிடை
யிடடுவரவும பெறுமே அனறியு மிடையிடடு வருஙகால முதலினு மீற
றினு மிருவழியினும வரபபெறும. வரினமுதன மடககெனவுங கடைமடக்
கெனவு மிருவழி மடககெனவும வழஙகும விதியை விளககுதும (வ-று)
'இனியாரினியாரொனைககாபப, ரொனவு 'நீயே நீயே முனகாததும பினகாப
பது நாளுநாளுமே' எனவு மிவையிடை யிடாமடக கெனககொளக பிறவு
மனன 'இனியா ரொனைததாஙகி யெனறுயணா நீபபா, ரினியார மறை நூலா
லெனனைத தெளிபபா, ரினியா ரொனறேயக கழதா யாறறுவா ரொனறு,
யினியாருன னலலா லெனககு" எனபதிடையிடு முதலமடககாயிறறு —
விருததம — "வளைவா யலகா மெயமமறை யெஙகும வளாகாலம, விளை
வாயப பைமபூ வொததற மெலலாம யிளகாலந, இ. வா யொடவாச சீ
நல மலகித திளைகால, மளைவாயத திஙக டாஙகடி நாமே யணிகாலம"
எனபதிடையிடு கடைமடககாயிறறு "ஆரொனனைத தேறறி யருளபுரிநதார
நீயனறே, வாரொனறே யாறறி யமுதானும நீயனறே" எனபதிடையிடு
வழி மடககாயிறறு இவையெலா மியறறமிழிட நதரு சிறபபாம் வரு
மெனறுணாக அனறியுஞ சூததிரததிலே நாலவகையெனறது என
நாலவகை யெனற மிகையால

மறறைமடககுகள வருமாறு:— தணடியலஙகாரர — "ஆதியிடை
கடையாதியோ டிடைகடை, யிடையொடு கடைமுழு தெனமெழு வகை
ததே" எனறாராகலின, ஆதிமடககும-இடைமடககும-கடைமடககும-ஆதி
யோ டிடைமடககும - ஆதியோடு கடை மடககும - இடையோடு கடை
மடககும - மூனறிடதது முறறுமடககும - என வெழுவகைபபடும —அன
றியும — "ஓரடி யொழிநதன தேருங காலே, யிணைமுதல விகறப மேழு
நானகு, மடைவுறும பெறறியி னறியத தோனறும" — எனறாராகலின,
முதலடிககணணு மிரணடா மடிககணணு மடககுதலும, முதலடிககண
ணு மூனறா மடிககணணு மடககுதலும, முதலடிககணணு நானகாமடிக
கணணு மடககுதலும, இரணடா மடிக கணணு நாலாக மடிக கணணு

மடக்குதலும், இடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், இரண்டாமடிக் கண்ணு மீற்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு மாறு மீரடிமடக்கும், ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், ஈற்றயலடி யொழித்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலயலடி யொழித்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடி யொழித்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு நான்கு மூன்றடிமடக்கும், நான்கடியு மடக்குதன் முற்றுமடக்கும், இவை பதினைந்தும் மேற்கூறிய வேழு கூறுபாட்டோடு முறழ நூற்றைந்து வகைப்படும். அவை இடையிடாதனவும், இடையிட்டனவும், இடையிட்டு மிடையிடாதனவும், என்னு மூவகையோடு முறழ முந்நூற்றொருபத்தைந்து வகைப்படும் அவற்றுள் சிலவருமாறு —(வ-று)
"துறைவா துறைவா பொழிற்றுணைவா நீங்க, லுறைவார்க்கு முண்டாங் கொல் செல்வஞ்-சிறைவாங்கிப், பேடைக் குருகார்ப்ப புல்லும் பிறங்கிருள் வாய், வாடைக் குருகா மனம்." எ-து முதலடி முதன்மடக்கு "கனிவா யிவள் புலம்பக் காவலர் னீங்கி, லினியாரினியா ரெமக்குப் - பனிநா, ளிரு வராயத் தாங்கு முயிரின்றி யெங்குண், டொருவராயத் தாங்கு முயிர்" எ-து இரண்டாமடி முதற்கண்மடக்கு "தேங்கானன் முந்தலைக்கு நில்லைத் திருநடஞ்செய், யோங்காரத்துட் பொருளா மொண்சுடர்க்கு - நீங்கா, மருளா மருளாதரித் துணைக்கு மாற்றம், பொருளாம் புனைமாலை யாம்" எ-து மூன்றாமடி முதன்மடக்கு "இவ்வளவு நீயுமிழ்வ தென்கொலோ தோயுங், கவள மதமான் கடமுந்-திவளு, மலையா புனலருவி நீயணுகா நாளின், மலை யா மலையா னிலம்" எ-து ஈற்றடி முதன்மடக்கு இவை நான்கு மோரடி மடக்கு "நினையா நினையா நிறைபோய்க்கலா, வினையாவினையா மிலமா-நனையாரக், குரவாருங் கூந்தற் குமுதவாய்க் கொம்பின், புரவா ளரிற்பிரிந்த போது" எ-து முதலீரடிமடக்கு "அடையா ரடையா ரரணழித்தற் கின்ன, விடையாடு நெஞ்சமே யேழை-யுடைய, மயிலா மயிலாமதர் நெடுங்கண் மாற்றங், குயிலாமென் றெண்ணல் குழைந்து" எ-து முதலடியு மூன்றா மடியு மடக்கு "மானவா மானவா நோக்கிலே மதுகரஞ்சூழ், கானவார் கூந் தலங் காரிகைக்குத்-தேனே, பொழியார்ந் தாமேலு நின்புயத்து மேலுங், கழியா கழியா தரவு" எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு "மாதருயிர்தாங்க வல்லவரு நெறியிற், பேதுநோய் செய்யும் பெரும்பாந்தள் - யாதும், வளையா வளையா வெனுமா மதயா, விளையா விளையா வெழூம்" எ-து கடையீரடிமடக்கு "குரவார் குழலாள் குயின்மென் மொழிதாய், விரவாவி ரவா மென்றென்ற-லுரவா, வரவா வரவாமென நினையார் வையம், புரவா ளராக விதோ புகழ்" எ-து இடையீரடிமடக்கு "மழையார் கொடைத்தடக் கை வள்ளைகைய னெங்கோன், விழையா விழையார் மெல்லாடை-குழையார், விழையா முணர்வுங் கனியா மின்மு, முழையா முழையா முறை" எ-து இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு இவையாறு மீரடிமடக்கு "இறைவா விறைவால வளைகாத்திருந்தியா, ருறைவா ருறைவார் புயலா-னறைவாய்,

வணடளவு வணடளவு நாளின் மயிலாலக, கணடளவு நீாபொழியுங கணெ." எ-து ஈறறடியொழிநதேனை மூனறடிமடககு "மலையு மலையு மகிழநதுறை யும வேயுங, கலையுங கலையுங கடவுந - தொலைவி, னமரி யெமககா மெனனு முனனிற, குமரி குமரிமேற கொணடு'' எ-து ஈறற யலடியொழிநதேனை மூனறடியுமடககு "கொடியாா கொடியாா மதினமூனறுங கொனறு, படி யாா பணைததடககை நாலவாயக-கடியா, ருரியா ருரியாளொனை யாள வோா தற, கரியாா கரியாா களம'' எ-து. முதலயலடி யொழிநதேனை மூனறடியு மடககு "பாலையாழ தனனிற பதிறறிரடடி வேயநதனறே, மாலைவாயமாலை வா யினனிசை-மேலுளாயே, மேவலா மேவலா மெலலாவி வாடடாா, காவ லா காவலாங கால''எ-து முதலடியொழிநதேனை மூனறடியுமடககு.இவை நானகு மூனறடி மடககு "வளாய வளாய சுரஞசெனறாா மாறறம, புளாய புளாயவெனப பொனனே - யுளாய, னனையா யனையாதொடை நமமை வேய, வினையா வினையா விளாநது' எ-து முறறுமடககு இவை நானகு மூனறடி மடககு. இவை பதினைநது மடிமுதனமடககு "மனமுங குழைய குழைய வாமாநத, ரினநீங கரிய கரிய-புனைவனத,துளவாவி வாவிகயல வா டடுமெனனுளளங, களவாள வாளவாங கண."எ-து. இடைமுறறுமடககு. ஒழிநத விடைமடககும வநதுழிககாணக "மாலை மருளாது வஞசியான வஞ சியான, மேலை யமரா கடைவேலை-வேலை, வளையாா இளாமேல வருமனன மனன, விளையா ளிவளை வளை' எ-து இறுதிமுறறுமடககு ஒழிநதவிறு திமடககும வநதுழிககாணக. "கொணடல கொணடலா பொழிநதுறும பணையாயப பணையாயத துளளாா, வணடல வணடலாயத தாது கொணடியறறலான வருமனன யனனமுனறிற, கணடல கணடனா மகிழசெயய வோதிமங கலநதுறை துறைவெளள, மணடன மணடல முழு துடன வளைதரு வளைதரு மணிவேலை." எ-து முதலு மிடையு மடககிய முறறுமடககு ஒழிநதவாதியோ டிடைமடககும வநதுழிககாணக "நிளா யாா நிளாயா மனனுபோ னிறைகோடல கோடல, வளாயாா வளாயா ரிரு ணமுன வருமாலை மாலை, விளாயா விளாயா வெழுமின னொளிமேக மேக, முளாயா ருளாயா ரினுமொல லெனுமுலலை முலலை' எ-து. முத லுங கடையு மடககிய முறறுமடககு ஒழிநதவாதியொடு கடைமடககும வநதுழிககாணக. "வருகம புளினம புளினம பயிலவேலை வேலை, யொரு கா லுலாவா வுலவாரு மோத மோதம,வருகே தகைகே தகைசோ தருமன னமனன, பெருகா தனகா தனவேசை மாதா மாதா'' எ-து இடையுங கடையுமடககிய முறறுமடககு ஒழிநத விடையொடு கடைமடககும வந துழிககாணக "களைகளைய முளரியரு கடைகடைய மகளிா கதிாமணியு மணியும, வளைவளைய கரதலமு மடைமடைய மதுமலரு மலையமலைய, விளைவிளையா கிளைவிரவி யரியரியினமிசை குவளைமலரு மலருங, கிளைகிளை கொ ளிசையளிகண மகிழமகிழசெய கெழுதகைய மருதமருதம'' எ-து. மூனறிடத்துமடககிய முறறுமடககு. ஒழிநத முழுமடககும வநதுழிககா

ணக. இனியிடையிட்டு வந்தமடக்கு மிடையிடாது வந்தமடக்கு மிவ்வா றேகொள்க அவற்றுள் சிலவருமாறு—"தோடுகொண்ட டளிமுரன்றெழக் குடைபவர் துறைசேர், தோடுகொண்ட தேமலர் சுமந்தகில் கமழ்ந்தவாதந், தோடுநைந்த செஞ்சாந் தணிந்திளை முலையிடைதோய்ந்த, தோடுதண் புனனித்திலந் துறைதொறுஞ் சொரியும்"எ-து இடையிடாதன முற்றுமடக்கு. "பரவி நாடொறும் படிய வாம்பல புகழ்பரப்பு, மிரவி சீறிய படிய வாம்பதி யெரிக்கவர், விரவி மாண்பயில் படியவாம் வேய்தலை பிணங்கு, மருவி வாரணம் படியவாம் பலபணை மருதம்" "எ-து இடையிட்டிடைமுற்று மடக்கு. "சொன்ன நாளிது சுரும்பிம் ரிதழிபோன கால், மின்னு வாள்விட் டிலவலைத் தூன்றிய கால், மின்ன காமுகி லினமிருண் டெழுதரு கால், மன்னர் வாரலர் தாமவரு மயிலினம் வருகாலம்"எ-து இடையிட்டிறுதி முற்றுமடக்கு இவை யிடையிட்டு வந்தன் விவற்றது விகற்பம்வந் துழிக்காண்க இனி யிடையிட்டு மிடையிடாதும் வருவனவற்றுள் சிலவருமாறு—"வாமான மான மழைபோன மதமான மான, நாமான மான முகிற்முழந் ததமான மான, தீமான மானவர் புகழ்ந்திற மானமான, காமான மான கற்சுரங்கன மான மான"எ-து இடையிட்டு மிடையிடாதும் வந்து மிடையு மிறுதியுமடக்கிய மடக்கு பிறவும்வந் துழிக்காண்க "வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே, மதியொடு சடைமுடி மருவும்ப பணிந்தே, யருநட நவில்வது மழ்துபெற் றனறே, யருளொடு கடவுள் தணிகொள் பெற் றனறே, திருவடி மலர் வண திகழொளிச் சிலம்பே, தெளிவுட னுறைவது திருமறைச் சிலம்பே, யிருவினை தடிப்பவ ரடைபதத் தனறே, யிமையவர் முதல்வ னென்ன நினைத் தனறே" என வருவனவற்றுள் வேறுபாடுமறிக அன்றியும்,

அம்மடக்கலங்காரங்கள் வேறுபாடு வருமாறு—தண்டியலங்காரம்.—"அடிமுழுது மடக்குத லாங்கதன் சிறப்பே"என்றாகலின், இரண்டடிமடக்கும், மூன்றடி மடக்கும், நான்கடி மடக்கும், என மூவகைப்படும் அற்றுள் சிலவருமாறு—"விளாமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக, விளாமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக, வளாமேவு நெறிபூடு தனிவாரண மலைவாண, நிளாமேவு வளாசோர விளைவாவி நிலைசேரும்." எ-து முதலீரடிமடக்கு "கடனமேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வாக, ஞடனமேவு நிறைசோர மெலிவார்தம முயிர்நோவுங், கடனமேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வாக, ஞடனமேவு பெடைகூடு முறுகாலு முனையார்கொல்' எ-து.முதலடியு மூன்றாமடியு மடக்கு "கருமாலை தொறுகாதல் கழியாது தொழுதாலு, முருமாய மதனுக மடுமாறு புரியாமுன், னுருமாய மதனுக மடுமாறு புரியாமுன், வருமாய வினைதீர வொருநாளு மருளார்கொல்' எ-து. இடையீரடி மடக்கு "மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார், நிறைதவ மங்கை காந்தனார், குறையென வண்டார் வேண்டவே, மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்" எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு, "கொலவிய பொருப்பனை மேவார் கோனக, ரிலெரி மேவுவ தியம்பல வேண்டுமோ, வலவியந் தாமரை வணங்களாயின, வலவியந் தாம

ளை வணங்க ளாயின." எ-து கடையீரடி மடக்கு. "நலத்தகை பிறவிரு சரண மேத்துநங், குலத்தகை பணிகொ ளேகம பரத்தனே, நலத்தகை மக ளொரு பாக நண்ணுமெங், குலத்தகை பணிகொ ளேகம பரத்தனே" எ-து இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு. இவையாறு மீரடி மடக்கு "காமரம பயி னீர மதுகரங், காமரம பயினீர மதுகரங், காமரம பயினீர மதுகர, நாமர நகைதயுற நிலையார நமா." எ-து ஈற்றடி யொழிந்தேனை மூன்றடியு மடக்கு. "கடிய வாயின காமரு வண்டினம், மடிய வாமகன் ருருணை வாரலா, கடிய வா யின காமரு வண்டினங், கடிய வாயின காமரு வண்டினம்" எ-து இரண்டா மடி யொழிந்தேனை மூன்றடியு மடக்கு "கோவளாபபன கோனகரங்களே, கோவளாபபன கோனகரங்களே, மேவளக்காவியன நீரைவேலைசூழ், கோ வளாபபன கோனகரங்களே" எ-து ஈற்ற லடியொழிந்தேனை மூன்ற டியு மடக்கு "வரியவாங்குழன மாதரினைங்கொடி, யரியவாங்கயத தானவ ணங்களே, யரியவாங்கயத தானவணங்களே, யரிவாங்கயத தானவணங் களே." எ-து. முதலடி யொழிந்தேனை மூன்றடியு மடக்கு இவை நானகு மூன்றடி மடக்கு "வானகந்தரு மிசைபவாயின, வானகந்தரு மிசையவா யின, வானகந்தரு மிசையவாயின, வானகந்தரு மிசையவாயின." எ-து நானகடிமடக்கு இதனையே யேகபாதமெனக. அன்றியும், ஒருசொலலே நானகடியாய மடக்குமெனபார (வ-று) "மாதானு மாதானு, மாதானு மா தானு, மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு" எ-து முற்றுமடக்கு "பணி பவ னநதமதாக மனனுவார, பணிபவ னநதமதாக மனனுவா, ரணியண மேயதுமன பராகமே, யணியண மேயதுமன பராகமே" எ-ம "கலைநிலா வருமாலை மணங்கொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகண, கலைநிலாவரு மாலை மணங்கொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகனா." எ-ம "ஏதநின றுலவா வருமவேலைவாய, மாதரங்க மலைகருநிகரவே, யோதநினறுல வாவ ருமவேலைவாய, மாதரங்க மலைகருநிகரவே." எ-ம வருமபிறவுமனன "மாலை மாலை யாகவே யனங்கவேள பயிறரு, மாலை மாலை வேட்டவா மனங் கலே றவனறுழாய, மாலை மாலை யோவுடைத் தநதினைந தெழுதரு, மாலை மாலை யாவுடை யவரைவந திடாசெயும" எ-து இடையிட டிறுதி முதனம டக்கு. "கயலே தாவருங் கடிபுனற காவிரி, காவிரி மலருங் கரைபொரு மரவு, மரவம பூஞ்சினை வணடொடு சிலமபுஞ, சிலமபு சூழதருந தளிரடி மனைக கயலே" எ-து. அநதாதிமடக்கு. அனறியும தணடியலங்காரம — "ஓரெழுத்து மடக்கலு முரித்தென மொழிப." எனறார. (வ-று.) "நாநா நா தங் கூடிசை நாதநதொழி லோவாய, தாதா தார மாக விளைத்தண மலா மீதே, வாவா வாரதண சோலையில வாழும வரிவணடே, யாயா யானிற சோதது வ தனபாக குனாயாயால." ஓரெழுத்து மடக்கு (உ)

316 இசையந் தாதியே யீற்றுச் சொனமீண

டிசைபெற வருபுவே றெனினு மியைதலே,

(இ-ள்) இசையந்தாதியாமாறுணர்த்துதும். ஒருவசனத்திறுதி நின்ற மொழிமற்றொருவசனத்தாதியாக வருவ திசையந்தாதி யெனப்படும் அவற்றிற்குருபு வேறெனினு மென்றமையால் வேறுருபுபெற்றும் பெருமையு மாமெனக்கொள்க இதுவே யோரடி யீற்றினின்றது மற்றோரடி முதலாக வரினந்தாதித் தொடையெனச்செய்யு ளிலக்கணத்துட் சொன்னார்புலவர் இப்பற்றமிழுதாரணம் —"மாந்தர்க்கெல்லாங் கேள்வியாலறிவு மறிவினாற்கல வியுங் கலவியாற்புகழும் புகழாற் பெருமையும் விளைந்துவளரு மன்றே." எ-ம். பிறவுமன்ன எ-று. (௩)

317. அடுக்கணி யொருபொருட் கடுக்கிய திரிசொ
லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்.

(இ-ள்) அடுக்கணி யாமாறுணர்த்துதும். சிறப்புக் காட்டவும், அன்புதுயர் களிப்பிவற்றை மிகக்கெனத் தோற்றவு, மொருபொருளைத்தரும் பல திரிசொல் லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று) "இகழ்ந்தொளித்தானே யென்னை யிகழ்ந்தகன் றானே கொடிய நெஞ்சான்" எ-ம் — வெண்பா —"என்னுயிர் காத்துப் புரந்தாண்ட டென்னிறைவன், றன்னுயிர் பட்டிறந்து சாய்ந்தொழிந்தான் - என்னுயிராய், மீண்டெனைக் காத்தோம்ப மேவிப்புரந் தளிப்ப, யாண்டையும் யாரயா ரெனக்கு" என்பன விவற்றுட் டுயரின் மிகுதியைக் காட்டப் பலதிரி சொல் சிறப்பி லடுக்கி வந்தவாறு காண்க. எ-று (௪)

மூன்றாவது:—சொல்லெஞ்சணி.

3 Ellipsis

318 எஞ்சணி யென்ப வெளிதுணர் பலமொழி
துஞ்சில சிறப்பிற் றோன்றாது தொழித்தலே.

(இ-ள்) சொல்லெஞ்சணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும் உணர்தற் கெளிதாயவிடத்துப் பெயர் வினைமுதலிய சொல்லொழித்துரைப்பது சொல்லெஞ்சணி யெனப்படும் இவையே யைந்திருவகையவாகி யீரைந்தெச்ச மென்மனார் முன்னோர் எ-று. (௧)

319. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
யெதிர்மறை யிசைக்குறிப் பெஞ்சணி பத்தே

(இ-ள்.) எஞ்சணியாமாறுணர்த்துதும் பெயரெஞ்சணியும், வினையெஞ்சணியும், உம்மையெஞ் சணியும், சொல்லெஞ்சணியும், பிரிநிலையெஞ்சணியும், எனவெஞ்சணியும், ஒழியிசையெஞ்சணியும், எதிர்மறையெஞ்சணியும், இசையெஞ்சணியும், குறிப்பெஞ்சணியு, மெனச் சொல்லெஞ்சணி யொருபஃதாம். அவை. (வ-று) "கொன்றன்ன வின்னாசெயினு மவர்செ

ய்த, வொன்று நன்றுள்ளக் கெடும்.' எ-து. பிறர்நன்றுசெயினும் அவர்செய்த நன்றுதானுள்ளக் கெடுமென்று பிறரும் தானுமென வெஞ்சிய இருபெயர்கொண்டு முடிக்கவேண்டலிற் பெயரெச்சணி யாயிற்று. வினைச்சொல்லாயினும் வினையைப்பற்றிவரும் உருபு சொற்களாயினு மெஞ்சவரின் வினையெச்சணி யெனப்படும்.—"நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க், கினத்தியல்ப தாகு மறிவு" எ-து. நீர்சேருநிலத்தியல்பானது திரிவதுபோல மாந்தர்சேருமினத்தியல்பானே தமக்காகு மறிவென்று முடிக்கவேண்டலிற் சேருமென்னும் வினைச்சொல் லெஞ்சியவாறு.—"சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்த நன்றல்ல, துறுபய னில்லை யுயிர்க்கு" எ-து தன்னாற் செய்யப்பட்ட நன்றென்று முடிக்க வேண்டலி லாலெனும் வேற்றுமை யுருபுசொல்லெஞ்சியவாறு ஆகையி லீரிடத்தும் வினையெச்சணி யாயிற்று.—"இலங்குவாளிரண்டிடு மிருகைவீசி." எ-து இருகையுமென்று முடிக்கவேண்டலி னும்மை யெச்சணி யாயிற்று ஆகையி னும்மை யெச்சணியு மும்மைத் தொகையுமொக்கும்.—"இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசையாவ தெங்கு மில" எ-து இல்லென்று சொல்லுதலென முடிக்க வேண்டலிற் சொல்லெச்சணி யாயிற்று.—ஒரு சொல் தன்னிலையன்றிப் பிரிந்து மற்றவிடத்துங் கூட்டல் வேண்டுழிப் பிரிநிலை யெச்சணி யெனப்படும்.—வெண்பா.—"அறிமின் அறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர்கடுஞ் சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை யெஞ்ஞான்றும், பெறுமின் பெரியாரவாய்ச் சொல்." என்ப திதிலே யெஞ்ஞான்று மென்னுஞ்சொல் மற்றவழியுங் கூட்டி யறிமினெஞ்ஞான்று முதலிய வந்து முடிக்கவேண்டலிற் பிரிநிலை யெச்சணி யாயிற்று இதுவே முத-லிடை-கடைப்-பற்றிவரின் மேற்காட்டிய தாப்பிசையாயினு மனேமறி பாப்பாயினு மென்று வழங்கும்.—"உண்ணலு மீதலு மாயிரண் டல்லது,முண்டோ பொருட்கட் பயன்' எ-து உண்ணலு மீதலுமென்றென்று முடிக்கவேண்டலி னென்வே யெச்சணி யாயிற்று.— சொன்னவையன்றி மற்றொன்று தோன்றக்கூற லொழியிசை யெச்சணி யெனப்படும் 'கற்றோருங் காணலரிது' என்புழிக் கல்லாதவர்க் கெளிதல்லதெனத் தோன்றலி னொழியிசை யெச்சணி யாயிற்று.—ஓகார வெதிர்மறையு மும்மையெதிர்மறையு மென வெதிர்மறையெச்சணி யிருவகைப்படும் ஆகையி னொன்றை மறுக்க வெதிர்மறைச்சொல்லின்றி யோகாரமவரினு மும்மைவரினு மவ்வலங்காரமாகும். செய்யே னென்பதற்கு - யானோ செய்வே, னென்ன வோகார வெதிர்மறை யெச்சணி யாயிற்று. இவ்வெழுத் திவ்வழி திரியவும் பெறுமென்றும் திரியாமையும் வருமெனத் தோன்றலி னும்மை யெதிர்மறை யெச்சணி யாயிற்று.—'ஒல்லென நதிவந்தோடு,' மென்புழி ஒல்லென வொலித்தென முடிக்கவேண்டலி னிசையெச்சணி யாயிற்று அங்ஙனம் அம்மென விம்மென்ல வந்தொலி வினையெச்ச வருவன வெல்லா மிவ்வலங்கார மாகும். என்னை. ஒலி யெனினு மிசை யெனினு மொக்கும். அன்றியு மிப்பயன

திரிசொல்வந்தொன்று சொல்ல மற்றொன்று பொருளிசைத்தற் கேதமாக வரினிசையெஞ்சணியென மருமுளரோ. ஆயினு மினிவரும்படி யிது சிலே டை யென்று பொருளணி யாகும். அச்சத்தின் குறிப்புச் சொல்லும், சீக் கிரத்தின் குறிப்புச் சொல்லும், முதலிய வந்தவற் றவற்றிற்குரிய வினைச் சொல்லெஞ்ச வருவன குறிப்பெஞ்சணி யெனப்படும் 'துணையென் நின் றான்.' 'ஐயெனப்போனான்.' என்பன துணையென வெருவி-யையென விரைந்தெனக்-கூட்டி யவ்வச் சொல் குறித்த வினையோடு முடிக்க வேண் டலிற் குறிப்பெஞ் சணியாயின அன்றியுமொன்று சொல்லிக் குறித்த மற் றொரு பொருளைத் தோற்றுவித்தல் குறிப்பெஞ்சணி யெனமரு முளரோ. ஆயினு மினிவரும்படி யது நுட்ப மென்று பொருளணி யாகும். ஆகையிற் சொல்லெஞ்சணி யீரைந்தும் வந்தவாறு காண்க — நன்னூல் —"பெயர்வி னை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை, யெதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங், குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்" —தொல் காப்பியம்.—"அவற்றுட் பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின —வினை யெ ஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு, நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே —பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே —ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின —எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின —உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந், தன்வினை யொன் றிய முடிபா கும்மே.—தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங் காலை, நிகழுங்கால மொடு வாராக் காலமு, மிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு, மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான —என்றவென் னெச்சம் வினையொடு முடிமே — எஞ்சிய மூன்றின் மேல்வந்து முடிக்கு, மெஞ்சு பொருட்கிளவி யிலவென மொழிப —அவைதாந், தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்.—சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ், சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே —அவை யல கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்" — இவைமேற்கோள். எ-று. (உ)

நான்காவது —சொல்லொப்பணி

4. Comparison.

320 ஒப்பணி திரிபியை பொருளிசை யியைபிசை
தப்பில் சமமெனத் தகுநால் வகையே.

(இ-ள்) சிறந்த முறையானே சொல்லொப்பணி யிலக்கணமாமா றுணர்த்துதும். இவை யொப்புமையைப் பற்றி வருவன வாகையிற் சொல் லொப்பணி யெனவழங்கும் இவையே திரிபியையு-மொழியிசையு-மியை பிசையுஞ்-சமமு-மென நால்வகையாகும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக் குதும். எ-று. (க)

321. திரிபியை பொருமொழி சோபல னுருபு
முருபொன் றணைபல வுரையு மென்ப.

(இ-ள்.) திரிபியைபணியாமாறுணர்த்துதும். ஒருபெயரு மொருவினையும் பலவேறுருப்பெற்றும், பலபெயர் பலவினை யோருருப்பெற்றும், பல வழிவரத்தொடுப்ப இயைபு திரிபாகித் திரிபியைபெனப்படும் (எ-று).—தேம்பாவணி.—“மாண்டகையா ரறஞ்சார்பா ரலத்தின் மனுச்சாரார், ராண்டகையா ருடற்சாரராகக் கல்லதொரு துயர்சாரார், சேண்டகையா ரிவண்சார்பாற் செல்லுதுநா மெனவாஞ்ஞார், பூண்டகையா லறஞ்சார்ந்தாள் புரசார்பப் புகல்செய்தாள்.” எ-ம். இதனுள்ளியைந்த வொரு சொல் லாறுதிரிபாக வந்தவாறு காண்க.—தாழிசை —“வழுவார்க்கு நீநிலையே மருளார்க்கு நீதெளிவே, யழுவார்க்கு நீகளிப்பே யயர்வார்க்கு நீதிதியே, கல்லார்க்குக் கலைக்கடனீ கடவார்க்கு நிலைத்திறநீ, யில்லார்க்கு மிரணியநீ யெல்லார்க்கு மெல்லாநீ” எ-ம். “விரைவின்ற காற்றெனவு முழக்கத்தாற் கடலெனவு மச்சத்தா விடியெனவுஞ் செயற்கையாற் கூற்றெனவு மதகரிவந் தெதிர்த்த படை முருக்கினதே” எ-ம். இவற்றுட் பலபெயரோருருப் பெற்றுத் திரிபியைபாயினவாறு காண்க எ-று. (உ)

322. ஒழுகிசைச் சீரொத் தொழுகிய செய்யுள்போல்
வழுவில் வியற்றமிழ் வருதலு மாகும்.

(இ-ள்.) ஒழுகிசையணியாமாறுணர்த்துதும். மேற்காட்டிய செய்யுளிலக்கணத்தா லெந்தச் சீரொடு வருவதொழுகிய வோசை யென்பது போல வியற்றமிழிடத்தும் பெயரு மெச்சமு முரிச்சொல்லு மிடைச்சொல்லும் பலபல வசனத்தி லொப்பவந்து வருமொழுகத் தெண்ணு மொன்றுவ தொழுகிசை யலங்கார மெனப்படும் —(எ-று). ‘விடாது நறுநெய் பூசி நீங்கா தொளி பணிச்சாத்தி மங்கா மதுமலர் சூடி யொழுங்கிட் டெருந்து வனப்புறவளர்ந்து புனைபெழச் சொருகித் தமக்கழகாகவும் பிறர்க்கிழிவாகவும் நள்ளிருட் கூந்தலை யளகமாகச் சேர்த்துவ ரிழிவிலை மாதரெல்லோரும்’ எ-று. (ங)

323. இயைபிசை சொல்லுருப் பிறழ்விலாத் தாகலே.

(இ-ள்.) இயைபிசையணியாமாறுணர்த்துதும். பற்பல வசனத்திறுதி மொழிகட்குமு னொருப்பொருப்புமைப விளைந்துவருவ தியைபிசை யலங்காரமெனப்படும். இதுவே செய்யுளிலக்கணத் தியைபுத் தொடையென் றெண்ணி விகற்பமாக வழங்குவ தெனக் கண்டுணர்க (எ-று). ‘செங்கதிரொ டுங்கக் கட்டி மலைகிருட் கயங்குலோட்டிப் படரொளி முகத்தைக் காட்டிப் பருதியே கடன்மேலெழுந்தழிச் செவ்விதட்டாமரை பூப்பச் சோலையாயப் பறவைகளார்ப்ப வமபுவி யிராவிருளீப்ப வணியழகொப்பொன் றிலதே’ என வியற்றமிழ் இனிச் செய்யுளியைப்ற குதாரணந் தொடை விகற்பத்துட் காண்க. எ-று. (ச)

324. சமமெனப் மாத்திரை தவுதல் வேற்றெழுத்
தொன்றுற லன்றி யொன்றிய சொல்லே

மற்றவற் றிணைமா மாத்திரைச் சுருக்கந்
திரிபு தாதி சேர்ந்தன பிறவே

(இ-ள்) சமவணியாமாறுணர்த்துதும். இருமொழி பன்மொழி தம்முண் மாத்திரையானு மோரெழுத்தானும் வேறுபாடுடைய வாதலன்றித் தம்முள் ளொப்ப வருவது சமவணியெனப்படும் (வ-று) எரியோ வெரியோ வங்கணெ டொன்றுவதெனவும், பாட்டோ பாட்டோ வந்தாயெனவும், கந்தரக் கந்தாரத்தின்புருக்குங் காந்தாரமெனவு, மிவை மாத்திரை யொன்றுவேறுபட்ட வந்த சமவணி. பிறவுமன்ன.—திருக்காவலூர்க்கலம்பகத் தாழிசை —"வீதி மந்திர நூலியே, யாதி தந்திர வேலியே, வென்றி தந்த மடங்கலே, நன்றி தந்த வடங்கலே, நீதி சுந்தர கோலியே, கோதி லந்தர சீலியே, நிந்தை நீங்கு மனந்தமே, யெந்தை யிங்கரு ளந்தமே, பாதி யிந்தணி பாதியே, சோதி வந்தணி சோதியே, பங்க நீத்தலர் கஞ்சமே, பங்க நீத்தமர் தஞ்சமே, யோதி யம்பர ஞானமே, யேதி லும்பர மானமே, யோவ லின்றொன தன்பளே, காவ லூரர சென்பளே." என்பதினு ளொவ்வோரெழுத்தே மாறி வேறுபடுவதன்றி யொன்றிய பலசொல்லிணைந்து வந்த சமவணி பிறவுமன்ன அன்றியு மாத்திரை வேறுபட வருஞ் சம மறைத்துரைப்பது மாத்திரைச் சுருக்க மெனப்படும் (வ-று)—வெண்பா.—"நேரிழையார் கூந்தலி னோர் புள்ளி பெற நீண்மரமா, நீர்நிலையோ புள்ளிபெற நெருப்பாகுஞ்-சீரளவு, பாட்டொ னொழிப்ப விசையா மதனளவு, மீட்டொன் றொழிப்ப மிடறு" என்பதினுள், ஓதி-கூந்தல், ஓதி-மரம், ஏரி-நீர்நிலை, எரி-நெருப்பு, காந்தாரம்-பாட்டு-கந்தாரம்-இசை, கந்தரம்-மிடறு பிறவுமன்ன அன்றியு மெழுத்து வேறுபடவருஞ் சமவணி வகையி னடுவுயிரொழுத்துளமொழியே யொரு பொருளாகவு, மவற்றுண் முதலொழிந்தொழிந்த மற்றெழுத்து, மிடையெழுத்தொழிந்த மற்றெழுத்தும், வேறிரு மொழியாய வேறிருபொருளைத்தர வரினது வெதிர்ப்பதாதி யெனப்படும் (வ-று) கவரி-கரி, வரி, கவலை-கலை, வலை, கமலம்-கலம், மலம், புவனம்-புனம், வனம், பாசடை-பாடை, சடை, பூபதி-பூதி, பதி, எ-ம —வெண்பா —"முன்றெழுத்து மென்கோன முதலீ றொருவள்ள, லென்றுலகங் காப்ப திடைகடை-யான்றுணைபிற, பூமாரி பெய்துலகம் போற்றிப் புகழ்ந்தேற்றுங், காமாரி காரி மாரி" எ-ம வெண்பா —"கவரி கரிவரி சேர்ந்தாரத்துக் களிப்பத், தவமேத வா வாழ மலையா-யுவமையைப்பின், வைத் தெரியை வானவழி யாமெனச் சேர்ந்தேன், இத்தேரிதெரிக் கிரி" எ-ம பிறவுமன்ன அன்றியுஞ் சூத்திரத்துட் பிறவென்ற மிகையான், மிறைக்கவியென்றுஞ் சித்திரக்கவியென்று மொருவகைச்சமம் பற்றிய விருபதுவகைக்கவி தண்டியலங்காரத்துட் காணப்படும் அவையாவன —மேற்கூறிய மாத்திரைச் சுருக்கமுந் திரிபு தாதியுமன்றிக் கோமுத்திரியுங் கூடசதுக்கமு மாலைமாற்று மெழுத்துவருத்தனமு நாகபந்தனமும் வினுவுத்தரமுங் காதைகாப்புங் கரந்துறைச் செய்யுளுஞ் சக்கரமுஞ் சுழிகுளமுஞ் சருப்பதோ பத்திரமு மக்கரச

சுத்தமு நிரோட்டமு மொற்றுப்பெயர்த்தலு மாத்திரைவருத்தனமு முரசபந்தனமுந் திரிபங்கியும் பிறிதுபடுபாட்டு மென்றிவை யிருபது மிறைகவி யென்பராயினு மிவை சிறுபான்மை யாகையி னிங்கண் விரிவுக்கஞ்சி யொழித்தனம். எ-று. (௫)

325 சொல்லணி மறிநிலை யைந்துங் கோளொடுஞ்
சொன்மிக் கணிமூன் றுஞ் சொல்லெஞ் சணிபத்துஞ்
சொல்லொப் பணிநான் குந் தொகையா றைந்தே.

(இ-ள்) முறையே சொல்லணி யோத்தினுள் விளக்கியவற்றின் றொகைச் சூத்திரம் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௬)

முதலோத்துச் சொல்லணியியன்.—முற்றிற்று.

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல்.

Chapter II.—Rhetorical figures.

326. பொருளணி யாறைம் புணர்ப்பெனத் தன்மை
யுரியபல் விகற்ப வுவமை யுருவகம்
வேற்றுப் பொருள்வைப்பே வேற்றுமை தானே
யொட்டணி யவநுதி யூகாஞ் சிதமே
நுட்பம் புகழ்மாற்றே தன்மேம்பாட் டொயே
பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே
சொல்விலக் கிலேசஞ் சுவையே யுதாத்த
மொப்புமைக் கூட்ட மொப்புமை யேற்றம்
விபாவனை விசேட விரோதப் பிறிதுரை
விடையில் வினாவே வினாவில் விடையே
சித்திர மொழிப்பமைவு சிலேடை சங்கீரண
மித்திறத் தனையவு மியம்பினர் கற்றோர்.

(இ-ள்) பொருளணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். ஆதியி னிறுத்த முறையானே சொல்லால் வருமணி யியல்பினை விளக்கிய பின்னர் பொருளால் வருமணி யியல்பினை விளக்கலாற் பொருளணி யெனும் பெயர்த்து. இதனுள் செந்தமிழ் நன்குணர்ந்தோர் முன்றந்தவற்றுள் வேண்டாதன சிலவொழித்து வேண்டிய சிற்சில கூட்டித் தன்மை முதற்கொண் டோதத வணிக ளாறைந்தையுந் தனித்தனி விளக்குதும். சூத்திரத்தி லனையவு மென்ற மிகையா லிவ்வாசிரியர் சொல்லாதவற்றை யிந்நூற் கண்ணே சொல்ல வேண்டிய விடத்திற் பன்னூலினுஞ் சிற்சில வெடுத்

துக கூறுதும —தணடி யலஙகாரம.—"தனமை யுவமை யுருவக தீவகம, பினவரு நிலையே முனன விலககே, வேறறுப பொருளவைபபே வேறறு மை விபாவனை, யொடடே யதிசய தறகுறிப பேற்ற, மேது நுடப மி லேச நிரனிறை, யாரவ மொழிசுவை தனமேம பாடடொ, பரியா யமமே சமாயித முதாதத, மரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேட, மொபபுமைக கூ டட மெயபபடு விரோத, மாறுபடு புகழநிலை புகழாப புகழசசி, நிதரிசனம புணாநிலை பரிவருக தனையே, வாழதலொடு சஙகீ ரணமபா விகமிவை, யே றற செயயுட கணியே ழைநதே.' இது மேறகோள. எ-று. (க)

327. தனமை யணியே தனபொருட் குரிய
வனமை பலவும வழுவா துரைததலே.

(இ-ள) தனமை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. பொருளதிகாரததி லுரிமை யெனும பெயரிடடு வழஙகினதிணடுத தனமை யணி யெனக கொளக. பொருளானுங குணததானுஞ சாதியானுந தொழிலானு முரி மையுந தனமையும வழஙகு மெனறுணாக. (வ-று) "மினே தலையருமப பெணமதியே தாளருமபப, பானே யுடலருமபப பாஙகுருவே - தானே, ருடைததா டிருககாவலூ ரகதது வைததா, டைடதநாள விணைததுயரோ தொககு."—இது பொருடடனமையணி —"உளளங குளிர வுரோமஞ சிலிாததுறையுந, தளளவிழி நீாததுமபத தனமறநதாள - புளளொலிககுஞ, சேநதாமரை வயலசூழத திலலைத திருநடஞசெய, பூநதாமரா தொழுத பொன"—இது குணததனமையணி —"பததிதத கடடகறை மிடறற பை விரியா, நுததிகக வைநததுளை யெயிறற-மெயததவததோ, ராகத தானமப லததா ரொவமிழ தணஙகின, பாகததான சாததும பணி"—இது சாதிதத னமையணி —"சூழநது முரணடணவி வாசந துளைததநதாடித, தாழநது மது நுகாநது தாதருநதும - வீழநதவிழநத, பாசததா நீஙகாய பருசுடரின டைஙகொனறை,வாசததா நீஙகாத வணடு"—இது தொழறறனமையணி தணடியலஙகாரம —"எவவகைப பொருளு மெயவகை விளககுஞ, சொன முறை தொடுபபது தனமையாகும —அதுவே, பொருளகுணஞ சாதி தொ ழிலொடு புலனும" இவை மேறகோள. எ-று. (உ)

328. உவமை யெனப துரிககுணத தொழிறபய
னிவறறொனறும பலவு மிணைநது தமமு
ளொபபுமை தோனறச செபபிய வணியே

(இ-ள) உவமை யெனனு மலஙகாரப பொது விலககணமாமாறுணா ாத்துதும. இருபொருடமமுட குணததானுந தொழிலானும பயனுநறு மொ ததன வாககக காடட லுவமை யலஙகார மெனபபடும. இவறறு ளொரு பொருட கொரு பொரு ளுவமையும, ஒரு பொருடகுப பலபொரு ளுவமை யும, பலபொருட் கொருபொரு ளுவமையும, பலபொருட்குப பலபொருளு

வமையும், வருமெனக் கொள்க. (வ-று.) 'பவளத் தன்ன செவ்வாய்.' இது
பண்புவமை 'அரிமாவன்ன போர்முகத் துப்பகை செகுத்தான்.' இது தொ
ழிலுவமை. 'மாரியன்ன பொழிவண் கையான்.' இது பயனுவமை. அ
ன்றியும், 'பிறைபோலும் வாணுதல்.' இது ஒரு பொருட் கொரு பொரு
ளுவமை 'பிறைபோலுங் கூரெயிறு' இது பலபொருட் கொரு பொரு
ளுவமை. 'சோனை யம்புத்திர ளொப்பக் கணைதொடு வில்லான்.' இது
ஒரு பொருட்குப் பலபொரு ளுவமை 'தேனணி கோதையார் சென்றணு
கத்தா னடுவே, மீனணி திங்கணோ வேயந் துறமுள' இது பலபொருட்
குப் பல பொரு ளுவமை —தண்டியலங்காரம்.—"பண்புந் தொழிலும் பய
னுமென் றிவற்றி, னொன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந், தொ
ப்புமை தோன்றச் செப்புவ துவமை" இது மேற்கோள் எ-று. (௧)

329 உவமை விகற்பித் துரைக்குங் காலை
விரிவே தொகையித ரேதரம் விபரீத
மறுபொரு ணியம மைய மினசொல்
கூடா வுவமை கோத்த மாலை
யுண்மை யெனவிவை யுவமை வகையே.

(இ-ள்) உவமை யலங்காரமாமா றுணர்த்துதும். எல்லா வலங்காரத்
துள்ளு முவமை யலங்காரஞ் சிறப்புடைத் தென்பார் என்னை. பல நிற
மதுமலர் சேர்த்திய படலைமாலை போலவு நால்வகைச் சாந்துங் கூட்டி
நனி கமழ் கலவை போலவு மிவ்வலங் காரத்தானும் பலவகைப் பொருளை
யொருப்படத் தோற்றித் தருதலாற் கேட்பாரக் கிதுவே சிறந்த வின்பம்
பயக்கு மென்றுணர்க உவமித்த பொருளு முவமைப் பொருளு முவமித்
தற்குக் காரணமாகி யவ்விரண்டிடற்கும் பொதுவாய நிறக்குங் குணமுந் தொ
ழிலும் பயனுங் கூட்டிக் காட்டி தண்டி யலங்காரத்தில் —"போல மானப்
புரையப் பொருவ, நேரக் கடுப்ப நிகர்ப்ப நிகர, வேர வேய மலைய வியைய,
வேற்ப வெள்ள வுறழ வொப்ப, வன்ன வனைய வமர வாங்க, வென்ன வி
கல விளைய வெதிரத், துணை தூ குண்டாா நவகமிகு தகைவீ, றனைகே
ழற்றுச் செத்தொடு பிறவு, நவைந்தா பானமை யுவமைச் சொல்லே." என
னுமுருபுகளா லவற்றைப் பணித்து வருவ துவமை யியலெனக் கொள்க.
இவ்வலங்காரத்தைப் பிரித்துப் பல விகற்பமாக வகுத்தார் புலவர். அவற்று
ளீண்டு விரிவு முதற்கொண் டுவமை யீறுகப் பதினொரு விகற்பங்களுந்
தொகுத் துரைத்தவாறு காண்க சூத்திரத்துள் ளென்வலை யென்ற மிகை
யால், சமுச்சயம்-புகழ்தல்-நிந்தை-தெரிதரு தேற்றம் - இயம்புதல் வேட்
கை-பலபொருள் - விகாரம் - மோகம்-அபூதம் - பலவயிற்போலி-ஒருவயிற்
போலி-பொது நீங்கு - அநியம-முதலிய வுவமை யலங்காரங்களும் வரும்
சமுச்சயவுவமை யாவது:—அதனோயன் றிதனையொப்பதிதனுலு மொ
க்குமென்பது. (வ-று) "அளவேய வடிவொப் பதன்றியே பசலை, யிளவே

று நிறத்தானு மேயக்குக் - துளவே, கலைக்குமரி போர்த்துளக்குங் காரவுணா வீரந், தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோள்." என வரும். புகழுவமையாவது — உவமையைப் புகழ்ந்துவமிப்பது. (வ-று.) "இறையோன் சடைமுடிமே லெந்நாளுந் தாங்கும், பிறையோ திருநுதலும் பெற்ற - தறைபுனல்சூழ், பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்புரையும், பாவை நின்னல்குற் பரப்பு" என வரும். நிந்தையுவமை யாவது — உவமையைப் பழித்துவமிப்பது. (வ-று.) "மறுப்பயின்ற வாண்மதியும் மதிக்குத் தோற்கு, நிறந்தலரு நேரொப்பதேனுஞ் - சிறப்புடைத்துத், தில்லை பெருமா னருள்போற் றிருமேனி, முல்லைப் பூங்கோதை முகம்." என வரும். தெரிதருதேற்றவுவமை யாவது — ஐயுற்றதனைத் தெரிந்து துணிவது (வ-று) "தாமரை நாண்மலருந் தண்மதியால் வீறழியுங், காமர் மதியுங் கறையிரவு - மாமிதனுற, பொன்னை மயக்கும் பொறிசுணங்கினா முகமே, யென்னை மயக்கு மிது' என வரும். இயம்புதல் வேட்கையுவமை யாவது — பொருளை யின்னதுபோலு மென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள மென்பது (வ-று) "நன்று தீதென்றுணரா தென்னுடைய நன்னெஞ்சம், பொன்றுதைந்த பொற்சுணங்கிற் பூங்கொடியே - மன்றன், மடுத்துதைந்த தாமரையின் வாண்முகத்துக் கொப்பென், றெடுத்தியம்பல் வேண்டுகின்ற தின்று." என வரும். பலபொருளுவமையாவது — ஒரு பொருளுக்குப் பலபொருளைக் காட்டுவது (வ-று) "வேலுங் கருவிளையு மென்மானுங் காவியுஞ், சேலும் வடுவகிருஞ் செஞ்சரமும் - போலுமாற், றேமருவி யுண்டு சிறைவண் டிமைகூந்தற், காமருவு பூங்கோதை கண்." என வரும். விகாரவுவமை யாவது — உவமையை விகாரம் பண்ணி யுவமிப்பது. (வ-று) "சீத மதியி னொளியுஞ் செழுங்கமலப், போதின் புதுமலர்ச்சியுங் கொண்டு - வேதாத்தன், கைம்மலரா லன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான், மொய்ம்மலர்ப் பூங்கோதை முகம்" என வரும். மோகவுவமை யாவது — ஒரு பொருண்மே லெழுந்த வேட்கையான் வந்த வுள்ள மயக்கந் தோன்ற வுரைப்பது (வ-று) "கயல்போலு மென்று நின்கண் பழிப்பக் கண்ணில், செயல்போற் பிறழுந் திறத்தாற் - கயல்புகழ்வ, லாரத்தா னோமருங்குலர் தாளவான் முறுவ, லீரத்தா லுள் வெதும்பும் யான்." என வரும். அற்புதவுவமையாவது — முன் பில்லாததனை யுவமை யாக்கி யுரைப்பது. (வ-று) "எல்லாக் கமலத் தெழிலுந் திரண்டொன்றில், வில்லோ புருவத்து வேலொடுங்கண் - ணல்லார், முகம்போலு மென்ன முறுவல்த் தாரா வாழு, மகம்போலு மென்ற னறிவு." என வரும். பலவயிற்போலி யுவமையாவது — ஒரு தொடர் மொழிக்கட் பலவுவமை வந்தா லவ்வுவமைதோறு முவமைச் சொற்புணர்ப்பது. (வ-று.) "மலர்வாவி போல்வரான் பாதா கமல், மலர்போலு மாதர் வதன - மலரூ, ழளிக்குலங்களபோலு மளக மதனுட், களிக்குங் கடல்போலுங் கண்" என வரும். ஒரு வயிற்போலியாவது — ஒரு தொடர்மொழிக்கட் பல வுவமை வந்தா லவ்வுவமை தோறு முவமைச் சொற் புணரா தொரு வுவமைச் சொற்புண

ரப்பது. (வ-று) "கிழற்கோப மலக் கிறைமலாப்பூங் காயாச, சுழற்கலவ மேலவிரிதத தோகை-யழறகுல்வுங, தீமபுகை யாடுரு செறிகுழலாா போ லுங்கா, யாமபிரிநதாாக கெனறு மினி." என வரும. பொதுநீங்குவமை யாவது —உவமையைக கூறி மறுததுப பொருடனனையே யுவமையாகக் யுரைப்பது. (வ-று.) "திருமருவுங தணமதிககுஞ் செநதா மரையின, வினா மலாககு மேலாங தகையாா - கருநெடுங்கண, மானே யிருளளககுஞ் சூழ்நத கின வாணமுகங, தானே யுவமை தனககு" என வரும அநியம வுவமை யாவது —கியமிதத வுவமையை நீககிப பிறிது பொருணோாவது (வ-று) "கவவை விரிதிரை சூழகாவிரி ீாநாடு, மௌவல கமழுங குழனமடவா ய-செயவி, மதுவாய கவிரோகின வாயபோல வதனறி, யதுபோலவ துண டெனறு மாம" என வரும —தணடி யலஙகாரம —"அதுவே, விரியே தொ கை ய யிதரவிதர, முறைபெறு சமுச்சய முணமை மறுபொருள, புகழத ிநதை கியம மகியம், மையங தெரிதரு தேறற மினசொ, லெயதிய விப ரித மியமபுதல வேடகை, பலபொருள விகார மோக மபூதம, பலவயிற போலி யொருவயிற போலி, கூடா வுவமை பொதுநீங குவமை, மாலை யெ னனும பால தாகும' எனறு ரைறியும,

அவவுவமையணி பிறவணியோடு வருமாறு —தணடி யலஙகாரம — "அறபுதஞ சிலேடை யதிசயம விரோத, மொபபுமைக கூடடங தறகுறிப பேறறம, விலககே யேதுவென வேணடவும பெறுமே" எ ைறாகலின அறபுதவுவமை, சிலேடையுவமை, அதிசயவுவமை, விரோதவுவமை, ஒபபுமைககூடட வுவமை, தறகுறிபபேறறவுவமை, விலககுவமை, ஏது வுவமை எனறு வழஙகபபடு மவைவருமாறு —(வ-று) "குழபருகு தாழக் குனிபுருவங தாஙகி,யுழைய ருயிாபருகி நீணட-விழியுடைத்தாய, வணடே திருளளககுஞ் சூழவருமதியொன, றுணடே லவனமுகததுக கொபபு" இது அறபுதவுவமை —"செநதிருவுங திஙகளுமபூவுங [illegible] [illegible], சநதத் தொ டையோ டணிதழுவிச-செநதமிழும, [illegible] [illegible] [illegible] ஙகவரு, முறறு முலையாண முகம' இது செமமொழிச் சிலேடை யுவமை. "[illegible] [illegible]-களி றகலுங, கநத மலையா னிலவுங கவடஙசய, வநத மலையா நிலம" இது பிரி மொழிச் சிலேடை யுவமை இதனைச் சநதான வுவமை யெனப "நினறு ழைய கினமுகங் காணடு நெடுநாடா, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குவ-மெனனு, மிதுவொனறு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], மதுவொனறு செநதா மரை கக' இது அதிசய வுவமை "செமமல ரை மலருங திஙகளு நுமமுகமும, தமமுட பகைவிளஙகுந தனமையவே-யெம முடையு, வைபபாருஞ் செனனிவளம புரா போலினிய, [illegible] மொ னபா ருளா."இது விரோதவுவமை "விணணினமேற காவலபுரிந் துமஙகா ன விணணவாகோன, மணணினமே லனன வயவேநதே-தணணளியாா, சோா வுணாகுலஙு கனையுங தேவாகே, னோராமே லததகையே நீ." இது

ஒப்புமைக் கூட்ட வுவமை. "உண்ணீர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுகி, வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமாற்-றண்ணீரத், தரம்போலு மென்னத்தரு கூடமைப் மாறன், கரம்போற் கொடைபயிலவான கார்."இது தற்குறிப்பேற்றவுவமை. "குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா, வுழைபொரு தென்னுள்ளங் கவரா-மழைபோற், றருநெடுங்கைச் சென்னித் தமிழ்நா டனையார், கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்" இது விலக்குவமை —"வாளரவின் செம்மணியும் வன்னியின் பாசிலையு, நாளிளைய திங்கள்கை நிலவு-நீளொளியாற், றேனிலவு பூங்கொன்றைத் தேவாகோன் செஞ்சடையே, வானிலவு விற்போல வரும்." இது ஏதுவுவமை பிறவுமன்ன எ-று (சு)

330. விரிவென விருபொருள் விதித்திற முருபிவை
தெரிவுற விரித்துச் செப்புதன் மற்றுந்
தொகையொப் பாங்குணந் தொழில்பயன் றொகவே.

(இ-ள்.) விரிவுவமை யலங்காரமுந் தொகையுவமை யலங்காரமு மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வுவமைப்பொருளு முவமித்தபொருளுங் குணமுதலுவமைக்காரண மூன்று முவமையுருபுமென் விவையெல்லாந் தோன்றவரின் விரிவுவமையெனவும், மற்றவைதோன்றி யுவமைக்காரண மூன்றுந் தோன்றுதுணைபபி னதுதொகை யுவமை யெனவும் வழங்கும். (வ-று.) 'பவளம்போலுஞ் செவ்வாய்.' எனபதினுள் வாயே யுவமித்தபொருளும் பவளமே யுவமைப் பொருளுஞ் செம்மையே யுவமைக் காரணமாங் குணப்பொருளும் போலுமே யிடைச் சொல்லாகிய வுவமை யுருபுமெனக் கண்டுணர்க. வெண்பா —"பால்போலு மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்ச், சேல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண் - மேலாம், புயல்போற் கொடைக்கைப் புன்னுடன் கொல்ல, யயல்போலும் வாழ்வ தவா' எனபதினுட் குணத்தானுந் தொழிலானும் பயனானும் விரிவுவமை வந்தவாறு காண்க அன்றியும், "தாமரைபோன் முகத்துத் தண்டரளம் போன்முறுவற், காமருவு வேய்புரைதோட் காரிகையீர் - தேமருவு, பூங்குழலின் வாசப்பொறை சுமந்து கொந்தாற, பாங்குழலுந் தென்றற் பரிசு" எ-ம். பவளம் போலும் வாய், சிங்கம்போலுஞ் சேவகன், முகில்போலுங்கை, இவை குணத்தொழிற் பயனுவமைக் காரண மூன்று முறையே தொக்கு நின்றவாறு காண்க. இவை தொகை யுவமை. எ-று. (டு)

331 இதரேதர மென்ப விருபொருண் மாறலே.

(இ-ள்) இதரேதர வுவமையலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். உவமைப்பொருளு முவமித்த பொருளுந் தம்முண் மாறிப் பொருளே யொருகாலுவமையாகவு முவமை யொருகாற் பொருளே யாகவும் வேறுவேறுய்த்த தொடர்ந்து வருவதிதரேதர வுவமை யெனப்படும். எனை. இதரமெனினும் வேற்றுமை யெனினு மொக்கும். (வ-று) "களிக்குங் கயல்போல நின்கண்

ணின் கண்போற், களிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த் - தளிர்க்கொடியே, தாம
ரைபோன் மலரு நின்முக நின்முகம்போற், றாமரையுஞ் செவ்வி தரும்."
எ-ம் —வெண்பா —"தளிர்பெற்று மைக்கிய தண்சுனை நீல, மளிபெற்றார்
கண்போ லலரு-மிளிபெற்ற, நல்லார் திருமுகத்தி னூற்றத் தளிபெற்றக,
கல்லாரம் போன்மலருங் கண்." எ-ம். பிறவுமன்ன. எ-று (௬)

332 விபரீத பொருளா விளம்பிய வுவமையே

(இ-ள்.) விபரீத வுவமையலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் காட்டவெ
டுத்த பொருளை யுவமைப் பொருட்கோ ருவமையாக மாறுபாடா வுரைப்
பது விபரீதவுவமை யெனப்படும் (வ-று) "திருமுகம்போன் மலருஞ் செய்ய
கமலங், கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்" எ-ம் வெண்பா —"தாயேநின்
னுன்னம்போற் சந்திரனே முற்றியபின், மேயாநின் றுன்னுதல்போற் சீர்
த்ததுவே - நோயாக, வீழ்திரிற் றேற்றார் தேங்கி வரங்கேட்டுனே, சீரடி
யைப் பூண்டிறைஞ்சுஞ் சோந்து" எ-ம் பிறவுமன்ன. எ-று. (௭)

333. மறுபொரு ளாம்பொருள் வந்தொப் புணர்த்தலே.

(இ-ள்.) மறுபொருளுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் பொரு
ளைக்கூறிய பின்னதற்குவமை கூறுவது மறுபொருளுவமை யெனப்படும்
(வ-று) வெண்பா —"அன்னையா யெவ்வுயிர்க்கு மாதரவா யன்பருளு, நின்
னையா ரொப்பார் நிலவேந்த-ரன்னதே, பாரிடையே தோன்றிப் பயன்றரு
தற் கில்லையாஞ், சூரியனேபோலுஞ் சுடர்" எ-ம் பிறவுமன்ன எ-று (௮)

334 நியமமாம் பிரிநிலை யேகா ரம்வந்
தியனிக ரொன்றுரைத் தேனைய நீக்கலே

(இ-ள்) நியமவுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் எடுத்தபொரு
ளுக் கின்னதுவமையன்றி மற்றொன்றில்லை யென்று காட்டிக் கூறியவுவ
மைப்பொருண்மேற் பிரிநிலை யேகாரந் தந்து முடிப்பது நியமவுவமையெ
னப்படும். என்னை. நியமமெனினு மிணையின்மை யெனினு மொக்கும்.
(வ-று) "செங்கமல வாயொழுகுந் தேனே யுன்சொற் கிணையாம்" எ-ம்
'சுடுமொழித் தீயே நிகருஞ் சொற்சொன்னோன்' எ-ம் —வெண்பா —"தேண்
மலரே வாடுமென்ச் செங்கதிரோன் காயுமென்ப, பான்மதியே தேயுமெ
னப் பாங்கினையா-நான்மருவுந், தாயே திருக்காவலூ ரரசே தாரணிமே, னீ
யே நினக்கு நிகர்.' எனவே நினக்கு நிகரில்லை யெனபது கருத்து. இத
னைப்பொதுநீங்குவமை யென்மருமுள ரெனக்கொள்க எ-று (௯)

335. ஐயங் கொண்டன விருபொரு ளுரைத்
லைய வுவமை யாகு மென்ப

(இ-ள்) ஐயவுவமையலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் உவமையோ
பொருளோ வென்றுளத் தையந் தோன்றினதாகக் கூறுவ தைய வுவமை

யெனப்படும் (வ-று.) "நாதளவி லாமடி நமொடுந் தாமரைகொன், மாதா விழியுலவும் வண்முகங்கொ-லேதென, திருபாற் கவாவுற நிடையூ சலாடு, மொருபாற் படாதெனை னுளம்" எ-ம. வெண்பா—"வெஞ்சினவே றின றுலவும் விண்முகிலோ செய்கொலையா, லெஞ்சினபோ ரீற்றுலவுங் குஞ்சர மோ-நெஞ்சே, லொருபாற்குந் தேறு வுளந்தேற றினனீண, டிருபாற்கு மோடனன் றென்று" எ-ம. பிறவுமன்ன எ-று (௧0)

336. இனசொல லுரிமையா மிணையிவை யென்ற
பினசொல வியபொருட பெறறிபி யுரைத்தலே.

(இ-ள) இன சொல்லுவமை யலங்காரமாமாறுணாத்துதும் ஒன் றை யுவமித்தபின்பு பொருளின் சிறப்பெலா முவமைக்கில்லை யென்று காட்டுவதினசொலுவமை யெனப்படும் (வ-று) "மானவிழி தாங்கு மடக் கொடியே நினையதன், மானமுழுதுந் தாங்கி வருமதிய - மானுலு, முற்றி ழை நலமாய முகமொப்ப தனறிபே, மற்றுயாசகி யுணடோ மதிக்கு" எ-ம. வெண்பா—"சூழு நவும் பாறகிருந் தோனறி மறுத்தொன்றுக, காழுரு வுந் தேயாது கனனிந்தாய-வாழா, தளராவா றொணமுகங்கள் டோங்கிற ரோ தாடதேழ, வளராவா றெனறோ மதி" எ-ம பிறவுமன்ன எ-று (௧௧)

337 கூடா வுவமையே கூறிய நிகாககண
ணூடா தவைபொருட குரியன வெனலே

(இ-ள) கூடாவுவமை யலங்காரமாமாறுணாத்துதும் உவமைப்பொ ருட்கட கூடாதவை தாமென்பதந பொருட்கட கூடுமென்று காட்டல் கூ டாவுவமை யெனப்படும் (வ - று) "சுடுமதிபோ லுனமுகம், இருபொழு தும வாயமலருந் தாமரையே நினமுகம்"—விருத்தம்—"மருட்கொள்ளா வுவாக்கொள்ளா மணிக்கடலேபோல கனமனமே, யிருட்கொள்ளா நிழற கொள்ளு மிணாபபொழிலபோ லருந்தயையே, வெருட்கொள்ளா விடி யாபபெய வியனமுகிற்போம் கைக்கொடையே, கருட்கொள்ளா நிழற சோலைக் காவனூாத தாயியலபே' எ-ம "சந்தனத்திற செந்தழலுந தணமதியில வெவ்விடமும், உந்தனவே போலுமா னினமாற்றம் - பைந் தொடிபாய, வாவிக் கமலமலா முகங்கண டெக்கறுவா, ராவிக் கிவையோ உரண,' எ-ம பிறவுமன்ன. எ-று (௧௨)

338 மாலை யுவமையா மருவிய பலநிகா
மாலையாக கோத்தபின வனைபொரு ளியம்பலே.

(இ-ள) மாலையுவமையலங்காரமாமாறுணாத்துதும் பட்டைமாலை போலொரு பொருட்குப பலபல வுவமை தொடாந்து கூறிக் கடையிற பொருளை யுரைப்பது மாலையுவமை யெனப்படும் (வ-று.) தேமபாவணி— "நிறைதவிாந துணாந்த காம நெறியிற ஷகபொருளே போனறு, முறை

தவிரத் தடைசீர் போன்று முனிகடம் முனிவு போன்றும், பொறைதவிரத் திழிந்தீண் டோடும் புனலினை யெதிர்கொண் டாங்கத், துறைதவிரத் திடந் திட டேகித் துளித்ததேன் முலலை சோர்ந்தார்" என வரும். "நீரொழுங் குமுழிபோன்று நெடியதோ நேமி போன்றுங், காரொழு மின்னுப் போன்றுங் கடலெழுந் திரைகள் போன்றும், பாரொழுஞ் செல்வத் திலைப் பதியு மோர் நிலையு மென்றார், சீரொழு ஞானத் திறந்த திரைதிரண் டலைவ துண்டோ" எ-ம் "மலையத்து மாதவனே போன்று மனைபார், லலைகடலே போன்று மதனுடங்குலவு, நிலவலையமே போன்று நெறியன்பா னிறகுஞ், சிலை கெழு தோள்வேந்தர் திரு." பிறவுமன்ன. (கரு)

339 உண்மை யுவமையா முவமை மறுத்தென்
னுண்மையிற் பொருடிற நுவன்று விளக்கலே.

(இ-ள்) உண்மையுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். உவமை மறுத்துப் பொருளைக் கூறுவ துண்மை யுவமை யெனப்படும் (வ-று) 'தாமரை யன்று முகம்' 'வண்டல்ல கருங்கண்' எ-ம் வெண்பா—"அஞ்சனமின் மாங்குயில்கா ளங்கண்வா னுந்திருஞ், மஞ்சனறே மஞ்சிடித்த வாரபன் றே-யெஞ்சாது, காயந்தெழுந்தேம் பூம்புகையாய்க் காவனலா ராளரசாள், வேந்தெழுந் தேரோடும் வீதி' எ-ம் "தாமரையன் றுமுகமே யீதிங் கிலையுங், காமருவண் டல்லகரு நெடுங்கண்-டேமருவு, வல்லியி னல்ல ளிவ ளென்மனங்கவரு, மல்லிமலர்க் கோதை யாள்" பிறவுமன்ன. எ-று. (கசு)

340 உவமை வழுவெனப் வுரியபான் மாற்
றவன்மிக லுயர்த ருழுதலென் றைந்தே.

(இ-ள்) உவமை வழுவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். ஒன்றனை யுவமித் துரைக்குங் காலை வழுவுறுமை வேண்டி யவற்றை யறிந்து காத்தல் கலவி வல்லோர் கடன் அவையாவன—ஆண்பான் முதற்பா லைந்துந் தம் முண்மாறி வருதலும், பொருட்கண்ணுள்ளதின் குறைந்தது மிக்கது முவமைக் கண்வருதலு, முயர்ந்த வுவமையோ டிழிந்த பொருளை யுவமித்தலு, மிழிந்த வுவமையோ டுயர்ந்த பொருளை யுவமித்தலு, மென் றிவ்வைந்து மோரோ விடத்தோர் சிறப்புக் காட்டுதற் கொழிய வழுவாம் (வ-று) வெண்பா.—"மன்னவர்க்கு நாய்போல் வன்புடையர் வாளவயவர், மின்மினி வெஞ் சுடரோபோல விளங்கு-மன்னப், பெடைபோலுஞ் சந்திரன் பைந் தடங்கள் போலு, மிடைமா சொன்றில்லா விசும்பு" என்பதனுள் வீரர் நாய்போல் வன்புடையா ரென்ற திழிந்த வுவமையோ டுயர்ந்த பொருளை யுவமித்ததும், வெஞ்சுடர்போல மின்மினி விளங்கு மென்ற துயர்ந்த வுவமையோ டிழிந்த பொருளை யுவமித்ததும், சந்திரனுக் குவமையாகப் பெடை யன்னம் வைத்த தாண்பாற்குப் பெண்பா லுவமித்ததும், ஒன்றும் விசும்பிற்குப் பயனில்லாமற் பன்மையிற் றடங்க ளென்ற தொருமைக்குப்

பன்மை யுவமித்ததும், என்றிவை யெல்லாங் குற்றமாயிற்று.—வெண்பா.—"நீலப் புருவங் குனிய விழிமதர்ப்பப், மாலைக்குழல் சூழ்ந்த நின்வதனம்-போலும், கயல்பாய் வாசங் கவரும் கனிவண், டயல்பாயு மம்போருகம்" என்பதினுட் புருவமெனும் பொருட் குவமைக் கண்ணொன் றில்லாமையா லுவமை குறைந்து குற்றமாயிற்று.—வெண்பா—"நாட்டந் தமொற்றச் செவ்வாய் நலந்திகழ்த், தீட்டரிய பாவை திருமுகங் - காட்டுமொற், கெண்டை மீதாட நறுஞ்செய்திழ் கவர, வண்டுசூழ் செந்தாமரை" என்பதினுண் முகத்திற்குத் தாமரை, விழிக்குக் கெண்டை, வாய்க்குச் செவ்விதழ், உவமையாகி மீண்டுவமைக் கண்வந்த வண்டுக்குப் பொருட்கண் ணொன்றில்லாமையா லுவமை மிக்குக் குற்றமாயிற்று பிறவுமன்ன ஆயினு மோரோ விடத்திவை சிறப்புக் காட்ட வழுவே யின்றிப் பயன்பட வரவும் பெறுமெனக் கொள்க எ-று (சரு)

341. உருவக மென்ப வுவமை வேறு
பொருளவே றின்றிப் புணர்த்த தொடுத்தலே.

(இ-ள்) உருவக வலங்கார மாமா றுணர்த்துதும் உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணந்தொழிற் பயனென் முக்காரணந் தோன்றுமலு முவமை யுருபில்லாமலு மொன்றுபட வருமுவமை யுருவக மெனப்படும். இவ்வுருவகமே பதினைந்து வகைப்படும்—தண்டியலங்காரம்—"தொகையே விரியே தொகைவிரி யென்னா, வியைபே யியைபின்மை வியனிலை யென்னா, சிறப்பே விருப்பஞ் சமாதான மென்னா, வுருவக மேக மநேகாங்க மென்னா, முற்றே யவையவ மவையவி யென்னா, சொற்ற வைம்மூன் றுமாங்கதன் விரியே" என்றாராகலின்-தொகையுருவகமாவது—மாட்டேற்றுச் சொற்றொக்குத்துக் கூறுவது (வ-று) "அங்கை மலருமடித் தளிருங் கண் வண்டுங், கொங்கை முகிழுங் குழற்காருந்-தங்கியதோர், மாதாகக் கொடியுள்தா னன்பாவத் தெழுந்த, காதற் குளதோ கரை" என வரும். விரியுருவகமாவது—அச்சொல் விரிந்து நிற்பது (வ-று) "கொங்கை முகையாக மென்மருங்குல் கொம்பாக, வங்கை மலரா வடித்தளிரா - தங்க, ளொளிநின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு,வெளிநின்ற வேனிற் றிரு" எனவரும் தொகைவிரி யுருவகமாவது—அச்சொற்றொக்கும் விரிந்து நிற்பது (வ-று) "வையந் தகழியா வார்கடலே நெய்யாக, வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்-செய்ய, சுடராழி யானடிக்கே சூட்டுவன் சொன்மாலை, யிடராழி நீங்குகவே யென்று" எனவரும். இயைபுருவக மாவது—பல பொருளை யுருவகஞ் செய்யுங்காற் றம்மு ளியைபுடைத்தாக வைத்துருவகஞ் செய்வது. (வ-று) "செவ்வாய்த் தளிரு நகைமுகிழுங் கண்மலரு, மைவா ரளக மதுகரமுஞ்-செவ்வி,யுடைத்தாந் திருமுகமென் னுள்ளத்து வைத்தார், துடைத்தாரே யன்றோ துயர்." என வரும். இயைபின்மை யுருவகமாவது—பல பொருளுந் தம்மு ளியையாமலுருவகஞ் செய்வது (வ-று) "தேன்கலகொ

னறைப பொனனுக்ச செஞசடையே, கூனற பவளக கொடியாகத-தான, மழையாகக கொணடு மதியாகத தோனறும, புழையார தடககையப பொருபபு" எனவரும. இயணிலையுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பலவறறையு முருவிததுமுருவியாது முறைத தஙகியைய வருவிததுரைப்பது. (வ-று) "செவ்வாய நகையருமபச செஙகைத தளிரவிளஙக, மைவார நெடுஙகண மதாததுலவச-செவவி, நறவலருஞ சோலைவாய நினறதே நணபா, குறவா மடமகளாங கொமபு" என வரும. சிறபபுருவகமாவது —ஒரு பொருளை யடுததவிற சிறநத வடைகளை யுருவித தவறறனை யுருவகமாவுரைபபது. (வ-று) "விரிகடலஞசூழ மேதினி நானமுகன மீகாஞச, சுரநதிபா யுசசிதொடுதத - வரிதிருததாள, கூமபாக வெபபொருளுங கொணடு பெருநாவா, யாமபொலிசெற ருயினதா லனறு" எனவரும. விருபபவுருவகமாவது — ஒருபொருட கூடாத தனமை பலவுங கூட்டி யுருவகஞ செயவது (வ-று) "தணமதிககுத தோலாது தாழநதடததுவைகாது,முணமருவுந தாணமேன முகிழாது-நணணி, யிருபோதுஞசெவவியலபாய மலரு, மருவை வதனும புயம' எனவரும சமாதான வுருவக மாவது —ஒருபொருளனறுக வுவமிததுவைததததனைத தீஙகு தருவதாகக கூறி யததீங கெதனுன் வருகினற தனறெனற தறகுப பிறிதோர காரணங கூறுவது (வ-று) "கைகாநதள வாயகுமுதங கணணெயதல காரிகையீர, மெயகார மயிலகொஙகை மென கோஙக - மிவவனைததும, வனமைசேரந தாவி வருததுவது மாதவமொன, றினமையே யனறோ வெனககு' என வரும உருவக வுருவகமாவது — ஒனறனை யுருவகஞ செயததனையேபோலும பிறிதொனறுக வுருவகஞசெயவது (வ-று) "கனனிதன கொஙகைக குவடாங கடாககளிறறைப, பொனனெடுந தோடகுனறே புனைகநதா-மனனவநின, ஞகததடஞ சேவக மாகயா னனைபபல, சோகத தருளேறு வணடு' எனவரும. ஏகாஙக வுருவகமாவது —ஒருபொருளதஙகம பலவறறுள ளோரஙகமே யுருவகஞசெயது ஒழிநதவஙகம வாராதே கூறுவது (வ-று) "காதலனைத தாவென றுலாவுங கருநெடுஙக, ணோதிலஞ ளெனனெனனு மினமொழிததேன - மாதா, மருணட மனமகிழசசி வாழமுகததில வநத, விரணடினு மெனசெய் கோ வியான." என வரும அநேகாஙகவுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பல வறறை யுருவகஞ செயதுரைபபது (வ-று) "கைததளிரார கொஙகை முகிழதாஙகிக கணணெனனு, மைததடஞசேன மைநதா மனஙகலஙக-வைதத தோர, மினனுளதா மேகமிசை யுளதா மறறதனு, மெனனுளதா நணபா வினி." எனவரும. முறறுருவகமாவது —அவையவ வவையவிகளை யேற றவிடததோடுமபிறவறறேடு முறறவுருவகஞ செயவது. (வ-று.) "விழியே இளிவண டுமென னகையே தாது, மொழியே முருகுலாந தேறல - பொழிகினற, தேமருவு கோதைத தெரிவை திருமுகமே, தாமரை யெனனுள ளத தடததுு" எனவரும அவையவ வுருவகமாவது —அவையவமே யுருவிததவையவியே வாராதே கூறுவது. (வ-று) "புருவச சிலைகுனிததுக கண

ணமபாலுளள, முருவத துறநதா ரொருவ- ரருவி, பொருங்கற சிலமபிற புனையலகுற றோமேன,மருஙகுற கொடி நுடஙக வநது "எனவரும அவை யவி யுருவகமாவது —அவையவியை யுருவகஞ செயவது (வ-று) "வார புருவங கூததாடி வாயமழலைச சோநதசைய, வோமருவச செநதுவிழி மத ாபப - மூர, லவிககுந தெரிவை வதனும புயததிற, களிககுந தவமுடை யோன கண" என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வலஙகாரஙக ளோடு பிறவலஙகாரங கூடிவருமாறு :— தணடி யலஙகாரம —"உவமை யேது வேறறுமை விலககே, யவநுதி சிலே டையென றவறறொடும வருமே" எனறாராகலின, உவமவுருவகமாவது — (வ-று) மதிமகிழநத மாதா வதனமதிய, முதைய மதியமே யொககு - மதி தனா லென, வெமமை தணியு மதராகமே மிகுககுஞ, செபமை யொளி யாக நிகழநது" என வரும ஏது வுருவகமாவது —(வ-று) "மாறறததாற கிளளை நடையான மடவனனந, தோறறததாற றணணென சுடாவிள ககுப - போறறு, மியலான மயிலெமமை யினனீரமை யாககு, மயலாா மதாநெடுஙகண வாள" என வரும வேறறுமையுருவகமாவது —(வ-று) "வையம புரககுமனு மனனவனின கைககாரும, பொயயினறி வானிற பொழிகாருங-கையா, மிருகாரகு மிலலைப பருவ மிடிககு, மொருகாரப பருவ முடைதது' என வரும விலககுருவகமாவது — (வ-று) "வலவி வதன மதிககு மதிததனமை, யிலலை யுளதே விரவினறி - யெலலை, விள ககுமொளி வளாநது வெமமையா னெமமைத, துளககு மியலபுடைத தோ சொல." என வரும அவநுதியுருவகமாவது — (வ-று) "பொஙகளக மலல புயலேயிவை யிவையுங, கொஙகையிணை யலல கோஙகருமபு - மஙகைநின, மையரிக கணணலல மதாவனடிவை யிவையுங, கையலல காநதண மலா" எனவரும சிலேடை யுருவகமாவது — (வ-று) "உண ணெகிழநத செவவிததாயப பொறறேறு டொளிவளாத, தணணளிரு ழினபந தரமலாநது-கணணெகிழநது, காதல களையிறபப வாவி கடவாது, மாதா வதனும புயம.' என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வுவமை யெனனு மிரணடிறகும புறனடைவருமாறு — தணடியலஙகாரம —"உருவக வுவமை யெனவிரு திறததவு,நிரமப வுணாத தும வரமபு தமககின மையிற,கூறின நெறியில வேறுபட வருபவை, தெறி னா கோட றெளளியோா கடனே."எனறாராகலின. (வ-று)"வில்லெ ருழ வாபகை கொளினுங கொளளறக,சொலலே ருழவா பகை' எனவரும "ஏரி யிரணடு சிறகா வெயிலவயினுக,காருடைய பீலிகடி காவா-நீா வணண, ன ததியூா வாயா வணிமயிலே போனறதே, பொறறோான கசசிப பொலிவு" எனவரும் இவையேதுவுருவகம "மலையிற பிறவா மடமஞ்ஞைவாரி, யலை யிற பிறவா வமிாதம-விலையிட, டளவாத நிததில மாராத தேறல,வளவான மதா நெடுஙகண மான"எ-ம 'மழலைவாய நவவிமதா நெடுஙகண மஞ்ஞை,

குழலின் புறமலிந்த கொம்பா - சுருளளகந், தாங்கிய வன்னத் தடங்கொ ங்கையார் மாதர், தேங்கொள் கமலத் திரு" எ-ம் இவை சிறப்புருவகம் "மன்றற்குழ லாருயிர் மேன்மதன் கடவுள், தென்றற் கிரிதடுக்குந் திண்க ணைய-மன்றவரைக், கங்குற் கடலின் கரையேற்று நீள்புணையாம், பொங்கு நீர்நாடன் புயம்" இது அற்புதவுருவகம் "நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே, கல்லார்கட் பட்ட திரு" இது தேற்றவுவமை "அடிநோக்கி னாழ்கடல் வண்ண னவனன்றன், படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரோ ன - முடிநோக்கிற், றோவளவ னுதற் றெளிந்தே னயனமுடிமே, லாரலங்க லோங்கியது கண்டு." இது பலவயிற்போலி "முந்துக கோத்தன்ன முறுவ ன் முறுவலே, யொத்தரும்பு முல்லைக்கொடி மருங்குன்-மற்றதன்மேன், மின்னனிக்குங் கார்போன்ம் விரைக்கூந்தன் மெல்லியலி, தன்கண்ணனிக்கு முண்டோ தரம்." இது மெய்யுவமை பிறவுமன்ன எ-று (கரு)

342. வேற்றுப்பொருள் வைப்பே விளங்கினது தொடங்கி
யீற்றி னுதவிய வேற்றி யுரைத்தலே

(இ-ள்) வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எவருமறிந்த வொன்றைக் கூறிய பின்னரெடுத்த தன்பொரு ளத்தன்மைத் தாகுமெனக் கூறுவது வேற்றுப்பொருள்வைப்பெனப்படும் இதுவு முவமை விகற்பத்து ளடங்கவும் பெறும் (வ-று) "நெட்டொளி வேங்கையா னிசைப்பட நீத்திங் குயிராயக், கட்டொளியைக் காட்டுங் கதிரவே நதன-பட்டொளிநீ, ராங்கொழியக் கண்டனபின் னுசையுட்கொள் வாரோவீங், கோங்கழியாச் செல்வமுண் டென்று" எ-ம் "வெய்யகுர றோன்றி வெரு சினவேறுட் கொளினும், பெய்யு மழை முகிலைப் பேணுவரால் - வையத், திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவெனினும் யார்க்கும், பொருள் பொழிவார் மேற்றே புகழ்." என வரும் அன்றியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு —தண்டியலங்காரம்.—முழுவதூஉஞ் சேற லொருவழிச் சேறன், முரணிற் றோன்றல் சிலேடையின் முடித்தல், கூடா வியற்கை கூடு மியற்கை, யிருமை விபரீத மெனவத் னியல்பே 'என ரூராகலின், முழுவதூஉஞ் சேறலாவது —ஒருதிறமுரைத்தா லத்திற மெல்லா வற்றுமேலுமுற்றச்செல்லவுரைப்பது (வ-று) "புறந்தந் திருளிரிய பொன் னேமி யுய்த்துச், சிறந்த வொளிவளாக்குந் தேரோன்-மறந்தாற, புறவாழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி, யிறவாது வாழ்கின்றார் யார்" எனவரும் ஒருவழிச்சேறலாவது —ஒரு திறமுரைத்தாலத்திற மெல்லாவற்றுமேலு முற்றச்செல்லாது சிலவற்றின்மேலே சென்றொழிவது (வ-று, "எண்ணும் பய னறக்கா தியார்க்கு மவரியாது, மன்னுலகி [illegible] ருா [illegible] க்கு, [illegible] னுறுந்தேன், பூத்தளிக்குந் தாராய புகழாளாக் கெவ்வுயிருக்கு, [illegible] ளிக் கையன்றே கடன்" என வரும் முரணிற்றோன்றலாவது —தம்புண மா றுபட்டிருக்கு மியல்புடைத்தாயப் பொருள்வைத்தல் (வ-று) "வெய்யகு

ரற றேனறி வெகுசினவே றுடகொளினும, பெயயுமழை முகிலைபபேணுவ ரால-வையத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினும யாாககும, பொருள பொழிவாா மேறறேபுகழ" எனவரும சிலேடையின முடிததலாவது — முனனாவைதத பொருளையும பினனதனையு மொருசொறறொடாபாற சொலலுவது (வ-று) "எறறே கொடிமுலலை தனனைவளாத தெடுதத, முறறிழையாள வாட முறுவலிககு-முறறு, முடியாப பரவைமுழஙகுலத தேததன றுங, கொடியாாககு முணடோ குணம." என வரும கூடாவியறகையாவது — கூடாததனைக கூடுவதாகக கூறுவது, (வ-று) "ஆர வடமு மதிசீத சநதனமு, மீர நிலவு மெரிவிரியும - பாரிற, றுதிவகையான மேமபடட துபபுரவுந தததம, விதிவகையான வேறு படும.' எனவரும கூடுமியறகையாவது.—கூடு மதனைக கூடுவதாகககூறுவது (வ-று) "ம்பாயயுளாயா நணபா புனைதோ றெறிரோககிக, கைவளைசோாந தாவி கனாகுவாா-மெயவெதுமபப, பூததகையுஞ செஙகாநதள பொஙகொலிநீா ஞாலததுத, தீததகையாாக கேதோ செயல." எனவரும இருமையியறகையாவது —கூடாததனையுங கூடடுவ ததனையுங கூடுவதாகககூறுவது (வ-று.) "கோவலாவாய வேயஙகுழலே யனறிக குளாகடலுங, கூவித தமியோாைக கொலலுமாற-பாவாய, பெரியோரும பேணுது செயவரோ போலுஞ, சிறியோா பிறாககியறறுந தீஙகு" என வரும விபரீதமாவது —விபாதபபடச சொலலுவது (வ-று) "தலைவிழநதா னெவவுயிருந தநதான பிதாவைக, கொலைபுரிநதான குறறஙகடிநதா - னுலகிற, றனிமுதனமை பூணடியாநதோா வேணடுவ ோறறபபா, வினையும விபரீதமாம என வரும எ-று (கள)

343 வேறறுமை யெனப முனனுறறிய விருபொருள
சாறறிய வுவமையில வேறறுமைப படுததலே

(இ-ள) வேறறுமை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. இருபொருளைத தமமுள ளுவமிததுப பினனரவறறுள வேறறுமை தோனறக கூறுதல வேறறுமை யலஙகார மெனபபடும. ஆகையி லிதுவுமுவமை விகறபததுளடஙகும (வ-று) "பீனணியும பாறகதிரும வெணமதிககு மமமதியைத, தானணியு நாயககுஞ சரலபூணடு-வானணியுந, திஙகட குணடலலா தோா தேயவு மிருணமறுவு, மெஙகடகுண டாளரசாடகில" எ-ம அனறியும.— தணடி யலஙகாரம —"கூறறினுங குறிபபினு மொபபுடை யிருபொருள, வேறறுமை படவரின வேறறுமை யதுவே." எனறராதலின. (வ-று) "அனைததுலகுஞ சூழபோ யருமபொருள கைககொண, டினைததளவைத தோறற கரிதாம-பனிககடன, மனனவநின சேனைபோன மறறதுநீா வடிவிற, றெனனுமிது வனறே வேறு." எ-து. ஒருபொருள "சென்று செவியளககுஞ செமமையவாயச சிநதையுளே, நினறளவி யினபநிறை பவறறு-னொனறு, மணவிவருங கூநதலாா மாதாரோக கொனறு, மணவிவருங கூநதறள வாககு"எ-து.இருபொருள "மலிதேரான கசசியு மாகடலுந தமமு,

ளொலியும் பெருமையு மொககு-மலிதேரான, கசசி படுவ கடலபடா கசசி, கடலபடுவ தெலலாம படும.'' எ-து கூறறு "காரககுலமும பாயதிரையுங காடுங கடலபடையும, போரககளிறும பாயமாவும பொஙகுமா-லெறறு, கலமுடைத்து முநநீா ககிராழித திணடோா,பலவுடைத்து வேநதனபடை.'' எ-து. சமம. "பதுமங களிககு மளியுடைத்துப பாவை, வதன மதாநோக கு டைத்துப-புதையிருளகு, முபபோ தியலபழியு மமபோருகம வதன, மெப போது நீஙகா தியலபு'' எ-து உயாசசி. இவை குறிபபு அனறியும,

அவவேறறுமை யலஙகாரம பிறவலஙகாரஙக ளோடும வருமாறு.— தணடியலஙகாரம —"அதுவே, குணமபொருள சாதி தொழிலொடு புணரு மு'' எனருராகலின (வ-று) "சுறறுவிற காமனுஞ சோழா பெருமா னுங, கொறறப போாககிளளியுங கோளொவவாா - பொறபெருடி, யாழி யுடையான மகனமாரன மாயனே, கோழி யுடையான மகன'' எ-து. குணவேறறுமை "ஓஙக லிடைவந துயாநதோா தொழவிளஙகி, யேங கொலிநீா ஞாலத்திரு ளகறறு-மாஙகவறறுள, மினனோா தனியாழி வெங கதிரொன றேனையது, தனனே ரிலலாத தமிழ'' எ-து பொருள வேறறு மை "வெஙகதிாககுஞ செநதீ விரிசுடாககு நீஙகாது, பொஙகுமதி யொ ளிககும போகாது - தஙகும, வளமையான வநதெறி மயகக மாநதாக, இளமையான வநத விருள'' எ-து சாதி வேறறுமை "புனனுடா கோமா னும பூநதுழாய மாலும, வினைவகையான வேறு படுவா - புனனுடை, னே றெரிநது மாறறலாபா லெயதியபாா மாயவனு, மேறறிரநது கொணடமை யா லினறு'' எ-து தொழில வேறறுமை எ-று (கஅ)

344. ஒடடெனத தனபொரு ளுரையா துவமை
சுடடவி லபபொரு டோனற வியமபலே.

(இ-ள) ஒடடலஙகாரமாமாறுணாததுதும தான கருதிய பொருளை வெளிபபடுததுதற கதனைச சொலலாததறகுததகக மறறொருவமைப பொ ருளைச சொலவதே யொடடலஙகார மெனபபடும அதுகையிலிதுவு முவமை விகறபதது ளடஙகும (வ-று) "ஓணணிலவு நீாமைத்தா யோயாப பயஞ சுரநது, தணணளி தாஙகு மலாமுகத்துக-கணணெகிழநது,நீஙக வரிய நிழலு டைத்தாய நினறெமககே, யோஙகியதோா சோலை யுடைத்து'' எ-து இத னுட னனையாதரிககும வளளலைககருதி யவனைமொழித தவட்கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக அனறியும "பனிமதுபபதுமம-ஊழியுமரிதே" யெனறு, 216-ம சூத்திரத்தில வநத வகவலி லொடட லஙகாரமாகத திருககாவலூா நாயகி வெளிப்படா தொழித தவட கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக. அனறியும,

அவவலங்காரவிரிவுவருமாறு —தணடியலஙகாரம —"அடையும பொ ருளு மயலபட மொழிதலு, மடைபொது வாககியாஙஙன மொழிதலும, விர

வத தொடுததலும விபரீதப படுததலு,மெனநால வகையினு மியலுமெனப."
எனறாராகலின (வ-று) "வெறிகொ ளினசசுருமபு மேயநததோ காவிற,
குறைபடு தேனவேடடுங குறுகு-நிறைமதுசசேர, துணடாடுந தனமுகத
தே செவவி யுடையதோ, வணடாமரை பிரிநத வணடு." எ-து. அடையும
பொருளுமயலபடமொழிநதது "ஒணணிலவு நீரமைததா"வெனற செயயுள
அடைபொதுவாய பொருள வேறுபடடது. "தணணளிசேர தினசொன
மருவுந தகைமைததா, யெணணிய மெயபொருளு மெநநாளு - மணணுல
கில, வநது நமககளிதது வாழு முகிலொனறு, தநததான முனனைத தவம"
எ-து அடைவிரவிப பொருள வேறுபடடது. "கடைகோ லுலகியறகை
காலததின நீஙகா, லடைய வறிதாயிற றனறே - யடைவோரக, கருமை
யுடைததனறி யநதேன சுவைததாயக, கருமை விரவாக கடல.' எ-து.
விரவநதொடுததல பிறவுமனன எ-று. (க௯)

345 அவநுதி யெனப வாயமெய மறுததுமற
றிவறிய வொனறனை யேறறி யியமபலே
யுருவகங கூடடி னொணசிறப பாகும.

(இ-ள்) அவநுதியலஙகாரமாமாறுணாததுதும. எடுததபொருள மிக
ததோனற வதறகுளள சிறபபியலகுண முதலா யவறறினுணமை மறுத
தெதிரமறையாக மறறொனறனை யுரைபப தவநுதியலஙகார மெனபபடும.
தணடியலஙகாரம.—"சிறபபினும பொருளினுங குணததினு முணமை,மறு
ததுப பிறிதுரைபப தவநுதி யாகும' எனறார (வ-று) "நறைகமழ தார
வொடடார கலனளிதது நானு, நிறையு நிலைதளரா நீரமை - யறநெறிசூழ,
செஙகோல னலலன கொடுஙகோலன றெவவடுபோர, வெஙகோப மால
யானை வேநது.'' எ-து சிறபபவநுதி. "நிலனும விசுமபா நிமிரகாலாந தியா,
மலாகதிராம வானு மதியா-மலாகொனறை, யொணணறுந தாரா னொருவ
னுயிரக குயிரா, யெணணிறநதா னபபொருளு மாம'' எ-து. பொருளவ
நுதி "மனுபபுவிமேலவாழ மறைவளாககு மாரப, பனிததொடையற
பாரததிவாசகா னெஙகோன-றனிககவிகை, தணமைநிழற றனறு தறசெ
ழுத வபதையாககு, வெணமை நிழறறாவி விடும" எ-து குணவவநுதி.
அனறியும, இதனொ டுருவகங கூடடிற சிறபபாம (வ-று.) "பொஙகளக
மலல புபலே யிவையிவையுங, கொஙகை யிணையலல கோஙகருமபு - மங
கைநின, மையரிக கணணலல மதாவணடிவை-யிவையுங, கையலல காநத
ண மலா.'' எ-து. வணடலல கருஙகணணென றுவமை மறுப்ப துணமை
யுவமை யெனவும, கணணலல வணடெனறு பொருளைமறுபப தவநுதி
யுருவக மெனவுங கணடுகொளக எ-று (உ0)

346. ஊகாஞ சிதமெனப வுரிமை யொழித்துமற
றோகோர குறிபபொரு ளுறைநது பொருநதலே.

(இ-ள்) ஊகாஞ்சித வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் எடுத்த பொருட்கண் ணியல்பாயின வற்றைக் கூறினு மவற்றிற்குரிய காரணத்தையொழித்து மற்றொன்றன் சிறப்புத் தோன்றக் கவி தான் கருதிய மற்றொரு காரணத்தைக் கூறுவது ஊகாஞ்சித மெனப்படும். இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்பாரு முளர். என்னை ஊகாஞ்சித மெனினுந் தற்குறிப் பெனினு மொக்கும் அஞ்சித மெனினும் பொருத்த மெனினு மொக்கும். (வ-று) "மண்படுதோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர், வெண்குடைக்கே வைத்த வெகுளியான் - விண்படர்ந்து, பாயுங்கொ லென்று பனிமதியம் போலவதூஉந், தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று" எ-து பெயர் பொருள் "வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வெறுமை கண்டிரங்கி, வானில் வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத் - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவந் தடஞ்சினையாற், போதுமீ தேத்தும் பொழில்" எ-து அல்பொருள்.—தண்டியலங்காரம்.—"பெயர்பொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினு, மியல்பின விளைத்திற னன்றி யயலொன்று, தான்குறித் தேற்றுந் தற்குறிப் பேற்றம்" இது மேற்கோள் எ-று. (உக)

347. நுட்பமாந் தெளிவுற நுவலாத வற்றையு
முட்படுத் திடுங்குறிப் புரையரி துணர்த்தலே

(இ-ள்) நுட்பவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை வெளிப்படக் கூறாததுவே தோன்ற வுவமை யாலாயினு முன்பின் வருவதைக் கொண்டாயினு மதனைக் காட்டுங் குறிப்பினை யுரைப்பது நுட்பமெனப்படும் (வ-று) வெண்பா.—"வற்றிய நீர்ப்பொய்கை மலர்கண் டறிந்தனுகப், பற்றியமாண் பற்றிலாதம பாலுறவே - மற்றுவரி, சோர்ந்தகல வெய்யோன் செழும்பொய்கைத் தாமரைக்கண், டோர்ந்தகலக் கீச ருறவு." என்பதிதனுட் சான்றோ ருறவு துன்பம் வரினு மெந்நாளு மாறுதெனவு நீசருறவு நிலையா தொரு பொழு தெல்லையுண் மாறு மெனவுங் குறிப்பிற் காட்டியவாறு காண்க. "பாடல் பயிலும் பணிமொழிதன் பணைத்தோள், கூடலவாவிற் குறிப் புணர்த்து-மாடவர்க்கு, மென்றீந்தொடை யாழின் மெல்லவே தைவந்தா, ளின்றீங் குறிஞ்சி யிசை." எ-து தொழில் —தண்டியலங்காரம் —"தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினு, மரிதுணர் வினைத்திற நுட்ப மாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (உஉ)

348 புகழ்மாற் றெனப் புகழ்வது போலிகழ்ந்
திகழ்வது போற்புகழ்ந் தியம்பிய நிலையே.

(இ-ள்.) புகழ்மாற் றலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போல வதனைப் பழித்தலும் பழித்தாற்போல வதனைப் புகழ்தலுமென விருவகையும் புகழ்மாற்றெனப்படும். (வ-று.) வெண்பா —"உள்ளூம் பின்னுறச்சீ ருயத்திரவுதீர மழைபெய, வள்ளலுனை யென்பார் வாழ்த்தறி

யார-வெளவேலோய, பொயவலலா ரொனறு பொதுமாதா மாாபீயாய, மொயவலலாாக்கீயாய முதகு" எ-து. பழிததாற போலப புகழநதது—வெணபா —"ஏனையோா கைபபொருடகொண டேறறலலா லுனபொருளைத, தாணிடா யெனறுாபொய தாமுணாததாா - வேனெவாககு, மணடா திரவா தளவினறி யெநாளு, நுணடாதர வீவாய நோய" எனபது புகழநதாற போலப பழிததது.—குறள.—"எறறிற குரியா கயவ ரொன றுறறககால, விறறற குரியா. விாைநது" எனபிதுவும புகழநதாறபோலப பழிததது பிறவுமனன.—தணடியலஙகாரம—"பழிபபது போலும பானமையின மேனமை, புலபபட மொழிவது புகழாப புகழசசி" இது மேறகோள. எ-று.

349. தனமேம பாடடுரை தானறற புகழதலே.

(இ-ள) தன மேமபாடடுரை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. ஒருவன றனககு மேமபாடடாகத தோனறத தனனைததானே புகழவது தனமேமபாடடுரை யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—"எஞசினு ரிலலையெனக கெதிரா யினனுயிாகொண, டஞசினு ரஞசாதுபோ யகலக-வெஞசமதது, பேராத வராகத தனறிப பிறாமுதுகிற, சாரா வெனகையிற சரம.' எ ம 'யானு மெனனெஃகமுஞ சாலு மவனுடை, யானைககுஞ சேனைககு நோ.' எ-ம. பிறவுமனன —தணடியலஙகாரம —"தானறற புகழவது தனமேம பாடடுரை" இது மேறகோள எ-று (உசு)

350. பினவரு நிலையே பிறழநதெனப பலவயின
முனவருஞ சொலபொருள பினனும வருவதே.

(இ ள) பினவரு நிலையலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மேறசொனன மடககணிபறறிய வொழுஙகிலலாமையு முனனாவநத சொலலாயினும பொருளாயினும பினனா பலவிடத தவைவரிற பினவரு நிலையலஙகார மெனபபடும. (வ-று) வெணபா—" மலாவிழியே வாயமலரோ வாயநத வதன, மலரோகை கணமலரோ வாடா-மலாமாலை, யாளு ளிருணமாலை யறருளருணமாலை, தாளுந தனிககனணித தாய." எ-து சொறபின வருநிலையாகையின சொலலணியாமாயினும பொருளானும வழஙகுமிதுவெனறமையாலிஙகண வைககபபடடது அனறியும—வெணபா—"அவிழநதன தோனறி யலாநதன காயா, நெகிழநதன நோமுகை முலலை - மகிழநதிதழ், விணடன கொனறை விரிநத கருவிளை, கொணடன காநதள குலை." எ-து. பொருடபினவருநிலையலஙகாரம.—"வைகலும வைகல வரக கணடு மஃதுணராா, வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா, வைகலும வைகற றம வாழநாணமேல வைகுதல, வைகலைவைத துணரா தாா." எ-து. சொறபொருடபினவருநிலை " செஙகமல நாடடஞ செழுநதாமரை வதனம, பஙகயமென செவவாயப பதுமமபோற செஙகாஙக, ளமபோருகந தாள ரவிநத மாாளு, தமபோருகந தாடனம" எ-து. பொருடபின வருநிலை. "மாலகரி காததளித்த மாலுடைய மாலைசூழ, மாலவரைததோ ளாதரித்த மாலை

யா - மாலிருள கூர, மாலையின மாலகட்லாபப மதனமெ௫டுகஞ, பாலையின வாளி மலா'' எ-து சொறபினவருநிலை—தணடியலஙகாரம—"முனவருஞ சொலலும பொருளும பலவயிற, பினவரு மெனனிற பினவரு நிலையே.'' இது மேறகோள எ-று. (உரு)

351 முனன விலககெனப முனனதின மறுததலே

(இ-ள.) முனனவிலககலங்காரமாமாறுணாததுதும ஒனறைசசொலலி மறறதைக காட்டிய குறிபபினுன மறுததுவிலககல முனனவிலககலஙகார மெனபபடும (வ-று.) வெணபா—"இனனுயிாகாத தளிபபாய நீயே விளைவேனின, மனனவனுங கூறறுவனும வநதககா-லனறோ, தமககெமமைத தோனரு தகைமைததோா விளைசை, யெமககினறருளபுரிநதே யேகு.'' எனபதிதனுளுயிாககாவலனைப போகசசொனனுற போலாகிக காட்டினகுறிபபினுற போதலவிலககினவாறு காணக.—தேமபாவணி—"அளைவீரவூழல் வைகி யாவி னஞசயிாந தெஞஞானறுங, கொலைவீர வூழிசசெநதீக குளிததலே யினபமாயின, வலைவீர வணியிற பினனி மலாதவிழ கூநதல வெஃகிப, புலைவீர வுணாநத தாமப புணரியிற குளிபபாய நெஞசே'' எ-ம "பாலனறன துருவாயேழுலகுண டாலிலையின,மேலனறு நீகிடநதாயமெயயெனப -ராலனறு, வேலைசூழ நீரதோ விணணதோ மணணதோ, சோலைசூழ குனறெடுததாய சொல'' எ-து. இறநதகாலவினை விலககு "முலலைக கொடி நடுஙக மொயகாநதள கைகுலைபப, வெலலையின வணடெழுந திரஙகவே-மெலலியன மேற, றீவாய நெடுவாடை வநதாற செயலறியேன, போவா யொழிவாய பொருடகு.'' எ-து எதிாகாலவினை விலககு "மாதா நுழை நுசுபபு நோவ மணிககுழைசோ, காதினமிசை நீலங கைபுனைவீா-மீதுலவு, நீணில வாடக ணிமிாகடையே செயயாவோ, நானீலஞ செயயு நலம.' எ-து. நிகழகால வினை விலககு அனறியும,

அவவலஙகார வேறுபாடு வருமாறு—தணடியலஙகாரம.—"பொருளகுணங காரணங காரியம புணரும ' எனறுராகலின. (வ-று) "கணணு மணமுங கவாநதவ ளாடிடமென, றணண லருஞ மடையாளந - தணணிழலின, சுறறெலலை கொணடுலவுஞ சோதித திரளலலான, மற்றிலலைகாணுும வடிவு'' எ-து. பொருள விலககு "மாதா துவரிதழவாய வநதெனனுயிா கவருஞ, சீத முறுவ லறிவழிககு-மீதுலவு, நீணட மதாவிழியு நெஞசஙகிழித துலவும, யாணடையதோ மேனமை யவாககு.'' எ-து. குணவிலககு "மதராிககண சிவபப வாாபுருவங கோட, வதரந துடிபப வணிசோ-நுதல வியாபப, நினபா ணிகழவனகண டஞசாதா லெனனெஞச, மெனபாற றவறினமை யான.'' எ-து காரணவிலககு. "மனனவா சேயா மயிலகவி யாடலுறும, பொனனலருங கொனறையும பூநதளவின-மெனமலரு, மினனுயிரா நீணமுகிலு மெயயெனறு கொளவதே, யெனனுயிோ பினனுமுளது '' எ-து காாியவிலககு. அனறியும,

அவலங்காரவிரிவுவருமாறு —தண்டியலங்காரம் —"வன்சொலவாழ்ந்தது தலைமை யிகழ்ச்சி, துணைசெயன் முயற்சி பரவச முபாயங், கையற லுடன்படல வெகுளி யிரங்க, லைய மென்றாங் கறிந்தனர் கொளலே." என்றாராகலின், வன்சொல் விலக்கென்பது வன்சொற் சொல்லிவிலக்குவது (வ-று.) "மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறொரு, தையலை நாடத் தகு நினக்கு - மெய்யிலைவேல், வள்ளல்பிரி வற்றமபாரத தெங்கள் வாழ்நாளைக, கொள்ள வுழலுமாங் கூற்று." எனவரும. வாழ்த்து விலக் கென்பது. "செல்லுநெறி யனைத்துஞ் செந்நெறி யாக, மலகு நிதியும் வளஞ்சிறக்க - வெல்லு, மடற்கோ விடலையகன் றுறைவதாங்கோ, ரிடத்தே பிறக்கவே யாம" எனவரும. தலைமைவிலக்கென்பது —தன்பாற்றலைமை தோன்றக் கூறிவிலக்குவது (வ-று) "பொய்மை நெறிநீர் பொருளுமிகப் பயக்கு, மெய்ம்முயிர்க்கும் யாது மிடரில்லை-வெம்மைதீர, தேக வினியநெறி யணிய வென்றாலும்,போக லொழிதி பொருட்கு" எனவரும். இகழ்ச்சி விலக்கென்பது—எதுவிகழ்ந்து விலக்குவது (வ-று.) "ஆசை பெரிதுடையே மாருயிர்மே லப்பொருண்மே,லாசை சிறிது மடைநிலமாற-றேசு,வழுவா நெறியின் வருபொருண்மே லண்ண, லெழுவா யொழிவா யினி" எனவரும துணைசெயல் விலக்கென்பது —துணை செயவார்போலக் கூறிவிலக்குவது. (வ-று) "வினைபொருண்மே லண்ணல் விருமபினையே லின்றெங், கிளையுழைகை கேட்பதற்கு முன்னே - விளைத்தேன், புடையூறு நூதார் பொலங்கழலோய போக்கிற, இடையூறு தோன்றாமுன் னேகு" என வரும முயற்சி விலக்கென்பது —முயற்சி தோன்றக் கூறி விலக்குவது (வ-று) "மல்லணிந்த தோளா யிதென்கொலோ வான்பொருண்மேற், செலக்கினார் தெனறுளார் தெளிந்து - சொல்லுதற்கே, யென்று முயலவல்யா னேகனீ யென்றிடையே, தொன்றுகின்ற தென்வாயிற் சொல்." எனவரும பரவச விலக்கென்பது —தன்வசமல்லாமை கூறி விலக்குவது (வ-று) "செல்கை திருவுளமேல் யானறியேன் றேங்கமழ்தார், மல்லகலந் தங்கு மதாவிழியின-மெல்லிமைக்கண், ணேக்கம விலக்குமென் னோமிவள் காதல், போக்கி யகலவாய பொருட்கு" என வரும. உபாய விலக்கென்பது —விலக்கு மதனை யுபாயங் காரணமாக விலக்குவது. (வ-று) "இன்னுயிர் காத்தளிப்பாய நீயே யினிவேனின், மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தணைந்தா-லன்றோ, தமக்கெம்மைத் தோன்று தகைமைத்தோர் விளைசை,யெமக்கின் றருளபுரிந்தே யேகு." எனவரும. கையறல விலக்கென்பது —வேண்டிய பொருண்மேன் முயலு மொழுக்க மின்மை தோன்றக் கூறுவது. (வ-று.) "வாயத்தபொருள் விளைத்த தொன்றில்லை மாதவமே, யாதத வறிவில்லை யம்பலத்தே-கூத்துடையான், சில மறிந்தேயுஞ் சிந்தியேன் சென்றொழிந்த, காலம் வறிதே கழிந்தது" எனவரும. உடம்படல்விலக்கென்பது—உடம் பட்டானைப்போல விலக்கிக்கூறுவது (வ-று.) "அப்போ தப்ப தறியே னருளசெய்ய, விப்போ திவளு மிசைக்கின்று-டப்பில, பொருளோ புகழோ

தரப்போ வாமாலை, யிருளோ நிலவோ வெழும்." எனவரும். வெகுளிவிலக்கென்பது—வெகுளிதோன்றக் கூறிவிலக்குவது. (வ-று) "வண்ணங் கருக வலைசரிய வாய்ப்புலர, வெண்ணந் தளர வெதிர்நின்று-கண்ணினறிப, போதல் புரிந்து பொருள்காதல் செய்வீரால், யாதும் பயமில்லை யாம்" என வரும். இரங்கல் விலக்கென்பது—இரங்கற்றோன்றக் கூறி விலக்குவது. (வ-று) "ஊசற் றொழில்விழக்கு மொப்பும் பயில்விழக்கும், வாசஞ் சுனையிழக்கும் வள்ளலே-தேசு, பொழில்விழக்கு நாளையெம் பூங்குழல் விட்டேகி, லெழில்விழக்கு மந்தோ விதண" எனவரும். ஐயவிலக்கென்பது—ஐயுறத்தலை விலக்குவது. (வ-று) "மின்னோ பொழிலின் விளையாடு மிவ்வுருவம், பொன்னோ வென்னுஞ் சுணங்கிற் பொற்கொடியோ-வென்னே, திசையுலவுங் கண்ணுந் திரண்முலையுந் தோளுந், மிசையிருளுந் தாங்குமோ மின்.' எனவரும் எ-று (உசு)

352 சொல்விலக்கென் றன்னைச் சொல்லிய பின்னங்க
தலைவனை மறுத்தல்போ லதுமிக விளக்கலே.

(இ-ள்) சொல்விலக்கலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். புகழினு மிகழினுந் தானே யுரைத்தச்சொல் லாராயா துரைத்தனமறுத்து மற்றதினைமிக்கப் பிறிதொன் றுரைப்பது சொல்விலக்கலங்காரமெனப்படும். (வ-று)—வெண்பா.—"தானைவேந் தென்பானொன் றன்மா யொன்றீயான், யானென்றுன்ன நீயா னவனென்றே-னேனையவா, கொள்பொருள் கொள்வான் குடியலைந்து நோய்வான், றெள்பொருட் டேற்றுச் சினத்து' எ-ம்.—விருத்தம்.—"பண்முலை சுரந்த தீம்பாலொடு வளர்த்தேன் காமன், பெண்மொழி தவற்றற னன்றே பெரிதுடன் றுயிரை யுண்ட, திண்மனக் கொடிய கூற்றன் சிதையநான் வளர்த்தேன் பட்ட, புண்மனத் தழுந்தி யாற்றுப் புலம்புவே னுனுமென்றுன.' எ-ம் பிறவுமன்ன எ-று (உஎ)

353. இலேசமே கருத்தொளித் திடவகைக் காட்டுஞ்
சத்துவம் பிறிதிற் சாற்றி மறைத்தலே.

(இ-ள்) இலேசவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். மனத்தின் கருதிய வற்றை வெளிப்படுக்கும் புறத்தடையாளங்கள் பிறிதொன்றால் வந்தன வாகக்கூறித் தன்கருத்தினை மறைப்ப திலேச மெனப்படும். (வ-று)—வெண்பா—"மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மாலகிரிமேற் கண்டு, வெதும்பு மயிர் ரும்பு மெய்யும்-புதைத்தாள், வளர்வா ரணைநெருங்கை வண்டுவலை வாய்த்த, விளைவாடை வந்ததே யின்று" எ-ம் மனவேட்டையாலாயது மறைத்தவாறு காண்க. அங்ஙனம், புகழ்வதுபோலப் பழித்தலும் பழிப்பதுபோலப் புகழ்தலு மிலேச மென்மனா சிலரோ—தண்டியலங்காரம்—"குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவம் பிறிதின், மறைத்துரை யாட லிலேச மாகும்" இது மேற்கோள்.

அவ்விலேசத்தின் பாற்படுஞ் சிலவலங்காரங்கள் வருமாறு—தண்டியலங்காரம்.—"புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும், பழிப்பது போலப்

புகழ்புலப் படுதலு, மவையு மன்னவென றறைநதன ருளரே.'' எனருரராக லின (வ-று) "மேய கலவி விளைபோழ்து மெலலெனனுஞ, சாய றளராமற ருஙகுமாற - சேயிழையாய, போரவேடட மேனமைப புகழாளன யான விருமபுந, தாரவேடட தோளவிடலை தான" இது புகழவதுபோலப் பழித தது.—"ஆடன மயிலியலி யனபனணி யாகங, கூடுஙகான மெலலெனக் குறி யறியா-ளூட, லிளிவநத செயகை யீவாளன யாணடுமெ, விளிவந்த வேட கை யிலன" இது பழிபபதுபோலப புகழநதது எ-று. (உஅ)

354. சுவையணி யெனப சுடுஞசினங காமம
வியபப வலமிழிவச சமவீர நகையென
வெணமெயப பாடடி னியைவன கூறி
யுணமெயப பாடடை யுணாததிக தோற்றலே,

(இ-ள) சுவையலஙகாரமாமாறுணாததுதும நெஞசங கடுதத வற றைககாடடுமெ புறககுறி விரிததுக கூறல சுவை யலஙகார மெனபபடுமெ அவையே சினமுதலாக நகையீருகவைதத வெணமெயப்பாடடெனக கொ ளக. அவறறிரகு வடமொழி நூலார சாநதங்கூடடி யிவவலஙகாரததை நவ ரசபாவமெனமனு ொனறுணாக அனறியுஞ சினமெனினு முருததிரமெனி னுமொககும. (வ-று) "கைபிசையா வாயமடியா கணசிவவா வெயதுயிரா, மெயகுலையா வேரூய வெகுணடெழுநதான - வெயயபோாத, தாரவேயநத தோளான மகளைத தருகெனறு, போரவேநதன றூதிசைதத போது" இது சினம. "திஙகணுதல வெயாககும வாயதுடிககுங கணசிவககு, மஙகைதத ளிர நடுஙகுஞ சொலலலையுங - கொஙகைப, பொருகாலு மூடிப புடைபெ யருஙகாலு, மிருகாலு மொககு மிவடகு" இது காமம. "முததருமபிச செம பொன முறிததைநது பைநதுகிரின, ருததலாநது பலகலனுஞ சூழந தொளிருங - கொததினதாம, பொனனோ மணிகொழிககும பூஙகா விரிநா டன, றனனோ மொழியுந தரு." இது வியபபு. "கழலசோநத காலவிடலை காதலிமீ தீணடு, மழலசோநது தனனெஞ சயாநதான-குழலசோநத, தாமந தரியா தசையுந தளிரமேனி, யீமம பொறுககுமோ வெனறு." இது அவ லம "முடைதலையு மூளையு மூனறடியு மெனபுங, குடருங கொழுஙகுருதி யும மீாபப-மிடைபெய,பெருநடஞசெய பெறறிததே கொறறப் போககிள ளி, கருடனாச சீறுங களம" இது இழிவு "கைநெரிதது வெயதுயிாததுக காறளாநது மெயபனிபப, மையரிககண ணீாததுமப வாயபுலாநதா - டை யல, சினவேல விடலையாற கையிழநத செஙகட, புனவேழ மேலவநத போது." இது அசசம. "சோநத புறவி னிறைதன றிருமேனி, யீாநதிட் டுயாதுலைதா னேறிஞ-னோநத, கொடைவீர மோமென னிறைகுறையா வனகட, படைவீர மோசெனனி பணபு." இது வீரம. "நாணபோலுந தம மனைககுத தானசேற லெனனீனற, பாணபோலும வெவவழலிற பாயவதூ உங-காணடோழி, கைததலஙகண ணுகக கனவுகாண பாணொருவன, பொ யததலைமுன னீட்டி யறறு" இது நகை எ-று. (உக)

355 உதாத்தம் பொருளிற் பதாத்த மிகலே.

(இ-ள்.) உதாத்த வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். கேட்போர் வியப்புறத் தன் பொருட்டன்மையின் மேலுஞ் சொற்பயன் மிக்குக் கடந்துரைப்ப துதாத்த வலங்கார மெனப்படும். (வ-று.) "முன்னி னெலாம் பின்னுறக் காதலினு முடுகி.' எ-ம் 'பேதைநொந் தழுதகண்ணீர் பெருங்கடல்வெள்ளமாற்று.' எ-ம். 'வச்சிர மலையினு மனத்தி னுண்மையான' எ-ம் வரும். அன்றியும், "கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்து, மென்றும் வறியோரிடர் கவர்ந்து - மொன்று, மறிவரிதாய் நிற்கு மளவின்தா லந்தோ, செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு." இது செல்வமிகுதி. "மண்ணன்று தன்கிளையி னீங்கி வனம்புகுந்து, பண்ணூந் தவத்தியைந்த பாதத்த - ரெண்ணி றந்த, மீதண்டர் கோன்குலையும் வெவ்வசுரர் வேரறுத்தான், கோதண்ட மே துணையாய்க் கொண்டு." இது உள்ளமிகுதி.—தண்டி யலங்காரம்.—"விய த்தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமு, முயர்ச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாத்த மாகும்." இது மேற்கோள். எ-று. (௬௦)

356. ஒப்புமைக் கூட்ட மொத்த குணத்தவை
செப்பித் தன்பொரு டெளிவுறக் கூறலே,

(இ-ள்.) ஒப்புமைக் கூட்ட வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை விளக்கவதனோடு நற்குணத்தானுந் தீக்குணத்தானு மொத்தபல வற்றைக் கூட்டி யொருப்படக் கூறுவ தொப்புமைக் கூட்ட மெனப்படும். (வ-று) திரிகடுகம்.—வெண்பா.—"கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக் கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு, மில்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர், வல்லே மழைவிலக்குங் கோள்." எ-து. தீயகுண வொப்புமைக் கூட்டம்.—காசிகாண்டம்.—"வேத மோதிய வேதி யாக்கோர் மழை, நீதி மன்னர் நெறிதனக் கோர்மழை, காதன் மங்கையர் கற்பினுக் கோர்மழை, மாத மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே" எ-து. நற்கு ண வொப்புமைக் கூட்டம் இருமொழி மாலை.—வெண்பா.—"ஓதல் சடை நீட்ட லூண்மறுத்த லீராடல், கோதுளத்துக் கொண்டக்கா லின்றாந்தே- யேதின், மனத்தூய்மை கையீகை வாய்வாய்மை மூன்றுந், தவத்தூய்மை சாரி னினிது." எனப்திருகுண ஒப்புமைக் கூட்டம் பிறவுமன்ன.—தண்டி யலங்காரம்.—"கருதிய குணத்தின் மிகுபொரு ளுடன்வைத், தொருபொ ருள் வைப்ப தொப்புமைக் கூட்டம்." இது மேற்கோள். அன்றியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு —தண்டி யலங்காரம் — "புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே." என்றாராகலின், (வ-று) "பூண்டாங்கு கொங்கைப்போர் வெற்குழை பொருப்புந், தூண்டாத தெய்வச் சுடர்வி ளக்கு - நாண்டாங்கும், வண்மைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியு, முண்மையா லுண்டிவ் வுலகு" இது புகழ். "கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு,

மிலலிருந தெலலை கடபபாரு மிடமூவா, வலலே மழைவிலககுங கோள."
இது பழிபபு எ-று (௩௧)

357 ஒபபுமை யேறற மொனறறகொள றுமிகச
செபபிய பலவினமேற செயபொரு ளேறறலே.

(இ-ள) ஒபபுமை யேறற வலஙகாரமாமாறுணாததுதும வைதத பலவடி யேறினற போல நறகுணததானும தீககுணததானு மொனறறகொ ளறு மிககதாகப பலவறறைககூறி யெலலாவறறிலு மேற ருனெடுதத பொருளை நிறபதாகக கூறுவ தொபபுமை யேறற மெனபபடும. ஆகை யிற செயத வுருவ முயாநத குறடடி லேறறிக காடடினற போல வாகு மெனறறிக (வ-று)—வெணபா —"பயனில சொலலினு மிககினு மெயபபாடடி, னயனிலசொன் னனருடா தனனை - வியநதனசொல, லா ஙகினு பினனினறே யமபுறசொல லமமூனறி, றூஙகினு வாழு முயி ராககு" பிறவுமனன் எ-று. (௩௨)

358. விபாவனை யெனப விளஙகிய வுலக
சுபாவனை யலததிறந தோறறி யியமபலே.

(இ-ள) விபாவனை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. உலகினி னொ ழுககததேறற காரணமொழிய நீககி யியலபினானுங குறிபபினானும பிறி தொரு காரணந தோனற வுரைபபது விபாவனை யெனபபடும எனனை, வி பாவனை யெனினு மொழுககவினமை யெனினு மொககும. (வ-று) "பூட டாத விறகுனிததுப பொஙகுமூகி லெஙகுந, தீடடாத வமபு சிதறுமால '— தேமபாவணி —"பாயா வேஙகை யையெனபுழிப பைமபூ, வீயாப புணடரீக மெனவெணணா, வாயாப பேநமையாம பகைகொ, லோயாக கோலவமு வோகட னெனறன" எ-ம "நீயினறிவேந தமியோா சிநதை செழுநதென றல, வாயினறி மருளை மகிழ தூஙகும-வாயிலா, ரெனறிசிலரூட ரீநதா ரமரினறிக, கனறிச சிலைவளைதத கா.' எ-து காரண விபாவனை "கடை யாமே கூடடத கருநெடுஙகண டேடிப, படையாமே போநதன பாவாய- கடைஞெமியக, கோடடாமே கோடுமபுருவங குலிகசசெப, பாடடாமே சேநத வழி." எ-து இயலபுவிபாவனை "பூடடாத விறகுனிததுப பொஙகு முகி லெஙகுந, டேடடாத வமபு சிதறுமா - லாடடமாயக, காணாத கணபர பபுந தோகை கமயபழிககு, நாணாத யாததார நமா" எ-து வினையெதிரம றுததுப பொருள புலபபடுதத விபாவனை. "காரண மினறி மலையா னிலஙக னலு, மீரமதி வெதுமப லெனனிமிததங - காரிகையாக, கியாமே தளர வியலபாக நீணடனகண, டாமே திரணட தனம" எ-து. பொதுவகை யாற காரணம விலககிக காரியம புலபபடுதத விபாவனை "பாயாத வேங கை மலரப படுமெதமாப, பூவாத புணடரீக மெனறெணணி-மேவும, பிடித தூவி மாறதிருங கானிற பிழையால, வடிதமூவு வேலோன வரவு." எ-து. வேறுபாடடு விபாவனை.—தணடி யலஙகாரம,—"உலகறி காரண மொழித

தொன் றுரைப்புழி, வேறொரு காரண மியல்பு குறிப்பின், வெளிப்பட வுரைப்பது விபாவனை யாகும்." இது மேற்கோள். எ-று (௫௮)

359 விசேட மெனக்குறை விளம்பி யவற்றான்
மேன்மை படப்பொருள் விளக்கிய நெறியே.

(இ-ள்) விசேட வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருட்குக் குணத்தானுந் தொழிலானும் பொருளானு முறுப்பினானுங் குறைபாடுள்ளதாகக் காட்டி யக்குறை காரணமாக வதற்கு மேன்மை தோன்ற வுரைப்பது விசேட மெனப்படும். (வ-று) வெண்பா—"யானை யிரதம் பரிமா ளிவையில்லை, தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு-நாணா, மலரு மம்பாயினு மார னமர்செய், துலகு கைக்கொண்டா னொருங்கு." எனப் பொருட் குறையு முறுப்புக் குறையுஞ் சொல்லி மேம்பாடுரைத்த வாறு காண்க. பிறவுமன்ன. எ-று. (௫௯)

360 விரோத மெனப்ப விகற்ப முரண்படு
மன்னிய சொற்பொரு ளுன்னிய மாக்கலே.

(இ-ள்) விரோத வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். மாறுபட்ட சொல்லும் பொருளு மொன்று பட்டியலும்படி வைத்துரைப்பது விரோதவலங்கார மெனப்படும். இதுவே செய்யுளிலக்கணத்துண் முரண்டொடை யென்று வழங்கு மென்றுணர்க. (வ-று.) "உருவில்லா னுருவாகி யுலகிலொரு மகனுதிப்பக், கருவில்லாக் கருத்தாங்கிக் கன்னித்தா யாயினையே." எ-ம். வெண்பா—"தந்தையை யீன்றதாய் தானுருயுங் கன்னியுமாய், வந்திலையுங் காவலுமா வந்தேத்திச்-சிந்தையெழுக, காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காரெழுந்தான், மேலை வினையெல்லாங் கீழ்" எ-ம் "சோலை பயிலுங் குயின் மழலை சோர்ந்தடங்க, வாலு மயிற்கணங்க ளார்த்தெழுந்த-ஞாலங், குளிர்ந்த முகிலகறுத்த கோபஞ் சிவந்த, விளர்ந்த துணைபிரிந்தார் மெய்" எ-ம். "காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காரெழுந்தான், மேலை வினையெல்லாங் கீழ் வாங்-கோலக், கருமானன்றோல் வெண்ணீறுஞ் செம்மேனிப் பைந்தாரப், பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து" எ-ம். வரும் "இன்மா னிகல வெளியவே யென்னும், வன்மேவு புண்டரீகம் வாட்டும்-வன்மார், கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதறக் காயும், விரிமலரமென் கூந்தல் விழி." இது சிலேடை விரோதம். தண்டியலங்காரம்—"மாறுபடு சொற்பொருண் மாறுபாட் டியற்கை, விளைவதர வுரைப்பது விரோத மாகும்." இது மேற்கோள். எ-று (௬௰)

361. பிறிதுரை யணியே பெருந்துயர் முதற்காட்ட
முன்னிலை யாரொடு மொழித்த லொழித்துப்
பன்னிலை யாரொடு பகர்த லெனப.

(இ-ள்) பிறிதுரை யலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். ஒருவரை முன்னிலையாகப் பேசுங்காலை யவர்களை நீக்கி யன்னவரையினு நலமறிவில்லா

விலஙகு-பறவை-மலை-மர-முதலியவாயினு முனனிலையாகப் பேசுவது பிறி
துரை யலஙகார மெனபபடும. (வ-று.)—விருததம.—"மினனென மிளிா
நது நீஙகி வீயநதவான சொலவீா சொனமின, பொனனென மலிசீ றொன
னப புகழென வுலகிற பனனுட, கொனனெனத தேடி வைதத கொழும
பொருளொடுவாழ நாளு, மனனென வீஙகொன றுணடோ மருணடநாந
தெளிய வெனறான."—எனபதிதனு ளுயிரிறந தாரைப பேசினவாறு.—தே
மபாவணி —"துளளிவா ழுழைகாள கொமபிற றுனனிவாழ குயிலகா ளே
தே, னளளிவா ழளிகா டேனகா ளழனிறக கமலப பைமபூம், பளளிவா
ழோதி மஙகாள பறிததுவாழ கொடிகாள கோற, ளுளளிவாழ வரிகாளசொ
னமின னுயிாதரித தலிறறீ துணடோ." எனபதிதனுள விலஙகும பறவையு
மென றிவறறொடு பேசினவாறு.—தேமபாவணி.—"எனனெஞ சொபப
விருபொழுதும விருடபொழிலே, புனனெஞ சொபப வுயிரெலலா நிழற
றுயருட, டனனெஞ சொபபத தநதோம புநதயைப பெருமா, னினனெ
ஞசொபப நிறுததினையேக காடெனறான." எனபதிதனுட டிருமகனக
னறதுயராற சூசை நொநதொரு சோலையைப பேசினவாறு—அஙஙனந
தனனெஞசாயினுந தன கண முதலிய வுறுபபுககளாயினு முனனிலையா
கபபேசுவ திவ வலஙகார மாகும. அஙகேதானே யகனறமகறகுத தாயும
வருநதிச சொனனதாவது —"கயலரம விழியே கடலாமவனை, யயலா
டலிலா கியகன றனனே, யியலாத விடுகக ணிலையந தினிநா, னுயலாம
விழியொன றுளதே லுரையீா." எனபதிதனுட்டன கணணொககிப பேசி
னவாறு. பிறவுமனன. எ-று. (௩௬௧)

362. விடையில வினவே விடைவேண் டாமையு
மடைய லாரையு மஃறிணை யவறறையு
மனவியப பாதி வழஙகப பலகுணம
வினவினற போல விளமபிய நிலையே.

(இ-ள்) விடையில வினாவலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மறுமொழி
வேணடாமையு முனனிலை யலலாரையு மறிவில வறறையும வினவினற
போல வுரைபபது விடையில வினாவணி யெனபபடும. இதுவே யதிசயமு
மையமு மகிழசசியுஞ சினமு முதலியவறறைக காடடவு மொனறனை மறு
பபவு நொநது புலமபவு முதவு மெனறுணாக. (வ-று) விருததம.—"கண
பட டுறஙகவென னிறையோன கணடேனோ கணடணைத தேனோ, பண
பட டினிய மழலைசசொறபகா வினிதிற கேட்டேனோ, புணபட டேனை
யெனனெஞசுவபபப பூஙகண ணெனமேன மலாநதனவோ, வெணபுட்
டிறபப வுயிாசெலவோ வெனமே லிரஙகுநதயை யிதுவோ." எனபது மகி
ழசசி வினாவணி.—விருததம.—"கெட்டோ நாமோ மினனென வொாலிகக
கெடுநனறி, யிடடோ நாமோ விடடதி னிஃதோ பயனநதோ, படடோ
நாமோ புனனைய நககப பரவீடலை, விடடோ நாமோ வேறு துணைமோ
வெனவேவா." எனபதிதனுண ணனுசி நொநதாா புலமபிய வினாவணி.

"களிப்பனே வழுவனே கனிய தானென்னை,விளிப்பனே சுளிப்பனே விழைந்த வாணமுக, மொளிப்பனே தழுவிய வுவப்பின முத்தமு, மளிப்பனே வுலகெலா மளித்த நாதனே."எனபதைய விருவணி பிறவுமனன எ-று.()

363 வினவில விடையே வினவினு லெனபபிறா
மனவுணா வுரைததுு மறுவுரை கூறலே.

(இ-ள்.) வினவிலவிடை யலங்காரமாமாறுண துதும ஒன்றை யுணாககுஙகாற பிறரொிதா பிறிதொனறை யுணாநது வினவினதாகச சொலலித தனபொருள விளஙக மறுமொழி யுரைபபது வினவில விடையணி யெனப்படும். (வ-று) தேமபாவணி —"காதலே பாசமாயக காலகை வீககுத, லாதலே பிரிவுனக கரியதா மெனபாய, காதலே பாசமாயக காதனமிககுளத, தாதலே நாடொறு பிறுகக லாவதேன —கொநதிய விரகநோய கொழுநது விடடெரிந, தநதில வழலவிப பரியதா மெனபாய, கொநதியதீ யுலை துணடிக கொணடுீ, யநதில நசைககற லிடட லாவதேன.—நெடிதுநா ளுறறநோய மருநதி னிரமையாற, கடிதுதீ தரலருங கருமமா மெனபாய், நெடிதுநா ளுறறநோய நீள மீணடுயிா, கடிதுமாயந தொழிதரக கடுவுண பாவதேன." எ-ம். பிறவுமனன. எ-று. (௩௮)

364. சிததிர வணியே தீடடிய படவடி
வததிறத தனைததையு மையென வருததலே

(இ-ள்.) சிததிர வலஙகாரமாமாறுணாததுதும. காதலுணாநதவை கணறு கணடாற போலப பிறா தெளிநதுணாவுற நுடபவிபரத தெடுததபொருளை விரிததுக காடடல சிததிர வலஙகார மெனபபடும்.—நைடதம.—"அவிாபூ ஞெலியா மலடக கினளாயக, கவாவான வரலகண டுமகன றிலதாற, றுவாவாய மயிரொடு டிடலாகு மென, நவைதீ ரனமெலல நடந ததுவே." எ-ம்.—தேமபாவணி.—"புலமபு மோதையி ஞெநதெனப பொனனிடச, சிலமபு மேலவலச சீறடி யூனறிவிற, கலமபுனைநத பொறகாலயற பொனமலைத, தலமபுனைநத மின சாயலொத தாளரோ.—துகிற கலாபமு டொனற விளிமபெடுத, துகிறகொ டாலயா கிளளி யுதிாததடு, மகிறகு லாமபுகை தூதுவிட டஙகுழன, முகிறகு லாமினின மினமுகங கோடடுவாள." எ-ம். பிறவுமனன. இதறகு மீணடுச சிததிர வணியைக காணக. அனறியும், இதறகு மிதனமேற கூறிய சுவையலஙகாரததிறகும வேற்றுமை யாதெனி லது மனததினிகழநத பறறினை மாததிரம புறததுத தோனறுங குறிகளால விரிததுக காடடலியலபாம. அசசிததிரமோவெனி லெவவகைப் பொருளுங கணமுன வைததாறபோல நுடபமாகக காடடு மியலபுடைததாகு மெனறுணாக.—தணடியலஙகாரம.—"கோமூத திரியே கூட சதுகக, மாலை மாறறே யெழுதது வருததனை, நாக பநதம விருவுத தரமே, காதை காப்பே கரநதுறைச செயயுள, சககரஞ சுழிகுளஞ சருபபதோ பததிர, மககரச சுததமு மவறறின பால." இது மேறகோள. எ-று ()

365 ஒழிபணி பலவறறை யொழிததன வுரைததலே.

(இ-ள) ஒழிபலஙகார மாமாறுணாததுறும. தன பொருள விளகக ஙகுரிய பறபலவறறை யுனாகக மாடடா தொழிததாற போல வவறறைச சுருஙகககாடட லொழிபணி யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா.—"ஞான லமுஞ சீாநலமு னொஙதொனறு ரோறறியதன, வேனலமு மாறரு விளம பனே-நேனலமுண, டினற வருணமுகிறகை யெஙகோன கொடையொ னறே, தோனற வுரைபபேன ரெழுது' எனப புகழொழிபணி.—வெண பா—"உளபொருள சொலலா யுளவாாகண டொனறியாய, கொளபொ ருள வெஃகிக குடியலைபபா-யெளபொரு, ளினறு விளிதெனபா யிஃசி றிய மெயககடவு, ளொனறுப பகைபபானென சொல" என விகழபொழி பணி பிறவுமனன. எ-று (௪0)

366. அமைவணி யலலவு மாமென றதுபோற
சமைநது மறறொனறன றகவெழ வியமபலே.

(இ-ள) அமை வலஙகார மாமாறுணாததுதும நனமை யலலனவு மெயயலலனவும பிறாக குபகாரமாய நலலவாகவு முளளவாகவு மொழபி ததாறபோலமைநது பிறிதொனறனே மிகருைாத தொறுதத லமைவணி யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—"பொயயுங களவும புறககாமத தீதி ழிவு, மையு முயிாககேக நவையனறே-செயயுன, குலததுரிமை யெனறு யுள தெனினுஞ செநநீத, தலததுரிமை தானே வுனககு" எ-ம. பிறவு மனன எ-று. (௪௧)

367. சிலேடை யெனப திரிசொல பலவிணை
திருபய ஞக வொருதொடா புணாததலே.

(இ-ள.) சிலேடை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும பல பொருளகுறி தத வொரு சொலலாகிய திரிசொற கொணடிருபயனைக கொளளுமபா டடை முடிபபது சிலேடை யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா—"பாடல மேறிப பகைககிளளை யாததோடடிச சேடலாதன பூதத திணைகாததா-னுடக, மாாநத கவிகையால யாதனேயு மாஙகோடடி, யோாநதுறைமே லுறறு ஞெளி" எனபதிதனிற பாடல மரததிலேறிக கிளிகளைக கூபபிட டோடடிப பூதத திணைப புனஙகாததா னெனவுந துவரஙகாடடி னிறை நத குரஙகுகள யாவையுங கையா லோடடினு னெனவு மொரு பயனுகக கொணடு பினனேயுங குதிரையேறி பகைவா பரிபபடையைப பொருதோ டடித தனனுடடைச சிறுமை காததா னெனவு மளிதத பொனனிறைநத கொடையாலாங கிலலாமபடி துனபஙகளையு மோடடினுனெனவும வேறொ ருபயனுகக கொளளவும பெறுமெனக காணக. அனறியும.—விருததம— "கனிநிழலபூத தருநதருநாள கடுததம மூனறுங கழிததுககாய தளிா மேயநது சவலை யோடைக, கனிதவழதே ஞணமலாபஃ றொடையே ரூடி யிலையவெள ளிததளைக குறடகொம பிடைததுண வைதத, தனி

நிலை சேரிசைச சிந்துரும் மததுதாற சாயனி யினனிசை பாட வெனினை யானை, களிவளா மாபுக ழேந்தி வீரபர் கடைதத வுயாதென மலையக கோட்டிற கணடேன ' எனபதிதனுட சொனன பொருளெலா மொரு பயனுகக கொணடாவியானைக குரியவாகவு மவை மறறொரு பயனுகக கொணடா னுவமைச சிறபபின வெணபாவிற் குரியவாகவும பயனபடு மெனக கணடுணாக இதுவே சிலேடை யுவமை யெனபபடும —"ஒருவ கைச சொறறொடா பலபொருட பெறறி, தெரிவுதர வருவது சிலேடை யாகும." எனரு ரனறியும,

அச்சிலேடை யலஙகார விரிவுவருமாறு —தணடி யலஙகாரம—"அது வே, செமமொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறபபடும." எனரூா செமமொழிச் சிலேடையாவது —ஒருவகையா னினறு பலபொருள படுவது. (வ-று) "செஙகரஙகளா லிரவு நீககுந திறமபுரிநது,பஙகைய மாதா நலமபயிலப-பொ ஙகுதையத, தோராழி வெயயோ னுயாநத நெறியொழுகு, நீராழி சூழநத நிலதது." எனவரும பிரிமொழிச் சிலேடை யாவது —ஒருவகையானினற சொலலைப் பிரிததுத தொகை வேறுபடுததும பலபொருள கொளளபபடு வது. (வ-று) "தளளா விடததோ தடநதாமரை யடைய, வெளளாவரி மானிடா மிகுபப-வுள்வாழதேனு, சிநதுந தகைமைததே யெஙகோனறிரு வுள்ள, நநதுநதொழில பரிநதா நாடு' என வரும அனறியும,—தணடி யலஙகாரம் —"ஒருவினை பலவினை முரணவினை நியம, மநியம விலககு வி ரோத மவிரோ தமென, வெழுவகை யானு மியலு மெனப "எனரூராகலின, ஒருவினைசசிலேடையாவது —ஒருவினையான வருவது.(வ-று)"அமபோற பணைமுகததுத திண்கோட டணிநாகம, வமபுறற வோடை மலாநதிலஙக-வுமபா, நவமபுரியும வானதியு நாணமதியு நணணித, தவமபுரிவாாக் கினபந தரும."என வரும. பலவினைசசிலேடையாவது —பலவினையான வருவது. (வ-று)"தவிாவின மதுவுணகளி தளிாபப நீணடு, செவிமருவிச் செஙநீாமை தாஙகிக - குயிலிசையு, மினனுபிராா நுணணிடையாா மெனிருககு மே விலா, ரினனுயிாா யாககின றன."என வரும முரணவினைச சிலேடையா வது —மாறுபடட வினையான வருவது. (வ-று) "மாலை மருவி மகிழ்கிரிய மாமணஞ்செய, காலந துணை மேவலாா கடிய-வேலைமேன, மிகக மலிய ஙகா தாாகுமவியன பொழிலகள, புககாாகலி யடஙகுமபுள' எனவரும நியமச சிலேடையாவது —சிலேடிதத வறறை நியமஞ் செயவது (வ-று) "வெணணீாமை தாஙகு வனமுததே வெறியவாயக, கணணீாமை சே வ கடிபொழிலே - பணணீாமை, மெனகொ லியாழே மிரஙகுவன னேவமிவ நதே, நினகொ லுலாவு நிலதது "என வரும. நியமவிலககுச சிலேடையாவ து.—சிலேடிதத பொருளை நியமஞ்செயத நியமததை விலககுவது (வ-று) "சிறைபடுவ புடகுலமுந திமபுனலு மனன, விறைவனீ காததளிககு மெல லை-முறையிற, கொடியன மாளிகையுங குனறமுமே யனறிச், கடிகமழுந காவு முள "எனவரும. விரோதச சிலேடையாவது —சிலேடிதத வறறை

பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடிப்பது. (வ-று.) "விச்சாதர் னெனினு மந்தரத்தின் மேவாறு, லச்சுதன் வண்ணத்தின் மாயனு-னிச்ச, நிறைவான கலையான் களங்கநீதி, பிறையா னனகனெங் கோன்." என வரும். அவிரோதச் சிலேடையாவது—முன்னாச் சிலேடித்த பொருளைப் பின்னரும் விரோதியாமற் சிலேடிப்பது. "சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு, மாதிடத்தான் மன்மதனை மாற்றழிக்கு-மீதா, மனக மதிதோற்றிக் குமுதளிக்கு, தனத னிருநிதிக்கொன் றன." என வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (சஉ)

368. சங்கீரண மென்பர் தரும்பல் வணிவகை
கொங்கீரத் தொடையெனக் கூட்டிக் கூறலே.

(இ-ள்.) சங்கீரண வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வலங்காரங்களிற் பலவுந் தம்முட் கலந்து கூடிவரத் தொடுப்பது சங்கீரண வணி யெனப்படும். (வ-று) திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்.—வெண்பா.—"காந்தட்கை கஞ்சத்தாள் காவிக்கண் ணம்பலவாய், வேய்ந்தலாந்த காவலூர் மென்கொடியே - யீந்தமது, வுண்ணளிகாள் சொன்மின்னீ ரோதுளதோ பூவுலகிற், பண்ணளிப்பூந் தீந்தேன் பணித்து." என்பதினு ளுருவக மொட்டும் விடையில் வினாவும் பிறிதுரையுமென விவ்வலங்காரங்கள் கலந்து கூடி வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், "தண்டுறை நீங்கின்ற தவத்தா லளிமருவும், புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதா-லுண்டோ, பயின்றுளம் பருமே பான்மொழியாய் பாரமேன, முயன்றன் முடியாப் பொருள்" என்வரும்—தண்டி யலங்காரம்.—"மொழியப் பட்ட வணிபல தம்முட், டழுவ வுரைப்பது சங்கீரணமே." இது மேற்கோள் எ-று. (சங)

369. சொல்லணி யாறைந்தும் பொருளணி யையாறும்
புல்லணி யிருவகை புணர்ந்த தொகையென
முத்தமிழ்க் கிவையெலா முகமறை சிகைபொறை
யத்தகைத் தாகா வணிகல னுக்கொண்
டெந்நூற்கு முதலாம் யுத்தி யஃதிலா
லந்நூல் பித்த னகங்கை வாளென்ப

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரத்துள் விளக்கிய சொல்லணி முப்பதும் பொருளணி முப்பது மியலிசை நாடக மென்னு முத்தமி ழழகுறப் புனைதற்குரியன. ஆயினு மொளிதரு மின்மணி குயிற்றிய வணிகலன் றமு மிருளுற விருகண் மூடிவரின் மாசென வகற்றற்போல விவ்வணி வகையானுந் தானுரைக்கும் பொருட்கிரு ளுறுமைபேணி யின்னதற் கின்ன துரிய தெனவு மின்னதற்குரிய விடமின்ன தெனவு முணர்ந்து கூறுதல் சான்றோர் கட னெனக் கொள்க. அன்றியுந் திருமணி யணிகல னுயினு மொழுங்கு மின்றி மட்டு மின்றித் திரளாயத் திரட்டிக் குவித்தது தலைச்சுமையாக வெடுத்தல் சிங்கார மன்றதுபோல விவ்வகைய வணிகளும் பொருட்குப் பாரமாகக் குவித்தேற்று மணிகலனு யலங்காரந்தோன்ற வளவு மிகாமலு மொழுங்

கெடாமலு மவற்றை வகுத்துப் புணல வேணடுமெ இவற்றிற கெல்லாம நதியே முதற காரணமாக வேணடிற றெனறஃ திலலாதாயிற கறறறுமெல ..ந தனனைக கொலவதற கேதுவாக நிறகும பிததனைகப் பிடித்தவாளே யொக்குமெனமனறா புலமையின மிககோரெனக கணடுகொள்க. எ-று (சஅ)

370. எநநூ னிலையினு மியைபெலா முணர்ந்ததறு
மநநூ லரியதென வஃ கினு மொருநூல
காட்டிய பலநடைக கடைபபிடித தவறறெடு
கூட்டிய மறறவை கொள்ப நலலோரென
வெழுததுச சொறபொருள யாபபணி யெனறிவண
வழுததிய வைமபொருள் வழககளு சுருககித
தொனனூ னடையொடு சிறநத புறநிலைப்
பன்னூ னடையிற பழையன கழிதலும
புதியன புகுதலும புலமையின மிககோர
விதியென விமமுறை விருமபி வழுவில
முநநூல விளககிய முததமிழ்த
தொனனூல விளககந துலஙகிய வாறே.

(இ-ள்.) எவவகைநூலினு மவ்வவற்றுரியன வெலலாவறறையு முழு துணாந திறவது முறறுணாந தோககு மேலாவருமையாகையி விஙகனு ..ததவைப பறறுககோடாகக கொணடுளோயா தனவு முணாவ ததிவோா தொழிலெனக கொளக அனறியுந தொனனூல விளககிய புதுநூலாக வீணடுச சொலலப்பட்ட வைநதிலக கணவழியே தொனமையிற செநத மிழ நூலில வழஙகிய சிறசில வொழிபபினு மினறு மநநூலிற புதியன சிறசில விதிபபினு மவையெலாங காலவேறறுமையானும புறநிலை நூலின வழி வநதமையானும வழுவெனப் படாவென நனனூற கலைவல லோன் முதற றெனனூற புலவருளளும பலரொன்றுணாக எ-று. (சகூ)

இரணடாமோததுப் பொருளணியியல் —முறறிறறு.

அதிகார மொனறிறகு ஓததிரணடிறகு ஆ சூததிரம். 70.
மேறகோள சூததிரம. 56. ஆ சூ. 126.
அதிகார மைநதிறகு மேறகோளோடு கூடிய ஆ சூததிரம. 829.

———— o ————

ஐநதாவது:—அணியதிகாரம —முறறிறறு.